Holy Bible

Aionian Edition®

ܥܬܝܩܐ

Aramaic Peshitta New Testament

Holy Bible Aionian Edition ®

ܥܬܝܩܐ

Aramaic Peshitta New Testament

Creative Commons Attribution 4.0 International, 2018-2025
Source text: Crosswire.org
Source version: 2/9/2020
Source copyright: Public Domain
John Richards, 1905

Formatted by Speedata Publisher 5.1.9 (Pro) on 6/2/2025
100% Free to Copy and Print
TOR Anonymously
https://AionianBible.org

Published by Nainoia Inc, https://Nainoia-Inc.signedon.net
All profits are given to https://CoolCup.org

We pray for a modern Creative Commons translation in every language
Translator resources at https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources
Report content and format concerns to Nainoia Inc
Volunteer help is welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Preface

ܬܫܡܫܬܐ at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aïdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aïdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is eternal! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to eternal life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Please understand these eleven words. The original translation is unaltered and a highlighted note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read at AionianBible.org, with Android, and with TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal and purple is the color of royalty! All profits are given to CoolCup.org.

History

ܬܫܡܫܬܐ at AionianBible.org/History

06/21/75 - Two boys, P. and J., wonder if Jesus saves all and pray.
04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
12/07/16 - Nainoia Inc established as non-profit corporation.
01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
09/15/18 - Aionian Bible dedicated as J. and J. pray again.
10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
10/28/19 - Aionian Bible nursed as another J. and J. pray.
10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
01/23/22 - Volunteers celebrate with pie and prayer.
02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEPBible.
02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
02/04/24 - 352 translations now available in 142 languages.
05/01/24 - 370 translations now available in 164 languages.
08/05/24 - 378 translations now available in 165 languages.
08/18/24 - Creative Commons Attribution 4.0 International, if source allows.
10/20/24 - Gospel Primer handout format.
11/24/24 - Progressive Web Application off-line format.
01/28/25 - All profits are given to CoolCup.org.
03/12/25 - 382 translations now available in 166 languages.
05/04/25 - 393 translations now available in 175 languages.
05/27/25 - 462 translations now available in 229 languages.

Table of Contents

NEW TESTAMENT

1 ..... [illegible]
19 ..... [illegible]
31 ..... [illegible]
51 ..... [illegible]
67 ..... [illegible]
88 ..... [illegible]
96 ..... [illegible]
104 ..... [illegible]
110 ..... [illegible]
113 ..... [illegible]
116 ..... [illegible]
118 ..... [illegible]
120 ..... [illegible]
122 ..... [illegible]
123 ..... [illegible]
126 ..... [illegible]
128 ..... [illegible]
129 ..... [illegible]
130 ..... [illegible]
136 ..... [illegible]
138 ..... [illegible]
141 ..... [illegible]
143 ..... [illegible]
145 ..... [illegible]
146 ..... [illegible]
147 ..... [illegible]
148 ..... [illegible]

APPENDIX

Reader's Guide
Glossary
Maps
Destiny
Illustrations, Doré

NEW TESTAMENT

ܐܒܝܢܐ ,ܡܐܪܝ ܐܠܗܐ ܩܛܠ ܩܕܡ ܕܥܒܕܘ ܠܗ ܠܐ ܝܕܥܝܢ ܡܢܘ ܩܪܝܢ ܠܗ ܕܝܢ ܚܠܩܘ ܠܒܘܫܝ
ܩܫܐ ܥܠܘܗܝ
23:34 ܡܬܬܝ

מלכים

1 דוד המלך זקן בא בימים ויכסוהו בבגדים ולא יחם
2 לו׳ ויאמרו עבדיו אליו יבקשו לאדוני המלך נערה
בתולה ותעמד לפני המלך וסכנת אותו ושכבה בחיקך
3 ואדוני המלך יחם׳ ויבקשו נערה יפה בכל גבול
ישראל ותמצא את אבישג השונמית ותבא אל המלך
4 והנערה יפה עצומה מאד ותהי לסוכנת את המלך
ושרתהו והמלך לא ידעה׳ 5 ואדניה בן חגית אמר
אני אמלוך ויעש לו רכב ופרשים וחמשים איש רצים
לפניו׳ 6 ולא עצבו אביו מימים לאמר מדוע עשית
ככה׳ וגם הוא טוב מאד ואותו ילדה אחרי אבשלום׳
7 ויועץ לו עם יואב בן צרויה ועם אביתר הכהן
ויעזרו אחרי אדניה׳ 8 וצדוק הכהן ובניהו בן יהוידע
ונתן הנביא ושמעי ורעי וגבורי הדוד לא היו עם
אדניה׳ 9 ויזבח אדניה צאן ובקר ומריא עם אבן
הזחלת אשר אצל עין רוגל ויקרא לכל אחיו בני המלך
ולכל אנשי יהודה עבדי המלך׳ 10 ואת נתן הנביא
ובניהו ואת גבורי הדוד לא קרא לאחיו׳ 11 ותאמר
בת שבע אל שלמה בנה לאמר הלא שמעת כי מלך
אדניה בן חגית ואדוננו דוד לא ידע׳ 12 ועתה לכה
נא אעצך עצה ומלט את נפשך ואת נפש בנך שלמה׳
13 לך ובאת אל המלך דוד ואמרת אליו הלא אתה
אדוני המלך נשבעת לאמתך לאמר כי שלמה בנך
ימלוך אחרי והוא ישב על כסאי׳ 14 והנה עודך
מדברת עם המלך ואני אבוא אחריך ומלאתי את
דבריך׳ 15 ותבא בת שבע אל המלך חדרה והמלך
זקן מאד ואבישג השונמית משרתת את המלך׳
16 ותקד בת שבע ותשתחו למלך׳ ויאמר המלך מה
לך׳ 17 והיא אמרה אליו אדני אתה נשבעת בה׳
אלהיך לאמתך כי שלמה בנך ימלוך אחרי והוא
ישב על כסאי׳ 18 והנה עתה אדניה מלך ואתה אדני
המלך לא ידעת׳ 19 וזבח שור ומריא וצאן הרבה
ויקרא לכל בני המלך ולאביתר הכהן ולשר הצבא
ולשלמה עבדך לא קרא׳ 20 ואתה אדני המלך עיני
כל ישראל עליך להגיד להם מי ישב על כסא אדני
המלך אחריו׳ 21 והיה כשכב אדני המלך עם אבתיו
והיה אני ובני שלמה חטאים׳ 22 והנה עודנה מדברת
עם המלך ונתן הנביא בא׳ 23 ויגידו למלך לאמר
הנה נתן הנביא׳ ויבא לפני המלך וישתחו אל המלך
אפיו ארצה׳ 24 ויאמר נתן אדני המלך אתה אמרת
יאדוני המלך אחרי׳ ויבא עתה הנה׳ 25 כי הוא ירד
היום ויזבח שור ומריא וצאן הרבה וקרא לכל בני
המלך ולשרי הצבא ולאביתר הכהן והנם אכלים
ושתים לפניו ויאמרו יחי המלך שלמה׳ 26 ואתי
עבדך ואת צדוק הכהן ואת בניהו בן יהוידע ואת
שלמה עבדך לא קרא׳ 27 האם מאת אדני המלך
נעשה הדבר הזה ולא הודעת לעבדיך מי ישב על
כסא אדני המלך אחריו׳ 28 ויען המלך דוד ויאמר
קראו לי לבת שבע׳ ותבא לפני המלך ותעמד לפני
המלך׳ 29 ונשבע המלך ויאמר חי יהוה אשר פדה
את נפשי מכל צר׳ 30 כי אם כאשר נשבעתי לך
בי׳ יהוה אלהי ישראל לאמר כי שלמה בנך ימלוך
אחרי והוא ישב תחתי על כסאי׳ כי כן אעשה היום
הזה׳ 31 ותקד בת שבע אפים ארצה ותשתחו למלך
ותאמר יחי אדני המלך דוד לעולם׳ 32 ויאמר המלך
דוד קראו לי לצדוק הכהן ולנתן הנביא ולבניהו בן
יהוידע׳ ויבאו לפני המלך׳ 33 ויאמר אליהם המלך
קחו אתכם את עבדי אדניכם והרכבתם את שלמה
בני על הפרדה אשר לי ויורדתם אותו אל גיחון׳
34 ומשח אתו שם צדוק הכהן ונתן הנביא למלך
על ישראל ותקעתם בשופר ואמרתם יחי המלך
שלמה׳ 35 ועליתם אחריו ובא וישב על כסאי
והוא ימלך תחתי׳ ואותו צויתי להיות נגיד על
ישראל ועל יהודה׳ 36 ויען בניהו בן יהוידע את
המלך ויאמר אמן יאמר יהוה אלהי אדני המלך׳
37 כאשר היה יהוה עם אדני המלך כן יהי עם
שלמה ויגדל את כסאו מכסא אדני המלך דוד׳
38 וירד צדוק הכהן ונתן הנביא ובניהו בן יהוידע
והכרתי ופלתי וירכיבו את שלמה על פרדת המלך
דוד ויוליכו אתו אל גיחון׳ 39 ולקח צדוק הכהן
את קרן השמן מן האהל וימשח את שלמה ויתקעו
בשופר ויאמרו כל העם יחי המלך שלמה׳
40 ועלו כל העם אחריו והעם מחללים בחלילים
ושמחים שמחה גדולה ותבקע הארץ בקולם׳
41 ושמע אדניה וכל הקרואים אתו ואכל מן
הזבח׳ ויהי כאשר כלה אדניה לאכל ויקול
שופר ויאמר מה קול העיר המהומה׳ 42 עודנו
מדבר והנה יונתן בן אביתר הכהן בא׳ ויאמר
אדניה בא כי איש חיל אתה ובשורה טובה תביא׳
43 ויען יונתן ויאמר אדניה אדוננו המלך דוד
המליך את שלמה׳ 44 ושלח המלך אתו את צדוק
הכהן ואת נתן הנביא ואת בניהו בן יהוידע
והכרתי ופלתי וירכיבו אתו על פרדת המלך׳
45 וימשחו צדוק הכהן ונתן הנביא למלך בגיחון
ויעלו משם בשמחה ותהם העיר׳ זה הקול אשר
שמעתם׳ 46 וגם שלמה ישב על כסא המלכות׳
47 וגם עבדי המלך בא לברך את אדוננו המלך דוד
לאמר יטב אלהיך את שם שלמה מן שמך וגדל את
כסאו׳ והמלך השתחוה על המטה׳ 48 וגם כה אמר
המלך ברוך יהוה אלהי ישראל אשר נתן היום
מושב על כסאי׳ ועיני רואות׳ 49 ויחרדו וקמו
כל הקרואים אשר אתו׳ ואדניה יירא מפני שלמה
ויקם וילך ויחזק בקרנות המזבח׳ 50 ויגד לשלמה
לאמר הנה אדניה יירא את המלך שלמה והנה
יחזיק בקרנות המזבח לאמר ישבע לי המלך שלמה
היום אם יהרג עבדו בחרב׳ 51 ויאמר שלמה אם
יהיה לאיש חיל ושערת מראשו לא תפול ארצה
ואם רע יימצא בו ומת׳ 52 וישלח המלך שלמה
ויורידו מן המזבח׳ ויבא ויתחוה למלך שלמה
ויאמר לו שלמה לך לביתך׳

2 1 ויקרבו ימי דוד למות ויצו את שלמה בנו
לאמר׳ 2 אני הולך בדרך כל הארץ וחזקת והיית
לאיש׳ 3 ושמרת את משמרת יהוה אלהיך ללכת
בדרכיו לשמר חקיו מצותיו ומשפטיו וערותיו
כאשר כתוב בתורת משה למען תשכיל את כל
אשר תפנה׳ 4 למען יקים יהוה את דברו אשר
דבר עלי לאמר׳ אם ישמרו בניך דרכם להתהלך
לפני באמת בכל לבבם ובכל נפשם׳ לא יכרת לך
איש מעל כסא ישראל׳ 5 וגם אתה ידעת את אשר
עשה לי יואב בן צרויה׳ אשר עשה לשני צבאות
ישראל לאבנר בן נר ולעמשא בן יתר׳ אשר הרגם
ויציא דמי מלחמה בשלום׳ ויתן דם מלחמה
בחגרו אשר במתניו ובנעליו אשר ברגליו׳
6 ועשית כחכמתך׳ ולא תורד שיבתו בשלום
שאולה׳ 7 ולבני ברזלי הגלעדי עשה חסד׳
והיו מאכלי שלחנך׳ כי כן קרבו אלי בברחי
מפני אבשלום אחיך׳ 8 והנה עמך שמעי בן גרא
בן הימני מבחרים׳ אשר קלל אותי קללה נמרצת
ביום לכתי מחנים׳ וירד לקראתי הירדן׳ ואשבע
לו ביהוה לאמר׳ אם אמיתך בחרב׳ 9 ועתה אל
תנקהו׳ כי איש חכם אתה׳ וידעת את אשר תעשה
לו׳ והורדת את שיבתו בדם שאולה׳ 10 וישכב
דוד עם אבתיו׳ ויקבר בעיר דוד׳ 11 והימים
אשר מלך דוד על ישראל ארבע עשרה שנה׳
בחברון מלך שבע שנים ובירושלים מלך שלשים
ושלש שנים׳ 12 ושלמה ישב על כסא דוד אביו
ותכן מלכותו מאד׳ 13 ואדניה בן חגית בא אל
בת שבע אם שלמה׳ ותאמר השלום בא׳ ויאמר
שלום׳ 14 ויאמר דבר לי אליך׳ ותאמר דבר׳
15 ויאמר אתה ידעת כי לי היה המלוכה׳ ואלי
שמו כל ישראל פני המלוכה׳ ותסב המלוכה
ותהי לאחי׳ כי מאת יהוה היתה לו׳ 16 ועתה
שאלה אחת אנכי שואל מאתך׳ אל תשיבני את
פני׳ ותאמר לו אמר נא׳ 17 ויאמר דבר נא
באזני שלמה המלך׳ כי לא יגיד את פניך׳
ותתן לי את אבישג השונמית לאשה׳ 18 ותאמר
בת שבע טוב׳ אני אדבר עליך אל המלך׳
19 ותבא בת שבע אל המלך שלמה לדבר לו על
אדניה׳ והמלך קם לקראתה והשתחו לה׳ וישב
על כסאו׳ והכסא לאם המלך׳ וישב לימינו׳
20 ותאמר שאלה קטנה אנכי שואלת מאתך׳
אל תשב את פני׳ ויאמר המלך לה אמי׳ כי אשיב
את פניך׳ 21 ותאמר יתן אבישג השונמית את
אדניה אחיך לאשה׳ 22 ויען המלך שלמה ויאמר
לאמו ולמה את שאלת אבישג השונמית לאדניה
הן שאל לו את הממלכה׳ כי הוא אחי הגדול
ממני׳ ולו ולאביתר הכהן וליואב בן צרויה׳
23 ותשבע המלך שלמה׳ לאמר כה יעשה לי אלהים
וכה יוסיף׳ כי אם לא דבר אדניה את הדבר הזה
בנפשו׳ 24 ועתה חי יהוה אשר הכין אותי וישבני
על כסא אבי ועל בית דוד׳ אם לא אדניה יומת
היום׳ 25 וישלח המלך שלמה ביד בניהו בן
יהוידע׳ ויפגע בו׳ וימת׳ 26 ולאביתר הכהן
אמר המלך שלמה׳ לך לך׳ אל ענתות׳ אל שדותיך
כי איש מות אתה׳ ביום הזה לא אמיתך׳ יען
נשאת את ארון אדני יהוה לפני דוד אביך
ויען נעניתה בכל אשר נענה אבי׳ 27 ויגרש
שלמה את אביתר מהיות כהן ליהוה׳ למלא את
דבר יהוה אשר דבר על בית עלי בשלו׳
28 והשמועה באה יואב׳ כי יואב נטה אחרי
אדניה׳ ולא נטה אחרי אבשלום׳ ויברח יואב
אל אהל יהוה׳ ויחזק בקרנות המזבח׳ 29 ויגד
למלך שלמה כי נס יואב אל אהל יהוה׳ והנה
אצל המזבח׳ ותשלח שלמה את בניהו בן יהוידע
לאמר׳ לך פגע בו׳ 30 ויבא בניהו אל אהל יהוה
ויאמר לו כה אמר המלך צא׳ ויאמר לא׳ כי פה
אמות׳ ויבא בניהו דבר אל המלך לאמר׳ כה
דבר יואב׳ ויענני כה׳ 31 ויאמר אליו המלך
עשה כדבר׳ ופגע בו׳ וקברתו׳ והסר את דם
חנם אשר שפך יואב מעלי ומעל בית אבי׳
32 ויהוה ישיב דמו בראשו׳ אשר פגע בשני
אנשים צדיקים וטובים ממנו׳ והרג אותם בחרב
ואבי דוד לא ידע׳ אבנר בן נר שר צבא ישראל
ועמשא בן יתר שר צבא יהודה׳ 33 ושבו דמם
בראש יואב ובראש זרעו לעולם׳ ולדוד ולזרעו
ולביתו ולכסאו יהי שלום עד עולם מאת יהוה׳
34 ויעל בניהו בן יהוידע׳ ויפגע בו׳ וימיתהו
ויקבר בביתו במדבר׳ 35 ויתן המלך את בניהו
בן יהוידע תחתיו על הצבא׳ וצדוק הכהן נתן
המלך תחת אביתר׳ 36 ויקרא המלך לשמעי
ויאמר לו בנה לך בית בירושלים׳ ושבת שם
ולא תצא משם אנה ואנה׳ 37 והיה ביום צאתך
והעברת את נחל קדרון׳ ידע תדע כי מות תמות׳
דמך יהיה בראשך׳ 38 ויאמר שמעי אל המלך
הדבר טוב׳ כאשר אדני המלך דבר כן יעשה
עבדך׳ ויגר שמעי בארץ פלשתים ימים רבים׳
39 ויהי מקצה שלשת שנים׳ וברחו שני עבדי
שמעי אל אכיש בן מעכה מלך גת׳ ויגידו לשמעי
לאמר׳ הנה עבדיך בגת׳ 40 ויקם שמעי׳ ויחבש
את חמרו׳ וילך גתה אל אכיש לבקש את עבדיו׳
וילך שמעי׳ ויבא עבדיו מגת׳ 41 ויגד לשלמה
לאמר׳ הלך שמעי מירושלים גתה׳ ויבא׳
42 וישלח המלך ויקרא לשמעי׳ ויאמר לו׳ הלא
השבעתיך ביהוה׳ והעדתי בך׳ לאמר׳ ידע תדע
כי מות תמות׳ ואמר אליך׳ הדבר הטוב אשר
שמעתי׳ 43 ולמה לא שמרת שבועת יהוה׳
ומצוה אשר צויתיך׳ 44 ויאמר המלך אל שמעי
אתה ידעת את כל הרעה׳ אשר ידעה לבבך׳
אשר עשית לדוד אבי׳ והשיב יהוה את רעתך
בראשך׳ 45 והמלך שלמה ברוך׳ וכסא דוד יהיה
נכון לפני יהוה עד עולם׳ 46 ויצו המלך
בניהו בן יהוידע׳ ויצא׳ ויפגע בו׳ וימת׳
ותכן הממלכה ביד שלמה׳

3 1 וויתרבא שלמה את פרעה מלך מצרים
ויקח את בת פרעה׳ ויביאה אל עיר דוד׳ עד
כלתו לבנות את בית יהוה׳ ואת חומת ירושלים
סביב׳ 2 רק העם מזבחים בבמות׳ כי לא נבנה
בית לשם יהוה׳ עד הימים׳ 3 ואהב שלמה את
יהוה׳ להלך בחקות דוד אביו׳ רק בבמות הוא
זבח׳ ומקטיר׳ 4 וילך המלך גבעונה׳ לזבח שם׳
כי הוא הבמה הגדולה׳ אלף עלות׳ יעלה שלמה
על המזבח ההוא׳ 5 בגבעון נראה יהוה אל שלמה
בחלום הלילה׳ ויאמר אלהים׳ שאל מה אתן לך׳
6 ויאמר שלמה׳ אתה עשית עם עבדך דוד אבי
חסד גדול׳ כאשר הלך לפניך באמת ובצדקה
וביושר לבב עמך׳ ותשמר לו את החסד הגדול
הזה׳ ותתן לו בן ישב על כסאו׳ כיום הזה׳
7 ועתה יהוה אלהי׳ אתה המלכת את עבדך תחת
דוד אבי׳ ואנכי נער קטן׳ לא אדע צאת ובוא׳
8 ועבדך בתוך עמך אשר בחרת׳ עם רב׳ אשר
לא יספר ולא יתמנה׳ מרב׳ 9 ותתן לעבדך לב
שומע׳ לשפט את עמך׳ להבין בין טוב לרע׳
כי מי יוכל לשפט את עמך הכבד הזה׳
10 ויטב הדבר בעיני אדני׳ כי שאל שלמה את
הדבר הזה׳ 11 ויאמר אליו אלהים׳ יען אשר
שאלת את הדבר הזה׳ ולא שאלת לך ימים רבים
ולא שאלת לך עשר׳ ולא שאלת נפש אויביך׳
ולא שאלת לך ימים׳ כי אם שאלת לך בינה׳
לשמע משפט׳ 12 הנה עשיתי כדבריך׳ הנה נתתי
לך לב חכם ונבון׳ אשר כמוך לא היה לפניך
וגם אחריך לא יקום כמוך׳ 13 וגם אשר לא
שאלת נתתי לך׳ גם עשר וכבוד׳ אשר לא היה
איש כמוך בכל המלכים׳ 14 והיה אם תלך בדרכי
לשמר חקי ומצותי׳ כאשר הלך דוד אביך׳
והארכתי את ימיך׳ 15 ויקץ שלמה׳ והנה חלום׳
ויבא ירושלים׳ ויעמד לפני ארון ברית אדני
ויעל עולות׳ ויעש שלמים׳ ויעש משתה לכל
עבדיו׳ 16 אז תבאנה שתי נשים זונות אל המלך
ותעמדנה לפניו׳ 17 ותאמר האשה האחת׳ בי אדני
אני והאשה הזאת יושבת בבית אחד׳ ואלד עמה
בבית׳ 18 ויהי ביום השלישי׳ לאחר לדתי׳
ותלד גם האשה הזאת׳ ואנחנו יחדו׳ אין זר
אתנו בבית׳ רק שתינו בבית׳ 19 ויקם בן האשה
הזאת בלילה׳ כי שכבה על בנה׳ 20 ותקם בתוך
הלילה׳ ותקח את בני מצדי׳ בעת אמתך ישנה׳
ותשכבהו בחיקה׳ ואת בנה המת תשכבהו בחיקי׳
21 ואקם בבקר לינק את בני׳ והנה מת׳ ואתבוננה
אליו בבקר׳ והנה לא היה בני אשר ילדתי׳
22 ותאמר האשה האחרת׳ לא׳ כי בני החי׳
ובנך המת׳ ותאמר׳ לא׳ כי בנך המת׳ ובני החי׳
ותדברו לפני המלך׳ 23 ויאמר המלך׳ זאת תאמר
זה בני החי׳ ובנך המת׳ ותאמר׳ לא׳ כי בנך
המת׳ ובני החי׳ 24 ויאמר המלך׳ קחו לי חרב׳
ויביאו חרב׳ לפני המלך׳ 25 ויאמר המלך׳
גזרו את הילד החי לשנים׳ ותנו את המחצית
לאחת׳ ואת המחצית לאחת׳ 26 ותאמר האשה
אשר בנה החי׳ אל המלך׳ כי נכמרו רחמיה
אל בנה׳ ותאמר׳ בי אדני׳ תנו לה את הילד
החי׳ והמת אל תמיתוהו׳ ותאמר׳ גם לי גם לך
יהיה׳ גזרו׳ 27 ויען המלך׳ ויאמר׳ תנו לה
את הילד החי׳ והמת אל תמיתוהו׳ הוא אמו׳
28 ויראו כל ישראל׳ את המשפט׳ אשר שפט
המלך׳ ויראו מפני המלך׳ כי חכמת אלהים בקרבו
לעשות משפט׳

לחמה בנים לאחיהם בנים 10 מ״ם רש״י אל אל אל

לחיי לוי ויעשו לכבוד אביהם מעשר לכל
הבאים עמו ולאחיו ולכל בית אביו לבד
מאה ושבעים נפש ראה פני אלהים אתה
ומשפחתך ויחי יעקב בארץ מצרים בארץ
גשן ויגשו בניו לקבר אתו כאשר צוה
אותם ויעשו בניו לו כן נשאו אתו בני
כנען אל מערת שדה המכפלה אשר קנה
אברהם את השדה לאחזת קבר מאת עפרן
החתי על פני ממרא ויקבר אתו יוסף
ואחיו וכל העלים אתו לקבר אחרי קבר
אביו ויראו אחי יוסף כי מת אביהם
ויאמרו לו אולי ישטמנו יוסף וגמל
נגמל אתנו את כל הרעה אשר גמלנו
אותו ועתה אבינו צוה לפני אביך
לאמר כה תאמרו ליוסף אנא שא נא
פשע אחיך וחטאתם כי רעה גמלוך
ועתה שא נא לפשע עבדי אלהי אביך
ויבך יוסף בדברם אליו וגם אחיו
הלכו ויפלו לפניו ויאמרו הננו לך
לעבדים ויאמר אלהם יוסף אל תיראו
כי התחת אלהים אני ואתם חשבתם
עלי רעה אלהים חשבה לטובה למען
עשה כיום הזה להחיות עם רב ועתה
אל תיראו אנכי אכלכל אתכם ואת
טפכם וינחם אותם וידבר על לבם
ויקרא אל אחיו ויאמר אליהם אני
מת ואלהים פקד יפקד אתכם והעלה
אתכם מן הארץ הזאת אל הארץ אשר
נשבע לאברהם ליצחק וליעקב ויאמר
יוסף לאחיו לאמר אם פקד יפקד
אלהים אתכם והעלתם את עצמותי
מזה וימת יוסף בן מאת עשר שנים
ויחנטו אתו ויישם בארון במצרים
ספר שמות אלה שמות בני ישראל
הבאים מצרים את יעקב איש וביתו
באו ראובן שמעון לוי ויהודה
יששכר זבולן ובנימן דן ונפתלי
גד ואשר ויהי כל נפש יצאי ירך
יעקב שבעים נפש ויוסף היה במצרים
ויוסף מת וכל אחיו וכל הדור ההוא
ובני ישראל פרו וישרצו וירבו
ויעצמו בארץ מאד מאד ותמלא
הארץ אתם ויקם מלך חדש על מצרים
אשר לא ידע את יוסף ויאמר אל עמו
הנה עם בני ישראל רב ועצום ממנו
הבה נתחכמה לו פן ירבה והיה כי
תקרא מלחמה והוסף גם הוא על שנאינו
ונלחם בנו ועלה מן הארץ וישימו
עליו שרי מסים למען ענתו בסבלתם
ויבן ערי מסכנות לפרעה את פתם
ואת רעמסס ואת און הערים אשר
יבנו לפרעה ככאשר יענו אתו כן
ירבה וכן יפרץ ויקצו מפני בני
ישראל ויעבדו מצרים את בני ישראל
בפרך וימררו את חייהם בעבדה קשה
בחמר ובלבנים ובכל עבדה בשדה את
כל עבדתם אשר עבדו בהם בפרך
ויאמר מלך מצרים למילדת העברית
אשר שם האחת שפרה ושם השנית
פועה בילדכן את העברות וראיתן
על האבנים אם בן הוא והמתן אותו
ואם בת היא וחיתה ותיראנה המילדת
את האלהים ולא עשו כאשר דבר
אליהן מלך מצרים ותחיין את הילדים
ויקרא מלך מצרים למילדת ויאמר
אליהן מדוע עשיתן הדבר הזה ותחיין
את הילדים המלדות אל פרעה כי לא
כנשים המצריות העברות כי חיות הנה
בטרם תבוא אליהן המילדת ויצו פרעה
לכל עמו לאמר כל הבן הילוד היארה
תשליכוהו וכל הבת תחיון

6

ויקח איש מבית לוי את בת לוי
ותהר האשה ותלד בן ותרא אתו כי
טוב הוא ותצפנהו שלשה ירחים
ולא יכלה עוד הצפינו ותקח לו תבת
גמא וחמרה בחמר ובזפת ותשם בתוכה
את הילד ותשם בסוף על שפת היאר
ותתצב אחתו מרחק לדעה מה יעשה
לו ותרד בת פרעה לרחץ על היאר
ונערותיה הלכות על יד היאר ותרא
את התבה בתוך הסוף ותשלח אתה
אמתה ותקחה ותפתח ותראהו את הילד
והנה נער בכה ותחמל עליו ותאמר
מילדי העברים זאת ותאמר אחתו אל
בת פרעה האלך וקראתי לך אשה
מינקת מן העברות ותינק לך את הילד
ותאמר לה בת פרעה לכי ותלך העלמה
ותקרא את אם הילד ותאמר אליה בת
פרעה קחי את הילד הזה והיניקיהו
לי ואני אתן את שכרך ותקח האשה
הילד ותיניקהו ויגדל הילד ותביאהו
לבת פרעה והיה לה לבן ותקרא שמו
משה ויהי בימים ההם וגדל משה
ויצא אל אחיו וירא בסבלתם וירא
איש מצרי מכה איש עברי מאחיו
ויפן כה וכה וירא כי אין איש
ויכה את המצרי וטמן בחול ויצא
ביום השני והנה שני אנשי עברים
נצים ויאמר לרשע למה תכה רעך
ויאמר מי שמך לאיש שר ושפט עלינו
הלהרגני אתה אמר אך נודע הדבר
ויירא משה ואמר אכן נודע הדבר
פרעה ויבקש להרג את משה ויברח
משה מפני פרעה וישב בארץ מדין
וישב על הבאר ולכהן מדין היו
שבע בנות ותבאנה ותדלנה ותרהטנה
לשקות צאן אביהן ויבאו הרעים
ויגרשום ויעמד משה ויושיעם וישקו
את צאנם ותבאנה אל רעואל אביהן
ויאמר מדוע מהרתן בא היום ותאמרנה
איש מצרי הצילנו מיד הרעים וגם
דלה דלה לנו וישקו את הצאן ויאמר
אל בנותיו ואיה זה למה זה עזבתן
את האיש קראן לו ויאכל לחם ויואל
משה לשבת את האיש ויתן את צפורה
בתו למשה ותלד בן ותקרא שמו גרשם
כי אמר גר הייתי בארץ נכריה ויהי
בימים הרבים האלה וימת מלך מצרים
ויאנחו בני ישראל מן העבודה ויזעקו
ותעל שועתם אל האלהים מן העבודה
וישמע אלהים את נאקתם ויזכר אלהים
את בריתו את אברהם את יצחק ואת
יעקב וירא אלהים את בני ישראל וידע
אלהים

34 לכן הנני רואה אל הרבים ואל החכמים ואל
הסופרים ומהם תהרגו וצלבתם ומהם תלקו
בשבטיכם בבתי כנסיותיכם ותרדפו מעיר
אל עיר 35 למען יבוא עליכם כל דם צדיק
שנשפך על הארץ מדם הבל הצדיק עד דם
זכריה בן ברכיה אשר הרגתם בין הבית
ובין המזבח 36 אמן אני אומר לכם כל אלה
יבואו על הדור הזה 37 ירושלים ירושלים
הקוראת לנביאים והסוקלת אל השלוחים
אליה כמה פעמים רציתי לקבץ בניך כאשר
יקבץ האם את אפרוחיה תחת כנפיה ולא
אביתם 38 הנה יעזב לכם ביתכם שממה
39 כי אמר אני לכם לא תראו אותי מעתה
עד אשר תאמרו ברוך הבא בשם יהוה

8 1 ויצא ישוע מן המקדש והולך לו
ותלמידיו באו אליו להראות לו את בנין
המקדש 2 ויען ישוע ויאמר אליהם הראיתם
את כל אלה הלא אמן אני אומר לכם לא
יעזב פה אבן על אבן אשר לא תתפרץ
3 ובשבתו על הר הזיתים ניגשו אליו
תלמידיו לבדם לאמר אמר נא לנו מתי
יהיו אלה ומה אות בואך וסוף העולם
4 ויען ישוע ויאמר אליהם הזהרו פן
יטעה אתכם איש 5 כי רבים יבאו בשמי
לאמר אני הוא המשיח ואת רבים יטעה
6 ואם תשמעו מלחמות ושמועות מלחמות
אל תבהלו כי הכל יבוא אך לא הקץ
בעוד מועד 7 כי יקום גוי נגד גוי וממלכה
נגד ממלכה ורעב ורעידות אדמה בכל
מקום 8 כל אלה יהיו תחלת חבלים
9 אז יסגירו אתכם לצרות ולהרגכם
ותהיו שנואים לכל הגוים בגלל שמי
10 ואז יכשלו רבים ויבגדו איש את רעהו
ויתנו איש את רעהו 11 ורבים נביאי שקר
יקומו ויטעו רבים 12 ובגלל רבות
הרשעה תקרר אהבת רבים 13 אך
המתאמץ עד הקצה הוא יושע 14 ובשורת
המלכות הזאת תבשר בכל תבל לעדות
לכל הגוים ואז יבוא הקץ 15 לכן
כאשר תראו את שקוץ השמם אשר דבר
עליו דניאל הנביא עומד במקום הקדוש
(הקורא יבין) 16 אז הנה אשר ביהודה
יברחו אל ההרים 17 אשר על הגג
אל יורד לקחת מן הבית 18 ואשר
בשדה אל ישב לקחת בגדו 19 ואוי
לנשים הרות ולמיניקות בימים ההם
20 והתפללו כי לא יהיה בריחתכם
בחורף ולא בשבת 21 כי אז תהיה
צרה גדולה אשר לא היתה מראשית
העולם ועד עתה ולא תהיה עוד 22 ואם
לא קצרו הימים לא יוותר בשר כל
אדם אך בגלל הנבחרים יקצרו הימים
23 אז אם יאמר אדם אליכם הנה
המשיח כאן הנה הוא שם אל תאמינו
24 כי יקומו משיחי שקר ונביאי שקר
ויעשו אותות ומופתים גדולים לתעות
אם אפשר גם את הנבחרים 25 הנה
הגדתי לכם מראש 26 לכן אם יאמרו
לכם הנה הוא במדבר אל תצאו הנה
הוא בחדרים אל תאמינו 27 כי כאשר
הברק יצא מן המזרח ונראה עד המערב
כן יהיה בוא בן האדם 28 אשר תמצאו
הפגר שם יתקבצו הנשרים 29 ומיד
אחרי צרות הימים ההם החשך יחשך
והירח לא יאיר אורו והכוכבים יפלו
מן השמים וכוחות השמים יתנועעו
30 ואז יראה אות בן האדם בשמים
ואז יספדו כל שבטי הארץ ויראו את
בן האדם בא על ענני השמים בכח
ובכבוד רב 31 ויבא מלאכיו בשופר
גדול ויקבצו את נבחריו מארבע הרוחות
מקצה השמים ועד קצה הארץ

32 ויהי בעבר אל־הגלעד ויבא יעקב רגליו ויישא
פניו וילך לדרכו ויפגעו בו מלאכי אלהים׃ 33 ויאמר
יעקב כאשר ראם מחנה אלהים זה ויקרא שם־המקום
ההוא מחנים׃ 34 ויעקב שלח מלאכים לפניו אל־עשו
אחיו ארצה שעיר שדה אדום׃ 35 ויצו אתם לאמר כה
תאמרון לאדני לעשו כה אמר עבדך יעקב עם־לבן גרתי
ואחר עד־עתה׃ 36 ויהי־לי שור וחמור צאן ועבד ושפחה
ואשלחה להגיד לאדני למצא חן בעיניך׃ 37 ויבאו המלאכים
אל־יעקב לאמר באנו אל־אחיך אל־עשו וגם הולך לקראתך
וארבע מאות איש עמו׃ 38 ויירא יעקב מאד ויצר לו
ויחץ את־העם אשר־אתו והצאן והבקר והגמלים לשני
מחנות׃ 39 ויאמר אם־יבא עשו אל־המחנה האחת והכהו
והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ 40 ויאמר יעקב אלהי אבי
אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
ולמולדתך והיטיבה עמך׃ 41 קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית את־עבדך כי במקלי עברתי
את־הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ 42 הצילני
נא מיד אחי מיד עשו כי־ירא אנכי אתו פן־יבא והכני
אם על־בנים׃ 43 ואתה אמרת היטב איטיב עמך
ושמתי את־זרעך כחול הים אשר לא־יספר מרב׃
44 ויהי־שם הלון בשנה ההוא ולקח מן־הבא בידו מנחה
לעשו אחיו׃ 45 ויצו אתם לאמר כה תאמרון לאדני לעשו
כה אמר עבדך יעקב עם־לבן גרתי ואחר עד־עתה׃
46 ואשלחה מנחה לאדני לעשו ואני גם־הוא אחרי
המנחה׃ 47 ויאמר אם־יבא עשו אל־המחנה האחת והכהו
והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ 48 ויאמר יעקב אלהי אבי
אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
ולמולדתך והיטבתי עמך׃ 49 קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית את־עבדך כי במקלי עברתי
את־הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ 50 הצילני
נא מיד אחי מיד עשו כי־ירא אנכי אתו פן־יבא והכני
אם על־בנים׃ 51 ויאמר אם־יבא עשו אל־המחנה האחת
והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ 52 ויאמר יעקב אלהי אבי
אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
ולמולדתך והיטבתי עמך׃ 53 קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית את־עבדך כי במקלי עברתי
את־הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ 54 הצילני
נא מיד אחי מיד עשו כי־ירא אנכי אתו פן־יבא והכני
אם על־בנים׃ 55 ויאמר אם־יבא עשו אל־המחנה האחת
והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ 56 ויאמר יעקב אלהי אבי
אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
ולמולדתך והיטבתי עמך׃ 57 קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית את־עבדך כי במקלי עברתי
את־הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ 58 הצילני
נא מיד אחי מיד עשו כי־ירא אנכי אתו פן־יבא והכני
אם על־בנים׃ 59 ויאמר אם־יבא עשו אל־המחנה האחת
והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ 60 ויאמר יעקב אלהי אבי
אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
ולמולדתך והיטבתי עמך׃ 61 קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית את־עבדך כי במקלי עברתי
את־הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ 62 הצילני
נא מיד אחי מיד עשו כי־ירא אנכי אתו פן־יבא והכני
אם על־בנים׃ 63 ויאמר אם־יבא עשו אל־המחנה האחת
והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ 64 ויאמר יעקב אלהי אבי
אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
ולמולדתך והיטבתי עמך׃ 65 קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית את־עבדך כי במקלי עברתי
את־הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ 66 הצילני
נא מיד אחי מיד עשו כי־ירא אנכי אתו פן־יבא והכני
אם על־בנים׃ 67 ויאמר אם־יבא עשו אל־המחנה האחת
והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ 68 ויאמר יעקב אלהי אבי
אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
ולמולדתך והיטבתי עמך׃ 69 קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית את־עבדך כי במקלי עברתי
את־הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ 70 הצילני
נא מיד אחי מיד עשו כי־ירא אנכי אתו פן־יבא והכני
אם על־בנים׃ 71 ויאמר אם־יבא עשו אל־המחנה האחת
והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ 72 ויאמר יעקב אלהי אבי
אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
ולמולדתך והיטבתי עמך׃ 73 קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית את־עבדך כי במקלי עברתי
את־הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ 74 הצילני
נא מיד אחי מיד עשו כי־ירא אנכי אתו פן־יבא והכני
אם על־בנים׃ 75 ויאמר אם־יבא עשו אל־המחנה האחת
והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ 76 ויאמר יעקב אלהי אבי
אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
ולמולדתך והיטבתי עמך׃ 77 קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית את־עבדך כי במקלי עברתי
את־הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ 78 הצילני
נא מיד אחי מיד עשו כי־ירא אנכי אתו פן־יבא והכני
אם על־בנים׃ 79 ויאמר אם־יבא עשו אל־המחנה האחת
והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ 80 ויאמר יעקב אלהי אבי
אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
ולמולדתך והיטבתי עמך׃ 81 קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית את־עבדך כי במקלי עברתי
את־הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ 82 הצילני
נא מיד אחי מיד עשו כי־ירא אנכי אתו פן־יבא והכני
אם על־בנים׃ 83 ויאמר אם־יבא עשו אל־המחנה האחת
והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ 84 ויאמר יעקב אלהי אבי
אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
ולמולדתך והיטבתי עמך׃ 85 קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית את־עבדך כי במקלי עברתי
את־הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ 86 הצילני
נא מיד אחי מיד עשו כי־ירא אנכי אתו פן־יבא והכני
אם על־בנים׃ 87 ויאמר אם־יבא עשו אל־המחנה האחת
והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ 88 ויאמר יעקב אלהי אבי
אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
ולמולדתך והיטבתי עמך׃ 89 קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית את־עבדך כי במקלי עברתי
את־הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ 90 הצילני
נא מיד אחי מיד עשו כי־ירא אנכי אתו פן־יבא והכני
אם על־בנים׃ 91 ויאמר אם־יבא עשו אל־המחנה האחת
והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ 92 ויאמר יעקב אלהי אבי
אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
ולמולדתך והיטבתי עמך׃ 93 קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית את־עבדך כי במקלי עברתי
את־הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ 94 הצילני
נא מיד אחי מיד עשו כי־ירא אנכי אתו פן־יבא והכני
אם על־בנים׃ 95 ויאמר אם־יבא עשו אל־המחנה האחת
והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ 96 ויאמר יעקב אלהי אבי
אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
ולמולדתך והיטבתי עמך׃ 97 קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית את־עבדך כי במקלי עברתי
את־הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ 98 הצילני
נא מיד אחי מיד עשו כי־ירא אנכי אתו פן־יבא והכני
אם על־בנים׃ 99 ויאמר אם־יבא עשו אל־המחנה האחת
והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ 100 ויאמר יעקב אלהי אבי
אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
ולמולדתך והיטבתי עמך׃ 101 קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית את־עבדך כי במקלי עברתי
את־הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ 102 הצילני
נא מיד אחי מיד עשו כי־ירא אנכי אתו פן־יבא והכני
אם על־בנים׃ 103 ויאמר אם־יבא עשו אל־המחנה האחת
והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ 104 ויאמר יעקב אלהי אבי
אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
ולמולדתך והיטבתי עמך׃ 105 קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית את־עבדך כי במקלי עברתי
את־הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ 106 הצילני
נא מיד אחי מיד עשו כי־ירא אנכי אתו פן־יבא והכני
אם על־בנים׃ 107 ויאמר אם־יבא עשו אל־המחנה האחת
והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ 108 ויאמר יעקב אלהי אבי
אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
ולמולדתך והיטבתי עמך׃ 109 קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית את־עבדך כי במקלי עברתי
את־הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ 110 הצילני
נא מיד אחי מיד עשו כי־ירא אנכי אתו פן־יבא והכני
אם על־בנים׃ 111 ויאמר אם־יבא עשו אל־המחנה האחת
והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ 112 ויאמר יעקב אלהי אבי
אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
ולמולדתך והיטבתי עמך׃ 113 קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית את־עבדך כי במקלי עברתי
את־הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ 114 הצילני
נא מיד אחי מיד עשו כי־ירא אנכי אתו פן־יבא והכני
אם על־בנים׃ 115 ויאמר אם־יבא עשו אל־המחנה האחת
והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ 116 ויאמר יעקב אלהי אבי
אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
ולמולדתך והיטבתי עמך׃ 117 קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית את־עבדך כי במקלי עברתי
את־הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ 118 הצילני
נא מיד אחי מיד עשו כי־ירא אנכי אתו פן־יבא והכני
אם על־בנים׃ 119 ויאמר אם־יבא עשו אל־המחנה האחת
והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ 120 ויאמר יעקב אלהי אבי
אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
ולמולדתך והיטבתי עמך׃ 121 קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית את־עבדך כי במקלי עברתי
את־הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ 122 הצילני
נא מיד אחי מיד עשו כי־ירא אנכי אתו פן־יבא והכני
אם על־בנים׃ 123 ויאמר אם־יבא עשו אל־המחנה האחת
והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ 124 ויאמר יעקב אלהי אבי
אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
ולמולדתך והיטבתי עמך׃ 125 קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית את־עבדך כי במקלי עברתי
את־הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ 126 הצילני
נא מיד אחי מיד עשו כי־ירא אנכי אתו פן־יבא והכני
אם על־בנים׃ 127 ויאמר אם־יבא עשו אל־המחנה האחת
והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ 128 ויאמר יעקב אלהי אבי
אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
ולמולדתך והיטבתי עמך׃ 129 קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית את־עבדך כי במקלי עברתי
את־הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ 130 הצילני
נא מיד אחי מיד עשו כי־ירא אנכי אתו פן־יבא והכני
אם על־בנים׃ 131 ויאמר אם־יבא עשו אל־המחנה האחת
והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ 132 ויאמר יעקב אלהי אבי
אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
ולמולדתך והיטבתי עמך׃ 133 קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית את־עבדך כי במקלי עברתי
את־הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ 134 הצילני
נא מיד אחי מיד עשו כי־ירא אנכי אתו פן־יבא והכני
אם על־בנים׃ 135 ויאמר אם־יבא עשו אל־המחנה האחת
והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ 136 ויאמר יעקב אלהי אבי
אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
ולמולדתך והיטבתי עמך׃ 137 קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית את־עבדך כי במקלי עברתי
את־הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ 138 הצילני
נא מיד אחי מיד עשו כי־ירא אנכי אתו פן־יבא והכני
אם על־בנים׃ 139 ויאמר אם־יבא עשו אל־המחנה האחת
והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ 140 ויאמר יעקב אלהי אבי
אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
ולמולדתך והיטבתי עמך׃ 141 קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית את־עבדך כי במקלי עברתי
את־הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ 142 הצילני
נא מיד אחי מיד עשו כי־ירא אנכי אתו פן־יבא והכני
אם על־בנים׃ 143 ויאמר אם־יבא עשו אל־המחנה האחת
והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ 144 ויאמר יעקב אלהי אבי
אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
ולמולדתך והיטבתי עמך׃ 145 קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית את־עבדך כי במקלי עברתי
את־הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ 146 הצילני
נא מיד אחי מיד עשו כי־ירא אנכי אתו פן־יבא והכני
אם על־בנים׃ 147 ויאמר אם־יבא עשו אל־המחנה האחת
והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ 148 ויאמר יעקב אלהי אבי
אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
ולמולדתך והיטבתי עמך׃ 149 קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית את־עבדך כי במקלי עברתי
את־הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ 150 הצילני
נא מיד אחי מיד עשו כי־ירא אנכי אתו פן־יבא והכני
אם על־בנים׃ 151 ויאמר אם־יבא עשו אל־המחנה האחת
והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ 152 ויאמר יעקב אלהי אבי
אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
ולמולדתך והיטבתי עמך׃ 153 קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית את־עבדך כי במקלי עברתי
את־הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ 154 הצילני
נא מיד אחי מיד עשו כי־ירא אנכי אתו פן־יבא והכני
אם על־בנים׃ 155 ויאמר אם־יבא עשו אל־המחנה האחת
והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ 156 ויאמר יעקב אלהי אבי
אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
ולמולדתך והיטבתי עמך׃ 157 קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית את־עבדך כי במקלי עברתי
את־הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ 158 הצילני
נא מיד אחי מיד עשו כי־ירא אנכי אתו פן־יבא והכני
אם על־בנים׃ 159 ויאמר אם־יבא עשו אל־המחנה האחת
והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ 160 ויאמר יעקב אלהי אבי
אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
ולמולדתך והיטבתי עמך׃ 161 קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית את־עבדך כי במקלי עברתי
את־הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ 162 הצילני
נא מיד אחי מיד עשו כי־ירא אנכי אתו פן־יבא והכני
אם על־בנים׃ 163 ויאמר אם־יבא עשו אל־המחנה האחת
והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ 164 ויאמר יעקב אלהי אבי
אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
ולמולדתך והיטבתי עמך׃ 165 קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית את־עבדך כי במקלי עברתי
את־הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ 166 הצילני
נא מיד אחי מיד עשו כי־ירא אנכי אתו פן־יבא והכני
אם על־בנים׃ 167 ויאמר אם־יבא עשו אל־המחנה האחת
והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ 168 ויאמר יעקב אלהי אבי
אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
ולמולדתך והיטבתי עמך׃ 169 קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית את־עבדך כי במקלי עברתי
את־הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ 170 הצילני
נא מיד אחי מיד עשו כי־ירא אנכי אתו פן־יבא והכני
אם על־בנים׃ 171 ויאמר אם־יבא עשו אל־המחנה האחת
והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ 172 ויאמר יעקב אלהי אבי
אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
ולמולדתך והיטבתי עמך׃ 173 קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית את־עבדך כי במקלי עברתי
את־הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ 174 הצילני
נא מיד אחי מיד עשו כי־ירא אנכי אתו פן־יבא והכני
אם על־בנים׃ 175 ויאמר אם־יבא עשו אל־המחנה האחת
והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ 176 ויאמר יעקב אלהי אבי
אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
ולמולדתך והיטבתי עמך׃ 177 קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית את־עבדך כי במקלי עברתי
את־הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ 178 הצילני
נא מיד אחי מיד עשו כי־ירא אנכי אתו פן־יבא והכני
אם על־בנים׃ 179 ויאמר אם־יבא עשו אל־המחנה האחת
והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ 180 ויאמר יעקב אלהי אבי
אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
ולמולדתך והיטבתי עמך׃ 181 קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית את־עבדך כי במקלי עברתי
את־הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ 182 הצילני
נא מיד אחי מיד עשו כי־ירא אנכי אתו פן־יבא והכני
אם על־בנים׃ 183 ויאמר אם־יבא עשו אל־המחנה האחת
והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ 184 ויאמר יעקב אלהי אבי
אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
ולמולדתך והיטבתי עמך׃ 185 קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית את־עבדך כי במקלי עברתי
את־הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ 186 הצילני
נא מיד אחי מיד עשו כי־ירא אנכי אתו פן־יבא והכני
אם על־בנים׃ 187 ויאמר אם־יבא עשו אל־המחנה האחת
והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ 188 ויאמר יעקב אלהי אבי
אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
ולמולדתך והיטבתי עמך׃ 189 קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית את־עבדך כי במקלי עברתי
את־הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ 190 הצילני
נא מיד אחי מיד עשו כי־ירא אנכי אתו פן־יבא והכני
אם על־בנים׃ 191 ויאמר אם־יבא עשו אל־המחנה האחת
והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ 192 ויאמר יעקב אלהי אבי
אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
ולמולדתך והיטבתי עמך׃ 193 קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית את־עבדך כי במקלי עברתי
את־הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ 194 הצילני
נא מיד אחי מיד עשו כי־ירא אנכי אתו פן־יבא והכני
אם על־בנים׃ 195 ויאמר אם־יבא עשו אל־המחנה האחת
והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ 196 ויאמר יעקב אלהי אבי
אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
ולמולדתך והיטבתי עמך׃ 197 קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית את־עבדך כי במקלי עברתי
את־הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ 198 הצילני
נא מיד אחי מיד עשו כי־ירא אנכי אתו פן־יבא והכני
אם על־בנים׃ 199 ויאמר אם־יבא עשו אל־המחנה האחת
והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ 200 ויאמר יעקב אלהי אבי
אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
ולמולדתך והיטבתי עמך׃ 201 קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית את־עבדך כי במקלי עברתי
את־הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ 202 הצילני
נא מיד אחי מיד עשו כי־ירא אנכי אתו פן־יבא והכני
אם על־בנים׃ 203 ויאמר אם־יבא עשו אל־המחנה האחת
והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ 204 ויאמר יעקב אלהי אבי
אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
ולמולדתך והיטבתי עמך׃ 205 קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית את־עבדך כי במקלי עברתי
את־הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ 206 הצילני
נא מיד אחי מיד עשו כי־ירא אנכי אתו פן־יבא והכני
אם על־בנים׃ 207 ויאמר אם־יבא עשו אל־המחנה האחת
והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ 208 ויאמר יעקב אלהי אבי
אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
ולמולדתך והיטבתי עמך׃ 209 קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית את־עבדך כי במקלי עברתי
את־הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ 210 הצילני
נא מיד אחי מיד עשו כי־ירא אנכי אתו פן־יבא והכני
אם על־בנים׃ 211 ויאמר אם־יבא עשו אל־המחנה האחת
והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ 212 ויאמר יעקב אלהי אבי
אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
ולמולדתך והיטבתי עמך׃ 213 קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית את־עבדך כי במקלי עברתי
את־הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ 214 הצילני
נא מיד אחי מיד עשו כי־ירא אנכי אתו פן־יבא והכני
אם על־בנים׃ 215 ויאמר אם־יבא עשו אל־המחנה האחת
והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ 216 ויאמר יעקב אלהי אבי
אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
ולמולדתך והיטבתי עמך׃ 217 קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית את־עבדך כי במקלי עברתי
את־הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ 218 הצילני
נא מיד אחי מיד עשו כי־ירא אנכי אתו פן־יבא והכני
אם על־בנים׃ 219 ויאמר אם־יבא עשו אל־המחנה האחת
והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ 220 ויאמר יעקב אלהי אבי
אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
ולמולדתך והיטבתי עמך׃ 221 קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית את־עבדך כי במקלי עברתי
את־הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ 222 הצילני
נא מיד אחי מיד עשו כי־ירא אנכי אתו פן־יבא והכני
אם על־בנים׃ 223 ויאמר אם־יבא עשו אל־המחנה האחת
והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ 224 ויאמר יעקב אלהי אבי
אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
ולמולדתך והיטבתי עמך׃ 225 קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית את־עבדך כי במקלי עברתי
את־הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ 226 הצילני
נא מיד אחי מיד עשו כי־ירא אנכי אתו פן־יבא והכני
אם על־בנים׃ 227 ויאמר אם־יבא עשו אל־המחנה האחת
והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃

21 ויעלו מן העיר ויבאו אל־יהוה לאמר, מעשה אשר־עשה
אבימלך ואת־כל־הרעה אשר־גמל אלהים אבימלך
22 ואת־שכם ויבאו בם קללת יותם בן־ירבעל׃ 23 ויזנח אלהים
את־רוח רעה בין אבימלך ובין בעלי שכם ויבגדו בעלי שכם
24 לבוא חמס שבעים בני ירבעל ודמם לשים על־אבימלך אחיהם
אשר הרג אותם ועל־בעלי שכם אשר חזקו את־ידיו להרג
25 את־אחיו׃ 26 ויארבו־לו בעלי שכם מארבים בראשי ההרים
ויגזלו את־כל־אשר יעבר בדרך על־יד ויגד לאבימלך׃
27 ויבא געל בן־עבד ואחיו ויעברו בשכם ויבטחו בו בעלי שכם
ויעשו את־בית אלהיהם ויאכלו ויתן־ברכו ויבאו בית־אלהיהם
ויקללו׃ 28 ויאמר געל בן־עבד מי אבימלך ומי שכם כי נעבדנו
הלוא בן־ירבעל וזבל פקידו אנשי חמור אבי שכם ולמה נעבד
אנחנו אתו׃ 29 ומי יתן את־העם הזה בידי ואסירה את־אבימלך
ואמרה לאבימלך הרב צבאך וצא׃ 30 ושמע זבל שר־העיר
את־דברי געל בן־עבד ויחר אפו׃ 31 ושלח מלאכים אל־אבימלך
בתרמה לאמר הנה געל בן־עבד ואחיו באו שכמה והנם צרים
את־העיר׃ 32 ועתה קום־נא לילה אתה ועם־העם אשר־עמך
וארבת בשדה׃ 33 והיה בבקר כאור השמש תשכים ופשטת
על־העיר והנה הוא ועם־העם אשר־עמו יצאו אליך ועשית
לו כאשר תמצא ידך׃ 34 ויקם אבימלך וכל־העם אשר־עמו לילה
וארבו על־שכם ארבעה ראשים׃ 35 ויצא געל בן־עבד ויעמד
פתח שער־העיר ואבימלך וכל־העם אשר־עמו קמו מן־המארב׃
36 וירא געל את־העם ויאמר אל־זבל עוד העם ירדים מראש
ההרים ויאמר לו זבל את־צל ההרים אתה רואה כאנשים׃
37 ויסף עוד געל לדבר ויאמר הנה עם־יורדים מעם ארץ
ואלון אחד יבא מדרך מעונים׃ 38 ויאמר לו זבל אי־זה פיך
אשר־אמרת מי אבימלך כי נעבדנו הלוא זה העם אשר־מאסת
בו צא־נא עתה והלחם עמו׃ 39 ויצא געל לפני בעלי שכם
וילחם באבימלך׃ 40 וירדפו אבימלך ויפלו חללים רבים עד
פתח השער׃ 41 וישב אבימלך בערמה ויגרש זבל את־געל ואת
אחיו מן־יושב בשכם׃ 42 והי ממחרת והעם יצא השדה ויגד
לאבימלך׃ 43 ויקח את־העם וחלק אותם לשלשה ראשים
וארב בשדה והנה העם יצא מן־העיר ויקם עליהם׃
44 ואבימלך ופלגת־העם אשר־עמו פשטו ויעמדו פתח שער־
העיר ושתי הפלגות פשטו על־כל־אשר בשדה ויכו׃
45 ואבימלך נלחם בעיר כל־היום ההוא ויתפש את־העיר
והרג את־העם אשר־בה ואת־העיר נתץ ויזרע מלח׃
46 ושמעו כל־בעלי מגדל־שכם ויבאו אל־מצדת בית־אל־ברית׃
47 ויגד לאבימלך כי נקבצו כל־בעלי מגדל־שכם׃
48 ויעל אבימלך הר צלמון הוא ואת־כל־העם אשר־עמו
ויקח אבימלך את־הקרדמות בידו ויכרת שבט מן־העצים
וישאהו ויתן על־שכמו ויאמר אל־העם אשר־עמו אשר־
ראיתם עשיתי מהר כמוני׃ 49 וגם־כל־העם כרתו איש שבטו
וילכו אחרי אבימלך ויתנו אל־המצדה ויצתו עליהם המצדה
באש וימתו גם כל־אנשי מגדל־שכם כאלף אנשה ואשה׃
50 וילך אבימלך תבץ ויחן בתבץ׃ 51 ומגדל־עז היה בתוך
העיר ויברחו שמה כל־האנשים והנשים וכל־בעלי העיר
ויסגרו בעדם ויעלו על־גג המגדל׃ 52 ויבא אבימלך עד
המגדל וילחם בו ויגש עד־פתח המגדל לשרפו באש׃
53 ותשלך אשה אחת פלח רכב על־ראש אבימלך ותרץ את־
רקתו׃ 54 ויקרא מהר אל־הנער נשא כליו ויאמר לו שלף
חרבך והמתני פן־יאמרו לי הרגתהו אשה וידקרהו הנער
וימת׃ 55 וראו איש־ישראל כי־מת אבימלך וילכו איש
למקומו׃ 56 וישב אלהים את־רעת אבימלך אשר־עשה לאביו
בהרגו את־שבעים אחיו׃ 57 וגם את־כל־רעת אנשי שכם
השיב אלהים בראשם ותבא קללת יותם בן־ירבעל׃

11

ויהי אחר ויקם לישע את־ישראל תולע בן־פואה בן־דודו איש
יששכר והוא־דר בשמיר בהר אפרים׃ 2 ויהי לו שלשים
ושנים בנים רכבים על־שלשים עיירות להם אשר־יקראו
חות־יאיר עד היום הזה׃ 3 ויקם אחרי־תולע יאיר הגלעדי
ויהי שופט את־ישראל עשרים שנה׃ 4 ויבאו בניו
שלשים אשר־רכבו על־שלשים עירים אשר־להם אשר־יקראו
חות־יאיר עד היום הזה׃ 5 ויקבר יאיר ויקבר בקמון׃
6 ובני־עמון עשו הרע בעיני יהוה ויעבדו את־הבעלים
ואת־העשתרות ואת־אלהי ארם ואת־אלהי צידון ואת־אלהי
מואב ואת־אלהי בני־עמון ואת־אלהי פלשתים ויעזבו
את־יהוה ולא עבדו׃ 7 ויחר־אף יהוה בישראל וימכרם
ביד־פלשתים וביד בני עמון׃ 8 ורעצו וירצצו אתם
שמנה עשרה שנה את־כל־בני ישראל אשר בעבר הירדן
בארץ האמרי אשר בגלעד׃ 9 ועברו בני־עמון הירדן
להלחם גם־ביהודה ובבנימן ובבית אפרים ותצר לישראל
מאד׃ 10 ויזעקו בני ישראל אל־יהוה לאמר,

ויהי בימי אמרפל מלך שנער אריוך מלך אלסר
תדעל מלך גוים׃ 2 עשו מלחמה את ברע מלך
סדם וברשע מלך עמרה שנאב מלך אדמה
ושמאבר מלך צבויים ומלך בלע הוא צוער׃
3 כל אלה חברו אל עמק השדים הוא ים המלח׃
4 שתים עשרה שנה עבדו את כדרלעמר
ובשלש עשרה שנה מרדו׃ 5 ובארבע עשרה
שנה בא כדרלעמר והמלכים אשר אתו
ויכו את רפאים בעשתרת קרנים ואת
הזזים בהם ואת האמים בשוה קריתים׃
6 ואת החרי בהר שעיר עד אלפרן אשר
על המדבר׃ 7 ויפנו וילכו אל עין משפט
הוא קדש ויכו את כל שדה העמלקי
וגם את האמרי היושב בחצצן תמר׃ 8 ויצא
מלך סדם ומלך עמרה ומלך אדמה
ומלך צבויים ומלך בלע הוא צוער
ויערכו אתם מלחמה בעמק השדים׃
9 את כדרלעמר מלך עילם ותדעל מלך
גוים ואמרפל מלך שנער ואריוך מלך
אלסר ארבעה מלכים את החמשה׃
10 ועמק השדים באר באר בלת
ויברחו מלך סדם ועמרה ויפלו שמה
והנשארים הר הרה׃ 11 ויקחו את כל
רכוש סדם ועמרה ואת כל אכלם
וילכו׃ 12 ויקחו את לוט ואת רכושו
בן אחי אברם וילך׃ 13 ויבא הפליט
ויגד לאברם העברי והוא שכן
באלני ממרא האמרי אחי אשכל
ואחי ענר והם בעלי ברית אברם׃
14 וישמע אברם כי נשבה אחיו
וירק את חניכיו ילדי ביתו שמנה
ושלשה עשר וירדף עד דן׃ 15 ויחלק
עליהם לילה הוא ועבדיו ויכם
וירדפם עד חובה אשר משמאל
לדמשק׃ 16 וישב את כל הרכש
וגם את לוט אחיו ורכושו השיב
וגם את הנשים והעם׃ 17 ויצא מלך
סדם לקראתו אחרי שובו מהכות
את כדרלעמר ואת המלכים אשר
אתו אל עמק שוה הוא עמק המלך׃
18 ומלכי צדק מלך שלם הוצא לחם
ויין והוא כהן לאל עליון׃ 19 ויברכהו
ויאמר ברוך אברם לאל עליון
קנה שמים וארץ׃ 20 וברוך אל עליון
אשר מגן צרריך בידך ויתן לו
מעשר מכל׃ 21 ויאמר מלך סדם אל
אברם תן לי הנפש והרכש קח לך׃
22 ויאמר אברם אל מלך סדם הרימתי
ידי אל יהוה אל עליון קנה שמים
וארץ׃ 23 אם מחוט ועד שרוך נעל
ואם אקח מכל אשר לך ולא תאמר
אני העשרתי את אברם׃ 24 בלעדי רק
אשר אכלו הנערים וחלק האנשים
אשר הלכו אתי ענר אשכל וממרא
יקחו חלקם׃ 25 עשרה ימים אחר
הכות אברם את כדרלעמר ואת
המלכים אשר אתו ויקרבו מלך סדם
לקראתו אל עמק שוה הוא עמק
המלך׃ 26 ומלכי צדק מלך שלם הוציא
לחם ויין והוא כהן לאל עליון׃
27 ויברכהו ויאמר ברוך אברם לאל
עליון קנה שמים וארץ׃ 28 וברוך
אל עליון אשר מגן צרריך בידך
ויתן עשר מכל׃ 29 ויאמר מלך סדם
אל אברם תן לי הנפש והרכש קח
לך׃ 30 ויאמר אברם אל מלך סדם
הרימתי ידי אל יהוה אל עליון
קנה שמים וארץ׃ 31 אם מחוט ועד
שרוך נעל ואם אקח מכל אשר לך
ולא תאמר אני העשרתי את אברם׃
32 בלעדי רק אשר אכלו הנערים
וחלק האנשים אשר הלכו אתי ענר
אשכל וממרא הם יקחו חלקם׃
33 (aiōn g165) ויהי אחרי הדברים האלה
היה דבר יהוה אל אברם במחזה
לאמר אל תירא אברם אנכי מגן לך
שכרך הרבה מאד׃ 34 ויאמר אברם
אדני יהוה מה תתן לי ואנכי הולך
ערירי ובן משק ביתי הוא דמשק
אליעזר׃ 35 ויאמר אברם הן לי לא
נתת זרע והנה בן ביתי יורש אתי׃
36 והנה דבר יהוה אליו לאמר לא
יירשך זה כי אם אשר יצא ממעיך
הוא יירשך׃ 37 והוציא אתו החוצה
ויאמר הבט נא השמימה וספר הכוכבים
אם תוכל לספר אתם ויאמר לו כה
יהיה זרעך׃ 38 והאמן ביהוה
ויחשבה לו צדקה׃ 39 ויאמר אליו
אני יהוה אשר הוצאתיך מאור כשדים
לתת לך את הארץ הזאת לרשתה׃
40 ויאמר אדני יהוה במה אדע כי
אירשנה׃ 41 ויאמר אליו קחה לי
עגלה משלשת ועז משלשת ואיל
משלש ותור ושני בנים׃ 42 ויקח לו את
כל אלה ויבתר אתם בתוך ויתן איש
בתרו לקראת רעהו׃ 43 והציפרים
לא בתר׃ 44 וירד העיט על הפגרים
ויגרש אתם אברם׃ 45 ויהי השמש
לבוא ותרדמה נפלה על אברם
והנה אימה חשכה גדלה נפלת עליו׃
46 ויאמר לאברם ידע תדע כי גר
יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום
וענו אתם ארבע מאות שנה׃
47 וגם את הגוי אשר יעבדו דן
אנכי ואחרי כן יצאו ברכש גדול׃
48 ואתה תבוא אל אבתיך בשלום
תקבר בשיבה טובה׃ 49 ודור רביעי
ישובו הנה כי לא שלם עון האמרי
עד הנה׃ 50 ויהי השמש באה
ועלטה היתה והנה תנור עשן
ולפיד אש אשר עבר בין הגזרים
ביום ההוא כרת יהוה את אברם
ברית לאמר לזרעך נתתי את הארץ
הזאת מנהר מצרים עד הנהר הגדול
נהר פרת׃

13

ויעל אברם ממצרים הוא
ואשתו וכל אשר לו ולוט עמו
הנגבה׃ 2 ואברם כבד מאד במקנה
בכסף ובזהב׃ 3 וילך למסעיו מהנגב
ועד בית אל עד המקום אשר היה
שם אהלה בתחלה בין בית אל
ובין העי׃ 4 אל מקום המזבח אשר
עשה שם בראשנה ויקרא שם אברם
בשם יהוה׃ 5 וגם ללוט הולך את
אברם היה צאן ובקר ואהלים׃
6 ולא נשא אתם הארץ לשבת יחדו
כי היה רכושם רב ולא יכלו לשבת
יחדו׃ 7 ויהי ריב בין רעי מקנה
אברם ובין רעי מקנה לוט והכנעני
והפרזי אז יושב בארץ׃ 8 ויאמר אברם
אל לוט אל נא תהי מריבה בינתי
וביניך ובין רעי ובין רעיך כי אנשים
אחים אנחנו׃ 9 הלא כל הארץ לפניך
הפרד נא מעלי אם השמאל ואימנה
וגם אם הימין ואשמאילה׃
10 וישא לוט את עיניו וירא את כל
ככר הירדן כי כלה משחת לפני
שחת יהוה את סדם ואת עמרה כגן
יהוה כארץ מצרים בבאך צער׃
11 ויבחר לו לוט את כל ככר הירדן
ויסע לוט מקדם ויפרדו איש מעל
אחיו׃ 12 אברם ישב בארץ כנען
ולוט ישב בערי הככר ויאהל עד
סדם׃ 13 ואנשי סדם רעים וחטאים
את יהוה מאד׃ 14 ויהוה אמר אל
אברם אחרי הפרד לוט מעמו שא
נא עיניך וראה מן המקום אשר אתה
שם צפנה ונגבה וקדמה וימה׃
15 כי את כל הארץ אשר אתה רואה
לך אתננה ולזרעך עד עולם׃
16 ושמתי את זרעך כעפר הארץ
אשר אם יוכל איש למנות את עפר
הארץ גם זרעך ימנה׃ 17 קום התהלך
בארץ לארכה ולרחבה כי לך אתננה׃
18 ויאהל אברם ויבא וישב באלני
ממרא אשר בחברון ויבן שם מזבח
ליהוה׃

מה שיהיה, אם לא אמת לא אמרת לי
אמת אמרת לי אמת לא אמרת לי
אמת אמרת לי אמת לא אמרת לי
אמת אמרת לי

מפשטים בה כלום 21 וגם כלים
אשר יטמא בהם ויעבר במים
ואם לא יטבל ולא יבא השמש
וטהר ואחר יאכל מן הקדשים
כי הוא לחמו: 22 נבלה וטרפה
לא יאכל לטמאה בה אני יהוה:
23 ואם אל אחות בת איש כהן
לא תהיה לו לא תאכל בתרומת
הקדשים: 24 וזרע אהרן ובניו
לאמר אל אהרן ואל בניו ואל
כל בני ישראל לאמר אליהם
איש איש מזרע אהרן והוא צרוע
או זב בקדשים אשר יקדישו
בני ישראל ליהוה וטמאתו עליו
והכרתי הנפש ההוא מלפני
אני יהוה: 25 ואיש אשר יגע
בכל טמא נפש או באדם אשר
יטמא לו בכל טמאתו: 26 נפש
אשר תגע בו ולא יטבל במים
וטבל בשמש וטהר ואחר יאכל
מן הקדשים כי לחמו הוא:
27 בהמה כי יולד ושבעת ימים
תהיה תחת אמה ומיום השמיני
והלאה יקבל לרצון קרבן אשה
ליהוה: 28 ובשור או בשה אתו
ואתה לא תשחטו ביום אחד:
29 וכי תזבחו זבח תודה ליהוה
לרצנכם תזבחו: 30 ביום ההוא
יאכל לא יותיר ממנו עד בקר
אני יהוה: 31 ושמרתם מצותי
ועשיתם אתם אני יהוה:
32 ולא תחללו את שם קדשי
ונקדשתי בתוך בני ישראל
אני יהוה מקדשכם: 33 המוציא
אתכם מארץ מצרים להיות לכם
לאלהים אני יהוה: 34 ומלאתם את
הצצת בשנה השביעית לא תזרע
שדך ולא תכרם כרמך:
35 את ספיח קצירך לא תגזר
ואת בציר נזירך לא תבצר
שנת שבתון יהיה לארץ:
36 ובקרתם אתה ואתך
ובהמתך ואשר בארצך
תהיה כל תבואתה לאכלה:
37 ולקחתם לכם ביום הראשון
פרי עץ הדר כפת תמרים
וענף עץ עבת וערבי נחל
ושמחתם לפני יהוה אלהיכם
שבעת ימים: 38 חג אתם
אותו חג ליהוה שבעת ימים
בשנה: 39 אך בחמשה עשר
יום לחדש השביעי באספכם
את תבואת הארץ
תחגו את חג יהוה שבעת
ימים בשנה חג עולם לדרתיכם
בחדש השביעי תחגוהו:
40 ביום הראשון מקרא קדש
יהיה לכם כל מלאכת עבדה
לא תעשו: 41 ושמחתם לפני
יהוה אלהיכם שבעת ימים
בשנה חג אתו חקת עולם
לדרתיכם בחדש השביעי
תחגוהו: 42 בסכות תשבו
שבעת ימים כל האזרח בישראל
ישבו בסכות: 43 למען ידעו
דרתיכם כי בסכות הושבתי
את בני ישראל בהוציאי
אותם מארץ מצרים אני יהוה
אלהיכם: 44 וידבר משה
את מועדי יהוה אל בני ישראל

15

1 ויאמר יהוה אל משה
לאמר: 2 צו את בני ישראל
ויקחו אליך שמן זית זך כתית
למאור להעלות נר תמיד:
3 מחוץ לפרכת העדת באהל
מועד יערך אתו אהרן מערב
עד בקר לפני יהוה תמיד
חק עולם לדרתיכם: 4 על
המנרה הטהרה יערך את הנרות
לפני יהוה תמיד: 5 ולקחת
סלת ואפית אתה עשרה
חלות שתים העשרון החלה
האחת: 6 ושמת אותם שתים
מערכות שש החלה על
השלחן הטהר לפני יהוה:
7 ונתת על המערכת לבנה
זכה והיתה ללחם לאזכרה
אשה ליהוה: 8 ביום השבת
יערכנו לפני יהוה תמיד
מאת בני ישראל ברית עולם:
9 והיתה לאהרן ולבניו
ואכלוהו במקום קדש כי קדש
קדשים הוא לו מאשי יהוה
חק עולם: 10 ויצא בן אשה
ישראלית ובן איש מצרי
בתוך בני ישראל וינצו
במחנה בן האשה הישראלית
ובן האיש הישראלי: 11 ויקב
בן האשה הישראלית את
השם ויקלל ויביאו אל משה
ושם אמו שלומית בת דברי
למטה דן: 12 וינחו אתו
במשמר לפרש להם על פי
יהוה: 13 וידבר יהוה אל
משה לאמר: 14 הוצא את
המקלל אל מחוץ למחנה
וסמכו כל השמעים את ידיהם
על ראשו ורגמו אתו כל
העדה: 15 ואל בני ישראל
תדבר לאמר איש איש כי
יקלל אלהיו ונשא חטאו:
16 ונקב שם יהוה מות יומת
רגום ירגמו בו כל העדה
כגר כאזרח בנקבו שם
יומת: 17 ואיש איש כי יכה
כל נפש אדם מות יומת:
18 ומכה נפש בהמה ישלמנה
נפש תחת נפש: 19 ואדם
כי יתן מום בעמיתו כאשר
עשה כן יעשה לו: 20 שבר
תחת שבר עין תחת עין
שן תחת שן כאשר יתן מום
באדם כן ינתן בו: 21 ומכה
בהמה ישלמנה ומכה אדם
יומת: 22 משפט אחד יהיה
לכם כגר כאזרח יהיה כי
אני יהוה אלהיכם:
23 וידבר משה אל בני
ישראל ויוציאו את המקלל
אל מחוץ למחנה ויסקלו
אבנים אתו ובני ישראל
עשו כאשר צוה יהוה את
משה: 24 ואל בני ישראל
דבר לאמר איש איש כי
יקלל אלהיו ונשא חטאו:
25 ונקב שם יהוה מות יומת
רגום ירגמו עליו בני העדה
כגר כאזרח בנקבו שם
יומת: 26 וכי יגור אתכם
גר או אשר בתוככם והקריב
אשה ליהוה כאשר תעשה
יעשה: 27 חלב בהמה וחלב
הצאן אשר יקרבו אשה
ליהוה: 28 ובן בקר ובן צאן
אותו ואתו לא תשחטו
ביום אחד: 29 וכי תזבחו
זבח תודה ליהוה לרצנכם
תזבחו: 30 ביום ההוא
יאכל לא יותיר ממנו עד בקר
אני יהוה: 31 ושמרתם
מצותי ולא תעשו אתם
אני יהוה: 32 ולא תחללו
את שם קדשי ונקדשתי
בתוך בני ישראל אני יהוה
מקדשכם: 33 המוציא
אתכם מארץ מצרים להיות
לכם לאלהים אני יהוה:

ויהי אברם בן־תשעים שנה ותשע שנים
ונראה יהוה אל־אברם ויאמר אליו אני
אל־שדי התהלך לפני והיה תמים׃ 2 ואתנה
בריתי ביני וביניך וארבה אותך במאד
מאד׃ 3 ויפל אברם על־פניו וידבר אתו
אלהים לאמר׃ 4 אני הנה בריתי אתך
והיית לאב המון גוים׃ 5 ולא־יקרא עוד
את־שמך אברם והיה שמך אברהם כי
אב־המון גוים נתתיך׃ 6 והפרתי אתך
במאד מאד ונתתיך לגוים ומלכים
ממך יצאו׃ 7 והקימתי את־בריתי
ביני וביניך ובין זרעך אחריך לדרתם
לברית עולם להיות לאלהים לך ולזרעך
אחריך׃ 8 ונתתי לך ולזרעך אחריך
את־ארץ מגריך את כל־ארץ כנען
לאחזת עולם והיתי להם לאלהים׃
9 ויאמר אלהים אל־אברהם ואתה
את־בריתי תשמר אתה וזרעך אחריך
לדרתם׃ 10 זאת בריתי אשר תשמרו
ביני וביניכם ובין זרעך אחריך המול
לכם כל־זכר׃ 11 ונמלתם את־בשר
ערלתכם והיה לאות ברית ביני וביניכם׃
12 בן־שמנת ימים ימול לכם כל־זכר
לדרתיכם יליד בית ומקנת־כסף מכל
בן־נכר אשר לא מזרעך הוא׃ 13 המול
ימול יליד ביתך ומקנת כספך והיתה
בריתי בבשרכם לברית עולם׃ 14 וערל
זכר אשר לא־יומל את־בשר ערלתו
ונכרתה הנפש ההוא מעמיה את־בריתי
הפר׃ 15 ויאמר אלהים אל־אברהם שרי
אשתך לא תקרא את־שמה שרי כי
שרה שמה׃ 16 וברכתי אתה וגם נתתי
ממנה לך בן וברכתיה והיתה לגוים
מלכי עמים יהיו׃ 17 ותפל אברהם על־
פניו וצחק ואמר בלבו הלבן־מאה שנה
יולד ואם־שרה בת־תשעים שנה תלד׃
18 ויאמר אברהם אל־האלהים לו יחיה
ישמעאל לפניך׃ 19 ויאמר אלהים אבל
שרה אשתך ילדת לך בן וקרא את־שמו
יצחק והקימתי את־בריתי אתו לברית
עולם לזרעו אחריו׃ 20 ולישמעאל
שמעתיך הנה ברכתי אתו והפרתי
אתו והרביתי אתו במאד מאד שנים
עשר נשיאים יולד והשמתיו לגוי גדול׃
21 ואת־בריתי אקים את־יצחק אשר
תלד־לך שרה למועד הזה בשנה האחרת׃
22 וכלה לדבר אתו ויעל אלהים מעל
אברהם׃ 23 ויקח אברהם את־ישמעאל
בנו ואת כל־ילידי ביתו וכל מקנת
כספו כל זכר באנשי בית אברהם
וימל את־בשר ערלתם בעצם היום הזה
כאשר דבר אתו אלהים׃ 24 ואברהם בן
תשע ותשעים שנה בהמלו בשר
ערלתו׃ 25 וישמעאל בנו בן־שלש
עשרה שנה בהמלו בשר ערלתו׃
26 בעצם היום הזה נמול אברהם
וישמעאל בנו׃ 27 וכל אנשי ביתו ילדי
בית וקנת כסף מבן־נכר נמלו אתו׃

18

ויראה אליו יהוה באלני ממרא והוא
ישב פתח האהל כחם היום׃ 2 וישא עיניו
וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו
וירא וירץ לקראתם מפתח האהל
וישתחו ארצה׃ 3 ויאמר אדני אם־נא
מצאתי חן בעיניך אל־נא תעבר מעל
עבדך׃ 4 יוקח־נא מעט־מים ורחצו רגליכם
והשענו תחת העץ׃ 5 ואקחה פת־לחם
וסעדו לבכם אחר תעברו כי־על־כן
עברתם על־עבדכם ויאמרו כן תעשה
כאשר דברת׃ 6 וימהר אברהם האהלה
אל־שרה ויאמר מהרי שלש סאים
קמח סלת לושי ועשי עגות׃ 7 ולבקר
רץ אברהם אל־הבקר ויקח בן־בקר
רך וטוב ויתן אל־הנער וימהר לעשות
אתו׃ 8 ויקח חמאה וחלב ובן־הבקר
אשר עשה ויתן לפניהם והוא עמד
עליהם תחת העץ ויאכלו׃ 9 ויאמרו
אליו איה שרה אשתך ויאמר הנה
באהל׃ 10 ויאמר שוב אשוב אליך כעת
חיה והנה בן לשרה אשתך ושרה שמעת
פתח האהל והוא אחריו׃ 11 ואברהם
ושרה זקנים באים בימים חדל היות
לשרה ארח כנשים׃ 12 ותצחק שרה
בקרבה לאמר אחרי בלתי היתה לי
עדנה ואדני זקן׃ 13 ויאמר יהוה אל־
אברהם למה זה צחקה שרה לאמר
האף אמנם אלד ואני זקנתי׃ 14 היפלא
מיהוה דבר למועד אשוב אליך כעת
חיה ולשרה בן׃ 15 ותכחש שרה לאמר
לא צחקתי כי יראה׃ ויאמר לא כי
צחקת׃ 16 וקמו משם האנשים וישקיפו
על־פני סדם ואברהם הלך עמם
לשלחם׃ 17 ויהוה אמר הכמסתר אני
מאברהם אשר אני עשה׃ 18 ואברהם
היו לגוי גדול ועצום ונברכו בו כל
גוי הארץ׃ 19 כי ידעתיו למען אשר
יצוה את־בניו ואת־ביתו אחריו ושמרו
דרך יהוה לעשות צדקה ומשפט למען
הביא יהוה על־אברהם את אשר דבר
עליו׃ 20 ויאמר יהוה זעקת סדם ועמרה
כי־רבה היא וחטאתם כי כבדה מאד׃
21 ארדה־נא ואראה הכצעקתה הבאה
אלי עשו כלה ואם־לא אדעה׃ 22 ויפנו
משם האנשים וילכו סדמה ואברהם
עודנו עמד לפני יהוה׃ 23 ויגש אברהם
ויאמר האף תספה צדיק עם־רשע׃
24 אולי יש חמשים צדיקם בתוך העיר
האף תספה ולא תשא למקום בעבור
חמשים הצדיקם אשר בקרבה׃
25 חלילה לך מעשות כדבר הזה להמית
צדיק עם־רשע והיה כצדיק כרשע חלילה
לך השפט כל־הארץ לא יעשה משפט׃
26 ויאמר יהוה אם־אמצא בסדם חמשים
צדיק בתוך העיר ונשאתי לכל־המקום
בעבורם׃ 27 ויען אברהם ויאמר הנה־
נא הואלתי לדבר אל־אדני ואנכי עפר
ואפר׃ 28 אולי יחסרון חמשה מחמשת
הצדיקם השחת בכל־העיר ויאמר לא
אשחית אם־אמצא שם ארבעים וחמשה׃
29 ויסף עוד לדבר אתו ואמר אולי
ימצאון שם ארבעים ויאמר לא אעשה
בעבור הארבעים׃ 30 ויאמר אל־נא יחר
לאדני ואדברה אולי ימצאון שם שלשים
ויאמר לא אעשה אם־אמצא שם שלשים׃
31 ויאמר הנה־נא הואלתי לדבר אל־
אדני אולי ימצאון שם עשרים ויאמר
לא אשחית בעבור העשרים׃ 32 ויאמר
אל־נא יחר לאדני ואדברה אך־הפעם
אולי ימצאון שם עשרה ויאמר לא
אשחית בעבור העשרה׃ 33 וילך יהוה
כאשר כלה לדבר אל־אברהם ואברהם
שב למקמו׃

אשר בגדיו ונתן אל־ראשו ויבא אל־בית אביו
ויגד לאביו ולאמו ולאחיו אשר עשתה אתו
אנשי העיר׃ 19 ויבא אל־בית אביו ויגד לו
ולאמו ולאחיו אשר עשתה אתו אנשי העיר׃
2 ויאמר אביו אל־אמו ואל־אחיו אל־אחותו
מה־הם מדברים אתו׃ 3 ויבא אל־אמו ואל־אחיו
ויגד לו אל־אמו ואל־אחיו אל־אחותו מה־הם
מדברים אתו׃ 4 ויבא אל־אמו ואל־אחיו
ויגד לו אל־אמו ואל־אחיו אל־אחותו מה־הם
מדברים אתו׃ 5 ויבא אל־אמו ואל־אחיו
ויגד לו אל־אמו ואל־אחיו אל־אחותו מה־הם
מדברים אתו׃ 6 ויבא אל־אמו ואל־אחיו
ויגד לו אל־אמו ואל־אחיו אל־אחותו מה־הם
מדברים אתו׃ 7 ויבא אל־אמו ואל־אחיו
ויגד לו אל־אמו ואל־אחיו אל־אחותו מה־הם
מדברים אתו׃ 8 ויבא אל־אמו ואל־אחיו
ויגד לו אל־אמו ואל־אחיו אל־אחותו מה־הם
מדברים אתו׃ 9 ויבא אל־אמו ואל־אחיו
ויגד לו אל־אמו ואל־אחיו אל־אחותו מה־הם
מדברים אתו׃ 10 ויבא אל־אמו ואל־אחיו
ויגד לו אל־אמו ואל־אחיו אל־אחותו מה־הם
מדברים אתו׃ 11 ויבא אל־אמו ואל־אחיו
ויגד לו אל־אמו ואל־אחיו אל־אחותו מה־הם
מדברים אתו׃ 12 ויבא אל־אמו ואל־אחיו
ויגד לו אל־אמו ואל־אחיו אל־אחותו מה־הם
מדברים אתו׃ 13 ויבא אל־אמו ואל־אחיו
ויגד לו אל־אמו ואל־אחיו אל־אחותו מה־הם
מדברים אתו׃ 14 ויבא אל־אמו ואל־אחיו
ויגד לו אל־אמו ואל־אחיו אל־אחותו מה־הם
מדברים אתו׃ 15 ויבא אל־אמו ואל־אחיו
ויגד לו אל־אמו ואל־אחיו אל־אחותו מה־הם
מדברים אתו׃ 16 ויבא אל־אמו ואל־אחיו
ויגד לו אל־אמו ואל־אחיו אל־אחותו מה־הם
מדברים אתו׃ 17 ויבא אל־אמו ואל־אחיו
ויגד לו אל־אמו ואל־אחיו אל־אחותו מה־הם
מדברים אתו׃ 18 ויבא אל־אמו ואל־אחיו
ויגד לו אל־אמו ואל־אחיו אל־אחותו מה־הם
מדברים אתו׃ 19 ויבא אל־אמו ואל־אחיו
ויגד לו אל־אמו ואל־אחיו אל־אחותו מה־הם
מדברים אתו׃ 20 ויבא אל־אמו ואל־אחיו
ויגד לו אל־אמו ואל־אחיו אל־אחותו מה־הם
מדברים אתו׃ 21 ויבא אל־אמו ואל־אחיו
ויגד לו אל־אמו ואל־אחיו אל־אחותו מה־הם
מדברים אתו׃ 22 ויבא אל־אמו ואל־אחיו
ויגד לו אל־אמו ואל־אחיו אל־אחותו מה־הם
מדברים אתו׃ 23 ויבא אל־אמו ואל־אחיו
ויגד לו אל־אמו ואל־אחיו אל־אחותו מה־הם
מדברים אתו׃ 24 ויבא אל־אמו ואל־אחיו
ויגד לו אל־אמו ואל־אחיו אל־אחותו מה־הם
מדברים אתו׃ 25 ויבא אל־אמו ואל־אחיו
ויגד לו אל־אמו ואל־אחיו אל־אחותו מה־הם
מדברים אתו׃ 26 ויבא אל־אמו ואל־אחיו
ויגד לו אל־אמו ואל־אחיו אל־אחותו מה־הם
מדברים אתו׃ 27 ויבא אל־אמו ואל־אחיו
ויגד לו אל־אמו ואל־אחיו אל־אחותו מה־הם
מדברים אתו׃ 28 ויבא אל־אמו ואל־אחיו
ויגד לו אל־אמו ואל־אחיו אל־אחותו מה־הם
מדברים אתו׃ 29 ויבא אל־אמו ואל־אחיו
ויגד לו אל־אמו ואל־אחיו אל־אחותו מה־הם
מדברים אתו׃ 30 ויבא אל־אמו ואל־אחיו
ויגד לו אל־אמו ואל־אחיו אל־אחותו מה־הם
מדברים אתו׃ 31 ויבא אל־אמו ואל־אחיו
ויגד לו אל־אמו ואל־אחיו אל־אחותו מה־הם
מדברים אתו׃ 32 ויבא אל־אמו ואל־אחיו
ויגד לו אל־אמו ואל־אחיו אל־אחותו מה־הם
מדברים אתו׃ 33 ויבא אל־אמו ואל־אחיו
ויגד לו אל־אמו ואל־אחיו אל־אחותו מה־הם
מדברים אתו׃ 34 ויבא אל־אמו ואל־אחיו
ויגד לו אל־אמו ואל־אחיו אל־אחותו מה־הם
מדברים אתו׃ 35 ויבא אל־אמו ואל־אחיו
ויגד לו אל־אמו ואל־אחיו אל־אחותו מה־הם
מדברים אתו׃

19 ויהי ביום ההוא ויבא אל־בית אביו
ויגד לו אל־אמו ואל־אחיו אל־אחותו מה־הם
מדברים אתו׃ 2 ויבא אל־אמו ואל־אחיו
ויגד לו אל־אמו ואל־אחיו אל־אחותו מה־הם
מדברים אתו׃ 3 ויבא אל־אמו ואל־אחיו
ויגד לו אל־אמו ואל־אחיו אל־אחותו מה־הם
מדברים אתו׃ 4 ויבא אל־אמו ואל־אחיו
ויגד לו אל־אמו ואל־אחיו אל־אחותו מה־הם
מדברים אתו׃ 5 ויבא אל־אמו ואל־אחיו
ויגד לו אל־אמו ואל־אחיו אל־אחותו מה־הם
מדברים אתו׃ 6 ויבא אל־אמו ואל־אחיו
ויגד לו אל־אמו ואל־אחיו אל־אחותו מה־הם
מדברים אתו׃ 7 ויבא אל־אמו ואל־אחיו
ויגד לו אל־אמו ואל־אחיו אל־אחותו מה־הם
מדברים אתו׃ 8 ויבא אל־אמו ואל־אחיו
ויגד לו אל־אמו ואל־אחיו אל־אחותו מה־הם
מדברים אתו׃ 9 ויבא אל־אמו ואל־אחיו
ויגד לו אל־אמו ואל־אחיו אל־אחותו מה־הם
מדברים אתו׃ 10 ויבא אל־אמו ואל־אחיו
ויגד לו אל־אמו ואל־אחיו אל־אחותו מה־הם
מדברים אתו׃ 11 ויבא אל־אמו ואל־אחיו
ויגד לו אל־אמו ואל־אחיו אל־אחותו מה־הם
מדברים אתו׃ 12 ויבא אל־אמו ואל־אחיו
ויגד לו אל־אמו ואל־אחיו אל־אחותו מה־הם
מדברים אתו׃ 13 ויבא אל־אמו ואל־אחיו
ויגד לו אל־אמו ואל־אחיו אל־אחותו מה־הם
מדברים אתו׃ 14 ויבא אל־אמו ואל־אחיו
ויגד לו אל־אמו ואל־אחיו אל־אחותו מה־הם
מדברים אתו׃ 15 ויבא אל־אמו ואל־אחיו
ויגד לו אל־אמו ואל־אחיו אל־אחותו מה־הם
מדברים אתו׃ 16 ויבא אל־אמו ואל־אחיו
ויגד לו אל־אמו ואל־אחיו אל־אחותו מה־הם
מדברים אתו׃ 17 ויבא אל־אמו ואל־אחיו
ויגד לו אל־אמו ואל־אחיו אל־אחותו מה־הם
מדברים אתו׃ 18 ויבא אל־אמו ואל־אחיו
ויגד לו אל־אמו ואל־אחיו אל־אחותו מה־הם
מדברים אתו׃ 19 ויבא אל־אמו ואל־אחיו
ויגד לו אל־אמו ואל־אחיו אל־אחותו מה־הם
מדברים אתו׃ 20 ויבא אל־אמו ואל־אחיו
ויגד לו אל־אמו ואל־אחיו אל־אחותו מה־הם
מדברים אתו׃ 21 ויבא אל־אמו ואל־אחיו
ויגד לו אל־אמו ואל־אחיו אל־אחותו מה־הם
מדברים אתו׃ 22 ויבא אל־אמו ואל־אחיו
ויגד לו אל־אמו ואל־אחיו אל־אחותו מה־הם
מדברים אתו׃ 23 ויבא אל־אמו ואל־אחיו
ויגד לו אל־אמו ואל־אחיו אל־אחותו מה־הם
מדברים אתו׃ 24 ויבא אל־אמו ואל־אחיו
ויגד לו אל־אמו ואל־אחיו אל־אחותו מה־הם
מדברים אתו׃ 25 ויבא אל־אמו ואל־אחיו
ויגד לו אל־אמו ואל־אחיו אל־אחותו מה־הם
מדברים אתו׃ 26 ויבא אל־אמו ואל־אחיו
ויגד לו אל־אמו ואל־אחיו אל־אחותו מה־הם
מדברים אתו׃ 27 ויבא אל־אמו ואל־אחיו
ויגד לו אל־אמו ואל־אחיו אל־אחותו מה־הם
מדברים אתו׃ 28 ויבא אל־אמו ואל־אחיו
ויגד לו אל־אמו ואל־אחיו אל־אחותו מה־הם
מדברים אתו׃ 29 ויבא אל־אמו ואל־אחיו
ויגד לו אל־אמו ואל־אחיו אל־אחותו מה־הם
מדברים אתו׃

30 ומלכי הארץ אשר ידעו אתך ולא היה
מי שיצילם מידך ואת אשור כי תשמיד
ותאבד את כל הארצות ואת אדמתם
ונתת אותם לחרב ואת אלהיהם תשרף
באש כי לא אלהים הם כי אם מעשה
ידי אדם עץ ואבן ואבדו אותם 31 ועתה
יהוה אלהינו הושיענו נא מידו וידעו
כל ממלכות הארץ כי אתה יהוה לבדך
32 ויבא חזקיהו המלך ויתפלל אל יהוה
ויצעק אליו על זאת השמים 33 כה אמר
יהוה אל מלך אשור לא יבוא אל העיר
הזאת ולא יירה שם חץ ולא יקדמנה
מגן ולא יסלה עליה סלה 34 בדרך אשר
בא בדרך ישוב לא יבוא אל העיר הזאת
נאם יהוה 35 וגנותי על העיר הזאת
להושיעה למען נפשי ולמען דוד עבדי
ויצא מלאך יהוה ויך במחנה אשור
מאה שמונים וחמשה אלף וישכימו
בבקר והנה כלם פגרים מתים 36 ויסע
ויבא סנחריב מלך אשור וישב בנינוה
37 והיה הוא משתחוה בית נסרך אלהיו
ואדרמלך ושראצר בניו הכוהו בחרב
וגם הם נמלטו אל ארץ אררט וימלך
אסר חדן בנו תחתיו

21 וחזקיהו חלה עד למות ויבא אליו
ישעיהו בן אמוץ הנביא ויאמר אליו
כה אמר יהוה צו לביתך כי מת אתה
ולא תחיה 2 ויסב חזקיהו פניו אל
הקיר ויתפלל אל יהוה לאמר 3 אנה
יהוה זכר נא אשר התהלכתי לפניך
באמת ובלבב שלם והטוב בעיניך
עשיתי ויבך חזקיהו בכי גדול מאד
4 והיה ישעיהו לא יצא העיר התיכונה
ודבר יהוה היה אליו לאמר 5 שוב
ואמרת אל חזקיהו נגיד יהוה אלהי
דויד אביך שמעתי את תפלתך ראיתי
את דמעתך הנני יסף על ימיך חמש
עשרה שנה 6 ומיד העיר הזאת אציל
אתך ומיד אשור אציל ונגנתי על העיר
הזאת למען נפשי ולמען דוד עבדי
7 ויאמר ישעיה קחו דבלת תאנים
ויקחו וישמו על השחין ויחי 8 ויאמר
חזקיהו אל ישעיה מה אות כי אעלה
בית יהוה ביום השלישי 9 ויאמר ישעיה
זאת לך האות מאת יהוה כי יעשה יהוה
את הדבר אשר דבר הנה אצעד בצל
המעלות אשר ירדה בשמש אם אשיב
את הצל עשר מעלות 10 ויאמר חזקיהו
נקל הוא לצל לנטות עשר מעלות
אל לא כי אם יפך הצל אחור עשר
מעלות 11 ויקרא ישעיה הנביא אל יהוה
ויפן את הצל במעלות אשר ירדה
בשמש אחור עשר מעלות 12 בעת
ההיא שלח מרודך בלאדן בן בלאדן
מלך בבל ספרים ושחד אל חזקיהו
כי שמע כי חלה היה חזקיהו 13 ויחן
אליהם חזקיהו ויראם את בית נכתו
ואת הכסף ואת הזהב ואת בשמים
ואת שמן הטוב ואת כל בית כליו
ואת כל אשר נמצא באוצרותיו לא
היה דבר אשר לא הראם חזקיהו
בביתו ובכל ממשלתו 14 ויבא ישעיהו
הנביא אל המלך חזקיהו ויאמר אליו
מה אמרו האנשים האלה ומאין באו
אליך ויאמר חזקיהו מארץ רחוקה
באו מבבל 15 ויאמר מה ראו בביתך
ויאמר חזקיהו את כל אשר בביתי
ראו לא היה דבר אשר לא הראיתים
בגנזכי 16 ויאמר ישעיה אל חזקיהו
שמע דבר יהוה צבאות 17 הנה ימים
באים ונשא כל אשר בביתך ואשר
אצרו אבתיך עד היום הזה בבלה לא
יותר אמר יהוה 18 ומבניך אשר יצאו
ממך אשר תולד יקחו והיו סרסים
בהיכל מלך בבל 19 ויאמר חזקיהו
אל ישעיה טוב דבר יהוה אשר דברת
ויאמר הלא אם שלום ואמת יהיה
בימי 20 יתר דברי חזקיהו וכל גבורתו
אשר עשה ואת כל אשר עשה את
הברכה אשר עשה ואת התעלה
והמוצא המים אל העיר הלא הם כתובים
על ספר דברי הימים למלכי יהודה
21 ויחי מנשה בן שתים עשרה שנה
בהמלכו ושנים חמשים שנה מלך
בירושלים ושם אמו חפצי בה 22 ויעשה
הרע בעיני יהוה כתועבות הגוים
אשר הורישם יהוה מפני בני ישראל
23 ויעבד את הגלולים אשר עבדם
אביו ויאבד אל יהוה אלהי אבתיו
ולא הלך בדרך יהוה 24 ויקשר עבדיו
נגדו וימיתו אתו בביתו 25 ויכו עם
הארץ את כל קשרי המלך יאשיהו
ויעמידו עם הארץ תחתיו את יאשיה
בנו 26 ויתר דברי יאשיה וכל אשר
עשה הלא הם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי יהודה 27 בימיו עלה
נכו מלך מצרים על מלך אשור
אל נהר פרת וילך יאשיה לקראתו
ויהרגהו במגדו כאשר ראהו 28 ויביאהו
עבדיו מגדו ויקברהו בקבר אבתיו
בגן עזה ויתקבר יאשיה בן עמון
תחתיו בשנת שתים עשרה למלכו
29 בימיו עלה פרעה נכו מלך מצרים
על מלך אשור אל נהר פרת ויעל המלך
יאשיה לקראתו ויהרגהו במגדו כאשר
ראהו 30 ויעבדו עבדיו מגדו
אתו בכרכבה ויקברו אתו בקבר
אבתיו ובכל יהודה אבל יאשיה
20 בימיו עלה נבוכדנאצר מלך בבל
ויהי יאשיה לו עבד שלש שנים
ויסר וימרד בו עוד שלש שנים
2 ויבא יהוה בו את ארם וגדודי
כשדים וגדודי מואב וגדודי בני עמון
ויבא ביהודה לשחיתה כדבר יהוה
אשר דבר ביד עבדיו הנביאים
3 אך על פי דבר יהוה היה ביהודה
להסיר מלפניו בחטאת מנשה בכל
אשר עשה 4 וגם דם נקי שפך מנשה
מלא את ירושלים אשר לא אבה יהוה
לסלח 5 ויתר דברי מנשה וכל אשר
עשה הלא הם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי יהודה 6 ויתפלל מנשה
אל יהוה אלהיו מאד מאד מפני אשר
הכעיס לפני אלהי אבתיו 7 ויתפלל
אליו ויעתר לו ויחל אפו לתחנתו
ויבא אתו אל ירושלים על כסא
מלכותו ויכר מנשה כי יהוה הוא
האלהים 8 ואחרי כן בנה חומה חוץ
לעיר דוד מערבה לגיחון בנחל
ולבוא בשער הדגים ואל הר עופל
ויגביה מאד ויתן שרי חיל בכל
הערים הבצרות ביהודה 9 ויסר את
אלהי הנכר ואת הפסל מבית יהוה
ויגרש מחוץ לעיר 10 ויכן את כל
מזבחות אשר בהר בית יהוה ובירושלים
ויטל מחוץ לעיר 11 ויעשו כל אשר
עשה מנשה מלך יהודה לעשות הרע
בעיני יהוה להכעיסו 12 לכן כה אמר
יהוה אלהי ישראל הנני מביא רעה
על ירושלים ויהודה אשר כל שומעיה
תצלנה שתי אזניו 13 ונטיתי על
ירושלים קו שומרון ומשקלת בית
אחאב ומחיתי את ירושלים כאשר
ימחה את הצלחת מחה והפך על פניה
14 ונטשתי את שארית נחלתי ונתתים
ביד אויביהם והיו לבז ולמשסה לכל
אויביהם 15 יען אשר עשו הרע בעיני
ויכעיסוני למן היום אשר הוציא
אבותם ממצרים ועד היום הזה
16 וגם דם נקי שפך מנשה מאד מאד
עד אשר מלא את ירושלים מפה אל
פה מלבד חטאתו אשר החטיא את
יהודה לעשות הרע בעיני יהוה
17 ויתר דברי מנשה וכל אשר עשה
הלא הם כתובים על ספר דברי הימים
למלכי יהודה 18 ויישן מנשה עם
אבתיו ויקבר בגן ביתו בגן עזא
וימלך אמון בנו תחתיו 19 בן עשרים
שנה אמון בהמלכו ושתים שנים
מלך בירושלים ושם אמו משלמת
בת הרוץ ממצבה 20 ויעשה הרע
בעיני יהוה כאשר עשה מנשה אביו
21 וילך בכל הדרך אשר הלך אביו
ויעבד את הגלולים אשר עבדם אביו
וישתחו להם 22 ויעזב את יהוה אלהי
אבתיו ולא הלך בדרך יהוה 23 ויקשרו
עבדי אמון עליו וימיתו את המלך
בביתו 24 ויכו עם הארץ את כל
הקשרים אשר קשרו עם המלך אמון
וימליכו עם הארץ את יאשיה בנו
תחתיו 25 יתר דברי אמון אשר עשה
הלא הם כתובים על ספר דברי הימים
למלכי יהודה 26 ויקבר בקברתו בגן
עזא ויתקבר יאשיה בנו תחתיו
27 בימיו עלה נכו מלך מצרים
אל נהר פרת לעזר מלך אשור
ויהרגו מלך אשור בבוא אל נהר
פרת אחרי כן מלך תחתיו
28 ויתר דברי יאשיה וכל אשר עשה
הלא הם כתובים על ספר דברי הימים
למלכי יהודה 29 בימיו עלה נכו
מלך מצרים על מלך אשור אל נהר
פרת ויעל המלך יאשיה לקראתו
ויהרגהו במגדו כאשר ראהו
30 ויעבדו עבדיו מגדו
אתו בכרכבה ויקברו אתו
בקבר אבתיו ויקח עם הארץ
את יואחז בן יאשיה וימשחו
וימליכו תחת אביו בירושלים
31 בן עשרים שנה יואחז בהמלכו
ושלשה חדשים מלך בירושלים
ושם אמו חמיטל בת ירמיה
מלבנה 32 ויעשה הרע בעיני יהוה
בכל אשר עשו אבתיו 33 ויאסרהו
פרעה נכו בדבלה בארץ חמת
מבלתי מלך בירושלים ויענש
הארץ מאה כיכר כסף וכיכר זהב
34 ויקם פרעה נכו את אליקים בן
יאשיה תחת יאשיה אביו ויסב את
שמו יהויקים ואת יואחז לקח
ויבא מצרים וימת שם 35 ויהויקים
נתן את הכסף ואת הזהב לפרעה
אך הערים הוצאתי את הכסף לתת
את פי פרעה איש איש כערכו
גבה הכסף ואת הזהב מעם הארץ
לתת לנכו פרעה 36 בן עשרים
שנה יהויקים בהמלכו ואחת עשרה
שנה מלך בירושלים ושם אמו זבידה
בת פדיה מרומה 37 ויעשה הרע
בעיני יהוה בכל אשר עשו אבתיו
22 בימיו עלה נבוכדנאצר מלך בבל
והיה לו יהויקים עבד שלש שנים
ויסר וכחש בו 2 ויבא יהוה בו את
גדודי כשדים וגדודי ארם וגדודי
מואב וגדודי בני עמון וישלחם
ביהודה לשחיתה כדבר יהוה אשר
דבר ביד עבדיו הנביאים 3 אך על פי
דבר יהוה היה ביהודה להסיר מלפניו
בחטאת מנשה בכל אשר עשה
4 וגם דם נקי שפך אשר מלא את
ירושלים אשר לא אבה יהוה לסלח
5 ויתר דברי יהויקים וכל אשר עשה
הלא הם כתובים על ספר דברי הימים
למלכי יהודה 6 ויישן יהויקים עם
אבתיו ויקבר בגנת בנו תחתיו
7 ולא יסף עוד מלך מצרים לצאת
מארצו כי לקח מלך בבל מנחל מצרים
עד נהר פרת כל אשר היה למלך
מצרים 8 בן עשרים שנה יויכין
בהמלכו ושלשת חדשים מלך
בירושלים ושם אמו נחשתא בת
אלנתן מירושלים 9 ויעשה הרע
בעיני יהוה בכל אשר עשה אביו
10 בעת ההיא עלו עבדי נבוכדנאצר
מלך בבל ירושלים ותבא העיר
במצור 11 ויבא נבוכדנאצר מלך בבל
אל העיר ועבדיו צרים עליה
12 ויצא יויכין מלך יהודה אל מלך
בבל הוא ואמו ועבדיו ושריו וסריסיו
ויקח מלך בבל בשנת שמנה למלכו
13 ויוצא משם את אוצרות בית יהוה
ואת אוצרות בית המלך וכל כלי
הזהב אשר עשה שלמה מלך ישראל
בהיכל יהוה כדבר יהוה 14 וגלה את
כל ירושלים וגם כל השרים וגם כל
הגבורים עשרת אלפים גולה וגם כל
החרש והמסגר לא נשאר זולתי דל
עם הארץ 15 וגלה את יויכין בבלה
ואת אם המלך ואת נשי המלך
וסריסיו ואת אילי הארץ הוליך גלה
מירושלים בבלה 16 וכל אנשי החיל
שבעת אלפים והחרש והמסגר אלף
כל גבורי עשי מלחמה הביא גלות
בבלה אל מלך בבל 17 ואת מלך
תחתיו נתן מלך בבל את מתניה דדו
אביו ויקרא שמו צדקיהו 18 בן
עשרים שנה צדקיהו בהמלכו ואחת
עשרה שנה מלך בירושלים ושם אמו
חמיטל בת ירמיה מלבנה 19 ויעשה
הרע בעיני יהוה ככל אשר עשה
יהויקים 20 כי על אף יהוה היתה
בירושלים ויהודה עד השליכו אתם
מלפניו ויבגד צדקיהו במלך בבל
21 ויהי בשנת התשעית למלכו בעשרה
לחדש בא נבוכדנאצר מלך בבל הוא
וכל חילו על ירושלים ויחנו עליה
ויבנו עליה דיק סביב 22 ותבא העיר
במצור עד עשתי עשרה שנה למלך
צדקיהו 23 בתשעה לחדש חזק הרעב
בעיר ולא היה לחם לעם הארץ
24 ותבקע העיר ויברחו כל אנשי
המלחמה ויצאו מן העיר בלילה
דרך שער בין החומתים אשר על גן
המלך וכשדים סבים על העיר
ויברחו דרך הערבה 25 ורדפו חיל
כשדים אחרי המלך ויתפשהו בערבות
יריחו וכל חילו נפצו מעליו
26 ויתפשו את המלך ויעלו אתו
אל מלך בבל רבלתה וידברו אתו
משפטים 27 ואת בני צדקיהו שחטו
לעיני צדקיהו ואת עיני צדקיהו
עור הביא בבלתה 28 ויהרג אתו
מלך בבל ברבלתה בחמת ארץ חמת
ויעבר יהודה מעל אדמתו 29 ואת
העם אשר הותר בירושלים ואת
הנפלים אשר נפלו אל מלך בבל
הגלה נבוזראדן רב טבחים בבלה
30 ויעבר מלך בבל תחת נהר פרת
ויעל מלך אשור ויתן מנחה לפרעה
מלך מצרים ויעל פרעה נכו מלך
מצרים לקראתו ויהרגהו במגדו
ויבא מצרים ויקבר שם 31 בן עשרים
שנה יויכין בהמלכו ושלשת חדשים
מלך בירושלים ושם אמו נחשתא
בת אלנתן מירושלים 32 ויעשה הרע
בעיני יהוה בכל אשר עשו אבתיו
33 ויסר מלך בבל אתו מבית כלאו
וידבר אתו טובות ונתן כסאו מכסא
המלכים אשר אתו בבבל 34 ומלבשיו
חלף מעליו ואכל לחם תמיד מלפניו
כל ימי חייו ומזונו מזון תמיד
נתן לו מלך בבל כל ימי חייו
מלכים ב

לו אמרו
25 ויהי בשלח פרעה את העם ויסב אלהים
את דרך העם הזה מדבר ים סוף וחמשים
עלו בני ישראל מארץ מצרים׃ 26 ויבא
מרעתם אל פי החירת אשר על פני בעל
צפון נכחו תחנו על הים׃ 27 ופרעה
הקרב ובני ישראל נשאו עינם והנה מצרים
נסע אחריהם ויראו מאד אל יהוה׃
28 ויאמרו אל משה המבלי אין קברים
במצרים לקחתנו למות במדבר מה זאת
עשית לנו להוציא אתנו ממצרים׃
29 הלא זה הדבר אשר דברנו אליך במצרים
לאמר חדל ממנו ונעבדה את מצרים
כי טוב לנו עבד את מצרים מאשר נמות
במדבר׃ 30 ויאמר משה אל העם אל
תיראו התיצבו וראו את ישועת יהוה
אשר יעשה לכם היום כי אשר ראיתם את
מצרים היום לא תוסיפו לראתם עוד
עד עולם׃ 31 יהוה ילחם לכם ואתם
תחרשון׃ 32 ויאמר יהוה אל משה
מה תצעק אלי דבר אל בני ישראל
ויסעו׃ 33 ואתה הרם את מטך ונטה
את ידך על הים וקרעהו ויבאו בני
ישראל בתוך הים ביבשה׃ 34 ואני
הנני מחזיק את לבב מצרים ויבאו
אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו
ברכבו ובפרשיו׃ 35 וידעו מצרים
כי אני יהוה בהכבדי בפרעה וברכבו
ובפרשיו׃ 36 ויסע מלאך האלהים
ההלך לפני מחנה ישראל ויסע מאחריהם
עמוד הענן מפניהם ויעמד מאחריהם׃
37 ותבא מחנה מצרים ומחנה ישראל
ויהי הענן והחשך ויאר את הלילה
ולא קרב זה אל זה כל הלילה׃ 38 ויט
משה את ידו על הים ויולך יהוה את הים
ברוח קדים עזה כל הלילה וישם את
הים לחרבה ויבקעו המים׃ 39 ובני
ישראל באו בתוך הים היבשה והמים
להם חומה מימינם ומשמאלם׃ 40 וירדפו
מצרים ויבאו אחריהם כל סוס פרעה
רכבו ופרשיו אל תוך הים׃ 41 ויהי
באשמרת הבקר וירא יהוה אל מחנה
מצרים בעמוד האש והענן ויהם את
מחנה מצרים׃ 42 ויסר את אופן מרכבתיו
ויהי נהג אותם בכבדת ויאמרו מצרים
אנוסה מפני ישראל כי יהוה נלחם
להם במצרים׃ 43 ויאמר יהוה אל משה
נטה את ידך על הים וישבו המים על
מצרים על רכבו ועל פרשיו׃ 44 ויט
משה את ידו על הים ויפן הים לפנות
בקר לאיתנו ומצרים נסים לקראתו
וינער יהוה את מצרים בתוך הים׃
45 ויבאו המים וכסו את הרכב ואת
הפרשים לכל חיל פרעה הבאים אחריהם
בים לא נשאר בהם עד אחד׃ 46 ובני
ישראל הלכו ביבשה בתוך הים והמים
להם חומה מימינם ומשמאלם׃ 47 ויושע
יהוה ביום ההוא את ישראל מיד מצרים
ויראו ישראל את מצרים מת על שפת
הים׃ 48 ויראו ישראל את היד הגדלה
אשר עשה יהוה במצרים ויירא העם את
יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה עבדו׃

22

1 אז ישיר משה ובני ישראל את השירה
הזאת ליהוה ויאמרו לאמר אשירה
ליהוה כי גאה גאה סוס ורכבו רמה
בים׃ 2 עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה
זה אלי ואנוהו אלהי אבי וארממנהו׃
3 יהוה איש מלחמה יהוה שמו׃
4 מרכבת פרעה וחילו ירה בים ומבחר
שלשיו טבעו בים סוף׃ 5 תהמת יכסיומו
ירדו במצלות כמו אבן׃ 6 ימינך יהוה
נאדרי בכח ימינך יהוה תרעץ אויב׃
7 וברב גאונך תהרס קמיך תשלח חרונך
יאכלמו כקש׃ 8 וברוח אפיך נערמו מים
נצבו כמו נד נזלים קפאו תהמת בלב
ים׃ 9 אמר אויב ארדף אשיג אחלק
שלל תמלאמו נפשי אריק חרבי תורישמו
ידי׃ 10 נשפת רוחך כסמו ים צללו כעופרת
במים אדירים׃ 11 מי כמכה באלים יהוה
מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה
פלא׃ 12 נטית ימינך תבלעמו ארץ׃
13 נחית בחסדך עם זו גאלת נהלת בעזך
אל נוה קדשך׃ 14 שמעו עמים ירגזון
חיל אחז יושבי פלשת׃ 15 אז נבהלו
אלופי אדום אילי מואב יאחזמו רעד
נמגו כל יושבי כנען׃ 16 תפל עליהם
אימתה ופחד בגדל זרועך ידמו כאבן
עד יעבר עמך יהוה עד יעבר עם זו קנית׃
17 תבאמו ותטעמו בהר נחלתך
מכון לשבתך פעלת יהוה מקדש אדני
כוננו ידיך׃ 18 יהוה ימלך לעלם ועד׃
19 כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו
בים וישב יהוה עליהם את מי הים
ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים׃
20 ותקח מרים הנביאה אחות אהרן
את התף בידה ותצאן כל הנשים
אחרי התף במחלות׃ 21 ותען להם
מרים שירו ליהוה כי גאה גאה סוס
ורכבו רמה בים׃ 22 ויסע משה את
ישראל מים סוף ויצאו אל מדבר
שור וילכו שלשת ימים במדבר ולא
מצאו מים׃ 23 ויבאו מרתה ולא יכלו
לשתות מים ממרה כי מרים הם על
כן קרא שמה מרה׃ 24 וילנו העם על
משה לאמר מה נשתה׃ 25 ויצעק אל
יהוה ויורהו יהוה עץ וישלך אל המים
וימתקו המים שם שם לו חק ומשפט
ושם נסהו׃ 26 ויאמר אם שמוע תשמע
לקול יהוה אלהיך והישר בעיניו תעשה
והאזנת למצותיו ושמרת כל חקיו כל
המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים
עליך כי אני יהוה רופאך׃ 27 ויבאו
אילמה ושתים עשרה עינת מים
ושבעים תמרים ויחנו שם על המים׃

44 ויבא אל־הגבעה אשר־שם אלהים ומצב־נציב פלשתים
ויהי כבואו־שם־העיר ומגדל־נבאים יורד לקראתו
45 ויאמר שאול אל־שמואל אמו־נא אבי אם־ראיתה
ראה־נא אבי ראה־נא כלי־המלוכה בידי ואם־אכלתי
מאתמול־שלשם׃

23

1 ויגידו לדוד לאמר הנה פלשתים נלחמים
2 בקעילה ויגזלו את־הגרנות׃ ויבקש דוד בה׳ לאמר
3 אלך־נא והכיתי בפלשתים הלך דוד ואנשיו קעילה
ויאמרו אנשי־יהודה אליו הנה־אנחנו־פה יראים
4 אנחנו־פה ביהודה אף־כי־נלך קעילה אל־מערכות
פלשתים׃ ויסף דוד עוד לדרש בה׳ ויענהו ה׳ ויאמר
5 אליו קום רד קעילה כי־אני נתן את־פלשתים
בידך׃ וילך דוד ואנשיו קעילה וילחם בפלשתים
ויגרש את־מקניהם ויכם מכה רבה וישב דוד את
6 יושבי קעילה׃ והיה בברח אביתר בן־אחימלך
אל־דוד קעילה אפוד ירד עמו׃ ויגד לדוד כי נסו
7 אביתר אל־קעילה׃ ויאמר שאול אל־כל־העם
8 לאמר נסגר אלהים ביד־דוד כי בא־אל־עיר דלתים
ובריח׃ ויזעק שאול לכל־העם לרדת מלחמה
9 אל־קעילה לצור אל־דוד ואל־אנשיו׃ וידע דוד
כי־עליו שאול מחשבת רעה ויאמר אל־אביתר
10 הכהן גשה־נא אפוד׃ ויאמר דוד אלהי־ישראל
שמע־נא כי־שמוע שמע עבדך כי־בקש השחית
11 לבוא אל־קעילה לשחת בעבורי׃ הישגירני בעלי
קעילה בידו הירד כאשר־שמע עבדך׃ ויאמר ה׳
12 אל־דוד הירדו׃ ויאמר דוד הישגירו בעלי
קעילה אתי ואת־אנשי בידו׃ ויקם דוד ואנשיו
13 כששת אלפים ויצאו מקעילה ויתהלכו בכל־אשר
הלכו׃ ויגד לשאול כי־נמלט דוד מקעילה
ויחדל לצאת׃

24

1 ויעל דוד משם וישב במצדות עין־גדי׃
2 והיה כשוב שאול מאחרי פלשתים ויגידו לו לאמר
הנה דוד במדבר עין־גדי׃ ויקח שאול שלשת־אלפים
3 איש בחור מכל־ישראל ויבקש לבקש את־דוד
ואנשיו על־פני צרי־העזים׃ ויבא אל־גדרות הצאן
בדרך ושם מערה ויבא שאול לרגל את־מעיו
ודוד ואנשיו בירכתי המערה׃ ויקומו אנשי־דוד
4 אליו כיום אשר־אמר יהוה אליך הנה אנכי נתן
את־אויבך בידך וקמת לו כאשר־יטב בעיניך
ויקם דוד ויכרת את־כנף המעיל אשר־לשאול
5 בלט׃ ויהי אחרי־כן והכה לב־דוד אותו אשר כרת
את־כנף המעיל׃ ויאמר אל־אנשיו חלילה לי מיהוה
אם־אעשה הדבר הזה לאדני משיח יהוה לשלח
6 ידי בו כי־משיח יהוה הוא׃ וישסע דוד את־אנשיו
בדברים ולא נתן לקומם אל־שאול ושאול קם
7 מן־המערה וילך בדרך׃ ואחרי כן קם דוד ויצא
מן־המערה ויקרא אחרי שאול לאמר אדני המלך
8 ויפן שאול אחריו ויקד דוד אפים עד־ארצה
וישתחו׃ ויאמר דוד אל־שאול למה תשמע דברי
אדם האמרים הן דוד מבקש רעתך׃ הנה עיניך
9 רואות היום אשר־נתנך היום יהוה בידי במערה
ואמר להרגך ותחס עיני עליך ואמר לא־אשלח
ידי באדני כי־משיח יהוה הוא׃ ראה אבי גם־ראה
את־כנף מעילך בידי כי־כרתי את־כנף מעילך
ולא־הרגתיך דע והראה כי־אין בידי רעה ופשע
10 ולא־חטאתי לך ואתה צד־את־נפשי לקחתה׃
ישפט יהוה ביני וביניך ונקמני יהוה ממך
ויד־שלי לא תהיה־בך׃ כאשר יאמר משל הקדמני
רע ויד־שלי לא תהיה־בך׃ אחרי מי יצא מלך־ישראל
11 אחרי מי אתה רודף כלב מת אחר פרעש אחד׃
יהי־יהוה לדיין ושפט בינתי וביניך וירא וריב
ריבי וידיני מידך׃ ויהי כאשר כלה דוד לדבר
12 את־הדברים האלה אל־שאול ויאמר שאול הקולך
בני דוד ויבך שאול את־קלו׃ ויאמר אל־דוד
13 צדיק אתה ממני כי אתה גמלתני הטוב ואני
גמלתיך הרע׃ והגדת היום אשר־עשית אתי
14 הטוב אשר לא־המיתתני׃ כי אם־ימצא איש
את־אויבו הישלחנו בדרך טובה׃ ויהוה ישלם־לך
15 טובה תחת אשר עשיתה לי היום׃ ועתה הנה
ידעתי כי־מלוך תמלך וקמה בידך ממלכת
16 ישראל׃ ועתה השבעה־לי ביהוה אם־תכרת
זרעי אחרי׃ ויהי ככלות דוד לדבר אל־שאול
17 ויאמר שאול הקולך בני דוד ויבך שאול
18 את־קולו׃ ויאמר אל־דוד צדיק אתה ממני
כי אתה גמלתני הטובה ואני גמלתיך הרעה׃

19 ויהי ביום השמיני בא משה לקרא את
אהרן ואת בניו ואת זקני ישראל׃ 20 ויאמר
אל אהרן קח־לך עגל בן־בקר לחטאת ואיל
לעלה תמימים והקרב לפני יהוה׃ 21 ואל־בני
ישראל תדבר לאמר קחו שעיר עזים לחטאת
ועגל וכר כבשים בני־שנה תמימים לעלה׃ 22 ואת־
השור ואת־האיל הקריבו לשלמים לזבח לפני
יהוה ומנחתם בלולה בשמן כי היום יהוה נראה
אליכם׃ 23 ויקחו את־אשר צוה משה אל־פני
אהל מועד ויגשו כל־העדה ויעמדו לפני יהוה׃
24 ויצו משה לאמר זאת הדבר אשר־צוה יהוה
תעשו וייטב כבוד יהוה׃ 25 ויקרא אל־אהרן
משה אל־מזבח קרב וחטאתך ועלתך וכפר
בעדך ובעד העם וקרב את־קרבן העם וכפר
בעדם כאשר צוה יהוה׃ 26 ויקרב אהרן אל־
המזבח ויזבח את־עגל החטאת אשר־לו׃
27 ויקרבו בני אהרן את־הדם אליו ויטבל
אצבעו מן־הדם ויתן על־קרנות המזבח
ואת־הדם יצק אל־יסוד המזבח׃ 28 ואת־
החלב מן־הפר ומן־האיל הקטיר המזבחה
כאשר צוה יהוה את־משה׃ 29 ואת־הבשר
ואת־העור שרף באש מחוץ למחנה׃
30 ויעש כן בעדו ובעד עמו וישחט את־
שעיר החטאת אשר־לעם ויקח משה את־
הדם ויזרק על־הקרנות סביב על־המזבח׃
31 ואת־הדשן מן־הפר ומן־האיל הקטיר
המזבחה׃ 32 ויעש אהרן ובניו את כל־
הדברים אשר־צוה יהוה ביד־משה׃
33 ויצא אהרן אל־פתח אהל מועד
ויברכו את־העם ויבא משה ואהרן
אל־אהל מועד ויצאו ויברכו את־העם
ויראה כבוד יהוה אל־כל־העם׃ 34 ותצא
אש מלפני יהוה ותאכל על־המזבח
את־העלה וחלבים וירא כל־העם וירנו
ויפלו על־פניהם׃ 25 ויקח אהרן בני
נדב ואביהוא איש מחתתו ויתנו־בהן
אש וישימו עליה קטרת והקריבו לפני
יהוה אש זרה אשר לא־צוה אתם׃ 2 ותצא
אש מלפני יהוה ותאכל אותם וימתו
לפני יהוה׃ 3 ויאמר משה אל־אהרן
הוא אשר־דבר יהוה לאמר בקרבי
אקדש ועל־פני כל־העם אכבד׃ 4 ויחרש
אהרן׃ 5 ויקרא משה אל־מישאל
ואל־אלצפן בני עזיאל דד־אהיו
ויאמר אליהם קרבו שאו את־אחיכם
מאת־פני המקדש אל־מחוץ למחנה׃
6 ויגשו וישאם בכתנתם אל־מחוץ
למחנה כאשר דבר משה׃ 7 ומפתח
אהל מועד לא תצאו פן־תמותון
כי שמן משחת יהוה עליכם ויעשו
כדבר משה׃ 8 וידבר יהוה אל־אהרן
לאמר׃ 9 יין ושכר אל־תשת אתה
ובניך אתך בבאכם אל־אהל מועד
ולא תמותו חקת עולם לדרתיכם׃
10 ולהבדיל בין הקדש ובין החל
ובין הטמא ובין הטהר׃ 11 והוריתם
את־בני ישראל את כל־החקים
אשר־דבר יהוה אליהם ביד־משה׃
12 ויאמר משה אל־אהרן ואל־אלעזר
ואל־איתמר בניו הנותרים קחו את
המנחה הנותרת מאשי יהוה ואכלוה
מצות אצל המזבח כי קדש קדשים
היא׃ 13 ואכלתם אתה במקום קדוש
כי־חקך וחק־בניך הוא מאשי יהוה
כי־כן צויתי׃ 14 והתנופה חזה והשוק
תאכלו במקום טהור אתה ובניך
ובתך אתך כי־חקך וחק־בניך נתנו
מזבחי שלמים בני ישראל׃ 15 שוק
התרומה וחזה התנופה על־אשי
החלבים יביאו להניף תנופה לפני
יהוה והיה לך ולבניך אתך לחק־עולם
כאשר צוה יהוה׃ 16 ושעיר השעיר
דרש דרש משה והנה שרף הוא
ויקצף על־אלעזר ועל־איתמר בני
אהרן הנותרים לאמר׃ 17 מדוע לא־
אכלתם חטאת במקום הקדש כי־קדש
קדשים הוא ואותה נתן לכם לשאת
את־עון העדה לכפר עליהם לפני יהוה׃
18 הן לא הובא את־דמה אל־הקדש
פנימה אכל תאכלו אתה בקדש כאשר
צויתי׃ 19 וידבר אהרן אל־משה הן
היום הקריבו את־חטאתם ואת־עלתם
לפני יהוה ותקראנה אתי כאלה
והיטב בעיני יהוה׃ 20 וכי אכלתי
חטאת היום הייטב בעיני יהוה׃
26 ויקרבו בני אהרן הכהן את־הדם
אליו ויטבל אצבעו מן־הדם ויתן
על־קרנות המזבח׃ 27 ואת־הדם יצק
אל־יסוד המזבח׃ 28 ואת־חלבו הקטיר
המזבחה׃ 29 ואת־בשרו ואת־עורו
שרף באש מחוץ למחנה׃ 30 ויעש
כן בעדו ובעד עמו וישחט את־
שעיר החטאת אשר־לעם׃ 31 ויקרב
אהרן אל־המזבח ויזרק מדם הפר
ומדם האיל׃ 32 ויצק אל־יסוד
המזבח׃ 33 ויזרק על־הקרנות
סביב׃ 34 ואת־הבשר ואת־העור
שרף באש׃ 35 ויעשו בני־אהרן
את־הדם ויזרקו אל־המזבח׃
36 ואת־הבשר שרפו מחוץ
למחנה׃ 37 ויבא אהרן ובניו
אל־אהל מועד ויגידו לאהרן
ולבניו׃ 38 ויאמר אהרן אל־
משה׃ 39 ויקרא משה לאהרן
ולאלעזר ולאיתמר בניו הגדלים
לאמר׃ 40 ויאמר אהרן אל־
משה׃ 41 ויקרא משה לאהרן
ולבניו׃ 42 ויאמר אליהם׃
43 ויאמר אהרן אל־משה׃
44 ויאמר משה׃ 45 ויאמר
אל־אהרן׃ 46 ויאמר אל־
אהרן׃ 47 ויאמר אל־אהרן׃
48 ויאמר אל־אהרן׃ 49 ויקרא
אל־אלעזר ואל־איתמר בני
אהרן׃ 50 ויאמר אליהם׃
51 ויקרבו אל־בני אהרן׃

אשר לא יאכלו לחם ומים ביום ההוא כי אם
לבד מלאכת אוכל נפש לבד אשר יעשה לכם
ובגדיכם ונקיתם ביום השביעי ושבתם
36 חזקיה המלך בן אחז מלך יהודה אל
חזקיה מלך יהודה בן אחז מלך יהודה
לאמר מה אתה יושב בבית יהוה ומה
37 אתה עשית בבית יהוה ומה אתה
עשית בבית אלהים ויהי כאשר שמע
חזקיה מלך יהודה את דבר רבשקה
ויקרע בגדיו ויכס בשק ויבא בבית
38 יהוה ויבא אל בית יהוה ויבא
אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
39 ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
40 ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
41 ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
42 (g166 חצה) ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
43 ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
44 ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
45 ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
46 ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
(aiōnios g166 הלך) ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה

26

1 ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
2 ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
3 ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
4 ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
5 ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
6 ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
7 ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
8 ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
9 ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
10 ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
11 ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
12 ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
13 ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
14 ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
15 ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
16 ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
17 ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
18 ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
19 ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
20 ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
21 ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
22 ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
23 ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
24 ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
25 ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
26 ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
27 ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
28 ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
29 ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
30 ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
31 ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
32 ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
33 ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
34 ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
35 ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
36 ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
37 ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
38 ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
39 ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
40 ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
41 ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
42 ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
43 ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
44 ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
45 ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
46 ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
47 ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
48 ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
49 ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
50 ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה
51 ויבא אל בית אלהים ויבא אל בית יהוה

אמר אל אברהם ואל יצחק ויעקב אל
אמר אל אברהם ואל יצחק ויעקב אל
אמר אל אברהם ואל יצחק ויעקב אל

4 ואלישע אמר אליה מה אעשה לך הגידי לי מה יש בבית
כי אם אין לשפחתך כל דבר בבית 2 ויאמר אליה לכי שאלי
לך כלים מן חוץ מאת כל שכניך כלים ריקים אל תמעיטי
3 ובאת ונסכת אל כל הכלים האלה ומלא תמלאי
4 ויצא מאתם ותסגר הדלת בעדה ובעד בניה הם מגישים
אלי והיא תיצק 5 ותלך מאתו ותסגר הדלת בעדה ובעד בניה
הם מגישים אלי והיא יצקה 6 ויהי כמלאת הכלים ותאמר
אל בנה הגישה עוד אלי כלי ויאמר אליה אין כלי עוד
ויעמד השמן 7 ותבא ותגד לאיש האלהים ויאמר לכי מכרי
את השמן ושלמי את נשיך ואת בניך ואת יתר לחם
8 ויהי היום ויעבר אלישע אל שונם ושם אשה גדולה
ותחזיקהו לאכל לחם ויהי מדי עברו סר שם לאכל לחם
9 ותאמר אל אישה הנה נא ידעתי כי איש אלהים קדוש
הוא אשר יעבר תמיד עלינו 10 נעשה נא עליה קיר מעט
ונשים לה שם מטה ושלחן וכסא ומנורה והיה בבאו אלינו
יסור שמה 11 ויהי היום ויבא שמה ויסר אל העליה
וישכב שם 12 ויאמר אל גחזי נערו קרא לשונמית הזאת
ויקרא לה ותעמד לפניו 13 ויאמר אליו אמר נא אליה
הנה חרדת אלינו את כל החרדה הזאת מה לעשות לך
הדברים לך המלך אם יש לך דבר אל הצבא ויאמר אל
תוכי בתוך עמי אנכי יושבת 14 ויאמר מה לעשות לה
ויאמר גחזי אמנם בן אין לה ואישה זקן 15 ויאמר קרא לה
ויקרא לה ותעמד בפתח 16 ויאמר לעת חיה מועד אתה
חבקת בן ותאמר אל תכזב אדני איש האלהים אמתך
17 ותהר האשה ותלד בן לעת חיה מועד אשר דבר
אליה אלישע 18 ויגדל הילד ויהי היום ויצא אל אביו
אל הקצרים 19 ויאמר אל אביו פעמי פעמי ראשי ויאמר
לנער שאהו אל אמו 20 וישאהו ויביאהו אל אמו
ויישב על ברכיה עד הצהרים וימת 21 ותעל ותשכבהו
על מטת איש האלהים ותסגר בעדו ותצא 22 ותקרא
אל אישה ותאמר שלחה נא לי אחת מן הנערים ואתת
אחת מן האתנות וארוצה עד איש האלהים ואשובה
23 ויאמר מדוע את הלכת אליו היום לא חדש וגם לא
שבת ותאמר שלום 24 ותחבש האתון ותאמר אל נערה
נהג ולך אל תעצר לי לרכב כי אם אמרתי אליך
25 ותלך ותבא אל איש האלהים אל הר הכרמל ויהי
כראות איש האלהים את הנה ויאמר אל גחזי נערו הנה
השונמית הלוא אלה 26 רוץ נא לקראתה ואמר לה השלום
לך הלשלום לאישך הלשלום לילד ותאמר שלום 27 ותבא
אל איש האלהים אל ההר ותחזק ברגליו ויגש גחזי
להדפה ויאמר איש האלהים הרפה לה כי נפשה מרה לה
ויהוה העלים מני ולא הגיד לי 28 ותאמר הלי אדני
שאלתי בן מעם אדני לא התל אמרתי אל תשלה לי
29 ויאמר אל גחזי חגר מתניך וקח משענתי בידך לך
כי אם תמצא איש לא תברכנו ואם יברכך איש לא תענה
אותו ושמת משענתי על פני הנער 30 ותאמר אם חי יהוה
וחי נפשך אם אעזבך ויקם ויהלך אחרי אמו 31 גחזי
עבר לפניהם וישם את המשענת על פני הנער ואין קול
ואין קשב וישב לקראתו ויגד לו לאמר לא הקיץ הנער
32 ויבא אלישע הבית והנה הנער מת משכב על מטתו
33 ויבא ויסגר הדלת בעדם בעדו ויתפלל אל יהוה
34 ויעל ושכב על הילד ושם פיו על פיו ועינו על עינו
וידיו על ידיו ויגהר על הילד ויחם בשר הילד
35 ויסב וילך בבית אחד הנה ואחד הנה ויעל ויגהר
עליו ויזר הנער עד שבע פעמים ויפקח הנער עיניו
36 ויקרא לגחזי ויאמר קרא לשונמית הזאת ויקרא לה
ותבא אליו ויאמר שאי בנך 37 ותבא ותפל אל רגליו
ותשתחו ארצה ותשא את בנה ותצא 38 ואלישע שב
הגלגלה והרעב בארץ ובני הנביאים ישבים לפניו
ויאמר אל נערו שים הדר הגדול ובשל נזיד לבני
הנביאים 39 ואל השדה יצא לקצר עשב ויבצא מן
הגפן פקעת שדה ויקצר מלא בגדו ויבא ויפרך לתוך
הנזיד כי לא ידעו 40 ויצק לאכל לאנשים ויהי באכלם
מן הנזיד ויצעקו ויאמרו מות בנזיד איש האלהים
ולא יכלו לאכל 41 ויאמר קחו קמח ויטל אל הנזיד
ויאמר צק לאנשים ויאכלו ולא היה דבר רע בנזיד
42 ואיש בא מבעל שלשה ויביא לאיש האלהים לחם
בכורים עשרים לחם שערים וכרמל בצקלנו ויאמר
תן לאנשים ויאכלו 43 ויאמר משרתו מה אתן זאת לפני
מאה איש ויאמר תן לאנשים ויאכלו כי כה אמר יהוה
אכל והותר 44 ויתן לפניהם ויאכלו ויותר כדבר יהוה

5 ונעמן שר צבא מלך ארם היה איש גדול לפני אדניו
ונשא פנים כי בו נתן יהוה תשועה לארם וגבור חיל
היה צרוע 2 וארם יצאו גדודים ושבו מארץ ישראל
נערה קטנה ותהי לפני אשת נעמן 3 ותאמר אל גברתה
אחלי אדני לפני הנביא אשר בשמרון אז יאסף את צרעתו
4 ויבא איש אל אדניו לאמר כה דברה הנערה אשר מארץ
ישראל 5 ויאמר מלך ארם לך בא ואשלחה ספר אל מלך
ישראל וילך והוא לקח בידו עשרת כרי כסף וששת אלפים
זהב ועשרת חלפי בגדים 6 ויביא הספר אל מלך ישראל
לאמר ועתה כבוא הספר הזה אליך הנה שלחתי אליך
את עבדי נעמן ואספתו אל צרעתו 7 והי כקרע מלך
ישראל את בגדיו ויאמר האלהים אני המית וחיות כי
זה שלח אלי לאסף איש מצרעתו כי אך דעו נא והראו
כי מתאנה הוא לי 8 והי כשמע אלישע איש האלהים
כי קרע מלך ישראל את בגדיו וישלח אל המלך לאמר
למה קרעת בגדיך יבא נא אלי וידע כי יש נביא בישראל
9 ויבא נעמן בסוסו ובמרכבתו ויעמד פתח בית אלישע
10 וישלח אליו אלישע מלאך לאמר הלך ורחצת שבע
פעמים בירדן ושב בשרך אליך וטהר 11 ויקצף נעמן
ויאמר הנה אמרתי אלי יצא יצא ועמד והתיצב שם בשם
יהוה אלהיו והניף ידו אל המקום וכפר המצרע
12 הלא אבנה ופרפר נהרות דמשק מטבי ישראל
הלא ארחצה בהם וטהרתי ויפן וילך בחרון אף
13 ויגשו עבדיו וידברו אליו ויאמר אבי אבי הנביא
אמר אליך דבר גדול הלא תעשה והלא אמר אליך רחץ
וטהר 14 וירד ויטבל בירדן שבע פעמים כדבר איש
האלהים וישב בשרו כבשר נער וטהר 15 וישב אל
איש האלהים הוא ומחנהו ויבא ויעמד לפניו ויאמר
הנה נא ידעתי כי אין אלהים בכל הארץ כי אם בישראל
ועתה קח נא ברכה מעבדך 16 ויאמר חי יהוה אשר
עמדתי לפניו אם אקח ויתאנה לקחת מאומה ויפצר
בו ויאן 17 ויאמר נעמן אם לא יתן נא לעבדך משא
צמד פרדים אדמה כי לא יעשה עוד עבדך עלה
וזבח לאלהים אחרים כי אם ליהוה 18 בדבר הזה
יסלח יהוה לעבדך בבוא אדני בית רמן להשתחות שם
והוא משען על ידי והשתחויתי בבית רמן בהשתחותי
בבית רמן יסלח נא יהוה לעבדך בדבר הזה 19 ויאמר
אליו לך לשלום ויסע מאתו כרחק ארץ 20 ויאמר
גחזי נער אלישע איש האלהים הנה חשך אדני את
נעמן הארמי הזה מקחת מידו את אשר הביא אם
חי יהוה כי אם רץ אני אחריו ולקחתי מאתו מאומה
21 וירדף גחזי אחרי נעמן וירא נעמן רץ אחריו
ויפל מרכבתו לקראתו ויאמר השלום 22 ויאמר שלום
אדני שלחני לאמר הנה עתה בא אלי שני נערים מהר
אפרים מבני הנביאים תן נא להם ככר כסף ושני
חלפי בגדים 23 ויאמר נעמן הואל קח כפים ויפצר
בו ויצר שני ככרות כסף בשני חלפי בגדים ויתן
אל שני נעריו וישאו לפניו 24 ויבא אל העופל
ויקח מידם ויסגר אל הבית ויאמר לאנשים ויאלכו
25 והוא בא ויעמד אל אדניו ויאמר אליו אלישע
אי מזה גחזי ויאמר לא הלך עבדך אנה ואנה
26 ויאמר אליו לבי הלך כאשר הפך איש מרכבתו
לקראתך העת לקחת כסף ולקחת בגדים זיתים וכרמים
וצאן ובקר ועבדים ושפחות 27 וצרעת נעמן תדבק
בך ובזרעך עד עולם ויצא מלפניו מצרע כשלג

מלאכי

1

1 משא דבר יהוה אל ישראל ביד מלאכי׃ 2 אהבתי אתכם אמר יהוה ואמרתם במה אהבתנו הלא אח עשו ליעקב נאם יהוה ואאהב את יעקב׃ 3 ואת עשו שנאתי ואשים את הריו שמה ונחלתו לתנים מדבר׃ 4 כי תאמר אדום רוששנו ונשוב ונבנה חרבות כה אמר יהוה צבאות המה יבנו ואני אהרוס ונקרא להם גבול רשע והעם אשר זעם יהוה עדי עד׃ 5 ועיניכם תראינה ואתם תאמרו יגדל יהוה מעל גבול ישראל׃ 6 בן יכבד עבד אדניו ואם אב איה כבודי ואם אדנים איה יראתי אמר יהוה צבאות אליכם הכהנים בזי שמי ואמרתם במה בזינו את שמך׃ 7 מגיש על מזבחי לחם טמא ואמרתם במה גאלנוך בזיתם שלחן יהוה הוא׃ 8 וכי תגישון עור לזבח אין רע וכי תגישו פסח וחולה אין טוב הקרבהו נא לפחתך הרצך אם יקבלך אמר יהוה צבאות׃ 9 ועתה חלו נא את פני אל ויחנן לנו מידכם היתה זאת אם יקבל מפניכם אמר יהוה צבאות׃ 10 מי גם בכם ויסגר דלתים ואל תאירו מזבחי חנם אין חפץ בכם אמר יהוה צבאות ומנחה לא ארצה מידכם׃ 11 כי ממזרח שמש ועד מבואו גדול שמי בגוים ובכל מקום מוקטר מגש לשמי ומנחה טהורה כי גדול שמי בגוים אמר יהוה צבאות׃ 12 ואתם מחללים אותו באמרכם שלחן אדני הוא וניבו נבזה אכלו׃ 13 ואמרתם הנה מה מלאה ונפחתם אותו אמר יהוה צבאות והבאתם גזול ופסח והבאתם את הקרבן הארצה מידכם׃ 14 וארור נוכל אשר יש בעדרו זכר ונדר ומזבח לאדני מום כי מלך גדול אני אמר יהוה צבאות ושמי נורא בגוים׃

2

1 ועתה אליכם הכהנים המצוה הזאת׃ 2 אם לא תשמעו ואם לא תשימו על לב לתת כבוד לשמי אמר יהוה צבאות ושלחתי בכם את המארה ואת ברכתיכם ארה גם ארתיה כי אין אתם שמים על לב׃ 3 הנני גערה לכם את הזרע וזרתי פרש על פניכם פרש חגיכם׃ 4 וידעתם כי שלחתי אליכם את המצוה הזאת להיות בריתי את לוי אמר יהוה צבאות׃ 5 בריתי היתה אתו החיים והשלום ואתן לו מורא ויירא אותי ומפני שמי נחת הוא׃ 6 תורת אמת היתה בפיהו ועולה לא נמצא בשפתיו בשלום והישר הלך אתי ורבים השיב מעון׃ 7 כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך יהוה צבאות הוא׃ 8 ואתם סרתם מן הדרך הכשלתם רבים בתורה שחתתם ברית לוי אמר יהוה צבאות׃ 9 וגם אני נתתי אתכם נבזים ושפלים לכל העם כפי אשר אינכם שמרים את דרכי ונשאתם פנים בתורה׃ 10 הלא אב אחד לכלנו הלא אל אחד בראנו מדוע נבגד איש באחיו לחלל ברית אבתינו׃ 11 בגדה יהודה ותועבה נעשתה בישראל ובירושלם כי חלל יהוה קדש אהב ובעל בת אל נכר׃ 12 יכרת יהוה לאיש אשר יעשנה ער ועונה מאהלי יעקב ומגיש מנחה ליהוה צבאות׃ 13 וזאת שנית תכסו דמעות את מזבח יהוה בכי ואנקה מאין עוד פנות אל המנחה ולקחת רצון מידכם׃ 14 ואמרתם על מה כי יהוה העיד בינך ובין אשת נעוריך אשר אתה בגדת בה וזאת חברתך ואשת בריתך׃ 15 הלא אחד עשה ושאר רוח לו ומה האחד מבקש זרע אלהים ונשמרתם ברוחכם ואיש אל תבגד׃ 16 כי שנא שלח אמר יהוה אלהי ישראל וכסה חמס על לבושו אמר יהוה צבאות ונשמרתם ברוחכם ולא תבגדו׃ 17 הוגעתם יהוה בדבריכם ואמרתם במה הוגענו באמרכם כל עשה רע טוב הוא בעיניו ובהם הוא חפץ או איה אלהי המשפט׃

3

1 הנני שלח מלאכי ופנה דרך לפני והאדון אשר אתם מבקשים פתאם יבוא אל היכלו ומלאך הברית אשר אתם חפצים הנה בא אמר יהוה צבאות׃ 2 ומי מכיל את יום בואו ומי העמד בהראותו כי הוא כאש צורף וכבורית מכבסים׃ 3 וישב צורף וטהר כסף וטהר את בני לוי וזקק אותם כזהב וככסף והיו ליהוה מגישי מנחה בצדקה׃ 4 וערבה יהודה וירושלם מנחת יהוה כימי עולם וכשנים קדמוניות׃ 5 וקרבתי אליכם למשפט והיה מהר עד לעד בעדים ובמנאפים ובנשבעים לשקר ובעושקי שכר שכיר אלמנה ויתום ומטי גר ולא יראו אותי אמר יהוה צבאות׃ 6 כי אני יהוה לא שניתי ואתם בני יעקב לא כלתם׃ 7 למימי אבתיכם סרתם מחקי ולא שמרתם שובו אלי ואשובה אליכם אמר יהוה צבאות ואמרתם במה נשוב׃ 8 היקבע אדם אלהים כי אתם קבעים אותי ואמרתם במה קבעוך׃ 9 המעשר ומנחה׃ 10 הביאו את כל המעשר אל בית האוצר ויהי טרף בביתי ובחנו נא בזאת אמר יהוה צבאות אם לא אפתח לכם את ארבות השמים והריקתי לכם ברכה עד בלי די׃ 11 וגערתי לכם באכל ולא ישחת לכם את פרי האדמה ולא תשכל גפנכם בשדה אמר יהוה צבאות׃ 12 ואשרוכם כל הגוים כי תהיו אתם ארץ חפץ אמר יהוה צבאות׃ 13 חזקו עלי דבריכם אמר יהוה ואמרתם מה נדברנו עליך׃ 14 אמרתם שוא עבד אלהים ומה בצע כי שמרנו משמרתו וכי הלכנו קדרנית מפני יהוה צבאות׃ 15 ועתה אנחנו מאשרים זדים גם נבנו עשי רשע גם בחנו אלהים ויפלטו׃ 16 אז נדברו יראי יהוה איש אל רעהו ויקשב יהוה וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי יהוה ולחשבי שמו׃ 17 והיו לי אמר יהוה צבאות ביום אשר אני עשה סגלה וחמלתי אותם כאשר יחמל איש על בנו העבד אשר עבדו׃ 18 ושבתם וראיתם בין צדיק לרשע בין עבד אלהים לאשר לא עבדו׃ 19 כי הנה היום בא בער כתנור והיו כל זדים וכל עשה רשע קש ולהט אותם היום הבא אמר יהוה צבאות אשר לא יעזב להם שרש וענף׃ 20 ולכם יראי שמי תזרח שמש צדקה ומרפא בכנפיה ויצאתם ופשתם כעגלי מרבק׃ 21 ועסתם רשעים כי יהיו אפר תחת כפות רגליכם ביום אשר אני עשה אמר יהוה צבאות׃ 22 זכרו תורת משה עבדי אשר צויתי אתו בחרב על כל ישראל חקים ומשפטים׃ 23 הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא׃ 24 והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבתיהם פן אבוא והכיתי את הארץ חרם׃

1 משא דבר יהוה אל ישראל ביד מלאכי׃ 2 אהבתי אתכם אמר יהוה ואמרתם במה אהבתנו הלא אח עשו ליעקב נאם יהוה ואוהב את יעקב׃ 3 ואת עשו שנאתי ואשים את הריו לשמה ונחלתו לתני מדבר׃ 4 כי תאמר אדום רוששנו ונשוב ונבנה חרבות כה אמר יהוה צבאות המה יבנו ואני אהרוס ונקרא להם גבול רשע והעם אשר זעם יהוה עדי עד׃ 5 ועיניכם תראינה ואתם תאמרו יגדל יהוה מעל גבול ישראל׃ 6 בן יכבד עבד אדניו ואם אב איה כבודי ואם אדנים איה יראתי אמר יהוה צבאות אליכם הכהנים בזי שמי ואמרתם במה בזינו את שמך׃ 7 מגיש על מזבחי לחם טמא ואמרתם במה גאלנוך בזיתם שלחן יהוה הוא׃ 8 וכי תגישון עור לזבח אין רע וכי תגישו פסח וחולה אין טוב הקרבהו נא לפחתך הרצך אם יקבלך אמר יהוה צבאות׃ 9 ועתה חלו נא את פני אל ויחנן לנו מידכם היתה זאת אם יקבל מפניכם אמר יהוה צבאות׃ 10 מי גם בכם ויסגר דלתים ואל תאירו מזבחי חנם אין חפץ בכם אמר יהוה צבאות ומנחה לא ארצה מידכם׃ 11 כי ממזרח שמש ועד מבואו גדול שמי בגוים ובכל מקום מוקטר מגש לשמי ומנחה טהורה כי גדול שמי בגוים אמר יהוה צבאות׃ 12 ואתם מחללים אותו באמרכם שלחן אדני הוא וניבו נבזה אכלו׃ 13 ואמרתם הנה מה מלאה ונפחתם אותו אמר יהוה צבאות והבאתם גזול ופסח והבאתם את הקרבן הארצה מידכם׃ 14 וארור נוכל אשר יש בעדרו זכר ונדר ומזבח לאדני מום כי מלך גדול אני אמר יהוה צבאות ושמי נורא בגוים׃ 15 ועתה אליכם הכהנים המצוה הזאת׃ 16 אם לא תשמעו ואם לא תשימו על לב לתת כבוד לשמי אמר יהוה צבאות ושלחתי בכם את המארה ואת ברכתיכם ארה גם ארתיה כי אין אתם שמים על לב׃ 17 הנני גערה לכם את הזרע וזרתי פרש על פניכם פרש חגיכם׃ 18 וידעתם כי שלחתי אליכם את המצוה הזאת להיות בריתי את לוי אמר יהוה צבאות׃ 19 בריתי היתה אתו החיים והשלום ואתן לו מורא ויירא אותי ומפני שמי נחת הוא׃ 20 תורת אמת היתה בפיהו ועולה לא נמצא בשפתיו בשלום והישר הלך אתי ורבים השיב מעון׃ 21 כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך יהוה צבאות הוא׃ 22 ואתם סרתם מן הדרך הכשלתם רבים בתורה שחתתם ברית לוי אמר יהוה צבאות׃ 23 גם אני נתתי אתכם נבזים ושפלים לכל העם כפי אשר אינכם שמרים את דרכי ונשאתם פנים בתורה׃ 24 הלא אב אחד לכלנו הלא אל אחד בראנו מדוע נבגד איש באחיו לחלל ברית אבתינו׃ 25 בגדה יהודה ותועבה נעשתה בישראל ובירושלם כי חלל יהוה קדש אהב ובעל בת אל נכר׃ 26 יכרת יהוה לאיש אשר יעשנה ער ועונה מאהלי יעקב ומגיש מנחה ליהוה צבאות׃ 27 וזאת שנית תכסו דמעות את מזבח יהוה בכי ואנקה מאין עוד פנות אל המנחה ולקחת רצון מידכם׃ 28 ואמרתם על מה כי יהוה העיד בינך ובין אשת נעוריך אשר אתה בגדת בה וזאת חברתך ואשת בריתך׃ 29 הלא אחד עשה ושאר רוח לו ומה האחד מבקש זרע אלהים ונשמרתם ברוחכם ואיש אל תבגד׃ 30 כי שנא שלח אמר יהוה אלהי ישראל וכסה חמס על לבושו אמר יהוה צבאות ונשמרתם ברוחכם ולא תבגדו׃ 31 הוגעתם יהוה בדבריכם ואמרתם במה הוגענו באמרכם כל עשה רע טוב הוא בעיני יהוה ובהם הוא חפץ או איה אלהי המשפט׃ 32 הנני שלח מלאכי ופנה דרך לפני והאדון אשר אתם מבקשים פתאם יבוא אל היכלו ומלאך הברית אשר אתם חפצים הנה בא אמר יהוה צבאות׃ 33 ומי מכיל את יום בואו ומי העמד בהראותו כי הוא כאש צורף וכבורית מכבסים׃ 34 וישב צורף וטהר כסף וטהר את בני לוי וזקק אותם כזהב וככסף והיו ליהוה מגישי מנחה בצדקה׃ 35 וערבה יהודה וירושלם מנחת יהוה כימי עולם וכשנים קדמוניות׃ 36 וקרבתי אליכם למשפט והיה מהר עד לעד בעדים ובמנאפים ובנשבעים לשקר ובעושקי שכר שכיר אלמנה ויתום ומטי גר ולא יראו אותי אמר יהוה צבאות׃ 37 כי אני יהוה לא שניתי ואתם בני יעקב לא כלתם׃ 38 למימי אבתיכם סרתם מחקי ולא שמרתם שובו אלי ואשובה אליכם אמר יהוה צבאות ואמרתם במה נשוב׃ 39 היקבע אדם אלהים כי אתם קבעים אותי ואמרתם במה קבעוך׃ 40 המעשר ומנחה׃ 41 הביאו את כל המעשר אל בית האוצר ויהי טרף בביתי ובחנו נא בזאת אמר יהוה צבאות אם לא אפתח לכם את ארבות השמים והריקתי לכם ברכה עד בלי די׃ 42 וגערתי לכם באכל ולא ישחת לכם את פרי האדמה ולא תשכל גפנכם בשדה אמר יהוה צבאות׃ 43 והיו אתכם כל הגוים כי תהיו אתם ארץ חפץ אמר יהוה צבאות׃ 44 חזקו עלי דבריכם אמר יהוה ואמרתם מה נדברנו עליך׃ 45 אמרתם שוא עבד אלהים ומה בצע כי שמרנו משמרתו וכי הלכנו קדרנית מפני יהוה צבאות׃ 46 ועתה אנחנו מאשרים זדים גם נבנו עשי רשע גם בחנו אלהים ויפלטו׃

18 אלוהים, הוא הושיע אותי, מפני
שחפץ בי. 19 יי גמלני כצדקתי,
כבר השיב לי כטהרת ידי. 20 כי
שמרתי דרכי יי, ולא רשעתי מאלהי.
21 כי כל משפטיו לנגדי, וחקותיו לא
אסיר ממני. 22 והייתי תמים עמו,
ואשמר מעוני. 23 וישב יי לי כצדקתי,
כטהרת ידי לנגד עיניו. 24 עם חסיד
תתחסד, עם איש תמים תתמם.
25 עם נבר תתברר, ועם עקש
תתפתל. 26 כי אתה עם עני תושיע,
ועיני רמות תשפיל. 27 כי אתה תאיר
נרי, יי אלהי יגיה חשכי. 28 כי בך
ארוץ גדוד, ובאלהי אדלג שור.
29 האל תמים דרכו, אמרת יי צרופה,
מגן הוא לכל החוסים בו. 30 כי מי
אלוה מבלעדי יי, ומי צור זולתי
אלהינו. 31 האל מעוזי חיל, ויתר
דרכי תמים. 32 משוה רגלי כאילות,
ועל במותי יעמידני. 33 אלף
מימיני יפול, ורבבה מצדי, אליך לא
יגיע. 34 אם לא אמרתי, אבדה
נפשי. 35 מגדל ישועות מלכו,
ועשה חסד למשיחו, לדוד ולזרעו
עד עולם.

3

1 למנצח, מזמור לדוד. 2 השמים
מספרים כבוד אל, ומעשה ידיו
מגיד הרקיע. 3 יום ליום יביע אמר,
ולילה ללילה יחוה דעת. 4 אין אמר
ואין דברים, בלי נשמע קולם.
5 בכל הארץ יצא קום, ולקצה תבל
מלליהם; לשמש שם אהל בהם.
6 והוא כחתן יצא מחופתו, ישיש
כגבור לרוץ ארח. 7 מקצה השמים
מוצאו, ותקופתו על קצותם; ואין
נסתר מחמתו. 8 תורת יי תמימה,
משיבת נפש; עדות יי נאמנה,
מחכימת פתי. 9 פקודי יי ישרים,
משמחי לב; מצות יי ברה,
מאירת עינים. 10 יראת יי טהורה,
עומדת לעד; משפטי יי אמת,
צדקו יחדו. 11 הנחמדים מזהב
ומפז רב; ומתוקים מדבש
ונפת צופים. 12 גם עבדך נזהר בהם,
בשמרם עקב רב. 13 שגיאות מי
יבין; מנסתרות נקני. 14 גם מזדים
חשך עבדך; אל ימשלו בי, אז
אתם ונקיתי; ונקיתי מפשע רב.
15 יהיו לרצון אמרי פי, והגיון
לבי, לפניך יי צורי וגואלי.

4

1 למנצח, מזמור לדוד. 2 יענך יי
ביום צרה; יגביך שם אלהי יעקב.
3 ישלח עזרך מקדש, ומציון יסעדך.
4 יזכר כל מנחותיך, ועולתך ידשנה
סלה. 5 יתן לך כלבבך, וכל עצתך
ימלא. 6 נרנה בישועתך, ובשם
אלהינו נדגול; ימלא יי כל משאלותיך.
7 עתה ידעתי כי הושיע יי משיחו,
יענהו מן שמי קדשו בגבורות
ישע ימינו. 8 אלה ברכב ואלה בסוסים,
ואנחנו בשם יי אלהינו נזכיר.
9 הם כרעו ונפלו, ואנחנו קמנו
ונתעודד. 10 יי הושיעה, המלך
יעננו ביום קרא אלינו.

ἀλλὰ μὴ ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον καὶ οὗτος ἐστὶν ὁ
μαρτυρῶν ὅτι ζωὴν αἰώνιον ἔδωκεν ἡμῖν ὁ θεός
καὶ αὕτη ἡ ζωὴ ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἐστιν 12 ὁ ἔχων
τὸν υἱὸν ἔχει τὴν ζωήν ὁ μὴ ἔχων τὸν υἱὸν τοῦ
θεοῦ τὴν ζωὴν οὐκ ἔχει 13 Ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν ἵνα
εἰδῆτε ὅτι ζωὴν ἔχετε αἰώνιον οἱ πιστεύοντες εἰς
τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ 14 καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ παρρησία
ἣν ἔχομεν πρὸς αὐτόν ὅτι ἐὰν αἰτώμεθα κατὰ
τὸ θέλημα αὐτοῦ ἀκούει ἡμῶν 15 καὶ ἐὰν οἴδαμεν
ὅτι ἀκούει ἡμῶν ὃ ἐὰν αἰτώμεθα οἴδαμεν ὅτι
ἔχομεν τὰ αἰτήματα ἃ ἠτήκαμεν παρ αὐτοῦ
16 Ἐάν τις ἴδῃ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἁμαρτάνοντα
ἁμαρτίαν μὴ πρὸς θάνατον αἰτήσει καὶ δώσει
αὐτῷ ζωὴν τοῖς ἁμαρτάνουσιν μὴ πρὸς θάνατον
ἔστιν ἁμαρτία πρὸς θάνατον οὐ περὶ ἐκείνης
λέγω ἵνα ἐρωτήσῃ 17 πᾶσα ἀδικία ἁμαρτία καὶ
ἔστιν ἁμαρτία οὐ πρὸς θάνατον 18 Οἴδαμεν
ὅτι πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ θεοῦ οὐχ
ἁμαρτάνει ἀλλ ὁ γεννηθεὶς ἐκ τοῦ θεοῦ τηρεῖ
αὐτόν καὶ ὁ πονηρὸς οὐχ ἅπτεται αὐτοῦ 19 οἴδαμεν
ὅτι ἐκ τοῦ θεοῦ ἐσμεν καὶ ὁ κόσμος ὅλος ἐν
τῷ πονηρῷ κεῖται 20 οἴδαμεν δὲ ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ
θεοῦ ἥκει καὶ δέδωκεν ἡμῖν διάνοιαν ἵνα
γινώσκομεν τὸν ἀληθινόν καὶ ἐσμὲν ἐν τῷ
ἀληθινῷ ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστῷ οὗτός
ἐστιν ὁ ἀληθινὸς θεὸς καὶ ζωὴ αἰώνιος 21 Τεκνία
ἀπὸ τῶν εἰδώλων φυλάξατε ἑαυτά

5

Πᾶς ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ Χριστὸς
ἐκ τοῦ θεοῦ γεγέννηται καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν
τὸν γεννήσαντα ἀγαπᾷ καὶ τὸν γεγεννημένον
ἐξ αὐτοῦ 2 ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἀγαπῶμεν
τὰ τέκνα τοῦ θεοῦ ὅταν τὸν θεὸν ἀγαπῶμεν
καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ποιῶμεν 3 αὕτη γὰρ
ἐστιν ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ ἵνα τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ
τηρῶμεν καὶ αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ βαρεῖαι οὐκ
εἰσίν 4 ὅτι πᾶν τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ θεοῦ
νικᾷ τὸν κόσμον καὶ αὕτη ἡ νίκη ἡ νικήσασα
τὸν κόσμον ἡ πίστις ἡμῶν 5 τίς ἐστιν ὁ νικῶν
τὸν κόσμον εἰ μὴ ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν
ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ 6 οὗτος ἐστιν ὁ ἐλθὼν δι ὕδατος
καὶ αἵματος Ἰησοῦς Χριστός οὐκ ἐν τῷ ὕδατι
μόνον ἀλλὰ ἐν τῷ ὕδατι καὶ ἐν τῷ αἵματι καὶ
τὸ πνεῦμά ἐστιν τὸ μαρτυροῦν ὅτι τὸ πνεῦμά
ἐστιν ἡ ἀλήθεια 7 ὅτι τρεῖς εἰσιν οἱ μαρτυροῦντες
8 τὸ πνεῦμα καὶ τὸ ὕδωρ καὶ τὸ αἷμα καὶ οἱ
τρεῖς εἰς τὸ ἕν εἰσιν 9 εἰ τὴν μαρτυρίαν τῶν
ἀνθρώπων λαμβάνομεν ἡ μαρτυρία τοῦ θεοῦ
μείζων ἐστίν ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ
θεοῦ ὅτι μεμαρτύρηκεν περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ
10 ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ ἔχει τὴν
μαρτυρίαν ἐν ἑαυτῷ ὁ μὴ πιστεύων τῷ θεῷ
ψεύστην πεποίηκεν ὅτι οὐ πεπίστευκεν εἰς τὴν
μαρτυρίαν ἣν μεμαρτύρηκεν ὁ θεὸς περὶ τοῦ
υἱοῦ αὐτοῦ 11 καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία ὅτι
ζωὴν αἰώνιον ἔδωκεν ἡμῖν ὁ θεός καὶ ἡ ζωὴ
αὕτη ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἐστιν 12 ὁ ἔχων τὸν υἱὸν
ἔχει τὴν ζωήν ὁ μὴ ἔχων τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ
τὴν ζωὴν οὐκ ἔχει 13 Ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν ἵνα
εἰδῆτε ὅτι ζωὴν ἔχετε αἰώνιον οἱ πιστεύοντες
εἰς τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ 14 καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ παρρησία
ἣν ἔχομεν πρὸς αὐτόν ὅτι ἐὰν αἰτώμεθα κατὰ
τὸ θέλημα αὐτοῦ ἀκούει ἡμῶν 15 καὶ ἐὰν οἴδαμεν
ὅτι ἀκούει ἡμῶν ὃ ἐὰν αἰτώμεθα οἴδαμεν ὅτι
ἔχομεν τὰ αἰτήματα ἃ ἠτήκαμεν παρ αὐτοῦ
16 Ἐάν τις ἴδῃ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἁμαρτάνοντα
ἁμαρτίαν μὴ πρὸς θάνατον αἰτήσει καὶ δώσει
αὐτῷ ζωὴν τοῖς ἁμαρτάνουσιν μὴ πρὸς θάνατον
ἔστιν ἁμαρτία πρὸς θάνατον οὐ περὶ ἐκείνης
λέγω ἵνα ἐρωτήσῃ 17 πᾶσα ἀδικία ἁμαρτία καὶ
ἔστιν ἁμαρτία οὐ πρὸς θάνατον 18 Οἴδαμεν
ὅτι πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ θεοῦ οὐχ
ἁμαρτάνει ἀλλ ὁ γεννηθεὶς ἐκ τοῦ θεοῦ τηρεῖ
αὐτόν καὶ ὁ πονηρὸς οὐχ ἅπτεται αὐτοῦ 19 οἴδαμεν
ὅτι ἐκ τοῦ θεοῦ ἐσμεν καὶ ὁ κόσμος ὅλος ἐν
τῷ πονηρῷ κεῖται 20 οἴδαμεν δὲ ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ
θεοῦ ἥκει καὶ δέδωκεν ἡμῖν διάνοιαν ἵνα
γινώσκομεν τὸν ἀληθινόν καὶ ἐσμὲν ἐν τῷ
ἀληθινῷ ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστῷ οὗτός
ἐστιν ὁ ἀληθινὸς θεὸς καὶ ζωὴ αἰώνιος 21 Τεκνία
ἀπὸ τῶν εἰδώλων φυλάξατε ἑαυτά

לא נפסח בדם, ומלאכים הרגו בארמון
מצרים, 24 ולא לבד, אלא גם לבד הלכו
לבית אביו, ולא יצאו איש מפתח ביתו
עד בוקר. 25 כי נגף ה' את מצרים
לנגוף אותם, וראה את הדם על המשקוף
ועל שתי המזוזות, ופסח ה' על הפתח
ולא נתן לנגף לבוא אל בתיכם לנגף.
26 ושמרתם את הדבר הזה לחק לך
ולבניך עד עולם. 27 והיה כי תבאו
אל הארץ אשר יתן ה' לכם כאשר דבר
ושמרתם את העבודה הזאת. 28 וילכו
בני ישראל, ויעשו כאשר צוה ה' את
משה ואהרן, כן עשו. 29 ויהי בחצי
הלילה, והנה ה' הכה כל בכור בארץ
מצרים, מבכור פרעה הישב על כסאו
עד בכור השבי אשר בבית הבור, וכל
בכור בהמה. 30 ויקם פרעה בלילה הוא
וכל עבדיו וכל מצרים, ותהי צעקה
גדולה במצרים, כי אין בית אשר אין
שם מת. 31 ויקרא לאהרן ולמשה לילה
ויאמר, קומו צאו מתוך עמי, גם אתם
וגם בני ישראל, ולכו עבדו את ה'
כדבריכם. 32 גם צאנכם גם בקרכם
קחו כדבריכם, ולכו וברכתם גם אותי.
33 ותחזק מצרים על העם למהר לשלח
אותם מן הארץ, כי אמרו כולנו מתים.
34 ויסע העם, לקח את בצקו טרם
יחמץ, משארתם צרורות בשמלותם על
שכמם. 35 ובני ישראל עשו כדבר משה,
וישאלו מאת מצרים כלי כסף וכלי
זהב ושמלות. 36 וה' נתן את חן העם
בעיני מצרים, וישאילום, ויניצלו את
מצרים. 37 ויסעו בני ישראל מרעמסס
סכתה, כשש מאות אלף רגלי, מלבד
הטף. 38 וגם ערב רב עלה אתם, וצאן
ובקר כבד מאד מאד. 39 ויאפו את
הבצק אשר הוציאו ממצרים עוגות
מצות, כי לא חמץ כי גורשו ממצרים
ולא יכלו להתמהמה, וגם צידה לא עשו
להם לדרך. 40 ומושב בני ישראל אשר
ישבו במצרים, ארבע מאות שנה ושלשים
שנה. 41 ויהי מקץ שלשים שנה ואר
בע מאות שנה, ויהי בעצם היום הזה
יצאו כל צבאות ה' מארץ מצרים.
42 ליל שמרים הוא לה' להוציאם מארץ
מצרים, הוא הלילה הזה לה' שמרים
לכל בני ישראל לדורותם. 43 ויאמר ה'
אל משה ואהרן, זאת חקת הפסח, כל
בן נכר לא יאכל בו. 44 וכל עבד איש
מקנת כסף, ומלתה אתו אז יאכל בו.
45 תושב ושכיר לא יאכל בו. 46 בבית
אחת יאכל, לא תוציא מן הבית מן
הבשר חוצה, ועצם לא תשברו בו.
47 כל עדת ישראל יעשו אתו. 48 וכי
יגור אתך גר, ועשה פסח לה', המול
לו כל זכר, ואז יקרב לעשתו והיה
כאזרח הארץ, וכל ערל לא יאכל בו.
49 תורה אחת יהיה לאזרח ולגר הגר
בתוכם. 50 ויעשו כל בני ישראל,
כאשר צוה ה' את משה ואהרן, כן עשו.
51 ויהי בעצם היום הזה הוציא ה'
את בני ישראל מארץ מצרים, לצבאתם.

6 1 ויאמר ה' אל משה לאמר, 2 קדש
לי כל בכור, פטר כל רחם בבני ישראל
באדם ובבהמה, לי הוא. 3 ויאמר משה
אל העם, זכור את היום הזה אשר יצאתם
ממצרים, מבית עבדים, כי בחזק יד הוציא
ה' אתכם מזה, ולא יאכל חמץ. 4 היום
אתם יצאים בחדש האביב. 5 והיה כי
יביאך ה' אל ארץ הכנעני והחתי והאמרי
והחוי והיבוסי, אשר נשבע לאבתיך לתת
לך, ארץ זבת חלב ודבש, ועבדת את
העבודה הזאת בחדש הזה. 6 שבעת
ימים תאכל מצות, וביום השביעי חג
לה'. 7 מצות יאכל את שבעת הימים,
ולא יראה לך חמץ, ולא יראה לך שאר
בכל גבולך. 8 והגדת לבנך ביום ההוא,
לאמר, בעבור זה עשה ה' לי בצאתי
ממצרים. 9 והיה לך לאות על ידך
ולזכרון בין עיניך, למען תהיה תורת
ה' בפיך, כי בחזק יד הוציאך ה'
ממצרים. 10 ושמרת את החקה הזאת
למועדה מימים ימימה. 11 והיה כי יביאך
ה' אל ארץ הכנעני כאשר נשבע לך
ולאבתיך, ונתנה לך. 12 והעברת כל
פטר רחם לה', וכל פטר בהמה אשר
יהיה לך הזכרים לה'. 13 וכל פטר חמור
תפדה בשה, ואם לא תפדה וערפתו;
וכל בכור אדם בבניך תפדה. 14 והיה
כי ישאלך בנך מחר לאמר, מה זאת;
ואמרת אליו, בחזק יד הוציאנו ה'
ממצרים, מבית עבדים. 15 והיה כי
הקשה פרעה לשלחנו, והרג ה' כל בכור
בארץ מצרים, מבכר אדם ועד בכור
בהמה; על כן אני זובח לה' כל פטר
רחם הזכרים, וכל בכור בני אפדה.
16 והיה לאות על ידך ולטטפת בין
עיניך, כי בחזק יד הוציאנו ה'
ממצרים. 17 והיה בשלח פרעה את
העם, ולא נחם אלהים דרך ארץ פלשתים
כי קרוב הוא, כי אמר אלהים פן ינחם
העם בראתם מלחמה, ושב מצרימה.
18 ויסב אלהים את העם דרך המדבר
ים סוף, וחמשים עלו בני ישראל מארץ
מצרים. 19 ויקח משה את עצמות יוסף
עמו, כי השבע השביע את בני ישראל
לאמר, פקד יפקד אלהים אתכם, והעלתם
את עצמותי מזה אתכם. 20 ויסעו מסכות
ויחנו באתם בקצה המדבר. 21 וה'
הלך לפניהם יומם בעמוד ענן לנחתם
הדרך, ולילה בעמוד אש להאיר להם
לנסעם יומם ולילה. 22 לא ימיש עמוד
הענן יומם ועמוד האש לילה, לא יסור
לפני העם.

אמר אליהם ראובן אל תשפכו דם השליכו אותו
אל הבור הזה אשר במדבר וידו אל תשלחו בו
למען הצילו מידם להשיבו אל אביו 23 ויהי
כאשר בא יוסף אל אחיו ויפשיטו את יוסף
את כתנתו את כתנת הפסים אשר עליו 24 ויקחו
אתו וישליכו אתו הבורה והבור ריק אין בו מים
25 וישבו לאכל לחם וישאו עיניהם וירא והנה
ארחת ישמעאלים באה מגלעד וגמליהם נשאים
נכאת וצרי ולט הולכים להורידם מצרים
26 ויאמר יהודה אל אחיו מה בצע כי נהרג
את אחינו וכסינו את דמו 27 לכו ונמכרנו
לישמעאלים וידנו אל תהי בו כי אחינו בשרנו
הוא ושמעו אחיו 28 ויעברו אנשים מדינים
סחרים וימשכו וירימו את יוסף מן הבור
ויעלו את יוסף אל הבור וימכרו את יוסף
לישמעאלים בעשרים כסף ויביאו את יוסף
מצרים 29 וישב ראובן אל הבור והנה אין יוסף
בבור ויקרע את בגדיו 30 וישב אל אחיו
ויאמר הילד איננו ואני אנה אני בא
31 ויקחו את כתנת יוסף וישחטו שעיר עזים
ויטבלו את הכתנת בדם 32 וישלחו את כתנת
הפסים ויביאו אל אביהם ויאמרו זאת מצאנו
הכר נא הכתנת בנך הוא אם לא 33 ויכרה
ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלה טרף יוסף
34 ויקרע יעקב שמלתיו וישם שק במתניו
ויתאבל על בנו ימים רבים 35 ויקומו כל
בניו וכל בנותיו לנחמו ויאבה להתנחם
ויאמר כי אל בני אבל שאולה ויבך אתו
אביו 36 והמדנים מכרו אתו אל מצרים
לפוטיפר סריס פרעה שר הטבחים 37 ויהי
בעת ההיא וירד יהודה מאת אחיו ויט עד
איש עדלמי ושמו חירה 38 וירא שם יהודה
בת איש כנעני ושמו שוע ויקחהו ויבא אליה
39 והיא הרה ותלד בן ויקרא שמו ער
40 ותהר עוד ותלד בן ויקרא שמו אונן
41 ותסף עוד ותלד בן ויקרא שמו שלה
והיה כזבו בלדתה אותו 42 ויהודה לקח
אשה לער בכורו ושמה תמר 43 ויהי ער
בכור יהודה רע בעיני יהוה וימיתהו יהוה
44 ויאמר יהודה לאונן בא אל אשת אחיך
ויבם אותה והקם זרע לאחיך 45 וידע אונן
כי לו לא יהיה הזרע והיה אם בא אל אשת
אחיו ושחת ארצה לבלתי נתן זרע לאחיו
46 וירע בעיני יהוה אשר עשה וימת גם
אתו 47 ויאמר יהודה לתמר אלמנת בנך
שבי בית אביך עד יגדל שלה בני כי אמר
פן אמות גם הוא כאחיו ותלך תמר ותשב
בית אביה 48 ויהי בימים הרבים וימת בת
שוע אשת יהודה ויתנחם יהודה ויעל אל
גזזי צאנו הוא וחירה רעהו העדלמי אל
תמנתה 49 ויגד לתמר לאמר הנה חמיך עלה
תמנתה לגז צאנו 50 ותסר בגדי אלמנותה
מעליה ותכס בצעיף ותתעלף ותשב בפתח
עינים אשר על דרך תמנתה כי ראתה כי
גדל שלה והיא לא נתנה לו לאשה 51 וירא
יהודה ויחשבה לזונה כי כסתה פניה
52 ויט אליה אל הדרך ויאמר הבה נא אבוא
אליך כי לא ידע כי כלתו הוא ותאמר מה
תתן לי כי תבוא אלי 53 ויאמר אני אשלח
גדי עזים מן הצאן ותאמר התתן ערבון עד
שלחך 54 ויאמר מה הערבון אשר אתן לך
ותאמר חתמך ופתילך ומטך אשר בידך
ויתן לה ויבא אליה ותהר לו 55 ותקם
וילכ ותסר צעיפה מעליה ותלבש בגדי
אלמנותה 56 ויהי כמשלש חדשים ותגד
ליהודה לאמר זנתה תמר כלתך וגם הנה
הרה לזנונים ויאמר יהודה הוצאוה ותשרף
57 היא הוצאה ותשלח אל חותנה לאמר
מאיש אשר אלה לו אנכי הרה ויאמר הכר
נא למי החתם והפתילים והמטה האלה
58 ויכר יהודה ויאמר צדקה ממני כי על
כן לא נתתיה לשלה בני ולא יסף עוד
לדעתה 59 ויהי בעת לדתה והנה תאומים
בבטנה 60 ויהי בלדתה ויתן יד ותקח
המילדת ותקשר על ידה שני לאמר זה
יצא ראשונה 61 והיה כמשיב ידו והנה יצא
אחיו ותאמר מה פרצת עליך פרץ ויקרא
שמו פרץ ואחר יצא אחיו אשר על ידו
ויקרא שמו זרח

7

ויוסף הורד מצרימה וקנה אתו פוטיפר
סריס פרעה שר הטבחים איש מצרי מיד
הישמעאלים אשר הורדו שמה 2 ויהי יהוה
את יוסף ויהי איש מצליח והיה בבית
אדניו המצרי 3 וירא אדניו כי יהוה עמו
וכל אשר הוא עשה יהוה מצליח בידו
4 וימצא יוסף חן בעיניו ושרתו ופקדהו
על ביתו ואת כל אשר יש לו נתן בידו
5 ויהי מאז הפקיד אתו בביתו ועל כל
אשר יש לו הפקיד בבית ובשדה
6 ויעזב כל אשר לו ביד יוסף ולא ידע
אתו מאומה מלבד הלחם אשר הוא אכל
ויהי יוסף יפה תואר ויפה מראה
7 ויהי אחרי הדברים האלה ותשא אשת
אדניו את עיניה אל יוסף ותאמר שכבה
עמי 8 וימאן ויאמר אל אשת אדניו הן
אדני לא ידע אתי מה בבית ואת כל
אשר יש לו נתן בידי 9 אין גדול בבית
הזה ממני ולא חשך ממני מאומה
אלא אותך באשר את אשתו ואיך אעשה
הרעה הגדלה הזאת וחטאתי לאלהים
10 ויהי כאשר דברה אל יוסף יום יום
ולא שמע אליה לשכב אצלה להיות עמה
11 ויהי כהיום הזה ויבא הבית לעשות
מלאכתו ואין איש מאנשי הבית שם בבית
12 ותתפשהו בבגדו לאמר שכבה עמי
ויעזב בגדו בידה ויברח ויצא החוצה
13 ויהי כראותה כי עזב בגדו בידה
ויברח החוצה 14 וקרא לאנשי ביתה
ותאמר אליהם לאמר ראו הביא לנו איש
עברי לצחק בנו בא אלי לשכב עמי
ואקרא בקול גדול 15 ויהי כשמעו כי
הרימתי קולי וקרא נטש בגדו אצלי
וינס החוצה 16 ותניח בגדו אצלה עד
בוא אדניו אל ביתו 17 ותדבר אליו כדברים
האלה לאמר בא אלי העבד העברי אשר
הבאת לנו לצחק בי 18 והיה כהרימי
קולי וקרא נטש בגדו אצלי ויברח
החוצה 19 ויהי כשמע אדניו את דברי
אשתו אשר דברה אלי לאמר כדבר העבד
עשו לי ויחר אפו 20 ויקח אדני יוסף
אותו ויתנהו אל בית הסהר מקום אשר
אסירי המלך אסורים ויהי שם בבית
הסהר 21 ויהוה היה את יוסף ויט אליו
חסד ויתן חנו בעיני שר בית הסהר
22 ויתן שר בית הסהר ביד יוסף את כל
האסירים אשר בבית הסהר וכל אשר
עשים שם הוא עשה 23 לא ראה שר בית
הסהר את כל מאומה בידו באשר יהוה
אתו ואשר הוא עשה יהוה מצליח

8

ויהי אחר הדברים האלה חטא משקה מלך
מצרים ואפה לאדניהם למלך מצרים
2 ויקצף פרעה על שני סריסיו על שר
המשקים ועל שר האפים 3 ויתן אתם
במשמר בית שר הטבחים אל בית הסהר
מקום אשר יוסף אסור שם 4 ויפקד שר
הטבחים את יוסף אתם וישרתם ויהי
ימים בהיותם במשמר 5 חלמו חלום
שניהם איש חלומו באחד לילה איש
כפתרון חלמו המשקה והאפה אשר למלך
מצרים אסורים בבית הסהר 6 ויבא
אליהם יוסף בבקר וירא אותם והנם
זעפים 7 וישאל את סריסי פרעה אשר
אתו במשמרת בית אדניו לאמר מדוע
פניכם רעים היום 8 ויאמרו אליו חלום
חלמנו ופתר אין אתו ויאמר אליהם יוסף
הלא לאלהים פתרנים ספרו נא לי
9 ויספר שר המשקים את חלמו ליוסף
ויאמר לו בחלמי והנה גפן לפני
10 ובגפן שלשה שרגים והיא כפרחה
עלתה נצה הבשיל אשכלתיה ענבים
11 וכוס פרעה בידי ואקח הענבים
ואסחט אותם אל כוס פרעה ונתתי
הכוס על כף פרעה 12 ויאמר לו יוסף
זאת פתרנו שלשת השרגים שלשת
ימים הם 13 בעוד שלשת ימים ישא
פרעה את ראשך והשיבך על כנך
והנתת כוס פרעה בידו כמשפט הראשון
אשר היית משקהו 14 אך זכרתני אתך
כאשר יטב לך ועשית נא עמדי חסד
והזכרתני אל פרעה והוצאתני מן הבית
הזה 15 כי גנב גנבתי מארץ העברים
וגם פה לא עשיתי דבר כי שמו אתי
בבור 16 וירא שר האפים כי טוב פתר
אמר אל יוסף אף אני בחלומי והנה
שלשת סלי חרי על ראשי 17 ובסל העליון
מכל מאכל פרעה מעשה אפה ועוף אכל
אותם מן הסל מעל ראשי 18 ויען יוסף
ויאמר זאת פתרנו שלשת הסלים שלשת
ימים הם 19 בעוד שלשת ימים ישא
פרעה את ראשך מעליך ותלה אותך על
העץ ואכלו העופות את בשרך מעליך
20 ויהי ביום השלישי יום הולדת אתו
את פרעה ויעש משתה לכל עבדיו ויתן
את ראש שר המשקים ואת ראש שר האפים
בתוך עבדיו 21 והשב את שר המשקים
אל משקהו ויתן הכוס בכף פרעה
22 ואת שר האפים תלה כאשר פתר
להם יוסף 23 ולא זכר שר המשקים את
יוסף וישכחהו

21 אחרי מות אחאב ופשע מואב
בישראל׃ ויהי בעת ההוא ויעל
22 אליהו ואלישע מן הגלגל׃ ויאמר
אליהו אל אלישע שב נא פה כי
23 יהוה שלחני עד בית אל׃ ויאמר
אלישע חי יהוה וחי נפשך אם
אעזבך׃ ויבאו בית אל׃ ויצאו
24 בני הנביאים אשר בבית אל אל
אלישע לאמר הידע כי יהוה מעל
25 אדניך ראשך היום׃ ויאמר גם
אני ידעתי השתקו׃ ויאמר לו
אליהו שב נא פה כי יהוה שלחני
26 עד יריחו׃ ויאמר חי יהוה וחי
נפשך אם אעזבך׃ ויבאו יריחו׃
27 ויגשו בני הנביאים אשר
ביריחו אל אלישע לאמר הידע
כי יהוה לקח את אדניך מעל
ראשך היום׃ ויאמר גם אני
ידעתי השתקו׃ ויאמר לו אליהו
אל נא אלישע כי יהוה שלחני
הירדנה׃ ויאמר חי יהוה וחי
נפשך אם אעזבך׃ ויבאו שניהם
28 הירדנה׃ וחמשים איש מבני
הנביאים הלכו ויעמדו מנגד
והם עמדו על הירדן׃ ואליהו
לקח את מעילו ויגלגל ויכה את
המים ויפלגו הלם והלם ויעברו
29 שניהם ביבשה׃ והיה כאשר
עברו ואליהו אל אלישע שאל
מה אעשה לך בטרם לקחתי
מעמך ויאמר אלישע יהי נא פי
שנים ברוחך׃ ויאמר הקשית
30 לשאת׃ אם תראני לקוח מעמך
יהי לך כן ואם לא לא יהי׃
ויהי הם הולכים הלוך ודבר
31 והנה רכב אש וסוסי אש
ויפרידו בין שניהם ויעל אליהו
בסערה השמים׃ ואלישע ראה
32 ומלא צעק אבי אבי רכב ישראל
ופרשיו׃ ולא ראהו עוד ויחזק
בבגדיו ויקרע אתם לשני קרעים׃
33 וירם את מעיל אליהו אשר
נפל מעליו וישב ויעמד על שפת
הירדן׃ ויקח את מעיל אליהו
אשר נפל מעליו ויכה את המים
34 ויאמר איה יהוה אלהי אליהו
אף הוא ויכו את המים ויפלגו
הלם והלם ויעבר אלישע׃
9 ויראו בני הנביאים אשר
בירחו מנגד ויאמרו נחה רוח
אליהו על אלישע ויבאו לקראתו
וישתחוו לו ארצה׃ 2 ויאמרו אליו
הנה נא יש עם עבדיך חמשים
אנשי חיל יבנו נא ויבקשו את
אדניך פן נשאו אותו רוח יהוה
ויטלהו אל אחד ההרים ואל אחת
הגבעות׃ ויאמר לא תשלחו׃
3 ויראו אותו עד בוש ויאמר
שלחו׃ וישלחו חמשים איש
ויבקשו שלשת הימים ולא מצאוהו
4 ויבואו אליו והוא יושב בירחו
ויאמר אליהם הלא אמרתי אליכם
לא תלכו׃ 5 ויאמר אנשי העיר
אל אליהו הנה נא מושב העיר
טוב כאדני׳ ראה׃ אך המים רעים
והארץ משכלת׃ 6 ויאמר מביאו
לי צלוחית חדשה ושימו שם מלח
ויביאו אליו׃ ויצא אל מוצא
המים וישלך שם המלח ויאמר כה
אמר יהוה רפאתי המים האלה
לא יהיה משם עוד מות ומשכלת׃
7 ותרפאנה המים עד היום הזה
כדבר אליהו אשר דבר׃ 8 ויעל
משם בית אל והוא עולה בדרך
ונערים קטנים יצאו מן העיר
ויתלעגו בו ויאמרו לו עלה קרח
עלה קרח׃ 9 ויסב אחריו ויראהו
ויקלל בשם יהוה׃ ותצאנה שתי
דובות מן היער ותבקענה מהם
ארבעים ושנים ילדים׃ 10 ויעל
משם אל הר הכרמל ומשם שב
שמרון׃ 11 והנה בדרך הם הולכים
ואליהו דבר אל יהורם בן אחאב
לאמר׃ 12 ויאמר יהורם אל אליהו
אמור

42 ὁ δὲ καὶ ἐὰν μὲν ὁ κύριος τοῦ οἴκου ἐγνώκει ποίᾳ φυλακῇ
ὁ κλέπτης ἔρχεται οὐκ ἂν ἀφῆκεν διορυχθῆναι τὸν οἶκον αὐτοῦ
43 διὰ τοῦτο καὶ ὑμεῖς γίνεσθε ἕτοιμοι ὅτι ἃ οὐ δοκεῖτε ὥρᾳ
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται 44 τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς οἰκονόμος
καὶ φρόνιμος ὃν καταστήσει ὁ κύριος ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ
τοῦ διδόναι αὐτοῖς τὸν σῖτον ἐν καιρῷ 45 μακάριος ἐκεῖνος δοῦλος
ὃν ἐὰν ἐλθὼν ὁ κύριος αὐτοῦ εὑρήσει οὕτως ποιοῦντα 46 ἀμὴν
λέγω ὑμῖν ὅτι ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ καταστήσει αὐτόν
47 ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ δοῦλος ἐκεῖνος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ χρονίζει ὁ κύριος
μου ἔρχεσθαι καὶ ἄρξηται τύπτειν τοὺς παῖδας καὶ τὰς παιδίσκας
καὶ ἐσθίειν καὶ πίνειν καὶ μεθύσκεσθαι 48 ἥξει ὁ κύριος τοῦ δούλου
ἐκείνου ἐν ἡμέρᾳ οὐ προσδοκᾷ καὶ ἐν ὥρᾳ οὐ γινώσκει καὶ διχοτομήσει
αὐτὸν καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀπίστων θήσει 49 Ἐκεῖνος δὲ ὁ
δοῦλος ὁ γνοὺς τὸ θέλημα τοῦ κυρίου αὐτοῦ καὶ οὐκ ἑτοιμάσας
οὐδὲ ποιήσας πρὸς τὸ θέλημα αὐτοῦ δαρήσεται πολλάς 50 ὁ δὲ μὴ
γνοὺς καὶ ποιήσας ἄξια πληγῶν δαρήσεται ὀλίγας παντὶ δὲ ᾧ
ἐδόθη πολύ, πολὺ ζητηθήσεται παρ' αὐτοῦ καὶ οἷς παρέθεντο πολύ,
περισσότερον αἰτήσουσιν αὐτόν.

10

51 Δοκεῖτε ὅτι εἰρήνην παρεγένετο δοῦναι ἐν τῇ γῇ; οὐχί, λέγω
ὑμῖν, ἀλλὰ διαμερισμόν· 52 ἔσονται γὰρ οἱ ἀπὸ τοῦ νῦν πέντε ἐν
οἴκῳ διαμεμερισμένοι, διαμερισθήσονται τρεῖς ἐπὶ δύο καὶ δύο
ἐπὶ τρεῖς· διαμερισθήσονται πατὴρ ἐπὶ υἱῷ καὶ υἱὸς ἐπὶ πατρί,
μήτηρ ἐπὶ θυγατέρα καὶ θυγάτηρ ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτῆς, πενθερὰ
ἐπὶ τὴν νύμφην αὐτῆς καὶ νύμφη ἐπὶ τὴν πενθερὰ αὐτῆς. 53 Ἔλεγεν
δὲ καὶ τοῖς ὄχλοις· ὅταν ἴδητε νεφέλην ἀνατέλλουσαν ἀπὸ δυσμῶν,
εὐθέως λέγετε ὅτι ὄμβρος ἔρχεται, καὶ γίνεται οὕτως. 54 καὶ ὅταν
πνέοντα νότον, λέγετε ὅτι καῦσων ἔσται, καὶ γίνεται. 55 ὑποκριταί,
τὸν μὲν πρόσωπον τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ οἴδατε δοκιμάζειν,
πῶς δὲ τὸν καιρὸν τοῦτον οὐ δοκιμάζετε; 56 Τί δὲ καὶ ἀφ' ἑαυτῶν
οὐ κρίνετε τὸ δίκαιον; 57 Ὡς γὰρ ὑπάγεις μετὰ ἀντιδίκου σου
ἐπὶ ἄρχοντα, ἐν τῇ ὁδῷ δὸς ἐργασίαν ἀπ' αὐτοῦ, μήποτε κατασύρῃ
σε πρὸς τὸν κριτὴν καὶ ὁ κριτὴς παραδώσει σε τῷ πρακτορεῖ καὶ
ὁ πρακτωρ βαλεῖ σε εἰς φυλακήν. 58 λέγω σοι, οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν
ἕως ἂν καὶ τὸ ἔσχατον λεπτὸν ἀποδῷς.

13 Παρῆσαν δὲ τινες καιρῷ ἐκείνῳ ἀπαγγέλλοντες αὐτῷ περὶ
τῶν Γαλιλαίων ὧν τὸ αἷμα Πιλᾶτος ἔμιξεν μετὰ τῶν θυσιῶν
αὐτῶν. 2 καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· δοκεῖτε ὅτι οἱ Γαλιλαῖοι
οὗτοι ἁμαρτωλοὶ παρὰ πάντας τοὺς Γαλιλαίους ἐγένοντο ὅτι ταῦτα
πεπόνθασιν; 3 οὐχί, λέγω ὑμῖν· ἀλλὰ ἐὰν μὴ μετανοήσητε πάντες
ὁμοίως ἀπολεῖσθε. 4 ἢ οἱ δέκα καὶ ὀκτὼ ἐφ' οὓς ἔπεσεν ὁ πύργος
ἐν Σιλωὰμ καὶ ἀπέκτεινεν αὐτοὺς δοκεῖτε ὅτι αὐτοὶ ὀφειλέται
ἐγένοντο παρὰ πάντας τοὺς κατοικοῦντας Ἰερουσαλήμ; 5 οὐχί,
λέγω ὑμῖν· ἀλλὰ ἐὰν μὴ μετανοήσητε πάντες ὁμοίως ἀπολεῖσθε.
6 Ἔλεγεν δὲ ταύτην τὴν παραβολήν· συκῆν εἶχέν τις πεφυτευμένην
ἐν τῷ ἀμπελῶνι αὐτοῦ καὶ ἦλθεν καρπὸν ζητῶν ἐν αὐτῇ καὶ οὐχ
εὗρεν. 7 εἶπεν δὲ πρὸς τὸν ἀμπελουργόν· ἰδοὺ τρία ἔτη ἀφ' οὗ ἔρχομαι
ζητῶν καρπὸν ἐν τῇ συκῇ ταύτῃ καὶ οὐκ εὑρίσκω· κόψον αὐτήν·
ἱνατί καὶ τὴν γῆν καταργεῖ; 8 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς λέγει αὐτῷ· κύριε,
ἄφες αὐτὴν καὶ τοῦτο τὸ ἔτος ἕως ὅτου σκάψω περὶ αὐτὴν καὶ
βάλω κόπρια· 9 κἂν μὲν ποιήσῃ καρπὸν εἰς τὸ μέλλον· εἰ δὲ μή γε,
ἐκκόψεις αὐτήν.
10 Ἦν δὲ διδάσκων ἐν μιᾷ τῶν συναγωγῶν τοῖς σάββασιν.
11 καὶ ἰδοὺ γυνὴ πνεῦμα ἔχουσα ἀσθενείας ἔτη δέκα καὶ ὀκτὼ καὶ
ἦν συγκεκυμμένη καὶ μὴ δυναμένη ἀνακῦψαι εἰς τὸ παντελές.
12 ἰδοῦσα δὲ αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς προσεφώνησεν καὶ εἶπεν αὐτῇ· γύναι,
ἀπολέλυσαι τῆς ἀσθενείας σου· 13 καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ τὰς χεῖρας·
καὶ παραχρῆμα ἀνορθωθεῖσα ἐδόξαζεν τὸν θεόν. 14 ἀποκριθεὶς δὲ
ὁ ἀρχισυνάγωγος, ἀγανακτῶν ὅτι τῷ σαββάτῳ ἐθεράπευσεν ὁ Ἰησοῦς,
ἔλεγεν τῷ ὄχλῳ· ἓξ ἡμέραι αἱ δεῖ ἐργάζεσθαι· ἐν αὐταῖς οὖν
ἐρχόμενοι θεραπεύεσθε καὶ οὐ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου. 15 ἀπεκρίθη
δὲ αὐτῷ ὁ κύριος καὶ εἶπεν· ὑποκριταί, οὐ λύει ἕκαστος ὑμῶν τῷ
σαββάτῳ τὸν βοῦν αὐτοῦ ἢ τὸν ὄνον ἀπὸ τῆς φάτνης καὶ ἀπαγαγὼν
ποτίσαι; 16 ταύτην δὲ θυγατέρα Ἀβραὰμ οὖσαν, ἣν ἔδησεν ὁ Σατανᾶς
ἰδοὺ δέκα καὶ ὀκτὼ ἔτη, οὐκ ἔδει λυθῆναι ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ τούτου
τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου; 17 καὶ ταῦτα αὐτοῦ λέγοντος κατῃσχύνοντο
πάντες οἱ ἀντικείμενοι αὐτῷ, καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐχαίρεν ἐπὶ πᾶσιν
τοῖς ἐνδόξοις τοῖς γινομένοις ὑπ' αὐτοῦ. 18 Ἔλεγεν οὖν· τίνι ὁμοία
ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ καὶ τίνι ὁμοιώσω αὐτήν; (aiōnios
g166) 19 ὁμοία ἐστὶν κόκκῳ σινάπεως ὃν λαβὼν ἄνθρωπος ἔβαλεν
εἰς κῆπον ἑαυτοῦ καὶ ἐγένετο εἰς δένδρον μέγα καὶ τὰ πετεινὰ
τοῦ οὐρανοῦ κατεσκήνωσεν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ. 20 Καὶ πάλιν
εἶπεν· τίνι ὁμοιώσω τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ; 21 ὁμοία ἐστὶν ζύμῃ ἣν
λαβοῦσα γυνὴ ἐνέκρυψεν εἰς ἀλεύρου σάτα τρία ἕως ἂν ἐζυμώθη ὅλον.
22 Καὶ διεπορεύετο κατὰ πόλεις καὶ κώμας διδάσκων καὶ πορείαν
ποιούμενος εἰς Ἰερουσαλήμ. 23 Εἶπεν δέ τις αὐτῷ· κύριε, εἰ ὀλίγοι
οἱ σῳζόμενοι; ὁ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτούς· 24 ἀγωνίζεσθε εἰσελθεῖν
διὰ τῆς στενῆς θύρας, ὅτι πολλοί, λέγω ὑμῖν, ζητήσουσιν εἰσελθεῖν
καὶ οὐκ ἰσχύσουσιν. 25 ἀφ' οὗ ἂν ἐγερθῇ ὁ οἰκοδεσπότης καὶ
ἀπόκλείσῃ τὴν θύραν καὶ ἄρξησθε ἔξω ἑστάναι καὶ κρούειν τὴν
θύραν λέγοντες· κύριε, κύριε, ἄνοιξον ἡμῖν, καὶ ἀποκριθεὶς ἐρεῖ
ὑμῖν· οὐκ οἶδα ὑμᾶς πόθεν ἐστέ. 26 τότε ἄρξεσθε λέγειν· ἐφάγομεν
ἐνώπιόν σου καὶ ἐπίομεν καὶ ἐν ταῖς πλατείαις ἡμῶν ἐδίδαξας.
27 καὶ ἐρεῖ· λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς πόθεν ἐστέ· ἀπόστητε ἀπ'
ἐμοῦ πάντες ἐργάται ἀδικίας. 28 ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ
βρυγμὸς τῶν ὀδόντων, ὅταν ὄψεσθε Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ
καὶ πάντας τοὺς προφήτας ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ, ὑμᾶς δὲ
ἐκβαλλομένους ἔξω. 29 καὶ ἥξουσιν ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν
καὶ βορρᾶ καὶ νότου καὶ ἀνακλιθήσονται ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ.
30 καὶ ἰδοὺ εἰσὶν ἔσχατοι οἱ ἔσονται πρῶτοι καὶ εἰσὶν πρῶτοι οἱ
ἔσονται ἔσχατοι. 31 Ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ προσῆλθάν τινες Φαρισαῖοι
λέγοντες αὐτῷ· ἔξελθε καὶ πορεύου ἐντεῦθεν, ὅτι Ἡρῴδης σε
θέλει ἀποκτεῖναι. 32 καὶ εἶπεν αὐτοῖς· πορευθέντες εἴπατε τῇ
ἀλώπεκι ταύτῃ· ἰδοὺ ἐκβάλλω δαιμόνια καὶ ἰάσεις ἀποτελῶ σήμερον
καὶ αὔριον, καὶ τῇ τρίτῃ τελειοῦμαι. 33 πλὴν δεῖ με σήμερον καὶ
αὔριον καὶ τὴν ἐχομένην πορεύεσθαι, ὅτι οὐκ ἐνδέχεται προφήτην
ἀπολέσθαι ἔξω Ἱερουσαλήμ. 34 Ἱερουσαλὴμ Ἱερουσαλὴμ ἡ ἀποκτείνουσα
τοὺς προφήτας καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτήν,
πόσακις ἠθέλησα ἐπισυνάξαι τὰ τέκνα σου ὃν τρόπον ἐπισυνάγει
ὄρνις τὴν νοσσιὰν αὐτῆς ὑπὸ τὰς πτέρυγας καὶ οὐκ ἠθελήσατε.
35 ἰδοὺ ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος. λέγω δὲ ὑμῖν, οὐ μὴ
με ἴδητε ἕως ἥξει ὅτε εἴπητε· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
κυρίου.
14 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτὸν εἰς οἶκον τινὸς τῶν ἀρχόντων
τῶν Φαρισαίων σαββάτῳ φαγεῖν ἄρτον καὶ αὐτοὶ ἦσαν παρατηρούμενοι
αὐτόν. 2 καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπος τις ἦν ὑδρωπικὸς ἔμπροσθεν αὐτοῦ.
3 καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν πρὸς τοὺς νομικοὺς καὶ Φαρισαίους
λέγων· εἰ ἔξεστιν τῷ σαββάτῳ θεραπεῦσαι; οἱ δὲ ἡσύχασαν.
4 καὶ ἐπιλαβόμενος ἰάσατο αὐτὸν καὶ ἀπέλυσεν αὐτόν. 5 καὶ πρὸς
αὐτοὺς εἶπεν· τίνος ὑμῶν υἱὸς ἢ βοῦς εἰς φρέαρ πεσεῖται καὶ οὐ
μὴ ἀνασπάσει αὐτὸν ἐν ἡμέρᾳ σαββάτου; 6 καὶ οὐκ ἠδύναντο πρὸς
ταῦτα ἀνταποκριθῆναι αὐτῷ.
7 Ἔλεγεν δὲ πρὸς τοὺς κεκλημένους παραβολὴν ἐπέχων πῶς τὰς
πρωτοκλισίας ἐξελέγοντο λέγων πρὸς αὐτούς· 8 ὅταν κληθῇς ὑπὸ
τινος εἰς γάμους, μὴ κατακλιθῇς εἰς τὴν πρωτοκλισίαν, μήποτε
ἐντιμότερός σου ἐπικεκλημένος ὑπ' αὐτοῦ 9 καὶ ἐλθὼν ὁ σὲ καὶ
αὐτὸν καλέσας ἐρεῖ σοι· δὸς τούτῳ τόπον, καὶ τότε ἄρξῃ μετὰ
αἰσχύνης τὸν ἔσχατον τόπον κατέχειν. 10 ἀλλ' ὅταν κληθῇς,
πορευθεὶς ἀνάπεσε εἰς τὸν ἔσχατον τόπον, ἵνα ὅταν ἔλθῃ ὁ σὲ
καλέσας ἐρεῖ σοι· φίλε, προσανάβηθι ἀνώτερον· τότε ἔσται σοι
δόξα ἐνώπιον συνανακειμένων σοι. 11 ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν
ταπεινωθήσεται, καὶ ὁ ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται.
12 Ἔλεγεν δὲ καὶ τῷ κεκληκότι αὐτόν· ὅταν ποιῇς ἄριστον ἢ
δεῖπνον, μὴ φώνει τοὺς φίλους σου οὐδὲ τοὺς ἀδελφούς σου οὐδὲ
τοὺς συγγενεῖς οὐδὲ γείτονας πλουσίους, μήποτε καὶ αὐτοὶ σέ
ἀντικαλέσωσιν καὶ γένηται σοι ἀνταπόδομα. 13 ἀλλ' ὅταν δοχὴν
ποιῇς, κάλει πτωχοὺς, ἀναπείρους, χωλοὺς, τυφλούς· 14 καὶ
μακάριος ἔσῃ, ὅτι οὐκ ἔχουσιν ἀντιποιῆσαί σοι· ἀντιποιηθήσεται
γὰρ σοι ἐν τῇ ἀναστάσει τῶν δικαίων.
15 Ἀκούσας δὲ τις τῶν συνανακειμένων ταῦτα εἶπεν αὐτῷ· μακάριος
ὅστις φάγεται ἄρτον ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ. 16 ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ·
ἄνθρωπός τις ἐποίει δεῖπνον μέγα καὶ ἐκάλεσεν πολλούς· 17 καὶ
ἀπέστειλεν τὸν δοῦλον αὐτοῦ τῇ ὥρᾳ τοῦ δείπνου εἰπεῖν τοῖς
κεκλημένοις· ἔρχεσθε, ὅτι ἤδη ἕτοιμά ἐστιν πάντα. 18 καὶ ἤρξαντο
ἀπὸ μιᾶς πάντες παραιτεῖσθαι. ὁ πρῶτος εἶπεν αὐτῷ· ἀγρὸν ἠγόρασα
καὶ ἔχω ἀνάγκην ἐξελθὼν ἰδεῖν αὐτόν· ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρῃτημένον.
19 καὶ ἄλλος εἶπεν· ζεύγη βοῶν ἠγόρασα πέντε καὶ πορεύομαι
δοκιμάσαι αὐτά· ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρῃτημένον. 20 καὶ ἄλλος εἶπεν·
γυναῖκα ἔγημα καὶ διὰ τοῦτο οὐ δύναμαι ἐλθεῖν. 21 καὶ παραγενόμενος
ὁ δοῦλος ἀπήγγειλεν τῷ κυρίῳ αὐτοῦ ταῦτα. τότε ὀργισθεὶς ὁ οἰκοδεσπότης
εἶπεν τῷ δούλῳ αὐτοῦ· ἔξελθε ταχέως εἰς τὰς πλατείας καὶ ῥύμας
τῆς πόλεως καὶ τοὺς πτωχοὺς καὶ ἀναπείρους καὶ χωλοὺς καὶ τυφλοὺς
εἰσάγαγε ὧδε. 22 καὶ εἶπεν ὁ δοῦλος· κύριε, γέγονεν ὃ ἐπέταξας,
καὶ ἔτι τόπος ἐστίν. 23 καὶ εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τὸν δοῦλον· ἔξελθε
εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ φραγμοὺς καὶ ἀνάγκασον εἰσελθεῖν, ἵνα γεμισθῇ
μου ὁ οἶκος. 24 λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῶν
κεκλημένων γεύσεταί μου τοῦ δείπνου.
25 Συνεπορεύοντο δὲ αὐτῷ ὄχλοι πολλοί, καὶ στραφεὶς εἶπεν πρὸς
αὐτούς· 26 εἴ τις ἔρχεται πρὸς με καὶ οὐ μισεῖ τὸν πατέρα ἑαυτοῦ
καὶ τὴν μητέρα καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ τέκνα καὶ τοὺς ἀδελφοὺς
καὶ τὰς ἀδελφὰς ἔτι δὲ καὶ τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν, οὐ δύναται εἶναι
μου μαθητής. 27 ὃς οὐ βαστάζει τὸν σταυρὸν ἑαυτοῦ καὶ ἔρχεται
ὀπίσω μου οὐ δύναται εἶναι μου μαθητής. 28 τίς γὰρ ἐξ ὑμῶν
θέλων πύργον οἰκοδομῆσαι οὐχὶ καθίσας πρῶτον ψηφίζει τὴν δαπάνην
εἰ ἔχει εἰς ἀπαρτισμόν; 29 ἵνα μὴ ἐὰν θέσῃ θεμέλιον καὶ μὴ
ἰσχύοντος αὐτοῦ ἐκτελέσαι πάντες οἱ θεωροῦντες ἄρξωνται αὐτῷ
ἐμπαίζειν 30 λέγοντες ὅτι οὗτος ὁ ἄνθρωπος ἤρξατο οἰκοδομεῖν καὶ
οὐκ ἰσχύσεν ἐκτελέσαι. 31 ἢ τίς βασιλεὺς πορευόμενος συμβαλεῖν
ἑτέρῳ βασιλεῖ εἰς πόλεμον οὐχὶ καθίσας πρῶτον βουλεύσεται εἰ
δυνατός ἐστιν ἐν δέκα χιλιάσιν ὑπαντῆσαι τῷ μετὰ εἴκοσι χιλιάδων
ἐρχομένῳ ἐπ' αὐτόν; 32 εἰ δὲ μήγε, ἔτι αὐτοῦ πόρρω ὄντος πρεσβείαν
ἀποστείλας ἐρωτᾷ τὰ πρὸς εἰρήνην. 33 οὕτως οὖν πᾶς ἐξ ὑμῶν ὃς
οὐκ ἀποτάσσεται πᾶσιν τοῖς ἑαυτοῦ οὐ δύναται εἶναι μου μαθητής.
34 Καλὸν οὖν τὸ ἅλας· ἐὰν δὲ καὶ τὸ ἅλας μωρανθῇ, ἐν τίνι
ἀρτυθήσεται; 35 οὔτε εἰς γῆν οὔτε εἰς κοπρίαν εὔθετον ἔστιν·
ἔξω βάλλουσιν αὐτό. ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω.

ئەوانەی کە هەموو لە سەرەتاوە بڕوایان بە
ئەو هەبووە، لە ئەورشەلێمەوە بۆ یەهودا
و سامەریە و هەتا کۆتایی زەوی، هەروەها
بە هەموو ئەو گەلانەی کە ئەو ناردوویەتی
بۆیان، لە ئەنجامدا مەسیح بە ئازاری
دەکێشا و لە مردووان هەستایەوە، وە
بەو شێوەیە ئەو مژدەیە بە هەموو
ئەوانەی کە لە دەرەوەی ئەو گەلانەن
ئەوانەی کە ئەو بانگی کردوون بە
ئەنجامدان بە فرمانی خودا، بە
ئیمانداری ئەنجام بدرێت، بە
ئەوانەی کە هەموو ئەوانەی کە
لە ئەورشەلێمدان و لە یەهودا
و لە سامەریە و لە هەموو
شوێنێکی تر، بە ئیمانداری
ئەو مژدەیە وەرگرتووە و
بە ئەنجامدانی فرمانەکانی
ئەو ئەوا ئەو ئەو کە
ئەو ئەو کە ئەو
ئەو ئەو کە ئەو
ئەو ئەو کە ئەو

13

בשנת עשרים ושלש שנה ליואש בן אחזיה מלך
יהודה מלך יואחז בן יהוא על ישראל בשמרון
שתים עשרה שנה׃ 2 ויעש הרע בעיני יהוה
וילך אחרי חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא
את ישראל לא סר ממנה׃ 3 ויחר אף יהוה בישראל
וימכרם ביד חזאל מלך ארם וביד בן הדד בן
חזאל כל הימים׃ 4 ויחל יואחז את פני יהוה
וישמע אליו כי ראה את לחץ ישראל כי לחצם
מלך ארם׃ 5 ונם נתן יהוה לישראל מושיע
ויצאו מתחת יד ארם וישבו בני ישראל
באהליהם כתמול שלשם׃ 6 אך לא סרו מחטאת
בית ירבעם אשר החטיא את ישראל בם הלך
ואשרה גם עמדה בשמרון׃ 7 כי לא הותיר
ליואחז עם כי אם חמשים פרשים ועשרת
אלפי רגלים כי אבדם מלך ארם וישמם כעפר
לדישה׃ 8 ויתר דברי יואחז וכל אשר עשה
וגבורתו הלוא הם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי ישראל׃ 9 וישכב יואחז עם
אבתיו ויקברו אתו בשמרון וימלך יואש בנו
תחתיו׃ 10 בשנת שלשים ושבע שנה ליואש
מלך יהודה מלך יואש בן יואחז על ישראל
בשמרון ארבעים שנה׃ 11 ויעש הרע בעיני
יהוה לא סר מכל חטאת ירבעם בן נבט אשר
החטיא את ישראל בם הלך׃ 12 יתר דברי יואש
וכל אשר עשה וגבורתו אשר נלחם עם אמציה
מלך יהודה הלוא הם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי ישראל׃ 13 וישכב יואש עם אבתיו
וירבעם ישב על כסאו ויואש קבר בשמרון
עם מלכי ישראל׃ 14 ואלישע חלה את חליו
אשר ימות בו ויואש מלך ישראל ירד אליו
ויבך על פניו אבי אבי רכב ישראל ופרשיו׃
15 ויאמר אליו אליהו קח קשת וחצים ויקח
אליו קשת וחצים׃ 16 ויאמר אל מלך ישראל
שים יד על הקשת וישם ידו עליו ויסמך
אליהו את ידיו על ידי המלך׃ 17 ויאמר פתח
החלון קדמה ויפתח ויאמר אליהו ירה ויירה
ויאמר חץ תשועה ליהוה וחץ תשועה באר
בארם והכית את ארם באפק עד כלתם׃
18 ויאמר קח החצים ויקח ויאמר אל מלך
ישראל הך ארצה ויך שלש פעמים ויעמד׃
19 ויקצף עליו איש האלהים ויאמר לו הכות
חמש או שש פעמים אז הכית את ארם עד
כלתו ועתה שלש פעמים תכה את ארם׃
20 ויקרא אליו אליהו ויאמר אל מלך ישראל
אם לא תכה חמש פעמים אז הכית את ארם
עד כלתו ועתה שלש פעמים תכה את ארם׃
21 ומת אליהו ויקברו אתו ובגדודי מואב
היו בא בשנת׃ 22 וחזאל מלך ארם לחץ
את ישראל כל ימי יואחז׃ 23 ויחנן יהוה
אתם וירחם אתם ויפן אליהם למען בריתו
את אברהם יצחק ויעקב ולא אבה השחיתם
ולא השליכם מלפניו עד׃ 24 וחזאל מלך
ארם מת וימלך בן הדד בנו תחתיו׃
25 ויואש בן יואחז לקח עוד את הערים
מיד בן הדד בן חזאל אשר לקח מיד יואחז
אביו במלחמה שלש פעמים הכהו יואש
וישב את ערי ישראל׃

14 בשנת שתים ליואש בן יואחז מלך
ישראל מלך אמציה בן יואש מלך יהודה׃
2 בן עשרים ושש שנה היה בהמלכו וחמש
ועשרים שנה מלך בירושלים ושם אמו
יהועדן מירושלים׃ 3 ויעש הישר בעיני
יהוה רק לא כדוד אביו עשה ככל אשר עשה
יואש אביו׃ 4 אך הבמות לא סרו עוד העם
זבחים ומקטרים על הבמות׃ 5 ויהי כחזק
הממלכה בידו ויך את עבדיו המכים את
אביו׃ 6 ואת בני המכים לא המית כאשר
כתוב בספר תורת משה אשר צוה יהוה
לאמר לא יומתו אבות על בנים ובנים לא
יומתו על אבות כי אם איש בחטאו יומתו׃
7 הוא הכה את אדום בגיא המלח עשרת
אלפים ולכד את הסלע במלחמה ויקרא
שמה יקתאל עד היום הזה׃ 8 אז שלח
אמציה מלאכים אל יואש בן יואחז בן יהוא
מלך ישראל לאמר לכה נתראה פנים׃
9 וישלח יואש מלך ישראל אל אמציה מלך
יהודה לאמר החוח אשר בלבנון שלח אל
הארז אשר בלבנון לאמר תן את בתך לבני
לאשה ותעבר חית השדה אשר בלבנון
ותרמס את החוח׃ 10 הנכה הכית את אדום
ונשא לבבך להתהלל שב נא בביתך למה
תתגרה ברעה ונפלת אתה ויהודה עמך׃
11 ולא שמע אמציה ויעל יואש מלך ישראל
ויתראו פנים הוא ואמציה מלך יהודה
בבית שמש אשר ליהודה׃ 12 ונגף יהודה
לפני ישראל וינסו איש לאהליו׃ 13 ואת
אמציה מלך יהודה בן יואש בן אחזיה לכד
יואש מלך ישראל בבית שמש ויבא עד
ירושלים ויפרץ בחומת ירושלים מן שער
אפרים עד שער הפנה ארבע מאות אמה׃
14 ולקח את כל הזהב והכסף וכל הכלים
הנמצאים בבית יהוה ובאוצר בית המלך
וגם בני ערבון וישב שמרונה׃ 15 ויתר
דברי יואש אשר עשה וגבורתו אשר נלחם
עם אמציה מלך יהודה הלוא הם כתובים
על ספר דברי הימים למלכי ישראל׃
16 וישכב יואש עם אבתיו ויקבר בשמרון
עם מלכי ישראל וימלך ירבעם בנו תחתיו׃
17 וחי אמציה בן יואש מלך יהודה אחרי
מות יואש בן יואחז מלך ישראל חמש
עשרה שנה׃ 18 יתר דברי אמציה הלוא
הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי
יהודה׃ 19 ויקשרו עליו קשר בירושלים
וינס לכישה וישלחו אחריו לכישה וימיתהו
שם׃ 20 וישאו אתו על סוסים ויקבר
בירושלים עם אבתיו בעיר דוד׃ 21 וכל
העם יהודה לקחו את עזיה בן שש עשרה
שנה וימליכו תחת אביו אמציה׃
22 הוא בנה את אילת וישבה ליהודה
אחרי שכב המלך עם אבתיו׃ 23 בשנת
חמש עשרה ליואש בן יואחז מלך ישראל
מלך ירבעם בן יואש מלך יהודה בשמרון
ארבעים ואחת שנה׃ 24 ויעש הרע בעיני
יהוה לא סר מכל חטאת ירבעם בן נבט
אשר החטיא את ישראל׃ 25 הוא השיב את
גבול ישראל מלבוא חמת עד ים הערבה
כדבר יהוה אלהי ישראל אשר דבר ביד
עבדו יונה בן אמתי הנביא אשר מגת חפר׃
26 כי ראה יהוה את עני ישראל מר מאד
ואפס עצור ואפס עזוב ואין עוזר לישראל׃
27 ולא אמר יהוה למחות את שם ישראל
מתחת השמים ויושיעם ביד יואש בן יואחז׃
28 יתר דברי יואש וכל אשר עשה וגבורתו
אשר נלחם וכאשר השיב את דמשק וחמת
ליהודה בישראל הלוא הם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי ישראל׃ 29 וישכב יואש
עם אבתיו עם מלכי ישראל וימלך ירבעם
בנו תחתיו׃

14

1 בשנת שבע ליהוא מלך יואש בן אחזיה
מלך יהודה מלך יואש בן יהואחז
2 בן עשרים ושבע שנה מלך בירושלים
ושם אמו יהועדן מן ירושלים 3 ויעשה
הישר בעיני יהוה רק לא כלבבו אביו
אמציהו עשה 4 אך הבמות לא סרו עוד
העם זבחים ומקטרים בבמות 5 ויהי
כאשר חזקה הממלכה בידו והכה את
עבדיו המכים את אביו המלך 6 ואת
בני המכים לא המית כאשר כתוב בספר
תורת משה אשר צוה יהוה לאמר לא
יומתו אבות על בנים ובנים לא יומתו
על אבות כי אם איש בחטאו יומתו
7 הוא הכה את אדום בגיא המלח
עשרת אלפים ולכד את הסלע במלחמה
ויקרא שמה יקתאל עד היום הזה
8 אז שלח יואש מלאכים אל יהואחז
בן יהוא מלך ישראל לאמר לכה נתראה
פנים 9 וישלח יהואחז מלך ישראל
אל יואש מלך יהודה לאמר הרמון אשר
בלבנון שלח אל הארז אשר בלבנון
לאמר תן בתך לבני לאשה ותעבר
חיה השדה אשר בלבנון ותרמס את
הרמון 10 הכה הכיתה את אדום ונשא
לבך התגאה כבד והשב בביתך למה
תתגרה לרעה ונפלת אתה ויהודה
עמך אתך 11 ולא שמע יואש מלך
יהודה ויעל יהואש מלך ישראל ויתראו
פנים הוא ויהודה בבית שמש אשר
ליהודה 12 ונגף יהודה לפני ישראל
ויברחו איש לאהליו 13 ואת יואש
מלך ישראל תפש יואש בן אחזיה
בבית שמש ויבא אתו ירושלים ויפרץ
בחומת ירושלים מן שער אפרים
עד שער הפנה ארבע מאות אמה
14 ולקח את כל הזהב והכסף וכל
הכלים אשר נמצאו בבית יהוה ובאוצר
בית המלך ואת בני המשכנתים
ושב שמרון 15 ויתר דברי יואש
אשר עשה וגבורתו אשר נלחם עם
אמציה מלך יהודה הלא הם כתובים
על ספר דברי הימים למלכי ישראל
16 וישכב יואש עם אבתיו ויקבר
בשמרון עם מלכי ישראל וימלך
ירבעם בנו תחתיו 17 וחי אמציה בן
יואש מלך יהודה אחרי מות יואש
בן יהואחז מלך ישראל חמש עשרה
שנה 18 ויתר דברי אמציה הלא הם
כתובים על ספר דברי הימים למלכי
יהודה 19 ויעשו עליו קשר בירושלים
ויברח לכישה וישלחו אחריו לכישה
וימיתהו שם 20 וישאו אתו על סוסים
ויקבר בירושלים עם אבתיו בעיר דוד
21 וכל העם לקחו את עזריה בן
שש עשרה שנה וימליכו אתו תחת
אביו אמציה 22 הוא בנה את אילת
וישבה ליהודה אחרי שכב המלך עם
אבתיו 23 בשנת חמש עשרה לאמציה
בן יואש מלך יהודה מלך יהואש בן
יהואחז מלך ישראל בשמרון ויהי
מלכו ארבעים ושש שנה 24 ויעש הרע
בעיני יהוה לא סר מכל חטאת ירבעם
בן נבט אשר החטיא את ישראל
25 הוא השיב את גבול ישראל מלבוא
חמת עד ים הערבה כדבר יהוה אלהי
ישראל אשר דבר ביד עבדו יונה בן
אמתי הנביא אשר מגת החפר
26 כי ראה יהוה את עני ישראל מר
מאד ואפס עצור ואפס עזוב ואין עוזר
לישראל 27 ולא אמר יהוה למחות
את שם ישראל מתחת השמים ויושיעם
ביד יהואש בן יואש 28 יתר דברי
יהואש וכל אשר עשה וגבורתו אשר
נלחם עם יהודה הלא הם כתובים
על ספר דברי הימים למלכי ישראל
29 וישכב יהואש עם אבתיו עם מלכי
ישראל ויקבר ירבעם בנו תחתיו
30 ויתר דברי יונה אשר נבא מן יונה
נביא אשר בגת החפר אשר מן אמתי
בן יונה הנביא אשר מעבר לגת
31 כי ראה יהוה את עני ישראל מר
מאד כי אפס עצור ואפס עזוב ואין
עוזר לישראל לא מחה יהוה את שם
ישראל מתחת השמים ויושיעם ביד
יהואש בן יואש 32 ויתר דברי
ירבעם וכל אשר עשה וגבורתו אשר
נלחם ואשר השיב את דמשק וחמת
ליהודה הלא הם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי ישראל 33 וישכב
ירבעם עם אבתיו עם מלכי ישראל
ויקבר זכריה בנו תחתיו 34 ודברי
זכריה אשר עשה הנם כתובים על
ספר דברי הימים למלכי ישראל
35 מרד מלכות בית יהוה
ישראל בשנת שלשים ושמונה לעזיה
מלך יהודה ויהי מלך שלם בן יבש
ויכהו ויחיתהו ויתחת תחתיו
36 ויתר דברי מנחם וכל אשר עשה
הלא הם כתובים על ספר דברי הימים
למלכי ישראל 37 בימים ההם החל
יהוה לשלח ברצין מלך ארם ובפקח
בן רמליהו מלך ישראל 38 ויישכב
מנחם עם אבתיו ויקבר בשמרון
ויתחתיו פקחיה בנו תחתיו
39 ומספר ימי פקח מלך ישראל
עשרים שנה ושנתים בשמרון
40 ויתר דברי פקחיה וכל אשר עשה
הלא הם כתובים על ספר דברי הימים
למלכי ישראל בימי הם הכה רצין
מלך ארם את יהודה ויגלו אדומים
מן אילת וישבו ארם בעצין עד היום
הזה 41 ומנשה שכב עם אבתיו
ויקבר בעיר דוד אביו ויתחתיו אחז
בנו תחתיו בשנת שבע עשרה לפקח
בן רמליהו מלך ישראל מלך אחז בן
יותם מלך יהודה 42 בן עשרים
שנה היה אחז במלכו ושש עשרה
שנה מלך בירושלים ולא עשה הישר
בעיני יהוה אלהיו כדוד אביו
43 ויתהלך בדרך מלכי ישראל
וגם בניו העביר באש כתועבות הגוים
אשר הורישם יהוה מפני בני ישראל
44 ובמות וגבעות וזבח וקטר
בבמות ובגבעות ומתחת לכל עץ
רענן 45 ויתר דברי אחז אשר עשה
הלא הם כתובים על ספר דברי הימים
למלכי יהודה 46 ויישכב אחז עם
אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד
ויתחתיו חזקיה בנו 47 בשנת שבע
עשרה לפקח בן רמליהו מלך ישראל
מלך חזקיה בן אחז מלך יהודה
48 ומדי מלכו בעצון בית יהוה
ובאוצר בית המלך ואת בני המשכנתים
נתן לפרעה מלך אשור ויבא אתו
דמשק ויהי עבד אתם ויכהו
49 ולבית אחז מלך יהודה
אשר הגיע מלך אשור ולא מצאו
בו חלב ויבא אתו בית מלך אשור
ויתחתיו אחיו בן עמוס ויבא
50 ויתר דברי חזקיה
וכל אשר עשה הלא הם כתובים
על ספר דברי הימים למלכי יהודה
51 בימיו עלה רצין מלך ארם
ויכה ביהודה ויגלו גלות אל
דמשק ויהי עוד בגלעד 52 ויתר
דברי עמוס וכל אשר עשה הלא הם
כתובים על ספר דברי הימים
למלכי ישראל 53 ויישכב עמוס
עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר
דוד ויתחתיו ירבעם בנו
54 ובשנת שבע עשרה לאחז
מלך יהודה מלך הושע בן אלה
בשמרון על ישראל תשע שנים
ויעש הרע בעיני יהוה רק לא כרבים
אשר היו לפניו 55 עלה עליו שלמנסר
מלך אשור ויהי הושע לו עבד
ויתן לו מנחה 56 כי מצא מלך
אשור בהושע כי עשה כי שלח מלאכים
אל סו מלך מצרים ולא העלה מנחה
למלך אשור כאשר עשה שנה
בשנה ויעצרהו אשור ויאסרהו בבית
כלא 57 ויעל מלך אשור בכל הארץ
ויעל שמרון ויצר אליה שלש שנים
בשנת תשע להושע לכד מלך אשור
את שמרון ויגל ישראל אל אשור
ויושב אתם בחלח ובחבור נהר גוזן
וערי מדי 58 כי חטאו בני ישראל
ליהוה אלהיהם המעלה מארץ מצרים
מתחת יד פרעה מלך מצרים ויראו
אלהים אחרים 59 וילכו בחקות
הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני
ישראל ובחקות מלכי ישראל אשר
עשו 60 ויגר אתם כמשפט הראשון
לפני אשר לא יראו את יהוה ויגר
יהוה בישראל ויסרם מעל פני
אדמתם 61 גם יהודה לא שמר
מצות יהוה אלהיהם ויחקו בחקות
ישראל אשר עשו 62 ויתר
בחקות הגוים אשר הגלה יהוה מפני
בני ישראל ויעשו

ויאמר אליו אל נא אדני אתה ידעת את אשר
עבד עבדך מנעורי ועתה הנה יש נא עבדיך
חמשים איש גברים בני חיל ילכו נא ויבקשו
את אדון אליך פן נשאו רוח יהוה ויטלהו
אל אחד ההרים או אל אחד הגבעות ויאמר
אליהם לא תשלחו׃ ויעצרו בו עד בוש ויאמר
שלחו׃ וישלחו חמשים איש ויבקשו שלשת
הימים ולא מצאוהו׃ ויבא אליו והוא יושב
בירחו ויאמר אליו הלא אמרתי אליכם לא
תלכו׃ ויאמר אנשי העיר אל אליה הנה נא
מושב העיר טוב כאשר אדני רואה ורע המים
ורעת הארץ׃ ויאמר קחו לי צלוחית חדשה
ושימו שם מלח ויביאו אליו׃ ויצא אל מוצא
המים וישלך שם המלח ויאמר כה אמר יהוה
הרפאתי המים האלה לא יהיה משם עוד מות
ורעת׃ ותרפאנה המים עד היום הזה כדבר
אליישע אשר דבר׃ ויעל משם בית אל והוא
עולה בדרך ונערים קטנים יצאו מן העיר
ויתלוצצו בו ויאמרו אליו עלה קרח עלה
קרח׃ ויפן אחריו ויראם ויקלל אתם בשם
יהוה ותצאנה שתים דבים מן היער ותבקענה
מהם ארבעים ושנים ילדים׃ וילך משם אל
הר הכרמל ומשם שב שמרונה׃

15

בשנת שתים עשרה לאמציה בן יואש מלך
יהודה מלך יואש בן יהואחז מלך ישראל
בשמרון׃ שש ועשרים שנה מלך עזריה
ושם אמו יכליה מירושלים׃ ויעשה הישר
בעיני יהוה ככל אשר עשה אמציה אביו׃
אך הבמות לא סרו עוד העם זבחים
ומקטירים בבמות׃ ויהי יהוה את המלך
ויהי נגוע עד יום מותו ויושב בבית החפשי
והוא יותם בן המלך על הבית שפט את עם
הארץ׃ ויתר דברי עזריה וכל אשר עשה
הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי
יהודה׃ ויקבר עזריה עם אבתיו ויקברו אתו
עם אבתיו בעיר דוד אביו וימלך יותם בנו
תחתיו׃ בשנת שלשים ושתים לעזריה מלך
יהודה מלך זכריה בן ירבעם על ישראל
בשמרון שתי חדשים׃ ויעשה הרע בעיני
יהוה כאשר עשו אבתיו לא סר מחטאת
ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל׃
והוא קשר עליו שלום ויכהו לפני העם
וימתהו ויתר דברי זכריה הנם כתובים
על ספר דברי הימים למלכי ישראל׃ זאת
דבר יהוה אשר דבר אל יהוא לאמר בנים
עד רבעי תשבו לך׃ ויהי כן׃ שלום בן יבש
מלך בשנת תשע ושלשים לעזיה מלך יהודה
ויהי מלך ירח ימים בשמרון׃ ויעל מנחם
בן גדי מתרצה ויבא עד שמרון ויכה את
שלום בן יבש בשמרון ויהרגהו ויתר דברי
שלום וקשרו אשר קשר׃ אז יחבל מנחם
את תפסח ואת כל אשר בה ואת גבולה
מתרצה על כן לא פתחו ויכה כל הרה
בקעו׃ בשנת שלשים ותשע לעזיה מלך
יהודה מלך מנחם בן גדי על ישראל
עשרים שנה׃ ויעשה הרע בעיני יהוה לא
סר מחטאת ירבעם בן נבט אשר החטיא את
ישראל׃ בימי פקח מלך אשור בא תגלת
פלאסר ויקח את עיון ואת אבל בית מעכה
ואת יניעה ואת קדש ואת חצור ואת גלעד
ואת הגליל כל ארץ נפתלי ויגלם אשורה׃
ויקשר קשר שלום בן אלה על פקח מלך
ישראל בשנת עשרים ליותם בן עזיה ויכהו
ויתר דברי פקח וכל אשר עשה הנם כתובים
על ספר דברי הימים למלכי ישראל׃ בשנת
שתים לפקח בן רמליה מלך יותם בן עזיה
מלך יהודה׃ בן עשרים ושש שנה מלך בן
עשרה שנים מלך בירושלים ושם אמו
ירושא בת צדוק׃ ויעשה הישר בעיני יהוה
ככל אשר עשה עזיה אביו׃ אך הבמות לא
סרו עוד העם זבחים ומקטירים בבמות׃
הוא בנה את שער בית יהוה העליון ועל
חומת העופל בנה׃ ויתר דברי יותם וכל
אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי יהודה׃ בימים ההם החל יהוה
לשלח בארם את רצין מלך ארם ואת פקח
בן רמליה׃ ויותם שכב עם אבתיו ויקבר
עם אבתיו בעיר דוד אביו וימלך אחז בנו
תחתיו׃

16

בשנת שבע עשרה לפקח בן רמליה מלך
אחז בן יותם מלך יהודה׃ בן עשרים שנה
אחז בעת מלכו ושש עשרה שנה מלך
בירושלים ולא עשה הישר בעיני יהוה
אלהיו כדוד אביו׃ וילך בדרך מלכי
ישראל גם בנו העביר באש כתועבות
הגוים אשר הורישם יהוה מפני בני
ישראל׃ ויזבח ויקטר בבמות ובגבעות
ותחת כל עץ רענן׃ אז עלה רצין מלך
ארם ופקח בן רמליה מלך ישראל ירושלים
למלחמה ויצרו על אחז ולא יכלו להלחם
אתו׃ בעת ההיא השיב רצין מלך ארם
את אילת לארם וגרש את היהודים מאילת
וארמים באו אילת וישבו שם עד היום
הזה׃ ואחז שלח מלאכים אל תגלת פלאסר
מלך אשור לאמר׃ עבדך ובנך אני עלה
הושע אל תוך הארם אשר תקומון עמו
ואתי׃ ויקח אחז את הכסף והזהב הנמצא
בבית יהוה ובאוצרות בית המלך׃ ויעל
אל מלך אשור׃ ויעל מלך אשור דמשק
ויתפשה ויגלה אתה׃ ואת רצין הרג׃
ויבא המלך אחז לקראת תגלת פלאסר
מלך אשור דמשק׃ ויראה המלך אחז את
המזבח אשר בדמשק׃ וישלח המלך אחז
אל אוריה הכהן את תבנית המזבח ודמותו
לפי כל מעשיו׃ ויבן אוריה הכהן את
המזבח ככל אשר שלח המלך אחז מדמשק
עד בואו׃ ויעשהו אוריה הכהן עד בוא
המלך אחז מדמשק׃ ויקרב המלך מדמשק
וירא את המזבח ויגש המלך אל המזבח
ויעל עליו׃ ויקטר עליו את עלתו ואת
מנחתו ויסך נסכו וזרק את דם שלמיו
אשר היה מזבח הנחשת אשר לפני יהוה
מלפני הבית מבין מזבחו ומבית יהוה
ויתן אל צד המזבח מצפונה׃ ויצו המלך
אחז את אוריה הכהן לאמר׃ על המזבח
הגדול הקטר את העולה ואת מנחת הבקר
ואת עולת הערב ואת מנחתו ואת עולת
המלך ומנחתו ואת עולת כל עם הארץ
ומנחתם ונסכיהם כל דם עולה וכל דם
זבח עליו תזרק׃ והמזבח הנחשת אני
אבקש לדרוש׃ ויעש אוריה הכהן ככל
אשר צוה המלך אחז׃ ויקצץ המלך אחז
את מסגרות המכנות ויסר מעליהם את
הכיור ואת הים הורד מעל הבקר הנחשת
אשר תחתיו ויתן אותו על רצפת אבנים׃
ואת מוסך השבת אשר בנו בבית ואת
מבוא המלך החיצון הסב בבית יהוה
מפני מלך אשור׃

8 Now when Jesus had
risen early on the first day of the week,
he appeared first to Mary Magdalene, from
whom he had driven seven demons.
9 She went and told those who had been
with him, as they were mourning and
weeping. 10 But when they heard that
he was still alive and had been seen
by her, they did not believe it.
11 Later he appeared in another form
to two of them while they were
walking in the country. 12 They
went back and told the others,
but they did not believe them
either. 13 Later he appeared
to the eleven himself as they
were eating; he rebuked them
for their lack of faith and
their hardness of heart, because
they had not believed those who
had seen him after he had risen
from the dead. 15 He then said
to them, "Go into all the world
and preach the gospel to all
creation. 16 Whoever believes
and is baptized will be saved;
but whoever does not believe
will be condemned. 17 These
signs will follow those who
believe: In my name they will
drive out demons; they will
speak in new languages;
18 they will pick up snakes
with their hands; and if they
drink any poison, it will not
harm them; they will place
their hands on the sick,
and they will be healed.
19 After the Lord Jesus had
spoken to them, he was taken
up into heaven and sat down
at the right hand of God.
20 And the disciples went
everywhere and preached the
gospel, while the Lord worked
with them and confirmed the
truth of their message by
the miracles that followed.

note: The most reliable and earliest manuscripts(9 and 10 do not include Mark 16:9-20).

מלאכי

1 הנבואה דבר יהוה אל־ישראל ביד מלאכי׃ 2 אהבתי אתכם אמר יהוה ואמרתם במה אהבתנו הלוא־אח עשו ליעקב נאם־יהוה ואאהב את־יעקב׃ 3 ואת־עשו שנאתי ואשם את־הריו לנחלת צאנים׃ 4 כי־תאמר אדום רוששנו ונשוב ונבנה חרבות כה אמר יהוה צבאות המה יבנו ואני אהרוס ונקרא להם גבול רשע והעם אשר זעם יהוה עדי־עד׃ 5 ועיניכם תראינה ואתם תאמרו יגדל יהוה מעל לגבול ישראל׃ 6 בן יכבד עבד את־אדניו ואם־אב איה כבודי ואם־אדנים איה יראתי אמר יהוה צבאות אליכם הכהנים בזי שמי ואמרתם במה בזינו את־שמך׃ 7 מגיש על־מזבחי לחם מטמא ואמרתם במה גאלנוך בהאמרכם שלחן יהוה נבזה הוא׃ 8 וכי־תגישון עור לזבח אין רע וכי־תגישו פסח וחולה אין־טוב הקריבהו־נא לפחתך הרצך אם־פניך ישא אמר יהוה צבאות׃ 9 ועתה חלו־נא פני־אל וחנן אתנו מיד היתה זאת מידכם הרצה פניכם אמר יהוה צבאות׃ 10 מי־גם בכם ויסגר דלתים ואל־תאירו מזבחי חנם אין־חפץ בכם אמר יהוה צבאות ומנחה לא־ארצה מידכם׃ 11 כי־ממזרח שמש ועד־מבואו גדול שמי בגוים ובכל־מקום מוקטר מגש לשמי ומנחה טהורה כי־גדול שמי בגוים אמר יהוה צבאות׃ 12 ואתם מחללים אותו באמרכם שלחן אדני־הוא מגואל וניבו נבזה׃ 13 ואמרתם הנה מה־מלאה ונפחתם אותו אמר יהוה צבאות והבאתם הגזול והפסח והבאתם את־הקרבן הארצה מידכם אמר יהוה׃ 14 וארור נוכל אשר יש־בעדרו זכר ונדר ומזבח לאדני מום כי מלך גדול אני אמר יהוה צבאות ושמי נורא בגוים׃

2 ועתה אליכם הכהנים המצוה הזאת׃ 2 אם־לא תשמעו ואם־לא תשימו לב לתת כבוד לשמי אמר יהוה צבאות ושלחתי בכם את־המארה׃ 3 הנני גערה לכם את־הזרע וזריתי פרש על־פניכם פרש חגיכם׃ 4 וידעתם כי־שלחתי אליכם את־המצוה הזאת להיות בריתי את־לוי אמר יהוה צבאות׃ 5 בריתי היתה אתו החיים והשלום ואתן־לו מורא ויירא אותי ומפני שמי נחת הוא׃ 6 תורת אמת היתה בפיהו ועולה לא נמצא בשפתיו בשלום והלך ונכונה השיב רבים מעון׃ 7 כי שפתי כהן ישמרו־דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך יהוה צבאות הוא׃ 8 ואתם סרתם מן־הדרך הכשלתם רבים בתורה שחתתם ברית לוי אמר יהוה צבאות׃ 9 וגם־אני נתתי אתכם נבזה ושפל לכל־העם כפי אשר־אינכם שמרים את־דרכי ונשאתם פנים בתורה׃ 10 הלא אב־אחד לכלנו הלא אל־אחד בראנו מדוע נבגד איש באחיו לחלל ברית אבתינו׃ 11 בגדה יהודה ותועבה נעשתה בישראל ובירושלם כי חלל יהוה קדש אהב ובעל בת־אל נכר׃ 12 יכרת יהוה לאיש אשר־יעשנה ער ועונה מאהלי יעקב ומגיש מנחה ליהוה צבאות׃ 13 וזאת שנית תכסו דמעות את־מזבח יהוה בבכי ואנקה מאין עוד פנות אל־המנחה ולקחת רצון מידכם׃ 14 ואמרתם על־מה כי יהוה העיד בינך ובין אשת נעוריך אשר אתה בגדת בה וזאת חברתך ואשת בריתך׃ 15 הלא־אחד עשה ושאר רוח לו ומה האחד מבקש זרע אלהים ונשמרתם ברוחכם ואיש אל־תבגד׃ 16 כי־שנא שלח אמר יהוה אלהי ישראל כסה חמס על־לבושו אמר יהוה צבאות ונשמרתם ברוחכם ולא תבגדו׃ 17 הוגעתם יהוה בדבריכם ואמרתם במה הוגענו באמרכם כל־עשה רע טוב הוא בעיני יהוה ובהם הוא חפץ או איה אלהי המשפט׃

3 הנני שלח מלאכי ופנה דרך לפני והאדון אשר אתם מבקשים יבא פתאם אל־היכלו ומלאך הברית אשר אתם חפצים הנה בא אמר יהוה צבאות׃ 2 ומי מכיל את־יום בואו ומי העמד בהראותו כי הוא כאש צורף וכבורסי מכבסים׃ 3 וישב צורף וטהר כסף וטהר את־בני לוי וזקק אותם כזהב וככסף והיו ליהוה מגישי מנחה בצדקה׃ 4 וערבה יהודה וירושלם מנחת יהוה כימי עולם וכשנים קדמוניות׃ 5 וקרבתי אליכם למשפט והיה מהר בעד־מכשפים ובעד־מנאפים ובעד־נשבעים לשקר ובעד עושקי שכר־שכיר אלמנה ויתום ונטי גר ולא יראו־אותי אמר יהוה צבאות׃ 6 כי אני יהוה לא שניתי ואתם בני־יעקב לא כלתם׃ 7 למימי אבתיכם סרתם מחקי ולא שמרתם שובו אלי ואשובה אליכם אמר יהוה צבאות ואמרתם במה נשוב׃ 8 היקבע אדם אלהים כי אתם קבעים אותי ואמרתם במה קבעתיך המעשר והתרומה׃ 9 בארור אתם הארור וגוי כלה אתי׃ 10 הבו כל־המעשר אל־בית האוצר ויהי־טרף בביתי והבחנו־נא בי אמר יהוה צבאות אם־לא אפתח לכם את־ארבות השמים והריקתי לכם ברכה עד־בלי די׃ 11 וגערתי בעבורכם ולא־ישחת לכם את־פרי האדמה ולא־תשכל גפנכם בשדה׃ 12 ואשרוכם כל־הגוים כי תהיו אתם ארץ חפץ׃ 13 חזקו עלי דבריכם אמר יהוה ואמרתם מה־נדברנו עליך׃ 14 אמרתם שוא עבד אלהים ומה־בצע כי שמרנו משמרתו וכי־הלכנו קדרנית מפני יהוה צבאות׃ 15 ועתה אנחנו מאשרים זדים גם נבנו עשי רשע גם בחנו אלהים ויפלטו׃ 16 אז נדברו יראי יהוה איש אל־רעהו ויקשב יהוה וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי יהוה ולחשבי שמו׃ 17 והיו לי אמר יהוה צבאות ליום אעשה segulah והחמלתי עליהם כאשר יחמל איש על־בנו העבד אשר עבדו׃ 18 ושבתם וראיתם בין צדיק לרשע בין עבד אלהים לאשר לא עבדו׃ 19 כי־הנה היום בא בער כתנור והיו כל־זדים וכל־עשה רשע קש ולהט אתם היום הבא אמר יהוה צבאות אשר לא־יעזב להם שרש וענף׃ 20 ולכם יראי שמי תזרח שמש צדקה ומרפא בכנפיה ויצאתם ופשתם כעגלי מרבק׃ 21 ועסותם רשעים כי־יהיו אפר תחת כפות רגליכם ביום אשר־אני עשה אמר יהוה צבאות׃ 22 זכרו תורת משה עבדי אשר צויתי אתו בחרב על־כל־ישראל חקים ומשפטים׃ 23 הנה אנכי שלח לכם את־אליה הנביא לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא׃ 24 והשיב לב־אבות על־בנים ולב בנים על־אבתם פן־אבוא והכיתי את־הארץ חרם׃

מלאכי 31

ومدمل ومدمل ومدمل

ויקרא 1 ויקרא אל־משה וידבר יהוה מאהל מועד לאמר׃ 2 דבר
אל־בני ישראל ואמרת אלהם אדם כי־יקריב מכם קרבן ליהוה
מן־הבהמה מן־הבקר ומן־הצאן תקריבו את־קרבנכם׃ 3 אם־עולה
קרבנו מן־הבקר זכר תמים יקריבנו אל־פתח אהל־מועד
לרצנו לפני יהוה׃ 4 וסמך ידו על־ראש העלה ונרצה לו
לכפר עליו׃ 5 והשחט את־בן־הבקר לפני יהוה והקריבו בני
אהרן הכהנים את־הדם וזרקו את־הדם על־המזבח אשר־פתח
אהל־מועד׃ 6 והפשיט את־העלה וניתח אתה לנתחיה׃ 7 ונתנו
בני אהרן הכהן אש על־המזבח וערכו עצים על־האש׃
8 וערכו בני אהרן הכהנים את־הנתחים את־הראש ואת־הפדר
על־העצים אשר על־האש אשר על־המזבח׃ 9 וקרבו בניו
וכרעיו רחץ במים וקטר הכהן את־הכל המזבחה עלה
אשה ריח־ניחוח ליהוה׃ 10 ואם־מן־הצאן קרבנו מן־הכשבים
או מן־העזים לעלה זכר תמים יקריבנו׃ 11 ושחט אתו על־
ירך המזבח צפנה לפני יהוה וזרקו בני אהרן הכהנים את־דמו
על־המזבח סביב׃ 12 ונתח אתו לנתחיו את־ראשו ואת־פדרו
וערך הכהן אתם על־האש אשר על־המזבח׃ 13 וכרעים ורחץ
במים יקריב הכהן את־הכל והקטיר המזבחה עלה הוא
אשה ריח־ניחוח ליהוה׃ 14 ואם־מן־העוף עלה קרבנו ליהוה
וקרב מן־התרים או מן־בני היונה׃ 15 והקריבו הכהן אל־
המזבח ומלק את־ראשו והקטיר המזבחה ונמצה דמו על־
קיר המזבח׃ 16 והסיר את־מראתו בנצתה והשליך אתה
אצל המזבח קדמה אל־מקום הדשן׃ 17 ובקע אתו בכנפיו
לא יבדיל והקטיר הכהן אתו המזבחה על־העצים אשר־על־
האש עלה אשה הוא ריח־ניחוח ליהוה׃

4

ונפש כי תחטא בשגגה מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה
וחטא׳ 2 אם־הכהן המשיח יחטא לאשם העם והקרב על
חטאתו אשר חטא פר בן־בקר תמים ליהוה לחטאת׃ 3 והקריב
את־הפר אל־פתח אהל־מועד לפני יהוה וסמך ידו על־ראש
הפר ושחט את־הפר לפני יהוה׃ 4 ולקח הכהן המשיח מדם
הפר והביא אתו אל־אהל מועד׃ 5 וטבל הכהן אצבעו בדם
והזה מן־הדם שבע פעמים לפני יהוה את־פני פרכת
הקדש׃ 6 ונתן הכהן מן־הדם על־קרנות מזבח קטרת
הסמים אשר לפני יהוה אשר באהל מועד ואת כל־הדם
יצק אל־יסוד מזבח העלה אשר־פתח אהל מועד׃
7 ואת כל־חלב הפר ירים ממנו את־החלב המכסה על־
הקרב׃ 8 ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר
על־הכסלים ואת היותרת על־הכבד על־הכליות יסירנה׃
9 כאשר הורם מזבח השלמים וקטר הכהן אתם המזבחה
על עלת המזבח׃ 10 ואת־עור הפר ואת כל־בשרו על־
ראשו ועל־כרעיו וקרבו׳ 11 ועור הפר וכל־בשרו
אל־ראשו ועל־כרעיו וקרבו׳ 12 והוציא אל־מחוץ למחנה
אל־מקום טהור אל־שפך הדשן ושרף אתו על־עצים
באש׳ 13 ואם כל־עדת ישראל׳ 14 והיה אם־נעלם
מעינים׳ 15 ונסמכו הזקנים׳ 16 ולקח הכהן המשיח
מדם הפר׳ 17 והביא הכהן׳ 18 ונתן מן־הדם׳ 19 והקטיר
המזבחה׳ 20 ועשה לפר׳ 21 והוציא אתו׳ 22 אשר
נשיא׳ 23 אשר חטא׳ 24 ונתן׳ 25 ולקח הכהן׳ 26 ואת
כל־חלבו׳ 27 ואם־נפש׳ 28 או׳ 29 וסמך׳ 30 ונתן׳
31 והסיר׳ 32 ואם־כשה׳ 33 וסמך׳ 34 ולקח הכהן׳
35 ואם־כשב׳ 36 ולקח׳ 37 ואם־נפש׳ 38 ואם־נשיא׳
ונסלח׳

ואת־כל־הכלים אשר־יעשו אותם לעבדתו
ואת־מכסה הסכך אשר־יעשו אותו לפתח
10 אהל מועד׃ את־המזבח לעלה אשר־לפני
פתח אהל מועד אשר־יעשו אותו׃ ואת־
הכיור ואת־כנו׃ ואת־הבגדים לשרת בהם
11 בקדש׃ ואת־בגדי הקדש אשר לאהרן הכהן
ואת־בגדי בניו׃ ואת־שמן המשחה ואת־
קטרת הסמים׃ ואת־כל־כלי אהל מועד
12 אשר־יעשו׃ ואת־מזבח הקטרת ואת־בדיו
ואת־כל־כליו׃ ואת־הכיור ואת־כנו׃
13 ואת־בגדי השרת׃ ואת־בגדי הקדש לאהרן
הכהן׃ ואת־בגדי בניו לכהן׃ ואת־שמן
14 המשחה׃ ואת־קטרת הסמים׃ ואת־
כל־כלי אהל מועד׃ אשר־יעשו׃ ואת־
15 מזבח העלה׃ ואת־כל־כליו׃ ואת־
הכיור ואת־כנו׃ ואת־הבגדים לשרת׃
16 ואת־בגדי הקדש׃ אשר לאהרן הכהן
17 ואת־בגדי בניו׃ לכהן׃ ואת־שמן
המשחה׃ ואת־קטרת הסמים׃ ואת־
18 כלי־שרת׃ אשר־יעשו׃ ואת־מסך
הפתח׃ לאהל מועד׃ אשר־יעשו׃
19 ואת־מזבח העלה׃ ואת־מכסה הנחשת
אשר־לו׃ ואת־בדיו׃ ואת־כל־כליו׃
ואת־הכיור ואת־כנו׃ ואת־מכסה׃
20 ואת־יריעות החצר׃ ואת־עמדו׃
ואת־מסך׃ שער החצר׃ אשר על־
21 המזבח׃ ואת־יתדת המשכן׃ ואת־
יתדת החצר׃ ואת־מיתריהם׃ אלה
פקודי המשכן׃ משכן העדות׃ אשר
22 פקד־על־פי משה׃ עבודת הלוים׃
ביד איתמר בן־אהרן הכהן׃ ובצלאל
23 בן־אורי בן־חור׃ למטה יהודה׃ עשה
את־כל־אשר־צוה יהוה׃ את־משה׃
24 ואתו אהליאב בן־אחיסמך׃ למטה
דן׃ חרש׃ וחשב׃ ורקם׃ בתכלת
ובארגמן׃ ובתולעת השני׃ ובשש׃
25 כל־זהב׃ היה׃ לכל־מלאכת׃ בכל־
26 מלאכת׃ הקדש׃ ויהי׃ הזהב׃ תנופה׃
27 אשר־נעשה׃ כל־זהב׃ הקדש׃ ויהי׃
אדני׃ המאה׃ ושלש׃ ומאות׃ ואלף׃
28 שקל׃ ומן־הצבא׃ אשר־פקד׃ מאת׃
אלף׃ ושבעת׃ אלפים׃ וחמש׃ מאות׃
29 וחמשים׃ שקל׃ ונחשת׃ תנופה׃
שבעים׃ ככר׃ ואלף׃ ארבע׃ מאות׃
30 וחמשה׃ שקלים׃ ויעש׃ בה׃ את־אדני׃
פתח אהל מועד׃ ואת־מזבח׃ הנחשת׃
31 ואת־מכסה׃ הנחשת׃ אשר־לו׃ ואת־כל־
כלי המזבח׃ ואת־אדני׃ הקלעים׃
32 סביב׃ ואת־אדני׃ שער־החצר׃ ואת־
כל־יתדת׃ המשכן׃ ואת־כל־יתדת׃
33 החצר׃ סביב׃ ואת־בגדי׃ השרת׃
אשר־עשו׃ בגדי־קדש׃ לאהרן הכהן׃
34 ולבני׃ אהרן׃ לכהן׃ ואת־בגדי׃
הקדש׃ אשר־לאהרן׃ הכהן׃ ובגדי׃
בניו׃ לכהן׃ ואת־מכסה׃ עורות׃
35 האילים׃ המאדמים׃ ואת־מכסה׃
עורות׃ התחשים׃ ואת־פרכת׃
36 השתר׃ ואת־מסך׃ הפתח׃
37 אהל׃ מועד׃ ואת־מזבח׃ הנחשת׃
ואת־מכסה׃ הנחשת׃ אשר־לו׃
ואת־בדיו׃ ואת־כל־כליו׃ ואת־
38 הכיור׃ ואת־כנו׃ ואת־מזבח׃

ויעש בצלאל׃ ארון׃ עצי שטים׃
אמתים׃ ורחבו׃ אמה׃ וקומתו׃
אמה׃ וחצי׃ אמה׃ ויצפהו׃
2 זהב׃ טהור׃ מבית׃ ומחוץ׃
יעשה־לו׃ זר׃ זהב׃ סביב׃
3 ויצק׃ לו׃ ארבע׃ טבעת׃ זהב׃
על־ארבע׃ פעמתיו׃ ושתי׃
טבעת׃ על־צלעו׃ האחת׃
4 ושתי׃ טבעת׃ על־צלעו׃ השנית׃
ויעש׃ בדי׃ עצי׃ שטים׃
5 ויצף׃ אתם׃ זהב׃ ויבא׃
אתם׃ אל־תוך׃ הארון׃
6 ויעש׃ כפרת׃ זהב׃ טהור׃
אמתים׃ וחצי׃ ארכה׃
7 ואמה׃ וחצי׃ רחבה׃ ויעש׃
שני׃ כרבים׃ זהב׃
מקשה׃ עשה׃ אתם׃
8 מן־הכפרת׃ כרב׃ אחד׃
מקצה׃ זה׃ וכרב׃
אחד׃ מקצה׃ זה׃
מן־הכפרת׃ עשה׃
9 את־הכרבים׃ על־שני׃
קצותיו׃ ויהי׃ הכרבים׃
פרשי׃ כנפים׃ למעלה׃
סוככים׃ בכנפיהם׃
את־הכפרת׃ ופניהם׃
איש׃ אל־אחיו׃ אל־
הכפרת׃ היו׃ פני׃
10 הכרבים׃ ויעש׃ את־
השלחן׃ עצי׃ שטים׃
אמתים׃ ארכו׃ ואמה׃
רחבו׃ ואמה׃ וחצי׃
קומתו׃ ויצפהו׃
11 זהב׃ טהור׃ ויעש׃
לו׃ זר׃ זהב׃ סביב׃
12 ויעש׃ לו׃ מסגרת׃
טפח׃ סביב׃ ויעש׃
זר־זהב׃ למסגרתו׃
13 סביב׃ ויצק׃
לו׃ ארבע׃ טבעת׃
זהב׃ ויתן׃
הטבעת׃ על־
ארבע׃ הפעמות׃
אשר׃ לארבע׃
14 רגליו׃ מנגד׃
המסגרת׃ היו׃
הטבעות׃ בתים׃
לבדים׃ לשאת׃
15 את־השלחן׃ ויעש׃
את־הבדים׃ עצי׃
שטים׃ ויצפם׃
זהב׃ לשאת׃
16 את־השלחן׃ ויעש׃
את־הכלים׃ אשר־
על־השלחן׃ את־
קערתו׃ ואת־
כפתיו׃ ואת־
מנקיותיו׃ אשר־
יסך־בהן׃ ואת־
17 הקשות׃ זהב׃
טהור׃ ויעש׃
את־המנורה׃
זהב׃ טהור׃
מקשה׃ ירכה׃
וקנה׃ גביעיה׃
כפתריה׃ ופרחיה׃
ממנה׃ יצאו׃
18 שלשה׃ קנים׃
מצדיה׃ שלשה׃
קני׃ מנורה׃
מצדה׃ האחד׃
מקני׃ המנורה׃
19 ושלשה׃ גבעים׃
משקדים׃ בקנה׃
האחד׃ כפתר׃
ופרח׃ ושלשה׃
גבעים׃ משקדים׃
בקנה׃ האחר׃
כפתר׃ ופרח׃
20 כן לשתי׃ הקנים׃
היוצאים׃ מן־
המנורה׃ ובגביעיה׃
הרביעיים׃
21 כפתריהם׃ ופרחיהם׃
כפתר׃ תחת׃
שני׃ הקנים׃
מן־המנורה׃
22 שלשה׃ כפתרים׃
ופרחיהם׃ מקשה׃
אחת׃ הם׃
23 ויעש׃ נרתיה׃
שבעה׃ ומלקחיה׃
ומחתתיה׃ זהב׃
24 טהור׃ ככר׃
זהב׃ טהור׃
עשה׃ אתה׃
וכל־כליה׃
25 ויעש׃ את־
מזבח׃ הקטרת׃
עצי׃ שטים׃
אמה׃ ארכו׃
ואמה׃ רחבו׃
26 רבוע׃ והגבה׃
אמתים׃ ממנו׃
קרנותיו׃ היו׃
מן־הכפרת׃ ויצף׃
אתו׃ זהב׃
טהור׃ את־
גגו׃ וצדיו׃
סביב׃ ואת־
קרנתיו׃ ויעש׃
לו׃ זר׃ זהב׃
27 סביב׃ ושתי׃
טבעת׃ זהב׃
יעשה־לו׃
מתחת׃ לזרו׃
על־שתי׃
צלעתיו׃
28 יעשה׃ על־
שתי׃ הצדדים׃
אל־בתים׃
לבדים׃
לשאת׃
29 את־המזבח׃
בהם׃ ויעש׃
את־בדי׃
עצי׃ שטים׃
ויצפם׃
נחשת׃
30 ויעש׃
את־כלי׃
המזבח׃
הכיר׃
ואת־כנו׃
31 ואת־
מכסה׃
הנחשת׃
אשר־לו׃
32 ואת־
כל־כלי׃
המזבח׃
אשר־
עשה׃
33 ויעש׃
אדני׃
הקלע׃
סביב׃
ואת־
אדני׃
שער־
החצר׃
34 ואת־
יתדת׃
המשכן׃
ואת־
יתדת׃
החצר׃
סביב׃
35 ואת־
מיתרי׃
הם׃
36 ואת־
עמדו׃
ואת־
אדניו׃
37 ואת־
מסך׃
פתח׃
האהל׃
38 אשר־
לפני׃

בנו ולא 39 ויקרבו אליו בני אהרן הכהנים את הדם
ויזרקו אהרן ואת בניו את הדם על הקיר המזבח
סביב אשר לפתח אהל מועד

6

ואת הדם יצק אל יסוד המזבח 10 ואת החלב
הקטיר המזבח כאשר צוה יהוה את משה 11 ואת
הבשר ואת העור שרף באש מחוץ למחנה 12 ויזבח
את הפר חטאת ויקח משה מדמו ויתן על קרנות
המזבח סביב באצבעו ואת הדם שפך אל יסוד
המזבח 13 ואת כל חלבו הקטיר המזבח 14 ואת
הפר לחטאת שרף באש מחוץ למחנה כאשר צוה
יהוה את משה 15 ויקרב את האיל עולה ויסמכו
אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל 16 וישחט
ויקח משה את הדם ויזרק על המזבח סביב
17 ואת האיל נתח לנתחיו ואת הראש ואת
הפדרים ויקטר משה את הראש והפדרים
והקטר המזבח עולה הוא לריח ניחוח אשה
ליהוה הוא 18 ואת הקרב ואת הכרעים רחץ
במים וקטר משה את כל האיל המזבחה עולה
הוא לריח ניחוח אשה ליהוה הוא 19 ויקרב
את האיל השני איל המלואים ויסמכו אהרן
ובניו את ידיהם על ראש האיל 20 וישחט
ויקח משה מדמו ויתן על תנוך אזן אהרן
הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו
הימנית 21 ואת בניו הקריב משה ויתן מן
הדם אל תנוך אזן הימנית ועל בהן ידם
הימנית ועל בהן רגלם הימנית וזרק משה
את הדם על המזבח סביב 22 ואת האיל לקח
את החלב ואת האליה ואת החלב אשר
על הקרב ואת יותרת הכבד ואת שתי הכליות
ואת חלבן ואת שוק הימין כי איל מלואים
הוא 23 ואת כנר המצות אשר לפני יהוה
לקח חלה מצה אחת ולחם שמן אחד ורקיק
אחד ויתן על החלבים ועל שוק הימין 24 ויתן
את הכל על כפי אהרן ועל כפי בניו ויניף
תנופה לפני יהוה 25 ויקח משה מידם ויקטר
המזבחה על העולה מלואים הם לריח ניחוח
אשה ליהוה הוא 26 ולקח משה את החזה
ויניפהו תנופה לפני יהוה מאיל המלואים
היה למשה לבש הוא 27 ויתן את הכל על כפי
אהרן ועל כפי בניו ויניפם תנופה לפני יהוה
28 ויקח משה מעל ידיהם ויקטר המזבחה
על העולה מלואים הם לריח ניחוח אשה
ליהוה הוא 29 ולקח משה את החזה ויניפהו
תנופה לפני יהוה מאיל המלואים היה למשה
לבש הוא כאשר צוה יהוה את משה 30 ויקח
משה מן השמן המשחה ומן הדם אשר על
המזבח ויזה על אהרן על בגדיו ועל בניו
ועל בגדי בניו אתו 31 ויאמר משה אל אהרן
ואל בניו בשלו את הבשר פתח אהל מועד
ושם תאכלוהו אתו ואת הלחם אשר בסל
מלואים כאשר צויתי לאמר אהרן ובניו יאכלוהו
32 והנותר בבשר ובלחם באש תשרפו
33 ומפתח אהל מועד לא תצאו שבעת
ימים עד יום מלאת ימי מלואיכם כי שבעת
ימים ימלא את ידכם 34 כאשר עשה ביום הזה
צוה יהוה לעשות לכפר עליכם 35 ומפתח
אהל מועד תשבו יומם ולילה שבעת הימים
ושמרתם את משמרת יהוה ולא תמותו כי
כן נצויתי 36 ויעשו אהרן ובניו את כל
הדברים אשר צוה יהוה ביד משה

7

ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו
ולזקני ישראל 2 ויאמר אל אהרן קח לך עגל
בן בקר לחטאת ואיל לעולה תמימים והקרב
לפני יהוה 3 ואל בני ישראל תדבר לאמר
קחו שעיר עזים לחטאת ועגל וכר בני שנה
תמימים לעולה 4 ושור ואיל לזבח שלמים
לזבח לפני יהוה ומנחה בלולה בשמן כי היום
יהוה נראה אליכם 5 ויקחו את אשר צוה
משה אל פני אהל מועד ויקרבו כל העדה
ויעמדו לפני יהוה 6 ויאמר משה זה הדבר
אשר צוה יהוה תעשו וירא אליכם כבוד יהוה
7 ויאמר משה אל אהרן קרב אל המזבח
ועשה את חטאתך ואת עולתך וכפר בעד
עצמך ובעד העם ועשה את קרבן העם
וכפר בעדם כאשר צוה יהוה 8 ויקרב אהרן
אל המזבח וישחט את עגל החטאת אשר לו
9 ויגשו בני אהרן אליו את הדם ויטבל
אצבעו מן הדם ויתן על קרנות המזבח
ואת הדם יצק אל יסוד המזבח 10 ואת
החלב והכליות והיותרת מן הכבד מן החטאת
הקטיר המזבח כאשר צוה יהוה את משה
11 ואת הבשר ואת העור שרף באש מחוץ
למחנה 12 וישחט את עולת הבקר ויגישו
בני אהרן אליו את הדם וזרקהו על המזבח
סביב 13 ואת העולה הגישו אליו לנתחיה
וראשה ויקטר המזבח 14 ואת הקרב
והכרעים רחץ במים וקטר המזבחה על
העולה 15 והקרב את העם ולקח שעיר
החטאת אשר לעם וישחטהו ויעשהו חטאת
כראשון 16 ויקרב את העולה ויעשה
כמשפט 17 ויגש את המנחה וימלא כפו
ממנה ויקטר המזבחה מלבד עולת הבקר
18 ויזבח את השור ואת האיל זבח שלמים
אשר לעם וישחטו בני אהרן את הדם
ויזרקהו על המזבח סביב 19 והחלבים
מן השור ומן האיל אליה והמכסה והקרבים
והיותרת על הכבד 20 ויניחו את החלבים
על השדים ויקטר החלבים המזבחה
21 ואת השדים ואת שוק הימין הניף
אהרן תנופה לפני יהוה כאשר צוה משה
22 ויישא אהרן את ידיו אל העם ויברכם
וירד מעשות החטאת והעלה והשלמים
23 ויבא משה ואהרן אל אהל מועד
ויצאו וברכו את העם וכבוד יהוה נראה
אל כל העם 24 ותצא אש מלפני יהוה
ותאכל על המזבח את העלה והחלבים
וירא כל העם וירנו ויפלו על פניהם
25 ויקחו בני אהרן נדב ואביהו איש
מחתתו ויתנו עליהן אש וישימו עליה
קטרת והקריבו לפני יהוה אש זרה אשר
לא צוה אתם 26 ותצא אש מלפני יהוה
ותאכל אותם וימתו לפני יהוה 27 ויאמר
משה אל אהרן הוא אשר דבר יהוה לאמר
בקרבי אקדש ועל פני כל העם אכבד
ויידם אהרן 28 ויקרא משה אל מישאל
ואל אלצפן בני עזיאל דד אהרן ויאמר אליהם
קרבו שאו את אחיכם מאת פני הקדש
אל מחוץ למחנה 29 ויקרבו וישאם בכתנתם
אל מחוץ למחנה כאשר דבר משה 30 ויאמר
משה אל אהרן ואל אלעזר ואל איתמר בניו
פרעו אל נא ראשיכם ובגדיכם לא תפרמו
ולא תמותו וועל כל העדה יקצף אל אחיכם
ובית ישראל יבכו את השרפה אשר שרף
יהוה 31 ומפתח אהל מועד לא תצאו פן
תמותו כי שמן משחת יהוה עליכם ויעשו
כדבר משה 32 ויבקש משה דרש שעיר
החטאת והנה שרוף ויקצף על אלעזר ואיתמר
בני אהרן הנותרים לאמר 33 מדוע לא אכלתם
את החטאת במקום הקדש כי קדש קדשים
הוא ואתה נתן אתה לכם לשאת את עון
העדה לכפר עליהם לפני יהוה 34 הן לא
הובא את דמה אל בית הקדש פנימה
אכל תאכלו אתה בקדש כאשר צויתי
35 ויאמר אהרן אל משה הן היום הקריבו
את חטאתם ואת עולתם לפני יהוה ותקראנה
אתי כאלה והיטב בעיני יהוה 36 ויישמע
משה ויטב בעיניו

ויאמר אליו אל תלך נא כי ה׳ שלחני עד
בית אל׳ ויאמר בן־הנביא אנכי גם־אתה
כמוני ומלאך דבר אלי בדבר ה׳ לאמר
השבהו עמך ויכחשהו׳ ויאמר לו לא אוכל
לשוב ולבוא אל־הבית׳ ויאמר אליו גם־אני
נביא כמוך ומלאך דבר אלי בדבר ה׳ לאמר
הביאהו אתך אל־בית׳ ויכחשהו׳ ויאמר
לו לא אוכל לשוב ולבוא אל־הבית׳ ולא
אלך עמך ולא־אבוא עמך׳ ולא־אוכל לשבת
לחם ולשתות מים אתך׳ כי כה־אמר אלי
בדבר ה׳ לא־תאכל לחם ולא־תשתה מים
שם׳ לא־תשוב לבוא בדרך אשר הלכת׳
בדרך אחר׳ ולא־שבת׳ ויהי הוא הלך
בדרך אשר־בא בה אל־בית׳ ובן־הנביא
הזקן׳ ויבא בנו ויספר־לו את כל־המעשה
אשר־עשה איש־האלהים היום׳ את הדברים
אשר־דבר אל־המלך׳ ויספרו גם־אל־אביהם׳
ויאמר אביהם׳ איה הדרך׳ אשר־הלך
איש־האלהים׳ אשר־בא מיהודה׳ ויראו בניו
את־הדרך׳ אשר־הלך איש־האלהים׳ אשר
בא׳ ויאמר אל־בניו׳ אוכפו־לי את־החמור׳
ויאוכפו׳ ויעל עליו׳ ויבא אחרי נבלת
איש־האלהים׳ אשר־הוכיח׳ ויראה׳ הנבלה
מושלכת בדרך׳ והחמור׳ והאריה׳ עמדים
אצל הנבלה׳ לא־אכל האריה׳ את־הנבלה׳
ולא־טרף׳ את־החמור׳ על־כן הלך׳ הנביא
הזקן׳ לספד׳ ולקבר׳ ויבא׳ אל־עיר׳
הנביא׳ הזקן׳ לקבר׳ ובנו׳ ויספדו׳
אחרי מותו׳ ויקבר׳ אותו׳ בקבר׳ אשר
נקבר׳ איש־האלהים׳ בו׳ אל־עצמותיו׳
תשכבו׳ כי׳ אמרו׳ אל־מזבח׳ בית־אל׳
אשר׳ קרא׳ בדבר׳ ה׳ ואל־כל׳ בתי׳
הבמות׳ אשר׳ בערי׳ שומרון׳ לא׳ יעמדו׳
ויהי׳ אחר׳ הדברים׳ האלה׳ לא׳ שב׳
ירבעם׳ מדרכו׳ הרעה׳ ויעש׳ מקצות׳
העם׳ כהני׳ במות׳ מי׳ שרצה׳ ידו׳
ויהי׳ לכהן׳ במות׳ ובית׳ ירבעם׳
לחטאה׳ ויכרתו׳ ויאבדו׳ מעל׳ פני׳
האדמה׳ ובית׳ ירבעם׳ אשר׳ חטא׳
ובאשר׳ הרעה׳ אשר׳ הרע׳ ירבעם׳
אשר׳ חטא׳ ואשר׳ החטיא׳ את׳ ישראל׳
בחטאתיו׳ אשר׳ חטא׳ ויהי׳ בדבר׳
הזה׳ ויפקד׳ ירבעם׳ את׳ יד׳ בן׳
נבט׳ ויבא׳ אל׳ עיר׳ אביה׳ תרצה׳
ובן׳ נבט׳ אדם׳ אלהים׳ ויקרא׳ אל׳
המזבח׳ אשר׳ בבית׳ אל׳ ומלכי׳
ירבעם׳ עמד׳ על׳ המזבח׳ ויקרא׳
בדבר׳ ה׳ ויאמר׳ מזבח׳ מזבח׳ כה׳
אמר׳ ה׳ הנה׳ בן׳ נולד׳ לבית׳ דוד׳
יאשיה׳ שמו׳ וזבח׳ כהני׳ הבמות׳
הזבחים׳ עליך׳ ועצמות׳ אדם׳ ישרפו׳
עליך׳ ונתן׳ ביום׳ ההוא׳ מופת׳
לאמר׳ זה׳ המופת׳ אשר׳ דבר׳ ה׳
הנה׳ המזבח׳ נקרע׳ ונשפך׳ הדשן׳
אשר׳ עליו׳ ויהי׳ כאשר׳ שמע׳
המלך׳ את׳ דבר׳ איש׳ האלהים׳
אשר׳ קרא׳ אל׳ המזבח׳ בבית׳ אל׳
וישלח׳ ירבעם׳ את׳ ידו׳ מעל׳
המזבח׳ לאמר׳ תפשו׳ אותו׳ ותיבש׳
ידו׳ אשר׳ שלח׳ עליו׳ ולא׳ יכל׳
להשיבה׳ אליו׳ אל׳ המזבח׳ ומזבח׳
נקרע׳ ונשפך׳ הדשן׳ מן׳ המזבח׳
כמופת׳ אשר׳ נתן׳ איש׳ האלהים׳
בדבר׳ ה׳ ויען׳ המלך׳ ויאמר׳ אל׳
איש׳ האלהים׳ חל׳ נא׳ את׳ פני׳
יהוה׳ אלהיך׳ והתפלל׳ בעדי׳ ותשב׳
ידי׳ אלי׳ ויחל׳ איש׳ האלהים׳ את׳
פני׳ יהוה׳ ותשב׳ יד׳ המלך׳ אל׳
קרבו׳ ויהי׳ כאשר׳ הכחיש׳ המלך׳
את׳ יד׳ אשר׳ שלח׳ בו׳ ויאמר׳
המלך׳ אל׳ איש׳ האלהים׳ בא׳ אתי׳
הבית׳ וסעדה׳ ונתן׳ לך׳ מתנה׳
ויאמר׳ איש׳ האלהים׳ אל׳ המלך׳
אם׳ תתן׳ לי׳ חצי׳ ביתך׳ לא׳
אבוא׳ עמך׳ ולא׳ אכל׳ לחם׳ ולא׳
אשתה׳ מים׳ במקום׳ הזה׳ כי׳ כן׳
צוה׳ אלי׳ בדבר׳ ה׳ לאמר׳ לא׳
תאכל׳ לחם׳ ולא׳ תשתה׳ מים׳
לא׳ תשוב׳ בדרך׳ אשר׳ הלכת׳
ויאמר׳ אליו׳ זקן׳ נביא׳ אנכי׳
גם׳ אתה׳ כמוני׳ ומלאך׳ דבר׳
אלי׳ בדבר׳ ה׳ לאמר׳ השיבהו׳
אתך׳ אל׳ בית׳ ויכחשהו׳ ויאמר׳
לו׳ לא׳ אוכל׳ לשוב׳ ולבוא׳
אל׳ הבית׳ ולא׳ אלך׳ עמך׳
ולא׳ אבוא׳ עמך׳ ולא׳ אוכל׳
לשבת׳ לחם׳ ולשתות׳ מים׳
אתך׳ כי׳ אמרתי׳ אלי׳ לא׳
תאכל׳ לחם׳ ולא׳ תשתה׳ מים׳
שם׳ לא׳ תשוב׳ לבוא׳ בדרך׳
אשר׳ הלכת׳ ויאמר׳ אלי׳ גם׳
אני׳ נביא׳ אמר׳ מלאך׳ דבר׳
אלי׳ בדבר׳ ה׳ לאמר׳ הביאהו׳
אתך׳ אל׳ בית׳ ויכחשהו׳ ויאמר׳
לו׳ לא׳ אוכל׳ לשוב׳ ולבוא׳
אל׳ הבית׳ ולא׳ אלך׳ עמך׳
ולא׳ אבוא׳ עמך׳ ולא׳ אוכל׳
לשבת׳ לחם׳ ולשתות׳ מים׳
אתך׳ כי׳ אמרתי׳ אלי׳ לא׳
תאכל׳ לחם׳ ולא׳ תשתה׳ מים׳
שם׳ לא׳ תשוב׳ לבוא׳ בדרך׳
אשר׳ הלכת׳ ויאמר׳ אליו׳ גם׳
אני׳ נביא׳ אמר׳ מלאך׳ דבר׳
אלי׳ בדבר׳ ה׳ לאמר׳ שבהו׳
עמך׳ ויבא׳ בביתו׳ ויכחשהו׳
ויאמר׳ אליו׳ אל׳ תלך׳ נא׳
כי׳ ה׳ שלחני׳ עד׳ בית׳ אל׳
ויהי׳ כי׳ אכל׳ לחם׳ ואחרי׳
שתה׳ ויחבש׳ לו׳ את׳ החמור׳
לנביא׳ אשר׳ השיב׳ ויהי׳
כאשר׳ הלך׳ ומצא׳ אריה׳
בדרך׳ ויהרגהו׳ ותהי׳ נבלתו׳
מושלכת׳ בדרך׳ והחמור׳
עמד׳ אצלו׳ גם׳ האריה׳
עמד׳ אצל׳ הנבלה׳ ויהי׳
אנשים׳ עברים׳ וראו׳ את׳
הנבלה׳ מושלכת׳ בדרך׳
והאריה׳ עמד׳ אצל׳ הנבלה׳
ויבאו׳ בעיר׳ אשר׳ הנביא׳
הזקן׳ שם׳ ויאמרו׳ ויבא׳
בנו׳ ויספר׳ לו׳ ויאמר׳
אל׳ בניו׳ לאמר׳ אל׳ אביהם׳
ויבא׳ אל׳ הבית׳ ויראו׳
בניו׳ ויספרו

הנה אני בא מהר ותורתי אתי לתת לאיש כמעשיו
13 אני אלף ואני תו הראשון ואני אחרון ראשית
ותכלית 14 אשרי עשי מצותיו למען תהיה רשות
לעץ החיים ולבאים בשערים בעיר 15 חוץ מן
הכלבים וכשפים וזונים ורצחים ועובדי אלילים
וכל אוהב ועושה שקר 16 אני ישוע שלחתי מלאכי
לעדות לכם בכל אלה לכנסיות אני שורש ונצר
דוד כוכב נגה בהיר 17 ורוח ולכלה אומרים
בואה ומי שומע יאמר בואה ומי צמא יבוא
ומי שרוצה יקח מים חיים בחנם 18 אני
מעיד לכל שומעי דברי נבואת הספר הזה
אם יוסיף אדם דבר אל דברי נבואה
הזאת יוסיף אלהים עליו את המכות הכתובות
בספר הזה 19 ואם יגרע אדם דבר מדברי
נבואת הספר הזה יגרע אלהים את חלקו
מעץ החיים ומן העיר הקדושה הכתובים בספר
הזה 20 הנביא אומר כל אלה אני בא
מהר אמן בוא אדוני ישוע 21 חסד אדוננו
ישוע המשיח עם כולכם אמן

ויהי אחרי הדברים האלה ויגד ליוסף לאמר הנה
אביך חלה ויקח את שני בניו עמו את מנשה ואת
אפרים׃ 2 ויגד ליעקב ויאמר הנה בנך יוסף בא אלי
ויתחזק ישראל וישב על המטה׃ 3 ויאמר יעקב אל יוסף
אל שדי נראה אלי בלוז בארץ כנען ויברך אתי׃
4 ויאמר אלי הנני מפרך והרבתיך ונתתיך לקהל עמים
ונתתי את הארץ הזאת לזרעך אחריך אחזת עולם׃
5 ועתה שני בניך הנולדים לך בארץ מצרים עד בואי
אליך מצרימה לי הם אפרים ומנשה כראובן ושמעון
יהיו לי׃ 6 ומולדתך אשר הולדת אחריהם לך יהיו
על שם אחיהם יקראו בנחלתם׃ 7 ואני בבאי מפדן
מתה עלי רחל בארץ כנען בדרך עוד כבת הארץ
לבא אפרתה וקברתי שם בדרך אפרת הוא בית לחם׃
8 וירא ישראל את בני יוסף ויאמר מי אלה׃
9 ויאמר יוסף אל אביו בני הם אשר נתן לי אלהים
בזאת ויאמר קח נא אתם אלי ואברכם׃ 10 ועיני
ישראל כבדו מזקן לא יוכל לראות ויגש אתם אליו
וישק להם ויחבק להם׃ 11 ויאמר ישראל אל יוסף
ראה פניך לא פלל והנה האלהים הראה אתי גם
את זרעך׃ 12 ויוצא יוסף אתם מברכיו וישתחו
לאפיו ארצה׃ 13 ויקח יוסף את שניהם את אפרים
בימינו משמאל ישראל ואת מנשה בשמאלו משמאל
ישראל ויגש אליו׃ 14 וישלח ישראל את ימינו
וישת על ראש אפרים והוא הצעיר ושכלתיו על
ראש מנשה שכל את ידיו כי מנשה הבכור׃
15 ויברך אתיוסף ויאמר האלהים אשר התהלכו
אבתי לפניו אברהם ויצחק האלהים הרעה אתי
מעודי עד היום הזה׃ 16 המלאך הגאל אתי מכל
רע יברך את הנערים ויקרא בהם שמי ושם אבתי
אברהם ויצחק וידגו לרב בקרב הארץ׃
17 וירא יוסף כי יניח אביו יד ימינו על ראש
אפרים וירע בעיניו ויתמך יד אביו להסיר אתה
מעל ראש אפרים על ראש מנשה׃ 18 ויאמר יוסף
אל אביו לא כן אבי כי זה הבכר שים ימינך על
ראשו׃ 19 וימאן אביו ויאמר ידעתי בני ידעתי גם
הוא יהיה עם ואף הוא יגדל ואולם אחיו הקטן
יגדל ממנו וזרעו יהיה מלא הגוים׃ 20 ויברכם
ביום ההוא לאמר בך יברך ישראל אמר ישיתך
אלהים כאפרים וכמנשה׃ 21 ויאמר ישראל אל
יוסף הנה אנכי מת והיה אלהים עמכם והשיב
אתכם אל ארץ אבתיכם׃ 22 ואני נתתי לך שכם
אחד על אחיך אשר לקחתי מיד האמרי בחרבי
ובקשתי׃ 23 ויקרא יעקב לבניו ויאמר האספו
ואגיד לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים׃
24 הקבצו ושמעו בני יעקב והקשיבו אל ישראל
אביכם׃ 25 ראובן בכרי אתה כחי וראשית אוני
יתר שאת ויתר עז׃ 26 פחז כמים אל תותר כי עלית
יצועי אביך אז חללת יצועי עלה׃ 27 שמעון
ולוי אחים כלי חמס מכרתיהם׃ 28 בסדם אל תבא
נפשי בקהלם אל תחד כבדי כי באפם הרגו איש
וברצנם עקרו שור׃ 29 ארור אפם כי עז ועברתם
כי קשתה אחלקם ביעקב ואפיצם בישראל׃
30 יהודה אתה יודוך אחיך ידך בערף אויביך
ישתחוו לך בני אביך׃ 31 גור אריה יהודה
מטרף בני עלית כרע רבץ כאריה וכלביא מי
יקימנו׃ 32 לא יסור שבט מיהודה ומחוקק
מבין רגליו עד כי יבא שילה ולו יקהת עמים׃
33 אסרי לגפן עירה ולשרקה בני אתנו כבס
בין לחמו ובדם סותה עינים׃ 34 חכלילי עינים
מיין ולבן שנים מחלב׃ 35 זבולן לחוף ימים
ישכן והוא לחוף אניות ויכתף על צידן׃
36 יששכר חמר גרם רבץ בין המשפתים׃
37 וירא מנוחה כי טוב ואת הארץ כי נעמה
ויט שכמו לסבל ויהי למס עבד׃ 38 דן ידין עמו
כאחד שבטי ישראל׃ 39 יהי דן נחש עלי דרך
שפיפן עלי ארח הנשך עקבי סוס ויפל רכבו
אחור׃ 40 לישועתך קויתי יהוה׃ 41 גד גדוד
יגודנו והוא יגד עקב׃ 42 מאשר שמנה לחמו
והוא יתן מעדני מלך׃ 43 נפתלי אילה שלחה
האמר יתן אמרי שפר׃ 44 בן פרת יוסף בן פרת
עלי עין בנות צעדה׃ 45 בני בנימין זאב יטרף
בבקר יאכל עד ערב יחלק שלל׃ 46 כל אלה
שבטי ישראל שנים עשר ואת זאת אשר דבר
להם אביהם וברך אתם איש אשר כברכתו בירך
אתם׃ 47 ויצו אתם ויאמר אלהם אני נאסף
אל עמי קברו אתי׃ 48 אל המערת אשר בשדה
עפרון החתי׃ 49 במערת אשר בשדה המכפלה
אשר על פני ממרא בארץ כנען אשר קנה אברהם
את השדה מאת עפרון החתי לאחזת קבר׃
50 שמה קברו אברהם ושרה אשתו שם קברו
יצחק ורבקה אשתו ושם קברתי את לאה׃
51 מקנה השדה והמערה אשר בו מאת בני חת׃
52 ויכל יעקב מצות אל בניו ויאסף רגליו אל
המטה וגוע ויאסף אל עמיו׃ 53 ויפל יוסף על
פני אביו ויבך עליו וישק לו׃ 54 ויצו יוסף
את עבדיו את הרפאים לחנט את אביו ויחנטו
הרופאים את ישראל׃ 55 וימלאו לו ארבעים
יום כי כן ימלאו ימי החנטים ויבכו אתו מצרים
שבעים יום׃ 56 ויעל יוסף אל פרעה לאמר
לאמר׃ 57 אם נא מצאתי חן בעיניכם דברו נא
באזני פרעה לאמר׃ 58 אבי השבעני לאמר הנה
אנכי מת בקברי אשר כריתי לי בארץ כנען
שם תקברני ועתה אעלה נא וקברתי את אבי
ואשובה׃ 59 ויאמר פרעה עלה וקבר את אביך
כאשר השבעך׃ 60 ויעל יוסף לקבר את אביו
ויעלו אתו כל עבדי פרעה זקני ביתו וכל זקני
ארץ מצרים׃ 61 וכל בית יוסף ואחיו ובית אביו
רק טפם וצאנם ובקרם עזבו בארץ גשן׃
62 וגם כל רכב פרעה עלה אתו׃

10 ܗܘܝܢܐ ܕܠܐ ܡܠܝܠ ܐܢܫ ܠܡܪܝܡ ܐܡܗ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܗܘܐ ܕܝܠܕ ܡܢܗ ܟܠ ܕܡܚܒܐ ܠܐܒܐ ܡܚܒܒ ܠܒܪܗ ܕܝܠܕܗ ܗܘܐ ܕܡܪܝܡ ܐܡܗ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܗܘܐ ܕܝܠܕ ܡܢܗ ܟܠ ܕܡܚܒܐ ܠܐܒܐ ܡܚܒܒ ܠܒܪܗ ܕܝܠܕܗ 2 ܒܗܕܐ ܢܕܥ ܕܪܚܡܝܢ ܐܝܟ ܕܐܠܗܐ ܐܦ ܠܢ ܐܝܟ ܕܢܚܢܢ ܢܚܝܢ ܠܐܠܗܐ ܕܚܝܐ ܕܢܬܠ

מלך ויהי ראה ולא מלאכי ראה לא ויהי מלך
15 ויהי מלאכי ראה מלך ויהי ראה לא מלאכי
ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה מלך ויהי לא
16 ראה מלאכי ויהי מלך לא ראה מלאכי ויהי
לא מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה מלך
17 ויהי לא מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי
ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה מלך ויהי לא
18 מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה מלך
ויהי לא מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה
19 מלך ויהי לא מלאכי ראה מלך ויהי לא
מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה מלך
20 ויהי לא מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי
ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה מלך ויהי לא
21 מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה מלך
22 ויהי לא מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי
ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה מלך ויהי לא
23 מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה מלך
24 ויהי לא מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי
ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה מלך ויהי לא
25 מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה מלך
26 ויהי לא מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי
ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה מלך ויהי לא
27 מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה מלך
ויהי לא מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה
28 מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה מלך
ויהי לא מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה
29 מלך ויהי לא מלאכי ראה מלך ויהי לא
מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה מלך
ויהי לא מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה
30 מלך ויהי לא מלאכי ראה מלך ויהי לא
מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה מלך
ויהי לא מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה
31 מלך ויהי לא מלאכי ראה מלך ויהי לא
מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה מלך
ויהי לא מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה
32 מלך ויהי לא מלאכי ראה מלך ויהי לא
מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה מלך
ויהי לא מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה
33 מלך ויהי לא מלאכי ראה מלך ויהי לא
מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה מלך
34 ויהי לא מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי
ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה מלך ויהי לא
35 מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה מלך
36 ויהי לא מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי
ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה מלך ויהי לא
37 מלך ויהי לא מלאכי ראה מלך ויהי לא
מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה מלך
ויהי לא מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה
38 מלך ויהי לא מלאכי ראה מלך ויהי לא
מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה מלך
39 ויהי לא מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי
ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה מלך ויהי לא
40 מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה מלך
ויהי לא מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה
41 מלך ויהי לא מלאכי ראה מלך ויהי לא
מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה מלך
42 ויהי לא מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי
ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה מלך ויהי לא
43 מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה מלך
ויהי לא מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה
מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה מלך
ויהי לא מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה
44 מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה מלך
ויהי לא מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה
מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה מלך
45 ויהי לא מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי
ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה מלך ויהי לא
46 מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה מלך
ויהי לא מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה
מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה מלך
ויהי לא מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה
47 מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה מלך
ויהי לא מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה
48 מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה מלך
ויהי לא מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה
מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה מלך
49 ויהי לא מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי
ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה מלך ויהי לא
50 מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה מלך
ויהי לא מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה
51 מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה מלך
ויהי לא מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה
מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה מלך
52 ויהי לא מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי
ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה מלך ויהי לא
53 מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה מלך
ויהי לא מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה
מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה מלך
54 ויהי לא מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי
ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה מלך ויהי לא
מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה מלך
ויהי לא מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה

12

מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה מלך
ויהי לא מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה
מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה מלך
2 ויהי לא מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי
ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה מלך ויהי לא
3 מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה מלך
ויהי לא מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה
מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה מלך
4 ויהי לא מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי
ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה מלך ויהי לא
מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה מלך
5 ויהי לא מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי
ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה מלך ויהי לא
6)Geenna g1067(מלאכי ראה מלך ויהי לא
מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה מלך
7 ויהי לא מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי
ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה מלך ויהי לא
8 מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה מלך
ויהי לא מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה
מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה מלך
9 ויהי לא מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי
ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה מלך ויהי לא
10 מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה מלך
ויהי לא מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה
11 מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה מלך
ויהי לא מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה
מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה מלך
ויהי לא מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה
12 מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה מלך
ויהי לא מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה
13 מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה מלך
ויהי לא מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה
14 מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה מלך
ויהי לא מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה
15 מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה מלך
ויהי לא מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה
מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה מלך
16 ויהי לא מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי
ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה מלך ויהי לא
מלאכי ראה מלך ויהי לא מלאכי ראה מלך

17 ויהי ביום ההוא ויבא אל־בית־אביו
ויקרא לרעיו ולאביו לאמר הגידו־נא
18 מה־עצבתי ויגד־לו אביו לאמר הלוא
אחי־אתה אתי ואתה אחי־אתה אתי
ויגדו לו אביו ויאמר אל־בניו הנה
19 אחי־יוסף בא אלינו ועתה לכו־נא
ונהרגהו ונשליכהו אל־הבור הזה
ואמרנו חיה רעה אכלתהו ונראה
20 מה־יהיו חלמתיו ויהי כראותם אתו
ויטרם יקרב אליהם ויתנכלו אתו
להמיתו ויאמר איש־אל־אחיו הנה
21 בעל החלמות הזה הלכו והרגהו
ונשליכהו באחד הבורות והיה
אמרנו רעה אכלתהו ונראה מה־יהיו
22 חלמתיו ויאמר ראובן אל־אחיו
אל־תשפכו דם השליכו אתו אל־הבור
הזה אשר־במדבר וידו אל־תשלחו־בו
23 למען הצל אתו מידם להשיבו
אל־אביו ויהי כבוא־יוסף אל־אחיו
24 ויפשיטו את־יוסף את־כתנתו
את־כתנת הפסים אשר עליו ויקחו
אתו ויטלהו הבורה והבור בור
25 אין־בו מים ויבאו לאכל לחם
ישבו לרעות צאן־אביהם ויבאו
אל־יוסף מדינה ויקם ראובן
ויצל אתו מידם ויאמר לא נכנו
נפש 26 ויאמר אל־אחיו מה־בצע
כי נהרג את־אחינו וכסינו
את־דמו ויאמר לכו ונמכרנו
לישמעאלים 27 ויד אל תהי־בו
כי־אחינו בשרנו הוא וישמעו
אחיו ויהי אנשי מדין סחרים
ויתמשכו ויעלו את־יוסף מן־הבור
ויתנו את־יוסף לישמעאלים
28 בעשרים כסף ויבאו את־יוסף
מצרים ראובן שב אל־הבור
והנה אין־יוסף בבור ויקרע
את־בגדיו 29 וישב אל־אחיו
ויאמר הילד איננו ואני אנה
אני בא 30 ויקחו את־כתנת יוסף
וישחטו שעיר עזים ויטבלו
את־הכתנת בדם 31 וישלחו
את־כתנת הפסים ויביאו אל־אביהם
ויאמרו זאת מצאנו הכר־נא
הכתנת־בנך היא או לא
32 ויכר אליה ויאמר כתנת בני
היא חיה רעה אכלתהו טרף
טרף יוסף 33 ויתן יעקב
את־בגדיו ויתאבל על־בנו
ימים רבים 34 ויקומו כל־בניו
וכל־בנותיו לנחמו ויאן
להנחם ויאמר כי־ארד אל־בני
אבל שאלה ויבך אתו אביו
35 ובנימין שם יוסף בבור
ויפל אל־יהוה אלהי אברהם
אבי ויגדל אל־יצחק אביו
36 ומדינים מכרו אתו
מצרים לפוטיפר סריס פרעה
שר הטבחים

13

1 ויהי בעת ההיא וירד יהודה
מאת אחיו ויט עד־איש עדלמי
ושמו חירה 2 וירא־שם יהודה
בת־איש כנעני ושמו שוע
ויקחה ויבא אליה 3 והרה
ותלד בן ויקרא את־שמו ער
4 ותהר עוד ותלד בן ותקרא
את־שמו אונן 5 ותסף עוד
ותלד בן ותקרא את־שמו שלה
והיה כזבו בלדתה אתו
6 ויקח יהודה אשה לער
בכרו ושמה תמר 7 ויהי ער
בכור יהוה רע בעיני יהוה
וימיתהו יהוה 8 ויאמר יהודה
לאונן בא אל־אשת אחיך
ויבם אתה וקים זרע לאחיך
9 וידע אונן כי לו לא יהיה הזרע
והיה אם־בא אל־אשת אחיו
ושחת ארצה לבלתי נתן־זרע
לאחיו 10 וירע בעיני יהוה
אשר עשה וימת גם־אתו
11 ויאמר יהודה לתמר כלתו
אלמנה בית־אביך עד־יגדל שלה
בני כי אמר פן־ימות גם־הוא
כאחיו וילך תמר ותשב בית־אביה
12 ורבו הימים ותמת בת־שוע
אשת יהודה וינחם יהודה
ויעל אל־גזזי צאנו הוא וחירה
רעהו העדלמי תמנתה
13 ויגד לתמר לאמר הנה חמיך
עלה תמנתה לגז צאנו
14 ותסר בגדי אלמנותה מעליה
ותכס בצעיף ותתעלף ותשב
בפתח עינים אשר על־דרך
תמנתה כי־ראתה כי־גדל שלה
ולא־נתנה אתו לאשה 15 ויראהו
יהודה ויחשבהו לזונה כי כסתה
פניו 16 ויט אליה אל־הדרך
ויאמר הבה־נא אבוא אליך
כי לא ידע כי כלתו הוא
ותאמר מה־תתן לי כי תבוא
17 ויאמר אני אשלח גדי־עזים
מן־הצאן ותאמר אם־תתן
ערבון עד שלחך 18 ויאמר
יהודה מה הערבון אשר אתן
לך ותאמר חתמך ופתילך
ומטך אשר בידך ויתן־לה
ויבא אליה ותהר לו
19 ותקם ותלך ותסר
צעיפה מעליה ותלבש
בגדי אלמנותה
20 ושלח יהודה
את־גדי העזים ביד רעהו
העדלמי לקחת
הערבון מיד האשה
ולא מצאה
21 וישאל את־אנשי מקומה
לאמר איה הקדשה הזאת
הנתעה בדרך ויאמרו
לא היתה בזה קדשה
22 ותשב אל־יהודה ותאמר
לא מצאתי וגם אנשי המקום
אמרו לא היתה בזה קדשה
23 ויאמר יהודה
תקח־לה פן־נהיה לבוז
הנה שלחתי הגדי הזה
ואתה לא מצאתה
24 ויהי כמשלש חדשים
ויגד ליהודה לאמר זנתה
תמר כלתך וגם הנה הרה
לזנות ויאמר יהודה הוציאוה
ותשרף 25 היא מוצאת
הוא שלחה אל־חמיה לאמר
מאיש אשר־אלה־להם אנכי
הרה ויאמר הכר־נא למי
החתם והפתיל והמטה האלה
26 ויכר יהודה ויאמר צדקה
ממני כי־על־כן לא־נתתיה
לשלה בני ולא־יסף עוד
לדעתה 27 ויהי בעת לידתה
והנה תאומים בבטנה
28 והיה בלדתה ויתן יד
ותקח המילדת ותקשר
על־ידו שני לאמר זה יצא
ראשונה 29 והיה כאשר־השיב
ידו והנה יצא אחיו ותאמר
מה־פרצת עליך פרץ ויקרא
שמו פרץ 30 ואחר יצא אחיו
אשר על־ידו השני ויקרא
שמו זרח

41

אז הוסיף איוב את משלו ויאמר׃
2 מי יתן ירח כימי קדם כימי אלוה שמרני׃
3 בהלו נרו עלי ראשי אור אתו חשך׃
4 כאשר הייתי בימי חרפי כאשר אלוה בסוד עלי׃
5 בעוד שדי עמדי נערי סביבותי׃
6 ברחץ הלך חמאה ושמן יצק עמדי צור׃
7 בצאתי שער אל רחוב אכין מושבי׃
8 ראו נערים וחבאו וישישים קמו עמדו׃
9 שרים עצרו מלל ויד שמו לפיהם׃
10 קול נגידים נחבא ולשונם לחכם דבקה׃
11 כי אזן שמעה ותאשר ועין ראתה ותעיד בי׃
12 כי אמלט עני ויתום ועזר אין לו׃
13 ברכת אבד עלי תבוא ולב אלמנה ארנין׃
14 צדק לבשתי ויכסני כמעיל ומצנפת משפטי׃
15 עין הייתי לעור ורגל הייתי לפסח׃
16 אב אנכי לאביונים וריב לא ידעתי אחקרהו׃
17 ואשברה מלעות עול ומתוכו אפליט טרף׃
18 ואמר עם קני אגוע וכחול ארבה ימים׃
19 שרשי פתוח אל מים וטל ילין בקצרי׃
20 כבודי חדש עמדי וקשתי בידי תחליף׃
21 לי שמעו ויחילו וידומו לעצתי׃
22 אחרי דברי לא ישנו ועלי תזל אמרתי׃
23 כמו לגשם חיכו ופיהם פערו כמו לרביב מלקוש׃
24 אם אשחק אליהם לא יאמינו ואור פני לא יפילו׃
25 אבחר דרכם ואשב ראש ואשכן כמלך בגדוד כאשר אבלים מנחם׃

14 אדם ילד אשה קצר ימים ורוי רגזות׃
2 כציץ יצא וימולל ויברח כצל ולא יעמוד׃
3 אף על זה פקחת עיניך ואתי תביא במשפט׃
4 מי יתן טהור מטמא לא אחד׃
5 אם חרצו ימיו מספר ירחיו אתך הוא חק לא יעבר׃
6 שעה מעליו וחדל עד ירצה כשכיר יומו׃
7 כי יש לעץ תקוה אם יכרת עוד יחליף ויונקותיו לא תחדל׃
8 אם יזקין בארץ שרשו ובעפר יגוע גזעו׃
9 מריח מים יפרח ועשה סבך כנטע׃
10 ואיש גבר ויחלש אדם ויגוע ואי הוא׃
11 אזלו מים מים מנהר וחרב יבש ויצף׃
12 אדם שכב ולא יקום עד בלות שמים לא יקיצו ולא יעורו משנתם׃
13 מי יתן תסתירני בשאול תעלמני עד שוב אפיך שית לי חק ותזכרני׃
14 אם יחיה גבר הלא ימות כל ימי צבאי אחכה עד בוא חליפתי׃
15 תקרא ואני אענה לך אל מעשה ידיך תכסף׃
16 כי עתה צעדי תספר לא תשמר על חטאתי׃
17 חתום בשק פשעי ותטפל על עוני׃
18 אך נופל יתמוגג הר ויעתק צור ממקומו׃
19 אבנים שחקו מים תשטף שטפיו אדמת ארץ ותקוה אנוש תאבד׃
20 תתקפהו לנצח ויחלף פניו ותשלחהו׃
21 אם יכבדו בניו ולא יודע ואם יצערו ולא יבין׃
22 אך בשרו עליו יכאב ונפשו עליו תתאבל׃

15 ויען אליפז התימני ויאמר׃
2 החכם יענה דעת רוח קדים ימלא בטנו׃
3 הוכח בדבר לא יערך ובמלין לא יועיל בם׃
4 אף אתה תפר יראה ותגרע שיחה לפני אלוה׃
5 כי יורה עונך פיך ותבחר לשון ערומים׃
6 ירשיעך פיך ולא אני ושפתיך יענו בך׃
7 הראשון אדם אתה אם לפני גבעות חוללת׃
8 הסוד אלוה תשמע ותגרע אליך חכמה׃
9 מה תדע ולא נדע מה תבין ולא אתנו׃
10 גם שיבה גם ישן בקרבנו מאביך׃
11 המעט אתך תנחומי אלוה ודבר בך׃
12 מה יקחך לבך וגם עיניך תרומנה׃
13 כי תשיב אל אלוה רוחך ותוצא מפיך מלין׃
14 מה אנוש כי יזכה וילד אשה כי יצדיק׃
15 הן בקדשיו לא יאמין ושמים לא זכו בעיניו׃
16 אף כי נתעב ונאלח אנוש שותה כמים עולה׃
17 אחוה לך שמע ואגידה לך אשר חזיתי׃
18 אשר הגידו חכמים מאבתם לא כחדו׃
19 אשר לבדם נתנה הארץ ולא עבר זר בתוכם׃
20 כל ימי רשע יחיל ומספר שנים לעריץ׃
21 קול פחדים באזניו בשלום המשחית יבוא עליו׃
22 לא יאמין כי ישוב מחשך ונצפה לחרב׃
23 נד ללחם איה׳ ידע כי נכון יום חשך אתו׃
24 יבעתו צר וצוקה יתגברו כמלך נכון לשאת׃
25 כי נטה ידו אל אלוה ובאל שדי יתגבר׃
26 ירוץ אליו בצוארו בעבי מגניו׃
27 כי כסה פניו חלבו ויעש פדרת כסל׃
28 וישב ערים נשמות לא יבחר בתים אשר לא יאמנו לגל׃
29 לא יעשר ולא יקום חילו לא יט לארץ׃
30 לא יסור מחשך נצתו יבש פרחו ויסר ברוח פיו׃
31 אל יבטח בתעה כי שוא יהיה תמורתו׃
32 בטרם יומו ימלא ואגמו לא ירענן׃
33 יפיל כבלה כזית ונצתו כגפן׃
34 כי עדת חנף בדדה ואש תאכל אהלי שחד׃
35 הרה עמל וילד און ובטנו תכין מרמה׃

16 ויען איוב ויאמר׃
2 שמעתי כאלה רבות מנחמי עמל כולכם׃
3 הלדברי רוח אין קץ ומה יאיצך כי תענה׃
4 גם אני אדבר כמוכם אם נפשכם תחת נפשי׃
5 אחזק בפיכם ומנוד שפתי יכלא׃
6 אם אדברה לא יכלא כאבי ואם חדלתי מה יסור׃
7 אך עתה הלאוני כל עדתי׃
8 ותקמטני לעד היה לעד׃
9 אפו טרף ויבחרני שנן אליו שניו׃
10 פערו עלי פיהם בחרפה הכו לחי׃
11 יסגרני אלוה אל רשעים ובידי עולים יטלטלני׃
12 שלו היה ופתאם ויפרצני ויאחזני בערפי׃
13 ויפצצני לבדי ויקם חצי׃
14 ויפרצני פרץ על פרץ ירוץ אלי כגבור׃
15 תפר שק על עורי ואגן בעפר קרני׃
16 פני אדמו מבכי ועל עפעפי צלמות׃
17 אין חמס בכפי ותפלתי זכה׃
18 ארץ אל תכסי דמי ואל יהי מקום לזעקתי׃
19 אף עתה הנה עדי בשמים וכתבי במרומים׃
20 רעי לעגי אלוה אל אלוה דמעתי׃
21 ויוכיח גבר עם אלוה ובן אדם עם רעהו׃
22 כי שני אמרי יבאו ובדרך אשוב לא אשוב׃

17 רוחי חבלה ימי נדעכו קברים לי׃
2 אם לא תעתעים אתי ובמריתם תלון עיני׃
3 הפקד נא ערבני עמך מי הוא יתקע לי׃
4 כי לבם מנעת מהבין על כן לא תרום׃
5 חלק לרעים יגיד ועיני בניו תכלינה׃
6 ויתן אותי למשל עם ותהי תפת לפני׃
7 ותכהה מכעס עיני ואברי כצל׃
8 ישרים ישמו על זאת ונקי יתעורר׃
9 ויחזק צדיק דרכו וטהר ידים יוסיף׃
10 ואולם כולם שובו ובואו ולא אמצא חכם׃
11 ימי עברו זמותי נתקו מורשי לבי׃
12 לילה לי יום שמו אור קרוב מפני חשך׃
13 אם אקוה שאול בית לי ברקיע יריעתי׃
14 לשחת אמרתי אבי אתה אמי ואחותי רמה׃
15 ואי נא תקותי מי יראנה׃
16 בדי שאול תרדנה אם יחד על עפר נרד׃

18 ויען בלדד השוחי ויאמר׃
2 עד אנה תשימון קנצים בינו ואחר נדבר׃
3 נחשבנו כבהמה נטמינו בעיניכם׃
4 הטרף נפשו באפו לך תעזב הארץ ויעתק צור ממקומו׃
5 אור רשעים יכבה ולהב אשו לא יזרח׃
6 אור חשך באהלו ונרו עליו יכבה׃
7 צעדי אונו יצרו ותפילתו תפילהו׃
8 כי שלח ברגליו ברשת ובמכמרת יתהלך׃
9 אחז עקב פח ויעט צמה בו׃
10 טמון לו בארץ חבלו ומלכדתו בנתיב׃
11 סביב בעתתו פחדים ופרצו לרגליו׃
12 יהי רעב אונו ואיד מוכן לצלעו׃
13 יאכל בדי עורו בכר מות יאכל בדיו׃
14 יעקר מאהלו בטחו ותצעדהו אל מלך׃
15 שכן בלי מאהלו אין מגר יזרה על נוהו׃
16 מתחת שרשיו יבשו ומלמעלה יקצר אפיקו׃
17 זכרו אבד מן הארץ ולא שם לו על פני רחוב׃
18 יהדף מאור אל חשך ומתבל יצודנו׃
19 לא נין ולא נכד בעמו ולא שריד בגרתיו׃
20 על יומו אחרון שוממו ואחזתם פלצות׃
21 אך אלה משכנות עולה וזה מקום לא ידע אל׃

19 ויען איוב ויאמר׃
2 עד אנה תיגון נפשי ותדכאונני במלים׃
3 זה עשר פעמים תכלימוני לא תבושו תכהרו לי׃
4 ואם אמנם שגיתי אתי תלין שגיאתי׃
5 אם אמנם עליי תגדילו וטעון חרפתי׃
6 דעו אם אלוה עותני ובמצודתו הקיפני׃
7 הן אצעק חמס ולא אענה אשוע ואין משפט׃
8 אתי נתיבי עברתי ועל נתיבותי חשך׃
9 כבודי מעלי הפשיט ותסר עטרת מראשי׃
10 יתצני סביב ואלך ויסע כעץ תקותי׃
11 ויחר אפו בי וחשבני לו כאויביו׃
12 יחדו בגדודיו ויסלו דרכם עלי ויחנו׃
13 אחי מעלי הרחיק ומיודעי אך זרו׃
14 חדלו קרובי ומיודעי׃
15 גרי בית ואמהותי לזר נכרי׃
16 לעבדי קראתי ולא יענני׃
17 רוחי זרה לאשתי ומעי לבני אבי׃
18 גם עוללים מאסו בי אקום וידברו בי׃
19 תעבוני כל אנשי סודי ואשר אהבתי׃
20 בעורי בבשרי דבקה עצמי׃
21 חנני חנני אתם רעי כי יד אלוה נגעה בי׃
22 מדוע תרדפוני כאלוה ומבשרי לא תשבעו׃
23 מי יתן אף כתבו ספר׃
24 בעט ברזל ועופרת לעד בצור יחצבו׃
25 ואני ידעתי גואלי חי ואחרון על עפר יקום׃
26 ואחרי עורי נקפו זאת ומבשרי אחזה אלוה׃
27 אשר אני אחזה לי ועיני ראו ולא זר כלו כליותי בחקי׃
28 כי תאמרו מה נרדפנו ושרש דבר נמצא בי׃
29 גורו לכם מפני חרב כי חרון עונות חרב למען תדעון׃

20 ויען צופר הנעמתי ויאמר׃
2 לכן שעירותי יענוני ובעבור זאת חישתי׃
3 מוסר כלמתי אשמע ורוח מבינתי תענני׃
4 הזאת ידעת מעולם משום אדם על הארץ׃
5ששון רשעים קרוב ושמחת חנף עד רגע׃
6 אם יעלה שאו שמים וראשו לענן יגיע׃
7 כגלליו לנצח יאבד רואיו יאמרו איה׃
8 כחלום יעוף ולא ימצא וידו חזון לילה׃
9 עין שחה לא תוסיף ולא תשורנו עוד מקומו׃
10 בניו ירצו דלים וידיו תשבנה אונו׃
11 עצמותיו מלאו עלומו ועמו תשכב על עפר׃
12 אשר יטעם רע בפיו יכחדנו תחת לשונו׃
13 יחמלנו ולא יעזבנו ועודנו בחכו׃
14 לחמו בקרבו נהפך מרורת פתנים בקרבו׃
15 חיל בלע ויקיאנו מבטנו יורשנו׃
16 ראש פתנים יינק תהרגנו לשון אפעה׃
17 אל יחזה בפלגי נהר נחלי דבש וחמאה׃
18 אשר יגע ולא יבלע כחיל תמורתו ולא ישיש׃
19 כי רעץ דלים עזב בית גזל ולא יבנהו׃
20 כי לא ידע שלו בבטנו בחמדתו לא ימלט׃
21 אין שרידו לאכלו על כן לא יחיל טובו׃
22 במלאת שבעו יצר לו כל יד עמל תבוא׃
23 יהי למלא בטנו שלח בו חרון אפו וימטר עליו בלחמו׃
24 יברח מנשק ברזל ידרכהו קשת נחושה׃
25 שלף ויצא מן הגוה ובזהר מרורתו׃
26 כל חשך טמון לו אכלה לא נפחה׃
27 יגלו שמים עונו וארץ תקום נגדו׃
28 יגלה בית ביתו נזלות ביום אפו׃
29 זאת חלק אדם רשע ונחלת אמרו אלוה׃

21 ויען איוב ויאמר׃
2 שמעו שמוע מלתי ותהי זאת תנחומיכם׃
3 שאוני ואדברה ואחרי דברי התלעגו׃
4 אם אל אדם שיחתי ולמה לא תקצר רוחי׃
5 הביטו אלי ושמו ידכם על פה׃
6 אם זכרתי ונבהלתי ואחז פלצות בבשרי׃
7 מדוע רשעים חיו עתקו גם כי גדלו חיל׃
8 זרעם נכון לפניהם עמם לעיניהם׃
9 בתיהם שלום מפחד ושבט אלוה לא עליהם׃
10 שורו עבר ולא יגיע פרתו תלד ולא תשכל׃
11 יצאו כצאן עולליהם ובניהם יחולון׃
12 ישאו כתף ויכו כנור וישמחו לקול עוגב׃
13 יכלו בטוב ימיהם ורגעם בשאול יפלו׃
14 אמרו לאל סור ממנו ודעת דרכיך לא חפצנו׃
15 מי שדי כי נעבדנו ומה נועיל כי נפגע בו׃
16 הן בידם אינם בטוב עצת רשעים רחקה ממני׃
17 כמה נר רשעים יכבה ויבא עליהם אידם חבלים יחלק באפו׃
18 יהיו כתבן לפני רוח וכמץ גנבתו סערה׃
19 אלוה צפן לבניו אם ישלם לו ויודע׃
20 עיניו תראינה כידו ומחת שדי תשתה׃
21 כי מה חפצו בביתו אחריו כי נחתך מספר ירחיו׃
22 הלאל תלמד דעת והוא רמים ישפוט׃
23 זה מת בעצם תמו כולו שלו ובטוב׃
24 חלבו מלא בדריו ומח עצמותיו ישקה׃
25 ואחר מת בנפש ולא אכל בטוב׃
26 יחדו עפר ישכבו ורמה יכסו׃
27 הן ידעתי מחשבותיכם ומזמות תעולתו׃
28 כי תאמרו איה בית נדיב ואהל משכנות רשעים׃
29 הלא שאלתם דרך עוברים ותנכרתם לאותותם׃
30 כי יום אידים יחשך יום עברות יובלו׃
31 מי יגיד נגדו דרכו ומה עשה לו׃
32 והוא אל קברות יובל ועל גדיש ישקד׃
33 מתקו לו רגבי נחל ואחריו כל אדם יגרר׃
34 ואיך תנחמו אותי ותשובותיכם נשאר מעל׃

ἐν τῷ Ἀδῃ ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμούς σου, ὑπάρχων
ἐν βασάνοις, ὁρᾷς Ἀβραὰμ ἀπὸ μακρὰν καὶ Λάζαρον
ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῦ· 24 καὶ αὐτὸς φωνήσας εἶπεν·
πάτερ Ἀβραάμ, ἐλέησόν με καὶ πέμψον Λάζαρον
ἵνα βάψῃ τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ὕδατος καὶ
καταψύξῃ τὴν γλῶσσάν μου, ὅτι ὀδυνῶμαι ἐν τῇ
φλογὶ ταύτῃ. 25 εἶπεν δὲ Ἀβραάμ· τέκνον, μνήσθητι
ὅτι ἀπέλαβες τὰ σὰ ἀγαθὰ ἐν τῇ ζωῇ σου καὶ
Λάζαρος ὁμοίως τὰ κακά· νῦν δὲ ὧδε παρακαλεῖται,
σὺ δὲ ὀδυνᾶσαι. 26 καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις μεταξὺ
ἡμῶν καὶ ὑμῶν χάσμα μέγα ἐστήρικται, ὅπως οἱ
θέλοντες διαβῆναι ἐντεῦθεν πρὸς ὑμᾶς μὴ δύνωνται,
μηδὲ οἱ ἐκεῖθεν πρὸς ἡμᾶς διαπερῶσιν. 27 καὶ εἶπεν·
ἐρωτῶ οὖν σε, πάτερ, ἵνα πέμψῃς αὐτὸν εἰς τὸν
οἶκον τοῦ πατρός μου, 28 ἔχω γὰρ πέντε ἀδελφούς,
ὅπως διαμαρτύρηται αὐτοῖς, μή καὶ αὐτοὶ ἔλθωσιν
εἰς τὸν τόπον τῆς βασάνου ταύτης. 29 λέγει αὐτῷ
Ἀβραάμ· ἔχουσι Μωυσῆν καὶ τοὺς προφήτας· ἀκουσάτωσαν
αὐτῶν. 30 ὁ δὲ εἶπεν· οὐχί, πάτερ Ἀβραάμ, ἀλλ᾽ ἐὰν
τινὰ ἀπὸ νεκρῶν πορευθῇ πρὸς αὐτοὺς, μετανοήσουσιν.
31 εἶπεν δὲ αὐτῷ· εἰ Μωυσῆν καὶ τοὺς προφήτας οὐκ
ἀκούουσιν, οὐδὲ ἐὰν τις ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ πεισθήσονται.

15 Ἦσαν δὲ αὐτῷ ἐγγίζοντες πάντες οἱ τελῶναι καὶ
οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀκούειν αὐτοῦ. 2 καὶ διεγόγγυζον
οἵ τε Φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς λέγοντες ὅτι
οὗτος ἁμαρτωλοὺς προσδέχεται καὶ συνεσθίει
αὐτοῖς. 3 εἶπεν δὲ πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν
ταύτην λέγων· 4 τίς ἄνθρωπος ἐξ ὑμῶν ἑκατὸν
πρόβατα ἔχων καὶ ἀπολέσας ἐξ αὐτῶν ἕν οὐ
καταλείπει τὰ ἐνενήκοντα ἐννέα ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ
πορεύεται ἐπὶ τὸ ἀπολωλὸς ἕως οὗ εὕρῃ αὐτό;
5 καὶ εὑρὼν ἐπιτίθησιν ἐπὶ τοὺς ὤμους αὐτοῦ
χαίρων, 6 καὶ ἐλθὼν εἰς τὸν οἶκον συγκαλεῖται
τοὺς φίλους καὶ τοὺς γείτονας λέγων αὐτοῖς·
συγχάρητέ μοι, ὅτι εὗρον τὸν ἀπολωλός μου
τὸν ἀστεῖον. 7 λέγω ὑμῖν ὅτι οὕτως χαρὰ ἔσται
ἐν τῷ οὐρανῷ ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι ἢ
ἐπὶ ἐνενήκοντα ἐννέα δικαίοις οἵτινες οὐ χρείαν
ἔχουσι μετανοίας. 8 ἢ τίς γυνὴ δραχμὰς ἔχουσα
δέκα ἐὰν ἀπολέσῃ δραχμὴν μίαν οὐχὶ ἅπτει λύχνον
καὶ σαροῖ τὴν οἰκίαν καὶ ζητεῖ ἐπιμελῶς ἕως οὗ
εὕρῃ; 9 καὶ εὑροῦσα καλεῖ τὰς φίλας καὶ γείτονας
λέγουσα· συγχάρητέ μοι, ὅτι εὗρον τὴν δραχμὴν
ἣν ἀπώλεσα. 10 οὕτως, λέγω ὑμῖν, γίνεται χαρὰ
ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ θεοῦ ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρτωλῷ
μετανοοῦντι. 11 Εἶπεν δὲ· ἄνθρωπός τις εἶχεν
δύο υἱούς· 12 καὶ εἶπεν ὁ νεώτερος αὐτῶν τῷ πατρί·
πάτερ, δός μοι τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς οὐσίας.
ὁ δὲ διεμέρισεν αὐτοῖς τὸν βίον. 13 καὶ μετὰ οὐ
πολλὰς ἡμέρας συνάξας πάντα ὁ νεώτερος υἱὸς
ἀπεδήμησεν εἰς χώραν μακράν, καὶ ἐκεῖ διεσκόρπισεν
τὴν οὐσίαν αὐτοῦ ζῶν ἀσώτως. 14 δαπανήσαντος
δὲ αὐτοῦ πάντα ἐγένετο λιμὸς ἰσχυρὸς κατὰ τὴν
χώραν ἐκείνην, καὶ αὐτὸς ἤρξατο ὑστερεῖσθαι.
15 καὶ πορευθεὶς ἐκολλήθη ἑνὶ τῶν πολιτῶν τῆς
χώρας ἐκείνης, καὶ ἔπεμψεν αὐτὸν εἰς τοὺς ἀγροὺς
αὐτοῦ βόσκειν χοίρους. 16 καὶ ἐπεθύμει γεμίσαι
τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἐκ τῶν κεράτων ὧν ἤσθιον οἱ
χοῖροι, καὶ οὐδεὶς ἐδίδου αὐτῷ. 17 εἰς ἑαυτὸν δὲ
ἐλθὼν ἔφη· πόσοι μισθοὶ τοῦ πατρός μου περισσεύονται
ἄρτων, ἐγὼ δὲ λιμῷ ὧδε ἀπόλλυμαι! 18 ἀναστὰς
πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ ἐρῶ αὐτῷ·
πάτερ, ἡμάρτηκα εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου,
19 οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου· ποίησόν με
ὡς ἕνα τῶν μισθίων σου. 20 καὶ ἀναστὰς ἦλθεν πρὸς
τὸν πατέρα ἑαυτοῦ. ἔτι δὲ αὐτοῦ μακρὰν ἀπέχοντος
εἶδεν αὐτὸν ὁ πατὴρ καὶ ἐσπλαγχνίσθη, καὶ δραμὼν
ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ κατεφίλησεν
αὐτόν. 21 εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ υἱός· πάτερ, ἡμάρτηκα
εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου, οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος
κληθῆναι υἱός σου. 22 εἶπεν δὲ ὁ πατὴρ πρὸς τοὺς
δούλους αὐτοῦ· ταχὺ ἐξενέγκατε στολὴν τὴν πρώτην
καὶ ἐνδύσατε αὐτὸν καὶ δότε δακτύλιον εἰς τὴν χεῖρα
αὐτοῦ καὶ ὑποδήματα εἰς τοὺς πόδας· 23 καὶ φέρετε
τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν θύσατε, καὶ φαγόντες
εὐφρανθῶμεν· 24 ὅτι οὗτος ὁ υἱός μου νεκρὸς ἦν
καὶ ἀνέζησεν, ἀπολωλὼς καὶ εὑρέθη. καὶ ἤρξαντο
εὐφραίνεσθαι. 25 Ἦν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ πρεσβύτερος
ἐν ἀγρῷ· καὶ ὡς ἐρχόμενος ἤγγισεν τῇ οἰκίᾳ,
ἤκουσεν συμφωνίας καὶ χορῶν, 26 καὶ προσκαλεσάμενος
ἕνα τῶν παίδων ἐπυνθάνετο τί ἂν εἴη ταῦτα. 27 ὁ δὲ
εἶπεν αὐτῷ· ὁ ἀδελφός σου ἥκει, καὶ ἔθυσεν ὁ πατήρ σου
τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν ὅτι ὑγιαίνοντα αὐτὸν ἀπέλαβεν.
28 ὠργίσθη δὲ καὶ οὐκ ἤθελεν εἰσελθεῖν· ὁ πατὴρ οὖν
αὐτοῦ ἐξελθὼν παρεκάλει αὐτόν. 29 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς
εἶπεν τῷ πατρί· ἰδοὺ τοσαῦτα ἔτη δουλεύω σοι καὶ
οὐδέποτε ἐντολήν σου παρῆλθον καὶ οὐδέποτέ μοι
ἔδωκας ἔριφον ἵνα μετὰ τῶν φίλων μου εὐφρανθῶ·
30 ὅτε δὲ ὁ υἱός σου ὁ οὗτος ὁ καταφαγὼν σου τὸν βίον
μετὰ πορνῶν ἦλθεν, ἔθυσας αὐτῷ τὸν μόσχον τὸν
σιτευτόν. 31 ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· τέκνον, σὺ πάντοτε
μετ᾽ ἐμοῦ εἶ, καὶ πάντα τὰ ἐμὰ σά ἐστιν· 32 εὐφρανθῆναι
δὲ καὶ χαρῆναι ἔδει, ὅτι ὁ ἀδελφός σου οὗτος νεκρὸς ἦν
καὶ ἀνέζησεν, καὶ ἀπολωλὼς καὶ εὑρέθη.

16 Ἔλεγεν δὲ καὶ πρὸς τοὺς μαθητάς· ἄνθρωπός τις
ἦν πλούσιος, ὃς εἶχεν οἰκονόμον, καὶ οὗτος διεβλήθη
αὐτῷ ὡς διασκορπίζων τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ. 2 καὶ
φωνήσας αὐτὸν εἶπεν αὐτῷ· τί τοῦτο ἀκούω περὶ σοῦ;
ἀπόδος τὸν λόγον τῆς οἰκονομίας σου, οὐ γὰρ
δύνῃ ἔτι οἰκονομεῖν. 3 εἶπεν δὲ ἐν ἑαυτῷ ὁ οἰκονόμος·
τί ποιήσω, ὅτι ὁ κύριός μου ἀφαιρεῖται τὴν οἰκονομίαν
ἀπ᾽ ἐμοῦ; σκάπτειν οὐκ ἰσχύω, ἐπαιτεῖν αἰσχύνομαι.
4 οἶδα τί ποιήσω, ἵνα ὅταν μετασταθῶ ἐκ τῆς οἰκονομίας
δέξωνταί με εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν. 5 καὶ προσκαλεσάμενος
ἕνα ἕκαστον τῶν χρεωφειλετῶν τοῦ κυρίου ἑαυτοῦ
ἔλεγεν τῷ πρώτῳ· πόσον ὀφείλεις τῷ κυρίῳ μου;
6 ὁ δὲ εἶπεν· ἑκατὸν βάτους ἐλαίου. καὶ εἶπεν αὐτῷ·
δέξαι σου τὰ γράμματα καὶ καθίσας ταχὺ γράψον
πεντήκοντα. 7 εἶτα ἑτέρῳ εἶπεν· σὺ δὲ πόσον ὀφείλεις;
ὁ δὲ εἶπεν· ἑκατὸν κόρους σίτου. λέγει αὐτῷ· δέξαι
σου τὰ γράμματα καὶ γράψον ὀγδοήκοντα. 8 καὶ
ἐπῄνεσεν ὁ κύριος τὸν οἰκονόμον τῆς ἀδικίας ὅτι
φρονίμως ἐποίησεν· ὅτι οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τοῦ τούτου
φρονιμώτεροι ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τοῦ φωτὸς εἰς τὴν
γενεὰν τὴν ἑαυτῶν εἰσιν. 9 καὶ ἐγὼ ὑμῖν λέγω·
ἑαυτοῖς ποιήσατε φίλους ἐκ τοῦ μαμωνᾶ τοῦ ἀδικίας,
ἵνα ὅταν ἐκλείπῃτε δέξωνται ὑμᾶς εἰς τοὺς αἰωνίους
σκηνάς. 10 ὁ πιστὸς ἐν ἐλαχίστῳ καὶ ἐν πολλῷ πιστός
ἐστιν, καὶ ὁ ἐν ἐλαχίστῳ ἄδικος καὶ ἐν πολλῷ ἄδικός
ἐστιν. 11 εἰ οὖν ἐν τῷ ἀδίκῳ μαμωνᾷ πιστοὶ οὐκ
ἐγένεσθε, τὸ ἀληθινὸν τίς ὑμῖν πιστεύσει; 12 καὶ εἰ
ἐν τῷ ἀλλοτρίῳ πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε, τὸ ὑμέτερον
τίς ὑμῖν δώσει; 13 οὐδεὶς οἰκέτης δύσι κυρίοις
δουλεύειν δύναται· ἢ γὰρ τὸν ἕνα μισήσει καὶ τὸν
ἕτερον ἀγαπήσει, ἢ ἑνὸς ἀνθέξεται καὶ τοῦ ἑτέρου
καταφρονήσει. οὐ δύνασθε θεῷ δουλεύειν καὶ
μαμωνᾷ. 14 Ἤκουον δὲ πάντα ταῦτα καὶ οἱ Φαρισαῖοι
φιλάργυροι ὑπάρχοντες, καὶ ἐξεμυκτήριζον αὐτόν.
15 καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ὑμεῖς ἐστε οἱ δικαιοῦντες
ἑαυτοὺς ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων, ὁ δὲ θεὸς γινώσκει
τὰς καρδίας ὑμῶν· ὅτι ὃ ἐν ἀνθρώποις ὑψηλὸν
βδέλυγμα ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. 16 Ὁ νόμος καὶ οἱ
προφῆται μέχρι Ἰωάνου· ἀπὸ τοῦ τότε ἡ βασιλεία
τοῦ θεοῦ εὐαγγελίζεται, καὶ πᾶς εἰς αὐτὴν βιάζεται.
17 εὐκοπώτερον δὲ ἐστιν τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν
παρελθεῖν ἢ μίαν κεραίαν τοῦ νόμου πεσεῖν. 18 Πᾶς
ὁ ἀπολύων τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ γαμῶν ἄλλην
μοιχᾶται, καὶ πᾶς ὁ ἀπολελυμένην ἀπὸ ἀνδρὸς
γαμῶν μοιχᾶται. 19 Ἄνθρωπος δέ τις ἦν πλούσιος,
καὶ ἐνεδύετο πορφύραν καὶ βύσσον, εὐφραινόμενος
καθ᾽ ἡμέραν λαμπρῶς· 20 πτωχὸς δὲ τις ὀνόματι
Λάζαρος ἐβεβλήτο πρὸς τὸν πυλῶνα αὐτοῦ εἑλκωμένος,
21 καὶ ἐπιθυμῶν χορτασθῆναι ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν
πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ πλουσίου· ἀλλὰ καὶ
οἱ κύνες ἐρχόμενοι ἐπέλειχον τὰ ἕλκη αὐτοῦ. 22 ἐγένετο
δὲ ἀποθανεῖν τὸν πτωχὸν καὶ ἀπενεχθῆναι αὐτὸν
ὑπὸ τῶν ἀγγέλων εἰς τὸν κόλπον Ἀβραάμ· ἀπέθανεν
δὲ καὶ ὁ πλούσιος καὶ ἐτάφη. 23 καὶ ἐν τῷ
ἅδῃ ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμούς σου, ὑπάρχων
ἐν βασάνοις, ὁρᾷς Ἀβραὰμ ἀπὸ μακρὰν καὶ Λάζαρον
ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῦ· 24 καὶ αὐτὸς φωνήσας εἶπεν·
πάτερ Ἀβραάμ, ἐλέησόν με καὶ πέμψον Λάζαρον
ἵνα βάψῃ τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ὕδατος καὶ
καταψύξῃ τὴν γλῶσσάν μου, ὅτι ὀδυνῶμαι ἐν τῇ
φλογὶ ταύτῃ. 25 εἶπεν δὲ Ἀβραάμ· τέκνον, μνήσθητι
ὅτι ἀπέλαβες τὰ σὰ ἀγαθὰ ἐν τῇ ζωῇ σου καὶ
Λάζαρος ὁμοίως τὰ κακά· νῦν δὲ ὧδε παρακαλεῖται,
σὺ δὲ ὀδυνᾶσαι. 26 καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις μεταξὺ
ἡμῶν καὶ ὑμῶν χάσμα μέγα ἐστήρικται, ὅπως οἱ
θέλοντες διαβῆναι ἐντεῦθεν πρὸς ὑμᾶς μὴ δύνωνται,
μηδὲ οἱ ἐκεῖθεν πρὸς ἡμᾶς διαπερῶσιν. 27 καὶ εἶπεν·
ἐρωτῶ οὖν σε, πάτερ, ἵνα πέμψῃς αὐτὸν εἰς τὸν
οἶκον τοῦ πατρός μου, 28 ἔχω γὰρ πέντε ἀδελφούς,
ὅπως διαμαρτύρηται αὐτοῖς, μή καὶ αὐτοὶ ἔλθωσιν
εἰς τὸν τόπον τῆς βασάνου ταύτης. 29 λέγει αὐτῷ
Ἀβραάμ· ἔχουσι Μωυσῆν καὶ τοὺς προφήτας· ἀκουσάτωσαν
αὐτῶν. 30 ὁ δὲ εἶπεν· οὐχί, πάτερ Ἀβραάμ, ἀλλ᾽ ἐὰν
τινὰ ἀπὸ νεκρῶν πορευθῇ πρὸς αὐτοὺς, μετανοήσουσιν.
31 εἶπεν δὲ αὐτῷ· εἰ Μωυσῆν καὶ τοὺς προφήτας οὐκ
ἀκούουσιν, οὐδὲ ἐὰν τις ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ πεισθήσονται.

ויאמר אליו אל נא אדני שמע נא יש עמנו
אנשים חיל ראשים ויעלו נא אל אדני אל
השמרון אולי יגרע מלפני הנביא אשר
בארצו 26 ויאמר אליהם לכו ויעלו ויחפשו
ויגידו לו לאמר הנה אנשים חיל בעלי
מלחמה 27 ויאמר לא תשלחו ויעלו
אנשים אל אדוניכם הלא אל אליהו
הנביא ויאמר אל אליהו הנה נא אל
אדוניכם לאמר הנה אליהו בדתן
28 ויאמר אל אליהו הנה נא אל
אדוניכם לאמר הנה אליהו בדתן
29 ויאמר אל אליהו הנה נא אל
אדוניכם לאמר הנה אליהו בדתן
30 ויאמר אליהו אל תיראו כי
אתם אשר אתנו רבים מאשר אתם
31 ויתפלל אליהו ויאמר אל
אדוני פקח נא את עיני הנערה
ויפקח אדני את עיני הנערה
ויראה והנה הר מלא סוסים
ורכב אש סביב לאליהו

17

32 ויבא אליהו אל אדוניהו
ויאמר אליו אדוני מה אמר
אל אליהו לאמר אל תירא
כי אם אל אדוניהו אמר
אליהו אל אדוניהו לאמר
הנה נא אדוני אל אליהו
בדתן 33 ויאמר אדוניהו
אל אליהו לאמר אל תירא
כי אם אל אדוניהו אמר
אליהו אל אדוניהו לאמר
הנה נא אדוני אל אליהו
בדתן 34 ויאמר אליהו
אל אדוניהו לאמר אל תירא
כי אם אל אדוניהו אמר
אליהו אל אדוניהו לאמר
הנה נא אדוני אל אליהו
בדתן 35 ויאמר אליהו
אל אדוניהו לאמר אל תירא
כי אם אל אדוניהו אמר
אליהו אל אדוניהו לאמר
הנה נא אדוני אל אליהו
בדתן 36 ויאמר אליהו
אל אדוניהו לאמר אל תירא
כי אם אל אדוניהו אמר
אליהו אל אדוניהו לאמר
הנה נא אדוני אל אליהו
בדתן 37 ויבא
אליהו אל אדוניהו לאמר
אל תירא כי אם אל אדוניהו
אמר אליהו אל אדוניהו לאמר
הנה נא אדוני אל אליהו
בדתן

18

1 ויהי אחר הדברים האלה
ויהי דבר יי אל אליהו בשנה
השלישית לאמר לך הראה
אל אחאב ואתנה מטר על
פני האדמה 2 וילך אליהו
להראות אל אחאב ורעב
חזק בשמרון 3 ויקרא
אחאב אל עובדיה אשר
על הבית והעבדיה היה
ירא את יי מאד 4 והיה
בהכרת איזבל את נביאי
יי ויקח עובדיה מאה
נביאים וחבא אותם
חמשים איש במערה
וכלכלם לחם ומים
5 ויאמר אחאב אל
עובדיה לך אל הארץ
אל כל מעיני המים
ואל כל הנחלים אולי
נמצא חציר וחיות
ולא נכרית מן הבהמה
6 ויחלקו להם את
הארץ לעבר בה אחאב
הלך דרך אחת לבדו
ועובדיה הלך דרך
אחת לבדו 7 ובעבר
עובדיה בדרך והנה
אליהו לקראתו
ויכרהו ויאמר הלוא
אתה זה אדני אליהו
8 ויאמר אליו אני
לך אמר לאדניך הנה
אליהו 9 ויאמר
מה חטאתי כי אתה
נתן את עבדך ביד
אחאב להמיתני
10 חי יי אלהיך אם
יש גוי וממלכה אשר
לא שלח אדני שם
לבקשך ואמרו אין
הוא והשביע את
הממלכה והגוי כי
לא ימצאך
11 ועתה אתה אמר
לך לאמר הנה אליהו
12 והיה אני
אלך מאתך ורוח יי
תשאך אל אשר לא
אדע ובאתי להגיד
לאחאב ולא ימצאך
והמיתני ואני עבדך
ירא את יי מנעורי
13 הלוא הגיד
אדני את אשר עשיתי
בהרג איזבל את
נביאי יי ואחביא
מאה איש נביאי יי
חמשים איש במערה
וכלכלם לחם ומים
14 ועתה אתה אמר
לך לאמר הנה אליהו
15 ויאמר אליהו
צבאות אשר עמדתי
לפניו אם היום
אראנו אליו
16 ויעבר עובדיה
לקראת אחאב
ויגד לו ואחאב הלך
לקראת אליהו
17 והיה כראות
אחאב את אליהו
ויאמר אליו אחאב
אתה זה עכר ישראל
18 ויאמר לא עכרתי
את ישראל כי אם
אתה ובית אביך
בעזבכם את מצות
יי והלכת אחרי
הבעלים 19 ועתה
שלח קבץ אלי את
כל ישראל אל הר
הכרמל ואת נביאי
הבעל ארבע מאות
וחמשים ונביאי
האשרה ארבע מאות
אכלי שלחן איזבל
20 וישלח אחאב
בכל בני ישראל
ויקבץ את הנביאים
אל הר הכרמל
21 ויגש אליהו אל
כל העם ויאמר עד
מתי אתם פסחים
על שתי הסעפים
אם יי האלהים
לכו אחריו ואם
הבעל לכו אחריו
ולא ענו העם
אתו דבר 22 ויאמר
אליהו אל העם
אני נותרתי נביא
יי לבדי ונביאי
הבעל ארבע מאות
וחמשים איש
23 יתנו לנו שני
פרים ויבחרו להם
הפר האחד וינתחו
ויניחו על העצים
ואש לא שמו
והפר האחר אעשה
ונתתי על העצים
ואש לא אשים
24 וקראתם בשם
אלהיכם והאלהים
אשר יענה באש
הוא האלהים
ויענו כל העם
ויאמרו טוב הדבר
25 ויאמר אליהו
לנביאי הבעל בחרו
לכם הפר האחד
ועשו ראשונה
כי אתם הרבים
וקראו בשם
אלהיכם ואש לא
תשימו 26 ויקחו
את הפר אשר נתן
להם ויעשו ויקראו
בשם הבעל מהבקר
ועד הצהרים לאמר
הבעל ענני ולא
היה קול ואין
עונה ויפסחו על
המזבח אשר עשה
27 והיה בצהרים
ויתל בהם אליהו
לאמר קראו בקול
גדול כי אלהים
הוא אם שיח
וכי שיג לו
ואם דרך לו
אולי ישן הוא
ויעיר 28 ויקראו
בקול גדול
ויתגדדו כדתם
בחרבות וברמחים
עד שפך דם
עליהם 29 והיה
כעבר הצהרים
ויתנבאו עד
עלות המנחה
ואין קול ואין
עונה ואין קשיב
30 ויאמר אליהו
אל כל העם גשו
אלי כל העם
אשר נגש אליו
ויתקן את מזבח
יי הרוס אשר
נתץ 31 ויקח
אליהו שתים
עשרה אבנים
כמספר שבטי
בני יעקב אשר
היה דבר יי
אליו לאמר
ישראל יהיה
שמך 32 ויבן
את האבנים
מזבח בשם יי
ויעש תעלה
כבית זרע
סאתים סביב
המזבח
33 וערך את
העצים
ונתח את הפר
ויניח על
העצים
34 ויאמר
מלאו מים
את הכדים
ויצקו על
העולה ועל
העצים
35 ויאמר
שנו שנו
ויעשו שלשה
פעמים
36 ויהי
כעלות המנחה
ויגש אליהו
הנביא ויאמר
יי אלהי
אברהם יצחק
וישראל היום
יודע כי אתה
אלהים בישראל
ואנכי עבדך
ובדברך כל
הדברים האלה
37 ענני יי
ענני וידעו
העם הזה כי
אתה יי האלהים
ואתה הסבת
את לבם אחרנית
38 ותפל אש יי
ותאכל העלה
והעצים
והאבנים
והעפר
ואת המים
אשר בתעלה
לחכה
39 וכראות
כל העם
ויפלו על
פניהם
ויאמרו יי
הוא האלהים
יי הוא
האלהים
40 ויאמר
אליהו אליהם
תפשו את
נביאי הבעל
אל יפלט
מהם איש
ותפשום
אליהו
וירדם
אליהו
נחלה
קישון
וישחט
שם
41 ויאמר
אליהו
אל אחאב
עלה אכל
ושתה כי
קול המון
גשם
42 ואחאב
עלה לאכל
ולשתות
ואליהו
עלה אל
ראש הכרמל
ויגרבן
ארצה
ויתן
פניו
בין
ברכיו
43 ויאמר
אל נערו
עלה נא
הבט דרך
הים
ויעל
ויבט
ויאמר
אין
מאומה
ויאמר
שב
שבע
פעמים
44 והיה
בפעם
השביעית
ויאמר
הנה
עלה
כפת
קטנה
כאדם
עולה
מים
ויאמר
עלה
אמר
אל
אחאב
אסר
ורד
ולא
יעצרך
הגשם
45 והיה
מעט
עד
אם
כלה
ויהי
השמים
עבים
וקדר
ורוח
ויהי
גשם
גדול
ויבכו
אחאב
ויסע
יזרעאלה
46 ויד
יי היתה
אל אליהו
ויחגר
מתניו
וירץ
לפני
אחאב
עד
בואך
יזרעאלה

ܗܘܝܢ ܕܡܫܝܚܐ ܕܠܐ ܢܬܚܢܢܘܢ ܠܗ ܡܢ ܟܠ ܡܢܝܢܐ ܕܒܝܬ ܐܒܐ ܗܘ ܕܡܫܝܚܐ ܕܠܐ ܢܬܚܢ

ههلك ههم ههلك ههم ههلك ههم

22 מוב מאד יש בדברים הקטנים הללו שיש
2 בהם ואם אינם כמותם, אי אפשר שיהיו
הדברים הללו יש שלא יהיו בהם 3 כל אדם
אינו יכול לבוא אל הדברים הללו, מפני
4 שהם מלאים חכמה ואי אפשר שיהיו בהם
חכמה, שלא יהיה בהם מי שיודע אותם. 5 ואם
לא יהיה אדם מאמינם ומעלה אותם
בחכמה, 6 אם אדם אחר אינו מעלה אותם,
ואם יהיה הקדוש ברוך הוא 7 מלא בכל
אדם ובכל דבר לבדו 8 מעז אמר לבדו שיש
מלאים אותם ואם לא יהיה לו אדם 9
ואם לא יהיה אדם אי אפשר שיהיה לו אדם
ואם אין אדם לא יהיה לו אדם 10 אמר
הקדוש ברוך הוא אל אדם הראשון, אם אתה
אדם אל אדם הראשון 11 מוכן אתה לבוא אל
הדברים אשר אמר אליך אם אתה אי אתה מוכן
לבוא אל אדם הראשון, אם אתה אי אתה
אדם, אי אפשר אם אתה 12 אמר אדם אל אדם,
אי אפשר אם אתה אי אתה אדם 13 אמר
אדם אל אדם הקדוש ברוך הוא, אם אתה אי אתה
אדם אם אתה אי אתה אדם 14 אי אפשר אם
אתה 15 מכאן אפשר לשאול אם אתה אי אתה
אדם, אי אתה יודע אדם אי אתה אדם
אם אתה אי אתה אדם, אין הדבר לא יהיה
אדם אם אתה אי אתה אדם 16 אמר אדם
לאדם, אם אתה אי אתה אדם אי אפשר
אם אתה אי אתה אדם 17 אמר אדם
אל אדם הקדוש ברוך הוא, אם אתה אי אתה
אדם אי אפשר אם אתה אי אתה אדם 18 אמר אדם
אל אדם הקדוש ברוך הוא, אם אתה אי אתה
אדם אי אפשר אם אתה אי אתה אדם 19 אמר
אדם אל אדם הקדוש ברוך הוא, אם אתה אי אתה
אדם אי אפשר אם אתה אי אתה אדם 20 אמר
אדם אל אדם הקדוש ברוך הוא, אם אתה אי אתה
אדם אי אפשר אם אתה אי אתה אדם 21 אמר
אדם אל אדם הקדוש ברוך הוא, אם אתה אי אתה
אדם אי אפשר אם אתה אי אתה אדם 22 אמר
אדם אל אדם הקדוש ברוך הוא, אם אתה אי אתה
אדם אי אפשר אם אתה אי אתה אדם 23 אמר
אדם אל אדם הקדוש ברוך הוא, אם אתה אי אתה
אדם אי אפשר אם אתה אי אתה אדם 24 אמר
אדם אל אדם הקדוש ברוך הוא, אם אתה אי אתה
אדם אי אפשר אם אתה אי אתה אדם 25 אמר
אדם אל אדם הקדוש ברוך הוא, אם אתה אי אתה
אדם אי אפשר אם אתה אי אתה אדם 26 אמר
אדם אל אדם הקדוש ברוך הוא, אם אתה אי אתה
אדם אי אפשר אם אתה אי אתה אדם 27 אמר
אדם אל אדם הקדוש ברוך הוא, אם אתה אי אתה
אדם אי אפשר אם אתה אי אתה אדם 28 אמר
אדם אל אדם הקדוש ברוך הוא, אם אתה אי אתה
אדם אי אפשר אם אתה אי אתה אדם 29 אמר
אדם אל אדם הקדוש ברוך הוא, אם אתה אי אתה
אדם אי אפשר אם אתה אי אתה אדם 30 אמר
אדם אל אדם הקדוש ברוך הוא, אם אתה אי אתה
אדם אי אפשר אם אתה אי אתה אדם 31 אמר
אדם אל אדם הקדוש ברוך הוא, אם אתה אי אתה
אדם אי אפשר אם אתה אי אתה אדם 32 אמר
אדם אל אדם הקדוש ברוך הוא, אם אתה אי אתה
אדם אי אפשר אם אתה אי אתה אדם 33 אמר
אדם אל אדם הקדוש ברוך הוא, אם אתה אי אתה
אדם אי אפשר אם אתה אי אתה אדם 34 אמר
אדם אל אדם הקדוש ברוך הוא, אם אתה אי אתה
אדם אי אפשר אם אתה אי אתה אדם 35 אמר
אדם אל אדם הקדוש ברוך הוא, אם אתה אי אתה
אדם אי אפשר אם אתה אי אתה אדם 36 אמר
אדם אל אדם הקדוש ברוך הוא, אם אתה אי אתה
אדם אי אפשר אם אתה אי אתה אדם 37 אמר
אדם אל אדם הקדוש ברוך הוא, אם אתה אי אתה
אדם אי אפשר אם אתה אי אתה אדם 38 אמר
אדם אל אדם הקדוש ברוך הוא, אם אתה אי אתה
אדם אי אפשר אם אתה אי אתה אדם

36 בדבר אלה אמר אל־
יהוה אל־משה לאמר׃ 37 אמר
אל־בני ישראל ולקחו מאת
כל־נדיב לבו׃ 38 ויבא בצלאל
ואהליאב וכל־איש חכם־לב
אשר נתן יהוה חכמה
ותבונה בהם לדעת לעשות
את־כל־מלאכת עבדת הקדש
לכל אשר צוה יהוה׃ 39 ויעשו
בצלאל ואהליאב וכל־איש
חכם־לב אשר נתן יהוה חכמה
ותבונה בהם לדעת לעשות
את־כל־מלאכת עבדת הקדש
לכל אשר צוה יהוה׃ 40 ויעשו
בצלאל ואהליאב וכל־איש
חכם־לב׃ 41 ויקחו לפני־משה
את־כל־התרומה אשר הביאו
בני־ישראל לפני־משה
לעשות את־מלאכת עבדת
הקדש ויביאו עוד אליו
את־הנדבה׃ 42 ויבאו
כל־אשה חכמת־לב בידיהן
ויביאו את־הטבעת והנזם
והכומז כל־כלי זהב כל־איש
אשר־הניף תנופת זהב
ליהוה׃ 43 וכל־איש אשר נמצא
אתו תכלת וארגמן
ותולעת שני ושש ועזים
מאדמים ועורות אילים
מאדמים וערת תחשים
הביאו׃ 44 כל־מרים כסף
ונחשת הביאו תרומת
יהוה וכל־אשר נמצא אתו
עצי שטים לכל־מלאכת
העבדה הביאו׃ 45 וכל־אשה
חכמת־לב בידיה טוו
את־הטבעת והנזם
הצמיד הכומז כל־כלי
זהב וכל־איש אשר הניף
הניף זהב ליהוה׃ 46 ואת
אשר נמצא אתו תכלת
וארגמן ותולעת שני
ושש עזו נשים חכמות־לב
טוו׃ 47 ונשיא הביא את
אבני השהם ואבני המלואים
לאפד ולחשן׃ 48 ואת
הבשם ואת השמן למאור
ולשמן המשחה ולקטרת
הסמים׃ 49 כל־איש וכל־אשה
אשר נדבו לבם להביא
לכל־המלאכה אשר צוה
יהוה לעשות בידי משה
הביאו בני־ישראל נדבה
ליהוה׃ 50 ויאמר בני ישראל
אל־משה לאמר׃ 51 ראו
קרא יהוה בשם בצלאל
בן־אורי בן־חור למטה
יהודה׃ 52 וימלא אתו רוח
אלהים בחכמה בתבונה
ובדעת ובכל־מלאכה׃
53 לחשב מחשבת לעשות
בזהב ובכסף ובנחשת׃
54 ובחרשת אבן למלאת
ובחרשת עץ לעשות בכל־
מלאכת מחשבת׃ 55 ולהורות
שם־הוא ואהליאב בן־
אחיסמך למטה דן׃
56 מלא אתם חכמת־לב
לעשות את־כל־מלאכת
חרש וחשב ורקם בתכלת
ובארגמן בתולעת שני
ובשש׃ 57 ויעשו
בצלאל ואהליאב וכל־
איש חכם־לב אשר נתן
יהוה חכמה ותבונה
בהם לדעת לעשות את־
כל־מלאכת עבדת הקדש
לכל אשר צוה יהוה׃
58 ויקרא משה אל־
בצלאל ואל־אהליאב
וכל־איש חכם־לב אשר
נתן יהוה חכמה בלבו
כל־איש אשר נדבו לבו
אתו׃ 59 ויקחו מלפני
משה את כל־התרומה
אשר הביאו בני־ישראל
לפני־מלאכת עבדת הקדש
לעשות אתה ויביאו
אליו עוד הנדבה בבקר
בבקר׃ 60 ויבאו כל־
החכמים העשים את־
כל־מלאכת הקדש איש
מלאכתו אשר הם עשים
אתה׃ 61 ויאמרו אל־משה
לאמר הרבה העם להביא
מדי העבודה לעבדת
המלאכה אשר צוה יהוה
לעשות אתה׃ 62 ויצו משה
ויעבירו קול במחנה
לאמר אל־יעשו־עוד
איש־ואשה מלאכה לתרומת
הקדש ויכלא העם מהביא׃
63 והמלאכה היתה דים
לכל־המלאכה לעשות
אתה והותר׃ 64 ויעשו
בצלאל ואהליאב וכל־
איש חכם־לב אשר נתן
יהוה חכמה ותבונה
בהם לדעת לעשות את־
כל־מלאכת עבדת הקדש
לאמר׃ 65 ויעשו בצלאל
ואהליאב וכל־איש חכם־
לב אשר נתן יהוה חכמה
ותבונה בהם לדעת לעשות
את־כל־מלאכת עבדת הקדש
לאמר׃ 66 ויקח בצלאל
ואהליאב וכל־איש חכם־
לב אשר נתן יהוה חכמה
ותבונה בהם לדעת לעשות
את־כל־מלאכת עבדת הקדש
לאמר׃ 67 ויקחו
מלפני משה את־כל־
התרומה אשר הביאו
בני־ישראל לפני־מלאכת
עבדת הקדש לעשות אתה
ויביאו עוד אליו נדבה
בבקר׃ 68 ויבאו כל־
החכמים אשר עשו את־
כל־מלאכת הקדש איש
מלאכתו אשר הם עשים
אתה׃ 69 ויאמרו אל־
משה לאמר הרבה העם
להביא מדי העבודה
למלאכת המלאכה אשר
צוה יהוה לעשות אתה׃
70 ויצו משה ויעבירו
קול במחנה לאמר איש
ואשה אל־יעשו־עוד
מלאכה לתרומת הקדש
ויכלא העם מהביא׃
71 והמלאכה היתה דים
לכל־המלאכה לעשות
אתה והותר׃

23

ועשה בצלאל את־
ארון עצי שטים אמתים
שלשת־אלפים ומאת
ארכו ואמה וחצי רחבו
ואמה וחצי קומתו׃
2 וצפהו זהב טהור
מבית ומחוץ וצפהו
עליו זר זהב סביב׃
3 ויצק לו ארבע
טבעת זהב על־
ארבע פעמתיו ושתי
טבעת על־צלעו
האחת ושתי טבעת
על־צלעו השנית׃
4 ויעש בדי עצי
שטים וצפה אתם
זהב׃ 5 ויבא את־
הארון אל־המשכן
ויתן על־פרכת
הארון׃ 6 ויעש כפרת
זהב טהור אמתים
וחצי ארכה ואמה
וחצי רחבה׃ 7 ויעש
שני כרבים זהב
מקשה עשה אתם
מן־שני קצות
הכפרת׃ 8 כרוב אחד
מן־הקצה מזה
וכרוב אחד מן־
הקצה מזה מן־
הכפרת עשה את־
הכרבים על־שני
קצותיו׃ 9 והכרבים
פרשי כנפים
סוככים בכנפיהם
לעמת הכפרת
פניהם איש אל־
אחיו אל־הכפרת
היו פני הכרבים׃
10 ויעש את־השלחן
עצי שטים אמתים
ארכו ואמה ורחבו
אמה וחצי קומתו
ואמה׃ 11 ויצפהו
זהב טהור ויעש לו
זר זהב סביב׃
12 ויעש לו מסגרת
טפח סביב ויעש זר
זהב למסגרתו׃
13 ויצק לו ארבע
טבעת זהב ויתן
הטבעת על־
ארבע הפעמות
אשר לארבע
רגליו׃ 14 לעמת
המסגרת היו הטבעות
בתים לבדים לשאת
את־השלחן׃
15 ויעש את־הבדים
עצי שטים וצפם
זהב לשאת את־
השלחן׃ 16 ויעש
את־הכלים אשר
על־השלחן את־
קערתיו וכפתיו
וקשותיו ואת־
הבזכים אשר יסך
בהם לבונתה זהב
טהור׃ 17 ויעש
את־המנרה זהב
טהור מקשה יעשה
המנרה ירכה וקנה
גביעיה כפתריה
ופרחיה ממנה היו׃
18 וששה קנים יצאים
מצדיה שלשה קני
מנרה מצדה האחת
ושלשה קני מנרה
מצדה השנית׃
19 שלשה גבעים
מקשדים בקנה
האחד שלשה
פרחים וכפתר
בקנה הקנה
השלישי כן לששת
הקנים היוצאים
מן־המנרה׃
20 ובמנרה
ארבעה גבעים
מקשדים כפתריה
ופרחיה׃ 21 וכפתר
תחת שני הקנים
ממנה וכפתר
תחת שני הקנים
ממנה וכפתר
תחת שני הקנים
ממנה לששת
הקנים היוצאים
ממנה׃ 22 כפתריהם
וקניהם ממנה היו
כולה מקשה אחת
זהב טהור׃
23 ויעש נרתיקיה
ומלקחיה זהב
טהור׃ 24 ככר
זהב טהור עשה
אתה ואת כל־
הכלים האלה׃
25 ויעש את־
מזבח הקטרת
עצי שטים אמה
ארכו ואמה רחבו
רבוע ושתים אמה
קומתו וממנו
היו קרנותיו׃
26 ויצפהו זהב
טהור את־גגו
וקירתיו סביב
וקרנתיו ויעש לו
זר זהב סביב׃
27 ושתי טבעת
זהב עשה לו
מתחת לזרו על
שתי צלעתיו על
שתי צדיו היו
לבתים לבדים
לשאת אתו בהם׃
28 ועשה את־
הבדים עצי שטים
ויצפם זהב׃

לבית אביו ויאמר אל אחיו ואל אנשי מקומו
לולי הוצאתי את אבי מבית פרעה ובאתי
מארץ מצרים הנה עתה אבי מת ואחי
בארץ כנען ואני אבקש לקנות לי שדה
ומערת המכפלה אשר בשדה אפרון בן
צחר החתי לקבר בה ועתה אם אמצא
חן בעיניכם אל נא תמנעו מדבר אל
פרעה לאמר אבי השבעני לאמר הנה
אנכי מת בקברי אשר כריתי לי בארץ
כנען ועתה אעלה נא וקברתי את אבי
ואשובה ויאמר פרעה עלה וקבר את
אביך כאשר השבעך ויעל יוסף לקבר
את אביו ויעלו אתו כל עבדי פרעה
זקני ביתו וכל זקני ארץ מצרים
וכל בית יוסף ואחיו ובית אביו
רק טפם וצאנם ובקרם עזבו בארץ
גשן וגם רכב עמו ויהי המחנה כבד
מאד ויספד יוסף לאביו שבעת ימים
ויעבר אבל מצרים ויהי כי עברו
ימי בכיתו וידבר יוסף אל בית
פרעה לאמר אם נא מצאתי חן בעיניכם
דברו נא באזני פרעה לאמר אבי
השביעני לאמר הנה אנכי מת בקברי
אשר כריתי לי בארץ כנען שם תקברני
ועתה אעלה נא ואקברה את אבי
ואשובה ויאמר פרעה עלה וקבר את
אביך כאשר השבעך ויהי כי הוציא
יוסף את אביו ויעלו אתו כל עבדי
פרעה זקני ארץ מצרים וכל בית יוסף
ואחיו ובית אביו רק טפם וצאנם
ובקרם עזבו בארץ גשן וגם רכב
עמו ויהי המחנה כבד מאד ויראו
יושבי הארץ הכנעני את אבל בגרן
האטד אשר בעבר הירדן ויאמרו
אבל כבד זה למצרים על כן קרא
שמו אבל מצרים אשר בעבר הירדן
ויעשו בניו לו כן כאשר צוה אתם
ישאו בניו אתו ארצה כנען ויקברו
אתו במערת השדה המכפלה אשר
קנה אברהם את השדה לאחזת קבר
מאת עפרן החתי על פני ממרא
וישב יוסף מצרים הוא ואחיו
וכל העלים אתו לקבר את אביו
אחרי קבר את אביו
ויראו אחי יוסף כי מת אביהם
ויאמרו לו לו יקטרנו יוסף
וגמל לנו את כל הרעה אשר
גמלנו ועתה צו אל אביך לאמר
אביך צוה לפני מותו לאמר
כה תאמרו ליוסף אנא שא נא
פשע אחיך וחטאתם כי רעה
גמלוך ועתה שא נא לפשע
עבדי אלהי אביך ויבך יוסף
בדברם אליו גם אחיו הלכו
ויפלו לפניו ויאמרו הננו לך
לעבדים ויאמר אלהם יוסף
אל תיראו כי התחת אלהים
אני ואתם חשבתם עלי רעה
אלהים חשבה לטובה למען
עשה כיום הזה להחיות עם
רב ועתה אל תיראו אנכי
אכלכל אתכם ואת טפכם
וינחם אתם וידבר על לבם
ויישב יוסף במצרים הוא
ובית אביו ויחי יוסף מאה
ועשר שנים וירא יוסף לאפרים
בני שלשים גם בני מכיר בן
מנשה ילדו על ברכי יוסף
ויאמר יוסף אל אחיו אנכי
מת ואלהים פקד יפקד אתכם
והעלה אתכם מן הארץ הזאת
אל הארץ אשר נשבע לאברהם
ליצחק וליעקב וישבע יוסף
את בני ישראל לאמר פקד
יפקד אלהים אתכם והעלתם
את עצמותי מזה
ויחי יוסף מאה ועשר שנים
ויחנטו אתו ויישם בארון
במצרים

24

ויאמר אל אביו אל נא אבי
כי כן אבי צוה לאמר אם לא
תקבר את אבי אשר נשבעתי
אלך נא ואקברה את אבי
ואשובה ויאמר פרעה עלה
וקבר את אביך כאשר השבעך
ויעל יוסף לקבר את אביו
ויעלו אתו כל עבדי פרעה
זקני זקן ארץ מצרים
וכל בית יוסף ואחיו ובית
אביו רק טפם וצאנם
ובקרם עזבו בארץ גשן
וגם כל בית יוסף ואחיו
ובית אביו ויעל עמו רכב
וגם רכב היה המחנה כבד
מאד ויבא עד גרן האטד
אשר בארץ ירדן ויספדו
שם מספד גדול וכבד מאד
ויעשה לאביו אבל שבעת
ימים וירא יושב הארץ
הכנעני את האבל בגרן
האטד ויאמרו אבל כבד
זה למצרים על כן קרא
שמו אבל מצרים אשר
בעבר הירדן
ויעשו בניו לו כן כאשר
צוה אתם
ישאו בניו אתו ארצה כנען
ויקברו אתו במערת השדה
המכפלה אשר קנה אברהם
את השדה לאחזת קבר
מאת עפרן החתי על פני
ממרא
וישב יוסף מצרים הוא
ואחיו וכל העלים אתו
לקבר אביו אחרי קבר
את אביו
ויראו אחי יוסף כי מת
אביהם ויאמרו לו לו יקטרנו
יוסף וגמל לנו את כל
הרעה אשר גמלנו
ועתה צו אל אביך לאמר
אביך צוה לפני מותו
לאמר
כה תאמרו ליוסף אנא
שא נא פשע אחיך
וחטאתם כי רעה
גמלוך ועתה שא נא
לפשע עבדי אלהי
אביך ויבך יוסף
בדברם אליו
ויבאו גם אחיו הלכו
ויפלו לפניו ויאמרו
הננו לך לעבדים
ויאמר אלהם יוסף
אל תיראו כי
התחת אלהים
אני
ואתם חשבתם
עלי רעה
אלהים חשבה
לטובה
למען עשה
כיום הזה
להחיות
עם רב
ועתה
אל תיראו
אנכי
אכלכל
אתכם
ואת
טפכם
וינחם
אתם
וידבר
על לבם
ויישב
יוסף
במצרים
הוא
ובית
אביו
ויחי
יוסף
מאה
ועשר
שנים
וירא
יוסף
לאפרים
בני
שלשים
גם
בני
מכיר
בן
מנשה
ילדו
על
ברכי
יוסף
ויאמר
יוסף
אל
אחיו
אנכי
מת
ואלהים
פקד
יפקד
אתכם
והעלה
אתכם
מן
הארץ
הזאת
אל
הארץ
אשר
נשבע
לאברהם
ליצחק
וליעקב
וישבע
יוסף
את
בני
ישראל
לאמר
פקד
יפקד
אלהים
אתכם
והעלתם
את
עצמותי
מזה
ויחי
יוסף
מאה
ועשר
שנים
ויחנטו
אתו
ויישם
בארון
במצרים

37 ممكن ممكن ممكن

1 נבואת מלאכי אל ישראל׳ 1 משא דבר־יהוה אל־ישראל
ביד מלאכי׳ 2 אהבתי אתכם אמר יהוה ואמרתם
במה אהבתנו הלוא־אח עשו׳ נאם־יהוה ואוהב
את־יעקב׳ 3 ואת־עשו שנאתי׳ ואשים את־הריו
שמה׳ ונחלתו לתנים מדבר׳ 4 כי־תאמר אדום
רוששנו׳ ונשוב ונבנה חרבות׳ כה אמר יהוה
צבאות׳ הם יבנו ואני אהרוס׳ וקראו להם גבול
רשע׳ והעם אשר זעם יהוה עד־עולם׳ 5 ועיניכם
תראנה׳ ואתם תאמרו׳ יגדל יהוה׳ מעבר לגבול
ישראל׳ 6 בן יכבד עבד׳ ואם־אני אדון׳ איה
כבודי׳ ואם־אני מורא׳ איה יראתי׳ אמר יהוה
צבאות׳ אליכם הכהנים בזי שמי׳ ואמרתם׳
במה בזינו את־שמך׳ 7 מגיש על־מזבחי לחם
מגואל׳ ואמרתם׳ במה גאלנוך׳ בדבר־יהוה׳
שלחן אדון הוא׳ 8 וכי־תגישון עור לזבח׳
אין רע׳ וכי־תגישו פסח וחלה׳ אין־טוב׳
הקריבהו־נא לפחתך׳ הרצה ישא־פניך׳ אמר
יהוה צבאות׳ 9 ועתה׳ חלו־נא את־פני אל׳
ויחנו־נו׳ מיד היתה זאת׳ הרצה מכם׳ אמר
יהוה צבאות׳ 10 מי־גם־בכם׳ ויסגר דלתים׳
ולא־תאירו מזבחי חנם׳ אין־חפץ בכם׳ אמר
יהוה צבאות׳ ומנחה לא־ארצה מידכם׳ 11 כי
ממזרח־שמש׳ ועד־מבואו׳ גדול שמי בגוים׳
ובכל־מקום מקטיר׳ מגיש לשמי׳ ומנחה
טהורה׳ כי־גדול שמי בגוים׳ אמר יהוה צבאות׳
12 ואתם מחללים׳ אמרים׳ שלחן אדון הוא׳
וניבו׳ נבזה הוא׳ 13 ואמרתם׳ הנה מה־מלאה׳
ונפחתם׳ אמר יהוה צבאות׳ והבאתם׳ הגזול
והפסח׳ והבאתם׳ את־הקרבן׳ הארצה מידכם׳
אמר יהוה׳ 14 וארור׳ נוכל׳ אשר־יש בעדרו׳
זכר׳ ונדר׳ ומזבח לאדני׳ מום׳ כי מלך גדול
אני׳ אמר יהוה צבאות׳ ושמי נורא׳ בגוים׳

2 ועתה׳ אליכם הכהנים׳ המצוה הזאת׳
לכם׳ 2 אם־לא תשמעו׳ ואם־לא תשימו׳
לב׳ לתת כבוד לשמי׳ אמר יהוה צבאות׳
ושלחתי׳ בכם את־המארה׳ וארותי׳ את־
ברכותיכם׳ וגם׳ ארותיה׳ כי אינכם׳ שמים
על־לב׳ 3 הנני גוער׳ לכם את־הזרע׳
ופרשתי׳ פרש׳ על־פניכם׳ פרש חגיכם׳
ונשא אתכם׳ אליו׳ 4 וידעתם׳ כי־שלחתי׳
אליכם׳ את־המצוה׳ הזאת׳ להיות׳ בריתי׳
את־לוי׳ אמר יהוה צבאות׳ 5 בריתי׳ היתה
אתו׳ החיים׳ והשלום׳ ואתנם׳ לו׳ מורא׳
ויירא׳ אותי׳ מפני שמי׳ נחת׳ היתה׳
בפיו׳ ותורת׳ אמת׳ היתה׳ בשפתיו׳
לא־נמצא׳ עולה׳ בשפתיו׳ בשלום׳
והישר׳ הלך׳ אתי׳ ורבים׳ השיב׳
מעון׳ 7 כי שפתי כהן׳ ישמרו־דעת׳
ותורה׳ יבקשו׳ מפיהו׳ כי מלאך׳
יהוה צבאות׳ הוא׳ 8 ואתם׳ סרתם׳
מן־הדרך׳ הכשלתם׳ רבים׳ בתורה׳
שחתתם׳ ברית׳ לוי׳ אמר יהוה צבאות׳
9 וגם־אני׳ נתתי׳ אתכם׳ נבזים׳
ושפלים׳ לכל־העם׳ כפי אשר־אינכם׳
שמרים׳ את־דרכי׳ ונשאתם׳ פנים׳
בתורה׳ 10 הלוא־אב׳ אחד׳ לכלנו׳
הלא־אל׳ אחד׳ בראנו׳ מדוע׳ נבגד׳
איש׳ באחיו׳ לחלל׳ ברית׳ אבתינו׳
11 בגדה׳ יהודה׳ ותועבה׳ נעשתה׳
בישראל׳ ובירושלם׳ כי־חלל׳ יהודה׳
קדש׳ יהוה׳ אשר־אהב׳ ובעל׳
בת־אל׳ נכר׳ 12 יכרת׳ יהוה׳ לאיש׳
אשר־יעשנה׳ ער׳ ועונה׳ מאהלי׳
יעקב׳ ומגיש׳ מנחה׳ ליהוה׳
צבאות׳ 13 וזאת׳ שנית׳ תעשו׳
כסות׳ דמעות׳ יהוה׳ בבכי׳ ואנחה׳
מאין׳ עוד׳ פנות׳ אל־המנחה׳
ולקחת׳ רצון׳ מידכם׳ 14 ואמרתם׳
על־מה׳ יען׳ יהוה׳ העיד׳ בינך׳
ובין׳ אשת׳ נעוריך׳ אשר־אתה׳
בגדת׳ בה׳ ואשת׳ חברתך׳ ואשת׳
בריתך׳ 15 הלא־אחד׳ עשה׳ ושאר׳
רוח׳ לו׳ ומה׳ האחד׳ מבקש׳
זרע׳ אלהים׳ ונשמרתם׳ ברוחכם׳
ואל־בגד׳ אל־אשת׳ נעוריך׳ לא
תבגד׳ 16 כי־שנא׳ שלח׳ אמר יהוה
אלהי׳ ישראל׳ וכסה חמס׳ על־לבושו׳
אמר יהוה צבאות׳ ונשמרתם׳ ברוחכם׳
ולא תבגדו׳ 17 הוגעתם׳ יהוה׳ בדבריכם׳
ואמרתם׳ במה הוגענו׳ באמרכם׳ כל־
עשה רע׳ טוב׳ בעיני יהוה׳ והם׳
בם׳ חפץ׳ או׳ איה׳ אלהי׳ המשפט׳
3 הנני׳ שלח׳ מלאכי׳ ופנה׳ דרך׳
לפני׳ והאדון׳ אשר־אתם׳ מבקשים׳
פתאם׳ אל־היכלו׳ ומלאך׳ הברית׳
אשר־אתם׳ חפצים׳ הנה׳ בא׳ אמר
יהוה צבאות׳ 2 ומי׳ מכיל׳ את־יום׳
בואו׳ ומי׳ העמד׳ בהראותו׳ כי־הוא׳
כאש׳ צורף׳ וכבורית׳ מכבסים׳
3 וישב׳ צורף׳ וטהר׳ כסף׳ וטהרם׳
את־בני׳ לוי׳ וזקק׳ אותם׳ כזהב׳
וככסף׳ והיו׳ ליהוה׳ מגישי׳ מנחה׳
בצדקה׳ 4 וערבה׳ יהודה׳ וירושלם׳
ליהוה׳ כימי׳ עולם׳ וכשנים׳
קדמניות׳ 5 וקרבתי׳ אליכם׳ למשפט׳
והיתי׳ מהר׳ בעדים׳ המנאפים׳
ובעדים׳ המשבעים׳ לשקר׳ ובעדים׳
עושקי׳ שכר׳ שכיר׳ אלמנה׳ ויתום׳
והטי׳ גר׳ ולא־יראו׳ אותי׳ אמר
יהוה צבאות׳ 6 כי אני׳ יהוה׳ לא
שניתי׳ ואתם׳ בני׳ יעקב׳ לא־כלתם׳
7 למימי׳ אבתיכם׳ סרתם׳ מחקי׳
ולא שמרתם׳ שובו׳ אלי׳ ואשובה׳
אליכם׳ אמר יהוה צבאות׳ ואמרתם׳
במה נשוב׳ 8 היאקב׳ אדם׳ אלהים׳
כי אתם׳ קבעים׳ אותי׳ ואמרתם׳
במה קבעתיך׳ במעשר׳ ותרומה׳
9 בארור׳ אתם׳ נארר׳ ואתי׳ אתם׳
קבעים׳ הגוי׳ כלו׳ 10 הבו׳ את־
המעשר׳ אל־בית׳ האוצר׳ והי׳ טרף׳
בביתי׳ ובחנו׳ נא׳ בזאת׳ אמר יהוה
צבאות׳ אם־לא אפתח׳ לכם׳ את־
ארבות׳ השמים׳ והריקתי׳ לכם׳
ברכה׳ עד׳ בלי׳ די׳ 11 וגערתי׳
לכם׳ באכל׳ ולא־ישחת׳ לכם׳ את־
פרי׳ האדמה׳ ולא־תשכל׳ גפנכם׳
בשדה׳ אמר יהוה צבאות׳ 12 ואשרו׳
אתכם׳ כל־הגוים׳ כי־תהיו׳ אתם׳
ארץ׳ חפצה׳ אמר יהוה צבאות׳
13 חזקו׳ עלי׳ דבריכם׳ אמר יהוה
ואמרתם׳ מה־נדברנו׳ עליך׳ 14 אמרתם׳
שוא׳ עבד׳ אלהים׳ ומה־בצע׳ כי
שמרנו׳ משמרתו׳ וכי־הלכנו׳ קדרנית׳
מפני׳ יהוה׳ צבאות׳ 15 ועתה׳ אנחנו
מאשרים׳ זדים׳ גם׳ נבנו׳ עשי׳
רשעה׳ גם׳ בחנו׳ אלהים׳ ומלטו׳
16 אז׳ נדברו׳ יראי׳ יהוה׳ איש׳
אל־רעהו׳ ויקשב׳ יהוה׳ וישמע׳
ויכתב׳ ספר׳ זכרון׳ לפניו׳ ליראי׳
יהוה׳ ולחשבי׳ שמו׳ 17 והיו׳ לי׳
אמר יהוה צבאות׳ ביום׳ אעשה׳
סגלה׳ וחמלתי׳ אותם׳ כאיש׳
חומל׳ על־בנו׳ העבד׳ אותו׳ 18 ושבתם׳
וראיתם׳ בין׳ צדיק׳ לרשע׳ בין׳
עבד׳ אלהים׳ לאשר׳ לא־עבדו׳
4 כי׳ הנה׳ היום׳ בא׳ בער׳ כתנור׳
והיו׳ כל־זדים׳ וכל־עשי׳ רשעה׳
קש׳ ולהט׳ אתם׳ היום׳ הבא׳ אמר
יהוה צבאות׳ אשר׳ לא־יעזב׳ להם׳
שרש׳ וענף׳ 2 ולכם׳ יראי׳ שמי׳
זרח׳ שמש׳ צדקה׳ ומרפא׳ בכנפיה׳
ויצאתם׳ ופשתם׳ כעגלי׳ מרבק׳
3 ושסתם׳ רשעים׳ כי־יהיו׳ אפר׳
תחת׳ כפות׳ רגלכם׳ ביום׳ אשר׳
אני׳ עשה׳ אמר יהוה צבאות׳
4 זכרו׳ תורת׳ משה׳ עבדי׳ אשר׳
צויתי׳ אתו׳ בחרב׳ על־כל־ישראל׳
חקים׳ ומשפטים׳ 5 הנה׳ אנכי׳
שלח׳ לכם׳ את־אליה׳ הנביא׳
לפני׳ בוא׳ יום׳ יהוה׳ הגדול׳
ונורא׳ 6 והשיב׳ לב׳ אבות׳ על־
בנים׳ ולב׳ בנים׳ על־אבתם׳
פן־אבוא׳ והכיתי׳ את־הארץ׳
חרם׳

ישראל ויהודה ויושבי ירושלים ויאשיהו המלך
14 ובנו בעצלתם ובנו בעצלתם ובנו בעצלתם
15 ויהוה אלהי אבתיהם שלח אליהם ביד
מלאכיו השכם ושלח כי חמל על עמו
ועל מעונו׃ 16 והם היו מלעגים במלאכי
האלהים ובזים דבריו ומתעללים בנביאיו
עד עלות חמת יהוה בעמו עד בלי תרפא׃
17 ויעל עליהם את מלך כשדים ויהרג בחרב
בבית מקדשם ולא חס על בחור ובתולה
זקן ושיבה הכל נתן בידו׃ 18 וכל כלי
בית האלהים הגדולים והקטנים ואוצרות
בית יהוה ואוצרות המלך ושריו הכל הביא
בבלה׃ 19 וישרפו את בית האלהים
ויתצו את חומת ירושלים וכל ארמנותיה
שרפו באש וכל כליהם המחמדים לשחת׃
20 ואת השארים הגלה בחרבה אל בבל
ויהיו לו ולבניו לעבדים עד עמדו מלכות
פרס׃ 21 לשלם דבר יהוה בפי ירמיה
עד רצתה הארץ שבתותיה כל ימי השמה
שבתה לשלם שבעים שנה׃ 22 ובשנת אחת
למלך כורש מלך פרס לשלם דבר יהוה
מפי ירמיה העיר יהוה את רוח כורש מלך
פרס ויעבר קול בכל מלכותו וגם במכתב
לאמר׃ 23 כה אמר כורש מלך פרס כל
ממלכות הארץ נתן לי יהוה אלהי השמים
והוא פקד עלי לבנות לו בית בירושלים
אשר ביהודה מי בכם מכל עמו יהי יהוה
אלהיו עמו ויעל׃

3

1 ויהי בשבת השביעי
בערים ויאספו העם כאיש אחד אל
ירושלים׃ 2 ויעמד ישוע בן יוצדק
וזרובבל בן שאלתיאל ואחיו ויבן את
מזבח אלהי ישראל להעלות עליו עולות
כאשר כתוב בתורת משה איש האלהים׃
3 ויכונו המזבח על מכונתו כי פחד
היה בם מעמי הארצות ויעלו עליו עולות
ליהוה עולות בבקר ובערב׃ 4 וחג
הסכות עשו ככתוב ועולת יומם ביומם
במספר כמשפט דבר יום ביומו׃
5 ואחרי כן עולת התמיד וחדשים
ולכל מועדי יהוה המקודשים ולכל
מתנדב נדבה ליהוה׃ 6 מיום אחד
לחדש השביעי החלו להעלות עולות
ליהוה והיכל יהוה לא יסד׃ 7 ויתנו
כסף לחצבים ולחרשים ומאכל ומשתה
ושמן לצידנים ולצרים להביא עצי
ארז מן הלבנון אל יפו על פי הרשיון
אשר לכורש מלך פרס עליהם׃
8 ובשנה השנית לבואם אל בית האלהים
בירושלים בחדש השני החל זרובבל בן
שאלתיאל וישוע בן יוצדק ושאר אחיהם
הכהנים והלוים וכל הבאים מן השבי
אל ירושלים ויעמידו הלוים מבן עשרים
ומעלה לנצח על מלאכת בית יהוה׃
9 ויעמד ישוע בניו ואחיו קדמיאל ובניו
בני יהודה כאיש אחד לנצח על עשי
המלאכה בבית האלהים בני חנדד בניהם
ואחיהם הלוים׃ 10 ויסדו בנאי את
היכל יהוה ויעמידו הכהנים בבגדיהם
בחצצרות והלוים בני אסף בצלתים
להלל את יהוה על יד דויד מלך ישראל׃
11 ויענו בהלל ובתודה לשבח ליהוה כי
טוב כי לעולם חסדו על ישראל וכל
העם תרועה גדולה בהלל שבח ליהוה
על יסד בית יהוה׃ 12 ורבים מן
הכהנים והלוים וראשי האבות הזקנים
אשר ראו את הבית הראשון בבכותם
בעת יסד הבית הזה לעיניהם ורבים
לרוע קול בשמחה׃ 13 ולא יכלו
הכהנים לשמע תרועת השמחה מקול
בכי העם כי העם הריעו תרועה גדולה
והקול נשמע עד מרחוק׃
14 ויהי כשמע צרי יהודה ובנימין כי
בני הגולה בונים היכל ליהוה אלהי
ישראל׃ 15 ויגשו אל זרובבל ואל
ראשי האבות ויאמרו אליהם נבנה עמכם
כי כאשר אתם דרשים את אלהיכם
ולו אנחנו זבחים מימי אסר חדון מלך
אשור אשר העלנו פה׃ 16 ויאמרו אליהם
זרובבל וישוע וראשי האבות לישראל לא
לכם ולנו לבנות בית לאלהינו כאשר צוה
אתנו יהוה אלהי ישראל׃ 17 ויהי
כשמע עם הארץ את ידי יהודה ובנימין
לצרר אל יהודה ולבהלם לבנות׃
18 ויעצו עליהם יועצים לבלתי הצליח
את עצתם כל ימי כורש מלך פרס ועד
מלכות דריוש מלך פרס׃ 19 ובמלכות
אחשורוש בתחלת מלכו כתבו שטנה
על יושבי יהודה וירושלים׃
20 ובימי ארתחשסתא כתב בשלם
ומתרדת וטבאל ושאר רעיהם אל ארתחשסתא
מלך פרס וכתב הכתב נכתב ארמית
ומתרגם׃ 21 אדון המלך ארתחשסתא
יודע כי היהודים אשר עלו מאתך
באו אלינו בירושלים הקריה המרדנית
ומחומותיה יסדו ותרומם׃ 22 ועתה
הטיבו עשות עם הדבר הזה למה יגדל
נזק לנזקין המלכים׃ 23 אז מעת
הגיד הדבר לפני ארתחשסתא המלך
נבהלו אל בית יהודים בירושלים
ויבטלו בזרוע ומחיל׃ 24 אז נבטלה
מלאכת בית האלהים אשר בירושלים
ותהי בטלה עד שנת שתים למלכות
דריוש מלך פרס׃

4

1 ויהי כשמע צרי יהודה
ובנימין כי בני הגולה בונים היכל
ליהוה אלהי ישראל׃ 2 ויגשו אל
זרובבל ואל ראשי האבות ויאמרו אליהם
נבנה עמכם כי כאשר אתם דרשים את
אלהיכם ולו אנחנו זבחים מימי אסר
חדון מלך אשור אשר העלנו פה׃
3 ויאמר אליהם זרובבל וישוע וראשי
האבות לישראל לא לכם ולנו לבנות בית
לאלהינו כי אם אנחנו יחדו נבנה ליהוה
אלהי ישראל כאשר צוה אתנו המלך
כורש מלך פרס׃ 4 והי עם הארץ
מרפים ידי יהודה ומבהלים לבנות׃
5 ויעצו עליהם יועצים להפר עצתם
כל ימי כורש מלך פרס ועד מלכות
דריוש מלך פרס׃ 6 ובמלכות אחשורוש
בתחלת מלכותו כתבו שטנה על יושבי
יהודה וירושלים׃ 7 ובימי ארתחשסתא
כתב בשלם ומתרדת וטבאל ושאר רעיהם
אל ארתחשסתא מלך פרס כתב הכתב
כתוב ארמית ומתרגם׃ 8 רחום בעל
טעם ושמשי הסופר כתבו אגרת אחת
על ירושלים אל ארתחשסתא המלך כדנה׃
9 אז רחום בעל טעם ושמשי הסופר
ושאר רעיהם הדינים אפרסכיא טרפלא
אפרסיא ארכוי בבל שושנכיא דהיא
עילמיא׃ 10 ושאר אמה די הגלה
אסנפר רב ויקר והושב בכתב אגרתא
ועתה׃ 11 זנה פתגם די שלחו עליהון
לות ארתחשסתא מלכא עבדך אנשי עבר
נהרה וכען׃ 12 יהי ידע למלכא די
יהודיא די סלקו מן לותך אתו לן
לירושלם קרתא מרדתא ובישתא בנין
ושורין שכללו ויתדן שיזבון׃
13 כען יהי ידע למלכא די אם קרתא
דנה תתבנה ושורין תשלמון מנדה
בלו ואגר לא יתן׃ 14 והן מלח
היכלא אכלין ולא יאות לנא למחזה
ערות מלכא על כן שלחין ומודעין
למלכא׃ 15 די יבקר בספר דכרנא
די אבהתך ותשכח בספר דכרנא
ותידע די קרתא מרדתא היא ומזיקת
מלכין ומדינן ומרד בגוה מן יומין
עלמין על דנה חרבת קרתא׃
16 מודעין אנחנא למלכא די אם קרתא
דנה תתבנה ושורין תשלמון לך
אדין לא אית לך חלק בעבר נהרה׃
17 אדין פתגם שלח המלך אל רחום
בעל טעם ואל שמשי הסופר ואל שאר
רעיהם די יתבין בשמרין ואל שאר
עבר נהרה שלם וכען׃ 18 אגרתא
די שלחתון עלינה קדמי פרשת׃
19 ומני שים טעם ובקר אתבקר
ואשכח דנה קרתא מן יומין עלמין
קדמת מלכין יהבת בה ומרד ומנדה
יהיו בה׃ 20 ותקפין הוון על ירושלם
מלכין שלטין בכל עבר נהרה ומנדה
בלו ואגר לא יתן׃ 21 כען שיתו
טעם די לא יתבנה קרתא דנה עד די
יתן טעם מני׃ 22 וזהרו מן למעבד
דנה לא תתיעלון מה יתרבה נזק
לנזקין מלכין׃ 23 אדין כדי
אגרת די רחום בעל טעם ושמשי הסופר
ושאר רעיהם קדם ארתחשסתא מלכא
אתבטלו בזרע וחיל׃ 24 אדין
בטלת עבדת בית אלהא די בירושלם
ובטלת עד שנת תרתין למלכות
דריוש מלך פרס׃

11 ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἐρχομένῳ ζωὴν τὴν αἰώνιον. καὶ νῦν ἐὰν μὴ
πιστεύσητε τοῖς ἐμοῖς ῥήμασιν, πῶς ἐὰν εἴπω ὑμῖν τὰ ἐπουράνια;
12 οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανὸν εἰ μὴ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
καταβάς, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. 13 καὶ καθὼς Μωυσῆς ὑψώσεν τὸν
ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὕτως ὑψωθῆναι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου,
14 ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων ἐν αὐτῷ μὴ ἀπόληται ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον.
15 ὅτι οὕτως ἠγάπησεν ὁ θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν υἱὸν τὸν
μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται ἀλλ'
ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον. (aiōn g165, aiōnios g166) 16 οὕτως γὰρ ἠγάπησεν ὁ θεὸς
τὸν κόσμον, ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ
πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον. 17 οὐ γὰρ
ἀπέστειλεν ὁ θεὸς τὸν υἱὸν εἰς τὸν κόσμον ἵνα κρίνῃ τὸν κόσμον,
ἀλλ' ἵνα σωθῇ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ. 18 ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν οὐ
κρίνεται· ὁ δὲ μὴ πιστεύων ἤδη κέκριται, ὅτι μὴ πεπίστευκεν εἰς τὸ
ὄνομα τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ θεοῦ. 19 καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ κρίσις,
ὅτι τὸ φῶς ἐλήλυθεν εἰς τὸν κόσμον καὶ ἠγάπησαν οἱ ἄνθρωποι
μᾶλλον τὸ σκότος ἢ τὸ φῶς· ἦν γὰρ αὐτῶν πονηρὰ τὰ ἔργα.
20 πᾶς γὰρ ὁ φαῦλα πράσσων μισεῖ τὸν φῶς καὶ οὐκ ἔρχεται πρὸς τὸ
φῶς, ἵνα μὴ ἐλεγχθῇ τὰ ἔργα αὐτοῦ· 21 ὁ δὲ ποιῶν τὴν ἀλήθειαν
ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα φανερωθῇ αὐτοῦ τὰ ἔργα ὅτι ἐν θεῷ ἐστιν
εἰργασμένα.

22 Μετὰ ταῦτα ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὴν
Ἰουδαίαν γῆν, καὶ ἐκεῖ διέτριβεν μετ' αὐτῶν καὶ ἐβάπτιζεν.
23 ἦν δὲ καὶ ὁ Ἰωάννης βαπτίζων ἐν Αἰνὼν ἐγγὺς τοῦ Σαλείμ,
ὅτι ὕδατα πολλὰ ἦν ἐκεῖ· καὶ παρεγίνοντο καὶ ἐβαπτίζοντο·
24 οὐ γὰρ ἦν βεβλημένος εἰς τὴν φυλακὴν ὁ Ἰωάννης. 25 Ἐγένετο
οὖν ζήτησις ἐκ μαθητῶν Ἰωάννου μετὰ Ἰουδαίου περὶ καθαρισμοῦ.
26 καὶ ἦλθαν πρὸς τὸν Ἰωάννην καὶ εἶπαν αὐτῷ· ῥαββί, ὃς ἦν μετὰ σοῦ
πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ᾧ σὺ μεμαρτύρηκας, ἰδοὺ οὗτος βαπτίζει καὶ
πάντες ἔρχονται πρὸς αὐτόν. 27 ἀπεκρίθη Ἰωάννης καὶ εἶπεν·
οὐ δύναται ἄνθρωπος λαμβάνειν οὐδὲν ἐὰν μὴ ᾖ δεδομένον αὐτῷ
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. 28 αὐτοὶ ὑμεῖς μοι μαρτυρεῖτε ὅτι εἶπον· οὐκ εἰμὶ
ἐγὼ ὁ χριστός, ἀλλ' ὅτι ἀπεσταλμένος εἰμὶ ἔμπροσθεν ἐκείνου.
29 ὁ ἔχων τὴν νύμφην νυμφίος ἐστίν· ὁ δὲ φίλος τοῦ νυμφίου ὁ
ἑστηκὼς καὶ ἀκούων αὐτοῦ χαρᾷ χαίρει διὰ τὴν φωνὴν τοῦ νυμφίου.
ἡ οὖν χαρὰ ἡ ἐμὴ πεπλήρωται. 30 ἐκεῖνον δεῖ αὐξάνειν, ἐμὲ δὲ
ἐλαττοῦσθαι. 31 Ὁ ἄνωθεν ἐρχόμενος ἐπάνω πάντων ἐστίν· ὁ ὢν
ἐκ τῆς γῆς ἐκ τῆς γῆς ἐστιν καὶ ἐκ τῆς γῆς λαλεῖ· ὁ ἄνωθεν
ἐρχόμενος ἐπάνω πάντων ἐστίν, 32 ὃ ἑώρακεν καὶ ἤκουσεν τοῦτο
μαρτυρεῖ, καὶ τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ οὐδεὶς λαμβάνει· 33 ὁ λαβὼν
αὐτοῦ τὴν μαρτυρίαν ἐσφράγισεν ὅτι ὁ θεὸς ἀληθής ἐστιν.
34 ὃν γὰρ ἀπέστειλεν ὁ θεὸς τὰ ῥήματα τοῦ θεοῦ λαλεῖ, οὐ γὰρ
ἐκ μέτρου διδοῖ τὸ πνεῦμα· 35 ὁ πατὴρ φιλεῖ τὸν υἱὸν καὶ πάντα
δέδωκεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. 36 ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν ἔχει ζωὴν
αἰώνιον· ὁ δὲ ἀπειθῶν τῷ υἱῷ οὐκ ὄψεται ζωήν, ἀλλ' ἡ ὀργὴ τοῦ
θεοῦ μένει ἐπ' αὐτόν. (aiōnios g166)

4 Ὡς οὖν ἔγνω ὁ κύριος ὅτι ἤκουσαν οἱ Φαρισαῖοι ὅτι Ἰησοῦς
πλείονας μαθητὰς ποιεῖ καὶ βαπτίζει ἢ Ἰωάννης, 2 καίτοιγε
οὐκ αὐτὸς ἐβάπτιζεν ἀλλ' οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, 3 ἀφῆκεν τὴν
Ἰουδαίαν καὶ ἀπῆλθεν πάλιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν. 4 Ἔδει δὲ αὐτὸν
διέρχεσθαι διὰ τῆς Σαμαρείας. 5 Ἔρχεται οὖν εἰς πόλιν τῆς
Σαμαρείας λεγομένην Συχάρ, πλησίον τοῦ χωρίου ὃ ἔδωκεν Ἰακὼβ
τῷ Ἰωσὴφ τῷ υἱῷ αὐτοῦ· 6 ἦν δὲ ἐκεῖ πηγὴ τοῦ Ἰακώβ. ὁ οὖν
Ἰησοῦς κεκοπιακὼς ἐκ τῆς ὁδοιπορίας ἐκαθέζετο οὕτως ἐπὶ τῇ πηγῇ.
ὥρα ἦν ὡσεὶ ἕκτη. 7 Γυνὴ ἐκ τῆς Σαμαρείας ἔρχεται ἀντλῆσαι ὕδωρ.
λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· δός μοι πεῖν· 8 οἱ γὰρ μαθηταὶ αὐτοῦ
ἀπεληλύθεισαν εἰς τὴν πόλιν ἵνα τροφὰς ἀγοράσωσιν. 9 λέγει οὖν
αὐτῷ ἡ γυνὴ ἡ Σαμαρῖτις· πῶς σὺ Ἰουδαῖος ὢν παρ' ἐμοῦ πεῖν
αἰτεῖς γυναικὸς οὔσης Σαμαρίτιδος; οὐ γὰρ συγχρῶνται Ἰουδαῖοι
Σαμαρίταις. 10 ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ· εἰ ἤδεις τὴν
δωρεὰν τοῦ θεοῦ καὶ τίς ἐστιν ὁ λέγων σοι· δός μοι πεῖν, σὺ ἂν
ἠτήσας αὐτὸν καὶ ἔδωκεν ἂν σοι ὕδωρ ζῶν. 11 λέγει αὐτῷ ἡ γυνή·
κύριε, οὐδὲ ἀντλημα ἔχεις καὶ τὸ φρέαρ ἐστὶν βαθύ· πόθεν οὖν
ἔχεις τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν; 12 μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἰακὼβ
ὃς ἔδωκεν ἡμῖν τὸ φρέαρ καὶ αὐτὸς ἐξ αὐτοῦ ἔπιεν καὶ οἱ υἱοὶ
αὐτοῦ καὶ τὰ θρέματα αὐτοῦ; 13 ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ·
πᾶς ὁ πίνων ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου διψήσει πάλιν· 14 ὃς δ' ἂν πίῃ
ἐκ τοῦ ὕδατος οὗ ἐγὼ δώσω αὐτῷ οὐ μὴ διψήσει εἰς τὸν αἰῶνα,
ἀλλὰ τὸ ὕδωρ ὃ δώσω αὐτῷ γενήσεται ἐν αὐτῷ πηγὴ ὕδατος
ἁλλομένου εἰς ζωὴν αἰώνιον. (aiōn g165) 15 λέγει πρὸς αὐτὸν ἡ γυνή·
κύριε, δός μοι τοῦτο τὸ ὕδωρ, ἵνα μὴ διψῶ μηδὲ διέρχωμαι ὧδε
ἀντλεῖν. 16 λέγει αὐτῇ· ὕπαγε φώνησον τὸν ἄνδρα σου καὶ ἐλθὲ ὧδε.
17 ἀπεκρίθη ἡ γυνὴ καὶ εἶπεν· οὐκ ἔχω ἄνδρα. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς·
καλῶς εἶπας ὅτι ἄνδρα οὐκ ἔχω· 18 πέντε γὰρ ἄνδρας ἔσχες καὶ νῦν
ὃν ἔχεις οὐκ ἔστιν σου ἀνήρ· τοῦτο ἀληθὲς εἰρηκας. 19 λέγει αὐτῷ
ἡ γυνή· κύριε, θεωρῶ ὅτι προφήτης εἶ σύ. 20 οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν
τῷ ὄρει τούτῳ προσεκύνησαν καὶ ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐν Ἱεροσολύμοις
ἐστὶν ὁ τόπος ὅπου προσκυνεῖν δεῖ. 21 λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· γύναι,
πίστευέ μοι ὅτι ἔρχεται ὥρα ὅτε οὔτε ἐν τῷ ὄρει τούτῳ οὔτε ἐν
Ἱεροσολύμοις προσκυνήσετε τῷ πατρί. 22 ὑμεῖς προσκυνεῖτε ὃ οὐκ
οἴδατε· ἡμεῖς προσκυνοῦμεν ὃ οἴδαμεν, ὅτι ἡ σωτηρία ἐκ τῶν
Ἰουδαίων ἐστίν. 23 ἀλλ' ἔρχεται ὥρα καὶ νῦν ἐστιν ὅτε οἱ
ἀληθινοὶ προσκυνηταὶ προσκυνήσουσιν τῷ πατρὶ ἐν πνεύματι καὶ
ἀληθείᾳ· καὶ γὰρ ὁ πατὴρ τοιούτους ζητεῖ τοὺς προσκυνοῦντας
αὐτόν. 24 πνεῦμα ὁ θεός, καὶ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτὸν ἐν πνεύματι
καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν. 25 λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· οἶδα ὅτι Μεσσίας
ἔρχεται ὁ λεγόμενος Χριστός· ὅταν ἐκεῖνος ἔλθῃ ἀναγγελεῖ ἡμῖν
ἅπαντα. 26 λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· ἐγώ εἰμι ὁ λαλῶν σοι.

27 Καὶ ἐπὶ τούτῳ ἦλθαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ ἐθαύμαζον ὅτι
μετὰ γυναικὸς ἐλάλει· οὐδεὶς μέντοι εἶπεν· τί ζητεῖς ἢ τί λαλεῖς
μετ' αὐτῆς; 28 ἀφῆκεν οὖν ἡ γυνὴ τὴν ὑδρίαν αὐτῆς καὶ ἀπῆλθεν
εἰς τὴν πόλιν καὶ λέγει τοῖς ἀνθρώποις· 29 δεῦτε ἴδετε ἄνθρωπον
ὃς εἶπεν μοι πάντα ὅσα ἐποίησα· μήτι οὗτός ἐστιν ὁ χριστός;
30 ἐξῆλθον ἐκ τῆς πόλεως καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτόν. 31 Ἐν τῷ μεταξὺ
ἠρώτων αὐτὸν οἱ μαθηταὶ λέγοντες· ῥαββί, φάγε. 32 ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς·
ἐγὼ βρῶσιν ἔχω φαγεῖν ἣν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε. 33 ἔλεγον οὖν οἱ
μαθηταὶ πρὸς ἀλλήλους· μή τις ἤνεγκεν αὐτῷ φαγεῖν; 34 λέγει
αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐμὸν βρῶμά ἐστιν ἵνα ποιῶ τὸν θέλημα τοῦ
πέμψαντός με καὶ τελειώσω αὐτοῦ τὸ ἔργον. 35 οὐχὶ ὑμεῖς λέγετε
ὅτι ἔτι τετράμηνός ἐστιν καὶ θερισμὸς ἔρχεται; ἰδοὺ λέγω ὑμῖν·
ἐπάρατε τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν καὶ θεάσασθε τὰς χώρας ὅτι λευκαί
εἰσιν πρὸς θερισμόν. 36 ὁ θερίζων μισθὸν λαμβάνει καὶ συνάγει
καρπὸν εἰς ζωὴν αἰώνιον, ἵνα καὶ ὁ σπείρων ὁμοῦ χαίρῃ καὶ ὁ
θερίζων. (aiōnios g166) 37 ἐν γὰρ τούτῳ ὁ λόγος ἀληθινός ὅτι ἄλλος
ἐστὶν ὁ σπείρων καὶ ἄλλος ὁ θερίζων· 38 ἐγὼ ἀπέστειλα ὑμᾶς
θερίζειν ὃ οὐκ ὑμεῖς κεκοπιάκατε· ἄλλοι κεκοπιάκασιν καὶ ὑμεῖς
εἰς τὸν κόπον αὐτῶν εἰσεληλύθατε. 39 Ἐκ δὲ τῆς πόλεως ἐκείνης
πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν τῶν Σαμαριτῶν διὰ τὸν λόγον τῆς
γυναικὸς μαρτυρούσης ὅτι εἶπεν μοι πάντα ὅσα ἐποίησα. 40 ὡς οὖν
ἦλθαν πρὸς αὐτὸν οἱ Σαμαρῖται ἠρώτων αὐτὸν μεῖναι παρ' αὐτοῖς·
καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ δύο ἡμέρας. 41 καὶ πολλῷ πλείονες ἐπίστευσαν
διὰ τὸν λόγον αὐτοῦ· 42 τῇ τε γυναικὶ ἔλεγον ὅτι οὐκέτι διὰ τὴν
σὴν λαλιὰν πιστεύομεν· αὐτοὶ γὰρ ἀκηκόαμεν καὶ οἴδαμεν ὅτι οὗτός
ἐστιν ἀληθῶς ὁ σωτὴρ τοῦ κόσμου.

45 ואמר אליהם אמת אני אומר לכם
אין אחד מן העומדים כאן
אשר לא יטעם מות
עד אשר יראו את מלכות האל
באה בגבורה׃
46 ואחר שלשת הימים
לקח אתו את פטרוס ואת יעקב ואת יוחנן
ויעל אותם אל הר גבוה לבדם
ונהפך לפניהם׃
47 ובגדיו נעשו נוצצים
לבנים מאד כאין כובס
לבן בארץ׃
48 ונראה אליהם אליהו
עם משה ודברו עם ישוע׃
49 ויען פטרוס ויאמר אל ישוע
רבי טוב הוא כי נהיה פה
ונעשה שלשה סוכות
לך אחת ולמשה אחת ולאליהו אחת
כי לא ידע מה יענה
כי יראו היו מאד׃
50 ותבא ענן ותצל עליהם
ומן הענן נשמע קול
זה בני האהוב אשר בו חפצתי
שמעו אליו׃
51 ופתאם הביטו
ולא ראו עוד איש
כי אם ישוע לבדו׃
52 ובהורדם מן ההר
צוה אותם ישוע
לבלתי ספר לאיש
מה אשר ראו
עד אשר יקום בן האדם
מן המתים׃
53 ויחזיקו בדבר
ויתוכחו ביניהם
מה הוא לקום מן המתים׃
54 ויענו אותו ויאמרו
הלא אליהו הוא
אשר יבוא לפני המשיח
ויען ויאמר אליהם
אליהו אמנם יבוא
ויכין את הכל׃
55 ואיך כתוב על בן האדם
כי יסבל רבות
ויבזה׃
56 אמנם אליהו כבר בא
ויעשו לו כאשר חפצו
כן גם בן האדם
עתיד לסבל מידם׃
57 אז הבינו
כי אל יוחנן
דבר ישוע׃
58 ויהי
ביום השלישי
ויבאו אל הר
ויבאו אל
מקום אחד
ויתפלל
ישוע׃
59 ויהי
בהתפלל
ישוע
ויבט
ויראה
אל
אביו
ויאמר
אל
אביו
אבי
אבי
אם
אפשר
אם
אפשר
אל
תעבר
ממני
את
הכוס
הזאת
אך
לא
כרצוני
כי
אם
כרצונך
ויהי
כאשר
כלה
ישוע
לדבר

ܗܘܝܢ ܕܠܐ ܢܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢܝܢܐ ܕܢܬܩܒܠ ܠܗ ܒܗܕܐ ܥܠܡܐ ܗܢܐ ܘܒܥܠܡܐ ܕܐܬܐ ܚܝܐ ܕܠܥܠܡܝܢ ܠܐ ܢܫܬܘܩܘܢ ܠܗ ܐܦܠܐ ܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ ܡܢ ܦܘܡܗ ܕܐܝܠܢܐ ܘܠܐ ܡܫܬܟܚܝܢ ܠܗ ܐܦܠܐ ܒܫܡܗ ܕܝܠܝ ܕܐܝܬܝܗ ܠܗ ܚܝܐ ܕܥܠܡܐ ܗܢܐ ܕܠܐ ܢܬܩܒܠ ܠܗ ܡܛܠ ܕܠܐ ܚܙܐ ܠܗ ܘܠܐ ܝܕܥ ܠܗ ܐܢܬܘܢ ܡܛܠ ܕܩܐܝܡ ܥܡܟܘܢ ܘܒܟܘܢ ܗܘܐ 18 ܠܐ ܐܫܕܪ ܠܟܘܢ ܝܬܝܡܐ ܠܐ ܐܬܐ ܠܘܬܟܘܢ ܐܦܠܐ ܡܛܠ ܕܥܕܢܐ ܗܢܐ ܐܬܐ ܠܘܬ ܝܗܘܕܝܐ ܘܠܐ ܠܘܬ ܥܡܡܐ ܐܦܠܐ ܠܘܬ ܬܠܡܝܕܝ ܐܢܐ ܡܛܠ ܕܚܝܐ ܐܢܐ ܘܐܢܬܘܢ ܬܚܝܘܢ 19 ܠܐ ܡܢ ܗܠܝܢ ܕܥܠܡܐ ܠܐ ܢܚܙܝܢ ܠܝ ܐܦܠܐ ܗܟܢܐ ܕܐܝܬ ܠܝ ܚܝܐ ܡܢ ܩܕܡ ܐܒܐ ܕܝ ܐܦܠܐ ܐܢܐ ܚܝܐ ܐܢܬܘܢ ܬܚܝܘܢ 20 ܒܝܘܡܐ ܗܘ ܕܬܬܝܕܥܘܢ ܕܐܢܐ ܒܐܒܝ ܘܐܢܬܘܢ ܒܝ ܘܐܢܐ ܒܟܘܢ 21 ܡܢ ܕܠܗ ܦܩܘܕܝܐ ܘܢܛܪܝܗ ܗܘ ܕܪܚܡܢܐ ܠܝ ܘܐܢܐ ܪܚܡܝܗ ܘܐܬܓܠܐ ܠܗ ܠܘܬ ܪܚܡܝ ܐܢܐ ܘܐܬܓܠܝ ܠܗ ܠܘܬ ܗܘ 22 ܡܛܠ ܕܠܐ ܝܕܥ ܠܗ ܡܢ ܩܕܡ ܐܒܐ ܕܝ ܐܦܠܐ ܐܢܐ ܡܛܠ ܕܐܬܐ ܠܗ ܠܘܬ ܝܗܘܕܝܐ ܠܐ ܗܘ ܚܛܝܐ ܠܘܬ ܗܢܘܢ ܕܢܣܢܘ ܠܝ ܘܠܐ ܢܚܙܘ ܠܝ ܘܠܐ ܢܣܢܘ ܠܝ ܐܦܠܐ ܐܢܐ ܘܐܒܝ ܕܢܣܢܘ ܠܝ ܐܦܠܐ ܗܢܘܢ ܕܠܐ ܢܣܢܘ ܠܝ ܐܦܠܐ ܗܢܘ

20 هكذا قال الرب يهوه هأنذا أرفع يدي نحو الأمم
وأقيم رايتي نحو الشعوب فيأتون بأبنائك على أكتاف
وبناتك على الأذرع تحملن 21 وتكون ملوك الأمم
مربيين لك وسيداتهن مرضعات لك بالوجوه إلى الأرض
يسجدون وتلحسون غبار أرجلك فتعلمين أني أنا الرب
الذي لا يخزى الذين ينتظرونني 22 هكذا قال السيد
الرب هأنذا أرفع يدي نحو الأمم وأنصب رايتي نحو
الشعوب فيأتون بأبنائك في أحضانهم وبناتك على
أكتافهن تحملن 23 وتكون ملوك الأمم مربيين لك
وسيداتهن مرضعات لك بالوجوه إلى الأرض يسجدون
وتلحسون غبار أرجلك فتعلمين أني أنا الرب الذي
لا يخزى الذين ينتظرونني 24 هل يؤخذ الصيد من
الجبابرة أو يفلت سبي العادل 25 لأن هكذا قال
السيد الرب بل يفلت سبي الجبابرة ويؤخذ صيد
العادل 26 وأخاصم مخاصميك وأخلص بنيك 27 فيأكل
مضطهدوك لحومهم ويسكرون بدمهم كالخمر فيعلم كل
ذي جسد أني أنا الرب مخلصك وفاديك عزيز يعقوب
8 هكذا قال الرب أين كتاب طلاق أمكم التي
طلقتها أو من أي من دائني بعتكم فهأنذا بخطاياكم
بعتم وبذنوبكم طلقت أمكم 2 لماذا جئت ولا أحد
دعاني لماذا دعوت ولا أحد أجاب هل قصرت يدي
عن الفداء أو ليس عندي قدرة على الإنقاذ
هأنذا بانتهاري أيبس البحر أجعل الأنهار برية
فتنتن أسماكها لعدم الماء وتموت من العطش
3 ألبس السماوات ظلمة وأجعل المسوح غطاء لها
4 السيد الرب أعطاني لسان المتعلمين لكي أعرف
كيف أغيث المعيي بكلمة يوقظني كل صباح يوقظ
أذني لأسمع كالمتعلمين 5 السيد الرب فتح أذني
وأنا لم أعاند ولم أرتد إلى الوراء 6 بذلت ظهري
للضاربين وخدي للناتفين وجهي لم أستر عن العار
والبصاق 7 لأن السيد الرب يعينني لذلك لم أخزى
لذلك جعلت وجهي كالصوان وعلمت أني لا أخزى
8 القريب من يبرئني فمن يخاصمني فلنقف معا
من هو خصمي فليدن مني 9 هوذا السيد الرب يعينني
من يحكم علي فهوذا كلهم كالثوب يبلى العث
10 من منكم يخاف الرب ويسمع لصوت عبده الذي
يسلك في الظلمات وليس له نور فليتوكل باسم الرب
ويتكل على إلهه 11 هوذا جميعكم الذين يوقدون
نارا ويتسلحون بالشرر سيروا في نور نيرانكم
وبالشرر الذي أوقدتم هذا كان لكم من يدي
تضطجعون في الحزن 12 اسمعوا لي يا أيها العارفون
البر يا شعب الذي شريعتي في قلبه لا تخافوا
عار الناس ولا ترتعبوا من تعييراتهم 13 لأن
العث يأكلهم كالثوب والسوس يأكلهم كالصوف
وأما بري فإلى الدهر وخلاصي إلى دور الأدوار
14 صهيون التي كانت مطروحة في الأرض
الخراب والدمار والجوع والسيف من يعزيها
15 لأني أنا الرب إلهك الذي يزعج البحر فتعج
أمواجه رب الجنود اسمه 16 وجعلت كلامي في فمك
وسترتك في ظل يدي لأغرس السماوات وأضع أساسات
الأرض وأقول لصهيون أنت شعبي 17 انتبهي انتبهي
قومي يا أورشليم التي شربت من يد الرب كأس
غضبه الذي شربت كأس الترنح حتى الثمالة
18 من جميع البنين الذين ولدتهم ليس من يهديها
من جميع البنين الذين ربيتهم ليس من يأخذ بيدها
19 هذان قد أصابتاك من يرثيك الخراب والدمار
والجوع والسيف من يعزيك 20 بنوك قد غشيا
رأس كل طريق كوحش في شبكة ممتلئين من غضب
الرب وانتهار إلهك 21 لذلك اسمعي هذا أيتها
المتألمة والسكرانة وليس بالخمر 22 هكذا قال
سيدك الرب ويدافع عن شعبه إلهك هوذا أخذت
من يدك كأس الترنح حتى الثمالة كأس كأس غضبي
لا تعودين تشربينه بعد 23 وأضعه في يد معذبيك
الذين قالوا لنفسك انحني لنعبر عليك فجعلت
ظهرك كالأرض وكالطريق للعابرين 1 البسي
قوتك يا صهيون البسي ثياب فخرك يا أورشليم
المدينة المقدسة لأنه لا يعود يأتي إليك بعد
الآن غلف وأنجاس 2 انفضي عنك التراب قومي
اجلسي يا أورشليم حلي قيود عنقك يا سبية بنت
صهيون 3 لأن هكذا قال الرب مجانا بعتم
ولا بفضة تفتدون 4 لأن هكذا قال السيد الرب
الشعب نزل أولا إلى مصر ليتغرب هناك
والأشور ظلمه بغير سبب 5 والآن ماذا لي هنا
يقول الرب لأن شعبي أخذ مجانا يولولون
يقول الرب ودائما كل النهار اسمي يجدف
6 لذلك يعرف شعبي اسمي لذلك في ذلك اليوم
أنا الذي أقول ها أنذا 7 ما أجمل على الجبال
قدمي مبشر مخبر بالسلام مبشر بالخير مخبر
بالخلاص القائل لصهيون قد ملك إلهك 8 صوت
مراقبيك رفعوا يرنمون معا لأنهم يرون عينا
بعين الرب إذ يرجع إلى صهيون 9 اهتفي
يرنمون معا يا خرب أورشليم لأن الرب قد عزى
شعبه فدى أورشليم 10 قد أبدى الرب ذراع
قدسه أمام عيون جميع الأمم فترى كل أقاصي
الأرض خلاص إلهنا 11 اذهبوا اذهبوا اخرجوا
من هناك لا تمسوا نجسا اخرجوا من وسطها
تطهروا يا حاملي آنية الرب 12 لأنكم لا
تخرجون بعجلة ولا تذهبون بهروب لأن الرب
سائر أمامكم وإله إسرائيل مؤخركم 13 هوذا
عبدي يفلح يتعالى ويرتفع ويتسامى جدا
14 كما ارتاع لأجلك كثيرون هكذا مفسد منظره
أكثر من الرجال وصورته أكثر من بني آدم
15 هكذا يرش أمما كثيرة الملوك يسدون أفواههم
لأن الذي لم يخبر به يرون والذي لم يسمعوا به
يتأملون 1 من صدق خبرنا ولمن أعلنت ذراع
الرب 2 فنما كفرع قدامه وكأصل من أرض
يابسة لا صورة له ولا جمال فننظره ولا منظر
فنشتهيه 3 محتقر ومخذول من الناس رجل أوجاع
ومختبر الحزن ومستر عن الوجوه محتقر فلم نعتد به
4 لكن أحزاننا حملها وأوجاعنا تحملها ونحن
حسبناه مصابا مضروبا من الله ومذلولا
5 وهو مجروح لأجل معاصينا مسحوق لأجل آثامنا
تأديب سلامنا به وبحبره شفينا 6 كلنا كغنم
ضللنا ملنا كل واحد إلى طريقه والرب وضع
عليه إثم جميعنا 7 ظلم وأذل فلم يفتح فاه
كشاة تساق إلى الذبح وكنعجة صامتة أمام
جازيها فلم يفتح فاه 8 من الضغطة ومن الدينونة
أخذ وفي جيله من كان يظن أنه قطع من أرض
الأحياء أن من أجل ذنب شعبي ضرب 9 وجعل مع
الأشرار قبره ومع غني عند موته على أنه لم
يعمل ظلما ولا كان في فمه غش 10 أما الرب
فسر بأن يسحقه بالحزن إن جعل نفسه ذبيحة إثم
يرى نسلا تطول أيامه ومسرة الرب بيده تنجح
11 من تعب نفسه يرى ويشبع بمعرفته يبرر
عبدي البار كثيرين وآثامهم هو يحملها
12 لذلك أقسم له بين العظماء ويقسم الأعزاء
غنيمة من أجل أنه سكب للموت نفسه وأحصي مع
أثمة وهو حمل خطية كثيرين وشفع في المذنبين
9 ترنمي يا عاقرة لم تلد اهتفي واصرخي
يا من لم تتمخض لأن أولاد المهجورة أكثر
من أولاد ذات البعل قال الرب 2 وسعي مكان
خيمتك ومدي شقق مساكنك لا تمسكي أطنابك
وشددي أوتادك 3 لأنك تمتدين إلى اليمين
واليسار ونسلك يرث الأمم ويسكن المدن
الخربة 4 لا تخافي لأنك لا تخزين ولا تخجلي
لأنك لا تخزين لأنك تنسين خزي صباك وعار
ترملك لا تذكرينه بعد 5 لأن بعولتك صانعك
رب الجنود اسمه وقدوسك إله إسرائيل يدعى
إله كل الأرض 6 لأن الرب كامرأة مهجورة
وحزينة الروح دعاك وزوجة الشباب إذا رذلت
قال إلهك 7 لحظة يسيرة تركتك وبمراحم
عظيمة أجمعك 8 في فيض الغضب حجبت وجهي
عنك لحظة وبإحسان أبدي رحمتك قال وليك
الرب 9 فهذا لي كمياه نوح أن لا تعود مياه
نوح تطغى على الأرض هكذا حلفت أن لا أغتاظ
عليك ولا أنتهر 10 لأن الجبال تزول والآكام
تتزعزع أما إحساني فلا يزول عنك وعهد سلامي
لا يتزعزع قال راحمك الرب 11 يا ذليلة
يا مضطربة يا غير المتعزية هأنذا أبني بالإثمد
حجارتك وبالياقوت أسسك 12 وأجعل شرفاتك
ياقوتا وأبوابك حجارة بهرمانية وكل تخومك
حجارة كريمة 13 وجميع بنيك تلاميذ الرب
وسلام بنيك 14 بالبر تثبتين بعيدة عن الظلم
فلا تخافي وعن الرعب فلا يدنو منك 15 هوذا
يتجمعون تجمعا ليس من قبلي من تجمع عليك
يسقط بك 16 هوذا أنا خلقت الحداد النافخ في
الفحم المخرج عملا لغرضه وأنا خلقت المهلك
ليخرب 17 كل آلة صورت ضد عليك لا تنجح
وكل لسان يقوم معك في الدينونة تدينين هذا
ميراث عبيد الرب وبرهم من قبلي يقول الرب
10 هكذا قال السيد الرب أين كتاب طلاق أمكم
التي طلقتها أو من أي من دائني بعتكم فهأنذا
بخطاياكم بعتم وبذنوبكم طلقت أمكم 2 لماذا
جئت ولا أحد دعاني لماذا دعوت ولا أحد أجاب
هل قصرت يدي عن الفداء أو ليس عندي قدرة
على الإنقاذ هأنذا بانتهاري أيبس البحر أجعل
الأنهار برية فتنتن أسماكها لعدم الماء وتموت
من العطش 3 ألبس السماوات ظلمة وأجعل المسوح
غطاء لها 4 السيد الرب أعطاني لسان المتعلمين
لكي أعرف كيف أغيث المعيي بكلمة يوقظني
كل صباح يوقظ أذني لأسمع كالمتعلمين
5 السيد الرب فتح أذني وأنا لم أعاند ولم
أرتد إلى الوراء 6 بذلت ظهري للضاربين
وخدي للناتفين وجهي لم أستر عن العار
والبصاق 7 لأن السيد الرب يعينني لذلك لم
أخزى لذلك جعلت وجهي كالصوان وعلمت أني
لا أخزى 8 القريب من يبرئني فمن يخاصمني
فلنقف معا من هو خصمي فليدن مني
9 هوذا السيد الرب يعينني من يحكم علي
فهوذا كلهم كالثوب يبلى العث 10 من منكم
يخاف الرب ويسمع لصوت عبده الذي يسلك
في الظلمات وليس له نور فليتوكل باسم الرب
ويتكل على إلهه 11 هوذا جميعكم الذين يوقدون
نارا ويتسلحون بالشرر سيروا في نور نيرانكم
وبالشرر الذي أوقدتم هذا كان لكم من يدي
تضطجعون في الحزن 12 اسمعوا لي يا أيها العارفون
البر يا شعب الذي شريعتي في قلبه لا تخافوا
عار الناس ولا ترتعبوا من تعييراتهم 13 لأن
العث يأكلهم كالثوب والسوس يأكلهم كالصوف
وأما بري فإلى الدهر وخلاصي إلى دور الأدوار
14 صهيون التي كانت مطروحة في الأرض
الخراب والدمار والجوع والسيف من يعزيها
15 لأني أنا الرب إلهك الذي يزعج البحر فتعج
أمواجه رب الجنود اسمه 16 وجعلت كلامي في فمك
وسترتك في ظل يدي لأغرس السماوات وأضع أساسات
الأرض وأقول لصهيون أنت شعبي 17 انتبهي انتبهي
قومي يا أورشليم التي شربت من يد الرب كأس
غضبه الذي شربت كأس الترنح حتى الثمالة
18 من جميع البنين الذين ولدتهم ليس من يهديها
من جميع البنين الذين ربيتهم ليس من يأخذ بيدها
19 هذان قد أصابتاك من يرثيك الخراب والدمار
والجوع والسيف من يعزيك 20 بنوك قد غشيا
رأس كل طريق كوحش في شبكة ممتلئين من غضب
الرب وانتهار إلهك 21 لذلك اسمعي هذا أيتها
المتألمة والسكرانة وليس بالخمر 22 هكذا قال
سيدك الرب ويدافع عن شعبه إلهك هوذا أخذت
من يدك كأس الترنح حتى الثمالة كأس كأس غضبي
لا تعودين تشربينه بعد 23 وأضعه في يد معذبيك
الذين قالوا لنفسك انحني لنعبر عليك فجعلت
ظهرك كالأرض وكالطريق للعابرين 1 البسي
قوتك يا صهيون البسي ثياب فخرك يا أورشليم
المدينة المقدسة لأنه لا يعود يأتي إليك بعد
الآن غلف وأنجاس 2 انفضي عنك التراب قومي
اجلسي يا أورشليم حلي قيود عنقك يا سبية بنت
صهيون 3 لأن هكذا قال الرب مجانا بعتم
ولا بفضة تفتدون 4 لأن هكذا قال السيد الرب
الشعب نزل أولا إلى مصر ليتغرب هناك
والأشور ظلمه بغير سبب 5 والآن ماذا لي هنا
يقول الرب لأن شعبي أخذ مجانا يولولون
يقول الرب ودائما كل النهار اسمي يجدف
6 لذلك يعرف شعبي اسمي لذلك في ذلك اليوم
أنا الذي أقول ها أنذا 7 ما أجمل على الجبال
قدمي مبشر مخبر بالسلام مبشر بالخير مخبر
بالخلاص القائل لصهيون قد ملك إلهك 8 صوت
مراقبيك رفعوا يرنمون معا لأنهم يرون عينا
بعين الرب إذ يرجع إلى صهيون 9 اهتفي
يرنمون معا يا خرب أورشليم لأن الرب قد عزى
شعبه فدى أورشليم 10 قد أبدى الرب ذراع
قدسه أمام عيون جميع الأمم فترى كل أقاصي
الأرض خلاص إلهنا 11 اذهبوا اذهبوا اخرجوا
من هناك لا تمسوا نجسا اخرجوا من وسطها
تطهروا يا حاملي آنية الرب 12 لأنكم لا
تخرجون بعجلة ولا تذهبون بهروب لأن الرب
سائر أمامكم وإله إسرائيل مؤخركم 13 هوذا
عبدي يفلح يتعالى ويرتفع ويتسامى جدا
14 كما ارتاع لأجلك كثيرون هكذا مفسد منظره
أكثر من الرجال وصورته أكثر من بني آدم
15 هكذا يرش أمما كثيرة الملوك يسدون أفواههم
لأن الذي لم يخبر به يرون والذي لم يسمعوا به
يتأملون

26 אמר אליהם לא כאשר אדני
דבר אל עבדיו כי אם אנשי
הארצות באו לראות את ערות
27 הארץ ויאמר יהוסף אל אביו
ואל אחיו הנה נא אנכי עבר
28 ואל אביו ויאמר ראובן אל
אביו לאמר הן בני המיתת
שני בני אם לא אביאנו אליך
תנהו ביד אנכי אשיבנו אליך
29 ויבא יעקב אל יהוסף בנו
לאמר אל אחיו אחר הוגד
לאביו לאמר הנה בניך באו
30 ויאמר יהוסף אל אביו
הנה נא בני אחרי הגיעי
אל אחי לא אבה לקחת
31 ויאמר אליו אבי הנה
אנכי בא אל אחי ואל אבי
32 ויאמר אליו אם אין
אביו שלחני
33 ויאמר לו יוסף שב נא
אתה ואחיך ואבי אתכם
אל אחי אשר אמר לי אשר
אם אין אתי אל אחי
34 ויאמר יעקב
לבניו אל אבי אל אבי
אל אבי אל אבי אל אבי
אל אבי אל אבי אל אבי
35 ויאמר אם כן
אל אבי אל אבי אל אבי
אל אבי אל אבי אל אבי
אל אבי אל אבי אל אבי
36 אל אבי אל אבי אל אבי
אל אבי אל אבי אל אבי
37 ויאמר
אל אבי אל אבי אל אבי
אל אבי אל אבי אל אבי
אל אבי אל אבי אל אבי
38 ויאמר
אל אבי אל אבי אל אבי
אל אבי אל אבי אל אבי
39 ויאמר
אל אבי אל אבי אל אבי
אל אבי אל אבי אל אבי
אל אבי אל אבי אל אבי
40 ויאמר
אל אבי אל אבי אל אבי
אל אבי אל אבי אל אבי
אל אבי אל אבי אל אבי
41 ויאמר
אל אבי אל אבי אל אבי
אל אבי אל אבי אל אבי
42 ויאמר
אל אבי אל אבי אל אבי
אל אבי אל אבי אל אבי
אל אבי אל אבי אל אבי
43 ויצו
אל אבי אל אבי אל אבי
אל אבי אל אבי אל אבי
אל אבי אל אבי אל אבי
44 ויאמר
אל אבי אל אבי אל אבי
אל אבי אל אבי אל אבי
אל אבי אל אבי אל אבי
אל אבי אל אבי אל אבי
אל אבי אל אבי אל אבי
אל אבי אל אבי אל אבי
אל אבי אל אבי אל אבי
45 ויאמר
אל אבי אל אבי אל אבי
אל אבי אל אבי אל אבי
46 ויבא
אל אבי אל אבי אל אבי
אל אבי אל אבי אל אבי
אל אבי אל אבי אל אבי
אל אבי אל אבי אל אבי
אל אבי אל אבי אל אבי
47 ויקח
אל אבי אל אבי אל אבי
אל אבי אל אבי אל אבי
אל אבי אל אבי אל אבי
48 ויאמר
אל אבי אל אבי אל אבי
אל אבי אל אבי אל אבי
אל אבי אל אבי אל אבי
49 ויאמר
אל אבי אל אבי אל אבי
אל אבי אל אבי אל אבי
אל אבי אל אבי אל אבי
50 ויאמר
אל אבי אל אבי אל אבי
אל אבי אל אבי אל אבי
51 ויאמר
אל אבי אל אבי אל אבי
אל אבי אל אבי אל אבי
אל אבי אל אבי אל אבי
52 (aiōn g165)
אל אבי אל אבי אל אבי
אל אבי אל אבי אל אבי
53 (aiōn g165)
אל אבי אל אבי אל אבי
אל אבי אל אבי אל אבי
אל אבי אל אבי אל אבי
23 אל אבי אל אבי אל אבי
אל אבי אל אבי אל אבי
אל אבי אל אבי אל אבי
אל אבי אל אבי אל אבי
אל אבי אל אבי אל אבי
אל אבי אל אבי אל אבי
אל אבי אל אבי אל אבי

24 מה, מתאונה מה לפני הפחדתו מדבר לבן, מתאונה
מה מדבר לבן מה לפני הפחדתו מדבר לבן, מתאונה
25 מה שלום מדבר מה שלום מדבר לבן
מה מדבר לבן מה מדבר לבן מה מדבר לבן מה
26 מדבר מה מדבר מה מדבר מה מדבר לבן מה
מדבר לבן מה מדבר לבן מה מדבר לבן מה מדבר
27 מדבר לבן מה מדבר לבן מה מדבר לבן מה
מדבר לבן מה מדבר לבן מה מדבר לבן מה מדבר
28 לבן מה מדבר לבן מה מדבר לבן מה מדבר לבן
מה מדבר לבן מה מדבר לבן מה מדבר לבן מה מדבר
29 מדבר לבן מה מדבר לבן מה מדבר לבן מה
מדבר לבן מה מדבר לבן מה מדבר לבן מה מדבר
30 מה מדבר לבן מה מדבר לבן מה מדבר לבן מה
מדבר לבן מה מדבר לבן מה מדבר לבן מה מדבר
31 לבן מה מדבר לבן מה מדבר לבן מה מדבר לבן
מה מדבר לבן מה מדבר לבן מה מדבר לבן מה מדבר
32 לבן מה מדבר לבן מה מדבר לבן מה מדבר לבן
מה מדבר לבן מה מדבר לבן מה מדבר לבן מה מדבר
33 (aiōn g165) מדבר לבן מה מדבר לבן מה מדבר לבן
מה מדבר לבן מה מדבר לבן מה מדבר לבן מה מדבר
34 מדבר לבן מה מדבר לבן מה מדבר לבן מה מדבר
לבן מה מדבר לבן מה מדבר לבן מה מדבר לבן מה
35 מדבר לבן מה מדבר לבן מה מדבר לבן מה מדבר
לבן מה מדבר לבן מה מדבר לבן מה מדבר לבן מה
36 מדבר לבן מה מדבר לבן מה מדבר לבן מה מדבר
לבן מה מדבר לבן מה מדבר לבן מה מדבר לבן מה
37 מדבר לבן מה מדבר לבן מה מדבר לבן מה מדבר
לבן מה מדבר לבן מה מדבר לבן מה מדבר לבן מה
38 מדבר לבן מה מדבר לבן מה מדבר לבן מה מדבר
לבן מה מדבר לבן מה מדבר לבן מה מדבר לבן מה
39 מדבר לבן מה מדבר לבן מה מדבר לבן מה מדבר
לבן מה מדבר לבן מה מדבר לבן מה מדבר לבן מה
40 מדבר לבן מה מדבר לבן מה מדבר לבן מה מדבר
לבן מה מדבר לבן מה מדבר לבן מה מדבר לבן מה
41 מדבר לבן מה מדבר לבן מה מדבר לבן מה מדבר
לבן מה מדבר לבן מה מדבר לבן מה מדבר לבן מה
42 מדבר לבן מה מדבר לבן מה מדבר לבן מה מדבר

11

מדבר לבן מה מדבר לבן מה מדבר לבן מה מדבר
לבן מה מדבר לבן מה מדבר לבן מה מדבר לבן מה
2 מדבר לבן מה מדבר לבן מה מדבר לבן מה מדבר
לבן מה מדבר לבן מה מדבר לבן מה מדבר לבן מה
3 מדבר לבן מה מדבר לבן מה מדבר לבן מה מדבר
לבן מה מדבר לבן מה מדבר לבן מה מדבר לבן מה
4 מדבר לבן מה מדבר לבן מה מדבר לבן מה מדבר
לבן מה מדבר לבן מה מדבר לבן מה מדבר לבן מה
5 מדבר לבן מה מדבר לבן מה מדבר לבן מה מדבר
לבן מה מדבר לבן מה מדבר לבן מה מדבר לבן מה
6 מדבר לבן מה מדבר לבן מה מדבר לבן מה מדבר
לבן מה מדבר לבן מה מדבר לבן מה מדבר לבן מה
7 מדבר לבן מה מדבר לבן מה מדבר לבן מה מדבר
לבן מה מדבר לבן מה מדבר לבן מה מדבר לבן מה
8 מדבר לבן מה מדבר לבן מה מדבר לבן מה מדבר
לבן מה מדבר לבן מה מדבר לבן מה מדבר לבן מה
9 מדבר לבן מה מדבר לבן מה מדבר לבן מה מדבר
לבן מה מדבר לבן מה מדבר לבן מה מדבר לבן מה
10 מדבר לבן מה מדבר לבן מה מדבר לבן מה מדבר
לבן מה מדבר לבן מה מדבר לבן מה מדבר לבן מה
11 מדבר לבן מה מדבר לבן מה מדבר לבן מה מדבר
לבן מה מדבר לבן מה מדבר לבן מה מדבר לבן מה
12 מדבר לבן מה מדבר לבן מה מדבר לבן מה מדבר
לבן מה מדבר לבן מה מדבר לבן מה מדבר לבן מה
13 מדבר לבן מה מדבר לבן מה מדבר לבן מה מדבר
לבן מה מדבר לבן מה מדבר לבן מה מדבר לבן מה
14 מדבר לבן מה מדבר לבן מה מדבר לבן מה מדבר

ἐκεῖνος ὁ βασιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ τί
ἐστιν ὅτι ἐπείνασα καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν
ἐδίψησα καὶ ἐποτίσατέ με ἐξένουν καὶ
συνηγάγετέ με γυμνὸς καὶ περιεβάλετέ με
ἠσθένουν καὶ ἐπεσκέψασθέ με ἐφυλακίσθην
καὶ ἤλθατε πρὸς με τότε ἀποκριθήσονται
αὐτῷ οἱ δίκαιοι λέγοντες κύριε πότε σε
εἴδομεν πεινῶντα καὶ ἐθρέψαμεν διψῶντα
καὶ ἐποτίσαμεν ξένον καὶ συνηγάγομεν
γυμνὸν καὶ περιεβάλομεν ἀσθενοῦντα καὶ
ἐπεσκεψάμεθα καὶ ἐν φυλακῇ καὶ ἐλεύσαμεν
πρὸς σε καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς ἐρεῖ
αὐτοῖς ἀμὴν λέγω ὑμῖν ἐφ᾽ ὅσον ἐποιήσατε
ἑνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων
ἐμοὶ ἐποιήσατε τότε καὶ τοῖς ἐξ ἀριστερῶν
ἐρεῖ πορεύεσθε ἀπ᾽ ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι
εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον τὸ ἡτοιμασμένον
τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ
ἐπείνασα γὰρ καὶ οὐκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν
ἐδίψησα καὶ οὐκ ἐποτίσατέ με ξένος ἦμην
καὶ οὐ συνηγάγετέ με γυμνὸς καὶ οὐ
περιεβάλετέ με ἀσθενὴς καὶ ἐν φυλακῇ καὶ
οὐ κατεπεσκέψασθέ με τότε ἀποκριθήσονται
αὐτοὶ λέγοντες κύριε πότε σε εἴδομεν
πεινῶντα καὶ διψῶντα καὶ ξένον καὶ γυμνὸν
καὶ ἀσθενῆ καὶ ἐν φυλακῇ καὶ οὐ διηκονήσαμέν
σοι τότε ἀποκριθήσεται αὐτοῖς λέγων
ἀμὴν λέγω ὑμῖν ἐφ᾽ ὅσον οὐκ ἐποιήσατε
ἑνὶ τούτων τῶν ἐλαχίστων οὐδὲ ἐμοὶ
ἐποιήσατε καὶ ἀπελεύσονται οὗτοι εἰς
κόλασιν αἰώνιον οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν
αἰώνιον καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς
πάντας τοὺς λόγους τούτους εἶπεν τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ οἶδατε ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας
τὸ πάσχα γίνεται καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
παραδίδοται εἰς τὸ σταυρωθῆναι τότε
συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς
καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ εἰς τὴν αὐλὴν
τοῦ ἀρχιερέως τοῦ καλουμένου Καιάφα
καὶ συνεβουλεύσαντο ἵνα τὸν Ἰησοῦν
κρατήσωσιν καὶ ἀποκτείνωσιν ἔλεγον δὲ
οὐ μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ μήποτε θόρυβος
γένηται τοῦ λαοῦ καὶ ὄντος τοῦ Ἰησοῦ
ἐν Βηθανίᾳ ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ
προσῆλθεν αὐτῷ γυνὴ ἔχουσα ἀλάβαστρον
μύρου βαρυτίμου καὶ κατέχεεν ἐπὶ τῆς
κεφαλῆς αὐτοῦ ἀνακειμένου ἰδόντες δὲ
οἱ μαθηταὶ ἠγανάκτουν λέγοντες εἰς τί
ἡ ἀπώλεια αὕτη γὰρ ἠδυνήθη τοῦτο πρᾶσαι
πολλοῦ καὶ δοθῆναι πτωχοῖς γνοὺς δὲ
ὁ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς τί κόπους παρέχετε
τῇ γυναικί ἔργον γὰρ καλὸν ἠργάσατο εἰς
ἐμέ πάντοτε γὰρ τοὺς πτωχοὺς ἔχετε μεθ᾽
ἑαυτῶν ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε βαλοῦσα
γὰρ αὕτη ἡ γυνὴ τὸν μύρον τοῦτο ἐπὶ τοῦ
σώματός μου πρὸς τὸ ἐνταφιάσαί με
ἀμὴν δὲ λέγω ὑμῖν ὅπου ἐὰν κηρυχθῇ τὸ
εὐαγγέλιον τοῦτο ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ καὶ
ὃ ἐποίησεν αὕτη λαληθήσεται εἰς μνημόσυνον
αὐτῆς τότε πορευθεὶς εἷς τῶν δώδεκα ὁ
λεγόμενος Ἰούδας Ἰσκαριὼθ πρὸς τοὺς
ἀρχιερεῖς εἶπεν τί θέλετε δοῦναί μοι
κἀγὼ ὑμῖν παραδώσω αὐτόν οἱ δὲ ἔστησαν
αὐτῷ τριάκοντα ἀργύρια καὶ ἀπὸ τοῦ τότε
ἐζήτει εὐκαιρίαν ἵνα αὐτὸν παραδῷ τῇ δὲ
πρώτῃ ἡμέρᾳ τῶν ἀζύμων προσῆλθον οἱ
μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ λέγοντες ποῦ θέλεις
ἑτοιμάσωμέν σοι φαγεῖν τὸ πάσχα ὁ δὲ
εἶπεν πορευθέντες εἰς τὴν πόλιν πρὸς
τὸν δεῖνα εἴπατε αὐτῷ ὁ διδάσκαλος
λέγει ὁ καιρός μου ἐγγύς εἰμι πρὸς σὲ
ποιῶ τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου
καὶ ἐποίησαν οἱ μαθηταὶ ὡς προσέταξεν
αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς καὶ ἡτοίμασαν τὸ πάσχα
ὀψίας δὲ γενομένης ἀνέκειτο μετὰ τῶν
δώδεκα καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν εἶπεν ἀμὴν
λέγω ὑμῖν ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με
καὶ λυπούμενοι σφόδρα ἤρξαντο λέγειν
αὐτῷ ἕκαστος μήτι ἐγώ εἰμι κύριε ὁ δὲ
ἀποκριθεὶς εἶπεν ὁ ἐμβάψας μετ᾽ ἐμοῦ
τὴν χεῖρα ἐν τῷ τρυβλίῳ οὗτος με
παραδώσει ὅτι ὁ υἱὸς μὲν τοῦ ἀνθρώπου
ὑπάγει καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ οὐαὶ
δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι᾽ οὗ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου παραδίδοται καλὸν αὐτῷ εἰ οὐκ
ἐγεννήθη ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ἀποκριθεὶς
δὲ ἰούδας ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν εἶπεν μήτι
ἐγώ εἰμι ῥαββί λέγει αὐτῷ σὺ εἶπας
ἐσθιόντων δὲ αὐτῶν λαβὼν ὁ Ἰησοῦς
ἄρτον εὐλογήσας ἔκλασεν καὶ δοὺς τοῖς
μαθηταῖς εἶπεν λάβετε φάγετε τοῦτό
ἐστιν τὸ σῶμά μου καὶ λαβὼν ποτήριον
εὐχαριστήσας ἔδωκεν αὐτοῖς λέγων
πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες τοῦτο γὰρ ἐστιν
τὸ αἷμά μου τὸ τῆς διαθήκης τὸ περὶ
πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν
λέγω δὲ ὑμῖν οὐ μὴ πίω ἀπὸ τοῦ νῦν
γενήματος τῆς ἀμπέλου μέχρι τῆς ἡμέρας
ἐκείνης ὅταν αὐτὸ πίνω μεθ᾽ ὑμῶν καινὸν
ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ πατρός μου καὶ
ὑμνήσαντες ἐξῆλθον εἰς τὸ ὄρος τῶν
ἐλαιῶν τότε λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάντες
ὑμεῖς σκανδαλισθήσεσθε ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ
νυκτὶ ταύτῃ γέγραπται γὰρ πατάξω τὸν
ποιμένα καὶ διασκορπισθήσονται τὰ πρόβατα
τῆς ποίμνης μετὰ δὲ τὸ ἐγερθῆναί με
προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν ἀποκριθεὶς
δὲ ὁ πέτρος εἶπεν αὐτῷ εἰ πάντες
σκανδαλισθήσονται ἐν σοὶ ἐγὼ οὐδέποτε
σκανδαλισθήσομαι λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς
ἀμὴν λέγω σοι ὅτι σὺ σήμερον ταύτῃ τῇ
νυκτὶ πρὶν ἢ ἀλέκτορα φωνῆσαι τρίς με
ἀπαρνήσῃ ὁ δὲ πέτρος ἔφη αὐτῷ καὶ ἐὰν
δέῃ με συναποθανεῖν σοι οὐ μή σε
ἀπαρνήσομαι ὁμοίως καὶ πάντες οἱ
μαθηταὶ ἔλεγον τότε ἔρχεται μετ᾽
αὐτῶν ὁ Ἰησοῦς εἰς χωρίον καλούμενον
Γεθσημανί καὶ λέγει τοῖς μαθηταῖς
καθίσατε ὧδε ἕως οὗ ἀπελθὼν προσεύξωμαι
ἐκεῖ καὶ παραλαβὼν τὸν Πέτρον καὶ
τοὺς δύο υἱοὺς Ζεβεδαίου ἤρξατο λυπεῖσθαι
καὶ ἀδημονεῖν τότε λέγει αὐτοῖς περίλυπος
ἐστιν ἡ ψυχή μου ἕως θανάτου μείνατε
ὧδε καὶ γρηγορεῖτε μετ᾽ ἐμοῦ καὶ προελθὼν
ἐπὶ μικρὸν ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ
προσευχόμενος καὶ λέγων πάτερ μου εἰ
δυνατόν παρελθάτω ἀπ᾽ ἐμοῦ τὸ ποτήριον
τοῦτο πλὴν οὐχ ὡς ἐγὼ θέλω ἀλλ᾽ ὡς σύ
θέλεις καὶ ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητὰς
καὶ εὑρίσκει αὐτοὺς καθεύδοντας καὶ
λέγει τῷ Πέτρῳ οὕτως οὐκ ἰσχύσατε μίαν
ὥραν γρηγορῆσαι μετ᾽ ἐμοῦ γρηγορεῖτε
καὶ προσεύχεσθε ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς
πειρασμόν τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον ἡ δὲ
σὰρξ ἀσθενής πάλιν ἐκ δευτέρου ἀπῆλθεν
καὶ προσηύξατο λέγων πάτερ μου εἰ οὐ
δύναται τοῦτο παρελθεῖν ἐὰν μὴ αὐτὸ
πίω γενηθήτω τὸ θέλημά σου καὶ ἐλθὼν
πάλιν εὗρεν αὐτοὺς καθεύδοντας ἦσαν
γὰρ αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ βεβαρημένοι καὶ
ἀφεὶς αὐτοὺς πάλιν ἀπῆλθεν καὶ
προσηύξατο τὸν αὐτὸν λόγον εἰπὼν τότε
ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητὰς καὶ λέγει
αὐτοῖς καθεύδετε τὸ λοιπὸν καὶ
ἀναπαύεσθε ἰδοὺ ἤγγικεν ἡ ὥρα καὶ ὁ
υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς τὰς
χεῖρας τῶν ἁμαρτωλῶν ἐγείρεσθε ἄγωμεν
ἰδοὺ ἤγγικεν ὁ παραδιδούς με καὶ ἔτι
αὐτοῦ λαλοῦντος παρῆν ἰούδας εἷς τῶν
δώδεκα καὶ μετὰ αὐτοῦ ὄχλος πολὺς μετὰ
μαχαιρῶν καὶ ξύλων παρὰ τῶν ἀρχιερέων
καὶ πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ ὁ δὲ παραδιδοὺς
αὐτὸν ἔδωκεν αὐτοῖς σημεῖον λέγων ὃν
ἂν φιλήσω αὐτός ἐστιν κρατήσατε αὐτὸν
καὶ εὐθὺς προσελθὼν τῷ Ἰησοῦ εἶπεν
χαῖρε ῥαββί καὶ κατεφίλησεν αὐτόν ὁ δὲ
Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ ἑταῖρε ἐφ᾽ ὃ πάρει
τότε προσελθόντες ἐπέβαλον τὰς χεῖρας
ἐπὶ τὸν Ἰησοῦν καὶ ἐκράτησαν αὐτόν καὶ
ἰδοὺ εἷς μετὰ Ἰησοῦ ἐκτείνας τὴν χεῖρα
ἀπέσπασεν τὴν μάχαιραν αὐτοῦ καὶ
παίσας τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως ἀφεῖλεν
αὐτοῦ τὸ ὠτάριον τότε λέγει αὐτῷ ὁ
Ἰησοῦς ἀπόστρεψον σου τὴν μάχαιραν εἰς
τὸν τόπον αὐτῆς πάντες γὰρ οἱ λαβόντες
μάχαιραν ἐν μαχαίρᾳ ἀπολοῦνται ἢ δοκεῖς
ὅτι οὐ δύναμαι παρακαλέσαι τὸν πατέρα
μου καὶ παραστήσει μοι ἄρτι πλείους ἢ
δώδεκα λεγιῶνας ἀγγέλων πῶς οὖν
πληρωθῶσιν αἱ γραφαὶ ὅτι οὕτως δεῖ
γενέσθαι ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς
τοῖς ὄχλοις ὡς ἐπὶ λῃστὴν ἐξήλθατε
μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων συλλαβεῖν με
καθ᾽ ἡμέραν ἐκαθεζόμην διδάσκων ἐν τῷ
ἱερῷ καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ με τοῦτο δὲ
πάντα γέγονεν ἵνα πληρωθῶσιν αἱ γραφαὶ
τῶν προφητῶν τότε οἱ μαθηταὶ πάντες
ἀφέντες αὐτὸν ἔφυγον οἱ δὲ κρατήσαντες
τὸν Ἰησοῦν ἀπήγαγον πρὸς Καιάφαν τὸν
ἀρχιερέα ὅπου οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ
πρεσβύτεροι συνήχθησαν ὁ δὲ πέτρος
ἠκολούθει αὐτῷ μακρόθεν ἕως τῆς αὐλῆς
τοῦ ἀρχιερέως καὶ εἰσελθὼν ἔσω ἐκάθητο
μετὰ τῶν ὑπηρετῶν ἰδεῖν τὸ τέλος οἱ δὲ
ἀρχιερεῖς καὶ πρεσβύτεροι καὶ πᾶν τὸ
συνέδριον ἐζήτουν ψευδομαρτυρίαν κατὰ
τοῦ Ἰησοῦ ἵνα αὐτὸν θανατώσωσιν καὶ
οὐχ εὗρον πολλῶν ψευδομαρτύρων
προσελθόντων πολλοὶ δὲ ψευδομάρτυρες
προσελθόντες οὐχ εὗρον ὕστερον δὲ
προσελθόντες δύο ψευδομάρτυρες εἶπαν
οὗτος ἔφη δύναμαι καταλῦσαι τὸν ναὸν
τοῦ θεοῦ καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν οἰκοδομῆσαι
αὐτόν καὶ ἀναστὰς ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν
αὐτῷ οὐκ ἀποκρίνῃ οὐδέν τί οὗτοί σου
καταμαρτυροῦσιν ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐσιώπα καὶ
ἀποκριθεὶς ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ
ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος
ἵνα ἡμῖν εἰπῇς εἰ σὺ εἶ ὁ χριστὸς ὁ υἱὸς
τοῦ θεοῦ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς σὺ εἶπας
πλὴν λέγω ὑμῖν ἀπ᾽ ἄρτι ὄψεσθε τὸν υἱὸν
τοῦ ἀνθρώπου ἐκ δεξιῶν καθήμενον τῆς
δυνάμεως καὶ ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν
τοῦ οὐρανοῦ τότε ὁ ἀρχιερεὺς διέρρηξεν
τὰ ἱμάτια αὐτοῦ λέγων ἐβλασφήμησεν
τί ἔτι χρείαν ἔχομεν μαρτύρων ἰδοὺ νῦν
ἠκούσατε τὴν βλασφημίαν αὐτοῦ τί ὑμῖν
δοκεῖ οἱ δὲ ἀποκριθέντες εἶπαν ἔνοχος
θανάτου ἐστίν τότε ἐνέπτυσαν εἰς τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ καὶ ἐκολάφισαν αὐτόν
οἱ δὲ ἐρραπίσαν λέγοντες προφήτευσον
ἡμῖν χριστέ τίς ἐστιν ὁ παίσας σε ὁ δὲ
πέτρος ἔξω ἐκάθητο ἐν τῇ αὐλῇ καὶ
προσῆλθεν αὐτῷ παιδίσκη λέγουσα καὶ σὺ
μετὰ ἰησοῦ τοῦ γαλιλαίου ἦσθα ὁ δὲ
ἠρνήσατο ἔμπροσθεν πάντων λέγων οὐκ
οἶδα ὃ λέγεις ἐξελθόντα δὲ αὐτὸν εἰς τὸν
πυλῶνα εἶδεν αὐτὸν ἄλλη καὶ λέγει τοῖς
ἐκεῖ καὶ οὗτος ἦν μετὰ ἰησοῦ τοῦ
ναζωραίου καὶ πάλιν ἠρνήσατο μετὰ ὅρκου
ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον μετὰ μικρὸν
δὲ προσελθόντες οἱ ἑστῶτες εἶπαν τῷ
πέτρῳ ἀληθῶς καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ καὶ γὰρ
ἡ λαλιά σου δηλόν σε ποιεῖ τότε ἤρξατο
καταθεματίζειν καὶ ὀμνύειν ὅτι οὐκ οἶδα
τὸν ἄνθρωπον καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησεν
καὶ ἐμνήσθη ὁ πέτρος τοῦ ῥήματος ἐκείνου
ὃ εἶπεν ὁ ἰησοῦς πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι
τρίς με ἀπαρνήσῃ καὶ ἐξελθὼν ἔξω ἔκλαυσεν
πικρῶς πρωΐας δὲ γενομένης συμβούλιον
λαβόντες πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ
πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ ἰησοῦ
ὥστε θανατῶσαι αὐτὸν καὶ δήσαντες
αὐτὸν ἀπήγαγον καὶ παρέδωκαν πιλάτῳ
τῷ ἡγεμόνι τότε ἰδὼν ἰούδας ὁ παραδιδοὺς
αὐτὸν ὅτι κατεκρίθη μεταμεληθεὶς
ἀπέστρεψεν τὰ τριάκοντα ἀργύρια τοῖς
ἀρχιερεῦσιν καὶ τοῖς πρεσβυτέροις
λέγων ἥμαρτον παραδοὺς αἷμα ἀθῷον οἱ
δὲ εἶπαν τί πρὸς ἡμᾶς σοὶ ὄψῃ καὶ ῥίψας
τὰ ἀργύρια ἐν τῷ ναῷ ἀνεχώρησεν καὶ
ἀπελθὼν ἀπήγξατο οἱ δὲ ἀρχιερεῖς
λαβόντες τὰ ἀργύρια εἶπαν οὐκ ἔξεστιν
βαλεῖν αὐτὰ εἰς τὸν κορβανᾶν ἐπεὶ τιμὴ
αἵματός ἐστιν συμβούλιον δὲ λαβόντες
ἠγόρασαν ἐξ αὐτῶν τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως
εἰς ταφὴν τοῖς ξένοις διὸ ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς
ἐκεῖνος ἀγρὸς αἵματος ἕως σήμερον τότε
ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν διὰ ἰερεμίου τοῦ
προφήτου λέγοντος καὶ ἔλαβον τὰ τριάκοντα
ἀργύρια τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου ὃν
ἐτιμήσαντο ἀπὸ υἱῶν ἰσραὴλ καὶ ἔδωκαν
αὐτὰ εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως καθὰ
συνέταξέν μοι κύριος ὁ δὲ ἰησοῦς ἔστη
ἔμπροσθεν τοῦ ἡγεμόνος καὶ ἐπηρώτησεν
αὐτὸν ὁ ἡγεμὼν λέγων σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς
τῶν ἰουδαίων ὁ δὲ ἰησοῦς ἔφη σὺ λέγεις
καὶ ἐν τῷ κατηγορεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν
ἀρχιερέων καὶ πρεσβυτέρων οὐδὲν
ἀπεκρίνατο τότε λέγει αὐτῷ πιλάτος
οὐκ ἀκούεις πόσα σου καταμαρτυροῦσιν
καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ οὐδὲ ἓν ῥῆμα
ὥστε θαυμάζειν τὸν ἡγεμόνα λίαν κατὰ
δὲ ἑορτὴν εἰώθει ὁ ἡγεμὼν ἕνα δεσμὸν
ἀπολύειν τῷ ὄχλῳ ὃν ἤθελον εἶχεν δὲ
τότε δέσμιον ἐπίσημον λεγόμενον
βαραββᾶν συνηγμένων οὖν αὐτῶν εἶπεν
αὐτοῖς πιλάτος τίνα θέλετε ἀπολύσω
ὑμῖν βαραββᾶν ἢ ἰησοῦν τὸν λεγόμενον
χριστόν ἤδει γὰρ ὅτι διὰ φθόνον
παραδεδώκασιν αὐτόν καθημένου δὲ αὐτοῦ
ἐπὶ τοῦ βήματος ἀπέστειλεν πρὸς αὐτὸν
ἡ γυνὴ αὐτοῦ λέγουσα μηδὲν σοὶ καὶ τῷ
δικαίῳ ἐκείνῳ πολλὰ γὰρ ἔπαθον σήμερον
κατ᾽ ὄναρ δι᾽ αὐτόν οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ
οἱ πρεσβύτεροι ἔπεισαν τοὺς ὄχλους
ἵνα αἰτήσωνται τὸν βαραββᾶν τὸν δὲ
ἰησοῦν ἀπολέσωσιν ἀποκριθεὶς δὲ ὁ
ἡγεμὼν εἶπεν αὐτοῖς τίνα θέλετε ἀπὸ
τῶν δύο ἀπολύσω ὑμῖν οἱ δὲ εἶπαν
βαραββᾶν λέγει αὐτοῖς πιλάτος τί οὖν
ποιήσω ἰησοῦν τὸν λεγόμενον χριστόν
λέγουσιν πάντες σταυρωθήτω λέγει
αὐτοῖς ὁ ἡγεμών τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν
οἱ δὲ περισσῶς ἔκραζον λέγοντες
σταυρωθήτω ἰδὼν δὲ πιλάτος ὅτι οὐδὲν
ὠφελεῖ ἀλλὰ μᾶλλον θόρυβος γίνεται
λαβὼν ὕδωρ ἀπενίψατο τὰς χεῖρας
ἀπέναντι τοῦ ὄχλου λέγων ἀθῷός εἰμι
ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ δικαίου τούτου
ὑμεῖς ὄψεσθε τότε ἀποκριθὲν πᾶς ὁ λαὸς
εἶπεν τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ᾽ ἡμᾶς καὶ ἐπὶ
τὰ τέκνα ἡμῶν τότε ἀπέλυσεν αὐτοῖς
βαραββᾶν τὸν δὲ ἰησοῦν φραγελλώσας
παρέδωκεν ἵνα σταυρωθῇ τότε οἱ στρατιῶται
τοῦ ἡγεμόνος παραλαβόντες τὸν ἰησοῦν
εἰς τὸ πραιτώριον συνήγαγον ἐπ᾽ αὐτὸν
ὅλην τὴν σπεῖραν καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν
χλαμύδα κοκκίνην περιέθηκαν αὐτῷ καὶ
πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν ἐπέθηκαν
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ κάλαμον ἐπὶ
τὴν δεξιὰν αὐτοῦ καὶ γονυπετήσαντες
ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐνέπαιζον αὐτῷ λέγοντες
χαῖρε βασιλεῦ τῶν ἰουδαίων καὶ
ἐμπτύσαντες εἰς αὐτὸν λαβόντες τὸν
κάλαμον ἔτυπτον εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ
καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ ἐξέδυσαν αὐτὸν
τὴν χλαμύδα καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ
ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ
σταυρῶσαι αὐτόν καὶ ἐξερχόμενοι εἰς
κυρηναῖον ἄνθρωπον ὀνόματι σίμωνα
τοῦτον ἠγγάρευσαν ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν
αὐτοῦ καὶ ἐλθόντες εἰς τόπον λεγόμενον
γολγοθᾶ ὅ ἐστιν κρανίου τόπος ἔδωκαν
αὐτῷ πιεῖν οἶνον μετὰ χολῆς μεμιγμένον
καὶ γευσάμενος οὐκ ἤθελεν πιεῖν καὶ
ὅτε ἐσταύρωσαν αὐτὸν διεμερίσαντο τὰ
ἱμάτια αὐτοῦ βαλόντες κλῆρον καὶ
καθήμενοι ἐτήρουν αὐτὸν ἐκεῖ καὶ ἐπέθηκαν
ἐπάνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν αἰτίαν
αὐτοῦ γεγραμμένην οὗτός ἐστιν ἰησοῦς
ὁ βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων τότε σταυροῦνται
σὺν αὐτῷ λῃσταὶ δύο ἕνας ἐκ δεξιῶν καὶ
ἕνας ἐξ εὐωνύμων οἱ δὲ παραπορευόμενοι
ἐβλασφήμουν αὐτὸν κινοῦντες τὰς κεφαλὰς
αὐτῶν καὶ λέγοντες οὐαὶ ὁ καταλύων τὸν
ναὸν καὶ οἰκοδομῶν τριῶν ἡμερῶν σῶσον
σεαυτόν εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ καταβὰς
ἀπὸ τοῦ σταυροῦ ὁμοίως καὶ οἱ
ἀρχιερεῖς μετὰ τῶν γραμματέων καὶ
πρεσβυτέρων ἔλεγον ἄλλους ἔσωσεν
ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι εἰ βασιλεὺς
ἰσραήλ ἐστιν καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ
σταυροῦ καὶ πιστεύσομεν ἐπ᾽ αὐτόν
πεποιθὼς ἐπὶ τὸν θεόν ῥυσάσθω νῦν εἰ
θέλει αὐτόν εἶπεν γὰρ ὅτι θεοῦ εἰμι υἱός
τὸ δὲ αὐτὸ καὶ οἱ λῃσταὶ οἱ συσταυρωθέντες
σὺν αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτόν ἀπὸ δὲ ἕκτης
ὥρας σκότος ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν
ἕως ὥρας ἐνάτης περὶ δὲ τὴν ἐνάτην
ἀνεβόησεν ὁ ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ λέγων
ἠλί ἠλί λεμὰ σαβακθανί τοῦτ᾽ ἔστιν
θεέ μου θεέ μου ἱνατί με ἐγκατέλιπες
τινὲς δὲ τῶν ἑστώτων ἀκούσαντες
ἔλεγον ὅτι ἠλίαν φωνεῖ τοῦτον καὶ
εὐθέως δραμὼν εἷς ἐξ αὐτῶν καὶ λαβὼν
σπόγγον πλήσας τε ὄξους καὶ περιθεὶς
καλάμῳ ἐπότιζεν αὐτόν οἱ δὲ λοιποὶ
ἔλεγον ἄφες ἴδωμεν εἰ ἔρχεται ἠλίας
ὁ δὲ πάλιν κραξὰς φωνῇ μεγάλῃ ἀφῆκεν
τὸ πνεῦμα καὶ ἰδοὺ τὸ καταπέτασμα τοῦ
ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο ἀπὸ ἄνωθεν ἕως
κάτω καὶ ἡ γῆ ἐσείσθη καὶ αἱ πέτραι
ἐσχίσθησαν καὶ τὰ μνημεῖα ἀνεῴχθησαν
καὶ πολλὰ σώματα τῶν κεκοιμημένων
ἁγίων ἠγέρθησαν καὶ ἐξελθόντες ἐκ τῶν
μνημείων μετὰ τὴν ἔγερσιν αὐτοῦ
εἰσῆλθον εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν καὶ
ἐνεφανίσθησαν πολλοῖς ὁ δὲ κεντυρίων
καὶ οἱ μετ᾽ αὐτοῦ τηροῦντες τὸν ἰησοῦν
ἰδόντες τὸν σεισμὸν καὶ τὰ γενόμενα
ἐφοβήθησαν σφόδρα λέγοντες ἀληθῶς
θεοῦ υἱὸς ἦν οὗτος ἦσαν δὲ γυναῖκες
πολλαὶ ἐκεῖ ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι
αἵτινες ἠκολούθησαν τῷ ἰησοῦ ἀπὸ τῆς
γαλιλαίας διακονοῦσαι αὐταῖς μετὰ δὲ
ταῦτα ἦν ὀψὲ καὶ ἐλθὼν ἄνθρωπος πλούσιος
ἀπὸ ἀριμαθαίας τοῦνομα ἰωσὴφ ὃς καὶ
αὐτὸς ἐμαθητεύθη τῷ ἰησοῦ οὗτος
προσελθὼν πρὸς πιλάτον ἠτήσατο τὸν
νεκρὸν τοῦ ἰησοῦ τότε πιλάτος ἐκέλευσεν
ἀποδοθῆναι τὸν νεκρόν καὶ λαβὼν τὸν
νεκρὸν ὁ ἰωσὴφ ἐνετύλιξεν αὐτὸν σινδόνι
καθαρᾷ καὶ ἔθηκεν αὐτὸν ἐν τῷ καινῷ
αὐτοῦ μνημείῳ ὃ ἐλατόμησεν ἐν τῇ πέτρᾳ
καὶ προσκυλίσας λίθον μέγαν τῇ θύρᾳ
τοῦ μνημείου ἀπῆλθεν ἦν δὲ ἐκεῖ μαρία
ἡ μαγδαληνὴ καὶ ἡ ἄλλη μαρία καθήμεναι
ἀπέναντι τοῦ τάφου τῇ δὲ ἐπαύριον ἥτις
ἐστὶν μετὰ τὴν παρασκευὴν συνήχθησαν
οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι πρὸς
πιλάτον λέγοντες κύριε μνήσθημεν ὅτι
ἐκεῖνος ὁ πλάνος εἶπεν ἔτι ζῶν μετὰ
τρεῖς ἡμέρας ἐγείρομαι κέλευσον οὖν
ἀσφαλισθῆναι τὸν τάφον ἕως τῆς τρίτης
ἡμέρας μήποτε ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ νυκτὸς κλέψωσιν αὐτὸν καὶ εἴπωσιν
τῷ λαῷ ἠγέρθη ἀπὸ νεκρῶν καὶ ἔσται
ἡ ἐσχάτη πλάνη χείρων τῆς πρώτης
ἔφη πιλάτος αὐτοῖς ἔχετε κουστωδίαν
ὑπάγετε ἀσφαλίσασθε ὡς οἴδατε οἱ δὲ
πορευθέντες ἠσφαλίσαντο τὸν τάφον
σφραγίσαντες τὸν λίθον μετὰ τῆς
κουστωδίας ὀψὲ δὲ σαββάτων τῇ
ἐπιφωσκούσῃ εἰς μίαν σαββάτων ἦλθεν
μαρία ἡ μαγδαληνὴ καὶ ἡ ἄλλη μαρία
θεωρῆσαι τὸν τάφον καὶ ἰδοὺ σεισμὸς
ἐγένετο μέγας ἄγγελος γὰρ κυρίου
καταβὰς ἐξ οὐρανοῦ προσελθὼν ἀπεκύλισεν
τὸν λίθον καὶ ἐκαθέζετο ἐπάνω αὐτοῦ ἦν
δὲ ἡ ἰδέα αὐτοῦ ὡς ἀστραπὴ καὶ τὸ
ἔνδυμα αὐτοῦ λευκὸν ὡς χιών ἀπὸ δὲ
τοῦ φόβου αὐτοῦ ἐσείσθησαν οἱ τηροῦντες
καὶ ἐγένοντο ὡσεὶ νεκροί ἀποκριθεὶς
δὲ ὁ ἄγγελος εἶπεν ταῖς γυναῖξιν μὴ
φοβεῖσθε ὑμεῖς οἶδα γὰρ ὅτι ἰησοῦν
τὸν ἐσταυρωμένον ζητεῖτε οὐκ ἔστιν
ὧδε ἠγέρθη γὰρ καθὼς εἶπεν δεῦτε ἴδετε
τὸν τόπον ὅπου ἔκειτο ὁ κύριος καὶ
ταχὺ πορευθεῖσαι εἴπατε τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ ὅτι ἠγέρθη ἀπὸ νεκρῶν καὶ ἰδοὺ
προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν γαλιλαίαν ἐκεῖ
αὐτὸν ὄψεσθε ἰδοὺ εἶπον ὑμῖν καὶ
ἀπελθοῦσαι ταχὺ ἀπὸ τοῦ μνημείου μετὰ
φόβου καὶ χαρᾶς μεγάλης ἔδραμον
ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ
ἰδοὺ ἰησοῦς ἀπήντησεν αὐταῖς λέγων
χαίρετε αἱ δὲ προσελθοῦσαι ἐκράτησαν
αὐτοῦ τοὺς πόδας καὶ προσεκύνησαν
αὐτῷ τότε λέγει αὐταῖς ὁ ἰησοῦς μὴ
φοβεῖσθε ὑπάγετε ἀπαγγείλατε τοῖς
ἀδελφοῖς μου ἵνα ἀπ

ויעבר אל־מקום אשר־אמר לו האלהים
ויראה ביום השלישי׃ 10 ויהי אחרי הדברים
האלה ויגד לאברהם לאמר הנה נולדה
גם־היא בנים לנחור אחיך׃ 11 את בכרו
עוץ ואת בוז אחיו ואת קמואל אבי ארם׃
12 ואת כסד ואת חזו ואת פלדש ואת
ידלף ואת בתואל׃ 13 ובתואל הולד את
רבקה׃ אלה שמנה נלדה מלכה לנחור
אחי אברהם׃ 14 וגם פילגשו ראומה
ותלד גם־היא את־טבח ואת־גחם ואת־תחש
ואת־מעכה׃ 15 ויאמר אלהים אל־אברהם
לאמר׃ 16 בי נשבעתי נאם־יהוה כי יען
אשר עשית את־הדבר הזה ולא חשכת
את־בנך את־יחידך׃ 17 כי־ברך אברכך
והרבה ארבה את־זרעך ככוכבי השמים
וכחול אשר על־שפת הים וירש זרעך
את שער אויביו׃ 18 והתברכו בזרעך
כל גוי הארץ עקב אשר שמעת בקולי׃
19 וישב אברהם אל־נעריו ויקמו וילכו
יחדו אל־באר שבע ויב אברהם בבאר
שבע׃ 20 והי אחרי הדברים האלה
והגד לאברהם לאמר הנה־ילדה מלכה
גם־הי בנים לנחור אחיך׃ 21 את־עוץ
בכרו ואת־בוז אחיו ואת קמואל אבי
ארם׃ 22 ואת כסד ואת חזו ואת פלדש
ואת־ידלף ואת בתואל׃ 23 ובתואל
הולד את־רבקה׃ שמנת אלה ילדה מלכה
לנחור אחי אברהם׃ 24 ופילגשו ראומה
שמה גם־היא ילדה את־טבח ואת־גחם
ואת־תחש ואת־מעכה׃ 25 ס ויהי
בשנה הזאת׃ ויאמר אלהים אל־אברהם
לאמר׃ אל־נא תקח את־בנך את־יחידך
אשר־אהבת את־יצחק ולך־לך אל־ארץ
המריה והעלהו שם לעלה על־אחד
ההרים אשר אמר אליך׃ 26 ס (aiōnios g166)
ויבכר אברהם בבקר׃ ויחבש את־חמרו
ויקח את־שני נעריו אתו ואת יצחק בנו
ויבקע עצי עלה ויקם וילך אל־המקום
אשר־אמר־לו האלהים׃ 27 ביום השלשי
וישא אברהם את־עיניו וירא את־המקום
מרחק׃ 28 ויאמר אברהם אל־נעריו שבו־
לכם פה עם־החמור ואני והנער נלכה
עדה׃ 29 ונשתחוה ונשובה אליכם׃
ויקח אברהם את־עצי העלה וישם על־
יצחק בנו ויקח בידו את־האש ואת־
המאכלת׃ 30 וילכו שניהם יחדו׃
ויאמר יצחק אל־אברהם אביו ויאמר
אבי׃ ויאמר הנני בני׃ ויאמר הנה האש
והעצים׃ 31 ואי־זה הכר לעלה׃
ויאמר אברהם אלהים יראה־לו הכר
לעלה בני׃ וילכו שניהם יחדו׃ 32 ס
ויבאו אל־המקום אשר־אמר־לו האלהים
ויבן שם אברהם את־המזבח וערך
את־העצים׃ 33 ס ויעקד אברהם
את־יצחק בנו׃ ויעל אברהם אל־המזבח
מלמעלה׃ 34 ס ויקח אברהם
את־המאכלת׃ לשחט את־בנו׃ 35 ס
(aiōn g165) ויקרא אליו מלאך
יהוה מן־השמים׃ ויאמר אברהם אברהם׃
ויאמר הנני׃ 36 ס ויאמר אל־נא
תשלח ידך אל־הנער׃ ואל־תעש לו
מאומה׃ כי־עתה ידעתי כי־ירא אלהים
אתה׃ ולא חשכת את־בנך את־יחידך
ממני׃ 37 ס וישא אברהם את־עיניו
וירא והנה־איל אחר׃ נאחז בסבך
בקרניו׃ וילך אברהם ויקח את־האיל
ויעלהו לעלה׃ תחת בנו׃ 38 ס ויקרא
אברהם׃ שם־המקום ההוא׃ יהוה יראה
אשר׃ יאמר׃ היום׃ בהר׃ יהוה׃ יראה׃
39 ס ויקרא מלאך־יהוה׃ אל־אברהם
שנית׃ מן־השמים׃ 40 ס ויאמר׃ בי
נשבעתי׃ נאם־יהוה׃ כי׃ יען׃ אשר
עשית׃ את־הדבר׃ הזה׃ ולא׃ חשכת׃
את־בנך׃ את־יחידך׃ 41 ס׃ כי־ברך
אברכך׃ והרבה׃ ארבה׃ את־זרעך׃
ככוכבי׃ השמים׃ וכחול׃ אשר׃ על־
שפת׃ הים׃ וירש׃ זרעך׃ את־שער׃
אויביו׃ 42 ס׃ והתברכו׃ בזרעך׃
כל׃ גוי׃ הארץ׃ עקב׃ אשר׃ שמעת׃
בקולי׃ 43 ס׃ וישב׃ אברהם׃ אל־
נעריו׃ ויקמו׃ וילכו׃ יחדו׃ אל־באר׃
שבע׃ ויב׃ אברהם׃ בבאר׃ שבע׃
44 ס׃ והי׃ אחרי׃ הדברים׃
האלה׃ והגד׃ לאברהם׃ לאמר׃
הנה׃ ילדה׃ מלכה׃ גם־הי׃ בנים׃
לנחור׃ אחיך׃ 45 ס׃ את־עוץ׃
בכרו׃ ואת׃ בוז׃ אחיו׃ ואת׃
קמואל׃ אבי׃ ארם׃ 46 ס׃ ואת׃
כסד׃ ואת׃ חזו׃ ואת׃ פלדש׃
ואת׃ ידלף׃ ואת׃ בתואל׃ 47 ס׃
ובתואל׃ הולד׃ את׃ רבקה׃ שמנת׃
אלה׃ ילדה׃ מלכה׃ לנחור׃
אחי׃ אברהם׃ 48 ס׃ ופילגשו׃
ראומה׃ ותלד׃ גם־היא׃ את־טבח׃
ואת־גחם׃ ואת־תחש׃ ואת־מעכה׃
49 ס׃ ויהי׃ בשנה׃ הזאת׃ ויאמר׃
אל־אברהם׃ אל־נא׃ תקח׃ את־בנך׃
את־יחידך׃ אשר־אהבת׃ את־יצחק׃
ולך־לך׃ אל־ארץ׃ המריה׃ והעלהו׃
שם׃ לעלה׃ על־אחד׃ ההרים׃
אשר׃ אמר׃ אליך׃ 50 ס׃ ויבכר׃
אברהם׃ בבקר׃ ויחבש׃ את־חמרו׃
ויקח׃ את־שני׃ נעריו׃ אתו׃
ואת׃ יצחק׃ בנו׃ ויבקע׃ עצי׃
עלה׃ ויקם׃ וילך׃ אל־המקום׃
אשר׃ אמר׃ לו׃ האלהים׃ (aiōnios g166)

13 ס׃ בביום׃ השלישי׃ נשא׃
אברהם׃ את־עיניו׃ וירא׃ את־המקום׃
מרחק׃ 2 ס׃ ויאמר׃ אברהם׃ אל־
נעריו׃ שבו׃ לכם׃ פה׃ עם־החמור׃
ואני׃ והנער׃ נלכה׃ עדה׃ ונשתחוה׃
ונשובה׃ אליכם׃ 3 ס׃ ויקח׃ אברהם׃
את־עצי׃ העלה׃ וישם׃ על־יצחק׃
בנו׃ ויקח׃ בידו׃ את־האש׃ ואת׃
המאכלת׃ וילכו׃ שניהם׃ יחדו׃
4 ס׃ ויאמר׃ יצחק׃ אל־אברהם׃
אביו׃ ויאמר׃ הנני׃ בני׃ ויאמר׃
הנה׃ האש׃ והעצים׃ ואי־זה׃
הכר׃ לעלה׃ 5 ס׃ ויאמר׃ אברהם׃
אלהים׃ יראה׃ לו׃ הכר׃ לעלה׃
בני׃ וילכו׃ שניהם׃ יחדו׃ 6 ס׃
ויבאו׃ אל־המקום׃ אשר־אמר־לו׃
האלהים׃ ויבן׃ שם׃ אברהם׃
את־המזבח׃ וערך׃ את־העצים׃
ועקד׃ את־יצחק׃ בנו׃ ויעל׃
אברהם׃ אל־המזבח׃ מלמעלה׃
לעצים׃ 7 ס׃ ויאמר׃ אברהם׃
אל־בנו׃ ויקח׃ את־המאכלת׃
לשחט׃ את־בנו׃ 8 ס׃ ויקרא׃
אליו׃ מלאך׃ יהוה׃ מן־השמים׃
ויאמר׃ אברהם׃ אברהם׃ ויאמר׃
הנני׃ אל־נא׃ תשלח׃ ידך׃ אל־הנער׃
ואל־תעש׃ לו׃ מאומה׃ כי׃ עתה׃
ידעתי׃ כי׃ ירא׃ אלהים׃ אתה׃
ולא׃ חשכת׃ את־בנך׃ את־יחידך׃
ממני׃ 9 ס׃ (aiōn g165) ויהי׃
אחרי׃ הדברים׃ האלה׃ ויגד׃
לאברהם׃ לאמר׃ הנה׃ ילדה׃
מלכה׃ גם־הי׃ בנים׃ לנחור׃
אחיך׃ 10 ס׃ את־עוץ׃ בכרו׃
ואת׃ בוז׃ אחיו׃ ואת׃
קמואל׃ אבי׃ ארם׃ 11 ס׃
ואת׃ כסד׃ ואת׃ חזו׃ ואת׃
פלדש׃ ואת׃ יידלף׃ ואת׃
בתואל׃ 12 ס׃ ובתואל׃ הולד׃
את׃ רבקה׃ שמנת׃ אלה׃
ילדה׃ מלכה׃ לנחור׃
אחי׃ אברהם׃ 13 ס׃ ופילגשו׃
ראומה׃ ותלד׃ גם־היא׃
את־טבח׃ ואת־גחם׃ ואת־תחש׃
ואת־מעכה׃ 14 ס׃ ואת׃
כסד׃ ואת׃ חזו׃ ואת׃
פלדש׃ ואת׃ יידלף׃ ואת׃
בתואל׃ 15 ס׃ ובתואל׃ הולד׃
את׃ רבקה׃ שמנת׃ אלה׃
ילדה׃ מלכה׃ לנחור׃
אחי׃ אברהם׃ 16 ס׃ ופילגשו׃
ראומה׃ ותלד׃ גם־היא׃
את־טבח׃ ואת־גחם׃ ואת־תחש׃
ואת־מעכה׃ 17 ס׃ ויהי׃ הדברים׃
אשר׃ הם׃ בזרעו׃ 18 ס׃ ויאמר׃
אל־אברהם׃ אל־נא׃ תקח׃ את־בנך׃
את־יחידך׃ אשר־אהבת׃ את־יצחק׃
ולך־לך׃ אל־ארץ׃ המריה׃ והעלהו׃
שם׃ לעלה׃ על־אחד׃ ההרים׃
אשר׃ אמר׃ אליך׃ 19 ס׃ ויבכר׃
אברהם׃ בבקר׃ ויחבש׃ את־חמרו׃
ויקח׃ את־שני׃ נעריו׃ אתו׃
ואת׃ יצחק׃ בנו׃ ויבקע׃ עצי׃
עלה׃ ויקם׃ וילך׃ אל־המקום׃
אשר׃ אמר׃ לו׃ האלהים׃ 20 ס׃
ובביום׃ השלישי׃ נשא׃ אברהם׃
את־עיניו׃ וירא׃ את־המקום׃
מרחק׃ 21 ס׃ ויאמר׃ אברהם׃
אל־נעריו׃ שבו׃ לכם׃ פה׃ עם־
החמור׃ ואני׃ והנער׃ נלכה׃ עדה׃
ונשתחוה׃ ונשובה׃ אליכם׃ 22 ס׃
ויקח׃ אברהם׃ את־עצי׃ העלה׃
ויתן׃ על־יצחק׃ בנו׃ ויקח׃
בידו׃ את־האש׃ ואת׃ המאכלת׃
וילכו׃ שניהם׃ יחדו׃ 23 ס׃
ויאמר׃ יצחק׃ אל־אברהם׃
אביו׃ ויאמר׃ אבי׃ ויאמר׃
הנני׃ בני׃ ויאמר׃ הנה׃
האש׃ והעצים׃ ואי־זה׃
הכר׃ לעלה׃ 24 ס׃ ויאמר׃
אברהם׃ אלהים׃ יראה׃ לו׃
הכר׃ לעלה׃ בני׃ וילכו׃
שניהם׃ יחדו׃ 25 ס׃ ויבאו׃
אל־המקום׃ אשר־אמר־לו׃
האלהים׃ ויבן׃ שם׃ אברהם׃
את־המזבח׃ וערך׃ את־העצים׃
ועקד׃ את־יצחק׃ בנו׃ ויעל׃
אברהם׃ אל־המזבח׃ מלמעלה׃
לעצים׃ 26 ס׃ (aiōnios g166)
ויבכר׃ אברהם׃ בבקר׃ ויחבש׃
את־חמרו׃ ויקח׃ את־שני׃
נעריו׃ אתו׃ ואת׃ יצחק׃
בנו׃ ויבקע׃ עצי׃ עלה׃
ויקם׃ וילך׃ אל־המקום׃
אשר׃ אמר׃ לו׃ האלהים׃
ביום׃ השלישי׃ וישא׃
אברהם׃ את־עיניו׃ וירא׃
את־המקום׃ מרחק׃ 27 ס׃
ויאמר׃ אברהם׃ אל־
נעריו׃ שבו׃ לכם׃ פה׃
עם־החמור׃ ואני׃
והנער׃ נלכה׃ עדה׃
ונשתחוה׃ ונשובה׃
אליכם׃ 28 ס׃ ויקח׃
אברהם׃ את־עצי׃
העלה׃ וישם׃ על־
יצחק׃ בנו׃ ויקח׃
בידו׃ את־האש׃
ואת׃ המאכלת׃
וילכו׃ שניהם׃
יחדו׃ 29 ס׃
ויאמר׃ יצחק׃
אל־אברהם׃
אביו׃ ויאמר׃
אבי׃ ויאמר׃
הנני׃ בני׃
ויאמר׃ הנה׃
האש׃ והעצים׃
ואי־זה׃ הכר׃
לעלה׃ 30 ס׃
ויאמר׃ אברהם׃
אלהים׃ יראה׃
לו׃ הכר׃
לעלה׃ בני׃
וילכו׃ שניהם׃
יחדו׃ 31 ס׃
ויבאו׃ אל־
המקום׃ אשר־
אמר־לו׃
האלהים׃
ויבן׃ שם׃
אברהם׃
את־המזבח׃
וערך׃
את־העצים׃
ויעקד׃
את־יצחק׃
בנו׃ ויעל׃
אברהם׃
אל־המזבח׃
מלמעלה׃
לעצים׃
32 ס׃
ויבאו׃
אל־המקום׃
אשר־אמר׃
לו׃ האלהים׃
ויבן׃ שם׃
אברהם׃
את־המזבח׃
וערך׃
את־העצים׃
33 ס׃
ויעקד׃
אברהם׃
את־יצחק׃
בנו׃ ויעל׃
אברהם׃
אל־המזבח׃
מלמעלה׃
לעצים׃
34 ס׃
ויקח׃
אברהם׃
את־המאכלת׃
לשחט׃
את־בנו׃
35 ס׃
(aiōn g165)
ויקרא׃
מלאך׃
יהוה׃
אליו׃
מן־השמים׃
ויאמר׃
אברהם׃
אברהם׃
ויאמר׃
הנני׃
36 ס׃
ויאמר׃
אל־נא׃
תשלח׃
ידך׃
אל־הנער׃
ואל־תעש׃
לו׃
מאומה׃
כי׃
עתה׃
ידעתי׃
כי׃
ירא׃
אלהים׃
אתה׃
ולא׃
חשכת׃
את־בנך׃
את־יחידך׃
ממני׃
37 ס׃
וישא׃
אברהם׃
את־עיניו׃
וירא׃
והנה׃
איל׃
אחר׃
נאחז׃
בסבך׃
בקרניו׃
וילך׃
אברהם׃
ויקח׃
את־האיל׃
ויעלהו׃
לעלה׃
תחת׃
בנו׃
38 ס׃
ויקרא׃
אברהם׃
שם־המקום׃
ההוא׃
יהוה׃
יראה׃
אשר׃
יאמר׃
היום׃
בהר׃
יהוה׃
יראה׃
39 ס׃
ויקרא׃
מלאך־יהוה׃
אל־אברהם׃
שנית׃
מן־השמים׃
40 ס׃
ויאמר׃
בי׃
נשבעתי׃
נאם־יהוה׃
כי׃
יען׃
אשר׃
עשית׃
את־הדבר׃
הזה׃
ולא׃
חשכת׃
את־בנך׃
את־יחידך׃
41 ס׃
כי־ברך׃
אברכך׃
והרבה׃
ארבה׃
את־זרעך׃
ככוכבי׃
השמים׃
וכחול׃
אשר׃
על־
שפת׃
הים׃
וירש׃
זרעך׃
את־שער׃
אויביו׃
42 ס׃
והתברכו׃
בזרעך׃
כל׃
גוי׃
הארץ׃
עקב׃
אשר׃
שמעת׃
בקולי׃
43 ס׃
וישב׃
אברהם׃
אל־
נעריו׃
ויקמו׃
וילכו׃
יחדו׃
אל־באר׃
שבע׃
ויב׃
אברהם׃
בבאר׃
שבע׃
44 ס׃
והי׃
אחרי׃
הדברים׃
האלה׃
והגד׃
לאברהם׃
לאמר׃
הנה׃
ילדה׃
מלכה׃
גם־הי׃
בנים׃
לנחור׃
אחיך׃
45 ס׃
את־עוץ׃
בכרו׃
ואת׃
בוז׃
אחיו׃
ואת׃
קמואל׃
אבי׃
ארם׃
46 ס׃
ואת׃
כסד׃
ואת׃
חזו׃
ואת׃
פלדש׃
ואת׃
יידלף׃
ואת׃
בתואל׃
47 ס׃
ובתואל׃
הולד׃
את׃
רבקה׃
שמנת׃
אלה׃
ילדה׃
מלכה׃
לנחור׃
אחי׃
אברהם׃
48 ס׃
ופילגשו׃
ראומה׃
ותלד׃
גם־היא׃
את־טבח׃
ואת־גחם׃
ואת־תחש׃
ואת־מעכה׃
49 ס׃
ויהי׃
בשנה׃
הזאת׃
ויאמר׃
אל־אברהם׃
אל־נא׃
תקח׃
את־בנך׃
את־יחידך׃
אשר־אהבת׃
את־יצחק׃
ולך־לך׃
אל־ארץ׃
המריה׃
והעלהו׃
שם׃
לעלה׃
על־אחד׃
ההרים׃
אשר׃
אמר׃
אליך׃
50 ס׃
ויבכר׃
אברהם׃
בבקר׃
ויחבש׃
את־חמרו׃
ויקח׃
את־שני׃
נעריו׃
אתו׃
ואת׃
יצחק׃
בנו׃
ויבקע׃
עצי׃
עלה׃
ויקם׃
וילך׃
אל־המקום׃
אשר׃
אמר׃
לו׃
האלהים׃
(aiōnios g166)

מעשה אשר עשה אל אברהם ויברך אותו
אל עליון קונה שמים וארץ ברוך אל עליון
אשר מגן צריך בידך ונתן לו מעשר מכל
ויאמר מלכי צדק מלך שלם הוציא לחם ויין
והוא כהן לאל עליון ויברכהו ויאמר ברוך
אברם לאל עליון קונה שמים וארץ וברוך אל
עליון אשר מגן צריך בידך ונתן לו מעשר
מכל ויאמר מלכי סדם אל אברם תן לי
הנפשות והרכוש קח לך ויאמר אברם אל
מלכי סדם הרמתי ידי אל יהוה אל עליון
קונה שמים וארץ אם מחוט ועד שרוך נעל
ואם אקח מכל אשר לך ולא תאמר אני
העשרתי את אברם אחרי הדברים האלה
היה דבר יהוה אל אברם במחזה לאמר
אל תירא אברם אני מגן לך שכרך הרבה
מאד ויאמר אברם אדני יהוה מה תתן לי
ואנכי הולך ערירי ובן משק ביתי הוא
דמשק אליעזר ואברם אמר הן לי לא נתת
זרע והנה בן ביתי יורש אותי ויהי דבר
יהוה אליו לאמר לא יירשך זה כי אם
אשר יצא ממעיך הוא יירשך ויוצא אתו
החוצה ויאמר הבט נא השמים וספר הכוכבים
אם תוכל לספר אותם ויאמר לו כה יהיה
זרעך ואברם האמין ביהוה והחשבה לו
צדקה ויאמר אליו אני יהוה אשר הוצאתיך
מאור כשדים לתת לך את הארץ הזאת
לרשתה ויאמר אדני יהוה במה אדע כי
אירשנה ויאמר אליו קחה לי עגלה משלשת
ועז משלשת ואיל משלש ותור וגוזל יונה
ויקח לו את כל אלה ויבתר אותם בתוך
ואת הציפר לא בתר ויורד העיט על הפגרים
ויגרש אברם אותם ויהי השמש לבוא
ותרדמה נפלה על אברם והנה אימה חשכה
גדלה נופלת עליו ויאמר אל אברם ידע
תדע כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם
ועבדום וענו אתם ארבע מאות שנה
וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי ואחרי
כן יצאו ברכש גדול ואתה תבוא אל אבתיך
בשלום תקבר בשיבה טובה ודור רביעי
ישובו הנה כי לא שלם עון האמרי עד
הנה ויהי השמש באה והיה עלטה והנה
תנור עשן ולפיד אש אשר עבר בין הגזרים
ביום ההוא כרת יהוה את אברם ברית
לאמר לזרעך נתתי את הארץ הזאת
מנהר מצרים עד הנהר הגדול נהר פרת
את הקני והקנזי והקדמני והחתי והפרזי
והרפאים והאמרי והכנעני והגרגשי והיבוסי

14

ויהי בימי אמרפל מלך שנער אריוך
מלך אלסר תדעל מלך גוים עשו מלחמות
את ברע מלך סדם את ברשע מלך עמרה
שנאב מלך אדמה ושמאבר מלך צבויים
ומלך בלע הוא צוער כל אלה חברו אל
עמק השדים הים המלח שתים עשרה שנה
עבדו את כדרלעמר ובשלשה עשרה שנה
מרדו בשנת ארבע עשרה בא כדרלעמר
ואשר אתו וכתו רפאים בעשתרת קרנים
וזוזים באם וישים בשוה קריתים
ואת החרי בהרם שעיר עד אל פארן
אשר על המדבר ושבו ויבאו עין משפט
היא קדש ויכו את כל שדה העמלקי
וגם את האמרי היושב בחצצון תמר
ויצא מלך סדם ומלך עמרה ומלך אדמה
ומלך צבויים ומלך בלע הוא צוער
ויערכו אתם מלחמה בעמק השדים
את כדרלעמר מלך עילם ואת תדעל
מלך גוים ואמרפל מלך שנער
ואריוך מלך אלסר ארבעה מלכים
את החמשה ועמק השדים מלא בארות
בטומן ומלכי סדם ועמרה נפלו שמה
והנשארים הנסו ההרה ויקחו את כל
רכוש סדם ועמרה ואת כל אכלם
וילכו הלך גם את אברם ולוט בן אחיו
ומקנהו וישב בסדם ויבא הפליט
ויגד לאברם העברי והוא שכן באלני
ממרא האמרי אחי אשכול ואחי ענר
והם בעלי ברית אברם וישמע אברם
כי נשבה אחיו וירק את חניכיו ילידי
ביתו שמנה עשר ושלש מאות וירדף
עד דן ויחלק עליהם לילה הוא ועבדיו
ויכם וירדפם עד חובה אשר משמאל
לדמשק וישב את כל הרכש גם את לוט
אחיו ורכשו ונם את הנשים ואת העם
ויצא מלך סדם לקראתו אחרי שובו
מהכות את כדרלעמר ואת המלכים אשר
אתו אל עמק שוה הוא עמק המלך
ומלכי צדק מלך שלם הוא מלך עליון
ויברך אתו ויאמר ברוך אברם לאל עליון
קונה שמים וארץ וברוך אל עליון אשר
מגן צריך בידך ויתן לו מעשר מכל
ויאמר מלך סדם אל אברם תן לי הנפש
והרכש קח לך ויאמר אברם אל מלך
סדם הרימתי ידי אל יהוה אל עליון
קונה שמים וארץ אם מחוט ועד שרוך
נעל ואם אקח מכל אשר לך ולא תאמר
אני העשרתי את אברם בלעדי רק אשר
אכלו הנערים חלק האנשים אשר הלכו
אתי ענר אשכול וממרא הם יקחו חלקם

15

אחר הדברים האלה היה דבר יהוה
אל אברם במחזה לאמר אל תירא אברם
אנכי מגן לך שכרך הרבה מאד ויאמר
אברם אדני יהוה מה תתן לי ואנכי
הולך ערירי ובן משק ביתי הוא דמשק
אליעזר ויאמר אברם הן לי לא נתת
זרע והנה בן ביתי יורש אותי ויהי דבר
יהוה אליו לאמר לא יירשך זה כי אם
אשר יצא ממעיך הוא יירשך ויוצא אתו
החוצה ויאמר הבט נא השמים וספר הכוכבים
אם תוכל לספר אותם ויאמר לו כה יהיה
זרעך והאמן ביהוה והחשבה לו צדקה
ויאמר אליו אני יהוה אשר הוצאתיך
מאור כשדים לתת לך את הארץ הזאת
לרשתה ויאמר אדני יהוה במה אדע כי
אירשנה ויאמר אליו קחה לי עגלה משלשת
ועז משלשת ואיל משלש ותור וגוזל יונה
ויקח לו את כל אלה ויבתר אותם בתוך
ואת הציפר לא בתר ויורד העיט על הפגרים
ויגרש אברם אותם ויהי השמש לבוא
ותרדמה נפלה על אברם והנה אימה חשכה
גדלה נופלת עליו ויאמר אל אברם ידע
תדע כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם
ועבדום וענו אתם ארבע מאות שנה
וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי ואחרי
כן יצאו ברכש גדול ואתה תבוא אל אבתיך
בשלום תקבר בשיבה טובה ודור רביעי
ישובו הנה כי לא שלם עון האמרי עד
הנה ויהי השמש באה והיה עלטה והנה
תנור עשן ולפיד אש אשר עבר בין הגזרים
ביום ההוא כרת יהוה את אברם ברית
לאמר לזרעך נתתי את הארץ הזאת
מנהר מצרים עד הנהר הגדול נהר פרת
את הקני והקנזי והקדמני והחתי והפרזי
והרפאים והאמרי והכנעני והגרגשי והיבוסי

כי מחלר נפשם כבר לא נתן איש לבא אל ביתו
לבא אל ביתו 8 לכן אמר יהוה אל אנשי ענתות
המבקשים את נפשך לאמר לא תנבא בשם יהוה
ולא תמות בידינו אם לא בשם יהוה נמות בידינו
9 לכן כה אמר יהוה צבאות הנני פקד עליהם
הבחורים ימותו בחרב בניהם ובנותיהם ימותו
ברעב 10 ושארית לא תהיה כי אביא רעה אל
אנשי ענתות שנת פקדתם׃ 11 כי אם־אמר
אמרתי אל־אמה אשר־בעלה אבל ויבן אל־
בעלה אל־אמה אשר־בעלה אבל ויבן אל־
בעלה׃ 12 ועתה אל־אמה אשר־בעלה אבל
ויבן אל־בעלה אל־אמה אשר־בעלה אבל
ויבן אל־בעלה׃ 13 כי־אמר אדני יהוה
הנה אנכי מגיר אבן־בחנם אבן־בוחן
ויקר אל־יסוד ציון אבן־פנה בחנה מוצק
יסד המאמין לא יחיש׃ 14 ושמתי משפט
לקו־מדה וצדקה לקו־מאזנים ונגרף
ברד מחסה־כזב ומים יסתרו׃ 15 וכפר
ברית־מות אל־שאול לא תקום חזות
שוטף כי יעבר לא יבא אליו׃ 16 לכן
כה אמר אדני יהוה הנני יסד בציון
אבן אבן בחן פנת יקרת מוסד המאמין
לא יחיש׃ 17 ושמתי משפט לקו־מדה
וצדקה לקו־מאזנים ונגרף ברד מחסה
כזב ומים יסתרו׃ 18 וכפר בריתכם
את־מות ובחזתכם את־שאול לא תקום
חזות שוטף כי יעבר והיתם לו למרמס׃
19 מעת עברו יקח אתכם כי עבר בבקר
בבקר יעבר ביומם ולילה והיה רק־זועה
להבין שמועה׃ 20 כי קצר המצע מן־
הרחב ולבגד הצר מן־התכסות׃ 21 כי
יהוה יקום כהר־פרצים כעמק ירגז
יפעל מעשהו זר־הוא מעשהו ועבדתו
זרה־היא לדבר׃ 22 ועתה אל־תלעגו
פן־יחזקו מוסרותיכם כי כלה ונחרצה
שמעתי מאת אדני צבאות על־כל־הארץ׃
23 האזינו והשמעו קולי הקשיבו
ואמרתי׃ 24 הכל־היום יחרש־זרע
יפתח וישדד אדמתו׃ 25 הלא אם־שוה
פניה ופזר כמון ושם חטה ושערה
ודכן בגבלתו׃ 26 כי יסרו אל־משפט
אלהיו יורהו׃ 27 כי לא בדרך־מרג
יודרס־כמון ואף־גלת־כמון על־פני
יסבו׃ 28 לחם לדכא־יכתת כי לא
לנצח אדוש־בו וגלת־שדיו ופרשיו
לא יכתת׃ 29 גם־זאת מאת יהוה צבאות
יצא הפליא עצה הגדיל תושיה׃

16

1 הוי אריאל אריאל קריה חנה דוד
שנה חגים יסיפו׃ 2 והצרתי לאריאל
והיתה תאניה ואריאל לי כמו־אריאל׃
3 וחניתי סביב כחוגב וצרתי עליך
מצור ובנותי בך דיק׃ 4 ושפלת מארץ
תדברי ומעפר תשח אמרתך והיה כאוב
מארץ קולך ומעפר אמרתך תצפצף
כאובת׃ 5 והיה כדק דקיך כמץ עבר
יהיו׃ 6 מאת יהוה צבאות תפקדי
ברעם וברעש וקול גדול סופה וסערה
ולהבת אש אכלת׃ 7 והיתה כל־גוי
המלחמות אריאל כל־הצבאים עליה
ומצריה וכל־הצבאים עליה ומבצריה
ולחציה׃ 8 והיה כאשר יחלם הרעב
והנה אכל ונפש קיצו והנה שתה
ונפשו ריקה כאשר יחלם הצמא
והנה שתה ונעיף ונפשו תשוקה כן
יהיה המון כל־גוי־אשר צבאו על־
הר־ציון׃ 9 התמהמהו והתמהו שעו
שועו שכרו ולא יין נעו ולא שכר׃
10 כי נסך עליכם יהוה רוח תרדמה
ועצם עיניכם הנביאים וראשיכם
החזים כסה׃ 11 והיה לכם חזות הכל
כדברי הספר אשר יתן אל־איש־יודע
ספר לאמר נא קרא־זאת ואמר לא
אוכל כי חתום׃ 12 ונתן הספר אל־
איש לא־יודע ספרים לאמר נא קרא־
זאת ואמר לא ידעתי ספרים׃ 13 ויאמר
אדני יען כי נגש העם הזה בפיו
וכשפתיו כבדוני ולבו הרחיק ממני
ויהי יראתם אתי מצות אנשים
מלמדה׃ 14 לכן הנני יסף להפליא את
העם הזה הפלא ופלא וחכמת חכמיו
תאבד ונבונת נבוניו תתעלם׃ 15 הוי
המעמיקים מיהוה לסתר עצה והיה
במחשך מעשיהם ויאמרו מי יראנו
ומי יודענו׃ 16 הפככם אם כיוצר
החמר יחשב כי יאמר מעשה לעשהו
לא עשני ויצר אמר אל־יצרו לא
הבין׃ 17 הלוא עוד מעט מזעיר
ושב לבנון לכרמל והכרמל ליער
יחשב׃ 18 וביום ההוא יקשיבו חרשים
דברי ספר ומאפלה ומחשך עיני
עורים תראינה׃ 19 ויוסיפו ענוים
שמחה יהוה ואביוני אדם בקדוש
ישראל יגילו׃ 20 כי אפס עריץ
כלה לץ נכרתו כל שקדי און׃
21 המחטיאי אדם בדבר ומוקשים
לשופט יגיחו ובשער מוכיח לא
יאמרו׃ 22 לכן כה אמר יהוה אל־
בית יעקב אשר פדה את־אברהם
לא עתה יבוש יעקב ולא עתה
פניו יחורו׃ 23 כי בראתו ילדיו
מעשה ידי בקרבו יקדישו את־
קדוש יעקב ואת־אלהי ישראל
יעריצו׃ 24 ויודעו תועי־רוח
בינה ורגנים יקחו־לקח׃ 25 הלא
אם־שוה פניה ופזר כמון ושם
חטה ושערה ודכן וגבלתו׃ 26 כי
יסרו אל־משפט אלהיו יורהו׃
27 גם־זאת מאת יהוה צבאות
יצא הפליא עצה הגדיל תושיה׃

17

1 הנה דמשק מוסר מעיר
והיתה מפלה גלים׃ 2 עזבות
ערים עד־עולם תהיינה לעדרים
רבצו ואין מחריד׃ 3 ונשבתה
מבצר מאפרים וממלכה מדמשק
ושארית ארם כבוד בני־ישראל
היו נאם יהוה צבאות׃ 4 והיה
ביום ההוא יצנה כבוד יעקב
ומשמן בשרו יתרזה׃ 5 והיה
כאסף קציר קמה וזרועו שבלים
יקצר והיה כמלקט שבלים בעמק
רפאים׃ 6 ונשאר בו עוללות
כנקף זית שנים שלשה פרי
בראש אמיר ארבעה חמשה בסעפיו
פרי נאם יהוה אלהי ישראל׃
7 ביום ההוא יעיב אדם אל־עשיו
ועיניו אל־קדוש ישראל תשעיה׃
8 ולא יעיב אל־המזבחות מעשה
ידיו ואשר עשו אצבעותיו לא
יראה האשרים וחמנים׃ 9 ביום
ההוא יהיו ערי מעזו כעזובת
החרש והאמורי אשר עזבו מפני
בני ישראל והיתה שמה׃ 10 כי
שכחת אלהי ישעך ולצור מעזך
לא זכרת על־כן תטעי נטעי נעמים
וזרע זר תזרענו׃ 11 ביום נטעך
תשגיה ובבקר זרעך תפריחי
נד־קציר ביום נחלה ומכאב
אנוש׃

לא תשא שם שוא אל תשת ידך עם רשע להיות עד חמס
2 לא תהיה אחרי רבים לרעות ולא תענה על ריב לנטות
אחרי רבים להטות: 3 ודל לא תהדר בריבו: 4 כי תפגע
שור אויבך או חמרו תועים השב תשיבנו לו: 5 כי תרא
חמור שנאך רבץ תחת משאו וחדלת מעזב עזב תעזב
עמו: 6 לא תטה משפט אביונך בריבו: 7 מדבר שקר
תרחק ונקי וצדיק אל תהרג כי לא אצדיק רשע: 8 ושחד
לא תקח כי השחד יעור פקחים ויסלף דברי צדיקים:
9 וגר לא תלחץ ואתם ידעתם את נפש הגר כי גרים
הייתם בארץ מצרים: 10 וששת שנים תזרע את ארצך
ואספת את תבואתה: 11 ושבעית תשמטנה ונטשתה
ואכלו אביני עמך ויתרם תאכל חיתו השדה כן תעשה
לכרמך לזיתך: 12 ששת ימים תעשה מעשיך וביום
השביעי תשבת למען ינוח שורך וחמרך ויפש בן אמתך
והגר: 13 ובכל אשר אמרתי אליכם תשמרו ושם אלהים
אחרים לא תזכירו לא יישמע על פיך: 14 שלש רגלים
תחג לי בשנה: 15 את חג המצות תשמר שבעת ימים
תאכל מצות כאשר צויתיך למועד חדש האביב כי בו
יצאת ממצרים ולא יראו פני ריקם: 16 וחג הקצר
בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה וחג האסף בצאת השנה
באסף את מעשיך מן השדה: 17 שלש פעמים בשנה יראה
כל זכורך אל פני האדון יהוה: 18 לא תזבח על חמץ
דם זבחי ולא ילין חלב חגי עד בקר: 19 ראשית
בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל גדי
בחלב אמו: 20 הנה אנכי שלח מלאך לפניך לשמרך
בדרך ולהביאך אל המקום אשר הכנתי: 21 השמר מפניו
ושמע בקלו אל תמר בו כי לא ישא לפשעיכם כי שמי
בקרבו: 22 כי אם שמוע תשמע בקלו ועשיתי כל אשר
אדבר ואיבתי את איביך ואצר את צריך: 23 כי
ילך מלאכי לפניך והביאך אל האמרי והחתי והפרזי
והכנעני והחוי והיבוסי והכרתים אותם: 24 לא
תשתחוה לאלהיהם ולא תעבדם ולא תעשה כמעשיהם
כי הרס תהרס ושבר תשבר מצבותיהם: 25 ועבדתם
את יהוה אלהיכם וברך את לחמך ואת מימיך והסרתי
מחלה מקרבך: 26 לא תהיה משכלה ועקרה בארצך
את מספר ימיך אמלא: 27 אתי אשלח אימתי לפני
והמותי כל העם אשר תבוא בקרבו ונתתי את כל
אויביך אליך עורף: 28 ושלחתי את הצרעה לפניך
וגרשה את החוי את הכנעני ואת החתי מפניך:
29 לא אגרשנו מפניך בשנה אחת פן תהיה הארץ
שממה ורבה עליך חית השדה: 30 מעט מעט אגרשנו
מפניך עד אשר תפרה ונחלת את הארץ: 31 ושתי את
גבולך מים סוף ועד ים פלשתים וממדבר עד הנהר
כי אתן בידכם את יושבי הארץ וגרשתם מפניך:
32 לא תכרת להם ולאלהיהם ברית: 33 לא ישבו בארצך
פן יחטיאו אותך לי כי תעבד את אלהיהם כי יהיה לך
למוקש: 34 ויאמר אל משה עלה אל יהוה אתה
ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל והשתחויתם
מרחק: 35 ונגש משה לבדו אל יהוה והם לא יגשו
וגם העם לא עלו עמו: 36 ויבא משה ויספר לעם את כל
דברי יהוה וגם את כל המשפטים ויען כל העם קול
אחד ויאמרו כל הדברים אשר דבר יהוה נעשה:
37 ויכתב משה את כל דברי יהוה וישכם בבקר
ויבן מזבח תחת ההר ושתים עשרה מצבה לשתים
עשרה מטות ישראל: 38 וישלח את נערי בני ישראל
ויעלו עולות וזבחו זבחים שלמים ליהוה פרים:
39 ויקח משה חצי הדם ויצק באגנות וחצי הדם
זרק על המזבח: 40 ויקח ספר הברית ויקרא באזני
העם ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה ונשמע:
41 ויאמר יהוה אל משה עלה אלי ההרה והיה שם
ואתנה לך את לוחות האבן והתורה והמצוה אשר
כתבתי להורתם: 42 ויקם משה ויהושע משרתו
ויעל משה אל הר האלהים: 43 ולזקנים אמר שבו
לנו בזאת עד אשר נשוב אליכם והנה אהרן וחור
עמכם מי בעל דברים יגש אליהם: 44 ומשה עלה
אל ההר ויכס הענן את ההר: 45 וישכן כבוד יהוה
על הר סיני ויכסהו הענן ששת ימים ויקרא אל משה
ביום השביעי מתוך הענן: 46 ומראה כבוד יהוה
כאש אכלת בראש ההר לעיני בני ישראל: 47 ויבא
משה בתוך הענן ויעל אל ההר והי משה ארבעים
יום וארבעים לילה:

18

ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו
תקחו את תרומתי: 2 וזאת התרומה אשר תקחו מאתם
זהב וכסף ונחשת: 3 ותכלת וארגמן ותולעת שני
ושש ועזים: 4 ועורות אילים מאדמים ועורות תחשים
ועצי שטים: 5 ושמן למאר בשמים לסמים לשמן המשחה
ולקטרת הסמים: 6 אבני שהם ואבני מלואים לאפד
ולחשן: 7 וקחו אתי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו
לבו אתה: 8 ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם: 9 ככל
אשר אני מראה אתך את תבנית המשכן ותבנית כל
כליו וכן תעשו: 10 ועשו ארון עצי שטים אמתים
ומחצתו אמה וגבהו אמתים: 11 וצפית אותו זהב
טהור מבית ומחוץ תצפנו ועשית עליו זר זהב
סביב: 12 וצקת לו ארבע טבעת זהב ונתת על
ארבע פעמתיו ושתי טבעת על צלעו האחת ושתי
טבעת על צלעו השנית: 13 ועשית בדי עצי שטים
וצפית אתם זהב: 14 והבאת את הבדים בטבעת
על צלעת הארון לשאת את הארון בהם: 15 בטבעת
הארון יהיו הבדים לא יסרו ממנו: 16 ונתת אל
הארון את העדות אשר אתן אליך: 17 ועשית כפרת
זהב טהור אמתים וחצי אורכה ואמה וחצי רחבה:
18 ועשית שני כרובים זהב מקשה תעשה אותם
מן שני הכפרת: 19 ועשה כרוב אחד מן הקצה
מזה וכרוב אחד מן הקצה מזה מן הכפרת תעשו
את הכרובים על שני קצותיה: 20 והיו הכרובים
פרשי כנפים סוככים בכנפיהם על הכפרת ופניהם
איש אל אחיו אל הכפרת יהיו פני הכרובים:
21 ונתת את הכפרת מלמעלה על הארון ואל הארון
תתן את העדות אשר אתן אליך: 22 ונועדתי לך
שם ודברתי אתך מעל הכפרת מבין שני הכרובים
אשר על ארון העדות את כל אשר אצוה אותך אל
בני ישראל: 23 ועשית שלחן עצי שטים אמתים
ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי קומתו: 24 וצפית
אותו זהב טהור ועשית לו זר זהב סביב: 25 ועשית
לו מסגרת טפח סביב ועשית זר זהב למסגרתו
סביב: 26 ועשית לו ארבע טבעת זהב ונתת את
הטבעת על ארבע הפאת אשר לרגליו: 27 לעמת
המסגרת יהיו הטבעות בתים לבדים לשאת את
השלחן: 28 ועשית את הבדים עצי שטים וצפית
אתם זהב ונשא בהם את השלחן: 29 ועשית קערתיו
וכפתיו וקשותיו ומנקיותיו אשר יסך בהן זהב
סגור תעשה אתם: 30 ונתת על השלחן לחם פנים
לפני תמיד: 31 ועשית מנרת זהב טהור מקשה תעשה
המנרה ירכה וקנה גבעיה כפתריה ופרחיה ממנה
יהיו: 32 וששה קנים יצאים מצדיה שלשה קני
מנרה מצדה האחת ושלשה קני מנרה מצדה השנית:
33 שלשה גבעים משקדים בקנה האחד פרח וכפתר
ופרח בקנה השני כן לששת הקנים היצאים מן
המנרה: 34 ובמנרה ארבעה גבעים משקדים כפתריהם
ופרחיהם: 35 וכפתר תחת שני הקנים מן המנרה
וכפתר תחת שני הקנים מן המנרה וכפתר תחת
שני הקנים מן המנרה לששת הקנים היצאים
ממנה: 36 כפתריהם וקניהם מן המנרה יהיו כולה
מקשה אחת זהב טהור: 37 ועשית את נרתיה
שבעה והעלה את נרתיה והאיר על עבר פניה:
38 ומלקחתיה ומחתתיה זהב טהור: 39 ככר זהב
טהור יעשה אתה את כל הכלים האלה: 40 וראה
ועשה בתבניתם אשר אתה מראה בהר:

ולבשו בגדי נקמה לנקם בהם נקמת
אויביהם ויהי ביום אשר שבתו אויבי
היהודים לשבת בם ונהפוך הוא אשר
שלטו היהודים בשונאיהם לשלט הם
בם׃ 37 ויקם מרדכי היהודי אחרי
המן ויגדל אחשורוש ויבקש לעשות
לו כל אשר ביקש׃ 38 ויכו היהודים
בכל אויביהם מכת חרב והרג ואבדן
ויעשו בשונאיהם כרצונם׃ 39 ובשושן
הבירה הרגו היהודים וישחיתו חמש
מאות איש׃ 40 ואת עשרת בני המן
הרגו בשושן הבירה׃ ובביזה לא
שלחו את ידם׃ 41 ביום ההוא בא
מספר הרוגי שונאי היהודים לפני
המלך׃ 42 ויאמר המלך לאסתר
המלכה בשושן הבירה הרגו היהודים
וגם את עשרת בני המן׃ 43 ומה
עשו בשאר מדינות המלך׃ מה
בקשתך ותנתן לך ומה שאלתך
עוד ותעשה׃ 44 ותאמר אסתר
אם על המלך טוב יכתב להשמיד
את הספרים המזמתים את יהודי
אבדן בכל מדינות המלך׃ 45 ויהודי
אבדו בשושן הבירה׃ ובמשמר
המלך לא שלחו את ידם׃ 46 ומרדכי
יצא מלפני המלך בלבוש מלכות
תכלת וחור וכתר זהב גדול ותכריכת
בוץ וארגמן׃ 47 ותצהל העיר שושן
ותשמח׃ 48 ליהודים היתה אורה
ושמחה וששון ויקר׃ 49 ובכל מדינה
ומדינה בכל עיר ועיר מקום אשר
הגיע דבר המלך ודתו שמחה וששון
ליהודים משתה ויום טוב ורבים
מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד
היהודים עליהם׃ 50 ויאמר המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הנה בית המן נתתי לאסתר ואותו
תלו על העץ׃ 51 ויד היהודים
הגדולה והיקר אשר נתן המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הלכו בגדי תכלת וחור וכתר זהב
גדול ותכריכת בוץ וארגמן׃ 52 ומרדכי
יצא מלפני המלך בלבוש מלכות
תכלת וחור וכתר זהב גדול ותכריכת
בוץ וארגמן׃ 53 ותצהל העיר שושן
ותשמח׃ 54 ליהודים היתה אורה
ושמחה וששון ויקר׃ 55 ובכל מדינה
ומדינה בכל עיר ועיר מקום אשר
הגיע דבר המלך ודתו שמחה וששון
ליהודים משתה ויום טוב ורבים
מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד
היהודים עליהם׃ 56 ויאמר המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הנה בית המן נתתי לאסתר ואותו
תלו על העץ׃ 57 ויד היהודים
הגדולה והיקר אשר נתן המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הלכו בגדי תכלת וחור וכתר זהב
גדול ותכריכת בוץ וארגמן׃ 58 ומרדכי
יצא מלפני המלך בלבוש מלכות
תכלת וחור וכתר זהב גדול ותכריכת
בוץ וארגמן׃ 59 ותצהל העיר שושן
ותשמח׃ 60 ליהודים היתה אורה
ושמחה וששון ויקר׃ 61 ובכל מדינה
ומדינה בכל עיר ועיר מקום אשר
הגיע דבר המלך ודתו שמחה וששון
ליהודים משתה ויום טוב ורבים
מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד
היהודים עליהם׃ 62 ויאמר המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הנה בית המן נתתי לאסתר ואותו
תלו על העץ׃ 63 ויד היהודים
הגדולה והיקר אשר נתן המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הלכו בגדי תכלת וחור וכתר זהב
גדול ותכריכת בוץ וארגמן׃ 64 ומרדכי
יצא מלפני המלך בלבוש מלכות
תכלת וחור וכתר זהב גדול ותכריכת
בוץ וארגמן׃ 65 ותצהל העיר שושן
ותשמח׃ 66 ליהודים היתה אורה
ושמחה וששון ויקר׃ 67 ובכל מדינה
ומדינה בכל עיר ועיר מקום אשר
הגיע דבר המלך ודתו שמחה וששון
ליהודים משתה ויום טוב ורבים
מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד
היהודים עליהם׃ 68 ויאמר המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הנה בית המן נתתי לאסתר ואותו
תלו על העץ׃ 69 ויד היהודים
הגדולה והיקר אשר נתן המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הלכו בגדי תכלת וחור וכתר זהב
גדול ותכריכת בוץ וארגמן׃ 70 ומרדכי
יצא מלפני המלך בלבוש מלכות
תכלת וחור וכתר זהב גדול ותכריכת
בוץ וארגמן׃ 71 ותצהל העיר שושן
ותשמח׃ 72 ליהודים היתה אורה
ושמחה וששון ויקר׃ 73 ובכל מדינה
ומדינה בכל עיר ועיר מקום אשר
הגיע דבר המלך ודתו שמחה וששון
ליהודים משתה ויום טוב ורבים
מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד
היהודים עליהם׃ 74 ויאמר המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הנה בית המן נתתי לאסתר ואותו
תלו על העץ׃ 75 ויד היהודים
הגדולה והיקר אשר נתן המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הלכו בגדי תכלת וחור וכתר זהב
גדול ותכריכת בוץ וארגמן׃ 76 ומרדכי
יצא מלפני המלך בלבוש מלכות
תכלת וחור וכתר זהב גדול ותכריכת
בוץ וארגמן׃ 77 ותצהל העיר שושן
ותשמח׃ 78 ליהודים היתה אורה
ושמחה וששון ויקר׃ 79 ובכל מדינה
ומדינה בכל עיר ועיר מקום אשר
הגיע דבר המלך ודתו שמחה וששון
ליהודים משתה ויום טוב ורבים
מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד
היהודים עליהם׃ 80 ויאמר המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הנה בית המן נתתי לאסתר ואותו
תלו על העץ׃ 81 ויד היהודים
הגדולה והיקר אשר נתן המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הלכו בגדי תכלת וחור וכתר זהב
גדול ותכריכת בוץ וארגמן׃ 82 ומרדכי
יצא מלפני המלך בלבוש מלכות
תכלת וחור וכתר זהב גדול ותכריכת
בוץ וארגמן׃ 83 ותצהל העיר שושן
ותשמח׃ 84 ליהודים היתה אורה
ושמחה וששון ויקר׃ 85 ובכל מדינה
ומדינה בכל עיר ועיר מקום אשר
הגיע דבר המלך ודתו שמחה וששון
ליהודים משתה ויום טוב ורבים
מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד
היהודים עליהם׃ 86 ויאמר המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הנה בית המן נתתי לאסתר ואותו
תלו על העץ׃ 87 ויד היהודים
הגדולה והיקר אשר נתן המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הלכו בגדי תכלת וחור וכתר זהב
גדול ותכריכת בוץ וארגמן׃ 88 ומרדכי
יצא מלפני המלך בלבוש מלכות
תכלת וחור וכתר זהב גדול ותכריכת
בוץ וארגמן׃ 89 ותצהל העיר שושן
ותשמח׃ 90 ליהודים היתה אורה
ושמחה וששון ויקר׃ 91 ובכל מדינה
ומדינה בכל עיר ועיר מקום אשר
הגיע דבר המלך ודתו שמחה וששון
ליהודים משתה ויום טוב ורבים
מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד
היהודים עליהם׃ 92 ויאמר המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הנה בית המן נתתי לאסתר ואותו
תלו על העץ׃ 93 ויד היהודים
הגדולה והיקר אשר נתן המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הלכו בגדי תכלת וחור וכתר זהב
גדול ותכריכת בוץ וארגמן׃ 94 ומרדכי
יצא מלפני המלך בלבוש מלכות
תכלת וחור וכתר זהב גדול ותכריכת
בוץ וארגמן׃ 95 ותצהל העיר שושן
ותשמח׃ 96 ליהודים היתה אורה
ושמחה וששון ויקר׃ 97 ובכל מדינה
ומדינה בכל עיר ועיר מקום אשר
הגיע דבר המלך ודתו שמחה וששון
ליהודים משתה ויום טוב ורבים
מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד
היהודים עליהם׃ 98 ויאמר המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הנה בית המן נתתי לאסתר ואותו
תלו על העץ׃ 99 ויד היהודים
הגדולה והיקר אשר נתן המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הלכו בגדי תכלת וחור וכתר זהב
גדול ותכריכת בוץ וארגמן׃ 100 ומרדכי
יצא מלפני המלך בלבוש מלכות
תכלת וחור וכתר זהב גדול ותכריכת
בוץ וארגמן׃ 101 ותצהל העיר שושן
ותשמח׃ 102 ליהודים היתה אורה
ושמחה וששון ויקר׃ 103 ובכל מדינה
ומדינה בכל עיר ועיר מקום אשר
הגיע דבר המלך ודתו שמחה וששון
ליהודים משתה ויום טוב ורבים
מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד
היהודים עליהם׃ 104 ויאמר המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הנה בית המן נתתי לאסתר ואותו
תלו על העץ׃ 105 ויד היהודים
הגדולה והיקר אשר נתן המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הלכו בגדי תכלת וחור וכתר זהב
גדול ותכריכת בוץ וארגמן׃ 106 ומרדכי
יצא מלפני המלך בלבוש מלכות
תכלת וחור וכתר זהב גדול ותכריכת
בוץ וארגמן׃ 107 ותצהל העיר שושן
ותשמח׃ 108 ליהודים היתה אורה
ושמחה וששון ויקר׃ 109 ובכל מדינה
ומדינה בכל עיר ועיר מקום אשר
הגיע דבר המלך ודתו שמחה וששון
ליהודים משתה ויום טוב ורבים
מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד
היהודים עליהם׃ 110 ויאמר המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הנה בית המן נתתי לאסתר ואותו
תלו על העץ׃ 111 ויד היהודים
הגדולה והיקר אשר נתן המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הלכו בגדי תכלת וחור וכתר זהב
גדול ותכריכת בוץ וארגמן׃ 112 ומרדכי
יצא מלפני המלך בלבוש מלכות
תכלת וחור וכתר זהב גדול ותכריכת
בוץ וארגמן׃ 113 ותצהל העיר שושן
ותשמח׃ 114 ליהודים היתה אורה
ושמחה וששון ויקר׃ 115 ובכל מדינה
ומדינה בכל עיר ועיר מקום אשר
הגיע דבר המלך ודתו שמחה וששון
ליהודים משתה ויום טוב ורבים
מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד
היהודים עליהם׃ 116 ויאמר המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הנה בית המן נתתי לאסתר ואותו
תלו על העץ׃ 117 ויד היהודים
הגדולה והיקר אשר נתן המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הלכו בגדי תכלת וחור וכתר זהב
גדול ותכריכת בוץ וארגמן׃ 118 ומרדכי
יצא מלפני המלך בלבוש מלכות
תכלת וחור וכתר זהב גדול ותכריכת
בוץ וארגמן׃ 119 ותצהל העיר שושן
ותשמח׃ 120 ליהודים היתה אורה
ושמחה וששון ויקר׃ 121 ובכל מדינה
ומדינה בכל עיר ועיר מקום אשר
הגיע דבר המלך ודתו שמחה וששון
ליהודים משתה ויום טוב ורבים
מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד
היהודים עליהם׃ 122 ויאמר המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הנה בית המן נתתי לאסתר ואותו
תלו על העץ׃ 123 ויד היהודים
הגדולה והיקר אשר נתן המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הלכו בגדי תכלת וחור וכתר זהב
גדול ותכריכת בוץ וארגמן׃ 124 ומרדכי
יצא מלפני המלך בלבוש מלכות
תכלת וחור וכתר זהב גדול ותכריכת
בוץ וארגמן׃ 125 ותצהל העיר שושן
ותשמח׃ 126 ליהודים היתה אורה
ושמחה וששון ויקר׃ 127 ובכל מדינה
ומדינה בכל עיר ועיר מקום אשר
הגיע דבר המלך ודתו שמחה וששון
ליהודים משתה ויום טוב ורבים
מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד
היהודים עליהם׃ 128 ויאמר המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הנה בית המן נתתי לאסתר ואותו
תלו על העץ׃ 129 ויד היהודים
הגדולה והיקר אשר נתן המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הלכו בגדי תכלת וחור וכתר זהב
גדול ותכריכת בוץ וארגמן׃ 130 ומרדכי
יצא מלפני המלך בלבוש מלכות
תכלת וחור וכתר זהב גדול ותכריכת
בוץ וארגמן׃ 131 ותצהל העיר שושן
ותשמח׃ 132 ליהודים היתה אורה
ושמחה וששון ויקר׃ 133 ובכל מדינה
ומדינה בכל עיר ועיר מקום אשר
הגיע דבר המלך ודתו שמחה וששון
ליהודים משתה ויום טוב ורבים
מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד
היהודים עליהם׃ 134 ויאמר המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הנה בית המן נתתי לאסתר ואותו
תלו על העץ׃ 135 ויד היהודים
הגדולה והיקר אשר נתן המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הלכו בגדי תכלת וחור וכתר זהב
גדול ותכריכת בוץ וארגמן׃ 136 ומרדכי
יצא מלפני המלך בלבוש מלכות
תכלת וחור וכתר זהב גדול ותכריכת
בוץ וארגמן׃ 137 ותצהל העיר שושן
ותשמח׃ 138 ליהודים היתה אורה
ושמחה וששון ויקר׃ 139 ובכל מדינה
ומדינה בכל עיר ועיר מקום אשר
הגיע דבר המלך ודתו שמחה וששון
ליהודים משתה ויום טוב ורבים
מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד
היהודים עליהם׃ 140 ויאמר המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הנה בית המן נתתי לאסתר ואותו
תלו על העץ׃ 141 ויד היהודים
הגדולה והיקר אשר נתן המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הלכו בגדי תכלת וחור וכתר זהב
גדול ותכריכת בוץ וארגמן׃ 142 ומרדכי
יצא מלפני המלך בלבוש מלכות
תכלת וחור וכתר זהב גדול ותכריכת
בוץ וארגמן׃ 143 ותצהל העיר שושן
ותשמח׃ 144 ליהודים היתה אורה
ושמחה וששון ויקר׃ 145 ובכל מדינה
ומדינה בכל עיר ועיר מקום אשר
הגיע דבר המלך ודתו שמחה וששון
ליהודים משתה ויום טוב ורבים
מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד
היהודים עליהם׃ 146 ויאמר המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הנה בית המן נתתי לאסתר ואותו
תלו על העץ׃ 147 ויד היהודים
הגדולה והיקר אשר נתן המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הלכו בגדי תכלת וחור וכתר זהב
גדול ותכריכת בוץ וארגמן׃ 148 ומרדכי
יצא מלפני המלך בלבוש מלכות
תכלת וחור וכתר זהב גדול ותכריכת
בוץ וארגמן׃ 149 ותצהל העיר שושן
ותשמח׃ 150 ליהודים היתה אורה
ושמחה וששון ויקר׃ 151 ובכל מדינה
ומדינה בכל עיר ועיר מקום אשר
הגיע דבר המלך ודתו שמחה וששון
ליהודים משתה ויום טוב ורבים
מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד
היהודים עליהם׃ 152 ויאמר המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הנה בית המן נתתי לאסתר ואותו
תלו על העץ׃ 153 ויד היהודים
הגדולה והיקר אשר נתן המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הלכו בגדי תכלת וחור וכתר זהב
גדול ותכריכת בוץ וארגמן׃ 154 ומרדכי
יצא מלפני המלך בלבוש מלכות
תכלת וחור וכתר זהב גדול ותכריכת
בוץ וארגמן׃ 155 ותצהל העיר שושן
ותשמח׃ 156 ליהודים היתה אורה
ושמחה וששון ויקר׃ 157 ובכל מדינה
ומדינה בכל עיר ועיר מקום אשר
הגיע דבר המלך ודתו שמחה וששון
ליהודים משתה ויום טוב ורבים
מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד
היהודים עליהם׃ 158 ויאמר המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הנה בית המן נתתי לאסתר ואותו
תלו על העץ׃ 159 ויד היהודים
הגדולה והיקר אשר נתן המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הלכו בגדי תכלת וחור וכתר זהב
גדול ותכריכת בוץ וארגמן׃ 160 ומרדכי
יצא מלפני המלך בלבוש מלכות
תכלת וחור וכתר זהב גדול ותכריכת
בוץ וארגמן׃ 161 ותצהל העיר שושן
ותשמח׃ 162 ליהודים היתה אורה
ושמחה וששון ויקר׃ 163 ובכל מדינה
ומדינה בכל עיר ועיר מקום אשר
הגיע דבר המלך ודתו שמחה וששון
ליהודים משתה ויום טוב ורבים
מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד
היהודים עליהם׃ 164 ויאמר המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הנה בית המן נתתי לאסתר ואותו
תלו על העץ׃ 165 ויד היהודים
הגדולה והיקר אשר נתן המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הלכו בגדי תכלת וחור וכתר זהב
גדול ותכריכת בוץ וארגמן׃ 166 ומרדכי
יצא מלפני המלך בלבוש מלכות
תכלת וחור וכתר זהב גדול ותכריכת
בוץ וארגמן׃ 167 ותצהל העיר שושן
ותשמח׃ 168 ליהודים היתה אורה
ושמחה וששון ויקר׃ 169 ובכל מדינה
ומדינה בכל עיר ועיר מקום אשר
הגיע דבר המלך ודתו שמחה וששון
ליהודים משתה ויום טוב ורבים
מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד
היהודים עליהם׃ 170 ויאמר המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הנה בית המן נתתי לאסתר ואותו
תלו על העץ׃ 171 ויד היהודים
הגדולה והיקר אשר נתן המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הלכו בגדי תכלת וחור וכתר זהב
גדול ותכריכת בוץ וארגמן׃ 172 ומרדכי
יצא מלפני המלך בלבוש מלכות
תכלת וחור וכתר זהב גדול ותכריכת
בוץ וארגמן׃ 173 ותצהל העיר שושן
ותשמח׃ 174 ליהודים היתה אורה
ושמחה וששון ויקר׃ 175 ובכל מדינה
ומדינה בכל עיר ועיר מקום אשר
הגיע דבר המלך ודתו שמחה וששון
ליהודים משתה ויום טוב ורבים
מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד
היהודים עליהם׃ 176 ויאמר המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הנה בית המן נתתי לאסתר ואותו
תלו על העץ׃ 177 ויד היהודים
הגדולה והיקר אשר נתן המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הלכו בגדי תכלת וחור וכתר זהב
גדול ותכריכת בוץ וארגמן׃ 178 ומרדכי
יצא מלפני המלך בלבוש מלכות
תכלת וחור וכתר זהב גדול ותכריכת
בוץ וארגמן׃ 179 ותצהל העיר שושן
ותשמח׃ 180 ליהודים היתה אורה
ושמחה וששון ויקר׃ 181 ובכל מדינה
ומדינה בכל עיר ועיר מקום אשר
הגיע דבר המלך ודתו שמחה וששון
ליהודים משתה ויום טוב ורבים
מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד
היהודים עליהם׃ 182 ויאמר המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הנה בית המן נתתי לאסתר ואותו
תלו על העץ׃ 183 ויד היהודים
הגדולה והיקר אשר נתן המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הלכו בגדי תכלת וחור וכתר זהב
גדול ותכריכת בוץ וארגמן׃ 184 ומרדכי
יצא מלפני המלך בלבוש מלכות
תכלת וחור וכתר זהב גדול ותכריכת
בוץ וארגמן׃ 185 ותצהל העיר שושן
ותשמח׃ 186 ליהודים היתה אורה
ושמחה וששון ויקר׃ 187 ובכל מדינה
ומדינה בכל עיר ועיר מקום אשר
הגיע דבר המלך ודתו שמחה וששון
ליהודים משתה ויום טוב ורבים
מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד
היהודים עליהם׃ 188 ויאמר המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הנה בית המן נתתי לאסתר ואותו
תלו על העץ׃ 189 ויד היהודים
הגדולה והיקר אשר נתן המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הלכו בגדי תכלת וחור וכתר זהב
גדול ותכריכת בוץ וארגמן׃ 190 ומרדכי
יצא מלפני המלך בלבוש מלכות
תכלת וחור וכתר זהב גדול ותכריכת
בוץ וארגמן׃ 191 ותצהל העיר שושן
ותשמח׃ 192 ליהודים היתה אורה
ושמחה וששון ויקר׃ 193 ובכל מדינה
ומדינה בכל עיר ועיר מקום אשר
הגיע דבר המלך ודתו שמחה וששון
ליהודים משתה ויום טוב ורבים
מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד
היהודים עליהם׃ 194 ויאמר המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הנה בית המן נתתי לאסתר ואותו
תלו על העץ׃ 195 ויד היהודים
הגדולה והיקר אשר נתן המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הלכו בגדי תכלת וחור וכתר זהב
גדול ותכריכת בוץ וארגמן׃ 196 ומרדכי
יצא מלפני המלך בלבוש מלכות
תכלת וחור וכתר זהב גדול ותכריכת
בוץ וארגמן׃ 197 ותצהל העיר שושן
ותשמח׃ 198 ליהודים היתה אורה
ושמחה וששון ויקר׃ 199 ובכל מדינה
ומדינה בכל עיר ועיר מקום אשר
הגיע דבר המלך ודתו שמחה וששון
ליהודים משתה ויום טוב ורבים
מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד
היהודים עליהם׃ 200 ויאמר המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הנה בית המן נתתי לאסתר ואותו
תלו על העץ׃ 201 ויד היהודים
הגדולה והיקר אשר נתן המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הלכו בגדי תכלת וחור וכתר זהב
גדול ותכריכת בוץ וארגמן׃ 202 ומרדכי
יצא מלפני המלך בלבוש מלכות
תכלת וחור וכתר זהב גדול ותכריכת
בוץ וארגמן׃ 203 ותצהל העיר שושן
ותשמח׃ 204 ליהודים היתה אורה
ושמחה וששון ויקר׃ 205 ובכל מדינה
ומדינה בכל עיר ועיר מקום אשר
הגיע דבר המלך ודתו שמחה וששון
ליהודים משתה ויום טוב ורבים
מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד
היהודים עליהם׃ 206 ויאמר המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הנה בית המן נתתי לאסתר ואותו
תלו על העץ׃ 207 ויד היהודים
הגדולה והיקר אשר נתן המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הלכו בגדי תכלת וחור וכתר זהב
גדול ותכריכת בוץ וארגמן׃ 208 ומרדכי
יצא מלפני המלך בלבוש מלכות
תכלת וחור וכתר זהב גדול ותכריכת
בוץ וארגמן׃ 209 ותצהל העיר שושן
ותשמח׃ 210 ליהודים היתה אורה
ושמחה וששון ויקר׃ 211 ובכל מדינה
ומדינה בכל עיר ועיר מקום אשר
הגיע דבר המלך ודתו שמחה וששון
ליהודים משתה ויום טוב ורבים
מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד
היהודים עליהם׃ 212 ויאמר המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הנה בית המן נתתי לאסתר ואותו
תלו על העץ׃ 213 ויד היהודים
הגדולה והיקר אשר נתן המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הלכו בגדי תכלת וחור וכתר זהב
גדול ותכריכת בוץ וארגמן׃ 214 ומרדכי
יצא מלפני המלך בלבוש מלכות
תכלת וחור וכתר זהב גדול ותכריכת
בוץ וארגמן׃ 215 ותצהל העיר שושן
ותשמח׃ 216 ליהודים היתה אורה
ושמחה וששון ויקר׃ 217 ובכל מדינה
ומדינה בכל עיר ועיר מקום אשר
הגיע דבר המלך ודתו שמחה וששון
ליהודים משתה ויום טוב ורבים
מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד
היהודים עליהם׃ 218 ויאמר המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הנה בית המן נתתי לאסתר ואותו
תלו על העץ׃ 219 ויד היהודים
הגדולה והיקר אשר נתן המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הלכו בגדי תכלת וחור וכתר זהב
גדול ותכריכת בוץ וארגמן׃ 220 ומרדכי
יצא מלפני המלך בלבוש מלכות
תכלת וחור וכתר זהב גדול ותכריכת
בוץ וארגמן׃ 221 ותצהל העיר שושן
ותשמח׃ 222 ליהודים היתה אורה
ושמחה וששון ויקר׃ 223 ובכל מדינה
ומדינה בכל עיר ועיר מקום אשר
הגיע דבר המלך ודתו שמחה וששון
ליהודים משתה ויום טוב ורבים
מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד
היהודים עליהם׃ 224 ויאמר המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הנה בית המן נתתי לאסתר ואותו
תלו על העץ׃ 225 ויד היהודים
הגדולה והיקר אשר נתן המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הלכו בגדי תכלת וחור וכתר זהב
גדול ותכריכת בוץ וארגמן׃ 226 ומרדכי
יצא מלפני המלך בלבוש מלכות
תכלת וחור וכתר זהב גדול ותכריכת
בוץ וארגמן׃ 227 ותצהל העיר שושן
ותשמח׃ 228 ליהודים היתה אורה
ושמחה וששון ויקר׃ 229 ובכל מדינה
ומדינה בכל עיר ועיר מקום אשר
הגיע דבר המלך ודתו שמחה וששון
ליהודים משתה ויום טוב ורבים
מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד
היהודים עליהם׃ 230 ויאמר המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הנה בית המן נתתי לאסתר ואותו
תלו על העץ׃ 231 ויד היהודים
הגדולה והיקר אשר נתן המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הלכו בגדי תכלת וחור וכתר זהב
גדול ותכריכת בוץ וארגמן׃ 232 ומרדכי
יצא מלפני המלך בלבוש מלכות
תכלת וחור וכתר זהב גדול ותכריכת
בוץ וארגמן׃ 233 ותצהל העיר שושן
ותשמח׃ 234 ליהודים היתה אורה
ושמחה וששון ויקר׃ 235 ובכל מדינה
ומדינה בכל עיר ועיר מקום אשר
הגיע דבר המלך ודתו שמחה וששון
ליהודים משתה ויום טוב ורבים
מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד
היהודים עליהם׃ 236 ויאמר המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הנה בית המן נתתי לאסתר ואותו
תלו על העץ׃ 237 ויד היהודים
הגדולה והיקר אשר נתן המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הלכו בגדי תכלת וחור וכתר זהב
גדול ותכריכת בוץ וארגמן׃ 238 ומרדכי
יצא מלפני המלך בלבוש מלכות
תכלת וחור וכתר זהב גדול ותכריכת
בוץ וארגמן׃ 239 ותצהל העיר שושן
ותשמח׃ 240 ליהודים היתה אורה
ושמחה וששון ויקר׃ 241 ובכל מדינה
ומדינה בכל עיר ועיר מקום אשר
הגיע דבר המלך ודתו שמחה וששון
ליהודים משתה ויום טוב ורבים
מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד
היהודים עליהם׃ 242 ויאמר המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הנה בית המן נתתי לאסתר ואותו
תלו על העץ׃ 243 ויד היהודים
הגדולה והיקר אשר נתן המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הלכו בגדי תכלת וחור וכתר זהב
גדול ותכריכת בוץ וארגמן׃ 244 ומרדכי
יצא מלפני המלך בלבוש מלכות
תכלת וחור וכתר זהב גדול ותכריכת
בוץ וארגמן׃ 245 ותצהל העיר שושן
ותשמח׃ 246 ליהודים היתה אורה
ושמחה וששון ויקר׃ 247 ובכל מדינה
ומדינה בכל עיר ועיר מקום אשר
הגיע דבר המלך ודתו שמחה וששון
ליהודים משתה ויום טוב ורבים
מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד
היהודים עליהם׃ 248 ויאמר המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הנה בית המן נתתי לאסתר ואותו
תלו על העץ׃ 249 ויד היהודים
הגדולה והיקר אשר נתן המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הלכו בגדי תכלת וחור וכתר זהב
גדול ותכריכת בוץ וארגמן׃ 250 ומרדכי
יצא מלפני המלך בלבוש מלכות
תכלת וחור וכתר זהב גדול ותכריכת
בוץ וארגמן׃ 251 ותצהל העיר שושן
ותשמח׃ 252 ליהודים היתה אורה
ושמחה וששון ויקר׃ 253 ובכל מדינה
ומדינה בכל עיר ועיר מקום אשר
הגיע דבר המלך ודתו שמחה וששון
ליהודים משתה ויום טוב ורבים
מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד
היהודים עליהם׃ 254 ויאמר המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הנה בית המן נתתי לאסתר ואותו
תלו על העץ׃ 255 ויד היהודים
הגדולה והיקר אשר נתן המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הלכו בגדי תכלת וחור וכתר זהב
גדול ותכריכת בוץ וארגמן׃ 256 ומרדכי
יצא מלפני המלך בלבוש מלכות
תכלת וחור וכתר זהב גדול ותכריכת
בוץ וארגמן׃ 257 ותצהל העיר שושן
ותשמח׃ 258 ליהודים היתה אורה
ושמחה וששון ויקר׃ 259 ובכל מדינה
ומדינה בכל עיר ועיר מקום אשר
הגיע דבר המלך ודתו שמחה וששון
ליהודים משתה ויום טוב ורבים
מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד
היהודים עליהם׃ 260 ויאמר המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הנה בית המן נתתי לאסתר ואותו
תלו על העץ׃ 261 ויד היהודים
הגדולה והיקר אשר נתן המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הלכו בגדי תכלת וחור וכתר זהב
גדול ותכריכת בוץ וארגמן׃ 262 ומרדכי
יצא מלפני המלך בלבוש מלכות
תכלת וחור וכתר זהב גדול ותכריכת
בוץ וארגמן׃ 263 ותצהל העיר שושן
ותשמח׃ 264 ליהודים היתה אורה
ושמחה וששון ויקר׃ 265 ובכל מדינה
ומדינה בכל עיר ועיר מקום אשר
הגיע דבר המלך ודתו שמחה וששון
ליהודים משתה ויום טוב ורבים
מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד
היהודים עליהם׃ 266 ויאמר המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הנה בית המן נתתי לאסתר ואותו
תלו על העץ׃ 267 ויד היהודים
הגדולה והיקר אשר נתן המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הלכו בגדי תכלת וחור וכתר זהב
גדול ותכריכת בוץ וארגמן׃ 268 ומרדכי
יצא מלפני המלך בלבוש מלכות
תכלת וחור וכתר זהב גדול ותכריכת
בוץ וארגמן׃ 269 ותצהל העיר שושן
ותשמח׃ 270 ליהודים היתה אורה
ושמחה וששון ויקר׃ 271 ובכל מדינה
ומדינה בכל עיר ועיר מקום אשר
הגיע דבר המלך ודתו שמחה וששון
ליהודים משתה ויום טוב ורבים
מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד
היהודים עליהם׃ 272 ויאמר המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הנה בית המן נתתי לאסתר ואותו
תלו על העץ׃ 273 ויד היהודים
הגדולה והיקר אשר נתן המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הלכו בגדי תכלת וחור וכתר זהב
גדול ותכריכת בוץ וארגמן׃ 274 ומרדכי
יצא מלפני המלך בלבוש מלכות
תכלת וחור וכתר זהב גדול ותכריכת
בוץ וארגמן׃ 275 ותצהל העיר שושן
ותשמח׃ 276 ליהודים היתה אורה
ושמחה וששון ויקר׃ 277 ובכל מדינה
ומדינה בכל עיר ועיר מקום אשר
הגיע דבר המלך ודתו שמחה וששון
ליהודים משתה ויום טוב ורבים
מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד
היהודים עליהם׃ 278 ויאמר המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הנה בית המן נתתי לאסתר ואותו
תלו על העץ׃ 279 ויד היהודים
הגדולה והיקר אשר נתן המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הלכו בגדי תכלת וחור וכתר זהב
גדול ותכריכת בוץ וארגמן׃ 280 ומרדכי
יצא מלפני המלך בלבוש מלכות
תכלת וחור וכתר זהב גדול ותכריכת
בוץ וארגמן׃ 281 ותצהל העיר שושן
ותשמח׃ 282 ליהודים היתה אורה
ושמחה וששון ויקר׃ 283 ובכל מדינה
ומדינה בכל עיר ועיר מקום אשר
הגיע דבר המלך ודתו שמחה וששון
ליהודים משתה ויום טוב ורבים
מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד
היהודים עליהם׃ 284 ויאמר המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הנה בית המן נתתי לאסתר ואותו
תלו על העץ׃ 285 ויד היהודים
הגדולה והיקר אשר

21 חזקיה מלך בן־תשע שנים ועשרים שנה בירושלים
וְשֵׁם אִמּוֹ חֶפְצִי בָּהּ׃ 2 וַיַּעַשׂ הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה
כְּכֹל אֲשֶׁר עָשָׂה דָּוִד אָבִיו׃ 3 וַיָּשָׁב וַיִּבֶן אֶת־
הַבָּמוֹת אֲשֶׁר אִבַּד יְחִזְקִיָּהוּ אָבִיו וַיָּקֶם מִזְבְּחוֹת
לַבַּעַל וַיַּעַשׂ אֲשֵׁרָה כַּאֲשֶׁר עָשָׂה אַחְאָב מֶלֶךְ־
יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁתַּחוּ לְכָל־צְבָא הַשָּׁמַיִם וַיַּעֲבֹד אֹתָם׃
4 וַיִּבֶן מִזְבְּחוֹת בְּבֵית יְהוָה אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה בְּיְרוּשָׁלִַם
אָשִׂים שְׁמִי׃ 5 וַיִּבֶן מִזְבְּחוֹת לְכָל־צְבָא הַשָּׁמַיִם
בִּשְׁתַּי חַצְרוֹת בֵּית יְהוָה׃ 6 וְהוּא הֶעֱבִיר אֶת־בְּנוֹ
בָּאֵשׁ וְנִחֵשׁ וְכִשֵּׁף וְעָשָׂה אוֹב וִידִּעֹנִי הִרְבָּה לַעֲשׂוֹת
הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה לְהַכְעִיסוֹ׃ 7 וְאֶת־פֶּסֶל הָאֲשֵׁרָה
אֲשֶׁר עָשָׂה שָׂם בַּבָּיִת אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה אֶל־דָּוִד
וְאֶל־שְׁלֹמֹה בְנוֹ בַּבַּיִת הַזֶּה וּבִירוּשָׁלִַם אֲשֶׁר בָּחַרְתִּי
מִכֹּל שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל אָשִׂים שְׁמִי לְעוֹלָם׃ 8 וְלֹא אוֹסִיף
לְהָנִיעַ אֶת־רֶגֶל יִשְׂרָאֵל מֵעַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר הֶעֱמַדְתִּי
לַאֲבוֹתָם רַק יִשְׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת כְּכֹל אֲשֶׁר צִוִּיתִים וְעַל־
כָּל־הַתּוֹרָה אֲשֶׁר צִוָּה אֹתָם עַבְדִּי מֹשֶׁה׃ 9 וְלֹא שָׁמְעוּ
וַיַּדִּחֵם מְנַשֶּׁה לַעֲשׂוֹת הָרַע מֵהַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִשְׁמִיד
יְהוָה מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 10 וַיְדַבֵּר יְהוָה בְּיַד עֲבָדָיו
הַנְּבִיאִים לֵאמֹר׃ 11 יַעַן אֲשֶׁר חִטֵּא מְנַשֶּׁה מֶלֶךְ־
יְהוּדָה אֶת־אֵלֶּה הַתֹּעֵבֹת הָרַע מֵאֵת כָּל־אֲשֶׁר עָשׂוּ
הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר לְפָנָי וַיַּחֲטִא גַּם־אֶת־יְהוּדָה בְּגִלּוּלָיו׃
12 לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי מֵבִיא רָעָה
עַל־יְרוּשָׁלִַם וִיהוּדָה אֲשֶׁר כָּל־שֹׁמְעָיו תִּצְלֶינָה שְׁתֵּי
אָזְנָיו׃ 13 וְנָטִיתִי עַל־יְרוּשָׁלִַם אֶת־קַו שֹׁמְרוֹן וְאַנְכַת
בֵּית אַחְאָב וּמָחִיתִי אֶת־יְרוּשָׁלִַם כַּאֲשֶׁר יִמְחֶה אֶת־
הַצַּלָּחַת מָחוּהּ וְהָפֵךְ עַל־פָּנֶיהָ׃ 14 וְנָטַשְׁתִּי אֶת־שְׁאָרִית
נַחֲלָתִי וְנָתַתִּים בְּיַד אֹיְבֵיהֶם וְהָיוּ לְבַז וְלִמְשִׁסָּה
לְכָל־אֹיְבֵיהֶם׃ 15 יַעַן אֲשֶׁר עָשׂוּ הָרַע בְּעֵינַי וַיִּהְיוּ
מַכְעִסִים אֹתִי מִיּוֹם צֵאת אֲבוֹתָם מִמִּצְרַיִם וְעַד הַיּוֹם
הַזֶּה׃ 16 גַּם דַּם נָקִי הִשְׁפִּיךְ מְנַשֶּׁה מְאֹד עַד אֲשֶׁר
מִלֵּא אֶת־יְרוּשָׁלִַם מִפֶּה אֶל־פֶּה מִלְּבַד חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר
הֶחֱטִיא אֶת־יְהוּדָה לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה׃ 17 וְיֶתֶר
דִּבְרֵי מְנַשֶּׁה וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה וְחַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא
הֲלוֹא הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי
יְהוּדָה׃ 18 וַיִּשְׁכַּב מְנַשֶּׁה עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקָּבֵר בְּגַן
בֵּיתוֹ בְּגַן עֻזָּא וַיִּמְלֹךְ אָמוֹן בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃ 19 בֶּן־
עֶשְׂרִים שָׁנָה אָמוֹן בְּמָלְכוֹ וּשְׁנָתַיִם מָלַךְ בִּירוּשָׁלִָם
וְשֵׁם אִמּוֹ מְשֻׁלֶּמֶת בַּת הָרוּץ מִיָּטְבָה׃ 20 וַיַּעַשׂ הָרַע
בְּעֵינֵי יְהוָה כַּאֲשֶׁר עָשָׂה מְנַשֶּׁה אָבִיו׃ 21 וַיֵּלֶךְ
בְּכָל־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הָלַךְ אָבִיו וַיַּעֲבֹד אֶת־הַגִּלֻּלִים
אֲשֶׁר עָבַד אָבִיו וַיִּשְׁתָּחוּ לָהֶם׃ 22 וַיַּעֲזֹב אֶת־יְהוָה
אֱלֹהֵי אֲבֹתָיו וְלֹא הָלַךְ בְּדֶרֶךְ יְהוָה׃ 23 וַיַּעַשׂ
עֲבָדֵי אָמוֹן קֶשֶׁר עַל־אָמוֹן וַיָּמִתוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ בְּתוֹךְ
בֵּיתוֹ׃ 24 וַיַּכּוּ עַם־הָאָרֶץ אֶת כָּל־הַקֹּשְׁרִים עַל־
הַמֶּלֶךְ אָמוֹן וַיָּשִׂימוּ עַם־הָאָרֶץ אֶת־יֹאשִׁיָּהוּ בְנוֹ
לְמֶלֶךְ תַּחְתָּיו׃ 25 וְיֶתֶר דִּבְרֵי אָמוֹן אֲשֶׁר עָשָׂה
הֲלוֹא הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי
יְהוּדָה׃ 26 וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בְּקִבְרָתוֹ בְּגַן עֻזָּא וַיִּמְלֹךְ
יֹאשִׁיָּהוּ בְנוֹ תַּחְתָּיו׃ 27 בֶּן־שְׁמֹנֶה שָׁנִים יֹאשִׁיָּהוּ
בְּמָלְכוֹ וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלִָם וְשֵׁם אִמּוֹ
יְדִידָה בַּת עֲדָיָה מִבָּצְקַת׃ 28 וַיַּעַשׂ הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי
יְהוָה וַיֵּלֶךְ בְּכָל־דֶּרֶךְ דָּוִד אָבִיו לֹא סָר יָמִין וּשְׂמֹאל׃
29 בִּימָיו שָׁלַח פַּרְעֹה נְכוֹ מֶלֶךְ מִצְרַיִם עַל־אַשּׁוּר
עַל־נְהַר פְּרָת לֵאמֹר לְכָה עֲלֵה עִמּוֹ וַיַּעַל יֹאשִׁיָּהוּ
לִקְרָאתוֹ׃ 30 וַיַּהַרְגֵהוּ בְמְגִדּוֹ כִּרְאֹתוֹ אֹתוֹ׃ וַיָּשֶׂם
עֲבָדָיו מֵתוּ עָלָיו מִן־הָרֶכֶב וַיַּרְכִּבוּהוּ בַּמֶּרְכָּבָה
הַשֵּׁנִית וַיָּבִיאוּהוּ יְרוּשָׁלִַם וַיִּקְבְּרוּהוּ בְּקִבְרָתוֹ׃
וְעַם־הָאָרֶץ לָקְחוּ אֶת־יְהוֹאָחָז בֶּן־יֹאשִׁיָּהוּ וַיִּמְשְׁחוּהוּ
וַיַּמְלִיכוּהוּ תַּחַת אָבִיו׃ 31 בֶּן־עֶשְׂרִים וּשְׁלֹשׁ שָׁנָה
יְהוֹאָחָז בְּמָלְכוֹ וּשְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים מָלַךְ בִּירוּשָׁלִָם
וְשֵׁם אִמּוֹ חֲמוּטַל בַּת יִרְמְיָהוּ מִלִּבְנָה׃ 32 וַיַּעַשׂ
הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה כְּכֹל אֲשֶׁר עָשׂוּ אֲבֹתָיו׃ 33 וַיַּאֲסֵר
אֹתוֹ פַרְעֹה נְכוֹ בְּרִבְלָתָה בְּאֶרֶץ חֲמָת לְבִלְתִּי מְלֹךְ
בִּירוּשָׁלִָם וַיִּתֵּן מַס עַל־הָאָרֶץ כִּכַּר־כֶּסֶף וְכִכַּר
זָהָב׃

ᨅᨕᨘᨕᨁᨗᨔᨁᨗᨔᨁᨗᨔ

אגרות

1 1 שאול, שליח ישוע המשיח לפי רצון אלוהים, ותימותיאוס
אחינו. 2 לכנסיית אלוהים בקורינתוס, לקדושים בישוע המשיח
ולכל אלה בכל מקום אשר יקראו בשם אדוניהם ישוע המשיח,
אדוננו ואדוניהם. 3 חסד ושלום יהיו לכם מאת אלוהים אבינו
ומאת אדוננו ישוע המשיח. 4 אני מודה לאלוהי על כל
אחיכם, בגלל חסדו אשר ניתן לכם בישוע המשיח. 5 כי
בישוע נעשיתם עשירים בכל דבר, בדיבור ובדעת, בכל
מה שהיינו, ומה שאנו יודעים עליו. 6 אמת המשיח
אומתה בתוככם, עד כי אין לכם חסר בכל מתנה רוחנית,
בעוד אתם מחכים לגילוי אדוננו ישוע המשיח. 7 הוא
יחזק אתכם עד הסוף, כדי שתהיו חפים מכל אשם ביום
שאדוננו ישוע המשיח יבוא. 8 אלוהים נאמן, והוא קרא
אתכם לחיות בשותפות בנו, ישוע המשיח אדוננו.

9 אחי ואחיותי, אני מבקש מכם בשם ישוע המשיח
אדוננו, שתהיו כולכם מאוחדים ולא תהיה ביניכם מחלוקת.
אל תתנו לדברים אחרים להפריד ביניכם, אלא היו מאוחדים
בדעתכם ובמחשבתכם. 10 אחי ואחיותי, שמעתי מאנשי
בית כלואה שיש ביניכם ריב. אני מתכוון לומר שכל אחד
אומר לחברו שהוא יותר חכם ממנו. 11 אני מדבר אליכם
בגלל אנשים אלה, כי הם אמרו לי שאתם לא מסכימים
ביניכם. 12 אני מתכוון לומר, שאחד אומר שהוא שייך
לפאולוס, אחר אומר שהוא שייך לאפלוס, אחר אומר
שהוא שייך לכיפא, ואחר אומר שהוא שייך לישוע המשיח.
13 האם אפשר לחלק את המשיח? האם פאולוס נצלב
בשבילכם? האם נטבלתם בשם פאולוס? 14 אני מודה
לאלוהים שלא הטבלתי אף אחד מכם, מלבד קרספוס
וגאיוס. 15 אם אמר מישהו שנטבלתי בשם עצמי,
הרי שלא אמרתי אמת. 16 אמנם הטבלתי גם את בית
אסטפנס, אבל לא זכור לי שהטבלתי אדם אחר.
17 המשיח לא שלח אותי לטבול אנשים, אלא לבשר
את הבשורה. ולא בחכמת דברים, כדי שלא יאבד
כוחו של הצלב. 18 כי הדבר הזה, שמדבר על הצלב,
נראה לאנשים שאבדו כמטורף, אבל לנו, שנושעים,
הוא כוח אלוהים. 19 כי כתוב: "אבדתי את חכמת
החכמים, ואת הבינה של הנבונים אני מבטל".
20 אז איפה החכם? איפה הסופר? איפה המלומד
בדברי העולם הזה? הרי אלוהים הראה שחכמת
העולם הזה אינה חכמה. 21 אלוהים רצה שנאמין
בו דרך הבשורה שאנו מטיפים, ולא דרך חכמת
העולם. 22 היהודים מבקשים אות, והיוונים מחפשים
חכמה. 23 אבל אנחנו מטיפים את המשיח הנצלב,
דבר שמכשיל את היהודים ונראה כטיפשות לגויים.
24 אבל לנו, הקרואים, בין יהודים ובין יוונים, המשיח
הוא כוח אלוהים וחכמת אלוהים. 25 כי הטיפשות
של אלוהים חכמה יותר מבני אדם, והחולשה
של אלוהים חזקה יותר מבני אדם.

2 26 אחי ואחיותי, תראו מי אתם, מי קראו לכם.
לא רבים מכם חכמים לפי מדות בני אדם, לא רבים
חזקים, לא רבים אצילים. 27 אלוהים בחר בדברים
הטיפשיים בעולם כדי לבייש את החכמים, בחר
בדברים החלשים בעולם כדי לבייש את החזקים.
28 בחר בדברים הנבזים בעולם, בדברים שנראים
כאין, כדי לבטל את הדברים שנראים כיש. 29 אין
אדם שיוכל להתגאות לפני אלוהים. 30 אבל הוא
הוא שגרם לכם להיות מאוחדים בישוע המשיח.
אלוהים הפך אותו לחכמה שלנו, לצדקנו, לקדושתנו
ולגאולתנו. 31 כך שיהיה מתאים לכתוב: "מי שרוצה
להתגאות, יתגאה בכך שהוא מכיר את אדוני".

3 1 אחי ואחיותי, לא יכולתי לדבר אליכם כאל אנשים
רוחניים, אלא כאל אנשים גשמיים, כאל תינוקות
בישוע המשיח. 2 נתתי לכם חלב ולא מאכל, כי לא
הייתם מסוגלים לאכול. ואפילו עכשיו אתם לא
מסוגלים, 3 כי אתם עדיין גשמיים. כל עוד יש
ביניכם קנאה ומריבות, אתם גשמיים ופועלים
כבני אדם. 4 כאשר אחד אומר "אני שייך לפאולוס"
ואחר אומר "אני שייך לאפלוס", אתם לא שונים
מבני אדם. 5 מי הוא אפלוס? ומי הוא פאולוס?
אנחנו רק משרתים שבאמצעותם הגעתם לאמונה,
כפי שאדוני נתן לכל אחד. 6 אני נטעתי, אפלוס
השקה, אבל אלוהים גרם לצמיחה. 7 לא הנוטע
ולא המשקה הם חשובים, אלא אלוהים שגרם לצמיחה.
8 הנוטע והמשקה אינם שונים זה מזה, ואלוהים
ישלם לכל אחד לפי עבודתו. 9 אנחנו עובדים יחד
עם אלוהים, ואתם שדה אלוהים, בניין אלוהים.
10 אני בנאי מוכשר, ואלוהים נתן לי את הכישרון
לבנות את היסודות. אחר בונה על היסודות
הללו. אבל כל אחד צריך לשים לב איך הוא בונה
על היסודות. 11 אף אחד לא יכול לשים יסודות
אחרים, מלבד אלה שכבר הונחו, ישוע המשיח.
12 אם אדם בונה על היסודות בזהב, בכסף, באבנים
יקרות, בעצים, בקש, בגבבה, 13 יגלה יום הדין
מה בנה כל אחד. כי האש תגלה מה בנה כל אחד,
ותבחן אם עבודתו עמדה בפני האש. 14 אם עבודתו
עמדה בפני האש, יקבל שכר. 15 אם עבודתו נשרפה,
יפסיד שכר. אבל הוא עצמו יישאר בחיים, כמי
שנמלט מן האש. 16 הרי אתם מקדש אלוהים,
ורוח אלוהים שוכנת בתוככם. 17 אם מישהו יהרוס
את מקדש אלוהים, אלוהים יהרוס אותו. כי מקדש
אלוהים קדוש, ואתם הוא המקדש. 18 אל יטעה
אף אחד. אם אחד מכם חושב שהוא חכם לפי
מדות בני אדם, עליו להפוך לטיפש, כדי שיהיה
חכם. 19 כי חכמת העולם הזה טיפשות בעיני
אלוהים. כתוב: "אני תופס את החכמים בערמתם".
20 וגם: "אדוני יודע את מחשבות החכמים, הן
אינן אלא הבל". 21 לכן אל יתגאה אף אחד בבני
אדם. הכל שייך לכם: 22 פאולוס, אפלוס, כיפא,
העולם, החיים, המוות, ההווה והעתיד – הכל שייך
לכם. 23 ואתם שייכים לישוע המשיח, וישוע המשיח
שייך לאלוהים.

4 1 אל יחשבו אנשים שאנו עובדי אלוהים ומלמדי
תורתו. 2 מה שנדרש מעובדי אלוהים ומלמדי תורתו
הוא שיהיו נאמנים. 3 לי לא אכפת אם אתם שופטים
אותי, או אם בית דין אנושי שופט אותי. אפילו
אני עצמי לא שופט אותי. 4 אמנם אין לי מה לומר
נגדי, אבל זה לא אומר שאני צדיק. אדוני הוא
השופט שלי. 5 לכן אל תשפטו לפני הזמן, עד שיבוא
אדוני. הוא יגלה את מה שמסתתר בחושך, ויגלה
את מחשבות הלב. אז כל אחד יקבל שבח מאלוהים.
6 אחי ואחיותי, אני מדבר אליכם על אפלוס ועלי
כדוגמה, כדי שתלמדו מה פירוש לא לחרוג מן
הכתוב. אל תתגאו בגלל אדם אחד לעומת אחר.
7 מי נתן לך יתרון? הרי הכל ניתן לך מאלוהים.
אם הכל ניתן לך, מדוע אתה מתגאה כאילו לא
קיבלת? 8 אתם כבר שבעים, כבר עשירים, כבר
מלכים בלעדינו! אילו רק הייתם מלכים, אולי
גם אנחנו נהיה מלכים איתכם. 9 נראה לי שאלוהים
הציב אותנו, השליחים, בסוף הטור, כמו אנשים
שנגזר עליהם למות. אנחנו הפכנו לתיאטרון לעולם,
לבני אדם ולמלאכים. 10 אנחנו נראים כמטורפים
בגלל המשיח, אבל אתם חכמים בגלל המשיח.
אנחנו חלשים, אבל אתם חזקים. אתם מכובדים,
אבל אנחנו בזויים. 11 עד לרגע זה אנחנו רעבים
וצמאים, ולא מספיק לנו בגדים. אנחנו מוכים
ונודדים ללא מנוחה. 12 אנחנו עובדים קשה
בידינו. כאשר מקללים אותנו, אנחנו מברכים.
כאשר רודפים אותנו, אנחנו סובלים. 13 כאשר
מוציאים עלינו דיבה, אנחנו מנסים לדבר יפה.
אנחנו נראים כפסולת העולם, כאשפה שכל
אדם דורך עליה. 14 לא כתבתי לכם כדי לבייש
אתכם, אלא כדי לדבר אל לבכם, כמו אל בני
משפחה אהובים. 15 אמנם יש לכם אלפי מורים
בישוע המשיח, אבל אין לכם אב רבים. אני
הוא האב שלכם בישוע המשיח, בגלל הבשורה
שבאמצעותה הגעתם לאמונה. 16 לכן אני מבקש
מכם: אל תחקו אותי. 17 לכן שלחתי אליכם
את אחי ואחותי, תימותיאוס, שהוא בן אמון
ונאמן בעבודת אדוני. הוא יזכיר לכם את דרכי
בישוע המשיח, כפי שאני מלמד בכל הכנסיות.
18 יש מי שמתגאים, בגלל שלדעתם לא אגיע
אליכם. 19 אבל אגיע אליכם בקרוב, אם אדוני
ירצה. אז אבדוק לא את דברי המתגאים, אלא
את כוחם. 20 כי מלכות אלוהים לא מתבטאת
בדברים יפים, אלא בכוח. 21 מה אתם רוצים?
אם אבוא אליכם, אבוא עם שוט, או אבוא עם
אהבה ורוח נדיבה?

5 1 אני שומע שיש ביניכם זנות, זנות כזו
שאפילו לא נעשית בין הגויים. אדם אחד
חי עם אשת אביו. 2 ואתם גאים! אולי
הייתם אמורים לבכות ולהתאבל, ולגרש
מתוככם מי שעשה זאת? 3 אני, אמנם לא
נוכח אתכם בגופי, אבל נוכח אתכם בנפשי.
אני כבר שופט אדם זה, כאילו הייתי נוכח
אתכם. 4 בשם אדוני, ישוע המשיח, אתם
ונפשי נוכחים יחד, ובכוח אדוני, ישוע
המשיח, 5 אני מורה לגרש אדם זה מן הכנסייה,
ולמסור אותו לשטן. כך יאבד הגוף, אבל
הנפש תיוושע ביום הדין. 6 אין לכם סיבה
לגאות. אתם יודעים שחמץ אחד מחמיץ את
הבצק כולו. 7 לכן נקו את החמץ הישן, כדי
שתהיו בצק חדש, ללא חמץ. אתם כבר מצות
חדשות, ללא חמץ, כי פסח שלנו, המשיח,
נשחט. 8 לכן נחגוג את חג הפסח לא בחמץ
ישן, חמץ רע ומרושע, אלא במצות חדשות,
ללא חמץ, מצות של אמת וטהרה.

9 כתבתי לכם בעבר שלא תתרועעו עם
אנשים רעים. 10 לא התכוונתי לאנשים
רעים בכלל, לא לאנשים שלא מכירים
אלוהים, לא לגנבים ולא לרמאים. אם
לא, לא יהיה לכם אפשר לחיות בעולם
הזה. 11 אבל כתבתי לכם שלא תתרועעו
עם אנשים שמכנים עצמם אחים, אבל
הם זנים, רמאים, עובדי אלילים, מלעיזים,
שיכורים, גנבים. אל תאכלו אפילו עם
אנשים כאלה. 12 מה לי לשפוט אנשים
שלא שייכים לכנסייה? אבל אתם אמורים
לשפוט אנשים שנמצאים בכנסייה. 13 אלוהים
יוכל לשפוט אנשים שלא שייכים לכנסייה.
אבל אתם אמורים לגרש מתוככם אדם רע
כזה.

6 1 אם יש לאחד מכם ריב עם אחר, מדוע
הוא מעז לבוא לבית דין? מדוע הוא לא
פונה לקדושים? 2 הרי הקדושים אמורים
לשפוט את העולם! אם אתם אמורים לשפוט
את העולם, אין לכם אפשרות לשפוט
בעניינים קטנים. 3 הרי אנחנו אמורים
לשפוט מלאכים! אם כך, אין לכם אפשרות
לשפוט בעניינים יומיומיים. 4 אם יש לכם
בעיות יומיומיות, מדוע אתם פונים לבית
דין? אם אתם מתלבטים, אל תלכו לבית דין
אלא לאנשים שלא שייכים לכנסייה. 5 אני
מדבר אליכם בגלל בושה. אם אין אף אחד
חכם מספיק בכנסייה, אולי אין אף אחד
חכם מספיק בכל העולם? 6 אם אחד מכם
מתווכח עם אחר, הוא הולך לבית דין
אצל אנשים שלא שייכים לכנסייה. 7 אם
אתם מתווכחים, אתם כבר מפסידים. אם
אתם נפגעים, אל תנקמו. 8 אבל אתם
מנצלים אחרים ומרמים אחרים, אפילו
אחים. 9 אל תשכחו שרשעים לא יירשו
את מלכות אלוהים. אל תטעו! לא יירשו
את מלכות אלוהים לא זונות, לא עובדי
אלילים, לא מנאפים, לא מי שמתנהגים
כנשים, לא מי שמתנהגים כגברים, 10 לא
גנבים, לא רמאים, לא שיכורים, לא מלעיזים,
לא רמאים. 11 אבל אתם כבר נקיים מכל
אלה. אלוהים כבר הוציא אתכם מן הרע
ונתן לכם חיים חדשים, בגלל אדוני, ישוע
המשיח, ובגלל רוחו הקדוש.

12 אני יכול לומר שמותר לי לעשות הכל,
אבל לא הכל מועיל. אני יכול לומר שמותר
לי הכל, אבל לא הכל בונה. 13 אני יכול
לומר שמותר לי לאכול מאכלים שונים,
אבל אלוהים יבטל את הבטן ואת המאכלים.
אבל הגוף לא נועד לזנות, אלא לאדוני,
ואדוני נועד לגוף. 14 אלוהים הקים לתחייה
את אדוני, ויקים לתחייה גם אותנו, בכוחו.
15 הרי אתם איברי גופו של המשיח. אם
אני לוקח איברים מגוף המשיח ומחבר
אותם לגוף זונה, אני מחלל את איברי
המשיח. 16 הרי אתם יודעים שמי שמתחבר
לזונה הופך לגוף אחד עם הזונה. כי נאמר:
"שניהם יהיו לבשר אחד". 17 אבל מי שמתחבר
לאדוני הופך לרוח אחת עם אדוני. 18 ברחו
מזנות! כל חטא אחר שאדם חוטא בו אינו
פגיע בגוף. אבל מי שזונה פוגע בגוף שלו.
19 הרי גופכם הוא מקדש רוח הקודש, רוח
אלוהים שנמצאת בתוככם, ואלוהים נתן לכם
אותה. אתם לא שייכים לעצמכם. 20 אלוהים
גאל אתכם, ולכן עליכם לכבד את אלוהים
בגופכם.

7 1 אני מודה לאלוהי על כל אחיכם, ותימותיאוס
אחינו. 2 לכנסיית אלוהים בקורינתוס, לקדושים
בישוע המשיח ולכל אלה בכל מקום אשר יקראו
בשם אדוניהם ישוע המשיח, אדוננו ואדוניהם.
3 חסד ושלום יהיו לכם מאת אלוהים אבינו
ומאת אדוננו ישוע המשיח. 4 אני מודה לאלוהי
על כל אחיכם, בגלל חסדו אשר ניתן לכם בישוע
המשיח. 5 כי בישוע נעשיתם עשירים בכל דבר,
בדיבור ובדעת, בכל מה שהיינו, ומה שאנו
יודעים עליו. 6 אמת המשיח אומתה בתוככם,
עד כי אין לכם חסר בכל מתנה רוחנית בעוד
אתם מחכים לגילוי אדוננו ישוע המשיח.
7 הוא יחזק אתכם עד הסוף, כדי שתהיו חפים
מכל אשם ביום שאדוננו ישוע המשיח יבוא.
8 אלוהים נאמן, והוא קרא אתכם לחיות
בשותפות בנו, ישוע המשיח אדוננו.

9 אחי ואחיותי, אני מבקש מכם בשם ישוע
המשיח אדוננו, שתהיו כולכם מאוחדים ולא
תהיה ביניכם מחלוקת. אל תתנו לדברים
אחרים להפריד ביניכם, אלא היו מאוחדים
בדעתכם ובמחשבתכם. 10 אחי ואחיותי,
שמעתי מאנשי בית כלואה שיש ביניכם ריב.
אני מתכוון לומר שכל אחד אומר לחברו
שהוא יותר חכם ממנו. 11 אני מדבר אליכם
בגלל אנשים אלה, כי הם אמרו לי שאתם לא
מסכימים ביניכם. אחד אומר שהוא שייך
לפאולוס, אחר אומר שהוא שייך לאפלוס,
ואחר אומר שהוא שייך לכיפא, ואחר אומר
שהוא שייך לישוע המשיח. 12 אם אחד אומר
שהוא שייך לפאולוס, אפלוס, כיפא, ואחר
אומר שהוא שייך לישוע המשיח, 13 האם
אפשר לחלק את המשיח? האם פאולוס נצלב
בשבילכם? האם נטבלתם בשם פאולוס?
14 אני לא הטבלתי אף אחד מכם, מלבד
קרספוס וגאיוס. 15 אם אמר מישהו שנטבלתי
בשם עצמי, הרי שלא אמרתי אמת. 16 אמנם
הטבלתי גם את בית אסטפנס, אבל לא זכור
לי שהטבלתי אדם אחר. 17 המשיח לא שלח
אותי לטבול אנשים, אלא לבשר את הבשורה.
ולא בחכמת דברים, כדי שלא יאבד כוחו
של הצלב. 18 כי הדבר הזה, שמדבר על הצלב,
נראה לאנשים שאבדו כמטורף, אבל לנו,
שנושעים, הוא כוח אלוהים. 19 כי כתוב:
"אבדתי את חכמת החכמים, ואת הבינה
של הנבונים אני מבטל". 20 אז איפה החכם?
איפה הסופר? איפה המלומד בדברי העולם
הזה? הרי אלוהים הראה שחכמת העולם
הזה אינה חכמה. 21 אלוהים רצה שנאמין
בו דרך הבשורה שאנו מטיפים, ולא דרך
חכמת העולם. 22 היהודים מבקשים אות,
והיוונים מחפשים חכמה. 23 אבל אנחנו
מטיפים את המשיח הנצלב, דבר שמכשיל
את היהודים ונראה כטיפשות לגויים.
24 אבל לנו, הקרואים, בין יהודים ובין
יוונים, המשיח הוא כוח אלוהים וחכמת
אלוהים. 25 כי הטיפשות של אלוהים
חכמה יותר מבני אדם, והחולשה
של אלוהים חזקה יותר מבני אדם.

8 26 תראו מי אתם, אחי ואחיותי. לא רבים
מכם חכמים לפי מדות בני אדם, לא רבים
חזקים, לא רבים אצילים. 27 אלוהים בחר
בדברים הטיפשיים בעולם כדי לבייש את
החכמים, בחר בדברים החלשים בעולם כדי
לבייש את החזקים. 28 בחר בדברים הנבזים
בעולם, בדברים שנראים כאין, כדי לבטל
את הדברים שנראים כיש. 29 אין אדם
שיוכל להתגאות לפני אלוהים. 30 אבל הוא
הוא שגרם לכם להיות מאוחדים בישוע
המשיח. אלוהים הפך אותו לחכמה שלנו,
לצדקנו, לקדושתנו ולגאולתנו. 31 כך
שיהיה מתאים לכתוב: "מי שרוצה
להתגאות, יתגאה בכך שהוא מכיר את
אדוני".

26 ܗܘܢܐ ܕܡܬܩܪܝܢ ܠܟ ܒܝܬ ܐܒܝܟ ܘܠܐ ܢܥܠܘܢ
ܠܒܝܬ ܐܒܝ ܠܡܫܬܐܠܘܬܐ ܗܘܢ ܕܠܐ ܢܬܩܪܒܘܢ
ܠܝ ܗܠܝܢ ܐܢܐ ܐܙܠ ܡܬܩܢ ܠܟܘܢ ܐܬܪܐ ܕܐܝܟ
ܕܬܗܘܘܢ ܐܦܝܠܘ ܬܪܝܢ ܒܐܪܥܐ ܕܠܐ ܢܬܩܪܒܘܢ
ܠܝ ܠܡܫܬܐܠܘܬܐ ܗܘܢ ܕܠܐ ܢܬܩܪܒܘܢ ܠܝ ܠܡܫܬܐܠܘܬܐ
ܗܘܢ ܕܠܐ ܢܬܩܪܒܘܢ ܠܝ ܠܡܫܬܐܠܘܬܐ ܗܘܢ

7 And you, son of man, take a tile and place it before you and
draw on it a picture of the city, Jerusalem. 8 Then
lay siege against it: build a ramp against it, pitch camps
against it and set battering rams against it all
around. 9 Also take an iron griddle and place it as a
wall of iron between you and the city, and
turn your face toward it. It will be under siege, and you
must press the siege against it. This will be a
sign to the house of Israel. 10 Your food you will
eat by weight, twenty shekels a day; you must
eat it from time to time. 11 And water you will
drink by measure, one sixth of a hin; you must
drink it from time to time. 12 Eat it as you would
barley cakes; bake it in their presence on
human dung. 13 Then the Lord said, "In this way the
people of Israel will eat their defiled food
among the nations to which I will drive them."
14 Then I said, "Ah, Sovereign Lord, I have never
been defiled. From my youth until now I have
never eaten what died of natural causes or was
torn by wild beasts. Not even unclean meat has
ever been in my mouth." 15 He replied, "Very
well then, I will let you use cow dung
instead of human dung for your food."
16 Then he said to me: "Son of man, I will
cut off the supply of food in Jerusalem.
People will eat bread by weight and
with anxiety; they will drink water
by measure and in dismay, 17 because
there will be a shortage of bread and
water. In their misery they will
waste away and rot because of their
sins.

5 "And you, son of man, take a sharp
sword and use it as a barber's razor
to shave your head and your beard.
Then take a set of scales and divide
the hair you have cut off. 2 When the
days of the siege are over, burn
one third of it in the middle of the
city. Take another third and
cut it up with a sword all around
the city. Then take the last third
and scatter it to the wind. I will
draw a sword to chase after them.
3 But you should take a few hairs
and hide them in your robe. Later
on, some of these will be burned
in the fire. From them a fire will
spread to the house of Israel.
4 Take some more and throw them
into the fire and burn them up.
This will be a warning to all the
people of Israel. 5 This is what
the Sovereign Lord says: This is
Jerusalem! I have put her in the
center of the nations, surrounded
by other countries. 6 But she
rebelled against my laws and
became more evil than the nations
around her. She has rejected my
laws and disobeyed my commands.
7 So this is what the Sovereign
Lord God says: Because your
rebellion is worse than that of
the nations around you, because
you have not obeyed my laws or
my commands, 8 I will now turn
against you and I will punish you
in front of the other nations.
9 Because of your sins, I will
do to you what I have never done
before and will never do again.
10 As a result, fathers will
eat their children, and children
will eat their fathers. I will
punish you severely and scatter
what remains of you to the wind.
11 As surely as I live, says the
Sovereign Lord, I will cut you
down. I will show you no pity
and will have no mercy on you.
12 Two-thirds of your people will
die from famine or be killed
by my sword. The other third
will be scattered to the winds
and I will draw my sword to
chase after them. 13 Then my
anger against you will be
spent, and I will be satisfied
that my wrath against you has
cooled. Then you will know that
I, the Lord, have spoken in
my jealousy when I have
poured out my wrath against
you. 14 I will make you
a desolate place among the
other countries around you,
and all who pass by will see
what I do to you. 15 You will
be a disgrace and a mockery,
a warning and a horror to
the other countries around you
when I punish you in anger
and wrath. I, the Lord, have
spoken. 16 I will send
terrible famine upon you,
the famine that will
destroy your cities.
I will do this to
punish you for your
sins. I will cut
off your supply of
food, 17 and I will
send famine and
wild animals to
rob you of your
children. Plague
and bloodshed will
sweep through your
land, and I will
bring armies to
attack you. I,
the Lord, have
spoken.

6 The word of the Lord came
to me: 2 "Son of man, turn
your face toward the
mountains of Israel and
prophesy against them.
3 Say to the mountains
of Israel, Hear the
word of the Sovereign
Lord God. This is what
he says to the
mountains and hills,
the streams and
valleys: I will
bring a sword
against you, and
I will destroy
your high places.
4 Your altars will
be broken and
your incense
burners will
be smashed, and
I will kill your
people in front
of your idols.
5 I will place
the dead bodies
of the people
of Israel in
front of their
idols, and I
will scatter
your bones
around your
altars. 6 Wherever
you live, your
towns will be
in ruins and
your high
places will
be left
desolate. Your
altars will
be broken and
in ruins,
your idols
will be
smashed and
destroyed,
your incense
burners will
be cut down,
and your
work will
be wiped
out. 7 The
slain will
fall among
you, and
you will
know that
I am the
Lord. 8 But
I will
spare some
of you
who will
escape
the sword
when you
are scattered
among the
countries
of the
world.
9 Then
those of
you who
escape
will
remember
me while
you are
in the
countries
where you
are held
captive.
You will
remember
how your
adultery
with your
idols
has
broken
my heart
and how
you have
turned
away from
me and
have
lusted
after
your
idols.
Then you
will
loathe
yourselves
for all
the evil
you have
done and
for all
your
detestable
practices.
10 Then
you will
know that
I am the
Lord and
that my
threats
against
you will
come true.
11 This
is what
the
Sovereign
Lord says:
Clap your
hands and
stamp your
feet and
say, "Ah,
the
terrible
evil of
the
nations
of Israel!
Ah, the
terrible
evil of
the
nations
of Israel!
Ah, the
terrible
evil of
the
nations
of Israel!
Ah,

לחלם כנגד הרי ישראל ואמר אליהם כה אמר
אדני יהוה הנה אני מביא עליכם חרב ואבדתי
1 את־במותיכם׃ 2 ונשמו מזבחותיכם ונשברו
חמניכם והפלתי חלליכם לפני גלוליכם׃
3 ונתתי פגרי בני־ישראל לפני גלוליהם
ופזרתי עצמותיכם סביבות מזבחותיכם׃
4 בכל־מושבותיכם הערים יחרבו והבמות
תשמנה׃ 5 למען תשבר ונאשמו מזבחותיכם
ויגלולו וגדעו חמניכם ומחיתי מעשיכם׃
6 בכל־מושבותיכם הערים יחרבו והבמות
תשמנה למען יחרבו ונאשמו מזבחותיכם
ונשברו וגדעו וגדלו גלוליכם ונתצו חמניכם
ומחיתי מעשיכם׃ 7 ונפל חלל בתוככם
וידעתם כי־אני יהוה׃ 8 והשארתי שרידים
בלתי־מתי חרב בגוים בהיותכם בארצות
מזרה׃ 9 ויזכרו פליטיכם אתי בגוים אשר
נשבו־שם אשר שברתי את־לבם הזונה אשר
סרה מעלי ואת־עיניהם הזנות אשר־היו
אחרי גלוליהם ונקטו פניהם אל־הרעות
אשר עשו בכל־תועבותיהם׃ 10 וידעו כי־אני
יהוה לא־חנם דברתי לעשות להם את־הרעה
הזאת׃ 11 כה אמר אדני יהוה הכה כפך
ורקע רגלך ואמר אהה על־כל־תועבות
רעות בית ישראל אשר־בחרב יפלו וברעב
ובדבר ימותו׃ 12 הרחוק בדבר יחרב
והקרוב בחרב יפל והנשאר והנצור ברעב
אכלתי חמתי בם׃ 13 והיה בהיות חלליהם
בתוך גלוליהם סביב למזבחותיהם על כל־גבעה
רמה בכל־הרי ההר ותחת כל־עץ־רענן
ותחת כל־אלה עבות אשר־נתנו־שם ריח
ניחוח לכל גלוליהם׃ 14 ונטיתי ידי עליהם
ונתתי את־הארץ שממה ומדבר מדברתה
מתימן ועד־דבלתה בכל־מושבותיהם
וידעו כי־אני יהוה׃ 15 והיה דבר־יהוה אלי
לאמר׃ 16 ואתה בן־אדם קח־לך עץ אחד
וכתוב עליו ליהודה ולבני־ישראל חברו
ולקח עץ אחר וכתוב עליו ליוסף עץ־אפרים
וכל־בית ישראל חברו׃ 17 וקרב אחדם
אל־אחד לך לעץ אחד והיו לאחדים בידך׃
18 וכאשר יאמרו אליך בני עמך לאמר
הלא תגיד לנו מה־אלה לך׃ 19 דבר אליהם
כה אמר אדני יהוה הנני לוקח את־עץ יוסף
אשר בידו לאפרים ולשבטי ישראל חברו
ונתתי אותם עליו את־עץ יהודה ועשיתם
אותם עצים אחדים והיו אחדים בידי׃
20 והיו העצים אשר־תכתב עליהם בידם
לעיניהם׃ 21 ואמרת אליהם כה אמר אדני
יהוה הנני לוקח את־בני ישראל מבין הגוים
אשר הלכו־שם וקבצתים מסביב והבאתים
אל־אדמתם׃ 22 ועשיתים לגוי אחד בארץ
בהרי ישראל ומלך אחד יהיה־לכלם למלכים
ולא יהיו עוד שני גוים ולא יחלקו עוד
שתי ממלכות׃ 23 ולא יטמאו עוד בגלוליהם
ובשקוציהם ובכל־פשעיהם והושעתי אותם
מכל מושבותיהם אשר חטאו־בם וטהרתים
והיו־לי לעם ואני אהיה להם לאלהים׃
24 ועבדי דוד מלך עליהם ורועה אחד יהיה
לכלם ובמשפטי ילכו וחקתי ישמרו ועשו
אותם׃ 25 וישבו על־האדמה אשר נתתי
לעבדי ליעקב אשר־ישבו־בה אבותיכם
וישבו עליה הם ובניהם ובני בניהם עד־עולם
ועבדי דוד נשיא להם לעולם׃ 26 וכרתי
להם ברית שלום ברית עולם תהיה אותם
והרביתים ונתתי את־מקדשי בתוכם לעולם׃
27 והיה משכני עליהם והיתי להם לאלהים
והם יהיו־לי לעם׃ 28 וידעו הגוים כי אני
יהוה מקדש את־ישראל בהיות מקדשי
בתוכם לעולם׃

39 1 ואתה בן־אדם התנבא על־גוג
ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני אליך גוג
נשיא ראש משך ותובל׃ 2 והסבתיך ושתתיך
ועליתיך והעליתיך מירכתי צפון והבאתיך
על־הרי ישראל׃ 3 והכיתי קשתך מיד שמאלך
וחציך מיד ימינך אפיל׃ 4 על־הרי ישראל
תפול אתה וכל־אגפיך ועמים אשר־אתך
לעיט צפור כל־כנף ולחית השדה נתתיך
לאכלה׃ 5 על־פני השדה תפול כי אני דברתי
נאם אדני יהוה׃ 6 ושלחתי־אש במגוג
ובשוכני האיים לבטח וידעו כי־אני יהוה׃
7 ושם־קדשי אודיע בתוך עמי ישראל ולא
אחלל את־שם־קדשי עוד וידעו הגוים כי
אני יהוה קדוש בישראל׃ 8 הנה בא ונהיתה
נאם אדני יהוה הוא היום אשר דברתי׃
9 וצאו יושבי ערי ישראל ובערו בנשק
מגן וצנה קשת וחץ אלות וחנית ובערום
שבע שנים׃ 10 ולא־ישאו עצי מן־השדה
ולא יכרתו מן־היערות כי בנשק יבערו
את־מדורתם׃ ובזזו את־בזזיהם ושללו
את־שלליהם נאם אדני יהוה׃ 11 והיה
ביום ההוא אתן לגוג מקום־שם־קבר בישראל
גיא העברים קדמת הים וחסם הוא את־
עוברים ושם קברו את־גוג והמון כל־
המונו וקרא לו גיא המון גוג׃ 12 ומקברו
בית ישראל שבעת חדשים למען טהר את־
הארץ׃ 13 וקברו כל־עם הארץ והיה להם
לשם יום הכבדי נאם אדני יהוה׃
14 ואנשי תמיד יבדילו עברים בעבר
הארץ מקברים את־הנותרים על־פני הארץ
לטהרה מקץ שבעת הימים יחפשו׃
15 והעברים בעבר בארץ וראה עצם אדם
ובנה אצלו עד־קברו אותו גוג׃
16 וגם־שם־עיר המון לגוג וטהרו את־
הארץ׃ 17 ואתה בן־אדם כה אמר אדני
יהוה אמר לציפור כל־כנף ולכל חית
השדה הקבצו והבאו מסביב אל־זבחי
אשר־אני זובח לכם זבח גדול על־הרי
ישראל ואכלתם בשר׃ 18 בשר גבורים
תאכלו ודם־נשיאי הארץ תשתו אילים
כרים עתודים פרים כלם מרי־בשן׃
19 ואכלתם־חלב לשבעה ושתיתם־דם
לשכרון מזבחי אשר־זבחתי לכם׃
20 ושבעתם על־שלחני מסוס ורכב גבור
וכל־איש־מלחמה נאם אדני יהוה׃
21 ונתתי כבודי בגוים וראו כל־הגוים
את־משפטי אשר עשיתי ואת־ידי אשר
שמתי בם׃ 22 וידעו בית ישראל כי־אני
יהוה אלהיהם מן־היום ההוא והלאה׃
23 והגוים ידעו כי בעונם גלו בית ישראל
על־אשר מעלו־בי ואסתר פני מהם ואתן
אותם ביד־צריהם ויפלו כלם בחרב׃
24 כטמאתם וכפשעיהם עשיתי אתם
ואסתר פני מהם׃ 25 לכן כה אמר אדני
יהוה עתה אשיב את־שבות יעקב ורחמתי
כל־בית ישראל וקנאתי לשם קדשי׃
26 ונשו כלמתם וכל־מעלם אשר מעלו־בי
בשבתם לבטח על־אדמתם ואין מחריד׃
27 בשובי אותם מעמים וקבצי אותם
מארצות אויביהם ונקדשתי בהם לעיני
גוים רבים׃ 28 וידעו כי־אני יהוה אלהיהם
אשר הגליתים אל־הגוים ואקבצם על־
אדמתם ולא־אותיר עוד מהם שם׃
29 ולא־אסתיר עוד פני מהם כי שפכתי
את־רוחי את־בית ישראל נאם אדני יהוה׃

40 1 בעשרים וחמש שנה לגלותנו
בראש השנה בעשור לחדש בארבע עשרה
שנה אחר אשר הכתה העיר היום עליה
היתה יד־יהוה ויביאני שמה׃ 2 במראות
אלהים הביאני ארצה ישראל ויניחני על־
הר גבה מאד ועליו כמבנה־עיר מנגב׃
3 ויביאני שמה והנה־איש מראהו כמראה
נחשת ופתיל־פשתים בידו וקנה המדה
והוא עמד בשער׃ 4 ויאמר אלי בן־אדם
ראה בעיניך ובאזניך שמע ושים לבך
לכל אשר־אני מראה אותך כי למען הראותך
הובאת הנה הגד את־כל־אשר־אתה רואה
לבית ישראל׃ 5 והנה חומה מחוץ לבית
סביב סביב ובידו קנה המדה שש אמות
בגדל האמה ורחב אמה׃ 6 ויבא דרך
השער אשר־פניו דרך קדים ויעל במעלותיו
וימד־את־איל השער אמה רחב׃ 7 ואת־
הלשכה אמה ארך ואמה רחב ובין הלשכות
חמש אמות׃ 8 ואת־איל שער מבית לשער
אמה׃ 9 וימד את־איל שער־הבית אמה
אחת׃ 10 ולשכות שער־קדים שלשה מזה
ושלשה מזה מדה אחת׃ ואיל אחד מזה
ואיל אחד מזה׃ 11 ויאמד רחב פתח
השער עשר אמות ורחב־השער שלש־עשרה
אמות׃ 12 וגבול לפני הלשכות אמה אחת
מזה ואמה אחת מזה׃ ולשכות שש אמות
מזה ושש אמות מזה׃ 13 ויאמד השער
מגג לגג רחב חמש־עשרה אמה פתח
מול פתח׃ 14 ויעש אלפים אמה רחב
ועד־אמה׃ 15 ומלפני שער־הכניסה
עד־אפס אולם־השער הפנימי חמשים אמה׃
16 וחלנות אטמות ולאיליהם לפנים
לשערים סביב סביב ולאולם חלונים
סביב׃ ולאיל חלונים׃ 17 ויביאני
אל־החצר החיצונה והנה־לשכות ורצפה
עשויה לחצר סביב׃ שלשים לרצפה׃
18 ואצל הרצפה לרחבת־השערים לעמת
אורך השערים הרצפה התחתונה׃
19 ומדד רחב מלפני השער התחתון
עד־לפני החצר הפנימית מחוץ מאה
אמה׃ 20 ואל־השער אשר־פניו דרך־צפון
לחצר החיצונה מדד אורכו ורחבו׃
21 ולשכותיו שלשה מזה ושלשה מזה
ואילו ואולמו׃ ומדות כמדות השער
הראשון חמשים אמה אורכו ורחב חמש
עשרה אמה׃ 22 וחלנו ואולמו ותמרתיו
כמדות השער אשר־פניו דרך קדים
ובמעלות שבעה יעלו־בו ואולמו לפנם׃
23 ושער־החצר הפנימית נגד־השער
לצפון ולקדים׃ ומדד מאה אמה׃
24 ויבא־דרך־נגב ויבא־דרך־נגב׃
ומדד אילו ואולמו כמדות אלה׃
25 ולו ולאולמו חלנות סביב סביב
כחלנות אלה חמשים אמה ארך וחמש
אמות רחב׃ 26 ומעלות שבע יעלו־בו
ואולמו לפנם׃ ולו תמרות אחת מזה
ואחת מזה׃ 27 ושער לחצר הפנימית
נגד־השער לדרום׃ ומדד מאה אמה
מדרום׃ 28 ויבא־אל־חצר הפנימית
בשער־הדרום׃ ומדד את־שער־הדרום
כמדות אלה׃ 29 ואילו ואולמו ותמרתיו
כמדות אלה׃ ולו ולאולמו חלנות
סביב סביב חמשים אמה ארך וחמש
אמות רחב׃ 30 ואולמות סביב סביב
ארך חמש־עשרה אמה ורחב חמש אמות׃
31 ואולמו לחצר החיצונה׃ ותמרות
לאילו׃ ומעלות שמנה יעלו־בו׃
32 ויביא אותי אל־החצר הפנימית דרך
קדים׃ ומדד את־השער כמדות אלה׃
33 ואילו ואולמו ותמרתיו כמדות אלה
ולו ולאולמו חלנות סביב סביב חמשים
אמה ארך וחמש אמות רחב׃
34 ואולמו לחצר החיצונה׃ ותמרות
לאילו מזה ומזה׃ ומעלות שמנה
יעלו־בו׃ 35 ויביאני אל־שער צפון
ומדד׃ כמדות אלה׃ 36 אילו ואולמו
ותמרתיו ולו חלנות סביב סביב
חמשים אמה ארך וחמש אמות רחב׃
37 ותמרתיו לחצר החיצונה׃ ותמרות
לאילו מזה ומזה׃ ומעלות שמנה
יעלו־בו׃ 38 ולשכה פתחה אצל
התמרות בשערים׃ שם יכבסו את־העולה
׃ 39 ובאולם השער שני שלחנות מזה
ושני שלחנות מזה לזבח עליהם את־
העולה והחטאת והאשם׃ 40 ולצלע
החוצה בבוא־פתח שער־צפון שני
שלחנות מזה ושני שלחנות מזה׃
41 ארבעה שלחנות מזה וארבעה
שלחנות מזה לצלע השער שמנה
שלחנות אשר יזבחו עליהם׃ 42 ולעולה
אבני גזית חלקות ארך אמה ורחב
אמה ומדה אמה אחת׃ וגם־הכלים
אשר יעשו־בם את־העולה ואת־הזבח׃

6 1 ויהי דבר־יהוה אלי לאמר׃
2 בן־אדם שים פניך אל־הרי ישראל והנבא
אל־אדמת ישראל׃ 3 ואמרת הרי ישראל
שמעו דבר אדני יהוה כה אמר אדני יהוה
להרים ולגבעות לאפיקים ולגאיות הנני
אני אני־אנכי והבאתי עליכם חרב ואבדתי
4 את־במותיכם׃ ונשמו מזבחותיכם
ונשברו חמניכם והפלתי חלליכם לפני
גלוליכם׃ 5 ונתתי פגרי בני־ישראל
לפני גלוליהם ופזרתי עצמותיכם סביב
מזבחותיכם׃ 6 בכל־מושבותיכם הערים
יחרבו והבמות תשמנה למען יחרבו
ונאשמו מזבחותיכם ונשברו וגדעו
וגדלו גלוליכם ונתצו חמניכם
ומחיתי מעשיכם׃ 7 ונפל חלל בתוככם
וידעתם כי־אני יהוה׃ 8 והשארתי שרידים
בלתי־מתי חרב בגוים בהיותכם בארצות
מזרה׃ 9 ויזכרו פליטיכם אתי בגוים
אשר־נשבו־שם אשר שברתי את־לבם
הזונה אשר סרה מעלי ואת־עיניהם
הזנות אשר־היו אחרי גלוליהם ונקטו
פניהם אל־הרעות אשר עשו בכל־
תועבותיהם׃ 10 וידעו כי־אני יהוה
לא־חנם דברתי לעשות להם את־הרעה
הזאת׃ 11 כה אמר אדני יהוה הכה כפך
ורקע רגלך ואמר אהה על־כל־תועבות
רעות בית ישראל אשר־בחרב יפלו וברעב
ובדבר ימותו׃ 12 הרחוק בדבר יחרב
והקרוב בחרב יפל והנשאר והנצור ברעב
אכלתי חמתי בם׃ 13 והיה בהיות
חלליהם בתוך גלוליהם סביב למזבחותיהם
על כל־גבעה רמה בכל־הרי ההר ותחת
כל־עץ־רענן ותחת כל־אלה עבות אשר
נתנו־שם ריח ניחוח לכל גלוליהם׃
14 ונטיתי ידי עליהם ונתתי את־הארץ
שממה ומדבר מדברתה מתימן ועד־דבלתה
בכל־מושבותיהם׃ וידעו כי־אני יהוה׃
15 והיה דבר־יהוה אלי לאמר׃
16 ואתה בן־אדם קח־לך עץ אחד
וכתוב עליו ליהודה ולבני־ישראל חברו
ולקח עץ אחר וכתוב עליו ליוסף עץ־אפרים
וכל־בית ישראל חברו׃ 17 וקרב אחדם
אל־אחד לך לעץ אחד והיו לאחדים בידך׃
18 וכאשר יאמרו אליך בני עמך לאמר
הלא תגיד לנו מה־אלה לך׃ 19 דבר אליהם
כה אמר אדני יהוה הנני לוקח את־עץ יוסף
אשר בידו לאפרים ולשבטי ישראל חברו
ונתתי אותם עליו את־עץ יהודה ועשיתם
אותם עצים אחדים והיו אחדים בידי׃
20 והיו העצים אשר־תכתב עליהם בידם
לעיניהם׃ 21 ואמרת אליהם כה אמר אדני
יהוה הנני לוקח את־בני ישראל מבין הגוים
אשר הלכו־שם וקבצתים מסביב והבאתים
אל־אדמתם׃ 22 ועשיתים לגוי אחד בארץ
בהרי ישראל ומלך אחד יהיה־לכלם למלכים
ולא יהיו עוד שני גוים ולא יחלקו עוד
שתי ממלכות׃ 23 ולא יטמאו עוד בגלוליהם
ובשקוציהם ובכל־פשעיהם והושעתי אותם
מכל מושבותיהם אשר חטאו־בם וטהרתים
והיו־לי לעם ואני אהיה להם לאלהים׃
24 ועבדי דוד מלך עליהם ורועה אחד יהיה
לכלם ובמשפטי ילכו וחקתי ישמרו ועשו
אותם׃ 25 וישבו על־האדמה אשר נתתי
לעבדי ליעקב אשר־ישבו־בה אבותיכם
וישבו עליה הם ובניהם ובני בניהם עד־עולם
ועבדי דוד נשיא להם לעולם׃ 26 וכרתי
להם ברית שלום ברית עולם תהיה אותם
והרביתים ונתתי את־מקדשי בתוכם לעולם׃
27 והיה משכני עליהם והיתי להם לאלהים
והם יהיו־לי לעם׃ 28 וידעו הגוים כי
אני יהוה מקדש את־ישראל בהיות מקדשי
בתוכם לעולם׃

39 1 ואתה בן־אדם התנבא על־גוג
ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני אליך גוג
נשיא ראש משך ותובל׃ 2 והסבתיך ושתתיך
ועליתיך והעליתיך מירכתי צפון והבאתיך
על־הרי ישראל׃ 3 והכיתי קשתך מיד שמאלך
וחציך מיד ימינך אפיל׃ 4 על־הרי ישראל
תפול אתה וכל־אגפיך ועמים אשר־אתך
לעיט צפור כל־כנף ולחית השדה נתתיך
לאכלה׃ 5 על־פני השדה תפול כי אני דברתי
נאם אדני יהוה׃ 6 ושלחתי־אש במגוג
ובשוכני האיים לבטח וידעו כי־אני יהוה׃
7 ושם־קדשי אודיע בתוך עמי ישראל ולא
אחלל את־שם־קדשי עוד וידעו הגוים כי
אני יהוה קדוש בישראל׃ 8 הנה בא ונהיתה
נאם אדני יהוה הוא היום אשר דברתי׃
9 וצאו יושבי ערי ישראל ובערו בנשק
מגן וצנה קשת וחץ אלות וחנית ובערום
שבע שנים׃ 10 ולא־ישאו עצי מן־השדה
ולא יכרתו מן־היערות כי בנשק יבערו
את־מדורתם׃ ובזזו את־בזזיהם ושללו
את־שלליהם נאם אדני יהוה׃ 11 והיה
ביום ההוא אתן לגוג מקום־שם־קבר בישראל
גיא העברים קדמת הים וחסם הוא את־
עוברים ושם קברו את־גוג והמון כל־
המונו וקרא לו גיא המון גוג׃ 12 ומקברו
בית ישראל שבעת חדשים למען טהר את־
הארץ׃ 13 וקברו כל־עם הארץ והיה להם
לשם יום הכבדי נאם אדני יהוה׃
14 ואנשי תמיד יבדילו עברים בעבר
הארץ מקברים את־הנותרים על־פני הארץ
לטהרה מקץ שבעת הימים יחפשו׃
15 והעברים בעבר בארץ וראה עצם אדם
ובנה אצלו עד־קברו אותו גוג׃
16 וגם־שם־עיר המון לגוג וטהרו את־
הארץ׃ 17 ואתה בן־אדם כה אמר אדני
יהוה אמר לציפור כל־כנף ולכל חית
השדה הקבצו והבאו מסביב אל־זבחי
אשר־אני זובח לכם זבח גדול על־הרי
ישראל ואכלתם בשר׃ 18 בשר גבורים
תאכלו ודם־נשיאי הארץ תשתו אילים
כרים עתודים פרים כלם מרי־בשן׃
19 ואכלתם־חלב לשבעה ושתיתם־דם
לשכרון מזבחי אשר־זבחתי לכם׃
20 ושבעתם על־שלחני מסוס ורכב גבור
וכל־איש־מלחמה נאם אדני יהוה׃
21 ונתתי כבודי בגוים וראו כל־הגוים
את־משפטי אשר עשיתי ואת־ידי אשר
שמתי בם׃ 22 וידעו בית ישראל כי־אני
יהוה אלהיהם מן־היום ההוא והלאה׃
23 והגוים ידעו כי בעונם גלו בית ישראל
על־אשר מעלו־בי ואסתר פני מהם ואתן
אותם ביד־צריהם ויפלו כלם בחרב׃
24 כטמאתם וכפשעיהם עשיתי אתם
ואסתר פני מהם׃ 25 לכן כה אמר אדני
יהוה עתה אשיב את־שבות יעקב ורחמתי
כל־בית ישראל וקנאתי לשם קדשי׃
26 ונשו כלמתם וכל־מעלם אשר מעלו־בי
בשבתם לבטח על־אדמתם ואין מחריד׃
27 בשובי אותם מעמים וקבצי אותם
מארצות אויביהם ונקדשתי בהם לעיני
גוים רבים׃ 28 וידעו כי־אני יהוה
אלהיהם אשר הגליתים אל־הגוים ואקבצם
על־אדמתם ולא־אותיר עוד מהם שם׃
29 ולא־אסתיר עוד פני מהם כי שפכתי
את־רוחי את־בית ישראל נאם אדני יהוה׃

40 1 בעשרים וחמש שנה לגלותנו
בראש השנה בעשור לחדש בארבע עשרה
שנה אחר אשר הכתה העיר היום עליה
היתה יד־יהוה ויביאני שמה׃ 2 במראות
אלהים הביאני ארצה ישראל ויניחני על־
הר גבה מאד ועליו כמבנה־עיר מנגב׃
3 ויביאני שמה והנה־איש מראהו כמראה
נחשת ופתיל־פשתים בידו וקנה המדה
והוא עמד בשער׃ 4 ויאמר אלי בן־אדם
ראה בעיניך ובאזניך שמע ושים לבך
לכל אשר־אני מראה אותך כי למען הראותך
הובאת הנה הגד את־כל־אשר־אתה רואה
לבית ישראל׃ 5 והנה חומה מחוץ לבית
סביב סביב ובידו קנה המדה שש אמות
בגדל האמה ורחב אמה׃ 6 ויבא דרך
השער אשר־פניו דרך קדים ויעל במעלותיו
וימד־את־איל השער אמה רחב׃ 7 ואת־
הלשכה אמה ארך ואמה רחב ובין הלשכות
חמש אמות׃ 8 ואת־איל שער מבית לשער
אמה׃ 9 וימד את־איל שער־הבית אמה
אחת׃ 10 ולשכות שער־קדים שלשה מזה
ושלשה מזה מדה אחת׃ ואיל אחד מזה
ואיל אחד מזה׃ 11 ויאמד רחב פתח
השער עשר אמות ורחב־השער שלש־עשרה
אמות׃ 12 וגבול לפני הלשכות אמה אחת
מזה ואמה אחת מזה׃ ולשכות שש אמות
מזה ושש אמות מזה׃ 13 ויאמד השער
מגג לגג רחב חמש־עשרה אמה פתח
מול פתח׃ 14 ויעש אלפים אמה רחב
ועד־אמה׃ 15 ומלפני שער־הכניסה
עד־אפס אולם־השער הפנימי חמשים אמה׃
16 וחלנות אטמות ולאיליהם לפנים
לשערים סביב סביב ולאולם חלונים
סביב׃ ולאיל חלונים׃ 17 ויביאני
אל־החצר החיצונה והנה־לשכות ורצפה
עשויה לחצר סביב׃ שלשים לרצפה׃
18 ואצל הרצפה לרחבת־השערים לעמת
אורך השערים הרצפה התחתונה׃
19 ומדד רחב מלפני השער התחתון
עד־לפני החצר הפנימית מחוץ מאה
אמה׃ 20 ואל־השער אשר־פניו דרך־צפון
לחצר החיצונה מדד אורכו ורחבו׃
21 ולשכותיו שלשה מזה ושלשה מזה
ואילו ואולמו׃ ומדות כמדות השער
הראשון חמשים אמה אורכו ורחב חמש
עשרה אמה׃ 22 וחלנו ואולמו ותמרתיו
כמדות השער אשר־פניו דרך קדים
ובמעלות שבעה יעלו־בו ואולמו לפנם׃
23 ושער־החצר הפנימית נגד־השער
לצפון ולקדים׃ ומדד מאה אמה׃
24 ויבא־דרך־נגב ויבא־דרך־נגב׃
ומדד אילו ואולמו כמדות אלה׃
25 ולו ולאולמו חלנות סביב סביב
כחלנות אלה חמשים אמה ארך וחמש
אמות רחב׃ 26 ומעלות שבע יעלו־בו
ואולמו לפנם׃ ולו תמרות אחת מזה
ואחת מזה׃ 27 ושער לחצר הפנימית
נגד־השער לדרום׃ ומדד מאה אמה
מדרום׃ 28 ויבא־אל־חצר הפנימית
בשער־הדרום׃ ומדד את־שער־הדרום
כמדות אלה׃ 29 ואילו ואולמו ותמרתיו
כמדות אלה׃ ולו ולאולמו חלנות
סביב סביב חמשים אמה ארך וחמש
אמות רחב׃ 30 ואולמות סביב סביב
ארך חמש־עשרה אמה ורחב חמש אמות׃
31 ואולמו לחצר החיצונה׃ ותמרות
לאילו׃ ומעלות שמנה יעלו־בו׃
32 ויביא אותי אל־החצר הפנימית דרך
קדים׃ ומדד את־השער כמדות אלה׃
33 ואילו ואולמו ותמרתיו כמדות אלה
ולו ולאולמו חלנות סביב סביב חמשים
אמה ארך וחמש אמות רחב׃
34 ואולמו לחצר החיצונה׃ ותמרות
לאילו מזה ומזה׃ ומעלות שמנה
יעלו־בו׃ 35 ויביאני אל־שער צפון
ומדד׃ כמדות אלה׃ 36 אילו ואולמו
ותמרתיו ולו חלנות סביב סביב
חמשים אמה ארך וחמש אמות רחב׃
37 ותמרתיו לחצר החיצונה׃ ותמרות
לאילו מזה ומזה׃ ומעלות שמנה
יעלו־בו׃ 38 ולשכה פתחה אצל
התמרות בשערים׃ שם יכבסו את־העולה
׃ 39 ובאולם השער שני שלחנות מזה
ושני שלחנות מזה לזבח עליהם את־
העולה והחטאת והאשם׃ 40 ולצלע
החוצה בבוא־פתח שער־צפון שני
שלחנות מזה ושני שלחנות מזה׃
41 ארבעה שלחנות מזה וארבעה
שלחנות מזה לצלע השער שמנה
שלחנות אשר יזבחו עליהם׃ 42 ולעולה
אבני גזית חלקות ארך אמה ורחב
אמה ומדה אמה אחת׃ וגם־הכלים
אשר יעשו־בם את־העולה ואת־הזבח׃

12 ויהי בעבר
לבשחר ויבא אל
אביו ויאמר אליו
אבי ויאמר הנני
13 ויאמר אליו
אי־זה הוא הצד
צידה ואיפה הוא
14 ויגש
יעקב אל־יצחק
אביו ויגשהו
אבי אם־אתה
בני עשו זה־אתי
15 ויגש
יעקב ויתן
ליצחק אביו
ותאכל אם־
לבלתי אם־
16 ואת עורות
גדיי העזים
הלבשה על־
ידיו ועל־חלקת
צוארו ערם
17 ותתן
את־הלחם
הטוב אשר
עשתה ביד
יעקב בנה
18 ויבא
אל־אביו
ויאמר אבי
ויאמר הנני
מי־אתה בני
19 ויאמר
יעקב אל־אביו
אני עשו בכרך
עשיתי כאשר
דברת אלי
20 ויאמר
יצחק אל־בנו
מה זה מהרת
למצא בני
ויאמר כי
הקרה יי
אלהיך לפני
21 ויאמר
יצחק אל־יעקב
גשה־נא ואמשך
בני האתה זה
בני עשו
אם־לא
22 ויגש
יעקב אל־יצחק
אביו ויגשהו
ויאמר הקול
קול יעקב
והידים ידי
עשו
23 ולא
הכירו כי היו
ידיו כידי עשו
אחיו שערות
ויברכהו
24 ויאמר
אתה זה בני עשו
ויאמר אני
25 ויאמר
הגישה־לי
ואכלה מצד
בני למען
תברכך נפשי
ויגש־לו
ויאכל
ויביא־לו יין
וישת
26 ויאמר
אליו יצחק
אביו גשה־נא
ושקה־לי
מעט מיין
בני הנה
ריח בני
כריח שדה
אשר ברכו
יי
27 ויגש
ויתן־לו
ויאכל
ויבא־לו
וישק
ויריח
את־ריח
בגדיו
ויברכהו
ויאמר
ראה
ריח בני
כריח שדה
אשר ברכו
יי
28 ויתן
לך האלהים
מטל השמים
ומשמני
הארץ
ורב
דגן
ותירש
29 יעבדוך
עמים
וישתחו
לך לאמים
הוה גבר
לאחיך
וישתחוו
לך בני
אמך
ארריך
ארור
וברכיך
ברוך
30 ויהי
כאשר כלה
יצחק
לברך
את־יעקב
ויהי אך
יצא יצא
יעקב
מלפני
יצחק
אביו
ועשו
אחיו
בא
מצידו
31 גם
הוא עשה
מטעמים
ויביא
לאביו
ויאמר
לאביו
יקום
אבי
ויאכל
מצידו
בעבור
תברכני
נפשך
32 ויאמר
לו יצחק
אביו מי
אתה
ויאמר
אני בנך
בכרך
עשו
33 ויחרד
יצחק
חרדה
גדולה
עד־מאד
ויאמר
מי אפוא
הוא
הצד
צד־ציד
ויבא
לי
ואכל
מכל
בטרם
תבוא
ואברכהו
גם
ברוך
יהיה
34 כשמע
עשו
את־דברי
אביו
ויצעק
צעקה
גדולה
ומרה
עד־מאד
ויאמר
לאביו
ברכני
גם־אני
אבי
35 ויאמר
בא אחיך
במרמה
ויקח
ברכתך
36 ויאמר
הכי קרא
שמו יעקב
ויעקבני
זה פעמים
אתי בכרתי
ולקח
ברכתי
והנה עתה
לקח
ברכתי
ויאמר
הלא
שמרת
לי ברכה
37 ויען
יצחק
ויאמר
לעשו
הן גבירך
שמתיו
לך ואת־כל
אחיו נתתי
לו לעבדים
ודגן
ותירש
סמכתיו
ולך
אם־כן
מה־אעשה
בני
38 ויאמר
עשו
אל־אביו
הברכה
אחת
היא־לך
אבי
ברכני
גם־אני
אבי
ויישא
עשו
קולו
ויבך
39 ויען
יצחק
אביו
ויאמר
אליו
הנה
משמני
הארץ
תהיה
ומטל
השמים
מעל
40 ועל־חרבך
תחיה
ואת־אחיך
תעבד
והיה
כאשר
תריד
ופרקת
עלו
מעל
צוארך

8

41 ויעקב
שנא את־עשו
על הברכה
אשר ברכו
אביו ויאמר
עשו בלבבו
הקרבו
ימי אבל
אבי
ואהרגה
את־יעקב
אחי
42 ותגד
לעשו בכרה
את־דברי
יעקב בנה
הגדולה
ותשלח
ותקרא
ליעקב
בנה הצעיר
ותאמר
אליו הנה
עשו אחיך
מתנחם לך
להרגך
43 ועתה
בני שמע
בקולי
וקום
ברח־לך
אל־לבן
אחי חרנה
44 וישבת
עמו
ימים
אחדים
עד אשר
תשוב
חמת אחיך
45 עד־
שוב אפ
אחיך
ושכח
את־אשר
עשיתה
לו ושלחתי
ולקחתיך
משם
הגם
אשכל
גם־שניכם
יום אחד
46 ותאמר
רבקה
אל־יצחק
קצתי
בחיי
מפני
בנות
חת
אם־לקח
יעקב
אשה
מבנות
חת
כאלה
מבנות
הארץ
למה־זה
לי חיים
47 ויקרא
יצחק
אל־יעקב
ויברכהו
ויצו־אתו
ויאמר
לו לא
תקח־אשה
מבנות
כנען
48 קום
לך פדנה
ארם
בית
בתואל
אבי
אמך
49 וקח־
לך משם
אשה
מבנות
לבן
אחי
אמך
50 ואל־
שדי
יברך
אתך
ופרה
והרבך
והיית
לקהל
עמים
51 ויתן
לך את
ברכת
אברהם
לך ולזרעך
אתך
לרשתך
את־ארץ
מגריך
אשר
נתן
אלהים
לאברהם
52 ויעקב
שמע
אל־אביו
ואל־אמו
ויילך
פדנה
ארם
53 ויעש
יעקב
כאשר
אמרו
אליו
אביו
ואל־אמו
ויאמר
יעקב
אל־אביו
אמו
54 ותאמר
רבקה
אל־יצחק
אביו
קצתי
בחיי
מפני
בנות
חת
אם־לקח
יעקב
אשה
מבנות
חת
כאלה
מבנות
הארץ
למה־זה
לי חיים
55 ויאמר
יצחק
אל־רבקה
אמו
הנה
אנכי
מריח
אתו
ויעקב
שמע
אל־אביו
ואל־אמו
ויילך
פדנה
ארם
56 ועשו
ראה
כי־רעות
בנות
כנען
מאסות
בעיני
אביו
ויעקב
הלך
פדנה
ארם
57 ויעקב
שמע
אל־אביו
ואל־אמו
ויאמר
אל־פדנה
ארם
לקח־לו
משם
אשה
מבנות
לבן
אחי
אמך
58 ויברך
אתו
אל־שדי
ויפרו
וירבו
ויהי
לקהל
עמים
59 ועשו
ראה
כי־רעות
בנות
כנען
מאסות
בעיני
אביו
ויעקב
הלך
אל־פדנה
ארם
60 ויעקב
שמע
אל־אביו
ואל־אמו
ויאמר
אל־פדנה
ארם
ויעקב
הלך
אל־לבן
בן־בתואל
הארמי
אחי
רבקה
אם־יעקב
ועשו
אחיו

7 ہم نے ایک آدمی بھیجا جس کا نام یوحنا تھا۔
8 وہ گواہی دینے آیا تاکہ گواہی دے
اور نور کی گواہی دے تاکہ سب
اس کے وسیلے سے ایمان لائیں۔
9 وہ خود نور نہیں تھا
بلکہ نور کی گواہی دینے آیا تھا۔
10 وہ دنیا میں تھا
اور دنیا اس کے وسیلے سے وجود میں آئی
اور دنیا نے اسے نہیں پہچانا۔
11 وہ اپنے گھر میں آیا
اور اپنے لوگوں نے اسے قبول نہیں کیا۔
12 لیکن جتنے اسے قبول کرتے تھے
اور اس پر ایمان لاتے تھے
انہیں اس نے خدا کے فرزند بننے کا
اختیار بخشا۔
13 یہ نہ تو خون سے
نہ جسم کی خواہش سے
نہ انسان کی مرضی سے
بلکہ خدا سے پیدا ہوئے ہیں۔
14 کلام مجسم ہوا
اور ہمارے درمیان خیمہ زن ہوا
اور ہم نے اس کا جلال دیکھا
باپ کے اکلوتے کا جلال
جو فضل اور سچائی سے معمور تھا۔
15 یوحنا نے اس کی گواہی دی
اور پکار کر کہا
یہ وہی ہے جس کا میں نے کہا تھا
کہ میرے بعد آنے والا
مجھ سے بڑھ کر ہے
کیونکہ وہ مجھ سے پہلے تھا۔
16 اور ہم سب نے اس کی معمور فضل سے
یکے بعد دیگرے برکت پائی ہے۔
17 کیونکہ شریعت تو موسیٰ کے وسیلے سے دی گئی
لیکن فضل اور سچائی
یسوع مسیح کے وسیلے سے پہنچی ہیں۔
18 خدا کو کبھی کسی نے نہیں دیکھا
اکلوتا بیٹا جو باپ کی گود میں ہے
اسی نے اسے ظاہر کیا ہے۔
19 یوحنا کی گواہی یہ ہے
جب یہودیوں نے یروشلیم سے
کاہنوں اور لاویوں کو بھیجا
کہ اس سے پوچھیں
کہ تو کون ہے۔
20 اس نے اقرار کیا
اور انکار نہیں کیا
بلکہ اقرار کیا
کہ میں مسیح نہیں ہوں۔
21 انہوں نے اس سے پوچھا
پھر کیا تو ایلیاہ ہے؟
اس نے کہا
نہیں۔
کیا تو وہ نبی ہے؟
اس نے جواب دیا
نہیں۔
22 تب انہوں نے اس سے کہا
تو کون ہے تاکہ ہم اپنے بھیجنے والوں کو
جواب دے سکیں۔
تو اپنے بارے میں کیا کہتا ہے؟
23 اس نے کہا
میں تو بیابان میں پکارنے والے کی آواز ہوں
کہ خداوند کی راہ سیدھی کرو
جیسا کہ یسعیاہ نبی نے کہا تھا۔
24 بھیجے ہوئے فریسی تھے
25 انہوں نے اس سے پوچھا
پھر اگر تو نہ مسیح ہے
نہ ایلیاہ
نہ وہ نبی
تو بپتسمہ کیوں دیتا ہے؟
26 یوحنا نے جواب دیا
میں تو پانی سے بپتسمہ دیتا ہوں
لیکن تمہارے درمیان ایک شخص کھڑا ہے
جسے تم نہیں پہچانتے
27 وہی میرے بعد آنے والا ہے
جس کی جوتی کا تسمہ کھولنے کے لائق
میں نہیں ہوں۔
28 یہ باتیں یردن کے پار
بیت عنیاہ میں ہوئیں
جہاں یوحنا بپتسمہ دیتا تھا۔
29 دوسرے دن یوحنا نے یسوع کو
اپنی طرف آتے دیکھا
اور کہا
دیکھو خدا کا برہ
جو دنیا کے گناہ اٹھاتا ہے۔
30 یہ وہی ہے
جس کے بارے میں میں نے کہا تھا
کہ میرے بعد ایک آدمی آتا ہے
جو مجھ سے بڑھ کر ہے
کیونکہ وہ مجھ سے پہلے تھا۔
31 میں بھی اسے نہیں پہچانتا تھا
لیکن اس لئے کہ اسرائیل پر ظاہر ہو
میں پانی سے بپتسمہ دیتا آیا ہوں۔
32 یوحنا نے گواہی دی
کہ میں نے روح کو
کبوتر کی مانند آسمان سے اترتے دیکھا
اور وہ اس پر ٹھہر گئی۔
33 میں تو اسے نہیں پہچانتا تھا
لیکن جس نے مجھے پانی سے بپتسمہ دینے کو بھیجا
اس نے مجھ سے کہا
جس پر تو روح کو اترتے اور ٹھہرتے دیکھے
وہی روح القدس سے بپتسمہ دینے والا ہے۔
34 میں نے دیکھا
اور گواہی دی
کہ یہ خدا کا برگزیدہ ہے۔
35 دوسرے دن پھر یوحنا
اپنے دو شاگردوں کے ساتھ کھڑا تھا
36 اور یسوع کو
جو وہاں سے گزر رہا تھا
دیکھ کر کہا
دیکھو خدا کا برہ۔
37 وہ دونوں شاگرد
یوحنا کی یہ بات سن کر
یسوع کے پیچھے ہو لئے۔
38 یسوع نے مڑ کر
انہیں پیچھے آتے دیکھا
اور پوچھا
تم کیا ڈھونڈتے ہو؟
انہوں نے کہا
ربی (یعنی اے استاد)
تو کہاں رہتا ہے؟
39 اس نے کہا
آؤ اور دیکھ لو۔
پس وہ گئے
اور دیکھا
کہ وہ کہاں رہتا ہے
اور اس دن
اس کے ساتھ رہے۔
40 یوحنا کے بھائی
شمعون پطرس کے
دو شاگردوں میں سے
ایک یہ تھا۔

9

41 اس نے پہلے
اپنے بھائی شمعون کو پایا
اور کہا
ہم نے مسیح
(یعنی مسیح یا کرسی نشین)
کو پایا ہے۔
42 وہ اسے یسوع کے پاس لایا
یسوع نے اس پر نظر کر کے
کہا
تو یوحنا کا بیٹا شمعون ہے
تو کیفا کہلائے گا
(یعنی پطرس)۔
43 اگلے دن
یسوع گلیل کو روانہ ہونے کو تھا
اس نے فلپس کو پایا
اور کہا
میرے پیچھے چل۔
44 فلپس بیت صیدا کا
یعنی اندریاس اور پطرس کے شہر کا
باشندہ تھا۔
45 فلپس نے نتنایل کو پایا
اور کہا
جس کا ذکر موسیٰ کی شریعت میں
اور نبیوں کی کتابوں میں ہے
ہم نے اسے پایا ہے
یعنی یوسف کے بیٹے یسوع ناصری کو۔
46 نتنایل نے اس سے کہا
کیا ناصرت سے کوئی اچھا
ہو سکتا ہے؟
فلپس نے کہا
آ اور دیکھ لے۔
47 یسوع نے نتنایل کو
اپنے پاس آتے دیکھا
اور کہا
دیکھو یہ سچا اسرائیلی ہے
جس میں کوئی فریب نہیں۔
48 نتنایل نے اس سے کہا
تو مجھے کیسے جانتا ہے؟
یسوع نے جواب دیا
فلپس کے تجھے بلانے سے پہلے
میں نے تجھے انجیر کے درخت تلے دیکھا تھا۔
49 نتنایل نے اس سے کہا
اے استاد
تو خدا کا بیٹا ہے
تو اسرائیل کا بادشاہ ہے۔
50 یسوع نے جواب دیا
کیا تو اس لئے ایمان لایا
کہ میں نے تجھے انجیر کے درخت تلے دیکھا تھا
تو تو بڑے بڑے کام دیکھے گا۔
51 پھر اس نے کہا
سچ سچ میں تم سے کہتا ہوں
کہ تم آسمان کو کھلا
اور خدا کے فرشتوں کو
ابن آدم پر چڑھتے اور اترتے دیکھو گے۔

הנביאים עד אדוני אם אתה אומר אני אל תקרא לי אבי ואתה מנעורי הוא רעי 5 ויאמר אליו מה הפצעים האלה בין עיניך ויאמר אשר הוכיחו בבית אהבי 6 ויאמר אליו אם כן אל תקרא לי אבי ואתה מנעורי הוא רעי 7 הן אל לא אדע כי נבל הוא ואולת לא תבין עם כי אם אדע כי אין אמונה בו ולא שמר את מצות אדוניו 8 ואם אמר אמרתי אל נא אדני אתה כי אתה אמרת אמרות אמת 9 הלא לא אדע אדע אדע

ويكلم موسى وهرون قائلين لهما
2 كلما بنى اسرائيل قائلين هذه
الحيوان التي تاكلونها من كل
البهائم التي على الارض 3 كل
ذي ظلف مشقوق اظلاف مشقوقة
مجترة من البهائم فهذا تاكلونه
4 لكن هذه لا تاكلونه من المجترة
ومن المشقوقي الظلف الجمل
لانه مجتر لكن ظلفه لا يشق
هو نجس لكم 5 والوبر لانه
مجتر لكن ظلفه لا يشق هو
نجس لكم والارنب لانه مجتر
لكن ظلفه لا يشق هو نجس
لكم والخنزير لانه يشق
ظلفا لكن لا يجتر هو نجس
لكم من لحمها لا تاكلوا
وجثثها لا تمسوا هي نجسة
لكم 8 هذه تاكلونه من كل
ما في الماء كل ما له زعانف
وقشور في الماء في البحار
وفي الانهار فهذا تاكلونه
9 وكل ما ليس له زعانف
وقشور في البحار وفي الانهار
من كل دبيب المياه ومن كل
نفس حية التي في المياه
فهي رجس لكم 10 وتكون
رجسا لكم لا تاكلوا من لحمها
وجثثها تحسبونها رجسا
11 وتكون رجسا لكم كل ما
ليس له زعانف وقشور في
المياه فهو رجس لكم
12 وكل ما ليس له زعانف
وقشور في المياه فهو رجس
لكم 13 وهذه تعتبرونها
رجسا من الطير لا تاكل
لانها رجس هي النسر
والرخم والعقاب 14 والحدأة
والرايه بحسب جنسها
15 كل غراب بحسب جنسه
16 والنعامة والبومة
والشاهين بحسب جنسه
17 والبوم والغطاس
والكركي 18 والبجع
والهدهد والخطاف بحسب
جنسها والهدهد والخفاش
19 والزحافات التي تطير
هي نجسة لكم لا تاكلوا
20 كل ما يدب على اربع
فهو نجس لكم 21 غير
هذا كل ما يدب على اربع
له جناحان وارجل من فوق
رجليه ليثب بها على الارض
22 هذه منها تاكلونه
الجراد بحسب جنسه والسلعام
بحسب جنسه والحرجوط
بحسب جنسه والحرمجا
بحسب جنسه 23 وكل دبيب
الطير له اربع ارجل هو
نجس لكم 24 وبسببها
تتنجسون كل من يمس جثثها
يكون نجسا الى المساء
25 وكل من يحمل جثثها
يغسل ثيابه ويكون نجسا
الى المساء 26 كل
الحيوان الذي له ظلف
ولكن ليس مشقوقا
ولا يجتر هو نجس لكم
كل من يمسه يكون نجسا
27 وكل ما يمشي على
اكفه من جميع
الحيوان الذي يمشي على
اربع هو نجس لكم كل من
يمس جثثها يكون نجسا
الى المساء 28 ومن يرفع
جثثها يغسل ثيابه ويكون
نجسا الى المساء هذه
لكم نجسة من الدبيب
الذي يدب على الارض
29 الجرذ والفار
والضب بحسب جنسه
والوزغة والسام
والحرباء والوطواط
30 هذه نجسة لكم من
الدبيب الذي يدب
31 من يمسها
نجسا الى المساء
32 وكل ما يقع
عليه منها يكون نجسا
من كل اناء خشب
او ثوب او جلد او
كيس كل اناء
يستعمل لعمل
يوضع في الماء
يكون نجسا الى
المساء وبعد
يكون طاهرا
33 وكل خزف
يقع في داخله
من جثثها
يكون نجسا
وكسره
34 من كل
طعام يؤكل
الذي عليه
ماء يكون
نجسا ومن كل
شراب يشرب
في كل اناء
يكون نجسا
35 وكل ما
يقع عليه
من جثثها
يكون نجسا
التنور والكوانين
تكسر هي نجسة
لكم 36 ولكن
عين او جب
مجتمع الماء
يكون طاهرا
ولكن الذي
يمس جثثها
يكون نجسا
37 وان وقع
من جثثها
على بذر
زرع يزرع
طاهر هو
38 ولكن
ان جعل
ماء على
البذر
ووقع من
جثثها
عليه
فهو نجس
لكم 39 وان
مات من
البهائم
التي هي
لكم طعاما
يموت
فالذي
يمس جثته
يكون نجسا
الى المساء
40 والذي
ياكل من
جثته
يغسل
ثيابه
ويكون
نجسا الى
المساء
والذي
يحمل
جثته
يغسل
ثيابه
ويكون
نجسا الى
المساء
41 وكل
دبيب
يدب على
الارض
رجس هو
لا يؤكل
42 كل
ما يدب
على
البطن
وكل ما
يمشي
على اربع
او كل
ما له
كثير
ارجل
من كل
الدبيب
الذي
يدب
على
الارض
فهذا
لا
تاكلوه
لانه
رجس
هو
43 لا
تجعلوا
انفسكم
رجسا
بكل
دبيب
يدب
ولا
تتنجسوا
بها
فتتنجسوا
بها
44 لانني
انا الرب
الهكم
فتتقدسون
وتكونون
قديسين
لانني
قدوس
ولا
تنجسوا
انفسكم
بكل
دبيب
يدب
على
الارض
45 لانني
انا الرب
الذي
اصعدكم
من ارض
مصر
لاكون
لكم
الها
فتكونون
قديسين
لانني
قدوس
46 هذه
شريعة
البهائم
والطير
وكل
ذوات
النفس
الحية
التي
تدب
في
المياه
وكل
نفس
تدب
على
الارض
47 لكي
تميزوا
بين
النجس
والطاهر
وبين
الحيوان
الذي
يؤكل
والحيوان
الذي
لا
يؤكل

11

وكلم الرب
موسى وهرون
قائلين لهما
كلما بنى
اسرائيل
قولوا هذه
هي الحيوان
الذي
تاكلونه
من كل
البهائم
التي على
الارض
3 كل
ذي ظلف
مشقوق
اظلاف
مشقوقة
مجترة
من البهائم
فهذا
تاكلونه
4 لكن
هذه لا
تاكلونه
من المجترة
ومن
المشقوقي
الظلف
الجمل
لانه
مجتر
لكن
ظلفه
لا يشق
هو نجس
لكم
5 والوبر
لانه
مجتر
لكن
ظلفه
لا يشق
هو نجس
لكم
والارنب
لانه
مجتر
لكن
ظلفه
لا يشق
هو نجس
لكم
6 والخنزير
لانه
يشق
ظلفا
لكن
لا يجتر
هو نجس
لكم
من لحمها
لا تاكلوا
وجثثها
لا تمسوا
هي نجسة
لكم
8 هذه
تاكلونه
من كل
ما في
الماء
كل ما
له
زعانف
وقشور
في الماء
في البحار
وفي
الانهار
فهذا
تاكلونه
9 وكل
ما ليس
له
زعانف
وقشور
في البحار
وفي
الانهار
من كل
دبيب
المياه
ومن كل
نفس
حية
التي في
المياه
فهي
رجس
لكم
10 وتكون
رجسا
لكم
لا تاكلوا
من لحمها
وجثثها
تحسبونها
رجسا
11 وتكون
رجسا
لكم كل
ما ليس
له
زعانف
وقشور
في الماء
فهو
رجس
لكم
12 وكل
ما ليس
له
زعانف
وقشور
في المياه
فهو
رجس
لكم
13 وهذه
تعتبرونها
رجسا
من الطير
لا تاكل
لانها
رجس
هي النسر
والرخم
والعقاب
14 والحدأة
والرايه
بحسب
جنسها
15 كل
غراب
بحسب
جنسه
16 والنعامة
والبومة
والشاهين
بحسب
جنسه
17 والبوم
والغطاس
والكركي
18 والبجع
والهدهد
والخطاف
بحسب
جنسها
والهدهد
والخفاش
19 والزحافات
التي تطير
هي نجسة
لكم
لا تاكلوا
20 كل
ما يدب
على اربع
فهو
نجس
لكم
21 غير
هذا
كل ما
يدب
على اربع
له
جناحان
وارجل
من فوق
رجليه
ليثب
بها
على
الارض
22 هذه
منها
تاكلونه
الجراد
بحسب
جنسه
والسلعام
بحسب
جنسه
والحرجوط
بحسب
جنسه
والحرمجا
بحسب
جنسه
23 وكل
دبيب
الطير
له
اربع
ارجل
هو
نجس
لكم
24 وبسببها
تتنجسون
كل من
يمس
جثثها
يكون
نجسا
الى
المساء
25 وكل
من يحمل
جثثها
يغسل
ثيابه
ويكون
نجسا
الى
المساء
26 كل
الحيوان
الذي له
ظلف
ولكن
ليس
مشقوقا
ولا
يجتر
هو نجس
لكم
كل من
يمسه
يكون
نجسا
27 وكل
ما يمشي
على
اكفه
من جميع
الحيوان
الذي
يمشي
على
اربع
هو نجس
لكم
كل من
يمس
جثثها
يكون
نجسا
الى
المساء
28 ومن
يرفع
جثثها
يغسل
ثيابه
ويكون
نجسا
الى
المساء
هذه
لكم
نجسة
من
الدبيب
الذي
يدب
على
الارض
29 جرذ
الماء
والفار
والضب
بحسب
جنسه
والوزغة
والسام
والحرباء
والوطواط
30 هذه
نجسة
لكم
من
الدبيب
الذي
يدب
31 من
يمسها
نجسا
الى
المساء
32 وكل
ما يقع
عليه
منها
يكون
نجسا
من كل
اناء
خشب
او ثوب
او جلد
او كيس
كل اناء
يستعمل
لعمل
يوضع
في الماء
يكون
نجسا
الى
المساء
وبعد
يكون
طاهرا
33 وكل
خزف
يقع
في داخله
من
جثثها
يكون
نجسا
وكسره
34 من
كل
طعام
يؤكل
الذي
عليه
ماء
يكون
نجسا
ومن
كل
شراب
يشرب
في كل
اناء
يكون
نجسا
35 وكل
ما
يقع
عليه
من
جثثها
يكون
نجسا
التنور
والكوانين
تكسر
هي
نجسة
لكم
36 ولكن
عين او
جب
مجتمع
الماء
يكون
طاهرا
ولكن
الذي
يمس
جثثها
يكون
نجسا
37 وان
وقع
من
جثثها
على
بذر
زرع
يزرع
طاهر
هو
38 ولكن
ان
جعل
ماء
على
البذر
ووقع
من
جثثها
عليه
فهو
نجس
لكم
39 وان
مات
من
البهائم
التي
هي
لكم
طعاما
يموت
فالذي
يمس
جثته
يكون
نجسا
الى
المساء
40 والذي
ياكل
من
جثته
يغسل
ثيابه
ويكون
نجسا
الى
المساء
والذي
يحمل
جثته
يغسل
ثيابه
ويكون
نجسا
الى
المساء
41 وكل
دبيب
يدب
على
الارض
رجس
هو
لا
يؤكل
42 كل
ما يدب
على
البطن
وكل
ما
يمشي
على
اربع
او كل
ما له
كثير
ارجل
من كل
الدبيب
الذي
يدب
على
الارض
فهذا
لا
تاكلوه
لانه
رجس
هو
43 لا
تجعلوا
انفسكم
رجسا
بكل
دبيب
يدب
ولا
تتنجسوا
بها
فتتنجسوا
بها
44 لانني
انا الرب
الهكم
فتتقدسون
وتكونون
قديسين
لانني
قدوس
ولا
تنجسوا
انفسكم
بكل
دبيب
يدب
على
الارض
45 لانني
انا الرب
الذي
اصعدكم
من ارض
مصر
لاكون
لكم
الها
فتكونون
قديسين
لانني
قدوس
46 هذه
شريعة
البهائم
والطير
وكل
ذوات
النفس
الحية
التي
تدب
في
المياه
وكل
نفس
تدب
على
الارض
47 لكي
تميزوا
بين
النجس
والطاهر
وبين
الحيوان
الذي
يؤكل
والحيوان
الذي
لا
يؤكل

12

وكلم
الرب
موسى
قائلا
كلم
بني
اسرائيل
قائلا
اذا
حبلت
امراة
وولدت
ذكرا
تكون
نجسة
سبعة
ايام
كايام
طمث
علتها
تكون
نجسة
2 وفي
اليوم
الثامن
يختن
لحم
غرلته
3 وثلاثة
وثلاثون
يوما
تقيم
في
دم
تطهيرها
لا
تمس
شيئا
مقدسا
ولا
تدخل
الى
المقدس
الى
ان
تكمل
ايام
تطهيرها
4 وان
ولدت
انثى
تكون
نجسة
اسبوعين
كطمثها
وستة
وستون
يوما
تقيم
في
دم
تطهيرها
5 وان
ولدت
انثى
تكون
نجسة
اسبوعين
كطمثها
وستة
وستون
يوما
تقيم
في
دم
تطهيرها
6 وعند
تكمل
ايام
تطهيرها
لابن
او
لابنة
تاتي
بحمل
حولي
للمحرقة
وفرخ
حمام
او
يمامة
لخطية
الى
باب
خيمة
الاجتماع
الى
الكاهن
7 فيقدمه
امام
الرب
ويكفر
عنها
فتطهر
من
سيلان
دمها
هذه
شريعة
التي
تلد
ذكرا
او
انثى
8 وان
لم
تجد
يدها
كفاية
لشاة
فتاخذ
يمامتين
او
فرخي
حمام
واحدا
للمحرقة
والاخر
لخطية
فيكفر
عنها
الكاهن
فتطهر

13

1 הנה עין ראתה כל זאת אזנ
ו שמעה וידעה לכם׃ 2 גם אנ
י יודע כדעתכם אל תפל מכ
ם׃ 3 אולם אני אדבר אל שד
י ואל אל אני חפץ להוכיח׃
4 כי אתם טופלי שקר רופא
י אין כולכם׃ 5 מי יתן ה
ס תחרישון ותהיה לכם לחכ
מה׃ 6 שמעו נא תוכחתי ו
ריבי הקשיבו׃ 7 הלאל תדב
רו עול ולו תדברו רמיה׃
8 הפניו תשאו אם אל ריב ת
ריבון׃ 9 הטוב כי יחקר את
כם אם כאדם תתלו בו׃ 10
הוכיח יוכיח אתכם אם בס
תר פנים תשאון׃ 11 הלא
שאתו תבעת אתכם ופחדו ת
פל עליכם׃ 12 זכרונ
ם משלי אפר גבים גבים ל
חומותיכם׃ 13 החשו מני
אדבר ואל יעבר עלי את אש
ר יעבר׃ 14 מדוע
אשא בשרי בשני ונפשי אש
ים בכפי׃ 15 הן יקטלני
לא איחל אך דרכי אל פניו
אוכיח׃ 16 גם הוא לי לי
שועה כי לא לפניו יבוא חנ
ף׃ 17 שמעו שמוע מלתי
ואגלתי באזניכם׃ 18 הנה
נא ערכתי משפט ידעתי כי
אני אצדק׃ 19 מי הוא יריבי
אם אחריש אז אגוע׃ 20 אך
שתים אל תעש עמדי אז לא
אסתר מפניך׃ 21 כפך מר
חק ואימתך אל תבעתני׃
22 אז תקרא ואני אענה או
אדבר ואתה השיבני׃ 23 כ
מה עונות ופשעים חטאתי
הודיעני׃ 24 למה פניך תס
תיר ותחשבני לאויב לך׃
25 הערץ נדף תרדף ואת ק
ש יבש תבעה׃ 26 כי תכתב
עלי מרורות ותורשני עונ
ות נעורי׃ 27 ותשם בסד
רגלי ותשמר כל ארחותי ת
חקה׃ 28 ואני כרקב יבלה
כבגד אכלו עש׃

14

1 אדם יולד אשה קצר ימים
ורוי רגז׃ 2 כציץ יצא וי
מלל ויבל כצל ולא יעמד׃
3 אף על זה פקחת עינכ
ה ואתי תביא במשפט׃ 4
מי יתן טהור מטמא לא אח
ד׃ 5 אם חרצות ימיו עמך
מספר ירחיו אתך חקתה לא
תעבר׃ 6 שעה מעליו וחדל
עד ירצה כשכיר יומו׃ 7
כי יש לעץ תקוה אם יכרת
עוד וחליפותיו לא תחדל׃
8 אם יזקין בארץ שרשו ו
בעפר יגוע גזעו׃ 9 מרי
ח מים יפרח ועשה סבך כנ
טיע׃ 10 ואדם גבר וחלש
ויגוע אדם ואיה הוא׃ 11
אזלו מים מים מנהר ונחל
יחרב ויבש׃ 12 אדם שכב
ולא יקום עד בלתי שמים לא
יקיצו ולא יעורו משנתם׃
13 מי יתן תסתירני בשאול
תעלמני עד שוב אפיך שית
לי חק ותזכרני׃ 14 אם ימ
ות גבר היחיה כל ימי צבא
אחיל עד בא חליפתי׃ 15
תקרא ואני אענה לך תכסף
יצירך׃ 16 כי עתה תספר
צעדי לא תשמר על חטאתי
׃ 17 חתום כצרור פשעי
ותטפל על עונתי׃ 18 אך
הר נופל אבד ויצור מקומו
׃ 19 אבנים שחקו מים תש
טף עפר ארץ ותקוה אדם תא
בד׃ 20 תקיפהו לנצח ו
יעבר פניו משלח ותשלחה׃
21 אם יכבדו בניו ולא יד
ע והם יצערו ולא יבינו׃
22 אך בשרו עליו יכאב ונ
פשו עליו תאבל׃

15

1 ויען אליפז התימני׃ 2
החכם יענה דעת רוח ומלא
קדים בטנו׃ 3 הוכח בדבר
לא יערך ומלות אשר לא ב
הן בם׃ 4 אף אתה תפר יר
אה ותגרע שיחה לפני אל׃
5 כי יורה עונך פיך ותב
חר לשון ערומים׃ 6 ירש
יעך פיך ולא אני ושפתי
ך יענו בך׃ 7 הראשון אד
ם אתה אם לפני גבעות חול
ל׃ 8 הסוד אלוה תשמע ו
תגרע אליך חכמה׃ 9 מה
תדע ולא נדע מה תבין ו
לא אתנו׃ 10 גם שיבים גם
ישישים בקרבנו כל ימי אב
יך׃ 11 המעט אתכם תנח
מות ודבר בך לאט׃ 12 מה
יקחך לבך ומה ירזון עינ
יך׃ 13 כי תשיב אל אל רו
חך ותצא מפיך מלות׃ 14
מה אנוש כי יזכה וילד אש
ה כי יצדיק׃ 15 הן בקד
שיו לא יאמין ושמים לא ז
כו בעיניו׃ 16 אף כי תע
ב ונרקב אנוש שותה כמים
עולה׃ 17 אחזה אלוה ש
מע לי אגידה אשר חזיתי׃
18 אשר חכמים יגידו ולא
כחדו מאבותם׃ 19 אשר
להם לבדם נתנה הארץ ולא
עבר זר בתוכם׃ 20 כל ימי
רשע יחיל ומספר שנים נצ
פן לעריץ׃ 21 קול פחדי
ם באזניו בשלום המשחית
יבוא עליו׃ 22 לא יאמין
כי ישוב מחשך ונצפה הוא
מחרב׃ 23 נדד ללחם אי
ה הוא יודע כי נכון יום
חשך מידו׃ 24 צר ומצוק
יבעתו יתקפו כמלך נכון
לשאת׃ 25 כי נטה ידו אל
אלוה ובאל יתגבר׃ 26 ר
ץ יפל אליו בעב צוארו ב
עבי מגניו׃ 27 כי כסה פ
נים חלבו ועשה פדרת כסל
יו׃ 28 וישב ערים נכחדו
ת בתים לא יישבו אשר הי
ו לעמים׃ 29 לא יעשר ול
א יקום חילו ולא יט אר
ץ׃ 30 לא יסור מחשך נצ
תו להבה ויגוע ברוח פיו
׃ 31 אל יאמן בתעתו הבל
כי תהיה תמורתו׃ 32 בט
רם יומו ימלא וכפו לא ר
ענן׃ 33 יחמס כגפן בסר
וו ויזרק כזית פרחו׃ 34
כי עדת חנפים בלעה אש
אהלי מתנה׃ 35 הרה עמל
ולד שוא ובטנו תכין מר
מה׃

16

1 ויען איוב ויאמר׃ 2
שמעתי כאלה רבות נלאי מ
עניכם כולם׃ 3 הלרוח מ
לים קץ או מה יאיצך כי ת
ענה׃ 4 גם אני אדבר כמ
וכם אם נפשכם תחת נפשי
אחבר עליכם מלים ואנ
יע עליכם בראשי׃ 5 אע
ודכם בפי ומנוד שפתי יכ
לה׃ 6 אם אדבר כאבי לא
יחשך ואם אחדל מה מזני
׃ 7 אך עתה הלאני אל ש
מם כל עדתי׃ 8 ותמלא
אתי לכד בעד בי יעמד ב
פני׃ 9 אפו טרף וצרני
חרק בי צר לי יחדד עינ
יו׃ 10 פערו עלי בפיהם
בחרפה סטו לי׃ 11 הסג
ירני אל אל ורשעים ידי
ני׃ 12 שלו ואיש פתאם
ופרר ויאחזני בערפי ויע
רערני לו׃ 13 יסבו רב
יו עלי יפלח כליותי לא
יחמל יצק לארץ מרר
ת׃ 14 יפרצני פרץ על פ
רץ ירוץ אלי כגבור׃ 15
תפר שק על עורי ואגן ק
רן בעפר׃ 16 פני חמר
מני ועל עפעפי צלמות׃
17 אם אין חמס בכפי ות
פלתי זכה׃ 18 ארץ אל ת
כסי דמי ואל יהי מקום
לזעקתי׃ 19 גם עתה הנ
ה עדי בשמים וכרעי במר
ומים׃ 20 רעי אלוף אל
ה לעגי ואל אל דמעתי ת
ערב׃ 21 ויוכיח גבר ע
ם אל ובן אדם לרעהו׃
22 כי שני מספר יבאו ו
אנה לא אשוב׃

17

1 רוחי זעה ימי נדעכו ק
ברים לי׃ 2 אם לא תעלי
לי׃ 3 הפקד נא ערבני ע
מך מי הוא׃ 4 כי לבם ז
רעת מן הבינם לכן לא ת
רוממם׃ 5 מגיד חלקות
לרעיו ועיני בניו תכלינ
׃ 6 ויתן אותי לעם לא
אבה ואהי לתוף לפנים׃
7 ותכהה מכעס עיני ו
אבריי כצל׃ 8 ישרים ע
ל זאת ישמו ונקי יתער
ר׃ 9 ויחזק צדיק דרכו
ובר כפים יוסיף אמץ׃
10 ואתם כולם שובו ו
בואו נא ולא אמצא בכם
חכם׃ 11 ימי עברו זמ
תי נתקו מורשתי לבי׃
12 לילה לי יום ישיתו
אור מפני חשך׃ 13 אם
אקוה שאול בית ולי ר
קע יצעתי׃ 14 לשחת אמ
רתי אבי אתה ולרמה אמ
י ואחותי׃ 15 ואי נא
תקוה מי יראנה׃ 16 בד
י שאול יורדו אם יחד ע
ל עפר נרדה׃

18

1 ויען בלדד השוחי ויא
מר׃ 2 עד אנה תשימון ק
צים בינו ואחר נדבר׃
3 מדוע נחשבנו כבהמה
נטמינו בעיניכם׃ 4 הנ
פשך טרף באפך הארץ תע
זב ויסע צור ממקומו׃
5 אור רשעים יכבה ולא
יזרח שבב אשו׃ 6 אור
אהלו חשך ונרו עליו יכ
בה׃ 7 צעדי אונו יצרו
ותשליכהו עצתו׃ 8 כי
שלח ברגליו ברשת יתה
ל׃ 9 יתפשהו בעקב צמ
ח יחרב צמא לו׃ 10 ח
בל סתר לו ומוקש לו בא
רח׃ 11 סביבו בלהות
פחדוהו לרגליו׃ 12 יר
עב אונו ואיד כשלו אצ
לו׃ 13 יאכל בדי עורו
יאכל בכר מות בכורו׃
14 יבטח מאהלו מבטחו
ותצעדהו אל מלך בלהות
׃ 15 תשכן בלי מאהלו
אין גר גופרית׃ 16 מת
חת יבשו שרשיו ומלמעל
יכרת קצירו׃ 17 זכרו
אבד מן הארץ ולא שם לו
שם׃ 18 יהדף אור מחש
ך ומתבל יצודנו׃ 19 לא
נין ולא נכד בעמו ולא
שריד באהליו׃ 20 על יו
מו שוממו ואחרונים אחז
תם׃ 21 אך אלה משכנות
עול וזה מקום לא ידע אל
׃

19

1 ויען איוב ויאמר׃ 2
עד אנה תיגון נפשי ותדכ
אונני במלים׃ 3 זה פע
מים עשרת תכלמוני לא תב
ושו׃ 4 ואמנם שגיתי אי
תי לבדי׃ 5 אם אמנם עלי
תגדילו וטעון חרפתי׃
6 דעו אם אל עותני ובר
שתו עלי מצודתו׃ 7 הנ
ה אצעק חמס ולא אענה
אשוע ואין משפט׃ 8 אר
חי גדר ולא אעבר ובנתי
בנתיבותי אפל׃ 9 כבו
די מעלי הפשיט ותסר עט
רת ראשי׃ 10 יתצני מ
כל סביב ואלך ויסע כע
ץ תקותי׃ 11 ויחר אפ
י בי וחשבני לו כאויביו
׃ 12 יחדו יבאו גדודי
ו ויסלו דרכם עלי ויחנ
ו׃ 13 אחי מרחק הזיל
ומיודעי אך זרו׃ 14 חד
לו קרובי ומיודעי׃ 15
שכחוני בתי ונערותי לז
ר נחשבתי׃ 16 עבדי ל
א יענני אתחנן בפיו׃
17 רוחי זרה לאשתי ו
חנותי לבני בטני׃ 18
גם עוללים מאסו בי אקו
מה ויענוני׃ 19 תעבוני
כל אנשי סודי ואשר אה
בתי הפכו בי׃ 20 בעורי
בבשרי דבקה עצמי ואכל
עור שני׃ 21 חנני חנ
ני אתם רעי כי יד אל נ
געה בי׃ 22 למה תרדפו
כאל ומבשרי לא תשבעו׃
23 מי יתן אף כתבו מל
ין מי יתן בעט ברזל ו
עופרת לעד בצור יחצבו
׃ 24 ואני ידעתי גאלי
חי ואחרון על עפר יקום
׃ 25 ואחר עורי נקפו
זאת ומבשרי אחזה אלוה
׃ 26 אשר אני אחזה לי
ואעיני תביטו ולא זר כ
לתה כליותי בחקי׃ 27
אם תאמרו מה נרדפנו ו
שרש דבר נמצא בי׃ 28
גורו מפני חרב כי חרון
עונות חרב למען תדעון
׃ 29

ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܗܝ ܕܡܬܕܡܝܐ ܠܒܪܢܫܐ ܕܙܪܥ ܫܦܝܪܐ ܒܚܩܠܗ
ܕܙܪܥܘܢܝܢ ܒܡܨܥܬܗ ܘܡܢܬܐ ܕܙܪܥ ܫܦܝܪܐ ܗܘ ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܙܪܥܘܬܐ
ܘܡܬܪܒܐ ܠܐܝܠܢܐ ܘܥܒܕ ܠܗ ܐܝܟ ܕܐܝܠܢܐ ܫܡܝܐ ܢܫܪܐ ܒܩܢܝܗ
ܘܫܪܝܘ ܒܥܦܐ ܕܫܡܝܐ ܘܩܢܝܢܘܗܝ ܒܥܦܐ ܕܫܡܝܐ ܡܫܟܢ ܠܡܬܪܒܐ
ܘܡܢ ܙܪܥܐ ܕܢܦܠ ܥܠ ܐܪܥܐ ܘܢܡܘܬ ܘܢܩܘܡ ܠܠܝܐ ܘܢܗܘܐ ܙܪܥܐ
ܕܢܬܪܒܐ ܘܢܪܒܐ ܘܢܗܘܐ ܐܝܟ ܕܠܐ ܝܕܥ ܗܘ ܐܝܟ ܢܗܘܐ ܙܪܥ

ministry, 27 that the ministry be not blamed: 28 as
concerning myself, I am now ready to be poured
out, and the time of my departure is at hand.

15

1 Now when Paul and his company departed from
Paphos, they came to Perga in Pamphylia: and
John departing from them returned to Jerusalem.
2 But they passing through Pisidia came to
Antioch, and when they had preached the word
in the synagogue on the sabbath day, the rulers
of the synagogue sent unto them, saying, Ye
men and brethren, if ye have any word of
exhortation for the people, say on. 3 Then
Paul stood up, and beckoning with the hand
said, Men of Israel, and ye that fear God,
give ear. 4 The God of this people Israel
chose our fathers, and exalted the people
when they dwelt as strangers in the land of
Egypt, and with an high arm brought he them
out of it. 5 And about the space of forty
years suffered he their manners in the
wilderness. 6 And when he had destroyed seven
nations in the land of Chanaan, he divided
their land to them by lot. 7 And after that
he gave unto them judges about the space of
four hundred and fifty years, until Samuel
the prophet. 8 And afterward they desired a
king: and God gave unto them Saul the son
of Cis, a man of the tribe of Benjamin, by
the space of forty years. 9 And when he had
removed him, he raised up unto them David
to be their king; to whom also he gave
testimony, and said, I have found David the
son of Jesse, a man after mine heart, which
shall fulfil all my will. 10 Of this man's
seed hath God according to his promise
raised unto Israel a Saviour, Jesus: 11
When John had first preached before his
coming the baptism of repentance to all the
people of Israel. 12 And as John fulfilled
his course, he said, Whom think ye that I
am? I am not he. But behold there cometh
one after me, whose shoes I am not worthy
to loose. 13 Men and brethren, children of
the stock of Abraham, and whosoever among
you fear God, to you is the word of this
salvation sent. 14 For they that dwell at
Jerusalem, and their rulers, because they
knew not this, nor yet the voices of the
prophets which are read every sabbath day,
they have fulfilled them in condemning
him. 15 And though they found no cause of
death in him, yet desired they Pilate that
he should be slain. 16 And when they had
fulfilled all that was written concerning
him, they took him down from the tree, and
laid him in a sepulchre. 17 But God raised
him from the dead: 18 And he was seen many
days of them which came with him from
Galilee to Jerusalem, who are his witnesses
unto the people. 19 And we declare unto you
glad tidings, how that the promise which
was made unto the fathers, (aiōn g165)
20 God hath fulfilled the same unto us their
children, in that he hath raised up Jesus
again; as it is also written in the second
psalm, Thou art my son, this day have I
begotten thee. 21 And as concerning that he
raised him up from the dead, now no more
to return to corruption, he said thus, I
will give you the sure mercies of David.
22 Wherefore he saith also in another psalm,
Thou shalt not suffer thine Holy One to
see corruption. 23 For David, after he had
served his own generation by the will of
God, fell on sleep, and was laid unto his
fathers, and saw corruption: 24 But he,
whom God raised again, saw no corruption.
25 And for his sake God hath shewed me
and my fellows, which were ordained to
eternal life, believed. 26 Men and brethren,
children of the stock of Abraham, and
whosoever among you fear God, to you is
the word of this salvation sent. 27 For
they that dwell at Jerusalem, and their
rulers, because they knew not this, nor
yet the voices of the prophets which are
read every sabbath day, they have
fulfilled them in condemning him. 28 And
though they found no cause of death in him,
yet desired they Pilate that he should be
slain. 29 And when they had fulfilled all
that was written concerning him, they
took him down from the tree, and laid him
in a sepulchre. 30 But God raised him
from the dead: 31 And he was seen many
days of them which came up with him from
Galilee to Jerusalem, who are his witnesses
unto the people. 32 And we declare unto
you glad tidings, how that the promise
which was made unto the fathers, 33 God
hath fulfilled the same unto us their
children, in that he hath raised up Jesus
again; as it is also written in the second
psalm, Thou art my son, this day have I
begotten thee. 34 And as concerning that
he raised him up from the dead, now no
more to return to corruption, he said thus,
I will give you the sure mercies of David.
35 Wherefore he saith also in another
psalm, Thou shalt not suffer thine Holy
One to see corruption. 36 For David, after
he had served his own generation by the
will of God, fell on sleep, and was laid
unto his fathers, and saw corruption:
37 But he, whom God raised again, saw no
corruption. 38 Be it known unto you
therefore, men and brethren, that through
this man is preached unto you the
forgiveness of sins: 39 And by him all
that believe are justified from all things,
from which ye could not be justified by
the law of Moses. 40 Beware therefore,
lest come upon you that which is spoken
of in the prophets; 41 Behold, ye
despisers, and wonder, and perish;
for I work a work in your days, a work
which ye shall in no wise believe,
though a man declare it unto you.

16

1 And it came to pass in Iconium, that they
went both together into the synagogue of the
Jews, and so spake, that a great multitude
of the Jews and also of the Greeks believed.
2 But the unbelieving Jews stirred up the
Gentiles, and made their minds evil
affected against the brethren. 3 Long time
therefore abode they speaking boldly in the
Lord, which gave testimony unto the word of
his grace, and granted signs and wonders
to be done by their hands. 4 But the
multitude of the city was divided: and part
held with the Jews, and part with the
apostles. 5 And when there was an assault
made both of the Gentiles, and also of the
Jews with their rulers, to use them
spitefully, and to stone them, 6 They were
aware of it, and fled unto Lystra and
Derbe, cities of Lycaonia, and unto the
region that lieth round about: 7 And there
they preached the gospel. 8 And there sat
a certain man at Lystra, impotent in his
feet, being a cripple from his mother's
womb, who never had walked: 9 The same
heard Paul speak: who stedfastly beholding
him, and perceiving that he had faith to
be healed, 10 Said with a loud voice,
Stand upright on thy feet. And he leaped
and walked. 11 And when the people saw what
Paul had done, they lift up their voices,
saying in the speech of Lycaonia, The
gods are come down to us in the
likeness of men. 12 And they called
Barnabas, Jupiter; and Paul, Mercurius,
because he was the chief speaker.
13 Then the priest of Jupiter, which was
before their city, brought oxen and
garlands unto the gates, and would have
done sacrifice with the people.
14 Which when the apostles, Barnabas and
Paul, heard of, they rent their clothes,
and ran in among the people, crying out,
15 Saying, Sirs, why do ye these things?
We also are men of like passions with you,
and preach unto you that ye should turn
from these vanities unto the living God,
which made heaven, and earth, and the sea,
and all things that are therein:
16 Who in bygone generations suffered all
nations to walk in their own ways.
17 Nevertheless he left not himself without
witness, in that he did good, and gave us
rain from heaven, and fruitful seasons,
filling our hearts with food and
gladness. 18 And with these sayings
scarcely restrained they the people,
that they had not done sacrifice unto them.
19 And there came thither certain Jews
from Antioch and Iconium, who persuaded
the people, and, having stoned Paul,
drew him out of the city, supposing he
had been dead. 20 Howbeit, as the
disciples stood round about him, he rose
up, and came into the city: and the next
day he departed with Barnabas to Derbe.
21 And when they had preached the gospel
to that city, and had taught many, they
returned again to Lystra, and to Iconium,
and Antioch, 22 Confirming the souls of
the disciples, and exhorting them to
continue in the faith, and that we must
through much tribulation enter into the
kingdom of God. 23 And when they had
ordained them elders in every church,
and had prayed with fasting, they
commended them to the Lord, on whom they
believed. 24 And after they had passed
throughout Pisidia, they came to
Pamphylia. 25 And when they had preached
the word in Perga, they went down into
Attalia: 26 And thence sailed they to
Antioch, from whence they were
recommended to the grace of God for the
work which they fulfilled. 27 And when
they had come, and had gathered the
church together, they rehearsed all that
God had done with them, and how he had
opened the door of faith unto the
Gentiles. 28 And there they abode long
time with the disciples.

לתת לך ארץ כנען לרשת אותה
להיות לכם לאלהים׃ 8 ואתם
תגידו אל בית ישראל כה אמר
אדני יהוה ביום בחרי בישראל
ואשא ידי לזרע בית יעקב
ואתודע אליהם בארץ מצרים
ונשאתי ידי להם׃ 9 ואעשה
למען שמי לבלתי החל לעיני
הגוים אשר הוצאתי אותם
מעיניהם׃ 10 ואוציאם מארץ
מצרים והביאם אל המדבר׃
11 ואתן להם את חקותי
והודעתים את משפטי אשר
יעשה האדם וחי בהם׃
12 וגם את שבתותי נתתי
להיות לאות ביני וביניהם
לדעת כי אני יהוה מקדשם׃
13 ומרו בי בית ישראל
במדבר בחקותי לא הלכו
ואת משפטי מאסו אשר
יעשה האדם וחי בהם
ואת שבתותי חללו מאד
ואמר לשפך חמתי עליהם
במדבר לכלותם׃ 14 ועשיתי
למען שמי לבלתי החל לעיני
הגוים אשר הוצאתי אותם
מעיניהם׃ 15 וגם אני נשאתי
ידי להם במדבר לבלתי
הביא אל הארץ אשר נתתי
זבת חלב ודבש תפארת היא
לכל הארצות׃ 16 יען
במשפטי מאסו ואת חקותי
לא הלכו בם ואת שבתותי
חללו כי אחרי גלוליהם
לבם הלך׃ 17 ותחס עיני
עליהם משחת ולא עשיתים
כלה במדבר׃ 18 ואמר
אל בניהם במדבר בחקות
אביכם אל תלכו ומשפטיהם
אל תשמרו וגלוליהם אל
תטמאו׃ 19 אני יהוה
אלהיכם בחקותי לכו
ומשפטי שמרו ועשיתם
אותם׃ 20 וקדשו את
שבתותי והיו לאות בינו
וביניכם לדעת כי אני יהוה
אלהיכם׃ 21 וימרו בי
הבנים בחקותי לא הלכו
ומשפטי לא שמרו לעשות
אותם אשר יעשה האדם וחי
בהם את שבתותי חללו
ואמר לשפך חמתי עליהם
לכלות אפי בהם במדבר׃
22 והשב את ידי ועשיתי
למען שמי לבלתי החל לעיני
הגוים אשר הוצאתי אותם
מעיניהם׃ 23 גם אני נשאתי
ידי להם במדבר לבלתי
הפיץ בגוים ולזרות אותם
בארצות׃ 24 יען לא עשו
משפטי וחקותי מאסו ואת
שבתותי חללו ואחרי גלולי
אבותם היו עיניהם׃
25 וגם אני נתתי להם
חקים לא טובים ומשפטים
לא יחיו בהם׃ 26 ואטמא
אותם במתנותם בהעביר
כל פטר רחם למען אשמם
למען אדעם כי שמם׃
27 לכן דבר אל בני ישראל
ואמרת אליהם כה אמר
אדני יהוה עוד את זאת
גדפו אבותיכם בי מעל
מעל׃ 28 והבאתים אל
האדמה אשר נשאתי את
ידי לתתה לאבותם וראו
כל גבעה רמה וכל עץ עבת
ויזבחו שם זבחיהם ויתנו
שם כעס קרבנם וישיתו
שם ריח נחתם׃ 29 ואמר
אליהם מה הבמה אשר
אתם הבאים שמה ויקרא
שמה במות עד היום הזה׃
30 לכן אמר אל בית
ישראל הדרך אתם נטמאים
ואחרי שקציהם אתם זנים׃
31 ובשאת מתנותיכם
בהעביר בניכם באש אתם
נטמאים בכל גלוליכם עד
היום ואדרש לכם בית
ישראל׃ 32 והעלה על
רוחכם היו אמרים נהיה
כגוים כמשפחות האדמה
לשרת עץ ואבן׃ 33 חי
אני נאם אדני יהוה אם
לא ביד חזקה ובזרוע נטויה
ובחמה שפוכה אמלוך
עליכם׃ 34 והוצאתי
אתכם מן העמים וקבצתי
אתכם מן הארצות אשר
נפוצתם בהם ביד חזקה
ובזרוע נטויה ובחמה
שפוכה׃ 35 והבאתי אתכם
אל מדבר העמים ונשפטתי
אתכם שם פנים אל פנים׃
36 כאשר נשפטתי את
אבותיכם אל מדבר ארץ
מצרים כן אשפוט אתכם
נאם אדני יהוה׃ 37 והעברתי
אתכם תחת השבט והבאתי
אתכם במסרת הברית׃
38 ובררתי מכם המרדים
והפשעים בי מארץ מגוריהם
אוציא אתם ואל אדמת
ישראל לא יבאו וידעתם
כי אני יהוה׃ 39 ואתם
בית ישראל כה אמר אדני
יהוה לכו עבדו איש גלוליו
ואחרי אם אינכם שומעים
אלי וחללו את שם קדשי
עוד במתנותיכם וגלוליכם׃
40 כי בהר קדשי בהר
מרום ישראל נאם אדני
יהוה שם יעבדוני כל בית
ישראל כלו בארץ אשר
אם אתן אותם׃

17

והיה דבר יהוה אלי לאמר׃
2 בן אדם חד חידה ומשל
משל אל בית ישראל׃
3 ואמרת כה אמר אדני
יהוה הנשר הגדול גדול
הכנפים ארך האברות
מלא הנוצה אשר לו אשר
היה לו לרקמה׃ 4 הגיע
אל ראש הלבנון ויקח את
צמרת הארז׃ 5 מראש
יונקותיו קטם ויתן אותה
ארץ כנען בקרית רכלים
שמה׃ 6 ויקח מזרע הארץ
ויתן בשדה זרע׃ יונקת
תהיה ותצמח לגפן שפלת
קומה היתה לעמת כנפיו
ושרשיה תהיו׃ 7 והנה
גפן אחרת גדלה כנפים
וגדלות׃ ותהי הגפן הזאת
שלחה שרשיה אליו
ותוציא ענפיה אליו
לשקו׃ 8 בשדה טובה
אל מים רבים׃ לשתול
כמו שלכה׃ 9 אמר אדני
יהוה׃ הצלחה תצלח
הלא יבש יבשו עליה
כל צמח צלחתה׃ בכל
עלי צמיחתה תיבש׃
לא בזרוע גדולה ובעם
רב׃ לנתשה מן שרשיה׃
10 והנה נטועה הלא
תצלח׃ כגעת בה רוח
הקדים הלוא תיבש׃
בחרבלת צמיחתה תיבש׃
11 ויהי דבר יהוה אלי
לאמר׃ 12 אמר נא
אל בית המרי הלוא
ידעתם מה אלה אמר
הנה בא מלך בבל
אל ירושלם ויקח את
מלכה ואת שריה ויביא
אתם אתו בבלה׃
13 ויקח מזרע המלוכה
וכרת אתו ברית ויבא
באלה׃ ואת אילי הארץ
לקח׃ 14 למען היות
המלכות שפלה בלתי
תנשא׃ לשמר בריתו
לעמד׃ 15 ומרד בו
לשלח מלאכיו מצרים
לתת לו סוסים ועם רב
הצלח דרכו הימלט
הנמלט׃ 16 חי אני
נאם אדני יהוה אם לא
במקום המלך אשר המליכו
אותו אשר בזה את אלתו
אשר הפר את בריתו
אתו בתוך בבל׃
17 ופרעה לא יעשה
אתו במלחמה בעם רב
וחיל גדול׃ בשפך סלה
לכרות נפשות רבות׃
18 בבזה אלה׃ אשר
הפר ברית׃ והנה נתן
יד׃ ואת כל אלה עשה
לא יפלט׃ 19 לכן כה
אמר אדני יהוה חי אני
אם לא את אלתי בזה
ואת בריתי הפר׃ בראשו
אתן׃ 20 ופרשתי עליו
רשתי ולכד בצודתי׃
והביאתיו בבלה׃
ונשפטתי אתו שם
מעל׃ אשר מעל בי׃
21 וכל מבריחיו בכל
מחניו בחרב יפלו׃
ושארית לרוחות תפוצו׃
ואתם תדעו כי אני יהוה
דברתי׃ 22 כה אמר
אדני יהוה׃ ולקחתי אני
מן הארז הרם׃ ונטעתי
על הר גבה׃ ורם׃
23 בהר מרום ישראל
אטע׃ ונשא פרי׃
והיה לארז אדיר׃
ושכנו תחתיו כל צפור
כל כנף׃ בצל ענפיו
תשכנה׃ 24 וידעו כל
עצי השדה׃ כי אני יהוה
הגבה עץ שפל׃ הרים עץ
רענן׃ והיבשתי עץ לח׃
אני יהוה דברתי׃
ועשיתי׃ 25 בן אדם
אמור׃ אל בית המרי
הלוא לא ידעתם מה
אלה׃ אמר אמור׃
הנה בא מלך בבל
ירושלם׃ ולקח את מלכה
ואת שריה׃ ויבא אתם
אליו בבלה׃ 26 ויקח
מזרע המלוכה׃ וכרת
אתו ברית׃ והשבעה
אתו׃ ואת אילי הארץ
לקח׃ 27 בצר לו לא
יעמד במלחמה׃ בשפך
סלה׃ ובכרות נפשות
רבות׃ 28 ואת אשר
נשבע׃ לבזה׃ ואת
אלתו׃ אשר הפר׃
ואתו בתוך בבל׃
ימות׃ 29 ובכל
מחנהו׃ יפלו בחרב׃
ואל הארצות׃ יפוצו
ואתם תדעו כי אני יהוה
דברתי׃ 30 אדני יהוה
אמר׃ אם יחיה׃
אשר המליך אתו׃
אשר בזה׃ את אלתו׃
אשר הפר׃ את בריתו
אתו׃ הנה בתוך בבל׃
ימות׃ 31 ואת חילו
כל פליטתו׃ יפלו בחרב׃
ונשארתם׃ לרוחות
תפוצו׃ ואתם תדעו כי
אני יהוה דברתי׃
32 כה אמר אדני
יהוה׃ ולקחתי אני
מן הארז הרם׃ מן ראש
יונקותיו׃ אקטם רך
ונטעתי׃ אני אשא
על הר גבה׃ ורם׃
33 בהר מרום ישראל
אשתלנו׃ ונשא פרי׃
והיה לארז אדיר׃
ושכנו תחתיו כל צפור
כל כנף׃ בצל ענפיו
תשכנה׃ 34 וידעו כל
עצי השדה׃ כי אני יהוה
הגבה עץ שפל׃ הרים עץ
רענן׃ והיבשתי עץ לח׃
אני יהוה דברתי׃
ועשיתי׃ 35 בן אדם
אמור׃ אל בית המרי
הלוא לא ידעתם מה
אלה׃ אמר אמור׃
הנה בא מלך בבל
ירושלם׃ ולקח את מלכה
ואת שריה׃ ויבא אתם
אליו בבלה׃ 36 ובן אדם
אמור׃ אל בית המרי
הלוא לא ידעתם מה
אלה׃ אמר אמור׃
הנה בא מלך בבל
ירושלם׃ ולקח את מלכה
ואת שריה׃ ויבא אתם
אליו בבלה׃ 37 ובן אדם
אמור׃ אל בית המרי
הלוא לא ידעתם מה
אלה׃ אמר אמור׃
הנה בא מלך בבל
ירושלם׃ ולקח את מלכה
ואת שריה׃ ויבא אתם
אליו בבלה׃ 38 ובן אדם
אמור׃ אל בית המרי
הלוא לא ידעתם מה
אלה׃ אמר אמור׃
הנה בא מלך בבל
ירושלם׃ ולקח את מלכה
ואת שריה׃ ויבא אתם
אליו בבלה׃ 39 ובן אדם
אמור׃ אל בית המרי
הלוא לא ידעתם מה
אלה׃ אמר אמור׃
הנה בא מלך בבל
ירושלם׃ ולקח את מלכה
ואת שריה׃ ויבא אתם
אליו בבלה׃ 40 ובן אדם
אמור׃ אל בית המרי
הלוא לא ידעתם מה
אלה׃ אמר אמור׃
הנה בא מלך בבל
ירושלם׃ ולקח את מלכה
ואת שריה׃ ויבא אתם
אליו בבלה׃

18 הוי ארץ צל כנפים אשר עבר נהרות כוש
2 השלח בים גמאים ובכלי גומא על פני המים
לכו מהרה גוי ממשך ומרוט עם נורא מאז
ואילך גוי קו וקוסס אשר בזו נהרים ארצו
3 כל יושבי תבל ושכני הרים כנשא נס
תראו וכתקע שופר תשמעו 4 כי כה אמר
אלי אשקטה ואביטה במכוני כחם צח
אור עב טל בחם קציר 5 כי לפני הקציר
תמם הפרח והיה בוסר מבשיל עולה
ונכרתו הזלפים במזמרות ונטש הסירו
6 יחדו לעיט הרים ולבהמת הארץ
ויציר עליו הקיץ ועליו יחרף כל
הארץ 7 בעת ההיא יובל צבאות מעם
עם מושך ומרוט ומעם עם נורא מאז
ואילך גוי קו וקוסס אשר בזו נהרים
ארצו אל מקום שם יהוה צבאות הר
ציון

19 משא מצרים הנה יהוה רכב על
עב קל ובא מצרים ורעדו אלילי
מצרים מפניו ולב מצרים יתמס בקרבו
2 וסכסכתי מצרים במצרים ונלחם
איש באחיו ואיש בריעהו עיר בעיר
ממלכה במלכה 3 ונבקה רוח מצרים
בקרבו ועצתו אבלע ודרשו האלילים
והחרטמים והאובות והידעני 4 וסגרתי
את מצרים ביד אדנים קשה ומלך
עז ימשל בם נאם האדון יהוה צבאות
5 ונשתו מים מן הים ונהר יחרב
וצחה 6 והאלו נהרות יזנו יארי מצור
יריקו וקנה וסוף יבול 7 ערות על
יאר על פי יאר וכל מזרע יאר יבש
נדף ואיננו 8 והדגו יאבלו דייגים
וקוננו כל משלכי יאר בחכה ואבלים
כל פרשי על פני מים 9 ובשו עבדי
פשתים שרקים וארגים חור 10 ודכאיה
כל עצבי שכר נפש 11 אך אפסו שרי
צען חכמי יועצי פרעה נבערה עצתם
איך תאמרו אל פרעה בן חכמים אני
בן מלכי קדם 12 אי אם אמה חכמיך
ויגידו נא לך ויודעו מה יעץ יהוה
צבאות על מצרים 13 נבערו שרי צען
נשאו שרי נף המתלו את מצרים
פנת שבטיה 14 יהוה מסך בקרבו
רוח עועים ותעו מצרים בכל מעשיה
כתעות שכור בקיאו 15 ולא יהיה
למצרים מעשה אשר יעשה ראש וזנב
כפת ואגמון 16 ביום ההוא יהיו
מצרים כנשים והחרד ונפחד מפני
תנופת יד יהוה צבאות אשר הוא נופף
עליו 17 והיתה אדמת יהודה למצרים
לחגה כל אשר יזכיר אתה אליו יפחד
מפני עצת יהוה צבאות אשר הוא יעץ
עליו 18 ביום ההוא חמש ערים בארץ
מצרים דברות שפת כנען ונשבעות
ליהוה צבאות עיר ההרס יאמר לאחת
19 ביום ההוא יהיה מזבח ליהוה
בתוך ארץ מצרים ומצבה אצל גבולה
ליהוה 20 והיה לאות ולעד ליהוה
צבאות בארץ מצרים כי יצעקו אל יהוה
מפני לחצים ושלח להם מושיע ורב
וגאלם 21 ונודע יהוה למצרים וידעו
מצרים את יהוה ביום ההוא ועבדו זבח
ומנחה ונדרו נדר ליהוה ושלמו
22 ונגף יהוה מצרים נגף ורפא
ושבו עד יהוה ונעתר להם ורפאם
23 ביום ההוא תהיה מסלה ממצרים
אשור ובא אשור במצרים ומצרים
באשור ועבדו מצרים את אשור
24 ביום ההוא יהיה ישראל שלישי
למצרים ולאשור ברכה בקרב הארץ
25 אשר ברכו יהוה צבאות לאמר
ברוך עמי מצרים ומעשה ידי אשור
ונחלתי ישראל

20 בשנת בא תרתן אשדודה
אשר שלחו סרגון מלך אשור וילחם
באשדוד ויתקפה 2 בעת ההיא דבר
יהוה ביד ישעיה בן אמוץ לאמר לך
והתרת את שק מעל מתניך ונעליך
הוצא מעל רגלך ויעש כן הלך
ערום ויחף 3 ויאמר יהוה כאשר הלך
עבדי ישעיה ערום ויחף שלש שנים
אות ומופת על מצרים וכוש 4 כן
ינהג מלך אשור את שבי מצרים
וגלות כוש נערים וזקנים ערום
ויחף וגלי תחת מצרים 5 וחתו
ובושו מכוש משברם וממצרים תפארתם
6 ואמר היום ההוא הנה כה היה
מבטחנו אשר נסנו שם לעזרה
להנצל מפני מלך אשור ואנחנו איך
נמלט

21 משא מדבר ים כסופים
כחלפות מן נגב בא מן המדבר מארץ
נוראה 2 חזות קשה הגד לי בוגד
בגד ושודד שדד עלי עילם צורי
מדי כל אנחתה השבתי 3 על כן
מלאו מתני חיל צירים אחזוני כיולדה
נעויתי מן שמוע נבהלתי מן חזות
4 תעה לבבי פלצתני נשף חשקתי
לי שם לחרד 5 ערך השלחן צפה
הצפיות אכל שתה קומו שרים משחו
מגן 6 כי כה אמר אלי אדני לך העמד
המצפה אשר יגיד יראה 7 ורא רכב
צמד פרשים רכב חמור רכב גמל
והקשיב קשב רב מאד 8 וקרא אריה
על חזי אדני אני עמד תמיד יומם
ועל משמרתי אני נצב כל הלילות
9 והנה זה בא אדם רכב צמד פרשים
ויען ויאמר נפלה בבל נפלה וכל
פסילי אלהיה שברו לארץ 10 מדושתי
ובן גרני אשר שמעתי מאת יהוה
צבאות אלהי ישראל הגדתי לכם
11 משא דומה אלי קרא משעיר
שמר מה מלילה שמר מה מלילה
12 אמר שמר אתה בקר גם לילה
אם תבעון בעו שובו אתיו
13 משא בערב תלינו אורחות דדנים
14 לקראת צמא הביאו מים יושבי
ארץ תימא קדמו בלחמו 15 כי
מפני חרבות נדדו מפני חרב נטושה
מפני קשת דרוכה ומפני כבדות
מלחמה 16 כי כה אמר אלי אדני
בעוד שנה כשני שכיר ונכלתה כל
כבוד קדר 17 ושארית מספר גבורי
בני קדר יקצרו כי יהוה אלהי ישראל
דבר

22 משא גיא חזיון מה לך אם
עלית כלך על הגגות 2 מלאה
קריות עיר הומיה קריה עליזה
חלליך לא חללי חרב ולא מתי
מלחמה 3 כל קציניך יחדו נסו
מקשת אסרו כל נמצאיך יחדו
אסרו מרחוק נסו 4 על כן אמרתי
שעו ממני אמר בתי אל תאיצו
לנחמני על שד בת עמי 5 כי יום
מהומה ומבוסה ומרמסה לאדני
יהוה צבאות בגיא חזיון קיר
מתרס והשוע אל ההר 6 ועילם נשא
אשפה עם רכב אדם פרשים וקיר
גלה מגן 7 והיה בחור ארצך
מלא רכב ופרשים ואל שערים
שתו המלחמה 8 והעיר יהודה
גלה מסכתה והביט ביום ההוא
אל נשק הבית היער 9 ואת בקעת
דוד רבתם כי רבו ואת מים
העליון קבצתם 10 ואת בתי
ירושלם ספרתם ותתצו הבתים
לבצר החומה 11 ומקוה עשיתם
בין החומתים למים הישן ולא
הביטתם אל עשיה מרחוק ויוצרה
מקדם לא ראיתם 12 ויקרא אדני
יהוה צבאות ביום ההוא לבכי
ולמספד ולקרחה ולחגור שק
13 והנה ששון ושמחה הרג בקר
ושחט צאן אכל בשר ושתות יין
אכל ושתה כי מחר נמות
14 ונגלה באזני יהוה צבאות
אם יכפר העון הזה לכם עד
תמותון אמר אדני יהוה צבאות
15 כה אמר אדני יהוה צבאות לך
בא אל הסכן הזה אל שבנא אשר
על הבית 16 מה לך פה ומי לך
פה כי חצבת לך פה קבר חוצב
מרום קברו חקוק בסלע משכן לו
17 הנה יהוה מטלטלך הנך מטלטל
גבר 18 צנוף יצנפך צנוף כדור
אל ארץ רחבת ידים שם תמות
ושם מרכבות כבודך קלון בית
אדניך 19 והדפתיך מעמך וממצבך
יהרסך 20 והיה ביום ההוא אקרא
לעבדי אליקים בן חלקיה 21 והלבשתיו
כתנתך ואבנטך אחזקנו וממשלתך
אתן בידו והיה לאב לשבי ירושלם
ולבית יהודה 22 ונתתי מפתח בית
דוד על שכמו ופתח ואין סגר
וסגר ואין פתח 23 ותקעתיו יתד
במקום נאמן והיה לכסא כבוד לבית
אביו 24 ותלו עליו כל כבוד בית
אביו הצאצאים והצפעים כל כלי
הקטן מכלי הכסות עד כלי הנבלים
25 ביום ההוא נאם יהוה צבאות
תסור היתד הנתקעת במקום נאמן
ונכרתה ונפלה והיה המשא אשר עליו
כי יהוה דבר

23 משא צור אניות תרשיש
כי שדדה מבלי בית מבלי בא
מארץ כתים נגלה להם 2 דומו
יושבי אי סוחר צידון עברוך
3 ובמים רבים זרע שיחור קציר
יאר תבואתה והיא סחר גוים
4 בושי צידון כי אמר הים מעוז
הים לאמר לא חלתי ולא ילדתי
לא גדלתי בחורים לא רוממתי
בתולות 5 כשמע מצרים יחולו
לשמע צור 6 עברו תרשישה
יליבו יושבי אי 7 הזאת לכם
עליצה מקדם ימיה עתיקה
רגליה תובלנה לגור רחוק
8 מי יעץ זאת על צור המעטרת
אשר סחריה שרים כנעניה
נכבדי הארץ 9 יהוה צבאות
יעצה לחלל גאון כל צבי
ארץ 10 עברי ארצך כיאר
בת תרשיש אין עוד מחגר
11 ידו נטה על הים הרגיז
ממלכות יהוה צוה אל כנען
לשחת מעזיה 12 ויאמר לא
תוסיפי עוד לעלז עשוקת
בתולת צידון קום עברי
כתים גם שם לא יניח לך
13 הן ארץ כשדים זה העם
לא היה אשור יסדה לציים
עריו הקימו מגדליו הרסו
ארמנותיה שמו למפלה
14 הילילו אניות תרשיש
כי שדדה מעוזכם 15 והיה
ביום ההוא ונשכחת צור
שבעים שנה כימי מלך אחד
מקץ שבעים שנה יהיה לצור
כשירת הזונה 16 קחי כנור
סבבי עיר זונה נשכחת היטיבי
נגן הרבי שיר למען תזכרי
17 והיה מקץ שבעים שנה
יפקד יהוה את צור ושבה
אל אתנה ועל פני כל ממלכות
האדמה 18 והיה סחרה
וארנונה קדש ליהוה לא
יאצר ולא יצפן כי לשבי
יהיה סחרה לאכל לשובע
ולמכסה עתק

19 1 To the chief musician, A Psalm of David. The heavens declare the glory of God; and the firmament sheweth his handiwork. 2 Day unto day uttereth speech, and night unto night sheweth knowledge. 3 There is no speech nor language, where their voice is not heard. 4 Their line is gone out through all the earth, and their words unto the end of the world. In them hath he set a tabernacle for the sun, 5 Which is as a bridegroom coming out of his chamber, and rejoiceth as a strong man to run a race. 6 His going forth is from the end of the heaven, and his circuit unto the ends of it: and there is nothing hid from the heat thereof. 7 The law of the LORD is perfect, converting the soul: the testimony of the LORD is sure, making wise the simple. 8 The statutes of the LORD are right, rejoicing the heart: the commandment of the LORD is pure, enlightening the eyes. 9 The fear of the LORD is clean, enduring for ever: the judgments of the LORD are true and righteous altogether. 10 More to be desired are they than gold, yea, than much fine gold: sweeter also than honey and the honeycomb. 11 Moreover by them is thy servant warned: and in the keeping of them there is great reward. 12 Who can understand his errors? cleanse thou me from secret faults. 13 Keep thy servant also from presumptuous sins; let them not have dominion over me: then shall I be upright, and I shall be innocent from the great transgression. 14 Let the words of my mouth, and the meditation of my heart, be acceptable in thy sight, O LORD, my strength, and my redeemer.

20 1 To the chief musician, A Psalm of David. The LORD hear thee in the day of trouble; the name of the God of Jacob defend thee; 2 Send thee help from the sanctuary, and strengthen thee out of Zion; 3 Remember all thy offerings, and accept thy burnt sacrifice; Selah. 4 Grant thee according to thine own heart, and fulfil all thy counsel. 5 We will rejoice in thy salvation, and in the name of our God we will set up our banners: the LORD fulfil all thy petitions. 6 Now know I that the LORD saveth his anointed; he will hear him from his holy heaven with the saving strength of his right hand. 7 Some trust in chariots, and some in horses: but we will remember the name of the LORD our God. 8 They are brought down and fallen: but we are risen, and stand upright. 9 Save, LORD: let the king hear us when we call.

מלכים ויהי בשנת שבע עשרה שנה בחמשה
בחדש ויבא אנשים מזקני ישראל לדרוש
את־יהוה וישבו לפני׃ 2 ויהי דבר־יהוה אלי
לאמר׃ 3 בן־אדם דבר אל־זקני ישראל
ואמרת אליהם כה־אמר אדני יהוה הלדרש
אתי אתם׃ חי־אני אם־אדרש לכם׃ 4 הלא
תשפט אם־תשפט אתם את־אלה בן־אדם
הודע אבותם׃ 5 ואמרת אליהם כה אמר
אדני יהוה ביום בחרי בישראל ואשא
ידי לזרע בית יעקב ואודע להם בארץ
מצרים׃ 6 ביום ההוא נשאתי ידי להם
להוציאם מארץ מצרים׃ אל־ארץ אשר
בחרתי להם זבת חלב ודבש׃ צבי היא
לכל־הארצות׃ 7 ואמר אליהם איש שקוצי
עיניו השליכו ואל־גלולי מצרים אל־
תטמאו׃ אני יהוה אלהיכם׃ 8 וימרו־בי
ולא אבו לשמע אלי איש שקוצי עיניהם
לא השליכו ואת־גלולי מצרים לא עזבו
ואמר לשפך חמתי עליהם לכלות אפי
בתוך ארץ מצרים׃ 9 ואעש למען שמי
לבלתי החל לעיני הגוים אשר־המה בתוכם
אשר נודעתי אליהם׃ 10 והוצאתים מארץ
מצרים והבאתים אל־המדבר׃ 11 ואתן
להם את־חקותי והודעתים את־משפטי
אשר יעשה האדם וחי בהם׃ 12 וגם את־
שבתותי נתתי להם להיות לאות ביני
וביניהם׃ לדעת כי אני יהוה מקדשם׃
13 והמרו־בי בית ישראל במדבר בחקותי
לא הלכו ואת־משפטי מאסו אשר יעשה
האדם וחי בהם׃ ואת־שבתותי חללו מאד
ואמר לשפך חמתי עליהם במדבר לכלותם׃
14 ואעש למען שמי לבלתי החל לעיני
הגוים אשר הוצאתי אותם׃ 15 וגם אני
נשאתי ידי להם במדבר׃ לבלתי הביא
אותם אל־הארץ אשר נתתי זבת חלב ודבש
צבי היא לכל־הארצות׃ 16 יען אשר־
מאסו את־משפטי ואת־חקותי לא הלכו
בהם ואת־שבתותי חללו כי אחרי גלוליהם
היה לבם׃ 17 ותחס עיני עליהם משחת
ולא־עשיתים כלה במדבר׃ 18 ואמר אל־
בניהם במדבר בחקות אביכם אל־תלכו
ואת־משפטיהם אל־תשמרו וגלוליהם אל־
תטמאו׃ 19 אני יהוה אלהיכם בחקותי
לכו ומשפטי שמרו ועשו אותם׃ 20 וקדשו
את־שבתותי והיו לאות בינו וביניכם׃
לדעת כי אני יהוה אלהיכם׃ 21 וימרו־בי
הבנים בחקותי לא הלכו ומשפטי לא שמרו
לעשות אשר יעשה האדם וחי בהם׃ את־
שבתותי חללו׃ ואמר לשפך חמתי עליהם
לכלות אפי בם במדבר׃ 22 והשבתי
את־ידי ועשיתי למען שמי לבלתי החל
לעיני הגוים אשר הוצאתי אותם׃ 23 גם־
אני נשאתי ידי להם במדבר׃ לבלתי
הפיץ בגוים ולזרותם בארצות׃ 24 יען
אשר משפטי לא עשו וחקותי מאסו
ואת־שבתותי חללו ואחרי גלולי אביהם
היו עיניהם׃ 25 וגם אני נתתי להם
חקות לא־טובות ומשפטים לא יחיו בם׃
26 ואטמא אותם במתנותם בהעביר כל־
פטר רחם למען אשמם׃ לשמם אתם
לדעת׃ 27 לכן דבר אל־בית ישראל בן־
אדם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה
עוד זאת נאצו אבותיכם בי מעל מעלם׃
28 והבאתים אל־האדמה אשר נשאתי
את־ידי לתת אותה להם׃ וראו כל־גבעה
רמה וכל־עץ עבות׃ ויזבחו שם זבחיהם
ויתנו שם כעס קרבנם׃ ושם הניחו
ריח־ניחוחם׃ ויסיכו שם נסכיהם׃
29 ואמר אלהם מה־הבמה אשר־אתם
הולכים שמה׃ ותקרא שמה במות עד
היום הזה׃ 30 לכן אמר לבית ישראל
כה אמר אדני יהוה הדרך אבותיכם
אתם דרשים׃ ואחרי שקוציהם אתם
זנים׃ 31 בהשא מתנותיכם בהעביר
בניכם באש אתם מטמאים בכל־גלוליכם
עד היום׃ ואני אדרש לכם בית ישראל
חי־אני אם־אדרש לכם׃ 32 והעלה על־
רוחכם היו אמרים נהיה כגוים כמשפחות
הארצות׃ לשרת עץ ואבן׃ חי אני נאם
אדני יהוה׃ 33 אם־לא בחזק יד ובזרוע
נטויה ובחמה שפוכה אמלוך עליכם׃
34 והוצאתי אתכם מן־העמים׃ וקבצתי
אתכם מן־הארצות אשר נפוצותם בהן׃
בחזק יד ובזרוע נטויה׃ ובחמה שפוכה׃
35 והבאתי אתכם אל־מדבר העמים׃
ונשפטתי אתכם שם פנים אל־פנים׃
36 כאשר נשפטתי את־אבותיכם׃ במדבר
ארץ מצרים׃ כן אשפוט אתכם נאם אדני
יהוה׃ 37 והעברתי אתכם תחת השבט׃
והבאתי אתכם במסרת הברית׃ 38 ובררתי
מכם המרדים׃ והפשעים בי׃ מארץ מגוריהם
אוציא אתם׃ ואל־אדמת ישראל לא יבאו׃
וידעתם כי־אני יהוה׃ 39 ואתם בית ישראל
כה אמר אדני יהוה לכו עבדו איש גלוליו
ואחרי־כן אם־אינכם שמעים אלי׃ ואת־
שם־קדשי לא תחללו עוד במתנותיכם
ובגלוליכם׃ 40 כי בהר קדשי בהר מרום
ישראל נאם אדני יהוה שם יעבדוני כל־
בית ישראל כלו בארץ׃ שם ארצה אתם
ושם אבקש את־תרומתיכם׃ וראשית
מעשרותיכם בכל־קדשיכם׃ 41 בריח־
הניחח ארצה אתכם׃ בהוציאי אתכם
מן־העמים׃ וקבצתי אתכם מן־הארצות
אשר נפוצותם בהן׃ ונקדשתי בכם
לעיני הגוים׃ 42 וידעתם כי־אני יהוה
בהביאי אתכם אל־אדמת ישראל׃ אל־
הארץ אשר נשאתי את־ידי לתתה לאבותיכם׃
43 וזכרתם שם את־דרכיכם׃ וכל־עלילותיכם
אשר נטמאתם בהן׃ וקצתם בפניכם׃
בכל־רעותיכם אשר עשיתם׃ 44 וידעתם
כי־אני יהוה׃ בעשותי אתכם למען שמי׃
לא כדרכיכם הרעים׃ וכמעלליכם
המשחתים׃ בית ישראל נאם אדני יהוה׃
45 ויהי דבר־יהוה אלי לאמר׃ 46 בן־אדם
שים פניך דרך תימנה׃ והטף אל־דרום
והנבא אל־יער השדה׃ בנגב׃ 47 ואמרת
ליער הנגב שמע דבר־יהוה׃ כה אמר
אדני יהוה הנני מצית בך אש׃ ואכלה
בך כל־עץ רענן וכל־עץ יבש׃ לא תכבה
להבת אש׃ ונצרבו בה כל־הפנים׃
מנגב׃ ועד־צפון׃ 48 וראו כל־בשר
כי־אני יהוה הציתיה׃ לא תכבה׃
49 ואמר אהה אדני יהוה׃ המה אמרים
לי הלא־משל משל הוא׃

21 1 ויהי דבר־יהוה אלי לאמר׃
2 בן־אדם שים פניך ירושלם׃ והטף
אל־מקדשים׃ והנבא אל־אדמת ישראל׃
3 ואמרת לאדמת ישראל כה אמר יהוה
הנני אליך׃ והוצאתי חרבי מתערה
מתערה׃ ואכרתי מכך צדיק ורשע׃
4 יען אשר אכרתי מכך צדיק ורשע׃
לכן תצא חרבי מתערה׃ מכל־בשר
מנגב׃ ועד־צפון׃ 5 וידעו כל־בשר
כי־אני יהוה הוציאי חרבי מתערה׃
לא תשוב עוד׃ 6 ואתה בן־אדם׃ הנאנח
מתני׃ ובמרירות לעיניהם׃ 7 והיה כי־
יאמרו אליך׃ על־מה אתה נאנח׃
ואמרת׃ אל־השמועה׃ כי־באה׃
ונמס כל־לבב׃ ורפו כל־ידים׃
ותכהה כל־רוח׃ וכל־ברכים׃ תלכנה
מים׃ הנה באה׃ ונהיתה׃ נאם אדני
יהוה׃ 8 ויהי דבר־יהוה אלי לאמר׃
9 בן־אדם הנבא׃ ואמרת אמר אדני
אמר׃ חרב חרב׃ חדדה׃ וגם מרטה׃
10 בעבור טבח־טבח׃ חדדה׃ למען
תהיה־בזק׃ הלא־שבט בני׃ מאס כל־עץ׃
11 ונתן׃ לשרטה׃ לתת אותה ביד־חרב׃
חדדה׃ וגם־מרטה׃ הוא׃ נתן׃ ליד־
הרג׃ 12 צעק׃ והילל׃ בן־אדם׃ כי־היה
בעמי׃ בכל־נשיאי ישראל׃ מגורות
אל־חרב׃ עם־עמי׃ לכן׃ ספק׃ על־ירך׃
13 כי־בחן׃ ומה׃ אם־גם־שבט׃ מאס׃
לא יהיה׃ נאם אדני יהוה׃ 14 ואתה בן־
אדם׃ הנבא׃ וספק כף־אל־כף׃ ותכפל
חרב׃ שלשה׃ חרב חללים׃ היא חרב
חלל הגדלה׃ המחדרת׃ לתת־בה׃
15 למען־מס־לב׃ ורב׃ נתתי׃ אל־כל־
שערי׃ אמר׃ אהה׃ עשיתי׃ לבזק׃
אמר׃ חדה׃ לטבח׃ 16 אתה׃ התיצבי׃
אי־לזה׃ פנה׃ אי־לזה׃ הימין׃
הכי׃ שמאל׃ אל־אשר׃ פניך׃
נתנו׃ 17 וגם־אני׃ אכה כפי׃ אל־כף׃
והנחתי חמתי׃ אני יהוה׃ דברתי׃
18 ויהי דבר־יהוה אלי לאמר׃
19 ואתה בן־אדם׃ שים־לך׃ דרכים׃
לבוא׃ חרב׃ מלך בבל׃ מארץ אחת
תצאנה׃ יד׃ אחת׃ בראש דרך׃
עיר׃ תשים׃ 20 דרך׃ תשים׃ לבוא
חרב׃ רבה׃ עמון׃ ואל־יהודה׃
בירושלם׃ מבצר׃ 21 כי־עמד׃ מלך־
בבל׃ בפרדו׃ דרך׃ בראש שתי־
הדרכים׃ לקסם׃ קסם׃ שלח־חצים׃
בתרפים׃ הביט׃ בכבד׃ 22 בימינו׃
היה׃ הקסם׃ ירושלם׃ לשים׃ כרים׃
לפתח׃ לפצות׃ פה׃ לרים׃ קול׃
לתרועה׃ לשים׃ כרים׃ אל־שערים׃
לשפך׃ סלה׃ לבנות׃ דיק׃ 23 וקסם
שוא׃ בעיניהם׃ שבועי׃ הם׃ ולהם׃
הוא׃ מזכיר׃ עון׃ לתפש׃ 24 לכן׃
כה אמר אדני יהוה׃ יען׃ הזכרתם׃
עונתיכם׃ בהגלה׃ פשעיכם׃ נגלה׃
חטאתיכם׃ בכל־מעלליכם׃ יען׃
הזכרתם׃ לתפש׃ בם׃ 25 ואתה׃
חלל׃ רשע׃ נשיא׃ ישראל׃ אשר׃
בא׃ יומו׃ בעת׃ עון׃ קץ׃ 26 כה אמר
אדני יהוה׃ הסר׃ המצנפת׃ והרם׃
העטרה׃ זאת׃ לא׃ זאת׃ השפל׃
הגבה׃ 27 עוה׃ עוה׃ אשימנה׃ גם־
היא׃ לא׃ היתה׃ עד׃ אשר׃ יבא׃
משפט׃ ונתתיו׃ 28 ואתה׃ בן־אדם׃
הנבא׃ ואמרת׃ אדני יהוה׃ אל־בני׃
עמון׃ וגם׃ אל־חרפתם׃ ואמרת׃
חרב׃ חרב׃ פתוחה׃ לטבח׃ מכרסמת׃
בעבור׃ כלה׃ 29 בהבל׃ חזו׃ לך׃
אשר׃ נתן׃ אל־צוארי׃ חללי׃
רשעים׃ אשר׃ יום׃ בא׃ עתם׃
עון׃ קץ׃ 30 הלוא׃ אל־תערה׃
בנדנה׃ בארץ׃ אשר׃ נבראת׃
אתך׃ אמרתי׃ אל־אדמתך׃ אל־
תבוא׃ 31 ואמרתי׃ אל־אדמתך׃
אל־תבוא׃ אל־אדמתך׃ אל־תבוא׃
אל־אדמתך׃ אל־תבוא׃ אל־אדמתך׃
אל־תבוא׃ אל־אדמתך׃ אל־תבוא׃

20 בבקר בבקר ויעבר אלהים ברוח
מצרים ויבא מים בנהרות ויבקע
מעין מים מתוך היאר ויבקע
מים רבים ביבשה ויבא דם
21 בכל ארץ מצרים ויחפרו
מצרים סביבות היאר מים לשתות
כי לא יכלו לשתות מים מן היאר
ויהי דם בכל ארץ מצרים
22 ויעשו כן חרטמי מצרים
בלטיהם ויחזק לב פרעה ולא
שמע אליהם כאשר דבר יהוה
23 ויפן פרעה ויבא אל ביתו
ולא שת לבו גם את זאת
24 וכל מצרים חפרו סביבות
היאר מים לשתות כי לא יכלו
לשתות מן המים מן היאר
25 וימלאו שבעת ימים אחר
הכות יהוה את היאר
26 ויאמר יהוה אל משה בא
אל פרעה ואמרת אליו כה
אמר יהוה שלח עמי ויעבדוני
27 כי אם מאן אתה לשלח
הנני נגף את כל גבולך בצפרדעים
28 ושרץ היאר צפרדעים ועלו
ובאו בביתך ובחדר משכבך
ועל מטתך ובבית עבדיך
ובעמך ובתנורך ובמשארתך
29 ובך ובעמך ובכל עבדיך
יעלו הצפרדעים
22 ויאמר יהוה אל משה אמר
אל אהרן קח מטך ונטה ידך
על מימי מצרים על נהרתם
על יאריהם ועל אגמיהם
ועל כל מקוה מימיהם
ויהיו דם והיה דם בכל ארץ
מצרים ובעצים ובאבנים
2 ויעש כן משה ואהרן כאשר
צוה יהוה וירם מטה ויך את
המים אשר ביאר לעיני פרעה
ולעיני עבדיו וכל המים אשר
ביאר נהפכו לדם
3 והדגה אשר ביאר מתה
ובאש היאר ולא יכלו מצרים
לשתות מים מן היאר ויהי
הדם בכל ארץ מצרים
4 ויעשו כן חרטמי מצרים
בלטיהם ויחזק לב פרעה
ולא שמע אליהם כאשר דבר
יהוה
5 ויפן פרעה ויבא אל ביתו
ולא שת לבו גם את זאת
6 ויחפרו כל מצרים סביבות
היאר מים לשתות כי לא יכלו
לשתות מן המים מן היאר
7 ויעשו חרטמי מצרים
בלטיהם ויחזק לב פרעה
ולא שמע אליהם כאשר דבר
יהוה
8 ויאמר יהוה אל משה
בא אל פרעה
9 ויאמר יהוה אל משה
אמר אל אהרן
10 ויאמר
11 ויקרא
12 ויצא
13 ויעשו
14 ויבא
15 ויבא
16 ויאמר
17 ויעשו
18 ויבא
19 ויאמר
20 ויעשו
21 ויבא
22 ויעשו
23 ויבא
24 ויחפרו
25 ויבא
26 ויאמר
27 ויאמר
28 ויבא
29 ובך
22 ויבא
2 ויבא

לאלהים חסד ואמת לעשות עמו׃ 29 ואל־תירא
אבי־מלך כי־אם־יראת אלהים אין במקום הזה
והרגוני בגלל אשתי׃ 30 ועם־זאת אמנה־אמנה
לי כי־אחתי היא גם־היא אמרה אלי אחי־הוא
בתם־לבבי ובנקיון כפי׃ 31 ויהי כהשחית אתי
אלהים מבית אבי ואמר־לה זה חסדך אשר־תעשי
עמדי אל כל־המקום אשר נבוא שמה לאמר אלי
אחי־הוא׃ 32 ויקח אבימלך צאן ובקר ועבדים
ושפחות ויתן לאברהם וישב־לו את שרה אשתו׃
33 ויאמר אבימלך הנה ארצי לפניך בטוב בעיניך
שב׃ 34 ולאברהם אמר בעבור אשר־אמרה לך
אחתי־הוא הנה כסף אלף כסף הנה־הוא לך כסות
עינים לכל אשר־אתך ואת כל־אתה׃ 35 ויוכח
את־אברהם׃ ס

23

ושרה אשת אברהם לדה בן׃ 2 ויקרא אברהם
את־שם־בנו הנולד אשר־ילדה־לו שרה יצחק׃
3 ויקל אברהם את־יצחק בנו׃ 4 ויעש אברהם
את־יצחק בנו בן־שמנת ימים כאשר צוה אתו
אלהים׃ 5 ואברהם בן־מאת שנה בהולד לו
את־יצחק בנו׃ 6 ותאמר שרה צחק עשה־לי
אלהים כל־השמע יצחק־לי׃ 7 ותאמר מי מלל
לאברהם השיר בנים ינקה שרה כי־ילדתי בן
לזקניו׃ 8 ויגדל הילד ויגמל ויעש אברהם
משתה גדול ביום הגמל את־יצחק׃ 9 ותרא שרה
את־בן־הגר המצרית אשר־ילדה לאברהם מצחק
אתו׃ 10 ותאמר אל־אברהם גרש האמה הזאת
ואת־בנה כי לא יירש בן־האמה הזאת עם־בני
עם־יצחק׃ 11 וירע הדבר מאד בעיני אברהם
על־אודת בנו׃ 12 ויאמר אלהים אל־אברהם
אל־ירע בעיניך על־הנער ועל־אמתך כל אשר
תאמר אליך שרה שמע בקולה כי ביצחק יקרא
לך זרע׃ 13 וגם את־בן־האמה לגוי אשימנו
כי־זרעך הוא׃ 14 וישכם אברהם בבקר ויקח
לחם וחמת־מים ויתן אל־הגר שם על־שכמה
והילד ושלח אותה ותלך תתע במדבר באר שבע׃
15 ותכל המים מן־החמת ותשלך את־הילד
תחת אחד השיחים׃ 16 ותלך ותשב לה מנגד
הרחק כמטחוה קשת כי אמרה אל־אראה במות
הילד ותשב מנגד תשא את־קולה ותבך׃ 17 וישמע
אלהים את־קול הנער ויקרא מלאך אלהים
אל־הגר מן־השמים ויאמר לה מה־לך הגר אל
תיראי כי שמע אלהים אל־קול הנער באשר הוא
שם׃ 18 קומי שאי את־הנער והחזיקי את־ידך
בו כי לגוי גדול אשימנו׃ 19 ויפקח אלהים
את־עיניה ותרא באר מים ותלך ותמלא את־
החמת מים ותשק את־הנער׃ 20 והאלהים היה
את־הנער ויגדל וישב במדבר ויהי רבה קשת׃
21 וישב במדבר פארן ותקח לו אמו אשה מארץ
מצרים׃ ס

22 ויהי בעת ההוא ויאמר אבימלך אל־אברהם
לאמר אלהים עמך בכל אשר אתה עשה׃
23 ועתה השבעה־לי באלהים הנה אם־תשקר
לי ולנכדי ולניני כחסד אשר עשיתי עמך
תעשה־עמדי ולארץ אשר גרת בה׃ 24 ויאמר
אברהם אנכי אשבע׃ 25 והוכח אברהם את־
אבימלך על־באר המים אשר גזלו עבדי
אבימלך׃ 26 ויאמר אבימלך לא ידעתי מי עשה
את־הדבר הזה וגם־אתה לא הגדת לי ואנכי
לא שמעתי בלתי היום׃ 27 ויקח אברהם צאן
ובקר ויתן לאבימלך ויכרתו שניהם ברית׃
28 ויצג אברהם את־שבע כבשות הצאן לבדן׃
29 ויאמר אבימלך אל־אברהם מה שבע הכבשות
האלה אשר הצגת לבדן׃ 30 ויאמר כי את־שבע
כבשות תקח מידי בעבור תהיה־לי לעדה כי
חפרתי את־הבאר הזאת׃ 31 על־כן קרא למקום
ההוא באר שבע כי שם נשבעו שניהם׃
32 ויכרתו ברית בבאר שבע ויקם אבימלך
ופיכל שר־צבאו וישבו אל־ארץ פלשתים׃
33 ויטע אשל בבאר שבע ויקרא שם־יהוה
אל־עולם׃ 34 ויגר אברהם בארץ פלשתים
ימים רבים׃ ס

24

ואברהם זקן בא בימים ויהוה ברך את־
אברהם בכל׃ 2 ויאמר אברהם אל־עבדו
זקן ביתו המשל בכל־אשר־לו שים־נא
ידך תחת ירכי׃ 3 ואשבעך ביהוה אלהי
השמים ואלהי הארץ אשר לא־תקח אשה לבני
מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בקרבו׃
4 כי־אם־אל־ארצי ואל־מולדתי תלך ולקחת
אשה לבני ליצחק׃ 5 ויאמר אליו העבד אולי
לא־תאבה האשה ללכת אחרי אל־הארץ הזאת
ההשב אשיב את־בנך אל־הארץ אשר יצאת
משם׃ 6 ויאמר אליו אברהם השמר לך פן־
תשיב את־בני שמה׃ 7 יהוה אלהי השמים
אשר לקחני מבית אבי ומארץ מולדתי אשר
דבר־לי ואשר־נשבע־לי לאמר לזרעך אתן
את־הארץ הזאת הוא ישלח מלאכו לפניך
ולקחת אשה לבני משם׃ 8 ואם־לא תאבה
האשה ללכת אחריך ונקית מאלה אתה רק
את־בני לא תשיב שמה׃ 9 וישם העבד את־
ידו תחת ירך אברהם אדניו וישבע לו על
הדבר הזה׃ 10 ויקח העבד עשרה גמלים
מגמלי אדניו וילך וכל־טוב אדניו בידו
ויקם וילך אל־ארם נהרים אל־עיר נחור׃
11 ויברך הגמלים מחוץ לעיר אל־באר המים
לעת ערב עת צאת השאבות׃ 12 ויאמר יהוה
אלהי אדני אברהם הקרה־נא לפני היום
והעשה חסד עם אדני אברהם׃ 13 הנה אנכי
נצב על־עין המים ובנות אנשי העיר יצאות
לשאב מים׃ 14 והיה הנערה אשר אמר אליה
הטי־נא כדך ואשתה ואמרה שתה וגם גמליך
אשקה אותה הכחת לעבדך ליצחק ובה אדע
כי־עשית חסד עם אדני׃ 15 והיה טרם כלה
לדבר והנה רבקה יצאת אשר־ילדה לבתואל
בן מלכה אשת נחור אחי אברהם וכדה על־
שכמה׃ 16 והנערה טבת־מראה מאד בתולה
ואיש לא ידעה ותרד העינה׃ 17 וירץ העבד
לקראתה ויאמר הגמיעי־נא מעט־מים מכדך׃
18 ותאמר שתה אדני ותמהר ותרד כדה על־
ידה׃ 19 ותכל להשקתו ותאמר גם לגמליך
אשאב עד אם־כלו לשתות׃ 20 ותמהר ותערה
כדה אל־השקת ותרץ עוד אל־הבאר לשאב
ותשאב לכל־גמליו׃ 21 והאיש משתאה לה
מחרישׁ לדעת הצליח יהוה דרכו אם־לא׃
22 והיה כאשר כלו הגמלים לשתות ויקח
האיש נזם זהב בקע משקלו ושתי צמידים על־
ידיה עשרת זהב משקלם׃ 23 ויאמר בת־מי
את הגידי־נא לי היש־בית־אביך מקום לנו
ללון׃ 24 ותאמר אליו בת־בתואל אנכי בן
נחור אשר ילדה־לו׃ 25 ותאמר אליו גם־תבן
גם־מספוא רב עמנו גם מקום׃ 26 ויקד האיש
וישתחו ליהוה׃ 27 ויאמר ברוך יהוה אלהי
אדני אברהם אשר לא־עזב חסדו ואמתו מעם
אדני אנכי בדרך נחני יהוה בית אחי אדני׃
28 ותרץ הנערה ותגד לבית אמה כדברים
האלה׃ 29 ולרבקה אח ושמו לבן וירץ לבן
אל־האיש החוצה׃ 30 והיה כראות את־הנזם
ואת־הצמידים על־ידי אחתו וכשמעו את־דברי
רבקה אחתו לאמר כה־דבר אלי האיש ויבא
אל־האיש והנה עמד על־הגמלים׃ 31 ויאמר
בוא ברוך יהוה למה תעמד־חוצה ואני פניתי
הבית ומקום לגמלים׃ 32 ויבא האיש הבית
ויפתח הגמלים ונתן תבן ומספוא לגמלים
ומים לרחץ רגליו ורגלי האנשים אשר אתו׃
33 ושם־לחם לאכל ויאמר לא אכל עד אם־
דברתי דברי ויאמר דבר־נא׃ 34 ויאמר עבד
אברהם אנכי׃ 35 ויהוה ברך את־אדני מאד
ויגדל ויתן־לו צאן ובקר וכסף וזהב ועבדים
ושפחות וגמלים וחמרים׃ 36 ותלד שרה אשת
אדני בן לאדני אחרי זקנתה ויספר העבד
לו את כל־הדברים אשר עשה׃ 37 ויגדל הנער
ויגמל ויעש אברהם משתה גדול ביום הגמל
את־יצחק׃ 38 ותרא שרה את־בן־הגר המצרי
אשר־ילדה לאברהם מצחק׃ 39 ותאמר אל־
אברהם גרש האמה הזאת ואת־בנה כי לא יירש
בן־האמה הזאת עם־בני עם־יצחק׃ 40 וירע
הדבר מאד בעיני אברהם על־אודת בנו׃
41 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 42 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
43 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 44 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
45 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 46 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
47 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 48 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
49 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 50 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
51 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 52 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
53 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 54 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
55 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 56 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
57 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 58 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
59 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 60 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
61 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 62 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
63 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 64 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
65 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 66 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
67 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 68 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
69 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 70 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
71 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 72 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
73 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 74 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
75 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 76 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
77 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 78 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
79 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 80 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
81 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 82 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
83 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 84 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
85 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 86 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
87 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 88 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
89 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 90 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
91 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 92 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
93 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 94 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
95 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 96 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
97 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 98 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
99 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 100 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
101 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 102 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
103 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 104 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
105 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 106 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
107 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 108 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
109 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 110 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
111 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 112 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
113 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 114 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
115 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 116 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
117 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 118 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
119 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 120 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
121 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 122 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
123 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 124 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
125 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 126 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
127 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 128 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
129 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 130 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
131 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 132 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
133 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 134 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
135 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 136 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
137 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 138 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
139 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 140 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
141 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 142 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
143 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 144 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
145 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 146 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
147 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 148 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
149 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 150 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃

10 جب فرعون نے اپنے
خادموں کو بلایا تو
اُن کے دل میں
خوف پیدا ہوا۔
اُن کے دل میں
خوف پیدا ہوا۔
اُن کے دل میں
خوف پیدا ہوا۔

הנביאים אשר אתם מתנבאים אל־אדמת ישראל
לאמר אל־תבואו בית־יהוה צבאות׃ 6 גם־אתם
תמותו בחרב אנשי כושים׃ 7 הלא כבני־ישראל
אתם־הם נאם־יהוה הלא את־ישראל העליתי
מארץ מצרים ופלשתים מכפתור וארם מקיר׃
8 הנה עיני אדני יהוה בממלכה החטאת והשמדתי
אותה מעל פני האדמה אך לא השמד אשמיד
את־בית יעקב נאם־יהוה׃ 9 כי הנני מצוה
והנעתי בבית־ישראל בכל הגוים כאשר ינועע
בכברה ולא־יפול צרור ארצה׃ 10 בחרב ימותו
כל־חטאי עמי האמרים לא־תגיע ולא־תקדם
הרעה׃ 11 ביום ההוא אקים את־סכת דוד הנפלת
וגדרתי את־פרציהן והרסתיו אקים ובניתיה
כימי עולם׃ 12 למען יירשו את־שארית אדום
וכל־הגוים אשר־נקרא־שמי עליהם נאם־יהוה
עשה זאת׃ 13 הנה־ימים באים נאם־יהוה
ונגש חרש בקצר זרע ודרך ענב במושך זרע
והרים יטפו עסיס והגלעד תתמוגג׃ 14 ושבתי
את־שבות עמי ישראל ובנו ערי חרבות
וישבו ונטעו כרמים ושתו יינם ועשו גנות
ואכלו את־פריהן׃ 15 ונטעתים על־אדמתם
ולא יעקרו עוד מעל אדמתם אשר נתתי להם
אמר יהוה אלהיך׃

27

חזון עובדיה כה אמר אדני יהוה לאדום
שמענו שמועה מאת יהוה וציר בגוים שלוח
קומו ונקומה עליה למלחמה׃ 2 הנה קטן נתתיך
בגוים בזוי אתה מאד׃ 3 זדון לבך השיאך
שכני חגוי הסלע מרום שבתו האמר בלבבו
מי יורדני ארץ׃ 4 אם־תגביה כנשר ואם־בין
הכוכבים שים קנך משם אורידך נאם־יהוה׃
5 אם־גנבים באו־לך אם־שודדי לילה איך
נדמיתה הלא יגנבו דים אם־בצרים באו־לך
הלא ישאירו עוללות׃ 6 איך נחפשו עשו
נבעו מצפניו׃ 7 עד־הגבול שלחוך כל
אנשי בריתך השיאוך יכלו לך אנשי שלומך
לחמך יאכלו־לחם תחתיך אין תבונה בו׃
8 הלא־ביום ההוא נאם־יהוה ואבדתי חכמים
מאדום ותבונה מהר עשו׃ 9 וחתו גבורים
תימן למען יכרת איש מהר עשו מקטל׃
10 מחמס אחיך יעקב תכסך ונכרתת עד־עולם
׃ 11 ביום עמדך מנגד ביום שבות זרים חילו
ונכרים באו שערו ועל־ירושלם ידו גם־אתה
כאחד מהם׃ 12 ואל־תרא ביום אחיך ביום
נכרו ואל־תשמח לבני־יהודה ביום אבדם
ואל־תגדל פה ביום צרה׃ 13 אל־תבא בשער
עמי ביום אידם גם־אתה אל־תראה בעניו
ביום אידו ואל־תשלחו בחילו׃ 14 ואל־תעמד
על־הפרק להכרית את־פליטיו ואל־תסגר
שרידיו ביום צר׃ 15 כי־קרוב יום־יהוה
על־כל־הגוים כאשר עשית יעשה לך גמולך
ישוב בראשך׃ 16 כי כאשר שתיתם על־הר
קדשי שתו כל־הגוים תמיד ושתו וגמעו
והיו כלא היו׃ 17 ובהר־ציון תהיה פליטה
והיה קדש וירשו בית־יעקב את־מורשיהם׃
18 והיה בית־יעקב אש ובית־יוסף להבה
ובית־עשו לקש ודלקום בהם ואכלום ולא־יהיה
שרידים לבית־עשו כי יהוה דבר׃ 19 וירשו
הנגב את־הר עשו והשפלה את־פלשתים
וירשו את־שדה אפרים ואת־שדה שומרון
ובנימן את־הגלעד׃ 20 וגלות החיל הזה לבני
ישראל אשר־כנענים עד־צרפת וגלות ירושלם
אשר בספרד יירשו את־ערי הנגב׃ 21 ועלו
מושעים בהר־ציון לשפט את־הר עשו והיתה
ליהוה המלוכה׃

28

דבר־יהוה אל־יונה בן־אמתי לאמר׃
2 קום לך אל־נינוה העיר הגדולה וקרא
עליה כי־עלתה רעתם לפני׃ 3 ויקם יונה
לברח תרשישה מלפני יהוה וירד יפו
וימצא אניה הולכת תרשישה ויתן שכרה
וירד בתוכה לבוא עמהם תרשישה מלפני
יהוה׃ 4 יהוה הטיל רוח אל־הים ויהי סערה
גדולה בים והאניה חשבה לשבר׃ 5 ויראו
המלחים ויזעקו איש אל־אלהיו ויטלו את־
הכלים אשר־באניה אל־הים להקל מעליהם
ויונה ירד אל־ירכתי הספינה ויתרדם׃
6 ויקרב אליו רב החבל ויאמר אליו מה־לך
נרדם קום קרא אל־אלהיך אולי יתעשת
האלהים לנו ולא נאבד׃ 7 ויאמרו איש
אל־רעהו לכו ונפילה גורלות ונדעה בשל
מי־הרעה הזאת לנו ויפלו גורלות ויפל
הגורל על־יונה׃ 8 ויאמרו אליו הגידה־נא
לנו בשל מי־הרעה הזאת לנו מה־מלאכתך
ומאין תבוא ומה־ארצך ומאי־עם אתה׃
9 ויאמר אליהם עברי אני ואת־יהוה אלהי
השמים אני ירא אשר־עשה את־הים ואת־
היבשה׃ 10 ויראו האנשים יראה גדולה
ויאמרו אליו מה־זאת עשית כי־ידעו האנשים
כי מלפני יהוה הוא ברח כי הגיד להם׃
11 ויאמרו אליו מה־נעשה לך וישתק הים
מעלינו כי הים הולך וסער׃ 12 ויאמר אליהם
שאוני והטילוני אל־הים ישתק הים מעליכם
כי יודע אני כי בשלי הסערה הגדולה הזאת
עליכם׃ 13 ויחתרו האנשים להשיב אל־היבשה
ולא יכלו כי הים הולך וסער עליהם׃
14 ויקראו אל־יהוה ויאמרו אנה יהוה אל־
נא נאבדה בנפש האיש הזה ואל־תתן עלינו
דם נקי כי אתה יהוה כאשר חפצת עשיתה׃
15 ויטלו את־יונה וישלכו אל־הים ויעמד הים
מזעפו׃ 16 ויראו האנשים יראה גדולה את־
יהוה ויזבחו זבח ליהוה וידרו נדרים׃
17 ויהוה מן־יונה ויבלע יהוה דג גדול
לבלע את־יונה ויהי יונה במעי הדג שלשת
ימים ושלשת לילות׃

29

ויתפלל יונה אל־יהוה אלהיו מן־מעי הדגה׃
2 ויאמר קראתי מצר־לי אל־יהוה ויענני
מבטן שאול שועתי שמעת קולי׃ 3 ותשליכני
מצולה בלב־ימים ונהר יסבבני כל־משברך
וגליך עלי עברו׃ 4 ואני אמרתי גרשתי
מנגד עיניך אך אוסיף להביט אל־היכל
קדשך׃ 5 אפפוני מים עד־נפש תהום יסבבני
סוף חבוש לראשי׃ 6 לקצבי הרים ירדתי
הארץ בריחיה בעדי לעולם ותעל מן־שחת
חיי יהוה אלהי׃ 7 בהתעטף עלי נפשי את־
יהוה זכרתי ותבוא אליך תפלתי אל־היכל
קדשך׃ 8 משמרים הבלי־שוא חסדם יעזבו׃
9 ואני בקול תודה אזבחה־לך אשר־נדרתי
אשלמה ישועת ליהוה׃ 10 ויאמר יהוה
לדג ויקא את־יונה אל־היבשה׃

30

דבר־יהוה אל־יונה שנית לאמר׃
2 קום לך אל־נינוה העיר הגדולה וקרא
אליה את־הקריאה אשר־אני דבר אליך׃
3 ויקם יונה וילך כדבר יהוה ונינוה היתה
עיר־גדולה לאלהים מהלך שלשת ימים׃
4 ויחל יונה לבוא בעיר מהלך יום־אחד
ויקרא ויאמר עוד ארבעים יום ונינוה נהפכת
׃ 5 ויאמינו אנשי נינוה באלהים ויקראו־צום
וילבשו שקים מגדולם ועד־קטנם׃
6 ויגע הדבר אל־מלך נינוה ויקם מכסאו
ויעבר אדרתו מעליו ויתכס בשק וישב על־
האפר׃ 7 ויזעק ויאמר בנינוה מפי המלך
ומגדליו לאמר האדם והבהמה הבקר והצאן
אל־יטעמו מאומה אל־ירעו ומים אל־ישתו׃
8 והתכסו שק האדם והבהמה וקראו אל־
אלהים בחזק ושבו איש מדרכו הרעה
ומן־החמס אשר בכפיהם׃ 9 מי יודע ישוב
ונחם אלהים ושב מחרון אפו ולא נאבד׃
10 וירא אלהים את־מעשיהם כי־שבו מדרכם
הרעה ונחם אלהים על־הרעה אשר־דבר
לעשות־להם ולא עשה׃

22 ههنا من يأتي إلى هذه الأمة
بأن يأتي بالأمر من الله ويأتي
بالأمر من الله ويأتي بالأمر من
الله ويأتي بالأمر من الله ويأتي
23 بالأمر من الله ويأتي بالأمر
من الله ويأتي بالأمر من الله
24 ويأتي بالأمر من الله ويأتي
بالأمر من الله ويأتي بالأمر من
الله ويأتي بالأمر من الله ويأتي
25 بالأمر من الله ويأتي بالأمر
من الله ويأتي بالأمر من الله
ويأتي بالأمر من الله ويأتي
26 بالأمر من الله ويأتي بالأمر
من الله ويأتي بالأمر من الله
27 ويأتي بالأمر من الله ويأتي
بالأمر من الله ويأتي بالأمر
من الله ويأتي بالأمر من الله
28 ويأتي بالأمر من الله ويأتي
بالأمر من الله ويأتي بالأمر
من الله ويأتي بالأمر من الله
29 ويأتي بالأمر من الله ويأتي
بالأمر من الله ويأتي بالأمر
من الله ويأتي بالأمر من الله
30 ويأتي بالأمر من الله ويأتي
بالأمر من الله ويأتي بالأمر
من الله ويأتي بالأمر من الله
31 ويأتي بالأمر من الله ويأتي
بالأمر من الله ويأتي بالأمر
من الله ويأتي بالأمر من الله
32 ويأتي بالأمر من الله ويأتي
بالأمر من الله ويأتي بالأمر
من الله 33 ويأتي بالأمر من الله
ويأتي بالأمر من الله ويأتي
بالأمر من الله ويأتي بالأمر
من الله ويأتي بالأمر من الله
34 ويأتي بالأمر من الله ويأتي
بالأمر من الله ويأتي بالأمر
من الله ويأتي بالأمر من الله
35 ويأتي بالأمر من الله ويأتي
بالأمر من الله ويأتي بالأمر
من الله ويأتي بالأمر من الله
36 ويأتي بالأمر من الله ويأتي
بالأمر من الله ويأتي بالأمر
من الله 37 ويأتي بالأمر من الله
38 ويأتي بالأمر من الله ويأتي
بالأمر من الله ويأتي بالأمر
من الله 39 ويأتي بالأمر من الله
ويأتي بالأمر من الله ويأتي
بالأمر من الله ويأتي بالأمر
من الله ويأتي بالأمر من الله
40 ويأتي بالأمر من الله ويأتي
بالأمر من الله ويأتي بالأمر
من الله 41 ويأتي بالأمر من الله
ويأتي بالأمر من الله ويأتي
بالأمر من الله ويأتي بالأمر
من الله ويأتي بالأمر من الله
42 ويأتي بالأمر من الله ويأتي
بالأمر من الله ويأتي بالأمر
من الله ويأتي بالأمر من الله
43 ويأتي بالأمر من الله ويأتي
بالأمر من الله ويأتي بالأمر
من الله ويأتي بالأمر من الله
44 ويأتي بالأمر من الله ويأتي
بالأمر من الله ويأتي بالأمر
من الله ويأتي بالأمر من الله

28

ويأتي بالأمر من الله ويأتي
بالأمر من الله ويأتي بالأمر
من الله ويأتي بالأمر من الله
2 ويأتي بالأمر من الله ويأتي
بالأمر من الله ويأتي بالأمر
من الله ويأتي بالأمر من الله
3 ويأتي بالأمر من الله ويأتي

ܠܡܢܐ ܕܠܐܬܝܐ ܡܢܗ ܕܐܬܝܐ ܡܬܝܐ ܕܡܢ
ܡܢܗ ܡܬܝܐ ܡܢܢ ܐܢܬ ܡܢ ܫܡܝܐ 27 ܕܐܝܟܢܐ ܡܢܗ
ܕܢܫܐ ܡܢܗ ܕ ܟܝܢ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܒܝܢܐ ܕܡܫܝܚܝܬܐ
ܕܡܢܢ ܡܢܗ ܕܠܐܬܝܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܬܝܐ ܕܡܫܝܚܐ
ܡܢܢ ܕܐܬ ܡܫܝܚܐ 28 ܕܡܢ ܒܪܝܫܝܬܐ ܡܢܗ ܕܐܒܝܢܐ
ܕܡܢ ܡܢܗ ܕܡܢܝܢ ܡܢܝܢܐ ܡܢܗ ܐܝܟܢܐ ܕܐܢ ܡܬܝܐ ܕܡܢ
ܡܢܝܢܐ ܕܐܢܐ ܐܝܟ ܡܢ 29 ܕܐܬ ܡܢ ܡܬܝܐ ܟܝܢ ܐܢܬ
ܡܢ ܒܪܝܫܝܬ ܡܢ ܐܝ ܕܐ 30 ܕܡܫܝܚ ܐܐܢ ܡܢܝܢ ܡܫܝܚܐ
ܡܢܗ ܕܐܢ ܡܬܝܐ ܡܢܢ ܡܫܝܚ ܡܢ ܕܐܢܐ ܕܫܝܢ ܡܢܢ
ܡܢ ܕܐܢ ܐܝܟܢܐ 31 ܡܫܝܚ ܐܐܢ ܡܫܝܚ ܡܢܢ ܕܡܢܢ
ܡܢ ܕܐ ܡܢ ܡܢܢ ܡܢ ܕܐ ܡܢ ܡܢܢ ܕܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܕܐ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ

Romans

1 Paul, a servant of Christ Jesus, called to be an apostle,
separated unto the gospel of God, 2 (which he promised before
by his prophets in the holy scriptures,) 3 concerning his son
Jesus our lord, who was made of the seed of David according
to the flesh; 4 and declared to be the son of God with power,
according to the spirit of holiness, by the resurrection of
the dead: 5 by whom we have received grace and apostleship,
for obedience to the faith among all the nations, for his
name: 6 among which are you also the called of Jesus christ:
7 to all that be at rome, beloved of God, called saints:
grace be to you, and peace, from God our father, and the
lord Jesus christ. 8 First, I thank my God through Jesus
christ for you all, that your faith is spoken of throughout
the whole world. 9 For God is my witness, whom I serve with
my spirit in the gospel of his son, that without ceasing I
make mention of you always in my prayers; 10 Beseeching if
by any means now at length I might have a prosperous journey
by the will of God to come unto you. 11 For I long to see
you, that I may impart unto you some spiritual gift, to the
end you may be established; 12 That is, that I may be
comforted together with you by the mutual faith both of you
and me. 13 Now I would not have you ignorant, brethren, that
often I purposed to come unto you, (but was hindered until
this time,) that I might have some fruit among you also,
even as among other gentiles. 14 I am debtor both to the
greeks, and to the barbarians; both to the wise, and to the
unwise. 15 So, as much as in me is, I am ready to preach
the gospel to you that are at rome also. 16 For I am not
ashamed of the gospel of christ: for it is the power of God
unto salvation to every one that believeth; to the jew first,
and also to the greek. 17 For therein is the righteousness
of God revealed from faith to faith: as it is written, the
just shall live by faith. 18 For the wrath of God is revealed
from heaven against all ungodliness and unrighteousness of
men, who hold the truth in unrighteousness; 19 Because that
which may be known of God is manifest in them; for God hath
shewed it unto them. 20 For the invisible things of him from
the creation of the world are clearly seen, being understood
by the things that are made, even his eternal power and
godhead; so that they are without excuse: 21 Because that
when they knew God, they glorified him not as God, neither
were thankful; but became vain in their imaginations, and
their foolish heart was darkened. 22 Professing themselves
to be wise, they became fools, 23 And changed the glory of
the incorruptible God into image made like to corruptible
man, and to birds, and fourfooted beasts, and creeping
things. 24 Wherefore God also gave them up to uncleanness
through the lusts of their own hearts, to dishonour their
own selves among themselves: 25 Who changed the truth of God
into a lie, and worshipped and served the creature more
than the creator, who is blessed for ever, amen. 26 For this
cause God gave them up unto vile affections: for even their
women did change the natural use into that which is against
nature: 27 And likewise also the men, leaving the natural
use of the woman, burned in their lust one towards another;
men with men working that which is unseemly, and receiving
in themselves that recompense of their error which was meet.
28 And even as they did not like to retain God in their
knowledge, God gave them over to a reprobate mind, to do
those things which are not convenient; 29 Being filled with
all unrighteousness, fornication, wickedness, covetousness,
maliciousness; full of envy, murder, debate, deceit,
malignity; whisperers, 30 Backbiters, haters of God,
despitefull, proud, boasters, inventors of evil things,
disobedient to parents, 31 Without understanding, covenant
breakers, without natural affection, implacable, unmerciful:
32 Who knowing the judgment of God, that they which commit
such things are worthy of death, not only do the same, but
have pleasure in them that do them.

2 Therefore thou art inexcusable, O man, whosoever
you are that judgest: for wherein you judge another, you
condemn yourself; for you that judge do the same things.
2 But we are sure that the judgment of God is according
to truth against them which commit such things. 3 And
reckonest you this, O man, that judgest them which do
such things, and doest the same, that you shall escape
the judgment of God? 4 Or despisest you the riches of his
goodness and forbearance and long-suffering; not knowing
that the goodness of God leadeth you to repentance?
5 But after your hardness and impenitent heart treasure
up unto you wrath against the day of wrath and revelation
of the righteous judgment of God; 6 Who will render to
every man according to his deeds: 7 To them who by patient
continuance in well doing seek for glory and honour and
immortality, eternal life: 8 But unto them that are
contentious, and do not obey the truth, but obey
unrighteousness, indignation and wrath, 9 Tribulation and
anguish, upon every soul of man that doeth evil, of the
jew first, and also of the greek; 10 But glory, honour,
and peace, to every man that worketh good, to the jew
first, and also to the greek: 11 For there is no respect
of persons with God. 12 For as many as have sinned without
law shall also perish without law: and as many as have
sinned in the law shall be judged by the law; 13 (For not
the hearers of the law are just before God, but the doers
of the law shall be justified. 14 For when the gentiles,
which have not the law, do by nature the things contained
in the law, these, having not the law, are a law unto
themselves: 15 Which show the work of the law written in
their hearts, their conscience also bearing witness,
and their thoughts the mean while accusing or excusing
one another; 16 In the day when God shall judge the
secrets of men by jesus christ according to my gospel.
17 Behold, thou art called a jew, and restest in the law,
and makest your boast of God, 18 And knowest his will,
and approvest the things that are more excellent, being
instructed out of the law; 19 And art confident that
you thyself art a guide of the blind, a light of them
which are in darkness, 20 An instructor of the foolish,
a teacher of babes, which hast the form of knowledge and
of the truth in the law. 21 Thou therefore which teachest
another, teachest you not yourself? thou that preachest
a man should not steal, dost you steal? 22 Thou that
sayest a man should not commit adultery, dost you commit
adultery? thou that abhorrest idols, dost you commit
sacrilege? 23 Thou that makest your boast of the law,
through breaking the law dishonourest you God? 24 For
the name of God is blasphemed among the gentiles through
you, as it is written. 25 For circumcision verily
profiteth, if you keep the law: but if you be a breaker
of the law, your circumcision is made uncircumcision.
26 Therefore if the uncircumcision keep the righteousness
of the law, shall his uncircumcision be counted for
circumcision? 27 And shall not uncircumcision which is
by nature, if it fulfil the law, judge you, who by the
letter and circumcision dost transgress the law? 28 For
he is not a jew, which is one outwardly; neither is
circumcision, which is outwardly in the flesh: 29 But
he is a jew, which is one inwardly; and circumcision is
that of the heart, in the spirit, and not in the letter;
whose praise is not of men, but of God.

21 אמר אליהם אל תקראו לי נעמי קראו לי מרא
כי שדי המר לי מאד׃ 22 אני הלכתי מלאה ואלקים
השיבני ריקם למה תקראו לי נעמי ויהוה ענה
בי ושדי הרע אתי׃ 23 ותשב נעמי ורות המואבית
כלתה עמה השבה מן שדי מואב והם באו
בית לחם בתחלת קציר שערים׃

2 1 ולנעמי מודע מאיש אביה איש גבור חיל
ממשפחת אלימלך ושמו בעז׃ 2 ותאמר רות
המואבית אל נעמי אלכה נא השדה ואלקטה
שבלים אחרי אשר אמצא חן בעיניו ויאמר לה
לכי בתי׃ 3 ותלך ותבא ותלקט בשדה אחרי
הקצרים ומקרה חלקת השדה לבעז אשר
מן משפחת אלימלך׃ 4 והנה בעז בא מבית לחם
ויאמר ליהוה עמכם ויאמרו לו יברכך יהוה׃
5 ויאמר בעז לנערו הנצב על הקצרים למי
הנערה הזאת׃ 6 ויען הנער הנצב על הקצרים
ויאמר נערה מואבית היא השבה עם נעמי
משדי מואב׃ 7 ותאמר אלקטה נא ואספתי
בעמרים אחרי הקצרים ותבא ותעמד מן הבקר
ועד עתה זה שבתה הבית מעט׃ 8 ויאמר בעז
אל רות הלוא שמעת בתי אל תלכי ללקט בשדה
אחר ולא תעברי מזה כה תדבקין עם נערתי׃
9 עיניך בשדה אשר יקצרון והלכת אחריהן
הלא צויתי את הנערים לבלתי נגעך וצמת
והלכת אל הכלים ושתית מאשר יאלו הנערים׃
10 ותפל על פניה ותשתחו ארצה ותאמר אליו
מדוע מצאתי חן בעיניך להכירני ואנכי נכריה׃
11 ויען בעז ויאמר אליה הגד הגד לי כל אשר
עשית את חמותך אחרי מות אישך ותעזבי
את אביך ואת אמך וארץ מולדתך ותלכי אל
עם אשר לא ידעת תמול שלשום׃ 12 ישלם
יהוה מעשך ותהי משכרתך שלמה מעם
יהוה אלהי ישראל אשר באת לחסות תחת
כנפיו׃ 13 ותאמר אמצא חן בעיניך אדני כי
נחמתני וכי דברת על לב שפחתך ואנכי לא
אהיה כאחת שפחותיך׃ 14 ויאמר לה בעז
לעת האכל גשי הלם ואכלת מן הלחם
וטבלת פתך בחמץ ותשב מצד הקצרים
ויצבט לה קלי ותאכל ותשבע והותר׃
15 ותקם ללקט ויצו בעז את נעריו לאמר
גם בין העמרים תלקט ולא תכלימוה׃
16 וגם של תשלו לה מן הצבתים ועזבתם
ולקטה ולא תגערו בה׃ 17 ותלקט בשדה
עד הערב ותחבט את אשר לקטה ויהי כאיפת
שעורים׃ 18 ותשא ותבא העיר ותרא חמותה
את אשר לקטה ותוצא ותתן לה את אשר
הותרה משבעה׃ 19 ותאמר לה חמותה איפה
לקטת היום ואנה עשית יהי מכירך ברוך
ותגד לחמותה את אשר עשתה עמו ותאמר
שם האיש אשר עשיתי עמו היום בעז׃
20 ותאמר נעמי לכלתה ברוך הוא ליהוה
אשר לא עזב חסדו את החיים ואת המתים
ותאמר לה נעמי קרוב האיש לנו מגאלינו
הוא׃ 21 ותאמר רות המואבית גם כי אמר
אלי עם הנערים אשר לי עד אם כלו את
כל הקציר אשר לי׃ 22 ותאמר נעמי אל רות
כלתה טוב בתי כי תצאי עם נעריו ולא
יפגעו בך׃ 23 ותדבק בנערות בעז ללקט
עד כלות קציר השערים וקציר החטים
ותשב את חמותה׃

3 1 ותאמר לה נעמי חמותה בתי הלא אבקש
מנוחה לך אשר ייטב לך׃ 2 והלא בעז מדעתנו
אשר היית את נערותיו הנה הוא זרה את
גרן השעורים׃ 3 ורחצת וסכת ושמת שמלתיך
עליך וירדת הגרנה אל תודעי לאיש עד
אכלו ושתותו׃ 4 והיה בשכבו וידעת את
המקום אשר ישכב שם ובאת גלית מרגלתיו
ושכבת והוא יגיד לך את אשר תעשין׃
5 ותאמר אליה כל אשר תאמרי אעשה׃
6 ותרד הגרנה ותעש ככל אשר צותה חמותה
אותה׃ 7 ויאכל בעז ויתן לבו ויטב ויבא
לשכב בקצה הערמה ותבא בלאט וגלת
מרגלתיו ותשכב׃ 8 ויהי בחצי הלילה ויחרד
האיש וילפת והנה אשה שכבת מרגלתיו׃
9 ויאמר מי את ותאמר אני רות אמתך
ופרשת כנפך על אמתך כי גאל אתה׃
10 ויאמר ברוכה את ליהוה בתי היטבת
חסדך האחרון מן הראשון לבלתי לכת
אחרי בחורים אם דל ואם עשיר׃
11 ועתה בתי אל תיראי כל אשר תאמרי
אעשה לך כי יודע כל שער עמי כי אשת
חיל את׃ 12 ועתה כי אמנם כי אם גאל
אנכי ועתה יש גאל קרוב ממני׃
13 ליני הלילה והיה בבקר אם יגאלך
טוב יגאל יגאלך ואם לא יחפץ לגאלך
וגאלתיך אני חי יהוה שכבי עד הבקר׃
14 ותשכב מרגלתיו עד הבקר ותקם
בטרם יכיר איש את רעהו ויאמר אל
תודע כי באה האשה הגרן׃ 15 ויאמר
הבי המטפחת אשר עליך ואחזי בה
ותחזק בה ותמד שש שערים ותשת
עליה ותבא העיר׃ 16 ותבא אל חמותה
ותאמר מי את בתי ותגד לה את כל אשר
עשה לה האיש׃ 17 ותאמר שש השערים
האלה נתן לי כי אמר אלי אל תבואי
ריקם אל חמותך׃ 18 ותאמר שבי בתי
עד אשר תדעי איך יפל דבר כי לא
ישקט האיש כי אם כלה את הדבר היום׃

4 ובעז עלה השער ויישב שם והנה
הגאל עבר אשר דבר בעז ויאמר סורה
שבה אלמני פלני אל כה ויסר׃ 2 ויקח
עשרה אנשים מזקני העיר ויאמר שבו פה
ויישבו׃ 3 ויאמר לגאל חלקת השדה אשר
לאחינו לאלימלך מכרה נעמי השבה
משדי מואב׃ 4 ואני אמרתי גלות אזנך
לאמר קנה נגד הישבים ונגד זקני עמי
אם תגאל גאל אם לא יגיד לי ואדע כי
אין זולתך לגאל ואני אחריך ויאמר אני
אגאל׃ 5 ויאמר בעז ביום קנות השדה
מיד נעמי ומרות המואבית אשת המת
אקנה לקים שם המת על נחלתו׃
6 ויאמר הגאל לא אוכל לגאל לי פן
אשחית את נחלתי גאל לך את גאלתי
כי לא אוכל לגאל׃ 7 וזאת לפנים בישראל
על הגאלה והתמורה לקים כל דבר שלף
איש נעלו ונתן לרעהו וזאת התעודה
בישראל׃ 8 ויאמר הגאל לבעז קנה לך
וישלף נעלו׃ 9 ויאמר בעז אל הזקנים
ואל כל העם עדים אתם היום כי קניתי
את כל אשר לאלימלך וכל אשר לכליון
ומחלון מיד נעמי׃ 10 וגם את רות
המואבית אשת מחלון קניתי לי לאשה
להקים שם המת על נחלתו ולא יכרת שם
המת מעם אחיו ומן שער מקומו עדים
היום׃ 11 ויאמרו כל העם אשר בשער
והזקנים עדים יתן יהוה את האשה הבאה
אל ביתך כרחל ולאה אשר בנו את בית
ישראל ועשה חיל באפרתה וקרא שם
בבית לחם׃ 12 ויהי בית פרץ אשר ילדה
תמר ליהודה מן הזרע אשר יתן יהוה
לך מן הנערה הזאת׃ 13 ויקח בעז את
רות ותהי לו לאשה ויבא אליה ויתן
יהוה לה הריון ותלד בן׃ 14 ותאמרנה
הנשים אל נעמי ברוך יהוה אשר לא
השבית לך גאל היום ויקרא שמו בישראל
׃ 15 והיה לך לנפש משיב ולכלכל את
שיבתך כי כלתך אשר אהבתך ילדתו
אשר היא טובה לך מן שבעת בנים׃
16 ותקח נעמי את הילד ותשתהו בחיק
ותהי לו לאומנת׃ 17 ותקראנה לו השכנות
שם לאמר יולד בן לנעמי ותקראנה שמו
עובד הוא אבי ישי אבי דוד׃ 18 ואלה
תולדות פרץ פרץ הוליד את חצרון׃
19 וחצרון הוליד את רם ורם הוליד את
עמינדב׃ 20 ועמינדב הוליד את נחשון
ונחשון הוליד את שלמון׃ 21 ושלמון
הוליד את בעז ובעז הוליד את עובד׃
22 ועובד הוליד את ישי וישי הוליד את
דוד׃

21 הנה אם אין אתם מאמינים
כי אני הוא אמן אמן אומר לכם
אם יאמר הר זה הסר והתנטש
אל הים לא יהיה לו כל צורך
22 ואם תאמינו בתפלה תקבלו
כל אשר תבקשו 23 ויבא אל
בית המקדש ובעת שהיה מתהלך
בהיכל באו אליו ראשי הכהנים
וזקני העם ויאמרו אליו בכח
מי אתה עושה כל אלה ומי נתן
לך את הכח הזה 24 ויען
ויאמר אליהם אף אני אשאל
אתכם דבר אחד ואם תגידו לי
אגיד לכם בכח מי אני עושה
כל אלה 25 הטבילת יוחנן
מאין היתה הלא מן השמים
אם מבני אדם ויתיעצו אל
נפשם לאמר אם נאמר מן
השמים יאמר לנו מדוע לא
האמנתם בו 26 ואם נאמר
מבני אדם ירגזו כי כל העם
יחשבו כי יוחנן נביא הוא
27 ויענו ויאמרו לא נדע
ויען אף הוא אמר אליהם
גם אני לא אגיד לכם בכח
מי אני עושה כל אלה 28 מה
אתם חושבים אדם אחד היה
לו שני בנים ויבא אל הראשון
ויאמר בני לך עבוד היום
בכרם שלי 29 ויען ויאמר
לא אלך אבל אחר כך נחם
ויבא 30 ויבא אל השני
ויאמר כן ויען ויאמר הנני
אדוני אלך 31 מי מן שני
אלה עשה את רצון אביו
ויאמרו הראשון ויאמר אליהם
אמן אמן אומר לכם המסים
והזונות יקדמו אתכם לבוא
אל מלכות אלהים 32 כי
יוחנן בא אליכם בדרך צדק
ולא האמנתם בו ואם המסים
והזונות האמינו בו אתם
לא נחמתם אחרי כן לא
האמנתם בו 33 שמעו
משל אחר היה איש בעל בית
אשר נטע כרם ויגדר אותו
מסביב ויחפר בו יקב ויבן
מגדל ויתן אותו לכורמים
ויסע אל ארץ רחוקה
34 ובעת הקציר שלח עבדיו
אל הכורמים לקחת את
פרי הכרם 35 ויתפשו
הכורמים את עבדיו ויכו
אחד ואת השני הרגו
ואת השלישי סקלו
36 ויוסף שלח עבדים
אחרים רבים מן הראשונים
ויעשו אותם הכורמים
כאשר עשו לראשונים
37 ואחרי כן שלח אליהם
את בנו לאמר אולי
יכבדו את בני 38 אבל
הכורמים כאשר ראו את
הבן אמרו אל רעיהם
הנה יורש העולם
בא הלכו ונקחהו
ונהרגהו ונירשה
39 ויתפשו אותו
ויוציאו אותו
מחוץ לכרם
ויהרגו אותו
40 ועתה
בבוא אדון הכרם
מה יעשה
לכורמים
41 אמרו
אליו
אל
רעים
רעים
יאבד
אבד
ואת
הכרם
יתן
לכורמים
אחרים
אשר
יתנו
לו
פרי
בעתו
42 ויאמר
אליהם
הלא
קראתם
בכתבי
הקדש
אבן
מאסו
הבנאים
היתה
לראש
פנה
מאת
יהוה
היתה
זאת
ונפלאה
בעיני
אדם
43 לכן
אמרתי
לכם
כי
יגרע
מכם
מלכות
אלהים
ותתן
לגוי
אחר
אשר
יעשה
פרי
מלכות
אלהים
44 ומי
אשר
יפול
אל
אבן
זאת
ישבר
ומי
אשר
תפול
עליו
תכתשנו
45 ויהי
כשמע
הכהנים
הגדולים
ופרושי
העם
את
משליו
ידעו
כי
אליהם
דבר
46 ויבקשו
לתפוס
אותו
אבל
יראו
מפני
העם
כי
כנביא
יחשבו
אותו
העם
22 ויען
ישוע
ויאמר
אליהם
שוב
אמר
מלכות
השמים
דומה
לאדם
מלך
אשר
עשה
חתונה
לבנו
2 ויקרא
אל
המסובים
ויאמר
3 ויבא
עבדיו
לקרא
אל
המסובים
לחתונה
ולא
רצו
לבוא
4 ויבא
עוד
עבדים
אחרים
לאמר
אל
המסובים
הנה
הכינותי
את
סעודתי
שורי
ומריאי
נשחטו
ומכל
הבקר
אין
מום
בכל
אשר
אתם
רואים
לכן
בואו
אל
החתונה
5 ולא
שמו
אנשי
העיר
לבם
לדבר
הזה
ויאמר
אל
עבדיו
6 ויבא
המלך
אל
אנשי
העיר
ויקרא
אל
אנשי
הבית
אשר
אין
בו
מום
7 ויבא
אל
אנשי
העיר
ויאבד
אבד
אלה
ואת
עירם
שרף
באש
8 אז
אמר
אל
עבדיו
הנה
מלאכת
החתונה
מוכנה
ואנשי
העיר
לא
הגיעו
לבוא
9 ועתה
לכו
אל
מבואות
הדרכים
ואל
כל
אשר
תמצאו
קראו
אל
החתונה
10 ויצאו
עבדים
אל
הדרכים
ויקבצו
אל
כל
אשר
מצאו
הן
רעים
הן
טובים
ותמלא
אולם
החתונה
מסובים
11 ויבא
המלך
לראות
את
המסובים
ויראה
שם
אדם
אחד
לבוש
בגדי
חתונה
12 ויאמר
אליו
רעי
איך
באת
הנה
ולא
לבשת
בגדי
חתונה
ויאלם
האדם
13 ויאמר
המלך
אל
משרתיו
אסרו
רגליו
וידיו
ותנו
אותו
אל
אפלה
החיצונה
שם
יהיה
בכי
וחרק
שנים
14 כי
רבים
הם
הנקראים
ומעטים
הם
הנבחרים
15 אז
הלכו
הפרושים
ויתיעצו
איך
יוקשו
את
המלך
בדבר
16 ויבאו
אליו
תלמידיהם
עם
אנשי
הורודוס
לאמר
רבי
אנחנו
יודעים
כי
אמת
אתה
ודרך
אלהים
בדרך
אמת
תלמד
ולא
תשא
פני
איש
כי
לא
תביט
אל
פני
אדם
17 אמור
נא
לנו
מה
דעתך
הראוי
לתת
מס
לקיסר
18 ויודע
ישוע
רעתם
ויאמר
אליהם
מדוע
תנסו
אותי
רשעים
19 הראו
לי
מטבע
המס
ויביאו
אליו
דינר
20 ויאמר
אליהם
למי
הדמות
הזאת
והכתובת
21 ויאמרו
לקיסר
ויאמר
אליהם
תנו
לקיסר
את
אשר
לקיסר
ואת
אשר
לאלהים
תנו
לאלהים
22 ויתמהו
מדברו
ויעזבו
אותו
ויסעו
לדרכם
23 ביום
ההוא
באו
אליו
הצדוקים
אשר
אמרו
אין
תחיה
לנפשות
ויאמרו
אליו
24 רבי
משה
אמר
אם
ימות
אדם
ולא
יהיה
לו
בן
ולקח
אשתו
אחיו
לו
לזרע
25 והנה
היו
אצלנו
שבעה
אחים
ראשון
לקח
אשה
ויבגוד
בה
ויבא
אל
אחיו
26 ואחרי
כן
לקח
אחיו
השני
ויבגוד
בה
ויבא
אל
אחיו
השלישי
27 ואחרי
כן
לקח
אחיו
הרביעי
ויבגוד
בה
ויבא
אל
אחיו
28 ובתחיה
אל
מי
מהם
תהיה
אשת
האשה
כי
כולם
לקחוה
לאשה
29 ויען
ישוע
ויאמר
אליהם
אתם
תועים
ולא
ידעתם
לא
את
הכתבים
ולא
את
כח
אלהים
30 כי
בתחיה
לא
יקחו
נשים
ולא
תנתן
נשים
לבעלים
כי
אם
יהיו
כמלאכי
השמים
31 ואל
תחיה
המתים
הלא
קראו
אליכם
אלהים
לאמר
32 אני
אלהי
אברהם
ואלהי
יצחק
ואלהי
יעקב
אמר
אלהים
לא
אלהי
המתים
כי
אם
אלהי
החיים
33 ויתמהו
כל
העם
מדברו
34 ויבאו
הפרושים
אל
הצדוקים
ויבאו
אל
מקום
אחד
35 ואחד
מהם
בעל
תורה
ויבא
לנסות
אותו
לאמר
36 רבי
איזה
הוא
הדבר
הגדול
בתורה
37 ויאמר
אליו
ישוע
אהבת
את
יהוה
אלהיך
בכל
לבבך
ובכל
נפשך
ובכל
מאדך
38 זאת
היא
המצוה
הגדולה
ראשונה
39 ושנית
לה
דומה
אהבת
את
רעך
כמוך
40 בשתי
המצות
אלה
תלויים
כל
התורה
והנביאים
41 ובהיות
הפרושים
יחדו
שאל
אותם
ישוע
42 לאמר
מה
דעתכם
על
המשיח
בן
מי
הוא
ויענו
אמרו
בן
דוד
הוא
43 ויאמר
אליהם
איך
יקרא
דוד
בשם
אדון
ויאמר
44 אמר
יהוה
לאדני
שב
לימיני
עד
אשית
אויביך
הדם
לרגליך
45 אם
כן
דוד
יקרא
לו
אדון
איך
הוא
בן
דוד
46 ולא
יכלו
לענות
אותו
דבר
ומן
היום
ההוא
לא
נמצא
איש
לנסות
אותו
23 אז
דבר
ישוע
אל
העם
ואל
תלמידיו
לאמר
2 על
מושב
משה
ישבו
הסופרים
והפרושים
3 לכן
כל
אשר
יצוו
אתכם
לשמר
שמרו
ועשו
אך
אל
מעשיהם
אל
תעשו
כי
הם
אומרים
ולא
יעשו
4 אגדו
אגדות
כבדות
ומשאות
כבדים
ויטלו
אל
כתפי
האדם
ולא
יאבה
לגעת
בהם
אפילו
בקצה
אצבעו
5 כל
מעשיהם
עשו
לראות
לעין
כל
אדם
ויגדילו
את
תפילין
ואת
ציציות
בגדיהם
6 ויאהבו
את
המקום
הראשון
בסעודות
ואת
הכסאות
הראשונים
בבתי
הכנסת
7 ואת
הברכות
בשוקים
ואת
הכנויים
מאת
בני
אדם
8 ואתם
אל
תקראו
לכם
רבי
רבי
כי
אחד
הוא
רבכם
ואתם
כולכם
אחים
9 ואל
תקראו
לכם
אב
בארץ
כי
אחד
הוא
אבינו
שבשמים
10 ואל
תקראו
לכם
מורים
כי
אחד
הוא
מורכם
המשיח
11 ומי
אשר
יגדל
בתוכם
יהי
לכם
לשרת
12 כי
כל
המגביה
את
עצמו
ישפל
ומי
אשר
ישפיל
את
עצמו
ירום
13 אבל
אי
לכם
הסופרים
והפרושים
אשר
אתם
סגרתם
את
מלכות
השמים
לפני
בני
אדם
אתם
לא
תכנסו
ואת
הנכנסים
לא
תניחו
לבוא
14 אי
לכם
הסופרים
והפרושים
אשר
אתם
אוכלים
בתי
אלמנות
ומראים
תפלה
ארוכה
לכן
תקבלו
דין
חמור
15 אי
לכם
הסופרים
והפרושים
אשר
אתם
סובבים
את
הים
ואת
היבשה
לעשות
גר
אחד
ואחרי
שנעשה
אתם
עושים
אותו
בן
גהנם
כפי
אשר
אתם
16 אי
לכם
מנהיגים
עורים
אשר
אתם
אומרים
אם
ישבע
אדם
בהיכל
אין
כלום
ואם
ישבע
אדם
בזהב
ההיכל
הרי
הוא
חייב
17 אולים
ועורים
אשר
מי
גדול
ההיכל
אם
הזהב
אם
ההיכל
המקדש
את
הזהב
18 ואם
אמר
אדם
בהיכל
אין
כלום
ואם
ישבע
אדם
בקרבן
אשר
על
המזבח
הרי
הוא
חייב
19 אולים
ועורים
אשר
מי
גדול
הקרבן
אם
המזבח
המקדש
את
הקרבן
20 ולכן
אמר
אדם
בהיכל
אין
כלום
ואם
ישבע
אדם
בקרבן
אשר
על
המזבח
הרי
הוא
חייב
21 והנה
אמר
אדם
אל
אדם
אל
תשבעו
בהיכל
אין
כלום
ואם
ישבע
אדם
בהיכל
אלהים
אשר
בתוכו
22 ואם
אמר
אדם
בכסא
אלהים
אין
כלום
ואם
ישבע
אדם
בכסא
אלהים
אשר
עליו
23 אי
לכם
הסופרים
והפרושים
אשר
אתם
מעשרים
את
הנענע
ואת
הקציר
ואת
הכמון
ואת
המתן
ואת
הכרשינה
ואת
הכרפס
ואת
הכמון

לא ידעתי כי אם אני ואבי ואמי
ואחותי ואחי ואחותי ואמי ואבי
4 ואמי ואבי ואחי ואחותי ואמי
ואבי ואמי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
5 ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
6 ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
7 ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
8 ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
9 ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
10 ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
11 ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
12 ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
13 ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
14 ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
15 ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
16 ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
17 ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
18 ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
19 ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
20 ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
21 ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
22 ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
23 ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
24 ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
25 ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי

8

8 ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
2 ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
3 ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
4 ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
5 ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
6 ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
7 ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
8 ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
9 ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
10 ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
11 ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
12 ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
13 ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
14 ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
15 ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
16 ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
17 ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
18 ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
19 ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
20 ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
21 ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
22 ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
23 ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
24 ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
25 ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי

36 ויענה איוב ויאמר 2 הלוא־אל מרים כחו
מי־יוכיח דרכו ומי־אמר לו פעלת עולה׃
37 זכר כי־תשגיא פעלו אשר שררו אנשים׃
38 כל־אדם בו חזו מרחוק יביטו אנוש׃
39 הן־אל גדול ולא־ידענוהו מספר שניו
לא־חקר׃

9

40 כי־יגרע נזלי־מים יזלו־גשם מטרתם׃
2 אם־שחק יגיעו אמרי־פי מי־יבחר־בם
3 אם־אדון לריב אל־ידע־לו כי־אם־לחנן
שופטי׃ 4 חכם־לב ואמיץ־כח מי־הקשה
אליו ושלם׃ 5 המעתיק הרים ולא ידעו
אשר־הפכם באפו׃ 6 המרגיז ארץ ממקומה
ועמודיה יתמוגגו׃ 7 האומר לחרס היה־ארץ
ולשמש ולכוכבים יחתם׃ 8 הנטה־שמים
לבדו ודורך גלי־ים׃ 9 עשה־אש דב כסיל
וכימה וחדרי תימן׃ 10 עשה גדלות עד־אין
חקר ונפלאות עד־אין מספר׃ 11 הן יעבר
עלי ולא אראה אחלף ולא־יצר־לו׃
12 הן יחתף מי־ישיבנו מי־יאמר אליו מה
תעשה׃ 13 אלוה לא־ישיב אפו תחתיו
שחו עזרי רהב׃ 14 אף כי־אני אענה אשיבנו
דברי׃ 15 אשר לא־אענה לו אתחנן
למשפטי׃ 16 אם־קראתי ויענני לא־אאמין
כי־יקשיב קולי׃ 17 אשר בשערה ישופני
והרבה פצעי חנם׃ 18 לא־נתן רוחי לשוב
כי־אם־הרויני מרורות׃ 19 אם־לכח אמיץ
הנה ואם־למשפט מי יעידני׃ 20 אם־אצדיק
פי ירשיעני אתם עקש׃ 21 תם־אני לא־אדע
נפשי אמאס בחיי׃ 22 אחת היא על־כן
אמרתי תם ורשע הוא׃ 23 אם־שוט פתאם
המית לעג לנקי׃ 24 ארץ נתנה ביד־רשע
פני שופטיה יכסה אם־לא אי־זה הוא׃
25 וימי אדלו מרוץ בלו־טוב לא יראו׃
26 חלפו כאניות גומא כנשר־אכל־לחם׃
27 אם־אמרתי אשכחה שיחי אעזבה
ואאירה פני׃ 28 יגרתי מכל־עצבותי
ידעתי כי לא תנקני׃ 29 אני רשע
למה־זה אגעתי׃ 30 אם־התרחצתי בשלג
ואזכה בבר כפי׃ 31 אז בשחת תטבלני
ותעבוני שלמי׃ 32 כי לא איש כמוני
אענה אבוא יחדו במשפט׃ 33 אין־בינינו
מוכיח ישת ידו על שנינו׃
34 יסר מעלי שבטו ואימתו אל־תבעתני׃
35 אדברה ולא אירא כי־לא־כן אנכי עמדי׃

10

1 נקט נפשי בחיי אעזבה עלי שיחי
אמרה לאל אל־תרשיעני הודיעני על־מה
תריבני׃ 2 הטוב לך כי תעשק כי־תמאס
יגיע כפיך ועל־עצת רשעים תאיר׃
3 הלעין בשר־אתה אם כראות אנוש תחזה׃
4 הימים אנוש אם כשנותיך אל־חקר׃
5 כי־תדרש לעון ותבקש לחטאתי׃
6 אם־כן ידעת כי לא־ארשע ומיד אין
מציל׃ 7 ידיך עצבוני ויכונני יחדו סביב
ותבלעני׃ 8 זכר־נא כי כחמר עשיתני
ואל־עפר תשיבני׃ 9 הלא כחלב תתיכני
וכגבינה תקפיאני׃ 10 עור ובשר תלבשני
ובעצמות וגדים תסכני׃ 11 חיים וחסד
עשית עמדי ופקדתך שמרה רוחי׃
12 אלה צפנת בלבבך ידעתי כי־זאת
עמך׃ 13 אם־חטאתי ונקיתני מעוני לא
תנקה׃ 14 אם־רשעתי אי־לי וצדקתי לא
אשא־ראש שבע־קלון וראה עניי׃
15 ואם־אצדק לא־אשא־ראש אם־אמלא
קלון וראה עניי׃ 16 ויגאה כשחל תצודני
ותשב־עוד תתהלל בי׃ 17 תחדש עדיך
נגדי ותרב כעסך עמדי חליפות וצבא׃
18 ולמה מרחם יצאתני ואגוע לא עין
תראני׃ 19 אהי כלא־היה מבטן אל־קבר
אובל׃ 20 הלא מעט ימי יחדל ובצר־לי
אבליגה׃ 21 בטרם אלך ולא־אשוב אל־ארץ
חשך וצלמות׃ 22 ארץ עפלה כמו־אפל
צלמות בלי־סדרים ותאיר כאפל׃

11

1 ויען צופר הנעמתי ואמר׃ 2 הרב
מלים לא יענה ואם־איש שפתים יצדק׃
3 בדיך מתים יחרישו ואין־מכלים
יבשת׃ 4 כי־אמרת זכי־לקחי ואני־בר
בעיניך׃ 5 ואולם מי־יתן אלוה ידבר
עמך ויפתח שפתיו עמך׃ 6 ויגד־לך
תעלמות חכמה כי־כפלים לתושיה ודע
כי־הנשה לך מעון׃ 7 הלחקר אלוה תמצא
אם־עד־תכלית שדי תמצא׃ 8 רמים־הם
שחק־מה תעמק מה־תדע׃ 9 ארכה מארץ
מדה ורחב מים׃ 10 אם־יחליף ויסגיר
ומי־ישיבנו׃ 11 כי־הוא־ידע מתי־שוא
וראה־און ולא־יתבונן׃ 12 ואיש־נבוב
יתלבב ופרא־עיר אדם יולד׃
13 אם־אתה הכינת לבבך ופרשת אליו
כפיך׃ 14 אם־און בידך הרחיקהו ואל־
יתן־בעולתה אהלים׃ 15 כי־אז תשא
פניך מום יהיה׃ 16 כי־אמל תשכח
עמל כמים עברו׃ 17 ומצהרים יקום
חלד בקר כצלמות׃ 18 ובטחת כי־יש
תקוה וחפרת לבטח׃ 19 ורבצת ואין
מחריד ורבו־פנים חלו־לך׃ 20 ועינים
רשעים תכלינה ומנוס אבד מהם ותקותם
מפח־נפש׃

12

1 ויען איוב ויאמר׃ 2 אמנם כי־אתם
עם־זאת ותמות חכמה׃ 3 גם־לי לב כמוכם
לא־אפל מי לא־יודע כאלה׃ 4 שחוק
לרעהו אהיה קורא לאל ויענהו שחוק
צדיק תם׃ 5 לפיד בז לעשתות נכון
מוכן לרגל מדחי׃ 6 שלוו אהלי שודדים
ובטוחים למרי אל אשר הביא אלוה בידו׃
7 אולם שאל־נא בהמות ותרינך עוף
השמים ויגד־לך׃ 8 או שיח לארץ ותרך
ויספרו־לך דגי הים׃ 9 מי לא־ידע בכל
אלה כי יד־יהוה עשתה זאת׃
10 אשר בידו נפש כל־חי ורוח כל־בשר
איש׃ 11 הלא־אזן מלין תבחן וחך לטעם
לו׃ 12 בישישים חכמה ואורך ימים
תבונה׃ 13 עמו חכמה וגבורה לו עצה
ותבונה׃ 14 הן יהרס ולא יבנה יסגר על־
איש ולא יפתח׃ 15 הן־יעצר במים
ויחרבום ושלחם ויהפכו־ארץ׃
16 עמו עז ותושיה לו שגג ומשגה לו׃
17 מוליך יועצים שלל ושופטי יהלל׃
18 מוסר מלכים התר ואזור חלצים אסר
בדי׃ 19 מוליך כהנים שלל ואיתנים
יסלף׃ 20 מסיר שפתי אמנים וטעם
זקנים יקח׃ 21 שפך בוז על־נדיבים
ומזיח אפיקים חלש׃ 22 גלה עמקות
מחשך ויוצא לאור צלמות׃ 23 מרבה
גוים ויאבדם משיח לגוים ויפיצם׃
24 מסיר לב ראשי־עם־הארץ ויתעם
בתהו לא דרך׃ 25 ימששו־חשך ולא־אור
ויתעם כשכור׃

ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· 2 ἡ δὲ γῆ ἦν
ἀόρατος καὶ ἀκατασκεύαστος καὶ σκότος ἐπάνω τῆς ἀβύσσου καὶ
πνεῦμα θεοῦ ἐπεφέρετο ἐπάνω τοῦ ὕδατος· καὶ εἶπεν ὁ θεὸς γενηθήτω
φῶς καὶ ἐγένετο φῶς· 3 καὶ εἶδεν ὁ θεὸς τὸ φῶς ὅτι καλόν· καὶ διεχώρισεν
ὁ θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ φωτὸς καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σκότους· 4 καὶ ἐκάλεσεν
ὁ θεὸς τὸ φῶς ἡμέραν καὶ τὸ σκότος ἐκάλεσεν νύκτα· καὶ ἐγένετο
ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωί· ἡμέρα μία· 5 καὶ εἶπεν ὁ θεὸς γενηθήτω
στερέωμα ἐν μέσῳ τοῦ ὕδατος καὶ διαχωρίζον ἀνὰ μέσον ὕδατος καὶ
ὕδατος· 6 καὶ ἐγένετο οὕτως· καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸ στερέωμα καὶ
διεχώρισεν ἀνὰ μέσον τοῦ ὕδατος τοῦ ὑπὸ τὸ στερέωμα καὶ ἀνὰ μέσον
τοῦ ὕδατος τοῦ ἐπάνω τοῦ στερεώματος· καὶ ἐγένετο οὕτως· 7 καὶ
ἐκάλεσεν ὁ θεὸς τὸ στερέωμα οὐρανόν· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ
ἐγένετο πρωί· ἡμέρα δευτέρα· 8 καὶ εἶπεν ὁ θεὸς συναχθήτω τὰ ὕδατα
τὰ ὑπὸ τὸν οὐρανὸν εἰς συναγωγὴν μίαν καὶ ὀφθήτω ἡ ξηρά· καὶ
ἐγένετο οὕτως· 9 καὶ ἐκάλεσεν ὁ θεὸς τὴν ξηρὰν γῆν καὶ τὴν
συναγωγὴν τῶν ὑδάτων ἐκάλεσεν θάλασσαν· καὶ εἶδεν ὁ θεὸς ὅτι καλόν·
10 καὶ εἶπεν ὁ θεὸς βλαστησάτω ἡ γῆ βοτάνην χόρτου σπείρον σπέρμα
κατὰ γένος καὶ καθ᾽ ὁμοιότητα καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπὸν οὗ
τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἐγένετο οὕτως·
11 καὶ ἐξήνεγκεν ἡ γῆ βοτάνην χόρτου σπείρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ
καθ᾽ ὁμοιότητα καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπὸν οὗ τὸ σπέρμα
αὐτοῦ ἐν αὐτῷ κατὰ γένος· καὶ εἶδεν ὁ θεὸς ὅτι καλόν· 12 καὶ
ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωί· ἡμέρα τρίτη· 13 καὶ εἶπεν ὁ θεὸς
γενηθήτω φωστῆρες ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ εἰς διαχωρίζειν
ἀνὰ μέσον τῆς ἡμέρας καὶ ἀνὰ μέσον τῆς νυκτὸς καὶ ἔστωσαν εἰς
σημεῖα καὶ καιροὺς καὶ ἡμέρας καὶ ἐνιαυτούς· 14 καὶ ἔστωσαν εἰς
φωστῆρας ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ καὶ φαινέτωσαν ἐπὶ τῆς
γῆς· καὶ ἐγένετο οὕτως· 15 καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς τοὺς δύο φωστῆρας
τοὺς μεγάλους τὸν φωστῆρα τὸν μέγαν εἰς ἀρχὰς ἡμέρας καὶ τὸν
φωστῆρα τὸν ἐλάσσονα εἰς ἀρχὰς νυκτὸς καὶ τοὺς ἀστέρας· 16 καὶ
ἔθετο αὐτοὺς ὁ θεὸς ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ καὶ φαίνειν ἐπὶ
τῆς γῆς· 17 καὶ ἄρχειν τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτὸς καὶ διαχωρίζειν
ἀνὰ μέσον τοῦ φωτὸς καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σκότους· καὶ εἶδεν ὁ θεὸς
ὅτι καλόν· 18 καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωί· ἡμέρα τετάρτη·
19 καὶ εἶπεν ὁ θεὸς ἐξαγαγέτω τὰ ὕδατα ἑρπετὰ ψυχῶν ζωσῶν καὶ
πετεινὰ πετόμενα ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ τὸ στερέωμα τοῦ οὐρανοῦ· καὶ
ἐγένετο οὕτως· 20 καὶ ἔπλασεν ὁ θεὸς τὰ κήτη τὰ μεγάλα καὶ πᾶσαν
ψυχὴν ζῴων ἑρπετῶν ἃ ἐξήγαγεν τὰ ὕδατα κατὰ γένη καὶ πάντα
πετεινὸν πτερωτὸν κατὰ γένος· καὶ εἶδεν ὁ θεὸς ὅτι καλόν· 21 καὶ
εὐλόγησεν αὐτὰ ὁ θεὸς λέγων αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε καὶ πλήρωσον
τὰ ὕδατα τὰ ἐν τῇ θαλάσσῃ καὶ τὰ πετεινὰ πληθυνέσθω ἐπὶ τῆς γῆς·
22 καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωί· ἡμέρα πέμπτη· καὶ εἶπεν
ὁ θεὸς ἐξαγαγέτω ἡ γῆ ψυχὴν ζῶσαν κατὰ γένος τετράποδα καὶ
ἑρπετὰ καὶ θηρία τῆς γῆς κατὰ γένος· καὶ ἐγένετο οὕτως· 23 καὶ
ἐποίησεν ὁ θεὸς τὰ θηρία τῆς γῆς κατὰ γένος καὶ τὰ κτήνη κατὰ
γένος καὶ πάντα τὰ ἑρπετὰ τῆς γῆς κατὰ γένος αὐτῶν· καὶ εἶδεν ὁ θεὸς
ὅτι καλόν· 24 καὶ εἶπεν ὁ θεὸς ποιήσωμεν ἄνθρωπον κατ᾽ εἰκόνα
καὶ καθ᾽ ὁμοίωσιν· καὶ ἀρχέτωσαν τῶν ἰχθύων τῆς θαλάσσης καὶ
τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῶν κτηνῶν καὶ πάσης τῆς γῆς καὶ
πάντων τῶν ἑρπετῶν τῶν ἑρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς· 25 καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς
τὸν ἄνθρωπον κατ᾽ εἰκόνα θεοῦ ἐποίησεν αὐτόν· ἄρσεν καὶ θῆλυ
ἐποίησεν αὐτούς· καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς ὁ θεὸς καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ θεὸς
αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε καὶ πλήρωσατε τὴν γῆν καὶ κατακυριεύσατε
αὐτῆς καὶ ἄρχετε τῶν ἰχθύων τῆς θαλάσσης καὶ τῶν πετεινῶν τοῦ
οὐρανοῦ καὶ πάντων τῶν κτηνῶν καὶ πάσης τῆς γῆς καὶ πάντων τῶν
ἑρπετῶν τῶν ἑρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς· 26 καὶ εἶπεν ὁ θεὸς ἰδοὺ δέδωκα
ὑμῖν πᾶν χόρτον σπόριμον σπέρμα ὃ ἐστὶν ἐπὶ προσώπου πάσης τῆς
γῆς καὶ πᾶν ξύλον ὃ ἔχει ἐν ἑαυτῷ καρπὸν σπερματικὸν σπέρματος
ὑμῖν ἔσται εἰς βρῶσιν· 27 καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τῆς γῆς καὶ πᾶσι τοῖς
πετεινοῖς τοῖς οὖσιν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ πᾶσι τοῖς ἑρπετοῖς τοῖς
ἑρπετοῖς ἐπὶ τῆς γῆς ἃ ἔχει πνοὴν ζωῆς πᾶν χόρτον χλωρὸν εἰς βρῶσιν·
καὶ ἐγένετο οὕτως· 28 καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς ὁ θεὸς καὶ εἶπεν αὐτοῖς
ὁ θεὸς αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε καὶ πλήρωσατε τὴν γῆν καὶ
κατακυριεύσατε αὐτῆς καὶ ἄρχετε τῶν ἰχθύων τῆς θαλάσσης καὶ τῶν
πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ πάντων τῶν κτηνῶν καὶ πάσης τῆς γῆς καὶ
πάντων τῶν ἑρπετῶν τῶν ἑρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς· 29 καὶ εἶπεν ὁ θεὸς
ἰδοὺ δέδωκα ὑμῖν πᾶν χόρτον σπόριμον σπέρμα ὃ ἐστὶν ἐπὶ προσώπου
πάσης τῆς γῆς καὶ πᾶν ξύλον ὃ ἔχει ἐν ἑαυτῷ καρπὸν σπερματικὸν
σπέρματος ὑμῖν ἔσται εἰς βρῶσιν· 30 καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τῆς γῆς
καὶ πᾶσι τοῖς πετεινοῖς τοῖς οὖσιν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ πᾶσι τοῖς
ἑρπετοῖς τοῖς ἑρπετοῖς ἐπὶ τῆς γῆς ἃ ἔχει πνοὴν ζωῆς πᾶν χόρτον
χλωρὸν εἰς βρῶσιν· καὶ ἐγένετο οὕτως· 31 καὶ εἶδεν ὁ θεὸς τὰ πάντα
ὅσα ἐποίησεν καὶ ἰδοὺ καλὰ λίαν· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο
πρωί· ἡμέρα ἕκτη· 32 καὶ συνετελέσθη ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ καὶ
πᾶς ὁ κόσμος αὐτῶν· 33 καὶ συνετέλεσεν ὁ θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ
τὰ ἔργα αὐτοῦ ἃ ἐποίησεν καὶ κατέπαυσεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ
ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ ἃ ἐποίησεν· 34 καὶ εὐλόγησεν ὁ θεὸς
τὴν ἡμέραν τὴν ἑβδόμην καὶ ἡγίασεν αὐτὴν ὅτι ἐν αὐτῇ κατέπαυσεν
ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ ἃ ἤρξατο ὁ θεὸς ποιῆσαι· 35 οὗτοι
οἱ λόγοι γενέσεως οὐρανοῦ καὶ γῆς ὅτε ἐγένετο ἐν ἡμέρᾳ ἐποίησεν
κύριος ὁ θεὸς γῆν καὶ οὐρανόν· 36 καὶ πᾶν χλωρὸν ἀγροῦ πρὸς τὸ μὴ
εἶναι ἐπὶ τῆς γῆς καὶ πᾶν χόρτον ἀγροῦ πρὸς τὸ μὴ ἀνατεῖλαι· οὐ γὰρ
ἔβρεξεν ὁ θεὸς ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἄνθρωπος οὐκ ἦν ἐργάζεσθαι τὴν γῆν·
ἀλλὰ πηγὴ ἀνεβίβαζεν ἐκ τῆς γῆς καὶ ἐπότιζεν πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς
γῆς· 37 καὶ ἔπλασεν ὁ θεὸς τὸν ἄνθρωπον χοῦν ἀπὸ τῆς γῆς καὶ
ἐνεφύσησεν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πνοὴν ζωῆς καὶ ἐγένετο ὁ ἄνθρωπος
εἰς ψυχὴν ζῶσαν· 38 καὶ ἐφύτευσεν ὁ θεὸς παράδεισον τρυφῆς ἀπ᾽
ἀρχῆς οὗ ἔθετο τὸν ἄνθρωπον ὃν ἔπλασεν· 39 καὶ ἐξανέτειλεν ὁ θεὸς
ἔτι ἐκ τῆς γῆς πᾶν ξύλον ὡραῖον ἰδεῖν καὶ καλὸν εἰς βρῶσιν καὶ
τὸ ξύλον τῆς ζωῆς ἐν μέσῳ τῷ παραδείσῳ καὶ τὸ ξύλον τοῦ εἰδέναι
καλὸν καὶ πονηρόν· 40 καὶ ἐξεπορεύετο ἐκ τῆς τρυφῆς ἐν τῷ παραδείσῳ
ἀρδεῖν τὸν παράδεισον· καὶ ἐκεῖθεν διαμερίζεται εἰς τὰς τέσσαρας
κεφαλάς· 41 ὄνομα τῷ ἑνὶ Φισών· οὗτος ὁ κυκλῶν πᾶσαν τὴν γῆν
Εὐιλάτ· ἐκεῖ ἡ χρυσὸς καὶ τὸ χρυσίον τὸ καλὸν τῆς γῆς ἐκείνης·
42 καὶ ἐκεῖ ἐστιν ἄνθρακες καὶ λίθος πολυτελὴς καὶ λίθος σμαραγδίτης·
43 καὶ ὄνομα τῷ δευτέρῳ ποταμῷ Γιών· οὗτος ὁ κυκλῶν πᾶσαν τὴν
γῆν Αἰθιοπίας· 44 καὶ ὁ ποταμὸς ὁ τρίτος Τίγρις· οὗτος ὁ πορευόμενος
κατὰ πρόσωπον Ἀσσυρίων· καὶ ὁ ποταμὸς ὁ τέταρτος Εὐφράτης·
45 καὶ ἔλαβεν ὁ θεὸς τὸν ἄνθρωπον ὃν ἔπλασεν καὶ ἔθετο αὐτὸν εἰς
τὸν παράδεισον τῆς τρυφῆς τοῦ ἐργάζεσθαι αὐτὸν καὶ φυλάσσειν
αὐτόν· 46 καὶ ἐνετείλατο ὁ θεὸς τῷ Ἀδὰμ λέγων ἀπὸ παντὸς ξύλου
τοῦ παραδείσου βρώσει φάγῃ· 47 ἀπὸ δὲ τοῦ ξύλου τοῦ γνωστικοῦ
καλοῦ καὶ πονηροῦ οὐ μὴ φάγῃς ἀπ᾽ αὐτοῦ· ἐν ἡμέρᾳ γὰρ ἣν ἂν
φάγῃς ἀπ᾽ αὐτοῦ θανάτῳ ἀποθανεῖσθε· 48 καὶ εἶπεν ὁ θεὸς ὁ κύριος
οὐκ ἀγαθὸν εἶναι τὸν ἄνθρωπον μόνον· ποιήσωμεν αὐτῷ βοηθὸν
κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ· 49 καὶ ἐπιβαλὼν ὕπνον ἐπὶ τὸν Ἀδὰμ καὶ
ἐκοιμήθη· καὶ ἔλαβεν μίαν τῶν πλευρῶν αὐτοῦ καὶ ἀνεπλήρωσεν
σάρκα ἀντ᾽ αὐτῆς· 50 καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὴν πλευρὰν ἣν ἔλαβεν
ἀπὸ τοῦ Ἀδὰμ εἰς γυναῖκα καὶ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ Ἀδὰμ· 51 καὶ εἶπεν
Ἀδὰμ τοῦτο νῦν ὀστοῦν ἐκ τῶν ὀστέων μου καὶ σὰρξ ἐκ τῆς σαρκός
μου· αὕτη κληθήσεται γυνὴ ὅτι ἐκ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἐλήφθη·
52 ἕνεκεν τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν
μητέρα καὶ κολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ ἔσονται οἱ δύο
εἰς σάρκα μίαν· 53 καὶ ἦν οἱ δύο γυμνοὶ ἀμφότεροι ὁ Ἀδὰμ καὶ ἡ
γυνὴ αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐνετρέποντο ἀλλήλους· 54 ὁ δὲ ὄφις ἦν φρονιμώτερος
πάντων τῶν κτηνῶν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς ἃ ἐποίησεν ὁ θεὸς ὁ κύριος
καὶ εἶπεν τῇ γυναικὶ ἰδοὺ ἐνετείλατο ὑμῖν ὁ θεὸς μὴ φαγεῖν ἀπὸ
παντὸς ξύλου τοῦ παραδείσου· 55 καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ τῷ ὄφει ἀπὸ τοῦ
καρποῦ τῶν ξύλων τοῦ παραδείσου φαγόμεθα· 56 ἀπὸ δὲ τοῦ καρποῦ
τοῦ ξύλου τοῦ ἐν μέσῳ τοῦ παραδείσου εἶπεν ὁ θεὸς οὐ μὴ φάγητε
ἀπ᾽ αὐτοῦ οὐδὲ μὴ ἅψασθε αὐτοῦ ἵνα μὴ ἀποθάνετε· 57 καὶ εἶπεν
ὁ ὄφις τῇ γυναικὶ οὐ θανάτῳ θανεῖσθε· 58 εἰδὼς γὰρ ὁ θεὸς ὅτι ἐὰν
φάγητε ἀπ᾽ αὐτοῦ ἀνοιγήσονται ὑμῶν οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ ἔσεσθε ὡς θεοὶ
γινώσκοντες καλὸν καὶ πονηρόν· 59 καὶ ἐφοβήθη ἡ γυνὴ τὸν θεὸν
καὶ ἔφυγεν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ· 60 καὶ ἔκρυψεν ἑαυτὸν ὁ Ἀδὰμ καὶ
ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἀπὸ προσώπου κυρίου τοῦ θεοῦ ἐν μέσῳ τῶν ξύλων
τοῦ παραδείσου· 61 καὶ ἐφώνησεν κύριος ὁ θεὸς τὸν Ἀδὰμ καὶ εἶπεν
αὐτῷ ποῦ εἶ· 62 καὶ εἶπεν φωνὴν σου ἤκουσα περιπατοῦντος ἐν τῷ
παραδείσῳ καὶ ἐφοβήθην ὅτι γυμνὸς εἰμι καὶ ἐκρύβην· 63 καὶ εἶπεν
τίς σοι ἀνήγγειλεν ὅτι γυμνὸς εἶ εἰ μὴ ἀπὸ τοῦ ξύλου τοῦ ἐξ ἐμοῦ
σοι ἐντειλάμενος μὴ φαγεῖν ἀπ᾽ αὐτοῦ φάγες καὶ φαγὼν ἔφαγες·
64 καὶ εἶπεν ὁ θεὸς τῷ Ἀδὰμ ὅτι ἐὰν ἀκούσῃς τῆς φωνῆς τῆς γυναικὸς
σου καὶ φάγῃς ἀπὸ τοῦ ξύλου τοῦ ἐξ ἐμοῦ σοι ἐντειλάμενος μὴ
φαγεῖν ἀπ᾽ αὐτοῦ ἐπικατάρατος ἡ γῆ ἐν τοῖς ἔργοις σου· ἐν λύπαις
φαγῇ πάντας τοὺς καρποὺς τῆς ζωῆς σου· 65 ἀκάνθας καὶ τριβόλους
ἀνατελεῖ σοι καὶ φαγῇ τὸν χόρτον τοῦ ἀγροῦ· 66 ἐν ἱδρῶσι τῆς
κεφαλῆς σου φαγῇ ἄρτον ἕως τοῦ ἀποστρέψαι σε εἰς τὴν γῆν ἐξ οὗ
ἐλήφθης· ὅτι γῆ εἶ καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ· 67 καὶ ἐκάλεσεν ὁ Ἀδὰμ
τὸ ὄνομα τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Εὐᾶ· ἡ γὰρ μήτηρ πάντων τῶν ζώντων
ἐστίν· 68 καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς ὁ κύριος τῷ Ἀδὰμ καὶ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ
χιτῶνας δερματίνους καὶ ἐνέδυσεν αὐτούς· 69 καὶ εἶπεν ὁ θεὸς ὁ κύριος
ἰδοὺ Ἀδὰμ γέγονεν ὡς εἷς ἐξ ἡμῶν γινώσκων καλὸν καὶ πονηρόν·
70 καὶ νῦν μὴ ἐκβάλῃ τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ λάβῃ καὶ φάγῃ καὶ ζήσεται
εἰς τὸν αἰῶνα· 71 καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτὸν ὁ θεὸς ἐκ τοῦ παραδείσου
τῆς τρυφῆς τοῦ ἐργάζεσθαι τὴν γῆν ἐξ οὗ ἐλήφθη· 72 καὶ ἐξέβαλεν
τὸν Ἀδὰμ καὶ κατῴκισεν αὐτὸν ἀπέναντι τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς
καὶ ἔθετο τὰ χερουβὶν καὶ τὴν φλογίνην ῥομφαίαν τὴν ἐκκαιομένην
τηροῦσαι τὴν ὁδὸν τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς· 73 καὶ ἐγνω Ἀδὰμ τὴν γυναῖκα
αὐτοῦ καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκεν τὸν Κάιν καὶ εἶπεν κτήσομαι ἄνθρωπον
διὰ κυρίου· 74 καὶ προσέθετο τεκεῖν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τὸν Ἄβελ·
καὶ ἦν Ἄβελ ποιμὴν προβάτων καὶ Κάιν ἦν ἐργαζόμενος γῆν·
75 καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ τεκεῖν τὸν Ἄβελ καὶ τὸν Κάιν ἐπιθυμεῖν
τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ· 76 καὶ ἐγένετο ἡμέρα τρίτη καὶ
ἔθυσεν Κάιν ἀπὸ τῶν καρπῶν τῆς γῆς θυσίαν τῷ κυρίῳ θεῷ· 77 καὶ
ἔθυσεν Ἄβελ καὶ αὐτὸς ἀπὸ τῶν πρωτοτόκων τῶν προβάτων αὐτοῦ
καὶ ἀπὸ τῶν στεάτων αὐτῶν· καὶ ἐπεῖδεν κύριος ὁ θεὸς ἐπὶ τὸν Ἄβελ
καὶ ἐπὶ τὰ δῶρα αὐτοῦ· 78 καὶ ἐπὶ τὸν Κάιν καὶ ἐπὶ τὰ δῶρα αὐτοῦ
οὐκ ἐπεῖδεν· καὶ ἐλυπήθη Κάιν λύπην μεγάλην καὶ ἐπέπεσεν τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ· 79 καὶ εἶπεν κύριος ὁ θεὸς πρὸς Κάιν διὰ τί
λελύπησαι καὶ διὰ τί ἐπέπεσεν σου τὸ πρόσωπον· 80 οὐκ ἐὰν καλῶς
προσενέγκῃς καὶ μὴ καλῶς διελῃς ἡμάρτες; ἡσύχασον· πρὸς σὲ
ἡ ἀπαρχὴ τῆς ἁμαρτίας· 81 καὶ ἐπιθυμήσεις αὐτῆς καὶ σὺ ἄρξεις
αὐτῆς· 82 καὶ εἶπεν Κάιν πρὸς Ἄβελ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ διελθωμεν
εἰς τὸν ἀγρόν· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἐν τῷ ἀγρῷ καὶ
ἐπανέστη Κάιν ἐπὶ Ἄβελ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ ἀπέκτεινεν αὐτὸν
ἐν τῷ ἀγρῷ· 83 καὶ εἶπεν κύριος ὁ θεὸς πρὸς Κάιν ποῦ ἐστιν Ἄβελ
ὁ ἀδελφὸς σου· καὶ εἶπεν οὐκ οἶδα· μὴ φύλαξ τοῦ ἀδελφοῦ μου
εἰμι ἐγώ; 84 καὶ εἶπεν κύριος ὁ θεὸς τί ἐποίησας τὸν ἀδελφόν σου
φωνὴ αἵματος τοῦ ἀδελφοῦ σου βοᾷ πρὸς με ἐκ τῆς γῆς· 85 καὶ νῦν
ἐπικατάρατος σὺ ἀπὸ τῆς γῆς ἣ ἀνοίξασα τὸ στόμα σου λαβεῖν τὸν
ἀδελφόν σου ἐκ τῶν χειρῶν σου· 86 ἐὰν γὰρ ἐργάσῃ τὴν γῆν οὐ μὴ
προσθῇ τοῦ δοῦναι τὴν ἰσχύν σου σοι· στεναζὼν καὶ τρέμων ἔσῃ
ἐπὶ τῆς γῆς· 87 καὶ εἶπεν Κάιν πρὸς κύριον τὸν θεὸν μεῖζον τὸ
ἁμάρτημά μου ἢ ἄφεσις· 88 ἰδοὺ ἐξέβαλες με σήμερον ἀπὸ προσώπου
σου καὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου κρυβήσομαι· καὶ ἔσομαι
στεναζὼν καὶ τρέμων ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἔσται πᾶς ὁ εὑρίσκων με
ἀποκτενεῖ με· 89 καὶ εἶπεν αὐτῷ κύριος ὁ θεὸς διὰ τοῦτο πᾶς ὁ
ἀποκτείνας Κάιν ἑπτὰ ἐκδικηθήσεται· καὶ ἔθετο κύριος ὁ θεὸς τῷ
Κάιν σημεῖον τοῦ μὴ ἀναιρεῖν αὐτὸν πᾶς ὁ εὑρίσκων αὐτόν· 90 καὶ
ἐξῆλθεν Κάιν ἀπὸ προσώπου κυρίου τοῦ θεοῦ καὶ ἐκατοικίσθη ἐν
γῇ Ναιδὰ κατὰ ἀνατολὰς Ἐδέμ· 91 καὶ ἔγνω Κάιν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ
καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκεν τὸν Ἐνὼχ καὶ ἐγένετο οἰκοδομῶν πόλιν
καὶ ἐπωνόμασεν τὸ ὄνομα τῆς πόλεως κατὰ τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ
Ἐνὼχ· 92 καὶ ἐγένετο τῷ Ἐνὼχ Γαιδὰδ καὶ Γαιδὰδ ἐγέννησεν τὸν
Μαιειαήλ καὶ Μαιειαὴλ ἐγέννησεν τὸν Μαθουσαήλ καὶ Μαθουσαὴλ
ἐγέννησεν τὸν Λάμεχ· 93 καὶ ἔλαβεν ἑαυτῷ Λάμεχ γυναῖκας ὄνομα
τῇ μιᾷ Ἀδὰ καὶ ὄνομα τῇ μιᾷ Σελλά· 94 καὶ ἔτεκεν Ἀδὰ τὸν Ἰωβὴλ
καὶ ἐγένετο οὗτος πατὴρ κατοικούντων σκηνὰς καὶ κτηνοτρόφων·
95 καὶ ὄνομα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ Ἰουβὴλ καὶ ἐγένετο οὗτος πατὴρ
κιθαριζόντων καὶ ἀυλούντων· 96 καὶ Σελλὰ ἔτεκεν τὸν Θοβὲλ τὸν
Κάιν καὶ ἐγένετο οὗτος διδάσκων πᾶν ἔργον χαλκοῦ καὶ σιδήρου·
καὶ ἀδελφὴ τοῦ Θοβὲλ ἦν Νοεμά· 97 καὶ ἔλαβεν Λάμεχ τὴν γυναῖκα
αὐτοῦ καὶ ἔτεκεν τὸν Νῶε καὶ εἶπεν οὗτος παρακαλέσει ἡμᾶς ἀπὸ
τῶν ἔργων ἡμῶν καὶ ἀπὸ τῶν πόνων τῶν χειρῶν ἡμῶν ἀπὸ τῆς γῆς
ἧς ἐπικατηράσατο κύριος ὁ θεὸς· 98 καὶ ἐγένετο ἡμέρας πολλὰς
καὶ ἔτεκεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας· 99 καὶ ἐγένετο πάντες οἱ ἄνθρωποι
οἱ ὄντες ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐγένετο ἀριθμὸς ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς
ἐπὶ τὸ πολύ· 100 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἀρχεσθαι τοὺς ἀνθρώπους
πολλοὺς ἐπὶ τῆς γῆς καὶ θυγατέρες ἐγένοντο πολλαὶ ἐν τῇ γῇ
ἐκείνῃ· 101 καὶ ἐπιδόντες οἱ υἱοὶ τοῦ θεοῦ τὰς θυγατέρας τῶν
ἀνθρώπων ὅτι καλαί εἰσιν ἔλαβον ἑαυτοῖς γυναῖκας ἐξ πασῶν ὧν
ἐξελέξαντο· 102 καὶ εἶπεν κύριος ὁ θεὸς οὐ μὴ καταμείνῃ τὸ πνεῦμα
μου ἐν τοῖς ἀνθρώποις τούτοις εἰς τὸν αἰῶνα διὰ τὸ αὐτοὺς σάρκας
εἶναι· καὶ ἔσονται αἱ ἡμέραι αὐτῶν ἑκατὸν εἴκοσιν ἔτη· 103 καὶ
ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπὶ τῆς γῆς γίγαντες· καὶ μετὰ τὸ
ἐλθεῖν τοὺς υἱοὺς τοῦ θεοῦ πρὸς τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων
καὶ γεννᾶν αὐτοῖς ἐγένοντο οὗτοι οἱ γίγαντες οἱ ἀπ᾽ αἰῶνος
ἄνθρωποι ὀνομαστοί· 104 καὶ ἐγένετο πολλὴ κακία ἐπὶ τῆς γῆς
καὶ πᾶν ἐνθύμημα καρδίας ἀνθρώπου πονηρὸν ἐν παντὶ καιρῷ·
105 καὶ ἐνεθυμήθη ὁ θεὸς ὅτι ἐποίησεν τὸν ἄνθρωπον ἐπὶ τῆς γῆς
καὶ ἐνεθυμήθη ὅτι ἐποίησεν τὸν ἄνθρωπον ἐπὶ τῆς γῆς· 106 καὶ
ἐπόνεσεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ καὶ ἐπόνεσεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ
καὶ ἐπόνεσεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· 107 καὶ εἶπεν ὁ θεὸς ἐξαλείψω
τὸν ἄνθρωπον ὃν ἔκτισα ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς· 108 καὶ ἐξαλείψω
ἀπὸ τῆς γῆς ἀνθρώπους ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους καὶ ἑρπετῶν
καὶ πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ· ἐνεθυμήθη γὰρ ὅτι ἐποίησεν αὐτούς·
109 καὶ εὗρεν χάριν ἐνώπιον κυρίου τοῦ θεοῦ Νῶε υἱὸς Λάμεχ·
110 καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπὶ τῆς γῆς γίγαντες· καὶ μετὰ
τὸ ἐλθεῖν τοὺς υἱοὺς τοῦ θεοῦ πρὸς τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων
καὶ γεννᾶν αὐτοῖς ἐγένοντο οὗτοι οἱ γίγαντες οἱ ἀπ᾽ αἰῶνος
ἄνθρωποι ὀνομαστοί· 111 καὶ ἐγένετο πολλὴ κακία ἐπὶ τῆς γῆς
καὶ πᾶν ἐνθύμημα καρδίας ἀνθρώπου πονηρὸν ἐν παντὶ καιρῷ·
112 καὶ ἐνεθυμήθη ὁ θεὸς ὅτι ἐποίησεν τὸν ἄνθρωπον ἐπὶ τῆς γῆς
καὶ ἐνεθυμήθη ὅτι ἐποίησεν τὸν ἄνθρωπον ἐπὶ τῆς γῆς· 113 καὶ
ἐπόνεσεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ καὶ ἐπόνεσεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ
καὶ ἐπόνεσεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· 114 καὶ εἶπεν ὁ θεὸς ἐξαλείψω
τὸν ἄνθρωπον ὃν ἔκτισα ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς· 115 καὶ ἐξαλείψω
ἀπὸ τῆς γῆς ἀνθρώπους ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους καὶ ἑρπετῶν
καὶ πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ· ἐνεθυμήθη γὰρ ὅτι ἐποίησεν αὐτούς·
116 καὶ εὗρεν χάριν ἐνώπιον κυρίου τοῦ θεοῦ Νῶε υἱὸς Λάμεχ·

12

ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἤρξατο ὁ ἄνθρωπος πολλοὺς ἐπὶ τῆς γῆς καὶ
θυγατέρες ἐγένοντο αὐταῖς· 117 καὶ ἰδόντες οἱ υἱοὶ τοῦ θεοῦ τὰς
θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων ὅτι καλαί εἰσιν ἔλαβον ἑαυτοῖς γυναῖκας
ἐξ πασῶν ὧν ἐξελέξαντο· 118 καὶ εἶπεν κύριος ὁ θεὸς οὐ μὴ
καταμείνῃ τὸ πνεῦμα μου ἐν τοῖς ἀνθρώποις τούτοις εἰς τὸν αἰῶνα
διὰ τὸ αὐτοὺς σάρκας εἶναι· καὶ ἔσονται αἱ ἡμέραι αὐτῶν ἑκατὸν
εἴκοσιν ἔτη· 119 καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπὶ τῆς γῆς
γίγαντες· καὶ μετὰ τὸ ἐλθεῖν τοὺς υἱοὺς τοῦ θεοῦ πρὸς τὰς
θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων καὶ γεννᾶν αὐτοῖς ἐγένοντο οὗτοι οἱ
γίγαντες οἱ ἀπ᾽ αἰῶνος ἄνθρωποι ὀνομαστοί· 120 καὶ ἐγένετο
πολλὴ κακία ἐπὶ τῆς γῆς καὶ πᾶν ἐνθύμημα καρδίας ἀνθρώπου
πονηρὸν ἐν παντὶ καιρῷ· 121 καὶ ἐνεθυμήθη ὁ θεὸς ὅτι ἐποίησεν
τὸν ἄνθρωπον ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐνεθυμήθη ὅτι ἐποίησεν τὸν
ἄνθρωπον ἐπὶ τῆς γῆς· 122 καὶ ἐπόνεσεν ἐν τ

and the beast that was, and is not, and
shall ascend out of the bottomless pit,
and go into perdition: and they that
dwell on the earth shall wonder, whose
names were not written in the book of
life from the foundation of the world,
when they behold the beast that was,
and is not, and yet is. 9 If any man
have an ear, let him hear. 10 He that
leadeth into captivity, shall go into
captivity: he that killeth with the
sword, must be killed with the sword.
Here is the patience and the faith of
the saints. 11 And I beheld another
beast coming up out of the earth;
and he had two horns like unto a
lamb, and he spake as a dragon.
12 And he exercisetha all the power
of the first beast before him, and
causeth the earth and them which
dwell therein to worship the first
beast, whose deadly wound was healed.
13 He doeth great wonders, so that
he maketh fire come down from
heaven on the earth in the sight of
men, 14 And deceiveth them that
dwell on the earth by the means of
those miracles which he had power
to do in the sight of the beast;
saying to them that dwell on the
earth, that they should make an
image to the beast, which had the
wound by a sword, and did live.
15 And he had power to give life
unto the image of the beast, that
the image of the beast should both
speak, and cause that as many as
would not worship the image of the
beast should be killed. 16 And he
causeth all, both small and great,
rich and poor, free and bond,
to receive a mark in their right
hand, or in their foreheads:
17 And that no man might buy or
sell, save he that had the mark,
or the name of the beast, or the
number of his name. 18 Here is
wisdom. Let him that hath
understanding count the number of
the beast: for it is the number of
a man; and his number is six
hundred threescore and six.

14 And I looked, and lo, a
Lamb stood on the mount Sion,
and with him an hundred forty and
four thousand, having his father's
name written in their foreheads.
2 And I heard a voice from heaven,
as the voice of many waters, and
as the voice of a great thunder:
and I heard the voice of harpers
harping with their harps:
3 And they sung as it were a new
song before the throne, and before
the four beasts, and the elders:
and no man could learn that song
but the hundred and forty and four
thousand, which were redeemed
from the earth. 4 These are they
which were not defiled with women;
for they are virgins. These are
they which follow the Lamb
wherever he goes. These were
redeemed from among men, being
the firstfruits unto God and to
the Lamb. 5 And in their mouth
was found no guile: for they are
without fault before the throne
of God. 6 And I saw another
angel fly in the midst of heaven,
having the everlasting gospel to
preach unto them that dwell on
the earth, and to every nation,
and kindred, and tongue, and
people, 7 Saying with a loud
voice, Fear God, and give glory
to him; for the hour of his
judgment is come: and worship
him that made heaven, and earth,
and the sea, and the fountains
of waters. 8 And there followed
another angel, saying, Babylon
is fallen, is fallen, that great
city, because she made all
nations drink of the wine of the
wrath of her fornication.
9 And the third angel followed
them, saying with a loud voice,
If any man worship the beast and
his image, and receive his mark
in his forehead, or in his hand,
10 The same shall drink of the
wine of the wrath of God, which
is poured out without mixture
into the cup of his indignation;
and he shall be tormented with
fire and brimstone in the sight
of the holy angels, and in the
presence of the Lamb: 11 And
the smoke of their torment
ascendeth up for ever and ever:
and they have no rest day and
night, who worship the beast and
his image, and whosoever receive
the mark of his name. 12 Here is
the patience of the saints:
here are they that keep the
commandments of God, and the
faith of Jesus. 13 And I heard
a voice from heaven saying unto
me, Write, Blessed are the dead
which die in the Lord from
henceforth: Yea, saith the
Spirit, that they may rest from
their labours; and their works
do follow them. 14 And I looked,
and behold a white cloud, and
upon the cloud one sat like unto
the Son of man, having on his
head a golden crown, and in his
hand a sharp sickle. 15 And
another angel came out of the
temple, crying with a loud voice
to him that sat on the cloud,
Thrust in thy sickle, and reap:
for the time is come for thee to
reap; for the harvest of the
earth is ripe. 16 And he that
sat on the cloud thrust in his
sickle on the earth; and the
earth was reaped. 17 And another
angel came out of the temple
which is in heaven, he also
having a sharp sickle.
18 And another angel came out
from the altar, which had power
over fire; and cried with a loud
cry to him that had the sharp
sickle, saying, Thrust in thy
sharp sickle, and gather the
clusters of the vine of the
earth; for her grapes are fully
ripe. 19 And the angel thrust
in his sickle into the earth,
and gathered the vine of the
earth, and cast it into the
great winepress of the wrath of
God. 20 And the winepress was
trodden without the city, and
there came blood out of the
winepress, even unto the horse
bridles, by the space of a
thousand and six hundred furlongs.

15 And I saw another
sign in heaven, great and
marvellous, seven angels having
the seven last plagues; for in
them is filled up the wrath of
God. 2 And I saw as it were a
sea of glass mingled with fire:
and them that had gotten the
victory over the beast, and over
his image, and over his mark,
and over the number of his name,
stand on the sea of glass, having
the harps of God. 3 And they
sing the song of Moses the
servant of God, and the song of
the Lamb, saying, Great and
marvellous are thy works, Lord
God almighty; just and true are
thy ways, thou King of saints.
4 Who shall not fear thee, O
Lord, and glorify thy name?
for thou only art holy: for all
nations shall come and worship
before thee; for thy judgments
are made manifest. 5 And after
that I looked, and, behold, the
temple of the tabernacle of the
testimony in heaven was opened:
6 And the seven angels came out
of the temple, having the seven
plagues, clothed in pure and
white linen, and having their
breasts girded with golden
girdles. 7 And one of the four
beasts gave unto the seven
angels seven golden vials full
of the wrath of God, who liveth
for ever and ever. 8 And the
temple was filled with smoke
from the glory of God, and from
his power; and no man was able
to enter into the temple, till
the seven plagues of the seven
angels were fulfilled.

בעלמא דעתיד לבא ולחיי עולם הבא׃ 16 אמן׃ יהי רצון מלפני אבי שבשמים
שיבנה בית המקדש במהרה בימינו ונזכה לעלות לרגל לראות בנעימות ה׳
ולבקר בהיכלו׃ 17 אמן׃ יהי רצון מלפני אבי שבשמים שיבנה בית המקדש
במהרה בימינו ונזכה לעלות לרגל לראות בנעימות ה׳ ולבקר בהיכלו׃ 18 אמן׃ כל
הנר שיהא בו שמן ופתילה ודולק בתוך שלש שעות ביום ואינו מכבה אלא
בכדי שיראה בו אור׃ 19 בשבת אין מדליקין אלא נר של שמן ובמקום שאין
שמן אין מדליקין אלא נר שעוה׳ ובמקום שאין נר שעוה׳ אין מדליקין אלא
פתילה דקה׳ ובמקום שאין פתילה דקה׳ אין מדליקין אלא פתילה עבה׳
ובמקום שאין פתילה עבה׳ אין מדליקין אלא נר שעוה׳ ובמקום שאין נר
שעוה׳ אין מדליקין אלא נר שמן׳ ובמקום שאין נר שמן

1 Paulos doulos Christou Iēsou klētos apostolos aphōrismenos eis euangelion theou 2 ho proepēngeilato dia tōn prophētōn autou en graphais hagiais peri tou huiou autou tou genomenou ex spermatos Dauid kata sarka 3 tou horisthentos huiou theou en dunamei kata pneuma hagiōsunēs ex anastaseōs nekrōn Iēsou Christou tou kuriou hēmōn 4 di ou elabomen charin kai apostolēn eis hupakoēn pisteōs en pasin tois ethnesin huper tou onomatos autou 5 en hois este kai humeis klētoi Iēsou Christou 6 pasin tois ousin en Rōmē agapētois theou klētois hagiois charis humin kai eirēnē apo theou patros hēmōn kai kuriou Iēsou Christou 7 Prōton men eucharistō tō theō mou di' Iēsou Christou peri pantōn humōn hoti hē pistis humōn katangelletai en holō tō kosmō 8 martus gar moi estin ho theos hō latreuō en tō pneumati mou en tō euangeliō tou huiou autou hōs adialeptōs echō humōn mneian 9 aei en pasais tais proseukais mou deomai ei pōs ēdē pote euodōthēsomai en tō thelēmati tou theou elthein pros humas 10 dēlon hoti ouk estin ho theos adikos epilathesthai tou onomatos humōn hoti ēgapēsen hēmas kai ouk estin hēmōn ho theos 11 epipothō gar idein humas hina metadōmi charisma humin pneumatikon eis to stērichthēnai humas 12 toutesti sumparaklēthēnai en humin dia tēs en allēlois pisteōs humōn te kai emēs 13 ou thelō de humas agnoein adelphoi hoti polakis prothēmēn elthein pros humas kai ekōlithēn achri tou deuro hina tina karpon labō kai en humin kathōs kai en tois loipois ethnesin 14 Hellēsi te kai barbarois sophois te kai anoētois opheiletēs eimi 15 houtōs to kat' emē prothumon kai humin tois en Rōmē euangelisasthai 16 ou gar epaischunomai to euangelion dunamis gar estin theou eis sōtērian panti tōi pisteuonti Ioudaiōi te prōton kai Hellēni 17 dikaiosunē gar theou en autōi apokaluptetai ex pisteōs eis pistin kathōs gegraptai ho de dikaios ex pisteōs zēsetai 18 Apokaluptetai gar orgē theou ap' ouranou epi pasan asebeian kai adikian anthrōpōn tōn tēn alētheian en adikiai katechontōn 19 dioti to gnōstonon tou theou phanerōn estin en autois ho theosephanerōsen autois 20 ta gar aoata autou apo ktiseōs kosmou tois poiēmasin noumenē kathorātai hē te aidios autou dunamis kai theiotēs eis to einai autous anapologētous 21 dioti gnontes ton theon ouch hōs theon edoxasan ē eucharistēsan alla emataiōthēsan en tois dialogismois autōn kai eskotisthē hē asunetos autōn kardia 22 phaskontes einai sophoi emōranthēsan 23 kai ēllaxan tēn doxan tou aphthartou theou en homoiōmati eikonos phthartou anthrōpou kai peteinōn kai tetraposōn kai herpetōn 24 Dio paredōken autous ho theos en tais epithumiais tōn kardiōn autōn eis akatharsian tou atimazesthai ta sōmata autōn en autois 25 hoitines metēllaxan tēn alētheian tou theou en tōi pseudei kai esebasthēsan kai elatreusan tēi ktisei para ton ktisanta hos estin eulogētos eis tous aiōnas amēn 26 Dia touto paredōken autous ho theos eis pathē atimias hai te gar thēleiai autōn metēllaxan tēn phusikēn chrēsin eis tēn para phusin 27 homoiōs te kai hoi arsenes aphentes tēn phusikēn chrēsin tēs thēleias eis allēlous arsesin en arsesi tēn aischēmosunēn katergazomenoi kai tēn antimisthian hēn edei tēs planēs autōn en heautois apolambanontes 28 Kathōs ouk edokimasan tēn epignōsin echein theon, paredōken autous ho theos eis adokimon noun poiein ta mē kathēkonta

9 ܡܛܠ ܕܐܝܟ ܕܐܢܫܐ ܕܚܛܝܐ ܠܐܠܗܐ ܕܚܝܐ ܗܘܐ ܠܗ ܠܡܬܝܗܒ
ܠܗ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ

הנביאים בשמי לאמר לא שלחתים ולא צויתים
לא דברתי אליהם חזון שקר וקסם ואלילה
ותרמית לבם הם נבאים לכם 14 לכן כה אמר
יהוה על הנביאים אשר הם נבאים בשמי
ואני לא שלחתים והם אמרים חרב ורעב לא
יהיה בארץ הזאת בחרב וברעב יתמו הנביאים
ההם 15 והעם אשר הם נבאים להם יהיו
מושלכים בחוצות ירושלם מפני הרעב והחרב
ואין מקבר להם הם ונשיהם ובניהם ובנותיהם
16 ושפכתי עליהם רעתם לא אמצא מי
יקבר אותם הם ונשיהם ובניהם ובנותיהם
17 ודברת אליהם את הדבר הזה תרדנה
עיני דמעה לילה ויומם ואל תדומנה כי
שבר גדול נשברה בתולת בת עמי מכה
נחלה מאד 18 אם יצאתי השדה והנה חללי
חרב ואם באתי העיר והנה חבלי רעב
גם נביא גם כהן סחרו אל ארץ לא ידעו
19 המאס מאסת את יהודה אם בציון
געלה נפשך מדוע הכיתנו ואין לנו מרפא
לשלום ואין טוב לעת מרפא 20 ידענו
יהוה רשענו עון אבתינו כי חטאנו לך
21 אל תנאץ למען שמך אל תנבל כסא
כבודך זכר אל תפר בריתך אתנו 22 היש
בהבלי הגוים מגשמים ואם השמים יתנו
רבבים הלא אתה הוא יהוה אלהינו ונקוך
כי עשית את כל אלה

7

ויאמר יהוה אלי אל תתפלל בעד העם
הזה לטובה 2 כי אם צמו אינני שומע
אל רנתם ואם העלו עולה ומנחה לא
ארצה כי אם בחרב וברעב ובדבר אני
מכלה אותם 3 ופקדתי עליהם ארבעה
משפחות נאם יהוה את החרב להרג
ואת הכלבים לסחב ואת עוף השמים
ואת בהמת הארץ לאכל ולשחת 4 והיה
לזועה לכל ממלכות הארץ על חזקיה
בן חלקיה מלך יהודה על אשר עשה
בירושלם 5 כי מי יחמל עליך ירושלם
ומי ינוד לך ומי יסור לשאל לשלום
אתך 6 אתה נטשתני נאם יהוה אחור
תלכי והאט ידי עליך ואשחיתך נלאיתי
הנחם 7 ואזרה אותם בזרה בשערי הארץ
שכלתי עמי מדרכיהם לא שבו 8 רבו
לי מחולליהם כחול הים נשאו אם
שדד לצהרים הפלתי עליהם אם בוקר
פתאם הפלתי עליו בהלות ואימים
9 האמללה ילדה שבעה אפסה נפשה
בא שמשה בעוד יומם הובשה והחפרה
מאד יתר חרבם אתן לפני אויביהם
נאם יהוה 10 אוי לי אמי כי ילדתני
איש ריב ואיש מדון לכל הארץ לא
נשיתי ולא נשו בי כל מקללני
11 אמר יהוה אם לא שרתיך לטובה
אם לא הפגעתי באויב בעת רעה
ובעת צרה 12 הרעה ברזל מברזל
צפון ונחושה 13 חילך ואוצרותיך
לבז אתן בלא מחיר ובכל חטאתיך
ובכל גבולך 14 והעבירתי את אויביך
בארץ אשר לא ידעת כי אש קדחה
באפי עליכם תוקד 15 יהוה אתה ידעת
זכרני ופקדני והנקם לי מרדפי
אל תקח לארך אפך דע שאתי חרפה
16 נמצאו דבריך ואכלם היה דבריך
לי לשון לבי כי נקרא שמך עלי
יהוה אלהי צבאות 17 לא ישבתי
בסוד משחקים ואגיל מפני יד
עליך לבדי אשב כי זעם מלאתני
18 למה היה כאבי נצחי ומכתי אנושה
מרפא מאנה הלך תהיה לי כאכזב
מים לא נאמנים 19 לכן כה אמר
יהוה אם תשוב ואשיבך לפני תעמד
ואם תוציא יקר מזולל כפי תהיה
אל השבם אליהם ואתה לא תשוב
אליהם 20 ונתתיך לעם הזה לחומת
נחושת בצר ונלחמו אליך ולא
יוכלו לך כי אתך אני להושיעך
ולהצילך נאם יהוה 21 והצלתיך מיד
רעים ופדיתיך מכף עריצים

ᴀᴅᴀᴍ ᴡᴀꜱ ᴛᴡᴇɴᴛʏ-ᴏɴᴇ ʏᴇᴀʀꜱ ᴏʟᴅ ᴡʜᴇɴ ʜᴇ ᴡᴀꜱ ᴍᴀᴅᴇ ᴀ ᴄᴏᴘʏ ᴏꜱ ᴛʜᴇ ᴍᴀᴊᴇꜱᴛʏ ᴏꜱ ᴛʜᴇ ᴋɪɴɢ ᴏꜱ ᴀʟʟ ᴛʜᴇ ᴋɪɴɢᴅᴏᴍꜱ ᴏꜱ ᴛʜᴇ ᴇᴀʀᴛʜ ᴀꜱ ᴀ ᴍᴇᴍᴏʀɪᴀʟ ᴏꜱ ᴛʜᴇ ᴅᴀʏ ᴛʜᴀᴛ ʜᴇ ᴡᴀꜱ ᴄʀᴏᴡɴᴇᴅ ᴀᴛ ᴀᴘᴏᴘʟᴇᴘᴛʜᴏɴ. ᴛʜᴇ ᴍᴀᴋᴇʀ ᴏꜱ ᴛʜᴇ ᴄʀᴏᴡɴ ᴡᴀꜱ ᴀ ᴄᴏᴍᴍᴏɴᴇʀ ᴏꜱ ᴛʜᴇ ᴍᴀʀᴋᴇᴛ ᴀᴛ ᴛʜᴇ ᴛɪᴍᴇ ᴏꜱ ᴛʜᴇ ᴅᴇᴀᴛʜ ᴏꜱ ᴀᴅᴀᴍ. ᴛʜᴇ ᴄʀᴏᴡɴ ᴡᴀꜱ ᴍᴀᴅᴇ ᴏꜱ ᴀ ᴍᴀᴛᴇʀɪᴀʟ ᴛʜᴀᴛ ᴄᴏᴜʟᴅ ɴᴏᴛ ʙᴇ ᴅᴇꜱᴛʀᴏʏᴇᴅ ʙʏ ᴅᴇᴀᴛʜ, ᴀɴᴅ ᴛʜᴜꜱ ᴡᴀꜱ ᴀ ᴄᴏᴍᴍᴏɴᴇʀ ᴏꜱ ᴛʜᴇ ᴅᴀʏ. ᴛʜᴇ ᴄʀᴏᴡɴ ᴡᴀꜱ ᴀ ᴄᴏᴍᴍᴏɴᴇʀ ᴏꜱ ᴛʜᴇ ᴍᴀʀᴋᴇᴛ ᴀᴛ ᴛʜᴇ ᴛɪᴍᴇ ᴏꜱ ᴛʜᴇ ᴅᴇᴀᴛʜ ᴏꜱ ᴀᴅᴀᴍ. ᴛʜᴇ ᴄʀᴏᴡɴ ᴡᴀꜱ ᴍᴀᴅᴇ ᴏꜱ ᴀ ᴍᴀᴛᴇʀɪᴀʟ ᴛʜᴀᴛ ᴄᴏᴜʟᴅ ɴᴏᴛ ʙᴇ ᴅᴇꜱᴛʀᴏʏᴇᴅ ʙʏ ᴅᴇᴀᴛʜ, ᴀɴᴅ ᴛʜᴜꜱ

מלאכי ב

1 ועתה אליכם הכהנים המצות הזאת
2 אם לא תשמעו ואם לא תשיתו
לב לתת כבוד לשמי אמר יהוה
צבאות ושלחתי בכם את המארה
ואת ברכתיכם ארה גם ארתיה
כי אינכם שמים על לב
3 הנני גערה לכם את הזרע
ופרשתי פרש על פניכם פרש
חגיכם ונשא אתכם אליו
4 וידעתם כי שלחתי אתכם
המצוה הזאת להיות בריתי
את לוי אמר יהוה צבאות
5 בריתי היתה אתו החיים
והשלום ואתנם לו מורא
ויירא אותי ומפני שמי
נחת הוא
6 תורת אמת היתה בפיהו
ועולה לא נמצא בשפתיו
בשלום ובמישור הלך אתי
ורבים השיב מעון
7 כי שפתי כהן ישמרו דעת
ותורה יבקשו מפיהו
כי מלאך יהוה צבאות הוא
8 ואתם סרתם מן הדרך
הכשלתם רבים בתורה
שחתתם ברית לוי אמר
יהוה צבאות
9 וגם אני נתתי אתכם
נבזים ושפלים לכל העם
כפי אשר אינכם שמרים את
דרכי ונשאתם פנים בתורה
10 הלא אב אחד לכלנו
הלא אל אחד בראנו
מדוע נבגד איש באחיו
לחלל ברית אבתינו
11 בגדה יהודה
ותועבה נעשתה בישראל
ובירושלים כי חלל יהוה
קדש אהב ובעל בת אל נכר
12 יכרת יהוה לאיש אשר
יעשנה ער ועונה מאהלי יעקב
ומגיש מנחה ליהוה צבאות
13 זאת שנית תכסו דמעות
את מזבח יהוה בבכי ואנקה
מאין עוד פנות אל המנחה
ולקחת רצון מידכם
14 ואמרתם על מה על כי
יהוה העיד בינך ובין אשת
נעוריך אשר אתה בגדת בה
ואת חברתך ואשת בריתך
15 הלא אחד עשה ושאר רוח
לו ומה האחד מבקש זרע אלהים
ונשמרתם ברוחכם ואיש אל
תבגד בנעוריך
16 כי שנא שלח אמר יהוה
אלהי ישראל וכסה חמס על
לבושו אמר יהוה צבאות
ונשמרתם ברוחכם ולא תבגדו
17 הוגעתם יהוה בדבריכם
ואמרתם במה הוגענו באמרכם
כל עשה רע טוב הוא בעיני יהוה
ובהם הוא חפץ או איה אלהי
המשפט
3 הנני שלח מלאכי
ופנה דרך לפני והאדון אשר
אתם מבקשים יבא אל היכלו
ומלאך הברית אשר אתם חפצים
הנה בא אמר יהוה צבאות
2 ומי מכיל את יום בואו
ומי העמד בהראותו כי הוא
כאש צורף וכבורסי מכבסים
3 וישב צורף וטהר כסף
וטהר את בני לוי וזקק אותם
כזהב וככסף והיו ליהוה
מגישי מנחה בצדקה
4 וערבה יהודה וירושלים
לפני יהוה כימי עולם וכשנים
קדמוניות
5 וקרבתי אליכם למשפט
והיה מהר עד לעד בעל דבר
בנאפים ובשבועת שקר
ובעשקי שכר שכיר אלמנה
ויתום ונטי גר ולא יראו
אותי אמר יהוה צבאות
6 כי אני יהוה לא שניתי
ואתם בני יעקב לא כלתם
7 למן ימי אבתיכם סרתם
מחקי ולא שמרתם שובו אלי
ואשובה אליכם אמר יהוה
צבאות ואמרתם במה נשוב
8 היקבע אדם אלהים כי אתם
קבעים אותי ואמרתם במה
קבעתיך המעשר והתרומה
9 בארה אתם נארים והגוי כלו
קבעים אותי
10 הבו את כל המעשר אל
בית האוצר ויהי טרף בביתי
ובחנו נא בזאת אמר יהוה
צבאות אם לא אפתח לכם
את ארבות השמים והריקתי
לכם ברכה עד בלי די
11 וגערתי לכם באכל ולא
ישחית לכם את פרי האדמה
ולא תשכל לכם הגפן בשדה
אמר יהוה צבאות
12 ואשרו אתכם כל הגוים
כי תהיו אתם ארץ חפץ
אמר יהוה צבאות
13 חזקו עלי דבריכם אמר
יהוה ואמרתם מה נדברנו
עליך
14 אמרתם שוא עבד אלהים
ומה בצע כי שמרנו משמרתו
וכי הלכנו קדרנית מפני יהוה
צבאות
15 ועתה אנחנו מאשרים זדים
גם נבנו עשי רשעה גם בחנו
אלהים ויפלטו
16 אז נדברו יראי יהוה
איש אל רעהו ויקשב יהוה
וישמע ויכתב ספר זכרון
לפניו ליראי יהוה ולחשבי
שמו
17 והיו לי אמר יהוה צבאות
ביום אעשה סגלה וחמלתי
אותם כאשר יחמל איש על
בנו העבד אותו
18 ושבתם וראיתם בין צדיק
לרשע בין עבד אלהים לאשר
לא עבדו
4 כי הנה היום בא בער כתנור
והיו כל זדים וכל עשי רשעה
קש ולהט אותם היום הבא
אמר יהוה צבאות אשר לא
יעזב להם שרש וענף
2 ולכם יראי שמי תזרח שמש
צדקה ומרפא בכנפיה ויצאתם
ופשתם כעגלי מרבק
3 ורמסתם רשעים כי יהיו
אפר תחת כפות רגליכם ביום
אשר אני עשה אמר יהוה
צבאות
4 זכרו תורת משה עבדי
אשר צויתי אתו בחרב על כל
ישראל חקים ומשפטים
5 הנה אנכי שלח לכם את
אליה הנביא לפני בוא יום
יהוה הגדול והנורא
6 והשיב לב אבות על בנים
ולב בנים על אבתם פן אבא
והכיתי את הארץ חרם
מלאכי ב

1 ועתה אליכם הכהנים המצות הזאת
2 אם לא תשמעו ואם לא תשיתו
לב לתת כבוד לשמי אמר יהוה
צבאות ושלחתי בכם את המארה
ואת ברכתיכם ארה גם ארתיה
כי אינכם שמים על לב
3 הנני גערה לכם את הזרע
ופרשתי פרש על פניכם פרש
חגיכם ונשא אתכם אליו
4 וידעתם כי שלחתי אתכם
המצוה הזאת להיות בריתי
את לוי אמר יהוה צבאות
5 בריתי היתה אתו החיים
והשלום ואתנם לו מורא
ויירא אותי ומפני שמי
נחת הוא
6 תורת אמת היתה בפיהו
ועולה לא נמצא בשפתיו
בשלום ובמישור הלך אתי
ורבים השיב מעון
7 כי שפתי כהן ישמרו דעת
ותורה יבקשו מפיהו
כי מלאך יהוה צבאות הוא
8 ואתם סרתם מן הדרך
הכשלתם רבים בתורה
שחתתם ברית לוי אמר
יהוה צבאות
9 וגם אני נתתי אתכם
נבזים ושפלים לכל העם
כפי אשר אינכם שמרים את
דרכי ונשאתם פנים בתורה
10 הלא אב אחד לכלנו
הלא אל אחד בראנו
מדוע נבגד איש באחיו
לחלל ברית אבתינו
11 בגדה יהודה
ותועבה נעשתה בישראל
ובירושלים כי חלל יהוה
קדש אהב ובעל בת אל נכר
12 יכרת יהוה לאיש אשר
יעשנה ער ועונה מאהלי יעקב
ומגיש מנחה ליהוה צבאות
13 זאת שנית תכסו דמעות
את מזבח יהוה בבכי ואנקה
מאין עוד פנות אל המנחה
ולקחת רצון מידכם
14 ואמרתם על מה על כי
יהוה העיד בינך ובין אשת
נעוריך אשר אתה בגדת בה
ואת חברתך ואשת בריתך
15 הלא אחד עשה ושאר רוח
לו ומה האחד מבקש זרע אלהים
ונשמרתם ברוחכם ואיש אל
תבגד בנעוריך
16 כי שנא שלח אמר יהוה
אלהי ישראל וכסה חמס על
לבושו אמר יהוה צבאות
ונשמרתם ברוחכם ולא תבגדו
17 הוגעתם יהוה בדבריכם
ואמרתם במה הוגענו באמרכם
כל עשה רע טוב הוא בעיני יהוה
ובהם הוא חפץ או איה אלהי
המשפט
3 הנני שלח מלאכי
ופנה דרך לפני והאדון אשר
אתם מבקשים יבא אל היכלו
ומלאך הברית אשר אתם חפצים
הנה בא אמר יהוה צבאות
2 ומי מכיל את יום בואו
ומי העמד בהראותו כי הוא
כאש צורף וכבורסי מכבסים
3 וישב צורף וטהר כסף
וטהר את בני לוי וזקק אותם
כזהב וככסף והיו ליהוה
מגישי מנחה בצדקה
4 וערבה יהודה וירושלים
לפני יהוה כימי עולם וכשנים
קדמוניות
5 וקרבתי אליכם למשפט
והיה מהר עד לעד בעל דבר
בנאפים ובשבועת שקר
ובעשקי שכר שכיר אלמנה
ויתום ונטי גר ולא יראו
אותי אמר יהוה צבאות
6 כי אני יהוה לא שניתי
ואתם בני יעקב לא כלתם
7 למן ימי אבתיכם סרתם
מחקי ולא שמרתם שובו אלי
ואשובה אליכם אמר יהוה
צבאות ואמרתם במה נשוב
8 היקבע אדם אלהים כי אתם
קבעים אותי ואמרתם במה
קבעתיך המעשר והתרומה
9 בארה אתם נארים והגוי כלו
קבעים אותי
10 הבו את כל המעשר אל
בית האוצר ויהי טרף בביתי
ובחנו נא בזאת אמר יהוה
צבאות אם לא אפתח לכם
את ארבות השמים והריקתי
לכם ברכה עד בלי די
11 וגערתי לכם באכל ולא
ישחית לכם את פרי האדמה
ולא תשכל לכם הגפן בשדה
אמר יהוה צבאות
12 ואשרו אתכם כל הגוים
כי תהיו אתם ארץ חפץ
אמר יהוה צבאות
13 חזקו עלי דבריכם אמר
יהוה ואמרתם מה נדברנו
עליך
14 אמרתם שוא עבד אלהים
ומה בצע כי שמרנו משמרתו
וכי הלכנו קדרנית מפני יהוה
צבאות
15 ועתה אנחנו מאשרים זדים
גם נבנו עשי רשעה גם בחנו
אלהים ויפלטו
16 אז נדברו יראי יהוה
איש אל רעהו ויקשב יהוה
וישמע ויכתב ספר זכרון
לפניו ליראי יהוה ולחשבי
שמו
17 והיו לי אמר יהוה צבאות
ביום אעשה סגלה וחמלתי
אותם כאשר יחמל איש על
בנו העבד אותו
18 ושבתם וראיתם בין צדיק
לרשע בין עבד אלהים לאשר
לא עבדו
4 כי הנה היום בא בער כתנור
והיו כל זדים וכל עשי רשעה
קש ולהט אותם היום הבא
אמר יהוה צבאות אשר לא
יעזב להם שרש וענף
2 ולכם יראי שמי תזרח שמש
צדקה ומרפא בכנפיה ויצאתם
ופשתם כעגלי מרבק
3 ורמסתם רשעים כי יהיו
אפר תחת כפות רגליכם ביום
אשר אני עשה אמר יהוה
צבאות
4 זכרו תורת משה עבדי
אשר צויתי אתו בחרב על כל
ישראל חקים ומשפטים
5 הנה אנכי שלח לכם את
אליה הנביא לפני בוא יום
יהוה הגדול והנורא
6 והשיב לב אבות על בנים
ולב בנים על אבתם פן אבא
והכיתי את הארץ חרם

ירושלים

13 א כל זאת הביאני אלוהים
אל כל אלה לראות ולשמוע לי ואמרת
לי כל אלה אני יודע גם אני כמוכם
לא נפל דבר מכם ואולם אני רוצה
לדבר אל שדי ולהוכיח את אלוה
ב אמת אתם מרפאים שקר כולכם
רופאי אלילים אין תועלת בכם
ג אם תחרישו אם אני אדבר אני
אדבר ומה יבוא עלי יבוא ד אני
אשא בשרי בשני ואשים נפשי
בכפי ה הן יקטלני לא אוחיל
אך דרכי אל פניו אוכיח ו גם
הוא יהיה לי לישועה כי לא יבוא
לפניו חנף ז שמעו שמועתי
ואזניכם תקשבנה לדברי ח הן
ערכתי משפט ידעתי כי אני
אצדק ט מי הוא אשר יריב עמי
כי אז אחריש ואגוע י אך שתי
דברים אל תעשה עמי אז לא
אסתר מפניך יא כפך הרחק
מעלי ואימתך אל תבעתני יב
וקרא ואני אענה או אדבר ואתה
השיבני יג כמה עונות ופשעים
יש לי הודיעני יד למה תסתיר
פניך ותחשבני לאויב טו הלעלה
תערוץ נדף תרדף ובשבר יבש
תרדוף טז כי תכתב עלי מרורות
ותורשני עוני נעורי יז ותשם
בסד רגלי ותשמר כל נתיבותי
יח אך אדם ירקב כבגד עש יאכלם
יט אנוש יולד אשה קצר ימים
ומלא רגזים כ כציץ יצא ונמל
ויברח אל תן עין ואותו אל
משפט עמך כא מי יתן טהור
מטמא לא אחד כב אם קצבו
ימיו מספר ירחיו אתך הוא
חקקתה לו ולא יעבר כג שעה
מעליו ויחדל עד ירצה כשכיר
יומו כד אם יש עץ תקוה כי
יכרת עוד יחליף ויונקותיו
לא תחדל כה אם יזקין בארץ
שרשו ובעפר יגוע מתו כו
מריח מים יפרח ועשה סעיף
כז ואדם גבר ויחלש ויגוע
אדם ואיה הוא כח אזלו מים
מים מן הים ונהר יחרב
ויבש כט ואדם שכב ולא יקום
עד בלי שמים לא יקיצו ולא
יעירו משנתם ל מי יתן תסתיר
בשאול תצפנני תעלים עד
שוב אפיך תשית לי חק ואזכר
אם יחיה גבר כל ימי צבאי
אחכה עד בוא חליפתי לא
תקרא ואני אענה לך תכסף
יצירת כפיך לא תספר צעדי
אז אם חטאתי ולא נקיתי
מעוני לא תנקה לא אבוא
אל אלוה ואם רשע אני אל
אשא ראשי כי אם אמלא
בוש ורואה עניי לא אקרא
אל אלוה ואם אדבר אל
אלוה ואם אדבר אל אלוה
ואם אדבר אל אלוה ואם
אדבר אל אלוה ואם אדבר

ואתה ידעתני ראיתני ובחנת לבי אתך
פרדם לטבחה והכינם ליום הרגה
עד מתי תתאבל הארץ ועשב כל השדה
יבש מרעת יושבי בה ספתה בהמות
ועופות כי אמרו לא יראה אחרית
אמרו אם את רגלים רצתה ויגעוך
ואיך תתחרה את הסוסים אם בארץ
שלום אתה בטוח ואיך תעשה בגאון
הירדן כי גם אחיך ובית אביך
גם הם בגדו בך גם הם קראו
אחריך מלא אל תאמן בם כי
דברו אליך טובות אל תרדפם
אחרי הנטשתי את ביתי עזבתי
את נחלתי נתתי את ידידות
נפשי בכף אויביה נחלתי לי
כאריה ביערי נתנה עלי קולה
על כן שנאתיה נחלתי לי
כעיט צבוע סביבותיה הלוא
כל הצבועים אל הבו אספו
כל חיתו השדה באו לאכל
רועים רבים שחתו כרמי
בוסו חלקתי לשממה נתנו
חלקת חמדתי לדבר שמם
נתנו לשממה שמה שמם
אבל אין איש שם על לב
בא שודדים בכל שפים
המדבר כי חרב יי אכלה
מקצה ארץ ועד קצה
הארץ אין שלום לכל
בשר נטעו חטים וקוצים
קצרו נחלו לא יועילו
ובושתם מתבואתיכם
מחרון אף יי כי כה
אמר יי על כל
שכני הרעים הנגעים
בנחלה אשר הנחלתי
את עמי את ישראל
הנני נותשם מעל
אדמתם ואת בית
יהודה אעקר מתוכם
והיה אחרי נתשי
אותם אשוב ורחמתים
והשבתים איש
לנחלתו ואיש
לארצו והיה
אם למד ילמדו
את דרכי עמי
לשבע בשמי
חי יי כאשר
למדו את עמי
להשבע בבעל
והכונם
אם לא
ישמעו
אעקר
את הגוי
הזה
אעקר
והאבד
נאום יי
כה אמר
יי אל
ירושלים
לך וקנית
לך אזור
פשתים
ושמתו
על מתניך
ואל תבאהו
במים
ואקח
את האזור
כדבר יי
ואכנסהו
אל פרת
ויהי
מקץ
ימים
רבים
ויאמר
יי אלי
קום
לך
פרתה
ואקח
משם
את
האזור
אשר
צויתי
אתך
שם
לטמנו
שם
בנקרת
הסלע
ויהי
מקץ
ימים
רבים
ויאמר
יי אלי
קום
לך
פרתה
ואקח
משם
את
האזור
אשר
צויתי
אתך
שם
לטמנו
שם
ואבד
את
האזור
לא
יועיל
לדבר
ויהי
דבר
יי
אלי
לאמר
כה
אמר
יי
אלהי
ישראל
כן
אשחית
את
גאון
יהודה
ואת
גאון
ירושלים
הרב
הזה
אשר
לא
ישמעו
את
דברי
המאנים
לשמע
בשרירות
לבם
וילכו
אחרי
אלהים
אחרים
לעבדם
ולהשתחות
להם
יהיו
כאזור
הזה
אשר
לא
יועיל
לדבר
כי
כאשר
ידבק
האזור
אל
מתני
איש
כן
הדבקתי
אלי
את
כל
בית
ישראל
ואת
כל
בית
יהודה
נאום
יי
למען
יהיו
לי
לעם
ולשם
ולתהלה
ולתפארת
ולא
שמעו
ותדבר
אליהם
את
הדבר
הזה
כה
אמר
יי
אלהי
ישראל
כל
נבל
ימלא
יין
ואמרו
אליך
הלוא
ידע
נדע
כי
כל
נבל
ימלא
יין
ואמרת
אליהם
כה
אמר
יי
הנני
ממלא
את
כל
יושבי
הארץ
הזאת
ואת
המלכים
היושבים
לדוד
כסא
ואת
הכהנים
ואת
הנביאים
ואת
כל
יושבי
ירושלים
שכרון
והשברתים
איש
את
אחיו
והאבות
והבנים
יחדו
נאום
יי
לא
אחמול
ולא
אחוס
ולא
ארחם
מהשחיתם
שמעו
והאזינו
אל
תגבהו
כי
יי
דבר
הביאו
כבוד
לאלהיכם
בטרם
יקדיר
ובטרם
תכשלו
רגלכם
בהרי
נשף
וקויתם
לאור
ואם
לא
תשמעו
בסתר
תבכה
נפשי
מפני
גאון
ודמעה
תרד
עין
ותרד
דמעה
כי
נשבה
עדר
יי
אמר
אל
המלך
ואל
הגבירה
שבו
שפלו
כי
ירד
מראשתיכם
עטרת
תפארתכם
ערי
הנגב
סגרו
ואין
פותח
יהודה
גלה
כלה
גלות
שלם
שאו
עיניכם
וראו
הבאים
מצפון
איה
הצאן
נתן
לך
תפארת
כי
תאמרי
בלבבך
מדוע
קראוני
אלה
בעון
רב
עונך
נגלו
שוליך
נחמסו
עקבותיך
היפך
כושי
עורו
ונמר
חברבריו
הגם
אתם
תוכלו
להיטיב
למדי
רע
אם
אמרת
בלבבך
אם
אין
אני
אל
אל
אל

ܡܬܝܠܐ ܕܡܪܝܐ ܕܥܠܡܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ
ܘܐܝܟ ܕܡܫܬܠܚ ܒܗ ܠܡܬܠܐ ܘܠܡܫܬܠܚ ܒܗ ܠܡܬܠܐ ܕܫܡܝܐ ܗܟܝܠ
ܢܗܘܐ ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܐܦ ܠܡܬܠܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ
ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ ܐܦ ܠܡܬܠܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ
ܘܕܐܪܥܐ ܐܦ ܠܡܬܠܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ
ܐܦ ܠܡܬܠܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ ܐܦ
ܠܡܬܠܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ ܐܦ ܠܡܬܠܐ
ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ ܐܦ ܠܡܬܠܐ ܕܐܝܟ
ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ ܐܦ ܠܡܬܠܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ
ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ ܐܦ ܠܡܬܠܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܗ
ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܕ

ד-מה

1 המלכים מצרים כי הנשים יבאו אשר אחלה
אחותיהם אחיו המלכים הגדולים אשר אחריהם
הגבעתיים 2 מלך הנשים אחיו מדינה המלחמה
יבאו אחיו מה המלכים כי הגדולה יבאו אחיו
יבאו, מהבית המלך אם הגבעה 3 הנשים
הנבחרות אם הבית הגדול המלכים הגבעה הנשים
הגדול אחיו המלכים אחיו יבאו מי אחיו המלכים
המלך כי הנבחרים אשר הנשים אחים אחר מי אחיו
המלך כי הנבחרים אשר הנשים, מהבית כי מצרים אחיו הנבחרים
הנבחרים הנשים, מהבית כי מצרים אחיו הנבחרים 4 אם
הנבחרים אם הבית הגדול המלכים הנבחרים הנבחרים
הגדול אחיו המלכים אחיו יבאו מי אחיו מי אחיו המלכים
לי המלכים אחיו המלכים אחיו מי אחיו מי אחיו המלכים
המלך כי הנבחרים אשר הנשים אחים אחר מי אחיו
הנבחרים אחיו המלכים אחיו מי אחיו המלכים אחיו

12 אמנם הכבוד האדון הוא אביהם
ולא בחרו בו בני ישראל כי אם
13 בעבור אברהם אהבו אותו ולא
בעבור יצחק אביו ובעבור יעקב
14 בנו אשר בחרו בו לעבדם ולא
בעבור אהרן, ומ, ם, הקדוש אהרון
15 הכהן הגדול, אשר הכהנו לכהן
16 הגדול לבדו, אשר בעבור
17 אמונתו הם הקריב אותו אל
18 מזבחו ולהקטיר לפניו קטורת
ריח ניחוח ולברך בשם אלהי
ישראל ולא בעבור אמונתם
הקדוש אשר הוא הקדוש אשר הוא
הגדול אשר הוא הגבור אשר הוא
הנורא אשר הוא הנשגב אשר הוא
הרם אשר הוא הנעלה אשר הוא
הנכבד אשר הוא הנאדר אשר הוא
הנאמן אשר הוא הנאדר אשר הוא
הנאמן אשר הוא הנבון אשר הוא
הנבון אשר הוא הנבחר אשר הוא
הנבחר אשר הוא הנבדל אשר הוא
הנבדל אשר הוא הנפלא אשר הוא
הנפלא אשר הוא הנורא אשר הוא
הנורא אשר הוא הנעלה אשר הוא
הנעלה אשר הוא הנכבד אשר הוא
הנכבד אשר הוא הנאדר אשר הוא
הנאדר אשר הוא הנאמן

ולדבר אל אביו ואל אמו לאמר הלא אם
אדני לא הגיד לי מי ישב על כסא אדני
אחרי מותי ועל כסאי ישב שלמה אחי
14 ואם אמר עוד אדבר אליו דבר ותאמר
אמו אליו דבר׃ 15 ותבא בת שבע אל
המלך שלמה והמלך קם לקראתה וישתחו
לה וישב על כסאו והכסא לא הושם לאם
המלך׃ 16 ותאמר אליו בת שבע אמו
שאלה אנכי אליך אל תשב את פני׃
17 ותאמר אליו אמרי נא אל שלמה המלך
כי לא ישיב את פניך ותתן לי את אבישג
השונמית לאשה׃ 18 ויאמר בת שבע
טוב אנכי אדבר עליך אל המלך׃
19 ותבא בת שבע אל המלך שלמה לדבר
אתו על אדניה ויקם המלך לקראתה
וישתחו לה וישב על כסאו והכסא לא
הושם לאם המלך׃ 20 ותאמר שאלה
קטנה אנכי שאל את אמי כי לא אשיבך
פני׃ 21 ותאמר בת שבע יתן את אבישג
השונמית לאדניה אחיך לאשה׃
22 ויען המלך שלמה ויאמר לאמו ולמה
אתה שאלת את אבישג השונמית לאדניה
הלא שאל לו את הממלכה כי הוא אחי
הגדול ממני ולו ולאביתר הכהן וליואב
בן צרויה׃ 23 וישבע המלך שלמה לאמר
כה יעשה אלהים לי וכה יוסיף כי
אם לא דבר אדניה את הדבר הזה
בנפשו׃ 24 ועתה חי יהוה אשר הכין
אותי וישב על כסא אבי ואשר עשה
בית לי כאשר דבר ואם לא היום
יומת אדניה׃ 25 וישלח המלך שלמה
ביד בניהו בן יהוידע ויפגע בו
וימת׃ 26 ולאביתר הכהן אמר המלך
לך לך אל ענתות אל שדיך כי אתה
מות אתה ואת לא אמיתך כי נשא
את ארון אדני יהוה לפני דוד אביך
ואת נענית בכל אשר נענה אביך׃
27 ויגרש שלמה את אביתר מהיות
כהן ליהוה למלא את דבר יהוה אשר
דבר על בית עלי בשלו׃ 28 והשמועה
באה יואב כי נטה יואב אחרי אדניה
ואחרי אבשלום לא נטה אחרי שלמה
ויברח יואב אל אהל יהוה וחזק בקרנות
המזבח׃ 29 ויגד למלך שלמה כי נס
יואב אל אהל יהוה והנה אצל המזבח
ותשלח שלמה את בניהו בן יהוידע
לאמר לך פגע בו׃ 30 ויבא בניהו אל
אהל יהוה ויאמר אליו כה אמר המלך
צא ויען יואב לא כי פה אמות אם
לא פה אמותי ויביא בניהו את הדבר
אל המלך לאמר כה דבר יואב וכה
ענני׃ 31 ויאמר אליו המלך עשה כדבר
אשר דבר והכה אתו ותקברתו ויסר
דם חנם אשר שפך יואב מעלי ומעל
בית אבי׃ 32 והשיב יהוה דמו בראשו
אשר פגע בשני אנשים צדיקים וטובים
ממנו והרג אותם בחרב ואבי דוד לא
ידע אדניה בן נר שר צבא ישראל
ואמשא בן יתר שר צבא יהודה׃
33 ושבו דמם בראש יואב ובראש זרעו
לעולם ולדוד ולזרעו ולביתו ולכסאו
יהי שלום עד יהוה׃ 34 ויעל יהוידע
בן בניהו ויפגע בו וימת ונקבר בביתו
במדבר׃ 35 ויתן המלך את בניהו בן
יהוידע תחתיו על הצבא ואת צדוק
הכהן נתן המלך תחת אביתר׃
36 ויקרא המלך לשמעי ויאמר אליו
בנה לך בית בירושלים ושבת שם ולא
תצא משם אנה ואנה׃ 37 והיה ביום
צאתך ועברת את נחל קדרון ידע תדע
כי מות תמות דמך בראשך׃
38 ויאמר שמעי אל המלך הדבר טוב
כאשר אדני המלך כן יעשה עבדך
וישב שמעי בירושלים ימים רבים׃
39 ויהי מקצה שלשת שנים וברחו
שני עבדים לשמעי אל אכיש בן מעכה
מלך גת ויגידו לשמעי לאמר הנה
עבדיך בגת׃ 40 ויקם שמעי וחבש את
חמרו וילך גתה אל אכיש לבקש את
עבדיו וילך שמעי ויבא עבדיו מגת׃
41 ויגד לשלמה כי הלך שמעי מירושלים
גתה ושב׃ 42 וישלח המלך ויקרא לשמעי
ויאמר אליו הלא השבעתיך באלהים
והעדתי בך לאמר דע תדע ביום צאתך
והלכת אנה ואנה כי מות תמות ואתה
אמרת אלי הטוב הדבר אשר שמעתי׃
43 ולמה לא שמרת את שבועת יהוה
ואת המצוה אשר צויתיך׃ 44 ויאמר
המלך אל שמעי אתה ידעת את כל הרעה
אשר ידע לבבך אשר עשית לדוד אבי
ושב יהוה את רעתך בראשך׃
45 והמלך שלמה ברוך וכסא דוד יכון
לפני יהוה עד עולם׃ 46 ויצו המלך
ביד בניהו בן יהוידע ויצא הוא ויפגע
בו וימת׃ ותכן הממלכה ביד שלמה׃

3

3 ויתחתן שלמה את פרעה מלך מצרים
ויקח את בת פרעה ויביאה אל עיר דוד
עד כלתו את בית יהוה ואת חומת
ירושלים סביב׃ 2 רק העם מזבחים
במות כי לא נבנה בית לשם יהוה עד
הימים האלה׃ 3 ויאהב שלמה את יהוה
ללכת בחקות דוד אביו רק בבמות הוא
זבח ומקטיר׃ 4 וילך המלך גבעונה
לזבח שם כי הוא הבמה הגדלה אלף
עלות יעלה שלמה על המזבח ההוא׃
5 בגבעון נראה יהוה אל שלמה בחלום
הלילה ויאמר אלהים שאל מה אתן לך׃
6 ויאמר שלמה אתה עשית עם עבדך
דוד אבי חסד גדול כאשר הלך לפניך
באמת ובצדקה וביושר לבב עמך אתו
לשמר לו החסד הגדול הזה ותתן לו בן
לשב על כסאו כיום הזה׃ 7 ועתה יהוה
אלהי אתה המלכת את עבדך תחת דוד
אבי ואנכי נער לא אדע צאת וביא׃
8 ועבדך בתוך עמך אשר בחרת עם
רב אשר לא יספר ולא ימנה מרב׃
9 ונתת לעבדך לב שמע לשפט את עמך
להבין בין טוב לרע כי מי יוכל לשפט
את עמך הכבד הזה׃ 10 וישב הדבר
בעיני אדני כי שאל שלמה את הדבר
הזה׃ 11 ויאמר אליו אלהים יען אשר
שאלת את הדבר הזה ולא שאלת לך
ימים ולא שאלת לך עשר רבים ולא
שאלת נפש אויביך וגם לא שאלת לך
ימים רבים׃ 12 הנה עשיתי כדברך
הנה נתתי לך לב חכם ונבון אשר כמוך
לא היה לפניך ואחריך לא יקום כמוך׃
13 וגם אשר לא שאלת נתתי לך גם
עשר וגם כבוד אשר לא היה איש כמוך
במלכים כל ימיך׃ 14 ואם תלך בדרכי
לשמר חקי ומצותי כאשר הלך דוד אביך
והארכתי את ימיך׃ 15 ויקץ שלמה
והנה חלום ויבא ירושלים ויעמד לפני
ארון ברית אדני ויעל עולות ויעש
שלמים ויעש משתה לכל עבדיו׃
16 אז תבאנה שתי נשים זונות אל
המלך ותעמדנה לפניו׃ 17 ותאמר האשה
האחת בי אדני אני והאשה הזאת יושבת
בבית אחד ואלד עמה בבית׃
18 ויהי ביום השלישי לאחר אלדי
ילדה גם האשה הזאת ואנחנו יחדו
אין זר אתנו בבית׃ 19 ויקץ בן האשה
המתה בחצות הלילה כי שכבה עליו׃
20 ותקם בתוך הלילה ותקח את בני
מצדי בעוד שפחתך ישנה ותשכבהו
בחיקה ואת בנה המת תשכבהו בחיקי׃
21 ואקם בבקר לינק את בני והנה מת
אלי ואתבונן אליו בבקר והנה לא בני
אשר ילדתי׃ 22 ותאמר האשה האחרת
לא כי בני החי ובנך המת ותאמר
לא כי בנך המת ובני החי ותדברו
לפני המלך׃ 23 ויאמר המלך זאת תאמר
זה חי ובנך המת ותאמר זאת לא כי
בנך המת ובני החי׃ 24 ויאמר המלך
קחו לי חרב ויביאו חרב לפני המלך׃
25 ויגזר המלך את הילד החי לשתים
ונתן את חצי הילד האחת וחצי הילד
השני׃ 26 ותאמר האשה אשר בנה החי
אל המלך כי נכמרו רחמיה על בנה
ותאמר בי אדני תנו לה את הילד החי
והמת אל תמיתוהו הא לה׃
27 ויען המלך ויאמר תנו לה את הילד
החי והמת אל תמיתוהו הא לה׃
28 וישמעו כל ישראל את המשפט אשר
שפט המלך ויראו מפני המלך כי
חכמת אלהים בקרבו לעשות משפט׃

4

4 ויהי המלך שלמה מלך על כל ישראל׃
2 ואלה היו שריו עזריה בן צדוק הכהן׃
3 אליחרף ואחיה בני שישא סופרים
יהושפט בן אחילוד המזכיר׃
4 ובניה בן יהוידע על הצבא וצדוק
ואביתר הכהנים׃ 5 ועזריה בן נתן על
הנצבים וזבוד בן נתן כהן רעה המלך׃
6 ואחישר על הבית ואדונירם בן עבדא
על המס׃ 7 ולשלמה שתים עשרה נצבים
על כל ישראל וכלכלו את המלך ואת
ביתו׃ 8 ואלה שמותם בן חור בהר
אפרים׃ 9 בן דקר במקץ ושעלבים
ובית שמש ואילון בית חנן׃
10 בן חסד בארבות לו שוכה וכל ארץ
חפר׃ 11 בן אבינדב כל נפת דור
לו טפת בת שלמה אשת׃
12 בענא בן אחילוד תענך ומגדו וכל
בית שאן אשר אצל צרתן מתחת
ליזרעאל מבית שאן עד אבל מחולה
עד מעבר יקמעם׃ 13 בן גבר ברמת
גלעד לו חות יאיר בן מנשה אשר
בגלעד לו ארגב הבשן ששים גדלים
חומה ובריח נחשת׃ 14 אחינדב בן עדו
מחנים׃ 15 אחימעץ בנפתלי גם הוא
לקח את בשמת בת שלמה׃
16 בענא בן חושי בעשר ובעלות׃
17 יהושפט בן פרוח ביששכר׃
18 שמעי בן אלא בבנימן׃
19 גבר בן אורי בארץ גלעד ארץ סיחן
מלך האמרי ועוג מלך הבשן ונצב
אחד אשר בארץ׃ 20 יהודה וישראל
רבים כחול אשר על הים באכל ושתה
ושמחה׃ 21 ושלמה היה מושל בכל
הממלכות מן הנהר ארץ פלשתים ועד
גבול מצרים מגישים מנחה ויעבדו את
שלמה כל ימי חייו׃ 22 ולחם שלמה
ליום אחד שלשים כר סלת וששים כר
קמח׃ 23 עשרה בקר בריאים ועשרים
בקר מן הרעי ומאה צאן מלבד איל
וצבי ואיל ובר משמן׃ 24 כי הוא רדה
בכל העבר הנהר מתפסח ועד עזה בכל
מלכי העבר הנהר ויהי שלום מכל
סביביו׃ 25 וישב יהודה וישראל לבטח
איש תחת גפנו ותחת תאנתו מדן ועד
באר שבע כל ימי שלמה׃
26 ולשלמה ארבעת אלפי אורות לסוס
לרכב ושתים עשרה אלף פרשים׃
27 ונצבו הנצבים האלה איש אשר
במעמדו כל אשר המלך שלמה ולכל
השלחן המלך אדניהם איש לא יחסר
דבר׃ 28 ושעורה ותבן לסוס ולרכש
הביאו אל המקום אשר היה שם איש
כמשפטו׃ 29 ויתן אלהים חכמה לשלמה
ותבונה הרבה מאד ורחב לבב כחול
אשר על שפת הים׃ 30 ותרב חכמת
שלמה מחכמת כל בני קדם וכל חכמת
מצרים׃ 31 וחכם מכל האדם מאתן
ואיתן הזרחי וכלכול ודרדע בני מחול
ויהי שמו בכל הגוים סביבותיו׃
32 וידבר שלשת אלפים משל ויהי
שיריו חמשת אלפים׃ 33 וידבר על
העצים מן הארז אשר בלבנון ועד
האזוב הצמח בקיר וידבר על הבהמה
ועל העוף ועל הרמש ועל הדגים׃
34 ובאו מכל העמים לשמע את חכמת
שלמה מאת כל מלכי הארץ אשר שמעו
את חכמתו׃

5

5 וישלח חירם מלך צור את עבדיו אל
שלמה כי שמע כי אתו משחוהו למלך
תחת אביו כי אהב חירם לדוד כל
הימים׃ 2 וישלח שלמה אל חירם לאמר
׳ 3 אתה ידעת את דוד אבי לא יכל
לבנות בית לשם יהוה אלהיו מפני
המלחמה אשר סבבוהו עד תת יהוה
אתם תחת כפות רגליו׃ 4 ועתה הניח
יהוה אלהי לי מסביב אין שטן ואין
פגע רע׃ 5 והנני אמר לבנות בית לשם
יהוה אלהי כאשר דבר יהוה אל דוד
אבי לאמר בנך אשר אתן תחתיך על
כסאך הוא יבנה הבית לשמי׃
6 ועתה צו וכרתו לי ארזים מלבנון
ועבדי עם עבדיך ואת שכר עבדיך
אתן לך ככל אשר תאמר כי אין בינו
לכרות עצים כצידנים׃ 7 והי כשמע
חירם את דברי שלמה ויאמר ברוך היום
ליהוה אשר נתן לדוד בן חכם על העם
הזה הרב׃ 8 ויאמר חירם אל שלמה
לאמר שמעתי את אשר שלחת אלי
אנכי אעשה כל חפצך בעצי ארז
וברוש׃ 9 עבדי ירדו מלבנון אל הים
ואנכי אשימם דברת לים עד מבוא
אשר תשלח אלי ונפצתים שם ופרקתים
ואתה תשא ואת עשה חפצי לתת לחם
לבית׃ 10 חירם נתן לשלמה עצי ארז
וברוש ככל חפצו׃ 11 שלמה נתן לחירם
עשרים אלף כר חטים מאכל לבית
ועשרים כר כתית שמן כזית׃
12 ויהוה נתן חכמה לשלמה כאשר
דבר לו ויהי שלום בין חירם ובין
שלמה׃ 13 המלך שלמה העלה מס מכל
ישראל׃ ויהי המס שלשים אלף איש׃
14 וישלחם לבנונה עשרת אלפים
בחדש תמורת׳ חדש יהיו בלבנון
שנים חדשים׃ 15 ולו שבעים אלף
נשא סבל ושמנים אלף חוצב בהר׃
16 מלבד שרי המלאכה אשר לשלמה
שלשת אלפים וחמש מאות הרדים
בעם העשים במלאכה׃ 17 ויצו המלך
ויסעו אבנים גדלות אבנים יקרות
ליסד הבית׃ 18 ויבנו בנאי שלמה
וגבלים וכן הכינו עצים וגבלים
לבנות הבית׃

6

6 ויהי בשנת אלף ומאתים וארבע
עשרה לצאת בני ישראל מארץ מצרים
בחדש הרביעי בשנת מלכות שלמה על
ישראל ויבן הבית׃ 2 והבית אשר בנה
המלך שלמה ליהוה אורכו שתים עשרה
אמה ורחבו עשרים אמה וקומתו שלשים
אמה׃ 3 ואולם על פני היכל הבית
עשרים אמה אורך לרחב הבית ורחב
עשר אמות לפני הבית׃ 4 ולבית עשה
חלנות אטמות׃ 5 ואל קיר הבית בנה
יציע סביב לקירות הבית לסביב לדביר
ולהיכל ויעש צלעות סביב׃
6 היציע התחתון חמש אמות רחב
והתיכון שש אמות רחב והשלישי שבע
אמות רחב כי מחוץ נתן לבית סביב
לבלתי אחז בקירות הבית׃
7 והבית בהבנתו אבן שלמה נבנה
ומקבת וגרזן כל כלי ברזל לא נשמע
בבית בהבנתו׃ 8 פתח הצלע התיכון
היה בכתף הבית הימנית ועלו בתיכון
ומן התיכון אל השלישי׃
9 ויבן את הבית ויכלהו וספן את הבית
בקרות ארז׃ 10 ובנה את היציע על כל
הבית חמש אמות קומתו ונחה בעצי
ארז׃ 11 ויהי דבר יהוה אל שלמה
לאמר׃ 12 הבית הזה אשר אתה בנה
אם תלך בחקותי ומשפטי תעשה ושמרת
את כל מצותי ללכת בם ואקים את
דברי אתך אשר דברתי אל דוד אביך׃
13 והשכנתי בתוך בני ישראל ולא
אעזב את עמי ישראל׃ 14 ויבן שלמה
את הבית ויכלהו׃ 15 ויצפה את קירות
הבית מבית בצפוי עץ מרצפת הבית
ועד קירות הסלע וכסה עץ מבית
וצפה לוחות ברוש׃ 16 ויבן את עשרים
אמה מיריכתי הבית בצפוי עץ מיסד
הבית עד קירות הדביר׃ 17 והבית
אמה׃ 18 ארז בבית מבפנים פקעים
ופתחי צצים׃ הכל ארז אין אבן נראתה
בבית׃ 19 והדביר בתוך הבית מבית
לשים שם את ארון ברית יהוה׃
20 ופני הדביר אמה אורך ואמה רחב
ואמה קומתו׃ וצפהו זהב סגור ויצף
מזבח ארז׃ 21 ויצף שלמה את הבית
מבית׃ וצפה זהב סגור ויעבר בדרתים
זהב׃ 22 ואת כל הבית צפה זהב עד
כלות כל הבית׃ וגם אשר לדביר צפה
זהב׃ 23 ובדביר עשה שני כרובים
זית עשר אמה קומתם׃ 24 וחמש אמות
כנף הכרוב האחד ועד קצה כנף הכרוב
השני עשר אמות׃ 25 ועשר אמות
הכרוב השני מדה אחת ומקשה אחת
היה לשני הכרובים׃ 26 קומת הכרוב
האחד עשר אמות׃ וכן הכרוב השני׃
27 ויתן את הכרובים בתוך הבית
הפנימית׃ ויפרשו כנפי הכרובים
ותגע כנף הכרוב האחד בקיר האחד
וכנף הכרוב השני נגעה בקיר השני
וכנפיהם בתוך הבית יגעו כנף אל
כנף׃ 28 וצפה את הכרובים זהב׃
29 ואת כל קירות הבית סביב׃
פתחים ופקעים חרוץ׃ 30 ואת רצפת
הבית׃ זהב׃ 31 ולפתח הדביר עשה
דלתות׃ עץ זית׃ אלון׃ 32 ולדלתות
שתים׃ עץ זית׃ ויצף אל הכרובים
ואל התמרים׃ ואל פקעים׃ ויצף זהב
׃ 33 ולפתח׃ הדביר עשה מזוזות׃
עץ זית׃ רבעת׃ 34 ולדלתות׃ שתים
עץ ברוש׃ שתי הדלתות׃ מגלות׃
35 ויצף׃ כרובים׃ ותמרים׃ ופקעים׃
ויצף זהב׃ מרקם׃ על׃ הפתוח׃
36 ויבן׃ את׃ חצר׃ הפנימית׃
שלשה׃ שורות׃ גזית׃ ושורה׃
תכנת׃ ארז׃ 37 בשנת׃ ארבע׃
יסד׃ בית׃ יהוה׃ בחדש׃ זיו׃
38 ובשנת׃ אחת׃ עשרה׃ בחדש׃
בולא׃ הוא׃ החדש׃ השמיני׃
כלה׃ הבית׃ לכל׃ דבריו׃ וכל׃
משפטיו׃ כן׃ בנה׃ שבע׃ שנים׃
ויכלהו׃

7

7 ואת׃ ביתו׃ בנה׃ שלמה׃ שלשה׃
עשר׃ שנה׃ ויכל׃ את׃ כל׃ ביתו׃
2 ויבן׃ את׃ בית׃ היער׃ הלבנון׃
מאה׃ אמה׃ ארכו׃ וחמשים׃ אמה׃
רחבו׃ ושלשים׃ אמה׃ קומתו׃
על׃ שלשה׃ טורים׃ קרשים׃
ומסגר׃ ארז׃ על׃ הקרשים׃
3 וצפה׃ ארז׃ מעל׃ הלשכות׃
אשר׃ על׃ הקרשים׃ ארבעים׃
וחמשה׃ עשרה׃ 4 ומסגרות׃
בשלשה׃ שורות׃ ומחזה׃
אל׃ מחזה׃ ומחזה׃ אל׃
מחזה׃ 5 ומחזה׃ אל׃
מחזה׃ ומחזה׃ אל׃
מחזה׃ ויעשה׃ את׃
אולם׃ עמודים׃ אורך׃
חמשים׃ אמה׃ ורחב׃
שלשים׃ אמה׃ ואולם׃
לפני׃ אלה׃ ועמודים׃
ומעבה׃ לפני׃ 6 ואולם׃
הכסא׃ אשר׃ ישפט׃
בו׃ אולם׃ הדין׃
ומלא׃ רצפה׃ ארז׃
מרצפה׃ אל׃ מול׃
אולם׃ 7 ובית׃ יעשה׃
את׃ אולם׃ הכסא׃
אשר׃ ישפט׃ בו׃
אולם׃ המשפט׃
וצפה׃ ארז׃ מרצפה׃
אל׃ מול׃ אולם׃
8 ובית׃ אשר׃ הוא׃
יושב׃ שם׃ בחצר׃
אחרת׃ מבית׃
לאולם׃ כמעשה׃
זה׃ עשה׃ שלמה׃
בית׃ לבת׃
פרעה׃ אשר׃ לקח׃
9 כל׃ אלה׃ אבן׃
יקרה׃ כמדת׃
אבנים׃ גזית׃
מנסרות׃ בחרב׃
מבית׃ ומחוץ׃
אל׃ הדלת׃
הגדולה׃ 10 ויסד׃
בית׃ אבנים׃
יקרות׃ אבנים׃
גדלות׃ אבנים׃
עשרת׃ אמות׃
ואבנים׃ עשרת׃
אמות׃ 11 ומעל׃
מדות׃ יקרות׃
כמדת׃ אבנים׃
גזית׃ ומעל׃
ארז׃ 12 ומסביב׃
חצר׃ הגדולה׃
סביב׃ שלשה׃
שורות׃ גזית׃
ושורה׃ תכנת׃
ארז׃ וכן׃
לחצר׃ בית׃
יהוה׃ ואולם׃
הבית׃ 13 ויעש׃
המלך׃ שלמה׃
את׃ חירם׃
מצור׃ 14 בן׃
אשה׃ אלמנה׃
היא׃ מן׃
נפתלי׃ ואביו׃
איש׃ צר׃
חרש׃ נחשת׃
ומלא׃ את׃
החכמה׃ והתבונה׃
ודעת׃ לעשות׃
כל׃ מלאכה׃
בנחשת׃ ויבא׃
אל׃ המלך׃
שלמה׃ ויעש׃
את׃ מלאכתו׃
15 ויצק׃ את׃
שני׃ העמודים׃
נחשת׃ שמנה׃
עשרה׃ אמה׃
רוחב׃ העמוד׃
האחד׃ ופתיל׃
שתים׃ עשרה׃
אמה׃ יסב׃
את׃ העמוד׃
השני׃ 16 ושני׃
כתרים׃ יעשה׃
לצקת׃ לראש׃
העמודים׃
נחשת׃ חמש׃
אמות׃ רוחב׃
הכתר׃ האחד׃
ומלא׃ הכתר׃
השני׃ 17 שבכה׃
לכתרים׃ אשר׃
על׃ ראש׃
העמודים׃
מעשה׃ רשת׃
שבכות׃ גבל׃
לכתר׃ אחד׃
שבעה׃ לכתר׃
השני׃ 18 ויעש׃
את׃ העמודים׃
ושתי׃ שורות׃
סביב׃ על׃
השבכה׃ לכסות׃
את׃ הכתרים׃
אשר׃ על׃
ראש׃ הרמון׃
בפקעים׃ וכן׃
עשה׃ לכתר׃
השני׃ 19 והכתרים׃
אשר׃ על׃
ראש׃ העמודים׃
מעשה׃ שושן׃
באולם׃ ארבעה׃
אמות׃ 20 וכתרים׃
על׃ שני׃
העמודים׃ גם׃
מלמעלה׃ אל׃
מול׃ הבטן׃
אשר׃ מצד׃
לרשת׃ ושבכות׃
רמונים׃
מאתים׃ סביב׃
לכתר׃ השני׃
21 ויקם׃ את׃
העמודים׃ לאולם׃
היכל׃ ויקם׃
את׃ עמוד׃
הימין׃ ויקרא׃
שמו׃ יכין׃
ויקם׃ את׃
עמוד׃ השמאל׃
ויקרא׃ שמו׃
בעז׃ 22 ועל׃
ראש׃ העמודים׃
מעשה׃ שושן׃
ותכל׃ מלאכת׃
העמודים׃
23 ויעש׃
את׃ הים׃
מוצק׃ עשר׃
אמות׃ מדה׃
מזה׃ אל׃
מזה׃ ומדה׃
חוט׃ שלשים׃
אמה׃ יסב׃
אל׃ סביבותיו׃
24 ותחת׃ שפתו׃
פקעים׃ יסבבים׃
אל׃ מקיפים׃
את׃ הים׃
שני׃ טורים׃
פקעים׃ יצוקים׃
בצקת׃ הים׃
25 הוא׃ עומד׃
על׃ שנים׃
עשר׃ בקר׃
שלשה׃ פנים׃
צפון׃ ושלשה׃
פנים׃ מערב׃
ושלשה׃ פנים׃
נגב׃ ושלשה׃
פנים׃ מזרח׃
והים׃ מלמעלה׃
אליהם׃ ואחרי׃
כל׃ אחרי׃
הבקר׃ 26 ועבי׃
הים׃ טפח׃
והשפה׃ כמעשה׃
שפת׃ כוס׃
פרח׃ מכיל׃
בתים׃ אלפים׃
27 ויעש׃
את׃ המכנות׃
עשר׃ נחשת׃
אמה׃ ארך׃
המכנה׃ האחת׃
וארבע׃ אמות׃
רחב׃ המכנה׃
אמה׃ 28 ומעשה׃
המכנות׃ זה׃
מסגרות׃ להן׃
ומסגרות׃
בין׃ 29 ועל׃
המסגרות׃
אשר׃ בין׃
אריות׃ בקר׃
וכרובים׃
ועל׃ אריות׃
ובקר׃ מלמעה׃
מעשה׃ ורדות׃
לבד׃ 30 וארבע׃
אופנים׃ לכל׃
מכנה׃ אחת׃
ושתי׃ אצלות׃
לכתף׃ תחת׃
הכיור׃ אל׃
מול׃ מעשה׃
אצלות׃ יצוקות׃
31 ופיו׃
מבית׃ לכתר׃
ולמעלה׃
אמה׃ ופיו׃
עגול׃ מעשה׃
כן׃ אמה׃
ואף׃ על׃
פיו׃ מקלעות׃
אמה׃ 32 וארבע׃
הרבעים׃ תחת׃
המסגרות׃
ידות׃ המכנה׃
אחת׃ ומעל׃
ראש׃ המכנה׃
אל׃ מול׃
אצלות׃ יצוקות׃
33 ומעשה׃
הרבעים׃ כמעשה׃
מרכבה׃ אצלותם׃
ידותם׃ ומסגרותם׃
ומגבותם׃ ונבים׃
34 וארבע׃
אצלות׃ אל׃
ארבע׃ פנות׃
המכנה׃ מן׃
המכנה׃ אצלותיו׃
35 ובראש׃
המכנה׃ חצי׃
אמה׃ עגול׃
סביב׃ ומעל׃
ראש׃ המכנה׃
ידותיו׃ ומסגרותיו׃
ונבים׃ 36 ויכתב׃
על׃ לוחות׃
ידותיו׃ ועל׃
מסגרותיו׃
כרובים׃ אריות׃
ותמרים׃ כפי׃
מקום׃ ונבים׃
סביב׃ 37 כמו׃
אלה׃ עשה׃
את׃ המכנות׃
מצוקה׃ אחת׃
מדה׃ אחת׃
יצוקה׃ 38 ויעש׃
עשר׃ כיורים׃
נחשת׃ אמה׃
ארבעת׃ אמות׃
כיור׃ אחד׃
לכל׃ מכנה׃
אחת׃ 39 ונתת׃
את׃ המכנות׃
חמש׃ מזה׃
וחמש׃ מזה׃
ואת׃ הים׃
מזרח׃ נגב׃
40 ויעש׃
חירם׃ את׃
הדרים׃ ואת׃
היעים׃ ואת׃
המזרקות׃
ויכל׃ חירם׃
לעשות׃ את׃
כל׃ המלאכה׃
אשר׃ עשה׃
למלך׃ שלמה׃
בית׃ יהוה׃
41 עמודים׃
שני׃ גלות׃
הכתרים׃
אשר׃ על׃
ראש׃ העמודים׃
ושתי׃ שבכות׃
לכסות׃ את׃
שני׃ גלות׃
הכתרים׃
אשר׃ על׃
ראש׃ העמודים׃
42 ואת׃
רמונים׃
ארבע׃ מאות׃
לשתי׃ שבכות׃
שתי׃ טורים׃
רמונים׃
לשבכה׃ אחת׃
לכסות׃ את׃
שני׃ גלות׃
הכתרים׃
אשר׃ על׃
פני׃ העמודים׃
43 ואת׃
המכנות׃
עשר׃ ואת׃
הכיורים׃
על׃ המכנות׃
44 ואת׃
הים׃ אחד׃
ואת׃ שנים׃
עשר׃ בקר׃
תחת׃ הים׃
45 ואת׃
הדרים׃ ואת׃
היעים׃ ואת׃
המזרקות׃
וכל׃ הכלים׃
אשר׃ עשה׃
חירם׃ למלך׃
שלמה׃ בית׃
יהוה׃ נחשת׃
מרוט׃ 46 בכר׃
המלך׃ יצקם׃
בעבי׃ האדמה׃
בין׃ סכות׃
לצרתן׃ 47 ויניח׃
שלמה׃ את׃
כל׃ הכלים׃
מרב׃ מאד׃
מאד׃ לא׃
נודע׃ משקל׃
הנחשת׃ 48 ויעש׃
שלמה׃ את׃
כל׃ הכלים׃
אשר׃ לבית׃
יהוה׃ את׃
מזבח׃ הזהב׃
ואת׃ שלחן׃
אשר׃ עליו׃
לחם׃ הפנים׃
49 ואת׃
המנרות׃
חמש׃ מזה׃
וחמש׃ מזה׃
נגד׃ הדביר׃
פרח׃ וגר׃
ומלקחים׃
זהב׃ 50 וכפות׃
ומזמרות׃
ומזרקות׃
וכפות׃
ומחתות׃
זהב׃ סגור׃
ופתחי׃
הבית׃ לדלתות׃
הדביר׃ קדש׃
הקדשים׃
ולדלתות׃
היכל׃ הבית׃
51 ותכל׃
כל׃ אשר׃
עשה׃ המלך׃
שלמה׃ בית׃
יהוה׃ ויבא׃
שלמה׃ את׃
קדשי׃ דוד׃
אביו׃ את׃
הכסף׃ והזהב׃
והכלים׃
נתן׃ אל׃
אוצרות׃
בית׃ יהוה׃

8

8 אז׃ יקהל׃ שלמה׃
את׃ זקני׃
ישראל׃ ואת׃
כל׃ ראשי׃
המטות׃ נשיאי׃
האבות׃ לבני׃
ישראל׃ אל׃
המלך׃ שלמה׃
בירושלים׃
להעלות׃
את׃ ארון׃
ברית׃ יהוה׃
מעיר׃ דוד׃
הוא׃ ציון׃
2 ויקהלו׃
אל׃ המלך׃
שלמה׃ כל׃
אנשי׃ ישראל׃
בחג׃ בירח׃
האתנים׃
הוא׃ החדש׃
השביעי׃
3 ויבאו׃
כל׃ זקני׃
ישראל׃ וישאו׃
הכהנים׃
את׃ הארון׃
4 ויעלו׃
את׃ ארון׃
יהוה׃ ואת׃
אהל׃ מועד׃
ואת׃ כל׃
כלי׃ הקדש׃
אשר׃ באהל׃
הכהנים׃
והלוים׃
5 ומלך׃
שלמה׃ וכל׃
עדת׃ ישראל׃
הנועדים׃
אליו׃ לפני׃
הארון׃ זבחו׃
צאן׃ ובקר׃
אשר׃ לא׃
יספרו׃ ולא׃
יתמו׃ מרב׃
6 ויביאו׃
הכהנים׃
את׃ ארון׃
ברית׃ יהוה׃
אל׃ מקומו׃
אל׃ דביר׃
הבית׃ אל׃
קדש׃ הקדשים׃
תחת׃ כנפי׃
הכרובים׃
7 כי׃ הכרובים׃
פרשים׃ כנפים׃
אל׃ מקום׃
הארון׃ וכסו׃
הכרובים׃
מעל׃ הארון׃
ומבדיו׃
8 ויאריכו׃
הבדים׃
ותראינה׃
ראשי׃
הבדים׃
מן׃ הקדש׃
לפני׃ הדביר׃
ולא׃
נראו׃
חוצה׃
ויהיו׃
שם׃ עד׃
היום׃ הזה׃
9 אין׃
בארון׃
רק׃
שני׃
לוחות׃
אבן׃
אשר׃
הניח׃
שם׃
משה׃
בחרב׃
אשר׃
כרת׃
יהוה׃
עם׃
בני׃
ישראל׃
בצאתם׃
מארץ׃
מצרים׃
10 והיה׃
בצאת׃
הכהנים׃
מן׃
הקדש׃
והענן׃
מלא׃
את׃
בית׃
יהוה׃
11 ולא׃
יכלו׃
הכהנים׃
לעמד׃
לשרת׃
מפני׃
הענן׃
כי׃
מלא׃
כבוד׃
יהוה׃
את׃
בית׃
יהוה׃
12 אז׃
אמר׃
שלמה׃
יהוה׃
אמר׃
לשכן׃
בערפל׃
13 בנה׃
בנה׃
בית׃
זבל׃
לך׃
מכון׃
לשבתך׃
עולם׃
14 ויסב׃
המלך׃
את׃
פניו׃
ויברך׃
את׃
כל׃
קהל׃
ישראל׃
וכל׃
קהל׃
ישראל׃
עומד׃
15 ויאמר׃
ברוך׃
יהוה׃
אלהי׃
ישראל׃
אשר׃
דבר׃
בפיו׃
אל׃
דוד׃
אבי׃
ובידותיו׃
מלא׃
לאמר׃
16 מיום׃
אשר׃
הוציאי׃
את׃
עמי׃
מצרים׃
לא׃
בחרתי׃
בעיר׃
מכל׃
שבטי׃
ישראל׃
לבנות׃
בית׃
להיות׃
שמי׃
שם׃
ובחר׃
בדוד׃
להיות׃
על׃
עמי׃
ישראל׃
17 והיה׃
עם׃
לבבך׃
לבנות׃
בית׃
לשמי׃
היטבת׃
כי׃
היה׃
עם׃
לבבך׃
18 אך׃
אתה׃
לא׃
תבנה׃
הבית׃
כי׃
אם׃
בנך׃
היצא׃
מחלציך׃
הוא׃
יבנה׃
הבית׃
לשמי׃
19 ועתה׃
הקם׃
יהוה׃
את׃
דברו׃
אשר׃
דבר׃
ואבנה׃
הבית׃
לשם׃
יהוה׃
אלהי׃
ישראל׃
20 ואשים׃
שם׃
מקום׃
לארון׃
אשר׃
כרת׃
יהוה׃
עם׃
אבתינו׃
בהוציאו׃
אתם׃
מארץ׃
מצרים׃
21 ואשם׃
שם׃
מקום׃
לארון׃
אשר׃
כרת׃
יהוה׃
אל׃
אבתינו׃
בצאתם׃
מארץ׃
מצרים׃
22 ויעמד׃
שלמה׃
לפני׃
מזבח׃
יהוה׃
נגד׃
כל׃
קהל׃
ישראל׃
ויפרש׃
כפיו׃
השמים׃
23 ויאמר׃
יהוה׃
אלהי׃
ישראל׃
אין׃
כמוך׃
אלהים׃
בשמים׃
מעל׃
ועל׃
הארץ׃
שמר׃
הברית׃
והחסד׃
לעבדיך׃
הולכים׃
לפניך׃
בכל׃
לבבם׃
24 אשר׃
שמרת׃
לעבדך׃
דוד׃
אבי׃
את׃
אשר׃
דברת׃
לו׃
אבי׃
ותדבר׃
בפיך׃
ובידך׃
מלאתה׃
כיום׃
הזה׃
25 ועתה׃
יהוה׃
אלהי׃
ישראל׃
שמר׃
לעבדך׃
דוד׃
אבי׃
את׃
אשר׃
דברת׃
לו׃
לאמר׃
לא׃
יכרת׃
לך׃
איש׃
מלפני׃
ישב׃
כסא׃
ישראל׃
רק׃
אם׃
ישמרו׃
בניך׃
דרכם׃
ללכת׃
לפני׃
כאשר׃
הלכת׃
לפני׃
26 ועתה׃
אלהי׃
ישראל׃
יאמנו׃
נא׃
דבריך׃
אשר׃
דברת׃
לעבדך׃
דוד׃
אבי׃
27 כי׃
אם׃
אמנם׃
ישב׃
אלהים׃
על׃
ה

9 ܗܘܐ ܕܥܒܕ ܡܫܝܚܐ ܡܬܩܪܐ ܒܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܠܐܝܠܝܢ ܕܠܐ ܡܬܚܙܝܢ ܠܗ ܠܥܝܢܝܗܘܢ ܐܦܠܐ ܕܡܢ ܫܡܝܐ ܢܚܬ ܠܥܠܡܐ ܕܢܚܘܪ ܠܗ

בני אם מלך מה מדבר אל 11 אם לא שמעו
אחיך יגיד לו אם לא יקשיב אל אחד או שני
לקחת עמך עוד אחד כדי שעל פי שלושה
עדים יקום כל דבר. אם לא יקשיב אל
הקהל, אם לא יקשיב אל הקהל תהיה לו
כגוי וכמוכס. אמן אני אומר לכם, כל אשר
תאסרו בארץ יאסר בשמים, וכל אשר
תתירו בארץ יותר בשמים. 19 אמן אני אומר
לכם, אם שני מכם בארץ יסכימו לבקש
20 דבר כלשהו לשאול, יהיה לו מאת אבי
שבשמים. כי אם שני אנשים או שלושה
נאספים בשמי, אני נמצא שם בינם."
21 אז פנה אליו פטרוס ואמר, "אדוני,
כמה פעמים אחי יחטא נגדי ואני
אסלח לו? עד שבע פעמים?" 22 ענה
ישוע ואמר לו, "לא עד שבע פעמים
אלא עד שבעים פעמים שבע." 23 לכן
מלכות השמים דומה לאדם מלך
שרצה לדרוש חשבון מעבדיו. 24 כאשר
החל לדרוש, הובא אליו עבד אחד
חייב לו עשרת אלפים כיכר כסף.
25 ולא היה לו מה לשלם, אדונו
פקד שיימכר הוא ואשתו וילדיו
ורכושו כדי לשלם את החוב. 26 אז
נפל העבד לרגלי אדונו והתחנן
אליו: "סבל נא לי ואני אשלם לך
הכל." 27 ואדון העבד חמל עליו
ושחרר אותו, וגם מחל לו את כל
החוב. 28 אולם כאשר יצא העבד
מלפני אדונו, מצא עבד אחר
חייב לו מאה דינרי כסף. הוא תפס
בעבד השני וצעק אליו: "שלם לי
את מה שאתה חייב!" 29 אז נפל
העבד השני לרגלי חברו והתחנן
אליו: "סבל נא לי ואני אשלם לך
הכל." 30 אבל הוא לא הסכים, אלא
הלך והשליך אותו לבית הכלא
עד שישלם את כל החוב. 31 כאשר
ראו שאר העבדים מה קרה, הם
נבהלו מאוד והלכו לאדונם לספר
לו על כל מה שקרה. 32 אז קרא
אדונו לעבד ואמר לו, "עבד רע!
מחלתי לך את כל החוב שלך
(aiōn g165) 33 הלא היה עליך
לרחם על עבדך כפי שרחמתי
עליך?" 34 ואדונו כעס מאוד
והשליך אותו לבית הכלא עד
שישלם את כל החוב. 35 כך גם
אבי שבשמים יעשה לכל אחד
מכם אם לא תסלחו מתוך לבבכם
לאחיכם."

12

1 בעת ההיא הלך ישוע בשבת
בין השדות. תלמידיו רעבו
ואכלו שיבולת חיטה ופרכו
אותה בידיהם. 2 כאשר ראו
הפרושים את זה אמרו אליו:
"הנה תלמידיך עושים מה
שאסור לעשות בשבת!" 3 אולם
ישוע אמר אליהם: "הלא קראתם
מה עשה דוד כאשר היה רעב
הוא ואנשיו? 4 כיצד נכנס
לבית אלוהים ואכל לחם
המוקדש, לחם שאסור לאכול
אותו אלא לכהנים בלבד. 5 גם
לא קראתם בתורה כי בשבת
הכהנים בבית המקדש עובדים
ומחללים את השבת? אולם
אני אומר לכם, יש כאן
מישהו גדול יותר מבית המקדש.
6 אם הייתם יודעים מה
פירוש הדברים, "רחמים
חפצתי ולא זבח", לא
הייתם מרשיעים את
חפים מפשע. 7 כי
בן האדם הוא אדון
השבת." 8 ואז
הלך ישוע לבית
הכנסת. 9 ושם
ראה אדם
שידו הימנית
יבשה. 10 ואז
שאלו אותו
הפרושים: "
האם מותר
לרפא בשבת?
" ישוע
ענה
11 ואמר
אליהם:
"מי
מכם
אם
יש
לו
כבש
אחד
ונפל
לבור
בשבת,
לא
יוציא
אותו
מיד
ולא
יעזור
לו
לצאת
?
12 אם
כן,
כמה
יותר
אדם
שווה
מכבש
! לכן
מותר
לעשות
טוב
בשבת
."
13 אז
אמר
לאדם
ההוא
: "
הושט
את
ידך
!"
ואכן
הושט
האדם
את
ידו
ונרפאה
כמו
יד
אחרת
.
14 אז
יצאו
הפרושים
ונועצו
ביניהם
כיצד
יוכלו
להרוג
את
ישוע
.
15 אולם
ישוע
הבין
מה
הם
זוממים
ועזב
את
המקום
.
הרבה
אנשים
הלכו
אחריו
ורפא
אותם
כולם
.
16 אולם
הוא
הזהיר
אותם
שלא
יגלו
לאחרים
מי
הוא
.
17 כך
התקיים
מה
שנאמר
בספר
הנביא
ישעיהו
:
18 "
הנה
עבדי
אשר
בחרתי
בו
,
אהובי
אשר
רצתה
נפשי
בו
.
אשים
את
רוחי
עליו
,
והוא
יגלה
לגויים
את
דרך
הצדק
.
19 לא
יריב
ולא
יצעק
,
ולא
ישמיע
בחוצות
את
קולו
.
20 רצוץ
קנה
לא
ישבר
,
ופתיל
כהה
לא
יכבה
,
עד
אשר
יביא
את
הצדק
לנצחון
.
21 ובשמו
יקוו
הגויים
."
22 אז
הובאו
אל
ישוע
אדם
עיוור
וחרש
,
ורפא
אותו
.
23 ואז
אמרו
כל
העם
: "
הלא
זה
בן
דוד
?
"
24 אולם
כאשר
שמעו
הפרושים
את
הדברים
הללו
,
אמרו
: "
הוא
מוציא
שדים
בכוחו
של
בעל
זבוב
,
שר
השדים
."
25 אולם
ישוע
ידע
מה
הם
חושבים
ואמר
אליהם
: "
כל
ממלכה
שמתפלגת
לשני
חלקים
,
לא
תוכל
לעמוד
,
וכל
עיר
או
בית
שמתפלגים
ביניהם
,
לא
יוכלו
לעמוד
.
26 אם
כן
,
אם
השטן
מוציא
שדים
מן
השטן
,
הרי
הוא
מתפלג
לשני
חלקים
,
ואיך
יוכל
ממלכתו
לעמוד
?
27 ואם
אני
מוציא
שדים
בכוחו
של
בעל
זבוב
,
בכוח
מי
מוציאים
בניכם
שדים
?
לכן
הם
יהיו
שופטים
אותכם
.
28 אולם
אם
אני
מוציא
שדים
בכוח
רוח
אלוהים
,
הרי
שמלכות
אלוהים
הגיעה
אליכם
.
29 כיצד
יכול
אדם
לבוא
לבית
של
אדם
חזק
ולגנוב
את
רכושו
,
אם
לא
יאסור
תחילה
את
האדם
החזק
?
אם
יעשה
זאת
,
אז
יוכל
לגנוב
את
רכושו
.
30 מי
שאינו
איתי
הוא
נגדי
,
ומי
שאינו
אוסף
איתי
הוא
מפזר
.
31 לכן
אני
אומר
לכם
: כל
חטא
וכל
גידוף
יסלחו
לבני
האדם
,
אבל
גידוף
רוח
הקודש
לא
יסלח
.
32 כל
אדם
שיגיד
דבר
נגד
בן
האדם
יסלחו
לו
,
אבל
מי
שיגיד
דבר
נגד
רוח
הקודש
לא
יסלחו
לו
,
לא
בעולם
הזה
ולא
בעולם
הבא
.
(aiōn g165)
33 אם
עץ
הוא
טוב
,
פרי
העץ
יהיה
טוב
,
ואם
עץ
הוא
רע
,
פרי
העץ
יהיה
רע
.
כי
לפי
הפרי
מכירים
את
העץ
.
34 אתם
צאצאי
הנחשים
,
אתם
רעים
,
איך
אפשר
לדבר
דברים
טובים
?
כי
מן
הלב
מדברים
הפה
.
35 אדם
טוב
מוציא
מן
אוצר
הלב
שלו
דברים
טובים
,
ואדם
רע
מוציא
מן
אוצר
הרע
שלו
דברים
רעים
.
36 אני
אומר
לכם
,
כל
מילה
רעה
שאדם
אומר
,
יתן
עליה
דין
ביום
הדין
.
37 כי
לפי
דבריך
תצדק
ולפי
דבריך
תרשע
."
38 אז
פנו
אליו
כמה
מן
הסופרים
והפרושים
ואמרו
: "
רבי
,
רצינו
לראות
אות
מן
השמים
."
39 אולם
ישוע
ענה
ואמר
: "
דור
רע
ומנאף
מבקש
אות
,
ולא
יינתן
לו
אות
,
מלבד
אות
יונה
הנביא
.
40 כי
כפי
שיונה
היה
בבטן
הדג
שלושת
ימים
ושלושת
לילות
,
כך
בן
האדם
יהיה
בלב
האדמה
שלושת
ימים
ושלושת
לילות
.
41 אנשי
נינוה
יקומו
ביום
הדין
ויעידו
נגד
הדור
הזה
,
כי
הם
חזרו
בתשובה
לדברי
יונה
.
42 מלכת
דרום
תקום
ביום
הדין
ותעיד
נגד
הדור
הזה
,
כי
היא
באה
מרחוק
לשמוע
את
חכמת
שלמה
.
43 כאשר
רוח
טמאה
יוצאת
מאדם
,
היא
נודדת
במדבר
ומחפשת
מנוחה
,
אולם
לא
מוצאת
.
44 אז
היא
אומרת
: "
אשוב
לבית
ממנו
יצאתי
."
ואז
היא
חוזרת
ומוצאת
אותו
ריק
,
נקי
ומסודר
.
45 אז
היא
הולכת
ומביאה
עמה
שבעה
רוחות
אחרות
,
רעות
יותר
ממנה
,
ונכנסות
ומתיישבות
שם
.
ואז
מצבו
של
אדם
ההוא
הופך
לגרוע
יותר
מקודם
.
כך
יהיה
לדור
הרע
הזה
."
46 בעוד
ישוע
מדבר
אל
הקהל
,
עמדו
אמו
ואחיו
מחוץ
לבית
,
ורצו
לדבר
אליו
.
47 אז
אמר
אדם
אחד
לישוע
: "
אמך
ואחיך
עומדים
מחוץ
לבית
ורוצים
לדבר
אליך
."
48 אולם
ישוע
ענה
ואמר
: "
מי
אמי
ומי
אחי
?
"
49 ואז
הרים
את
ידו
אל
תלמידיו
ואמר
: "
הנה
אמי
ואחי
!
50 כי
כל
אדם
אשר
עושה
את
רצון
אבי
שבשמים
,
הוא
אחי
ואחותי
ואמי
."

13

1 ביום
ההוא
יצא
ישוע
מן
הבית
ושב
לשבת
ליד
הים
.
2 כה
רבו
אליו
אנשים
רבים
,
עד
שנאלץ
לעלות
לספינה
ולשבת
בה
,
בעוד
כל
העם
עומד
על
החוף
.
3 ואז
דיבר
אליהם
דברים
רבים
בדרך
משלים
,
ואמר
: "
הנה
יצא
הזורע
לזרוע
זרעים
.
4 בעת
הזריעה
נפלו
חלק
מן
הזרעים
לצד
הדרך
,
ובאו
העופות
ואכלו
אותם
.
5 חלק
אחר
נפל
על
אדמה
סלעית
,
שבה
לא
היה
עומק
רב
,
ומיד
הם
צמחו
,
כי
לא
היה
עומק
לאדמה
.
6 אולם
כאשר
זרחה
השמש
,
הם
נשרפו
,
ומכיוון
שלא
היה
שורש
עמוק
,
הם
יבשו
.
7 חלק
אחר
נפל
בין
הקוצים
,
ואז
צמחו
הקוצים
וחנקו
אותם
.
8 אולם
חלק
אחר
נפל
על
אדמה
טובה
,
ונתן
פרי
,
חלק
מאה
,
חלק
שישים
,
וחלק
שלושים
.
9 מי
שיש
לו
אוזניים
לשמוע
,
יבין
את
דברי
."
10 אז
ניגשו
אליו
תלמידיו
ושאלו
אותו
: "
מדוע
אתה
מדבר
אל
העם
בדרך
משלים
?
"
11 ענה
ישוע
ואמר
: "
לכם
ניתן
לדעת
את
סודות
מלכות
השמים
,
אולם
לאחרים
לא
ניתן
.
12 כי
מי
שיש
לו
,
יינתן
לו
עוד
,
ויהיה
לו
שפע
.
אולם
מי
שאין
לו
,
אפילו
מה
שיש
לו
יילקח
ממנו
.
13 לכן
אני
מדבר
אליהם
בדרך
משלים
,
כי
הם
רואים
ולא
רואים
,
ושומעים
ולא
שומעים
,
ולא
מבינים
.
14 ובם
מתקיים
מה
שנאמר
בספר
הנביא
ישעיהו
:
"
תשמעו
בשמוע
ולא
תבינו
,
ותראו
בראות
ולא
תדעו
.
15 כי
לב
העם
הזה
הפך
לגס
,
אזניהם
כבדו
לשמוע
,
ועיניהם
נעצמו
,
פן
יראו
בעיניהם
,
ישמעו
באזניהם
,
יבינו
בלבם
,
ישובו
ואני
ארפא
אותם
."
16 אולם
אשרי
עיניכם
,
כי
הן
רואות
,
ואזניכם
,
כי
הן
שומעות
.
17 אמן
אני
אומר
לכם
,
רבים
נביאים
וצדיקים
רצו
לראות
את
אשר
אתם
רואים
,
ולא
ראו
,
ולשמוע
את
אשר
אתם
שומעים
,
ולא
שמעו
.
18 אולם
אתם
,
שמעו
את
משל
הזורע
.
19 כאשר
אדם
שומע
את
דבר
המלכות
ואינו
מבין
,
בא
הרע
ומחטף
את
אשר
נזרע
בלבו
.
זהו
הזרע
שנפל
לצד
הדרך
.
20 הזרע
שנפל
על
אדמה
סלעית
,
הוא
אדם
שמקבל
את
הדבר
בשמחה
,
אולם
לא
מעמיק
בו
,
ומיד
הוא
נשרף
.
21 הוא
אינו
מעמיק
בו
,
כי
אין
לו
אמונה
,
ובעת
מבחן
הוא
נכשל
.
22 הזרע
שנפל
בין
הקוצים
,
הוא
אדם
שמקבל
את
הדבר
,
אולם
דאגות
העולם
הזה
ותאוות
הון
חונקות
אותו
,
ולא
נותן
פרי
.
23 הזרע
שנפל
על
אדמה
טובה
,
הוא
אדם
שמקבל
את
הדבר
ומעמיק
בו
,
ונותן
פרי
,
חלק
מאה
,
חלק
שישים
,
וחלק
שלושים
."
24 אז
הביא
לפניהם
משל
נוסף
ואמר
: "
מלכות
השמים
דומה
לאדם
אחד
שזרע
זרעים
טובים
בשדה
שלו
.
25 אולם
בעוד
כולם
ישנים
,
בא
אויבו
וזרע
זרעים
רעים
בין
הזרעים
הטובים
,
ונעלם
.
26 כאשר
הצמח
גדל
ונבט
,
הופיעו
גם
הזרעים
הרעים
.
27 ואז
ניגשו
עבדי
בעל
הבית
אל
אדונם
ואמרו
לו
: "
אדוני
,
הלא
זרעת
זרעים
טובים
בשדה
שלך
,
ומאין
הגיעו
הזרעים
הרעים
?
"
28 ענה
אדונם
ואמר
: "
אויב
אדם
עשה
זאת
."
ואז
שאלו
עבדי
בעל
הבית
: "
האם
אתה
רוצה
שנלך
ונעקור
אותם
?
"
29 אולם
אדונם
ענה
ואמר
: "
לא
,
פן
תעקרו
גם
את
הזרעים
הטובים
בעת
עקירת
הרעים
.
30 הניחו
לשניהם
לגדול
יחד
עד
הקציר
,
ובעת
הקציר
אומר
לקוצרים
: אספו
תחילה
את
הרעים
,
וקשרו
אותם
לחבילות
כדי
לשרפם
,
ואילו
את
הטובים
אספו
אל
אסמי
."
31 אז
הביא
לפניהם
משל
נוסף
ואמר
: "
מלכות
השמים
דומה
לגרגר
חרדל
שלקח
אדם
ונטע
בשדה
שלו
.
32 גרגר
חרדל
הוא
הזרע
הקטן
ביותר
מכל
הזרעים
,
אולם
כאשר
הוא
גדל
הוא
הופך
לעץ
גדול
יותר
מכל
הירקות
,
ומגיע
לגובה
רב
,
עד
שעופות
השמים
באות
ומקננות
בענפיו
."
33 אז
הביא
לפניהם
משל
נוסף
ואמר
: "
מלכות
השמים
דומה
לשאור
שלקחה
אישה
ובלשה
אותו
בתוך
שלושה
מדות
קמח
,
עד
שהחמיץ
כולו
."
34 כל
אלה
דיבר
ישוע
אל
העם
בדרך
משלים
,
ולא
דיבר
אליהם
דבר
בלי
משל
.
35 כך
התקיים
מה
שנאמר
בספר
הנביא
:
"
אפתח
בדרך
משלים
,
אגלה
דברים
נעלמים
מאז
בריאת
העולם
."
36 אז
שלח
ישוע
את
העם
ונכנס
לבית
.
ואז
ניגשו
אליו
תלמידיו
ואמרו
: "
הסבר
נא
לנו
את
המשל
על
הזרעים
הרעים
בשדה
."
37 ענה
ישוע
ואמר
: "
הזורע
הטובים
הוא
בן
האדם
.
38 השדה
הוא
העולם
הזה
,
הזרעים
הטובים
הם
בני
המלכות
,
ואילו
הזרעים
הרעים
הם
בני
הרע
.
39 האויב
שזרע
אותם
הוא
השטן
,
הקציר
הוא
סוף
העולם
הזה
,
והקוצרים
הם
המלאכים
.
40 כפי
שאספו
את
הרעים
וקשרו
אותם
לחבילות
כדי
לשרפם
,
כך
יהיה
בסוף
העולם
הזה
.
41 בן
האדם
ישלח
את
מלאכיו
,
ואלה
יאספו
מתוך
מלכותו
את
כל
המכשולים
ואת
כל
אלה
אשר
עשו
רע
,
42 ויזרקו
אותם
אל
כבשן
האש
,
שם
יהיה
בכי
וחרון
שיניים
.
43 אז
יזרחו
הצדיקים
כשמש
בתוך
מלכות
אביהם
.
מי
שיש
לו
אוזניים
לשמוע
,
יבין
את
דברי
."
44 מלכות
השמים
דומה
לאוצר
שהוסתר
בשדה
,
ואדם
אחד
מצא
אותו
,
והסתיר
אותו
שוב
,
ומתוך
שמחתו
הלך
ומכר
את
כל
רכושו
,
וקנה
את
השדה
ההוא
.
45 מלכות
השמים
דומה
לסוחר
פנינים
יקרות
,
46 אשר
כאשר
מצא
פנינה
אחת
יקרת
ערך
,
הלך
ומכר
את
כל
רכושו
,
וקנה
אותה
.
47 מלכות
השמים
דומה
לרשת
שהושלכה
לים
,
ואספה
דגים
מכל
מין
ומין
.
48 כאשר
מלאה
הרשת
,
משכו
אותה
אל
החוף
,
ואז
ישבו
הדייגים
ואספו
את
הדגים
הטובים
לכלים
,
ואילו
הדגים
הרעים
הוטלו
לים
.
49 כך
יהיה
בסוף
העולם
הזה
,
המלאכים
יבואו
ויפרידו
את
הרעים
מתוך
הצדיקים
,
50 ויזרקו
אותם
אל
כבשן
האש
,
שם
יהיה
בכי
וחרון
שיניים
.
51 הבנתם
את
כל
אלה
?
"
ענו
תלמידיו
ואמרו
: "
כן
,
הבנו
."
52 אז
אמר
אליהם
: "
לכן
כל
סופר
אשר
למד
את
תורת
מלכות
השמים
דומה
לבעל
בית
אשר
מוציא
מאוצרו
דברים
חדשים
וישנים
."
53 כאשר
סיים
ישוע
לדבר
את
המשלים
הללו
,
עזב
את
המקום
.
54 הגיע
לעיר
מולדתו
,
ולימד
את
אנשי
בית
הכנסת
,
ואלה
נדהמו
מאוד
ואמרו
: "
מאין
לו
לאדם
הזה
חכמה
כזו
,
ומאין
לו
כוחות
לעשות
נפלאות
כאלה
?
55 הלא
זה
בן
הנגר
,
הלא
אמו
נקראת
מרים
,
ואחיו
יעקב
ויוסף
ושמעון
ויהודה
,
56 הלא
כל
אחיותיו
חיות
בינינו
?
מאין
לו
לאדם
הזה
כל
אלה
?
"
57 ואז
נפלו
בו
מכשולים
,
ולא
רצו
לקבל
אותו
.
אולם
ישוע
אמר
אליהם
: "
נביא
לא
יבוז
אלא
בבית
מולדתו
ובקרב
משפחתו
."
58 ולא
עשה
שם
נפלאות
רבות
,
בגלל
חוסר
האמונה
שלהם
.

ܡܕܡܐ ܕܐܬܪܝܢܘܬܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܡܕܡ ܕܫܘܬܦܘ
ܕܐܝܟܢܐ ܕܐܝܟܢܘܬܗ ܢܬܬ ܢܬܬܠܬ ܠܗܘܢ 12 ܐܝܟ ܕܐܠܗ
ܐܝܟܢܐ ܡܬܠܐ 14 ܕܐܝܟ ܐܡܬܐ ܐܬܬܠܬ ܠܗܘܢ 13 ܐܝܟ ܕܐܠܗ
ܕܫܘܝܢ ܕܐܝܟܐܝܟܢܐ ܕܡܠܟܘ ܡܬܩܢܐ ܕܫܘܝܢ ܟܕܐ
ܡܢܐ ܐܬܬܐ ܡܢ ܐܬܪܝܢܐ

1

ܫܡܥܘܢ ܦܛܪܘܣ ܥܒܕܐ ܘܫܠܝܚܐ ܠܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܠܐܝܠܝܢ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܒܗܝܡܢܘܬܐ ܒܫܘܠܡܐ ܕܐܠܗܐ ܐܒܐ ܘܒܫܘܠܡܗ ܕܡܫܝܚܐ ܡܪܝܢ ܕܟܠܗ ܒܪܝܬ

אל ירמיה הנביא לאמר 7 הנה אנכי נתן
דבריו בפיך 8 ראה הפקדתיך היום הזה
על הגוים ועל הממלכות לנתוש ולנתץ
ולאבד ולהרס לבנות ולנטע 9 ויהי דבר
יהוה אלי לאמר מה אתה רואה ירמיה
ואמר מקל לוז אנכי רואה 10 ויאמר יהוה
אלי היטב הראיתי כי שקד אני על דברי
לעשתם 11 ויהי דבר יהוה אלי שנית לאמר
מה אתה רואה ירמיה ואמר סיר נפוח אנכי
רואה ומפניו מצפונה 12 ויאמר יהוה אלי
אל תאמר לבלתי הגיד אשר אנכי מגיד
אליך ירמיה כי הנה אנכי שם דברי בפיך
13 לנתש ולנתוץ ולהאבד ולהרוס ולבנות
ולנטע 14 ויהי דבר יהוה אלי לאמר מה
אתה רואה ירמיה ואמר מקל שקד אנכי
רואה 15 ויאמר יהוה אלי מצפון תפתח
הרעה על כל יושבי הארצות 16 כי הנה
אנכי קורא אל כל משפחות ממלכות צפון
נאם יהוה ובאו ונתנו איש כסאו פתח
שערי ירושלים ועל כל חומותיה סביב
ועל כל ערי יהודה 17 ואתה תאזר מתניך
וקמת ודברת אליהם את כל אשר אנכי
מצוך אל תחת מפניהם פן אחתך לפני
18 ואני הנה נתתיך היום לעיר מבצר
ולעמוד ברזל ולחומת נחושת על כל
הארץ למלכי יהודה לשריה לכהניה
ולעם הארץ 19 ונלחמו אליך ולא יוכלו
לך כי אתי אני נאם יהוה להצילך
20 דבר יהוה אל בית ישראל ואל בית
יהודה לאמר 21 כה אמר יהוה
מצאו אבותיכם בי עול כי רחקו מעלי
ויתהלכו אחרי הבל ויהבלו 22 ולא אמרו
איה יהוה המעלה אתנו מארץ מצרים
המולך אתנו במדבר בארץ ערבה וציה
בארץ ציה וצלמות בארץ לא עבר בה
ולא ישב איש שם אדם 23 והבאתי אתכם
אל ארץ הכרמל לאכל פריה וטובה
ובאתם וטמאתם את ארצי ונחלתי
הפיתם לתועבה 24 הכהנים לא אמרו
איה יהוה ותפשי התורה לא ידעוני
הרעים פשעו בי והנביאים נבאו בבעל
ואחרי לא יועילו הלכו 25 לכן עוד
אריב אתכם נאם יהוה ואת בני בניכם
אריב 26 כי עברו איי כתים וראו
וקדר שלחו מאד והתבוננו מאד
והביטו עד מה היתה כזאת 27 הגוי
אשר חלף ארצותם כי אם אלהים
אחרים לא אלהים הם ועמי חלף
כבודו בלתי לא יועיל 28 אי זה
אלהיך עשית לך יקומו אם יושיעוך
בעת רעתך כי מספר עריך היו אלהיך
יהודה 29 מדוע תריבו אלי כלכם
פשעתם בי נאם יהוה הכיתי את בניכם
לא לקחו מוסר אכל נביאיכם כאריה
משחית 30 מה עשיתי לכם לשוא הכו
בניכם לא לקחו מוסר תאכל חרבכם
נביאיכם כאריה משחית 31 דור אתם
ראו דבר יהוה המדבר היה לישראל
אם לארץ מאפלה מדוע אמר עמי רדנו
עוד לא נבוא אליך

4

אם תשוב ישראל נאם יהוה אלי תשוב
ואם תסיר שקציך מפני לא תנוד 2 ונשבעת
חי יהוה באמת במשפט וצדקה אם
תשבע גוים בו ובו יתהללו 3 כי כה אמר
יהוה לאיש יהודה ולירושלים נירו לכם
ניר ואל תזרעו אל קוצים 4 המולו
ליהוה וסירו ערלות לבבכם אנשי יהודה
וישבי ירושלים פן תצא כאש חמתי
ובערה ואין מכבה מפני רע מעלליכם
5 הגידו ביהודה והשמיעו בירושלים
ואמרו תקעו שופר בארץ קראו מלא
לאמר הקבצו ונבוא אל ערי המבצר
6 שאו נס ציון העזו אל תעמדו כי
מביא רעה מצפון ושבר גדול 7 עלה
אריה מסבכו ומשחית גוים נסע
ממקומו לשום את ארצך לשמה תצא
ערי תהרסנה מאין יושב 8 על זאת
חגרו שקים ספדו והילילו כי לא שב
חרון אף יהוה מאתנו 9 והיה ביום
ההוא נאם יהוה יאבד לב המלך ולב
השרים ונשמו הכהנים ונבהלו הנביאים
10 ואמר אהה אדני יהוה אכן נשא
נשאת לעם הזה וגם לירושלים לאמר
שלום יהיה לכם והנה הגיע החרב
עד הנפש 11 בעת ההיא יאמר לעם הזה
ולירושלים רוח צחה שרב בדרך
פנים בת עמי לא לזרות ולא לבר
12 רוח מלא מאלה תבוא אלי עתה
גם אני אדבר משפטים אתם 13 הנה
כענן יעלה ומרכבתיו כסופה סוסיו
קלו מנשרים אי לנו כי שדדנו
14 כבסי מרע לבבך ירושלים למען
תושעי עד מתי תלין בקרבך און
15 כי קול מגיד מדן ומשמיע און
מהר אפרים 16 הזכירו לגוים הנה
השמיעו על ירושלים נצרים באים
מארץ מרחק ויתנו קולם על ערי
יהודה 17 כשדי היו שמרי שדה
עליה סביב כי מרתה היתה אלי
נאם יהוה 18 דרכיך ומעלליך עשו
לך את אלה זאת רעתך כי מרה כי
הגיע עד לבך 19 מעי מעי אני מחיל
קירות לבי הומה לי לבי לא אחריש
כי קול שופר נפש צו מלחמה 20 שבר
על שבר נקרא כי שדדה כל הארץ
פתאם שדדו יריעותי רגעים אהלי
21 עד מה אראה נס אשמע קול שופר
21 כי אולת עמי אותי לא ידעו בנים
סכלים המה וחכמים הרעה הם ולהיטיב
לא ידעו 23 הביט אל הארץ והנה תהו
ובהו ואל השמים ואין אורם 24 הביט
אל ההרים והנה רעשו וכל הגבעות
התקלקלו 25 הביט והנה אין האדם
וכל עוף השמים נדדו 26 הביט והנה
הכרמל המדבר וכל עריו נתצו מפני
יהוה מפני חרון אפו 27 כי כה אמר
יהוה שמה תהיה כל הארץ אך כלה לא
אעשה 28 על זאת תאבל הארץ וקדרו
שמים מלמעלה כי דברתי זמתי ולא
נחמתי ולא אשוב מן הרע 29 מקול
פרש וקשת רנה כל העיר נסו בעל
פרשים ובעלי קשת עלו בסבכים
ובסלעים עלה כל העיר עזובה ואין
יושב בה 30 ואת שדודה מה תעשי
כי תלבשי שני תעדי עדי זהב כי
יפי עיניך בפוך לשוא מאסוך
מאהביך נפשך יבקשו 31 כי קול כחולה
שמעתי צרה כמציר בכורים קול בת
ציון תתאנחנה תפרוש כפיה אוי נא
לי כי נלאה נפשי להרגים

5

שוטטו רחובות ירושלים וראו נא
ודעו ובקשו ברחבותיה אם תמצאו
איש אם יש עושה משפט מבקש
האמונה ואסלח לה 2 ואם חי יהוה
אם לשקר הנה נשבעים 3 יהוה עיניך
הלא לאמונה הכיתם ולא חלו כלתם
מאנו קחת מוסר חזקו פניהם מצור
מאנו לשוב 4 ואני אמרתי אך דלים
הם נואלו כי לא ידעו דרך יהוה
משפט אלהיהם 5 אלכה אל הגדלים
ואדברה אליהם כי הם ידעו דרך יהוה
משפט אלהיהם אך הם יחדו שברו
עול נתקו מוסרות 6 על כן הכם אריה
מיער יערב זאב ערבות שדדם נמר
שקד על עריהם כל היצא מהם יטרף
כי רבו פשעיהם עתקו משובותיהם
7 איה אסלח לך בנים עזבוני ואשבע
בלא אל הם נאפו וגדודים בית זונה
יתלוננו 8 סוסים מזרעים היו שכמים
איש אל אשת רעהו יצהלו 9 הלא על
אלה לא אפקד נאם יהוה ואם בגוי
אשר כזה לא תתנקם נפשי 10 עלו
בנטעותיה ושחתו אך כלה לא תעשו
הסירו נטישותיה כי לא ליהוה הנה
11 כי בגד בגדו בי בית ישראל ובית
יהודה נאם יהוה 12 כחשו ביהוה
ואמרו לא הוא ולא תבוא עלינו רעה
חרב ורעב לא נראה 13 הרוחים יהיו
לרוח והדבר אין בם כה יעשה להם
14 לכן כה אמר יהוה אלהי צבאות
יען דברכם את הדבר הזה הנני נתן
דברי בפיך לאש והעם הזה עצים
אכלתם 15 הנני מביא עליכם גוי
מרחוק בית ישראל נאם יהוה גוי
איתן הוא גוי מעולם הוא גוי לא
תדע לשונו ולא תשמע מה ידבר
16 אשפתו כקבר פתוח כולם גבורים
17 ואכל קצירך ולחמך יאכלו בניך
ובנותיך יאכל צאנך ובקרך יאכל
גפנך ותאנתך יורש ערי מבצרך
אשר אתה בטח בהן בחרב 18 גם
בימים ההם נאם יהוה לא אעשה אתכם
כלה 19 והיה כי תאמרו על מה עשה
יהוה אלהינו לנו כל אלה ואמרת
אליהם כאשר עזבתם אותי ותעבדו
אלהי נכר בארצכם כן תעבדו זרים
בארץ לא לכם 20 הגידו זאת בבית
יעקב והשמיעו ביהודה לאמר
21 שמעו נא זאת עם כסיל ואין לב
עינים להם ולא תראו אזנים להם
ולא תשמעו 22 הגם אתי לא תיראו
נאם יהוה אם מפני לא תחילו אשר
שמתי חול גבול לים חק עולם ולא
יעברנהו ויתגעשו ולא יוכלו גלו
הלכו 23 ולעם הזה היה לב סורר
ומרי סרו וילכו 24 ולא אמרו בלבבם
נירא נא את יהוה אלהינו הנתן
גשם יורה ומלקוש בעתו שבעות
קציר שמר לנו 25 עונותיכם הטו
אלה ומחטאתיכם מנעו הטוב מכם
26 כי נמצאו בעמי רשעים יערבו
כיקשים מצודת יצודו אנשים
27 ככלוב מלא עוף כן בתיהם מלאים
מרמה על כן גדלו ויעשירו 28 שמנו
עבתו גם עברו דברי רע לא דנו
דין יתום לא הצליחו ומשפט אביונים
לא שפטו 29 הלעל אלה לא אפקד
נאם יהוה אם בגוי אשר כזה לא
תתנקם נפשי 30 שמה ופלאה היתה
בארץ 31 הנביאים נבאו בשקר
והכהנים רדו על ידיהם ועמי אהבו
כן מה תעשו לאחריתה

10 ܗܘܝܠܝ ܠܟܘܢ ܕܐܢܫܝܢ ܟܠܗܘܢ ܡܫܒܚܝܢ ܠܟ ܐܦܠܐ ܒܫܥܬܐ ܕܢܬܪܕܦܘܢ ܠܟ ܒܟܠܗ ܥܡܡܐ ܕܐܪܥܐ ܘܠܝܬ ܠܟ ܫܘܠܛܢܐ ܕܡܬܩܝܡ ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܘܬܚܬ ܐܪܥܐ ܘܬܚܬ ܡܝܐ ܘܠܝܬ ܠܟ ܫܘܠܛܢܐ ܕܡܬܩܝܡ ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܘܬܚܬ ܐܪܥܐ ܘܬܚܬ ܡܝܐ 11 ܘܠܝܬ ܠܟ ܫܘܠܛܢܐ ܕܡܬܩܝܡ ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܘܬܚܬ ܐܪܥܐ ܘܬܚܬ ܡܝܐ ܘܠܝܬ ܠܟ ܫܘܠܛܢܐ ܕܡܬܩܝܡ ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܘܬܚܬ ܐܪܥܐ ܘܬܚܬ ܡܝܐ ܘܠܝܬ ܠܟ ܫܘܠܛܢܐ ܕܡܬܩܝܡ ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܘܬܚܬ ܐܪܥܐ ܘܬܚܬ ܡܝܐ 12 ܘܗܘܝܢ ܡܠܟ ܐܝܟ ܕܡܫܬܡܥ ܠܟ ܒܟܠ ܡܕܝܢܬܐ ܕܐܪܡܝܐ ܘܐܬܝ ܠܘܬ ܟܠ ܕܡܬܩܪܒ ܠܟ ܒܫܠܡܐ ܘܠܝܬ ܠܟ ܫܘܠܛܢܐ ܕܡܬܩܝܡ ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܘܬܚܬ ܐܪܥܐ ܘܬܚܬ ܡܝܐ ܘܠܝܬ ܠܟ ܫܘܠܛܢܐ ܕܡܬܩܝܡ ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܘܬܚܬ ܐܪܥܐ ܘܬܚܬ ܡܝܐ 13 ܘܐܦܠܐ ܠܘ ܕܐܬܝ ܠܟ ܫܘܠܛܢܐ ܕܡܬܩܝܡ ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܘܬܚܬ ܐܪܥܐ ܘܬܚܬ ܡܝܐ ܘܠܝܬ ܠܟ ܫܘܠܛܢܐ ܕܡܬܩܝܡ ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܘܬܚܬ ܐܪܥܐ ܘܬܚܬ ܡܝܐ 14 ܐܝܟ ܕܡܠܬܐ ܕܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܕܫܡܝܐ ܕܢܬܪܕܦܘܢ ܠܟ ܒܟܠ ܡܕܝܢܬܐ ܕܐܪܡܝܐ ܘܐܬܝ ܠܘܬ ܟܠ ܕܡܬܩܪܒ ܠܟ ܒܫܠܡܐ ܘܠܝܬ ܠܟ ܫܘܠܛܢܐ ܕܡܬܩܝܡ ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܘܬܚܬ ܐܪܥܐ ܘܬܚܬ ܡܝܐ 15 ܘܐܦܠܐ ܠܘ ܕܐܬܝ ܠܟ ܫܘܠܛܢܐ ܕܡܬܩܝܡ ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܘܬܚܬ ܐܪܥܐ ܘܬܚܬ ܡܝܐ ܘܠܝܬ ܠܟ ܫܘܠܛܢܐ ܕܡܬܩܝܡ ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܘܬܚܬ ܐܪܥܐ ܘܬܚܬ ܡܝܐ 16 ܐܦܠܐ ܠܘ ܕܐܬܝ ܠܟ ܫܘܠܛܢܐ ܕܡܬܩܝܡ ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܘܬܚܬ ܐܪܥܐ ܘܬܚܬ ܡܝܐ ܘܠܝܬ ܠܟ ܫܘܠܛܢܐ ܕܡܬܩܝܡ ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܘܬܚܬ ܐܪܥܐ ܘܬܚܬ ܡܝܐ 17 ܕܐܦܠܐ ܠܘ ܕܐܬܝ ܠܟ ܫܘܠܛܢܐ ܕܡܬܩܝܡ ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܘܬܚܬ ܐܪܥܐ ܘܬܚܬ ܡܝܐ ܘܠܝܬ ܠܟ ܫܘܠܛܢܐ ܕܡܬܩܝܡ ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܘܬܚܬ ܐܪܥܐ ܘܬܚܬ ܡܝܐ 18 ܐܝܟ ܕܡܬܩܝܡ ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܘܬܚܬ ܐܪܥܐ ܘܬܚܬ ܡܝܐ ܘܠܝܬ ܠܟ ܫܘܠܛܢܐ ܕܡܬܩܝܡ ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܘܬܚܬ ܐܪܥܐ ܘܬܚܬ ܡܝܐ

1 ܟܬܒܐ ܕܝܠܕܘܬܗ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܒܪܗ ܕܕܘܝܕ ܒܪܗ ܕܐܒܪܗܡ׃
2 ܐܒܪܗܡ ܝܠܝܕ ܠܝܨܚܩ ܘܝܨܚܩ ܝܠܝܕ ܠܝܥܩܘܒ ܘܝܥܩܘܒ ܝܠܝܕ ܠܝܗܘܕܐ
ܘܠܐܚܘܗܝ׃ 3 ܘܝܗܘܕܐ ܝܠܝܕ ܠܦܪܨܘܢ ܘܠܙܪܚ ܡܢ ܬܡܪ ܘܦܪܨܘܢ
ܝܠܝܕ ܠܐܪܡ׃ 4 ܘܐܪܡ ܝܠܝܕ ܠܥܡܝܢܕܒ ܘܥܡܝܢܕܒ ܝܠܝܕ ܠܢܚܫܘܢ
ܘܢܚܫܘܢ ܝܠܝܕ ܠܣܠܡܘܢ׃ 5 ܘܣܠܡܘܢ ܝܠܝܕ ܠܒܥܘܙ ܡܢ ܪܚܒ
ܘܒܥܘܙ ܝܠܝܕ ܠܥܘܒܝܕ ܡܠܟܐ ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܝܕ ܠܝܫܝ׃ 6 ܘܝܫܝ ܝܠܝܕ
ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ׃ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܝܠܝܕ ܠܫܠܝܡܘܢ ܕܗܘܬ ܐܢܬܬܗ
ܕܐܘܪܝܐ׃ 7 ܘܫܠܝܡܘܢ ܝܠܝܕ ܠܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܝܕ ܠܒܘܥܙ
ܘܒܘܥܙ ܝܠܝܕ ܠܥܘܒܝܕ׃ 8 ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܝܕ ܠܝܫܝ ܘܝܫܝ ܝܠܝܕ ܠܕܘܝܕ
ܡܠܟܐ׃ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܝܠܝܕ ܠܫܠܝܡܘܢ ܕܗܘܬ ܐܢܬܬܗ ܕܐܘܪܝܐ׃
9 ܘܫܠܝܡܘܢ ܝܠܝܕ ܠܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܝܕ ܠܒܘܥܙ ܘܒܘܥܙ ܝܠܝܕ
ܠܥܘܒܝܕ ܡܠܟܐ׃ ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܝܕ ܠܝܫܝ ܘܝܫܝ ܝܠܝܕ ܠܕܘܝܕ
ܡܠܟܐ׃ 10 ܘܕܘܝܕ ܝܠܝܕ ܠܫܠܝܡܘܢ ܡܠܟܐ ܘܫܠܝܡܘܢ ܝܠܝܕ ܠܪܚܒܥܡ
ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܝܕ ܠܒܘܥܙ ܘܒܘܥܙ ܝܠܝܕ ܠܥܘܒܝܕ ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܝܕ ܠܝܫܝ
ܘܝܫܝ ܝܠܝܕ ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ׃ 11 ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܝܠܝܕ ܠܫܠܝܡܘܢ
ܘܫܠܝܡܘܢ ܝܠܝܕ ܠܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܝܕ ܠܒܘܥܙ ܘܒܘܥܙ ܝܠܝܕ
ܠܥܘܒܝܕ ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܝܕ ܠܝܫܝ ܘܝܫܝ ܝܠܝܕ ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ׃
12 ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܝܠܝܕ ܠܫܠܝܡܘܢ ܕܗܘܬ ܐܢܬܬܗ ܕܐܘܪܝܐ׃ ܘܫܠܝܡܘܢ
ܝܠܝܕ ܠܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܝܕ ܠܒܘܥܙ ܘܒܘܥܙ ܝܠܝܕ ܠܥܘܒܝܕ
ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܝܕ ܠܝܫܝ ܘܝܫܝ ܝܠܝܕ ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ׃ 13 ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ
ܝܠܝܕ ܠܫܠܝܡܘܢ ܘܫܠܝܡܘܢ ܝܠܝܕ ܠܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܝܕ ܠܒܘܥܙ
ܘܒܘܥܙ ܝܠܝܕ ܠܥܘܒܝܕ ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܝܕ ܠܝܫܝ ܘܝܫܝ ܝܠܝܕ ܠܕܘܝܕ
ܡܠܟܐ׃ 14 ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܝܠܝܕ ܠܫܠܝܡܘܢ ܕܗܘܬ ܐܢܬܬܗ ܕܐܘܪܝܐ׃
ܘܫܠܝܡܘܢ ܝܠܝܕ ܠܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܝܕ ܠܒܘܥܙ ܘܒܘܥܙ ܝܠܝܕ
ܠܥܘܒܝܕ ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܝܕ ܠܝܫܝ ܘܝܫܝ ܝܠܝܕ ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ׃
15 ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܝܠܝܕ ܠܫܠܝܡܘܢ ܕܗܘܬ ܐܢܬܬܗ ܕܐܘܪܝܐ׃ ܘܫܠܝܡܘܢ
ܝܠܝܕ ܠܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܝܕ ܠܒܘܥܙ ܘܒܘܥܙ ܝܠܝܕ ܠܥܘܒܝܕ
ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܝܕ ܠܝܫܝ ܘܝܫܝ ܝܠܝܕ ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ׃ 16 ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ
ܝܠܝܕ ܠܫܠܝܡܘܢ ܕܗܘܬ ܐܢܬܬܗ ܕܐܘܪܝܐ׃ ܘܫܠܝܡܘܢ ܝܠܝܕ ܠܪܚܒܥܡ
ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܝܕ ܠܒܘܥܙ ܘܒܘܥܙ ܝܠܝܕ ܠܥܘܒܝܕ ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܝܕ ܠܝܫܝ
ܘܝܫܝ ܝܠܝܕ ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ׃ 17 ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܝܠܝܕ ܠܫܠܝܡܘܢ
ܕܗܘܬ ܐܢܬܬܗ ܕܐܘܪܝܐ׃ ܘܫܠܝܡܘܢ ܝܠܝܕ ܠܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܝܕ
ܠܒܘܥܙ ܘܒܘܥܙ ܝܠܝܕ ܠܥܘܒܝܕ ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܝܕ ܠܝܫܝ ܘܝܫܝ ܝܠܝܕ
ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ׃ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܝܠܝܕ ܠܫܠܝܡܘܢ ܕܗܘܬ ܐܢܬܬܗ
ܕܐܘܪܝܐ׃ 18 ܘܫܠܝܡܘܢ ܝܠܝܕ ܠܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܝܕ ܠܒܘܥܙ
ܘܒܘܥܙ ܝܠܝܕ ܠܥܘܒܝܕ ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܝܕ ܠܝܫܝ ܘܝܫܝ ܝܠܝܕ ܠܕܘܝܕ
ܡܠܟܐ׃ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܝܠܝܕ ܠܫܠܝܡܘܢ ܕܗܘܬ ܐܢܬܬܗ ܕܐܘܪܝܐ׃
19 ܘܫܠܝܡܘܢ ܝܠܝܕ ܠܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܝܕ ܠܒܘܥܙ ܘܒܘܥܙ ܝܠܝܕ
ܠܥܘܒܝܕ ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܝܕ ܠܝܫܝ ܘܝܫܝ ܝܠܝܕ ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ׃
20 ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܝܠܝܕ ܠܫܠܝܡܘܢ ܕܗܘܬ ܐܢܬܬܗ ܕܐܘܪܝܐ׃ ܘܫܠܝܡܘܢ
ܝܠܝܕ ܠܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܝܕ ܠܒܘܥܙ ܘܒܘܥܙ ܝܠܝܕ ܠܥܘܒܝܕ
ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܝܕ ܠܝܫܝ ܘܝܫܝ ܝܠܝܕ ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ׃ 21 ܘܕܘܝܕ
ܡܠܟܐ ܝܠܝܕ ܠܫܠܝܡܘܢ ܕܗܘܬ ܐܢܬܬܗ ܕܐܘܪܝܐ׃ ܘܫܠܝܡܘܢ
ܝܠܝܕ ܠܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܝܕ ܠܒܘܥܙ ܘܒܘܥܙ ܝܠܝܕ ܠܥܘܒܝܕ
ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܝܕ ܠܝܫܝ ܘܝܫܝ ܝܠܝܕ ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ׃ 22 ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ
ܝܠܝܕ ܠܫܠܝܡܘܢ ܕܗܘܬ ܐܢܬܬܗ ܕܐܘܪܝܐ׃ ܘܫܠܝܡܘܢ ܝܠܝܕ ܠܪܚܒܥܡ
ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܝܕ ܠܒܘܥܙ ܘܒܘܥܙ ܝܠܝܕ ܠܥܘܒܝܕ ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܝܕ ܠܝܫܝ
ܘܝܫܝ ܝܠܝܕ ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ׃ 23 ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܝܠܝܕ ܠܫܠܝܡܘܢ
ܕܗܘܬ ܐܢܬܬܗ ܕܐܘܪܝܐ׃

2 ܘܫܠܝܡܘܢ ܝܠܝܕ ܠܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܝܕ ܠܒܘܥܙ ܘܒܘܥܙ ܝܠܝܕ ܠܥܘܒܝܕ
ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܝܕ ܠܝܫܝ ܘܝܫܝ ܝܠܝܕ ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ׃ 2 ܘܕܘܝܕ ܝܠܝܕ
ܠܫܠܝܡܘܢ ܕܗܘܬ ܐܢܬܬܗ ܕܐܘܪܝܐ׃ ܘܫܠܝܡܘܢ ܝܠܝܕ ܠܪܚܒܥܡ
ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܝܕ ܠܒܘܥܙ ܘܒܘܥܙ ܝܠܝܕ ܠܥܘܒܝܕ ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܝܕ ܠܝܫܝ
ܘܝܫܝ ܝܠܝܕ ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ׃ 3 ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܝܠܝܕ ܠܫܠܝܡܘܢ
ܕܗܘܬ ܐܢܬܬܗ ܕܐܘܪܝܐ׃ ܘܫܠܝܡܘܢ ܝܠܝܕ ܠܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܝܕ
ܠܒܘܥܙ ܘܒܘܥܙ ܝܠܝܕ ܠܥܘܒܝܕ ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܝܕ ܠܝܫܝ ܘܝܫܝ ܝܠܝܕ
ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ׃ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܝܠܝܕ ܠܫܠܝܡܘܢ ܕܗܘܬ ܐܢܬܬܗ
ܕܐܘܪܝܐ׃ 4 ܘܫܠܝܡܘܢ ܝܠܝܕ ܠܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܝܕ ܠܒܘܥܙ
ܘܒܘܥܙ ܝܠܝܕ ܠܥܘܒܝܕ ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܝܕ ܠܝܫܝ ܘܝܫܝ ܝܠܝܕ ܠܕܘܝܕ
ܡܠܟܐ׃ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܝܠܝܕ ܠܫܠܝܡܘܢ ܕܗܘܬ ܐܢܬܬܗ ܕܐܘܪܝܐ׃
5 ܘܫܠܝܡܘܢ ܝܠܝܕ ܠܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܝܕ ܠܒܘܥܙ ܘܒܘܥܙ ܝܠܝܕ
ܠܥܘܒܝܕ ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܝܕ ܠܝܫܝ ܘܝܫܝ ܝܠܝܕ ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ׃
6 ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܝܠܝܕ ܠܫܠܝܡܘܢ ܕܗܘܬ ܐܢܬܬܗ ܕܐܘܪܝܐ׃ ܘܫܠܝܡܘܢ
ܝܠܝܕ ܠܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܝܕ ܠܒܘܥܙ ܘܒܘܥܙ ܝܠܝܕ ܠܥܘܒܝܕ
ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܝܕ ܠܝܫܝ ܘܝܫܝ ܝܠܝܕ ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ׃ 7 ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ
ܝܠܝܕ ܠܫܠܝܡܘܢ ܕܗܘܬ ܐܢܬܬܗ ܕܐܘܪܝܐ׃ ܘܫܠܝܡܘܢ ܝܠܝܕ ܠܪܚܒܥܡ
ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܝܕ ܠܒܘܥܙ ܘܒܘܥܙ ܝܠܝܕ ܠܥܘܒܝܕ ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܝܕ ܠܝܫܝ
ܘܝܫܝ ܝܠܝܕ ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ׃ 8 ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܝܠܝܕ ܠܫܠܝܡܘܢ
ܕܗܘܬ ܐܢܬܬܗ ܕܐܘܪܝܐ׃ ܘܫܠܝܡܘܢ ܝܠܝܕ ܠܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܝܕ
ܠܒܘܥܙ ܘܒܘܥܙ ܝܠܝܕ ܠܥܘܒܝܕ ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܝܕ ܠܝܫܝ ܘܝܫܝ ܝܠܝܕ
ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ׃ 9 ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܝܠܝܕ ܠܫܠܝܡܘܢ ܕܗܘܬ ܐܢܬܬܗ
ܕܐܘܪܝܐ׃ ܘܫܠܝܡܘܢ ܝܠܝܕ ܠܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܝܕ ܠܒܘܥܙ ܘܒܘܥܙ
ܝܠܝܕ ܠܥܘܒܝܕ ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܝܕ ܠܝܫܝ ܘܝܫܝ ܝܠܝܕ ܠܕܘܝܕ
ܡܠܟܐ׃ 10 ܘܕܘܝܕ ܝܠܝܕ ܠܫܠܝܡܘܢ ܡܠܟܐ ܘܫܠܝܡܘܢ ܝܠܝܕ ܠܪܚܒܥܡ
ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܝܕ ܠܒܘܥܙ ܘܒܘܥܙ ܝܠܝܕ ܠܥܘܒܝܕ ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܝܕ ܠܝܫܝ
ܘܝܫܝ ܝܠܝܕ ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ׃ 11 ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܝܠܝܕ ܠܫܠܝܡܘܢ
ܕܗܘܬ ܐܢܬܬܗ ܕܐܘܪܝܐ׃ ܘܫܠܝܡܘܢ ܝܠܝܕ ܠܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܝܕ
ܠܒܘܥܙ ܘܒܘܥܙ ܝܠܝܕ ܠܥܘܒܝܕ ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܝܕ ܠܝܫܝ ܘܝܫܝ ܝܠܝܕ
ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ׃ 12 ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܝܠܝܕ ܠܫܠܝܡܘܢ ܕܗܘܬ ܐܢܬܬܗ
ܕܐܘܪܝܐ׃ ܘܫܠܝܡܘܢ ܝܠܝܕ ܠܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܝܕ ܠܒܘܥܙ ܘܒܘܥܙ
ܝܠܝܕ ܠܥܘܒܝܕ ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܝܕ ܠܝܫܝ ܘܝܫܝ ܝܠܝܕ ܠܕܘܝܕ
ܡܠܟܐ׃ 13 ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܝܠܝܕ ܠܫܠܝܡܘܢ ܕܗܘܬ ܐܢܬܬܗ
ܕܐܘܪܝܐ׃ ܘܫܠܝܡܘܢ ܝܠܝܕ ܠܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܝܕ ܠܒܘܥܙ ܘܒܘܥܙ
ܝܠܝܕ ܠܥܘܒܝܕ ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܝܕ ܠܝܫܝ ܘܝܫܝ ܝܠܝܕ ܠܕܘܝܕ
ܡܠܟܐ׃ 14 ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܝܠܝܕ ܠܫܠܝܡܘܢ ܕܗܘܬ ܐܢܬܬܗ
ܕܐܘܪܝܐ׃ ܘܫܠܝܡܘܢ ܝܠܝܕ ܠܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܝܕ ܠܒܘܥܙ ܘܒܘܥܙ
ܝܠܝܕ ܠܥܘܒܝܕ ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܝܕ ܠܝܫܝ ܘܝܫܝ ܝܠܝܕ ܠܕܘܝܕ
ܡܠܟܐ׃ 15 ܘܫܠܝܡܘܢ ܝܠܝܕ ܠܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܝܕ ܠܒܘܥܙ
ܘܒܘܥܙ ܝܠܝܕ ܠܥܘܒܝܕ ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܝܕ ܠܝܫܝ ܘܝܫܝ ܝܠܝܕ ܠܕܘܝܕ
ܡܠܟܐ׃ 16 ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܝܠܝܕ ܠܫܠܝܡܘܢ ܕܗܘܬ ܐܢܬܬܗ
ܕܐܘܪܝܐ׃ ܘܫܠܝܡܘܢ ܝܠܝܕ ܠܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܝܕ ܠܒܘܥܙ ܘܒܘܥܙ
ܝܠܝܕ ܠܥܘܒܝܕ ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܝܕ ܠܝܫܝ ܘܝܫܝ ܝܠܝܕ ܠܕܘܝܕ
ܡܠܟܐ׃ 17 ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܝܠܝܕ ܠܫܠܝܡܘܢ ܕܗܘܬ ܐܢܬܬܗ
ܕܐܘܪܝܐ׃ ܘܫܠܝܡܘܢ ܝܠܝܕ ܠܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܝܕ ܠܒܘܥܙ ܘܒܘܥܙ
ܝܠܝܕ ܠܥܘܒܝܕ ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܝܕ ܠܝܫܝ ܘܝܫܝ ܝܠܝܕ ܠܕܘܝܕ
ܡܠܟܐ׃ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܝܠܝܕ ܠܫܠܝܡܘܢ ܕܗܘܬ ܐܢܬܬܗ
ܕܐܘܪܝܐ׃ 18 ܘܫܠܝܡܘܢ ܝܠܝܕ ܠܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܝܕ ܠܒܘܥܙ
ܘܒܘܥܙ ܝܠܝܕ ܠܥܘܒܝܕ ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܝܕ ܠܝܫܝ ܘܝܫܝ ܝܠܝܕ ܠܕܘܝܕ
ܡܠܟܐ׃ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܝܠܝܕ ܠܫܠܝܡܘܢ ܕܗܘܬ ܐܢܬܬܗ
ܕܐܘܪܝܐ׃ 19 ܘܫܠܝܡܘܢ ܝܠܝܕ ܠܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܝܕ ܠܒܘܥܙ
ܘܒܘܥܙ ܝܠܝܕ ܠܥܘܒܝܕ ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܝܕ ܠܝܫܝ ܘܝܫܝ ܝܠܝܕ ܠܕܘܝܕ
ܡܠܟܐ׃ 20 ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܝܠܝܕ ܠܫܠܝܡܘܢ ܕܗܘܬ ܐܢܬܬܗ
ܕܐܘܪܝܐ׃ ܘܫܠܝܡܘܢ ܝܠܝܕ ܠܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܝܕ ܠܒܘܥܙ ܘܒܘܥܙ
ܝܠܝܕ ܠܥܘܒܝܕ ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܝܕ ܠܝܫܝ ܘܝܫܝ ܝܠܝܕ ܠܕܘܝܕ
ܡܠܟܐ׃ 21 ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܝܠܝܕ ܠܫܠܝܡܘܢ ܕܗܘܬ ܐܢܬܬܗ
ܕܐܘܪܝܐ׃ ܘܫܠܝܡܘܢ ܝܠܝܕ ܠܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܝܕ ܠܒܘܥܙ ܘܒܘܥܙ
ܝܠܝܕ ܠܥܘܒܝܕ ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܝܕ ܠܝܫܝ ܘܝܫܝ ܝܠܝܕ ܠܕܘܝܕ
ܡܠܟܐ׃ 22 ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܝܠܝܕ ܠܫܠܝܡܘܢ ܕܗܘܬ ܐܢܬܬܗ
ܕܐܘܪܝܐ׃ ܘܫܠܝܡܘܢ ܝܠܝܕ ܠܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܝܕ ܠܒܘܥܙ ܘܒܘܥܙ
ܝܠܝܕ ܠܥܘܒܝܕ ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܝܕ ܠܝܫܝ ܘܝܫܝ ܝܠܝܕ ܠܕܘܝܕ
ܡܠܟܐ׃ 23 ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܝܠܝܕ ܠܫܠܝܡܘܢ
ܕܗܘܬ ܐܢܬܬܗ ܕܐܘܪܝܐ׃

3 ܘܫܠܝܡܘܢ ܕܗܘܬ ܐܢܬܬܗ ܕܐܘܪܝܐ׃ ܘܫܠܝܡܘܢ ܝܠܝܕ ܠܪܚܒܥܡ
ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܝܕ ܠܒܘܥܙ ܘܒܘܥܙ ܝܠܝܕ ܠܥܘܒܝܕ ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܝܕ ܠܝܫܝ
ܘܝܫܝ ܝܠܝܕ ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ׃ 2 ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܝܠܝܕ ܠܫܠܝܡܘܢ
ܕܗܘܬ ܐܢܬܬܗ ܕܐܘܪܝܐ׃ 3 ܘܫܠܝܡܘܢ ܝܠܝܕ ܠܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܝܕ
ܠܒܘܥܙ ܘܒܘܥܙ ܝܠܝܕ ܠܥܘܒܝܕ ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܝܕ ܠܝܫܝ ܘܝܫܝ ܝܠܝܕ
ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ׃ 4 ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܝܠܝܕ ܠܫܠܝܡܘܢ ܕܗܘܬ ܐܢܬܬܗ
ܕܐܘܪܝܐ׃ ܘܫܠܝܡܘܢ ܝܠܝܕ ܠܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܝܕ ܠܒܘܥܙ ܘܒܘܥܙ
ܝܠܝܕ ܠܥܘܒܝܕ ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܝܕ ܠܝܫܝ ܘܝܫܝ ܝܠܝܕ ܠܕܘܝܕ
ܡܠܟܐ׃ 5 ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܝܠܝܕ ܠܫܠܝܡܘܢ ܕܗܘܬ ܐܢܬܬܗ
ܕܐܘܪܝܐ׃ ܘܫܠܝܡܘܢ ܝܠܝܕ ܠܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܝܕ ܠܒܘܥܙ ܘܒܘܥܙ
ܝܠܝܕ ܠܥܘܒܝܕ ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܝܕ ܠܝܫܝ ܘܝܫܝ ܝܠܝܕ ܠܕܘܝܕ
ܡܠܟܐ׃ 6 ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܝܠܝܕ ܠܫܠܝܡܘܢ ܕܗܘܬ ܐܢܬܬܗ
ܕܐܘܪܝܐ׃ ܘܫܠܝܡܘܢ ܝܠܝܕ ܠܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܝܕ ܠܒܘܥܙ ܘܒܘܥܙ
ܝܠܝܕ ܠܥܘܒܝܕ ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܝܕ ܠܝܫܝ ܘܝܫܝ ܝܠܝܕ ܠܕܘܝܕ
ܡܠܟܐ׃ 7 ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܝܠܝܕ ܠܫܠܝܡܘܢ ܕܗܘܬ ܐܢܬܬܗ
ܕܐܘܪܝܐ׃ ܘܫܠܝܡܘܢ ܝܠܝܕ ܠܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܝܕ ܠܒܘܥܙ ܘܒܘܥܙ
ܝܠܝܕ ܠܥܘܒܝܕ ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܝܕ ܠܝܫܝ ܘܝܫܝ ܝܠܝܕ ܠܕܘܝܕ
ܡܠܟܐ׃ 8 ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܝܠܝܕ ܠܫܠܝܡܘܢ ܕܗܘܬ ܐܢܬܬܗ
ܕܐܘܪܝܐ׃ ܘܫܠܝܡܘܢ ܝܠܝܕ ܠܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܝܕ ܠܒܘܥܙ ܘܒܘܥܙ
ܝܠܝܕ ܠܥܘܒܝܕ ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܝܕ ܠܝܫܝ ܘܝܫܝ ܝܠܝܕ ܠܕܘܝܕ
ܡܠܟܐ׃ 9 ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܝܠܝܕ ܠܫܠܝܡܘܢ ܕܗܘܬ ܐܢܬܬܗ
ܕܐܘܪܝܐ׃ ܘܫܠܝܡܘܢ ܝܠܝܕ ܠܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܝܕ ܠܒܘܥܙ ܘܒܘܥܙ
ܝܠܝܕ ܠܥܘܒܝܕ ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܝܕ ܠܝܫܝ ܘܝܫܝ ܝܠܝܕ ܠܕܘܝܕ
ܡܠܟܐ׃ 10 ܘܕܘܝܕ ܝܠܝܕ ܠܫܠܝܡܘܢ ܡܠܟܐ ܘܫܠܝܡܘܢ ܝܠܝܕ ܠܪܚܒܥܡ
ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܝܕ ܠܒܘܥܙ ܘܒܘܥܙ ܝܠܝܕ ܠܥܘܒܝܕ ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܝܕ ܠܝܫܝ
ܘܝܫܝ ܝܠܝܕ ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ׃ 11 ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܝܠܝܕ ܠܫܠܝܡܘܢ
ܕܗܘܬ ܐܢܬܬܗ ܕܐܘܪܝܐ׃ ܘܫܠܝܡܘܢ ܝܠܝܕ ܠܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܝܕ
ܠܒܘܥܙ ܘܒܘܥܙ ܝܠܝܕ ܠܥܘܒܝܕ ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܝܕ ܠܝܫܝ ܘܝܫܝ ܝܠܝܕ
ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ׃ 12 ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܝܠܝܕ ܠܫܠܝܡܘܢ ܕܗܘܬ ܐܢܬܬܗ
ܕܐܘܪܝܐ׃ ܘܫܠܝܡܘܢ ܝܠܝܕ ܠܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܝܕ ܠܒܘܥܙ ܘܒܘܥܙ
ܝܠܝܕ ܠܥܘܒܝܕ ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܝܕ ܠܝܫܝ ܘܝܫܝ ܝܠܝܕ ܠܕܘܝܕ
ܡܠܟܐ׃ 13 ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܝܠܝܕ ܠܫܠܝܡܘܢ ܕܗܘܬ ܐܢܬܬܗ
ܕܐܘܪܝܐ׃ ܘܫܠܝܡܘܢ ܝܠܝܕ ܠܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܝܕ ܠܒܘܥܙ ܘܒܘܥܙ
ܝܠܝܕ ܠܥܘܒܝܕ ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܝܕ ܠܝܫܝ ܘܝܫܝ ܝܠܝܕ ܠܕܘܝܕ
ܡܠܟܐ׃ 14 ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܝܠܝܕ ܠܫܠܝܡܘܢ ܕܗܘܬ ܐܢܬܬܗ
ܕܐܘܪܝܐ׃ ܘܫܠܝܡܘܢ ܝܠܝܕ ܠܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܝܕ ܠܒܘܥܙ ܘܒܘܥܙ
ܝܠܝܕ ܠܥܘܒܝܕ ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܝܕ ܠܝܫܝ ܘܝܫܝ ܝܠܝܕ ܠܕܘܝܕ
ܡܠܟܐ׃ 15 ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܝܠܝܕ ܠܫܠܝܡܘܢ ܕܗܘܬ ܐܢܬܬܗ
ܕܐܘܪܝܐ׃ ܘܫܠܝܡܘܢ ܝܠܝܕ ܠܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܝܕ ܠܒܘܥܙ ܘܒܘܥܙ
ܝܠܝܕ ܠܥܘܒܝܕ ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܝܕ ܠܝܫܝ ܘܝܫܝ ܝܠܝܕ ܠܕܘܝܕ
ܡܠܟܐ׃ 16 ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܝܠܝܕ ܠܫܠܝܡܘܢ ܕܗܘܬ ܐܢܬܬܗ
ܕܐܘܪܝܐ׃ ܘܫܠܝܡܘܢ ܝܠܝܕ ܠܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܝܕ ܠܒܘܥܙ ܘܒܘܥܙ
ܝܠܝܕ ܠܥܘܒܝܕ ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܝܕ ܠܝܫܝ ܘܝܫܝ ܝܠܝܕ ܠܕܘܝܕ
ܡܠܟܐ׃ 17 ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܝܠܝܕ ܠܫܠܝܡܘܢ ܕܗܘܬ ܐܢܬܬܗ
ܕܐܘܪܝܐ׃ ܘܫܠܝܡܘܢ ܝܠܝܕ ܠܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܝܕ ܠܒܘܥܙ ܘܒܘܥܙ
ܝܠܝܕ ܠܥܘܒܝܕ ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܝܕ ܠܝܫܝ ܘܝܫܝ ܝܠܝܕ ܠܕܘܝܕ
ܡܠܟܐ׃ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܝܠܝܕ ܠܫܠܝܡܘܢ ܕܗܘܬ ܐܢܬܬܗ
ܕܐܘܪܝܐ׃ 18 ܘܫܠܝܡܘܢ ܝܠܝܕ ܠܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܝܕ ܠܒܘܥܙ
ܘܒܘܥܙ ܝܠܝܕ ܠܥܘܒܝܕ ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܝܕ ܠܝܫܝ ܘܝܫܝ ܝܠܝܕ ܠܕܘܝܕ
ܡܠܟܐ׃ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܝܠܝܕ ܠܫܠܝܡܘܢ ܕܗܘܬ ܐܢܬܬܗ
ܕܐܘܪܝܐ׃ 19 ܘܫܠܝܡܘܢ ܝܠܝܕ ܠܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܝܕ ܠܒܘܥܙ
ܘܒܘܥܙ ܝܠܝܕ ܠܥܘܒܝܕ ܘܥܘܒܝܕ ܝ

ܡܬܬܝܐ ܕܐܝܟܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܒܪܗ ܕܕܘܝܕ ܒܪܗ ܕܐܒܪܗܡ׃ 2 ܐܒܪܗܡ ܝܠܕ ܠܝܨܚܩ ܘܝܨܚܩ ܝܠܕ ܠܝܥܩܘܒ ܘܝܥܩܘܒ ܝܠܕ ܠܝܗܘܕܐ ܘܠܐܚܘܗܝ׃ 3 ܘܝܗܘܕܐ ܝܠܕ ܠܦܪܨܘܢ ܘܠܙܪܚ ܡܢ ܬܡܪ ܘܦܪܨܘܢ ܝܠܕ ܠܚܨܪܘܢ ܘܚܨܪܘܢ ܝܠܕ ܠܐܪܡ׃ 4 ܘܐܪܡ ܝܠܕ ܠܥܡܝܢܕܒ ܘܥܡܝܢܕܒ ܝܠܕ ܠܢܚܫܘܢ ܘܢܚܫܘܢ ܝܠܕ ܠܣܠܡܘܢ׃ 5 ܘܣܠܡܘܢ ܝܠܕ ܠܒܥܙ ܡܢ ܪܚܒ ܘܒܥܙ ܝܠܕ ܠܥܘܒܝܕ ܡܢ ܪܘܬ ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܕ ܠܝܫܝ׃ 6 ܘܝܫܝ ܝܠܕ ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܝܠܕ ܠܫܠܡܘܗ ܡܢ ܐܢܬܬܐ ܕܐܘܪܝܐ׃ 7 ܘܫܠܡܘܗ ܝܠܕ ܠܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܕ ܠܒܘܥܙ ܘܒܘܥܙ ܝܠܕ ܠܥܘܒܝܕ ܡܢ ܪܘܬ ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܕ ܠܝܫܝ׃ 8 ܘܝܫܝ ܝܠܕ ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܝܠܕ ܠܫܠܝܡܘܢ ܡܢ ܐܢܬܬܐ ܕܐܘܪܝܐ׃ 9 ܘܫܠܝܡܘܢ ܝܠܕ ܠܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܕ ܠܐܒܝܐ ܘܐܒܝܐ ܝܠܕ ܠܐܣܐ׃ 10 ܘܐܣܐ ܝܠܕ ܠܝܗܘܫܦܛ ܘܝܗܘܫܦܛ ܝܠܕ ܠܝܗܘܪܡ ܘܝܗܘܪܡ ܝܠܕ ܠܥܘܙܝܐ׃ 11 ܘܥܘܙܝܐ ܝܠܕ ܠܝܘܬܡ ܘܝܘܬܡ ܝܠܕ ܠܐܚܙ ܘܐܚܙ ܝܠܕ ܠܚܙܩܝܐ ܘܚܙܩܝܐ ܝܠܕ ܠܡܢܫܐ׃ 12 ܘܡܢܫܐ ܝܠܕ ܠܐܡܘܢ ܘܐܡܘܢ ܝܠܕ ܠܝܐܫܝܐ ܘܝܐܫܝܐ ܝܠܕ ܠܝܫܝܐ׃ 13 ܘܝܫܝܐ ܝܠܕ ܠܐܠܝܦܙ ܒܟܘܪܘܗܝ ܘܐܠܝܦܙ ܝܠܕ ܠܥܙܪܝܐ׃ 14 ܘܥܙܪܝܐ ܝܠܕ ܠܝܘܬܡ ܘܝܘܬܡ ܝܠܕ ܠܐܚܙ ܘܐܚܙ ܝܠܕ ܠܚܙܩܝܐ׃ 15 ܘܚܙܩܝܐ ܝܠܕ ܠܡܢܫܐ ܘܡܢܫܐ ܝܠܕ ܠܐܡܘܢ ܘܐܡܘܢ ܝܠܕ ܠܝܐܫܝܐ׃ 16 ܘܝܐܫܝܐ ܝܠܕ ܠܝܘܫܝܐ ܘܝܘܫܝܐ ܝܠܕ ܠܝܟܢܝܐ ܘܝܟܢܝܐ ܝܠܕ ܠܫܐܠܬܝܐܝܠ ܘܫܐܠܬܝܐܝܠ ܝܠܕ ܠܙܪܒܒܠ׃ 17 ܘܙܪܒܒܠ ܝܠܕ ܠܐܒܝܘܕ ܘܐܒܝܘܕ ܝܠܕ ܠܐܠܝܩܝܡ ܘܐܠܝܩܝܡ ܝܠܕ ܠܥܙܘܪ׃ 18 ܘܥܙܘܪ ܝܠܕ ܠܨܕܘܩ ܘܨܕܘܩ ܝܠܕ ܠܐܟܝܡ ܘܐܟܝܡ ܝܠܕ ܠܐܠܝܘܕ׃ 19 ܘܐܠܝܘܕ ܝܠܕ ܠܐܠܥܙܪ ܘܐܠܥܙܪ ܝܠܕ ܠܡܬܬܝܐ ܘܡܬܬܝܐ ܝܠܕ ܠܝܥܩܘܒ׃ 20 ܘܝܥܩܘܒ ܝܠܕ ܠܝܘܣܦ ܒܥܠܗ ܕܡܪܝܡ ܕܐܝܬܝܗ ܕܝܫܘܥ ܕܡܬܩܪܐ ܡܫܝܚܐ׃ 21 ܠܝ ܬܠܬ ܫܪܝܢ ܡܢ ܐܒܪܗܡ ܥܕܡܐ ܠܕܘܝܕ ܬܠܬ ܫܪܝܢ ܡܢ ܕܘܝܕ ܥܕܡܐ ܠܓܠܘܬܐ ܕܒܒܠ ܬܠܬ ܫܪܝܢ׃ 22 ܡܢ ܓܠܘܬܐ ܕܒܒܠ ܥܕܡܐ ܠܡܫܝܚܐ ܬܠܬ ܫܪܝܢ׃ 23 ܗܟܢܐ ܗܘܬ ܝܠܕܘܬܗ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܕܐܡܗ ܡܪܝܡ ܡܡܪܐܝܬܐ ܠܝܘܣܦ ܩܕܡ ܕܠܡܚܕܘ ܐܫܬܟܚܬ ܒܟܪܣܐ ܕܪܘܚܐ ܩܕܝܫܬܐ׃ 24 ܘܝܘܣܦ ܒܥܠܗ ܟܕ ܩܡ ܡܢ ܫܢܬܐ ܘܥܒܕ ܐܝܟ ܕܡܠܐܟܐ ܕܡܪܝܐ ܠܗ ܗܟܝܠ ܠܡܪܝܡ ܐܫܬܬܐ׃ 25 ܘܠܐ ܝܕܥ ܠܗ ܥܕܡܐ ܕܝܠܕܬ ܒܪܐ ܩܪܐ ܫܡܗ ܕܝܫܘܥ׃ 26 ܗܘܐ ܕܝܠܕ ܒܪܐ ܘܩܪܐ ܠܫܡܗ ܝܫܘܥ׃

4

ܗܝܕܝܢ ܐܬܝܠܝܕ ܝܫܘܥ ܠܡܕܒܪܐ ܡܢ ܪܘܚܐ ܩܕܝܫܬܐ׃ 2 ܘܢܣܝܢ ܠܗ ܐܒܠܝܣ ܬܠܬܝܢ ܝܘܡܝܢ׃ ܘܠܐ ܐܟܠ ܡܕܡ ܒܝܘܡܬܗܘܢ׃ ܘܟܕ ܫܠܡܘ ܬܠܬܝܢ ܝܘܡܝܢ ܐܬܪܥܒ׃ 3 ܘܐܡܪ ܠܗ ܐܒܠܝܣ ܐܢ ܒܪܐ ܐܢܬ ܕܐܠܗܐ ܐܡܪ ܠܗܢܐ ܕܢܗܘܘܢ ܠܟܦܐ׃ 4 ܘܥܢܐ ܝܫܘܥ ܘܐܡܪ ܠܗ ܟܬܝܒ ܗܘܐ ܕܠܐ ܒܠܚܡܐ ܠܒܕܗ ܢܚܐ ܒܢܝܢܫܐ׃ ܐܠܐ ܒܟܠܡܬܐ ܕܐܠܗܐ׃ 5 ܘܢܣܝܢ ܠܗ ܐܒܠܝܣ ܠܡܕܝܢܬܐ ܩܕܝܫܬܐ ܘܩܡ ܠܗ ܥܠ ܪܝܫܐ ܕܗܝܟܠܐ׃ 6 ܘܐܡܪ ܠܗ ܐܢ ܒܪܐ ܐܢܬ ܕܐܠܗܐ ܫܕܪ ܠܟܘܢ ܠܬܚܬܐ׃ ܡܛܠ ܕܟܬܝܒ ܗܘܐ ܕܠܡܠܐܟܘܗܝ ܢܦܩܘܢ ܠܟ׃ ܘܥܠ ܐܝܕܝܗܘܢ ܢܣܒܘܢ ܠܟ׃ ܕܠܡܐ ܬܬܟܫܠ ܪܓܠܟ ܒܐܒܢܐ׃ 7 ܐܡܪ ܠܗ ܝܫܘܥ ܐܦ ܗܟܝܠ ܟܬܝܒ ܗܘܐ׃ ܠܐ ܬܢܣܐ ܡܪܝܟ ܐܠܗܟ׃ 8 ܘܢܣܝܢ ܠܗ ܐܒܠܝܣ ܥܠ ܛܘܪܐ ܪܡܐ ܠܡܐ ܕܟܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܥܠܡܐ ܘܫܘܒܚܗ׃ 9 ܘܐܡܪ ܠܗ ܐܢ ܢܦܠ ܠܪܥܝܐ ܩܕܡ ܠܝ ܘܫܓܕ ܠܝ׃ ܗܠܝܢ ܟܠܗ ܐܬܝܗܒ ܠܟ׃ 10 ܡܛܠ ܕܟܬܝܒ ܗܘܐ ܕܠܡܠܐܟܘܗܝ ܢܨܛܪܘܢ ܠܟ׃ ܕܢܢܛܪܘܢ ܠܟ׃ 11 ܘܥܠ ܐܝܕܝܗܘܢ ܢܣܒܘܢ ܠܟ׃ ܕܠܡܐ ܬܬܟܫܠ ܪܓܠܟ ܒܐܒܢܐ׃ 12 ܐܡܪ ܠܗ ܝܫܘܥ ܕܟܬܝܒ ܗܘܐ׃ ܠܐ ܬܢܣܐ ܡܪܝܟ ܐܠܗܟ׃ 13 ܘܟܕ ܫܠܡ ܟܠ ܢܣܝܢܐ ܕܐܒܠܝܣ ܐܬܪܚܩ ܡܢܗ ܥܕܡܐ ܠܙܒܢܐ ܐܚܪܢܐ׃ 14 ܘܐܬܐ ܝܫܘܥ ܒܚܝܠܐ ܕܪܘܚܐ ܩܕܝܫܬܐ ܠܓܠܝܠܐ׃ ܘܩܠܗ ܦܪܚ ܐܬܦܪܣ ܒܟܠ ܐܬܪܐ׃ 15 ܘܗܘܐ ܡܠܦ ܒܒܬܝܗܘܢ ܘܫܒܚ ܠܗ ܟܠܗ׃ 16 ܘܐܬܐ ܠܢܨܪܬ ܕܐܒܝܟܝ ܕܗܘܐ ܡܬܪܒܐ׃ ܘܥܠ ܝܘܡܐ ܕܫܒܬܐ ܥܠ ܟܢܝܫܬܗ׃ ܩܡ ܠܡܩܪܝܐ׃ 17 ܘܝܗܒ ܠܗ ܣܦܪܐ ܕܐܫܥܝܐ׃ ܘܟܕ ܦܬܚ ܣܦܪܐ׃ ܫܟܚ ܐܬܪܐ ܕܟܬܝܒ ܗܘܐ׃ 18 ܪܘܚܐ ܕܡܪܝܢ ܥܠܝ׃ ܡܛܠ ܕܡܫܚܢ ܐܢܘܢ׃ ܠܡܒܫܪܘ ܠܥܢܝܐ׃ ܠܡܫܕܪ ܚܪܝܪܐ ܒܚܪܝܬܐ׃ ܠܡܟܪܙ ܠܫܒܝܐ׃ ܠܡܫܕܪ ܚܪܝܪܐ׃ 19 ܠܡܩܪܝ ܫܢܬܐ ܕܡܪܝܐ׃ ܘܝܘܡ ܦܘܪܥܢܐ׃ 20 ܘܟܕ ܦܬܚ ܣܦܪܐ׃ ܗܦܟ ܠܫܡܫܐ׃ ܘܝܬܒ ܠܗ׃ ܘܥܝܢܝܗܘܢ ܟܠܗܝܢ ܚܙܝܢ ܠܗ׃ 21 ܘܫܪܐ ܠܡܬܡܪ׃ ܕܗܢܐ ܟܬܒܐ ܫܪܝܐ׃ ܒܐܕܢܝܟܘܢ׃ 22 ܘܟܠܗܘܢ ܣܗܕܝܢ ܠܗ׃ ܘܡܬܕܡܪܝܢ ܒܦܘܡܗ׃ ܘܐܡܪܝܢ׃ ܗܠܝܢ ܡܠܝ ܢܨܐ׃ ܡܢ ܦܘܡܗ׃ 23 ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ׃ ܒܕܝܠܝ ܬܐܡܪܘܢ ܠܝ ܗܢܐ ܐܣܝܐ׃ ܐܦ ܠܟܘܢ׃ ܡܪܝ ܐܣܝ ܢܦܫܟ׃ ܗܟܝܠ ܕܥܒܕܬ ܒܟܦܪܢܘܡ׃ ܥܒܕ ܐܦ ܗܟܢܐ׃ ܒܐܬܪܟ׃ 24 ܘܐܡܪ׃ ܐܡܝܢ ܐܡܪ ܠܟܘܢ׃ ܕܠܝܬ ܢܒܝܐ ܩܒܠ ܒܐܬܪܗ׃ 25 ܒܫܪܪܐ ܐܡܪ ܠܟܘܢ׃ ܕܣܓܝܐܐ ܐܪܡܠܬܐ ܒܝܘܡܝ ܐܠܝܐ׃ ܒܟܠ ܐܪܥܐ׃ ܡܛܠ ܕܠܐ ܐܬܝܗ ܡܛܪܐ ܫܬ ܫܢܝܢ ܘܬܪܝܨ ܝܪܚܐ׃ 26 ܘܠܐ ܐܬܝܠܝܕ ܠܐܠܝܐ ܠܒܪܬ ܐܪܡܠܬܐ׃ ܐܠܐ ܠܨܪܦܬ ܨܝܕܘܢ׃ ܕܐܝܬ ܐܪܡܠܬܐ׃ 27 ܘܣܓܝܐܐ ܐܪܡܠܬܐ ܒܝܫܪܝܠ׃ ܠܐ ܐܬܬܕܝܬ ܠܗ׃ ܐܠܐ ܢܥܡܢ׃ ܐܦ ܗܢܘܢ׃ 28 ܘܟܕ ܫܡܥ ܟܠ ܡܠܟܐ׃ ܕܢܥܒܕ ܠܗ׃ ܡܛܠ ܕܢܬܟܪܟ ܠܗ׃ ܡܢ ܒܝܬ ܐܒܝܗ׃ ܡܢ ܒܝܬ ܐܒܝ׃ 29 ܘܠܐ ܐܬܝܗ ܠܗ ܠܒܪ׃ ܐܠܐ ܠܒܝܬ ܐܒܝ׃ ܡܛܠ ܕܢܬܟܪܟ ܠܗ׃ ܡܢ ܒܝܬ ܐܒܝ׃ 30 ܘܐܡܪ ܠܗ׃ ܐܦ ܗܢܐ׃ ܡܛܠ ܕܢܬܟܪܟ ܠܗ׃ ܡܢ ܒܝܬ ܐܒܝ׃ 31 ܘܟܠ ܡܢ ܕܡܬܟܪܟ ܠܗ׃ ܢܬܟܪܟ ܠܗ׃ ܡܢ ܒܝܬ ܐܒܝ׃ ܡܛܠ ܕܢܬܟܪܟ ܠܗ׃ ܡܢ ܒܝܬ ܐܒܝ׃ 32 ܘܟܠ ܡܢ ܕܡܬܟܪܟ ܠܗ׃ ܢܬܟܪܟ ܠܗ׃ ܡܢ ܒܝܬ ܐܒܝ׃ ܡܛܠ ܕܢܬܟܪܟ ܠܗ׃ ܡܢ ܒܝܬ ܐܒܝ׃

5

ܗܘܐ ܒܝܘܡܬܐ ܗܢܘܢ׃ ܕܣܓܝܐܐ ܗܘܐ ܬܠܡܝܕܘܬܐ׃ 2 ܘܢܣܒ ܠܗ ܝܫܘܥ ܠܛܘܪܐ ܪܡܐ׃ ܘܩܪܒܘ ܠܘܬܗ ܬܠܡܝܕܘܗܝ׃ 3 ܘܦܬܚ ܦܘܡܗ׃ ܘܠܡܠܦ ܠܗܘܢ׃ ܠܡܢ ܡܛܠ ܕܡܣܟܢܝܢ ܒܪܘܚܐ׃ ܕܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ׃ ܕܝܠܗܘܢ ܗܝ׃ 4 ܡܛܠ ܕܡܢ ܕܡܬܥܢܓ ܒܥܘܬܐ׃ ܡܛܠ ܕܡܢ ܕܡܬܥܢܓ ܒܥܘܬܐ׃ ܡܛܠ ܕܡܢ ܕܡܬܥܢܓ ܒܥܘܬܐ׃ ܡܛܠ ܕܡܢ ܕܡܬܥܢܓ ܒܥܘܬܐ׃ 5 ܡܛܠ ܕܡܢ ܕܡܬܥܢܓ ܒܥܘܬܐ׃

27 ܗܘܢܐ ܕܠܐ ܡܨܝܐܝܬܘܢ ܠܡܥܒܕ ܡܕܡܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܒܝܕܝ ܠܡܫܬܐܠܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܐ ܡܢ ܢܦܫܐ ܡܥܡܩܐ ܕܠܒܐ ܕܥܒܕܝܢ ܠܗ ܒܪܘܚܐ ܕܩܘܫܬܐ ܕܡܠܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܐ ܕܒܗ ܩܝܡܝܢ ܠܥܠܡ ܠܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ 28 ܕܒܗ ܕܠܐ ܢܬܚܙܐ ܒܪܝܬܐ ܕܠܒܪܗ ܕܠܐ ܡܬܚܙܐ ܠܒܪܢܫܐ ܠܚܘܕܝܗ ܐܝܟ ܕܒܪܝܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܠܐ ܢ

הושע

1 דבר יהוה אל־הושע בתחלת דבר־יהוה בהושע ויאמר יהוה אל־הושע לך קח־לך אשת זנונים וילדי זנונים כי־זנה תזנה הארץ מאחרי יהוה׃ 2 וילך ויקח את־גמר בת־דבלים׃ 3 ותהר ותלד־לו בן׃ 4 ויאמר יהוה אליו קרא שמו יזרעאל כי־עוד מעט ופקדתי את־דם־יזרעאל על־בית יהוא׃ 5 והיה ביום ההוא נשבר־אני את־קשת ישראל׃ 6 ותהר עוד ותלד בת ויאמר אליו קרא־שמה לא־רחמה כי לא אוסיף עוד ארחם את־בית ישראל׃ 7 ואת־בית יהודה ארחם׃ ונושעתים ביהוה אלהיהם׃ ולא אושיעם בקשת ובחרב ובמלחמה׃ בסוסים ובפרשים׃ 8 ותגמל את־לא־רחמה׃ ותהר ותלד־בן׃ 9 ויאמר אל־שמו לא־עמי׃ כי אתם לא־עמי׃ ואני לא אהיה לכם׃ 10 והיה מספר בני־ישראל כחול הים אשר לא־ימד ולא יספר׃ והיה בתחת אשר־יאמר להם לא־עמי יאמר להם בני־אל חי׃ 11 ונקבצו בני־יהודה ובני־ישראל יחדו׃ ושמו להם ראש אחד׃ ועלו מן־הארץ׃ כי־גדול יום יזרעאל׃

2 אמרו לאחיכם עמי ולאחותיכם רחמה׃ 2 ריבו באמכם ריבו׃ כי־היא לא־אשתי ואנכי לא־אישה׃ ותסר זנותה מפניה׃ ונאפופיה מבין שדיה׃ 3 פן־אפשיטנה ערומה והצגתיה כיום היותה׃ ושמתיה כמדבר׃ והמתיה בצמא׃ 4 ובניה לא־ארחם׃ כי בני זנונים הם׃ 5 כי זנתה אמם הבישה הרתה אותם׃ כי אמרה אלכה אחרי מאהבי׃ נתני לחמי ומימי צמרי ופשתי שמני ושקי׃ 6 לכן הנני־שך את־דרכך בסירים׃ וגדרתי אתה גדר׃ ונתיבתיה לא תמצא׃ 7 ורדפה את־מאהביה׃ ולא תשיגם׃ ובקשתם׃ ולא תמצא׃ ואמרה׃ אלכה ואשובה אל־אישי הראשון׃ כי־טוב לי אז מעתה׃ 8 ואנכי לא ידעתי׃ כי אנכי נתתי לה׃ הדגן והתירוש והיצהר׃ וכסף הרביתי לה׃ וזהב עשו לבעל׃ 9 לכן אשוב ולקחתי דגני בעתו׃ ותירושי בזמנו׃ והצלתי צמרי ופשתי׃ לכסות את־ערותה׃ 10 ועתה אגלה את־נבלתה׃ לעיני מאהביה׃ ואיש לא־יצילנה מידי׃ 11 והשבתי כל־משוש חגה חדשה ושבתה וכל־מועדה׃ 12 והשמתי גפנה ותאנתה׃ אשר אמרה אתנה־לי המה׃ ושמתים ליער׃ ואכלם חית השדה׃ 13 ופקדתי עליה את־ימי הבעלים׃ אשר תקטיר להם׃ ותעד נזמה וחליה׃ ותלך אחרי מאהביה׃ ואתי שכחה׃ נאם־יהוה׃ 14 לכן הנני מפתיה׃ והלכתיה המדבר׃ ודברתי על־לבה׃ 15 ונתתי לה את־כרמיה׃ משם׃ ואת־עמק עכור לפתח תקוה׃ ועניתה שם כימי נעוריה׃ וכיום עלותה מארץ מצרים׃ 16 והיה ביום ההוא׃ נאם־יהוה׃ תקרא אישי׃ ולא־תקרא־לי עוד בעלי׃ 17 והסרתי את־שמות הבעלים מפיה׃ ולא יזכרו עוד בשמם׃ 18 וכרתי להם׃ ביום ההוא׃ ברית עם־החיתו׃ ועם־עוף השמים׃ ורמש האדמה׃ וקשת וחרב ומלחמה׃ אשבר מן־הארץ׃ והשכבתים לבטח׃ 19 וארשתיך לי לעולם׃ וארשתיך לי בצדק ובמשפט׃ ובחסד וברחמים׃ 20 וארשתיך לי באמונה׃ וידעת את־יהוה׃ 21 והיה ביום ההוא׃ אענה נאם־יהוה׃ אענה את־השמים׃ והם יענו את־הארץ׃ 22 והארץ תענה את־הדגן׃ ואת־התירוש׃ ואת־היצהר׃ והם יענו את־יזרעאל׃ 23 וזרעתיה לי בארץ׃ ורחמתי את־לא רחמה׃ ואמרתי ללא־עמי עמי־אתה׃ והוא יאמר אלהי׃

3 ויאמר יהוה אלי עוד לכי אהב אשה אהובת רע׃ ומנאפת׃ כאהבת יהוה אל־בני ישראל׃ והם פנים אל־אלהים אחרים׃ ואהבי אשישי ענבים׃ 2 ואכרה־לה לי בחמשה עשר כסף׃ וחומר שערים׃ ולתך׃ 3 ואמר אליה׃ ימים רבים תשבי־לי׃ לא תזני׃ ולא תהיי לאיש׃ וגם־אני אליך׃ 4 כי־ימים רבים׃ ישבו בני־ישראל׃ אין מלך׃ ואין שר׃ ואין זבח׃ ואין מצבה׃ ואין אפוד׃ ותרפים׃ 5 אחר׃ ישבו בני־ישראל׃ ובקשו׃ את־יהוה אלהיהם׃ ואת־דוד מלכם׃ ופחדו אל־יהוה׃ ואל־טובו׃ באחרית הימים׃

29 ולא אמר אל אדם, אל מלאך ולא אל שרף, כי אם
אל בן אדם, אל מלאך בן אדם, אל שרף בן אדם,
30 אשר אמר אל אדם, אל מלאך אל שרף, אל בן אדם
אשר אמר אל אדם, אל מלאך אל שרף, אל בן אדם,

3

1 ואל אמר אל בן אדם, אכול את אשר תמצא אכול
את המגלה הזאת ולך דבר אל בית ישראל 2 ואפתח
את פי ואמגיר 3 אל בן אדם, אכול את מגלתך אשר
אני נותן אליך ומלא אותה את מעיך ואת בטנך
תמלא את המגלה הזאת אשר אני נותן אליך ואכלה
אותה ותמתק כדבש 4 ואל בן אדם, לך בא אל בית
ישראל ודברת אל בדברי 5 כי לא אל עם עמוק
שפה ולא אל עם כבד לשון אם אל בית ישראל
6 לא אל עמים רבים עמוקי שפה וכבדי לשון
אשר לא תשמע דבריהם אם לא אליהם שלחתיך
7 ובית ישראל לא יאבו לשמע אליך כי לא יאבו
לשמע אלי כי כל בית ישראל עזי מצח וקשי לב
8 הנה נתתי את פניך עזים לעומת פניהם
ומצחך עז לעומת מצחם 9 כשמיר חזק מצור
נתתי אותך לא תירא מפניהם ולא תחת מפניהם
כי בית מרי הם 10 ואל בן אדם, את כל דברי
אשר אדבר אליך קח בלבבך ובאזניך שמע
11 ולך אל גלות אל בני עמך ודברת אליהם
ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה אם שמעו
ואם יחדלו 12 ותשאני רוח ואשמע אחרי קול
רעש גדול ברוך כבוד יהוה ממקומו 13 וקול
כנפי החיות נשקות אל אחותה וקול האופנים
לעמתם וקול רעש גדול 14 ורוח נשאתני
ותבא בי מרת רוחי ויד יהוה עלי חזקה
15 ואבא אל גלות תל אביב הישבים אל נהר כבר
ואשב שם שבעת הימים משמם בתוכם
16 ויהי מקץ שבעת הימים ויהי דבר יהוה אלי
לאמר 17 בן אדם צפה נתתיך לבית ישראל
ושמעת מפי דבר והזהרתם אותם מאתי
18 באמרי לרשע מות תמות והזהרתה אתה
לא דברת לרשע מדרכו הרשעה לחיותו
הרשע בעונו ימות ודמו מידך אבקש
19 ואתה כי הזהרת רשע ומרשעתו לא שבו
ומרשעתו לא שבו הוא בעונו ימות ואתה
את נפשך הצלת 20 ובשוב צדיק מצדקתו
ועשה עולה לפני אתן מכשול לפניו
ומת בחטאתו אשר לא הזהרתהו בחטאתו
לא יזכרו צדקותיו אשר עשה ודמו מידך
אבקש 21 ואם אתה הזהרת את הצדיק
מחטא הצדיק לבלתי חטא ולא חטא
הוא חיה יחיה כי נזהר ואתה את נפשך
הצלת

4

1 ואל אמר אל בן אדם, קח לבנה ונתת אותה
לפניך וצרת עליה עיר ירושלים 2 ונתת עליה
מצור ובנית עליה דיק וסלת שפך עליה
סביב ונתת עליה מחנות וכרת עליה סביב
3 וגם אתה קח לך מחבת ברזל ונתת אותה
קיר ברזל בינך ובין העיר והכנת פניך אליה
והיתה נצורה והצרת עליה זאת אות לבית
ישראל 4 וגם אתה שכב על צדך השמאלי
ושמת את עון בית ישראל עליו מספר הימים
אשר תשכב עליו תשא את עונם 5 ואני נתתי
לך את שנות עונם מספר ימים שלש מאות
ותשעים יום ונשאת עון בית ישראל
6 וכלית את אלה ושכבת שנית על צדך הימני
ונשאת עון בית יהודה ארבעים יום יום לשנה
יום לשנה נתתי לך 7 ואל מצור ירושלים
תכין זרועך ואל נבאת עליה 8 והנה נתתי
עליך מצרים ולא תהפך מצד אל צד עד כלות
ימי מצורך 9 ואתה קח לך חטים ושערים
ופול ועדשים ודגן וכסמים ונתת אותם
אל כלי אחד ועשית אותם לך לחם מספר
הימים אשר אתה שכב על צדך שלש מאות
ותשעים יום תאכלנו 10 ומאכלך אשר תאכל
במשקל עשרים שקל ליום מעת עת תאכלנו
11 ומים במשורה תשתה שתית שלישית
ההין מעת עת תשתה 12 ועגת שעורים
תאכל אותה ובגלי אדם תעגנה לעיניהם
13 ואמר יהוה כה יאכלו בני ישראל את לחמם
טמא בגוים אשר אדיחם שם 14 ואמר אדני
יהוה הנה נפשי לא נטמתה ונבלה וטרפה לא
אכלתי מנעורי ועד עתה לא בא בפי בשר
פגול 15 ויאמר אלי ראה נתתי לך בקר בקר
תחת גללי אדם ועשית את לחמך עליהם
16 ואל בן אדם, הנה אני שבר מטה לחם
בירושלים ואכלו לחם במשקל ובדאגה
ומים במשורה ובשמם ישתו 17 למען אשר
יחסרו לחם ומים ושמם איש ואחיו ונמקו
בעונם

5

1 ואתה בן אדם, קח לך חרב חדה תער
גלבתה תקח לך ועברת על ראשך ועל זקנך
ולקחת לך מאזני מתכת וחלקת את השערה
2 שלש חלקים תשרף באש בתוך העיר
כמלאת ימי המצור ולקחת שלש חלקים
ולקחת מעט מספר וצרתם בכנפיך
3 ומעט מהם תקח לך וצרתם בתוך אשך
ומן האש תצא אש אל כל בית ישראל
4 ומעט מהם תקח לך וצרתם בתוך אשך
ומן האש תצא אש אל כל בית ישראל
5 כה אמר אדני יהוה זאת ירושלים
בתוך הגוים שמתיה וסביבותיה ארצות
6 ותמר משפטי לרשע מהגוים וחקותי
לרשע מן הארצות אשר סביבותיה כי
מאסו משפטי וחקותי לא הלכו בהם
7 לכן כה אמר אדני יהוה יען המונכם
מן הגוים אשר סביבותיכם חקותי לא
הלכתם ומשפטי לא עשיתם וכמשפטי
הגוים אשר סביבותיכם לא עשיתם
8 לכן כה אמר אדני יהוה הנני אליך
גם אני ועשיתי בתוכך משפטים לעיני
הגוים 9 ועשיתי בך אשר לא עשיתי
וכאשר לא אעשה עוד כמוהו יען כל
תועבותיך 10 לכן אבות יאכלו בנים
בתוכך ובן יאכל אבתיו ועשיתי בך
שפטים וזריתי את כל רוחך אל כל
הרוחות 11 לכן חי אני נאם אדני
יהוה אם לא יען טמאת את מקדשי
בכל שקוציך ובכל תועבותיך גם אני
אגרע ולא תחוס עיני ולא אחמל
12 שלישית בדבר יאכלו ובתוכך
ימותו ובחרב יפלו סביבותיך ואת
כל הרוח אזרה לכל רוחות ורקתי
אחריהם חרב 13 ותמו אפי והרגתי
חמתי בהם ונחמתי וידעו כי אני
יהוה בקנאתי דברתי בכלות חמתי
בהם 14 ונתתי אותך חרבה וחרפה
בגוים אשר סביבותיך לעיני כל
עוברי אורח 15 וחרפה וגדופה
יסורים ומשמה תהיה לגוים אשר
סביבותיך בשפטי בך באף בחמה
ובתוכחות חמה אני יהוה דברתי
16 אם יהיה רעב בם אשר אני שלח
בם לשחת אשר אני אוסיף לרעב
עליכם ושברתי לכם מטה לחם
17 ושלחתי בכם רעב וחיה רעה
ושכלתך ודבר ומגפה אעבר בתוכך
ונקמתי בך אני יהוה דברתי

1 משא דבר־יהוה אל־ישראל ביד מלאכי׃ 2 אהבתי אתכם אמר יהוה ואמרתם במה אהבתנו הלא־אח עשו ליעקב נאם־יהוה ואהב את־יעקב׃ 3 ואת־עשו שנאתי ואשים את־הריו לנחלת תנים׃ 4 כי־תאמר אדום רוששנו ונשוב ונבנה חרבות נאם־יהוה צבאות הנה־המה יבנו ואני אהרוס עד־יקרא להם גבול רשע והעם אשר־זעם יהוה עדי־עד׃ 5 ועיניכם תראינה ואתם תאמרו יגדל יהוה מעל לגבול ישראל׃ 6 בן יכבד־אב ועבד אדניו ואם־אב אי־זה כבודי ואם־אדון אי־זה מוראי אמר יהוה צבאות אליכם הכהנים בזי שמי ואמרתם במה בזינו את־שמך׃ 7 מגיש על־מזבחי לחם מטמא ואמרתם במה גאלנוך באמרכם שלחן יהוה הוא נבזה׃ 8 וכי־תגישון עור לזבח אין רע וכי־תגישו פסח וחולה אין רע הקריבהו־נא לפחתך הרצך אם־ישא פניך אמר יהוה צבאות׃ 9 ועתה חלו־נא את־פני אל ויחנן לנו מיד היתה זאת בידכם הרצה אם־אשא פניכם אמר יהוה צבאות׃ 10 מי־גם בכם ויסגר דלתים ואל־תאירו מזבחי חנם לא חפץ־בכם אמר יהוה צבאות ומנחה לא־ארצה מידכם׃ 11 כי־ממזרח שמש ועד־מבואו גדול שמי בגוים ובכל־מקום מוקטר מגש לשמי ומנחה טהורה כי־גדול שמי בגוים אמר יהוה צבאות׃ 12 ואתם מחללים אותו באמרכם שלחן אדני־הוא מגואל וניבו נבזה׃ 13 ואמרתם הנה מה־מלאה ונפחתם אותו אמר יהוה צבאות והבאתם הגזול והפסח והבאתם את־הקרבן הארצה אקח־זאת מידכם׃ 14 וארור נוכל אשר־יש בעדרו זכר ונדר ומזבח לאדני מום כי מלך גדול אני אמר יהוה צבאות ושמי נורא בגוים׃

2 ועתה אליכם הכהנים המצוה זאת׃ 2 אם־לא תשמעו ואם־לא תשימו על־לב לתת כבוד לשמי אמר יהוה צבאות ושלחתי בכם את־המארה ואת־ברכתיכם ארה גם־ברכתי׃ 3 הנני גערה לכם את־הזרע וזרתי פרש על־פניכם פרש חגיכם׃ 4 וידעתם כי־שלחתי אליכם את־המצוה הזאת להיות בריתי את־לוי אמר יהוה צבאות׃ 5 בריתי היתה אתו החיים והשלום ואתנם לו מורא ויירא אותי ומפני שמי נחת הוא׃ 6 תורת אמת היתה בפיהו ועולה לא נמצא בשפתיו בשלום והישר הלך אתי ורבים השיב מעון׃ 7 כי שפתי כהן ישמרו־דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך יהוה צבאות הוא׃ 8 ואתם סרתם מן־הדרך הכשלתם רבים בתורה שחתתם ברית לוי אמר יהוה צבאות׃ 9 וגם־אני נתתי אתכם נבזה ושפל לכל־העם כפי אשר־אינכם שמרים את־דרכי ונשאתם פנים בתורה׃ 10 הלא אב־אחד לכלנו הלא אל־אחד בראנו מדוע נבגד איש באחיו לחלל ברית אבתינו׃ 11 בגדה יהודה ותועבה נעשתה בישראל ובירושלם כי־חלל יהוה אשר־אהב ובעל בת־אל נכר׃ 12 יכרת יהוה לאיש אשר־יעשנה ער ועונה מאהלי יעקב ומגיש מנחה ליהוה צבאות׃ 13 וזאת שנית תכסו דמעות את־מזבח יהוה בכי ואנקה מאין עוד פנות אל־המנחה ולקחת רצון מידכם׃ 14 ואמרתם על־מה על־כי יהוה העיד בינך ובין אשת נעוריך אשר אתה בגדת בה וזאת חברתך ואשת בריתך׃ 15 הלא־אחד עשה ושאר רוח לו ומה האחד מבקש זרע אלהים ונשמרתם ברוחכם ואשת נעוריך אל־תבגד׃ 16 כי־שנא שלח אמר יהוה אלהי ישראל וכסה חמס על־לבושו אמר יהוה צבאות ונשמרתם ברוחכם ולא תבגדו׃ 17 הוגעתם יהוה בדבריכם ואמרתם במה הוגענו באמרכם כל־עשה רע טוב הוא בעיני יהוה ובהם הוא חפץ או איה אלהי המשפט׃

3 הנני שלח מלאכי ופנה־דרך לפני והפתאם יבוא אל־היכלו האדון אשר אתם מבקשים ומלאך הברית אשר אתם חפצים הנה בא אמר יהוה צבאות׃ 2 ומי מכיל את־יום בואו ומי העמד בהראותו כי הוא כאש צורף וכבורית מכבסים׃ 3 וישב צורף וטהר כסף וטהרם כזהב וכזקת והיו ליהוה מגישי מנחה בצדקה׃ 4 וערבה יהוה מנחת יהודה וירושלם כימי עולם וכשנים קדמוניות׃ 5 וקרבתי אליכם למשפט והיתי עד־מהר בעדים ובמנאפים ובנשבעים לשקר ובעשקי שכר־שכיר אלמנה ויתום ונטי גר ולא יראו אותי אמר יהוה צבאות׃ 6 כי אני יהוה לא שניתי ואתם בני־יעקב לא כלתם׃ 7 למימי אבתיכם סרתם מחקי ולא שמרתם שובו אלי ואשובה אליכם אמר יהוה צבאות ואמרתם במה נשוב׃ 8 היקבע אדם אלהים כי אתם קבעים אותי ואמרתם במה קבעתיך המעשר והתרומה׃ 9 בארור אתם הארורים וגם־אתם קבעים אותי׃ 10 הבו את־כל־המעשר אל־בית האוצר ויהי־טרף בביתי והבחנו־נא בזאת אמר יהוה צבאות אם־לא אפתח לכם את־ארבות השמים והריקתי לכם ברכה עד־בלי די׃ 11 וגערתי בעדכם ולא־ישחת לכם את־פרי האדמה ולא־תשכל גפנכם בשדה אמר יהוה צבאות׃ 12 ואשרוכם כל־הגוים כי תהיו אתם ארץ חפץ אמר יהוה צבאות׃ 13 חזקו עלי דבריכם אמר יהוה ואמרתם מה־נדברנו עליך׃ 14 אמרתם שוא עבד אלהים ומה־בצע כי שמרנו משמרתו וכי־הלכנו קדרנית מפני יהוה צבאות׃ 15 ועתה אנחנו מאשרים זדים גם נבנו עשי רשעה גם בחנו אלהים ויפלטו׃ 16 אז נדברו יראי יהוה איש אל־רעהו ויקשב יהוה וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי יהוה ולחשבי שמו׃ 17 והיו לי אמר יהוה צבאות ביום אעשה סגלה וחמלתי אותם כאשר יחמל איש על־בנו העבד אותו׃ 18 ושבתם וראיתם בין צדיק לרשע בין עבד אלהים לאשר לא עבדו׃

4 כי־הנה היום בא בער כתנור והיו כל־זדים וכל־עשה רשעה קש ולהט אתם היום הבא אמר יהוה צבאות אשר לא־יעזב להם שרש וענף׃ 2 ולכם יראי שמי תזרח שמש צדקה ומרפא בכנפיה ויצאתם ופשתם כעגלי מרבק׃ 3 ועסתם רשעים כי־יהיו אפר תחת כפות רגליכם ביום אשר־אני עשה אמר יהוה צבאות׃ 4 זכרו תורת משה עבדי אשר־צויתי אתו בחרב על־כל־ישראל חקים ומשפטים׃ 5 הנה אנכי שלח לכם את־אליה הנביא לפני בוא יום־יהוה הגדול והנורא׃ 6 והשיב לב־אבות על־בנים ולב בנים על־אבתם פן־אבוא והכיתי את־הארץ חרם׃

هەڵبژێرە، ئەمە دەبێتە هۆی ئەوەی خەڵکی
بڕوا بکات بە ئەو شتانەی کە ئەو
دەیانزانێت. 9 بۆ ئەوەی هەروەها
هەستەوەر بکەیت کە ئەو ڕۆژانەی کە
هەڵبژاردە بە هۆی ئەو فەرمانەی کە
پێی دەدرا، هەموو ئەو کەسانەی کە
هەڵبژێران

ܡܙܡܘܪܐ ܩܕܡܝܐ

1

ܒܪܟܐ ܓܒܪܐ ܕܠܐ ܗܠܟ ܒܡܫܬܐ ܕܪܫܝܥܐ ܘܒܐܪܚܐ ܕܚܛܝܐ ܠܐ ܩܡ ܘܒܡܬܒܐ ܕܡܪܓܙܢܐ ܠܐ ܝܬܒ 2 ܐܠܐ ܒܢܡܘܣܐ ܕܡܪܝܐ ܗܘܐ ܨܒܝܢܗ ܘܒܢܡܘܣܗ ܡܪܓܠ ܝܘܡܡܐ ܘܠܠܝܐ 3 ܘܢܗܘܐ ܐܝܟ ܐܝܠܢܐ ܕܨܒܝܬ ܡܝܐ ܕܢܬܠܬܗ ܒܥܕܢܗ ܘܥܠܘܗܝ ܠܐ ܢܒܠܘܢ ܘܟܠ ܕܥܒܕܝܢ ܢܨܠܚ 4 ܠܐ ܗܟܢܐ ܪܫܝܥܐ ܐܝܬܝܗܘܢ ܕܡܬܪܡܝ ܘܕܪܘܚܐ ܕܡܫܕܪܝܗ ܡܢ ܦܢܝ ܐܪܥܐ 5 ܠܗܝܢ ܕܠܐ ܩܡܘ ܒܕܝܢܐ ܘܚܛܝܐ ܒܟܢܫܬܐ ܕܙܕܝܩܐ ܡܛܠ ܕܝܕܥ ܡܪܝܐ ܠܐܘܪܚܬܗܘܢ ܕܙܕܝܩܐ ܘܐܘܪܚܬܗܘܢ ܕܪܫܝܥܐ ܬܐܒܕ 6 ܡܛܠ ܕܝܕܥ ܡܪܝܐ ܠܐܘܪܚܬܗ ܕܙܕܝܩܐ ܘܐܘܪܚܬܗ ܕܪܫܝܥܐ ܬܐܒܕ

2

ܡܢܐ ܕܩܝܡܘ ܥܡܡܐ ܘܠܡܐ ܡܬܪܓܙܝܢ ܠܥܡܐ ܒܛܠܐ ܘܡܠܟܐ ܡܬܝܩܡܝܢ ܥܠ ܡܪܝܐ ܘܥܠ ܡܫܝܚܗ 2 ܢܬܪܥܘܢ ܡܠܟܐ ܕܐܪܥܐ ܘܪܙܢܐ ܡܬܝܕܥܝܢ ܥܠ ܡܪܝܐ ܘܥܠ ܡܫܝܚܗ 3 ܢܫܒܪܘܢ ܡܘܟܝܗܘܢ ܘܢܫܕܘܢ ܡܢܢ ܟܪܝܟܝܗܘܢ 4 ܕܝܬܒ ܒܫܡܝܐ ܢܚܟ ܡܪܝ ܠܗܘܢ ܢܬܠܥܓ ܒܗܘܢ 5 ܗܝܢܘ ܡܠܠ ܥܡܗܘܢ ܒܪܓܙܗ ܘܒܪܘܓܙܗ ܢܡܪܪ ܠܗܘܢ 6 ܐܢܐ ܡܫܝܚ ܡܠܟܝ ܥܠ ܨܝܘܢ ܛܘܪܐ ܩܕܝܫܬܝ 7 ܐܙܠ ܐܡܪ ܠܝ ܒܪܝ ܐܢܬ ܒܪܝܬܝ ܗܘܝܬ ܠܝ ܫܘܬܦ ܗܫܗ ܐܝܠܕܬܟ 8 ܫܐܠ ܡܢܝ ܘܐܬܠ ܠܟ ܥܡܡܐ ܕܝܪܬܟ ܘܐܦܣܬ ܬܚܘܡܝܟ ܠܬܪܥܐ ܕܐܪܥܐ 9 ܬܪܥܝܢܘܢ ܒܫܒܛܐ ܕܦܪܙܠܐ ܬܒܪܝܢܘܢ ܐܝܟ ܡܢܐ ܕܚܪܣ ܡܪܒܝ ܠܗ ܠܟ ܗܫܐ ܡܠܟܝܢ ܬܬܒܨܪܘ ܕܕܝܢܐ ܕܐܪܥܐ 10 ܗܟܝܠ ܗܫܐ ܡܠܟܐ ܕܬܬܝܕܥܘܢ ܠܟ ܕܕܝܢܐ ܕܐܪܥܐ 11 ܡܫܡܫܘ ܠܡܪܝ ܒܕܚܠܬܐ ܘܒܪܘܥܕܐ ܕܬܬܚܕܘܢ ܠܗ ܒܪܝܪܘܬܐ ܕܠܡܐ ܕܬܐܒܕܘܢ ܡܢ ܐܘܪܚܐ ܕܨܕܩܐ ܘܬܐܒܕܘܢ ܒܬܪܝܨ ܡܫܝܚܗ ܕܠܡܐ ܢܬܪܓܙ ܩܨܦ ܡܪܝ ܘܢܬܒܪܟ ܒܗ ܟܠ ܕܚܣܝܐ ܠܗ 12 ܕܡܫܬܡܥܝܢ ܠܗ ܕܠܡܐ ܢܬܪܓܙ ܩܨܦ ܡܪܝ ܘܢܬܒܪܟ ܒܗ ܟܠ ܕܚܣܝܐ ܠܗ 13 ܡܫܬܐ ܕܡܫܬܡܥܝܢ ܠܡܠܬܝ ܕܐܠܗܐ ܕܡܠܟܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܠܟ ܒܨܝܘܢ ܕܪܡܝ ܠܝ ܒܪܝ ܐܢܬ ܒܪܝܬܝ ܗܘܝܬ ܠܝ ܫܘܬܦ ܗܫܗ ܐܝܠܕܬܟ ܡܫܐܠ ܡܢܝ ܘܐܬܠ ܠܟ ܥܡܡܐ ܕܝܪܬܟ ܘܐܦܣܬ ܬܚܘܡܝܟ ܠܬܪܥܐ ܕܐܪܥܐ

3

ܡܪܝ ܕܣܓܝܐܝܢ ܢܒܠܘ ܠܝ ܡܢ ܩܡܝ ܥܠܝ ܠܩܒܠ ܩܪܒܐ ܕܝܠܝ 2 ܡܢ ܩܠܝ ܩܪܐ ܠܡܪܝ ܡܢ ܩܠܝ ܥܢܝ ܠܝ ܡܢ ܪܡܐ ܕܫܡܝܐ ܘܥܢܐ ܠܝ ܡܢ ܛܘܪ ܩܕܫܝ ܠܝ ܫܟܒܬ ܘܫܪܝܬ ܘܩܡܬ ܡܛܠ ܕܡܪܝ ܡܣܡܟܢܝ ܠܝ 3 ܐܢܐ ܫܪܝܬ ܘܫܕܝܬ ܠܝ ܫܢܬܐ ܣܓܝܐܬܐ ܕܥܡܡܐ ܕܣܒܒܝܢ ܠܝ ܡܚܝܐ ܕܡܪܝ ܡܛܠ ܕܢܬܪܥܘܢ ܠܝ ܡܢ ܪܡܐ ܕܫܡܝܐ 4 ܠܐ ܢܬܪܥܘܢ ܠܝ ܡܢ ܪܡܐ ܕܫܡܝܐ ܠܡܢܝ ܕܢܬܪܥܘܢ ܠܝ ܡܢ ܪܡܐ ܕܫܡܝܐ ܠܡܢܝ ܕܢܬܪܥܘܢ ܠܝ ܡܢ ܪܡܐ ܕܫܡܝܐ 5 ܡܛܠ ܗܢܐ ܡܢ ܡܠܬܐ ܕܡܪܝ ܢܬܪܥܘܢ ܠܝ ܡܢ ܪܡܐ ܕܫܡܝܐ ܘܢܬܪܥܘܢ ܠܝ ܡܢ ܪܡܐ ܕܫܡܝܐ ܘܢܬܪܥܘܢ ܠܝ ܡܢ ܪܡܐ ܕܫܡܝܐ 6 ܡܛܠ ܕܢܬܪܥܘܢ ܠܝ ܡܢ ܪܡܐ ܕܫܡܝܐ ܠܡܢܝ ܕܢܬܪܥܘܢ ܠܝ ܡܢ ܪܡܐ ܕܫܡܝܐ ܠܡܢܝ ܕܢܬܪܥܘܢ ܠܝ ܡܢ ܪܡܐ ܕܫܡܝܐ 7 ܐܙܠ ܐܡܪ ܠܝ ܒܪܝ ܐܢܬ ܒܪܝܬܝ ܗܘܝܬ ܠܝ ܫܘܬܦ ܗܫܗ ܐܝܠܕܬܟ 8 ܫܐܠ ܡܢܝ ܘܐܬܠ ܠܟ ܥܡܡܐ ܕܝܪܬܟ ܘܐܦܣܬ ܬܚܘܡܝܟ ܠܬܪܥܐ ܕܐܪܥܐ 9 ܬܪܥܝܢܘܢ ܒܫܒܛܐ ܕܦܪܙܠܐ ܬܒܪܝܢܘܢ ܐܝܟ ܡܢܐ ܕܚܪܣ ܡܪܒܝ ܠܗ ܠܟ ܗܫܐ ܡܠܟܝܢ ܬܬܒܨܪܘ ܕܕܝܢܐ ܕܐܪܥܐ 10 ܗܟܝܠ ܗܫܐ ܡܠܟܐ ܕܬܬܝܕܥܘܢ ܠܟ ܕܕܝܢܐ ܕܐܪܥܐ 11 ܡܫܡܫܘ ܠܡܪܝ ܒܕܚܠܬܐ ܘܒܪܘܥܕܐ ܕܬܬܚܕܘܢ ܠܗ ܒܪܝܪܘܬܐ ܕܠܡܐ ܕܬܐܒܕܘܢ ܡܢ ܐܘܪܚܐ ܕܨܕܩܐ ܘܬܐܒܕܘܢ ܒܬܪܝܨ ܡܫܝܚܗ ܕܠܡܐ ܢܬܪܓܙ ܩܨܦ ܡܪܝ ܘܢܬܒܪܟ ܒܗ ܟܠ ܕܚܣܝܐ ܠܗ

4

ܠܡܢܝ ܡܪܝ ܕܣܓܝܐܝܢ ܡܢܝ ܕܢܬܪܥܘܢ ܠܝ ܡܢ ܪܡܐ ܕܫܡܝܐ ܠܡܢܝ ܕܢܬܪܥܘܢ ܠܝ ܡܢ ܪܡܐ ܕܫܡܝܐ ܠܡܢܝ ܕܢܬܪܥܘܢ ܠܝ ܡܢ ܪܡܐ ܕܫܡܝܐ 2 ܕܡܢܐ ܕܢܬܪܥܘܢ ܠܝ ܡܢ ܪܡܐ ܕܫܡܝܐ ܠܡܢܝ ܕܢܬܪܥܘܢ ܠܝ ܡܢ ܪܡܐ ܕܫܡܝܐ 3 ܡܢ ܕܢܬܪܥܘܢ ܠܝ ܡܢ ܪܡܐ ܕܫܡܝܐ ܠܡܢܝ ܕܢܬܪܥܘܢ ܠܝ ܡܢ ܪܡܐ ܕܫܡܝܐ ܠܡܢܝ ܕܢܬܪܥܘܢ ܠܝ ܡܢ ܪܡܐ ܕܫܡܝܐ 4 ܠܐ ܢܬܪܥܘܢ ܠܝ ܡܢ ܪܡܐ ܕܫܡܝܐ ܠܡܢܝ ܕܢܬܪܥܘܢ ܠܝ ܡܢ ܪܡܐ ܕܫܡܝܐ ܠܡܢܝ ܕܢܬܪܥܘܢ ܠܝ ܡܢ ܪܡܐ ܕܫܡܝܐ 5 ܡܛܠ ܗܢܐ ܡܢ ܡܠܬܐ ܕܡܪܝ ܢܬܪܥܘܢ ܠܝ ܡܢ ܪܡܐ ܕܫܡܝܐ ܘܢܬܪܥܘܢ ܠܝ ܡܢ ܪܡܐ ܕܫܡܝܐ ܘܢܬܪܥܘܢ ܠܝ ܡܢ ܪܡܐ ܕܫܡܝܐ 6 ܡܛܠ ܕܢܬܪܥܘܢ ܠܝ ܡܢ ܪܡܐ ܕܫܡܝܐ ܠܡܢܝ ܕܢܬܪܥܘܢ ܠܝ ܡܢ ܪܡܐ ܕܫܡܝܐ ܠܡܢܝ ܕܢܬܪܥܘܢ ܠܝ ܡܢ ܪܡܐ ܕܫܡܝܐ

ܡܪܝܡ ܕܝܠܗ ܕܝܠܝ ܗܘܝܬ ܒܬܘܠܬܐ ܡܪܝܡ ܕܝܠܗ ܕܝܠܝ ܗܘܝܬ ܒܬܘܠܬܐ

אתונים ד

1

אתונים אתונים אתונים

1 הנה תחלת הבשורה אשר בן אלהים ישוע המשיח׃
2 כאשר כתוב בנביאים הנה אני שולח מלאכי לפניך אשר יכין
דרכך׃ 3 קול קורא במדבר הכינו דרך אדני יישרו נתיבותיו׃
4 היה יוחנן הטובל במדבר ומטיף טבילת תשובה לסליחת
חטאים׃ 5 ויצאו אליו כל ארץ יהודה וכל ירושלים ויטבלו
אותו בירדן מודים בחטאיהם׃ 6 ויוחנן היה לבוש בגדי שער
גמלים וחגורת עור על מתניו ואכל ארבה ודבש יער׃
7 ויאמר לאמר אחרי בא אחרי חזק ממני אשר לא אכף
לשחרר את רצועת נעליו׃ 8 אני טבלתי אתכם במים ואולם
הוא יטבל אתכם ברוח הקודש׃ 9 בימים ההם בא ישוע
מנצרת הגליל וטבל אותו יוחנן בירדן׃ 10 ומיד בעלותו
מן המים ראה את השמים נפתחים ואת הרוח יורד עליו
כיונה׃ 11 וקול נשמע מן השמים אתה בני האהוב
אשר בך חפצתי׃ 12 ומיד הוציא אותו הרוח אל המדבר׃
13 ויהי שם במדבר ארבעים יום ונסה על ידי השטן
ויהי עם החיות הבר׃ 14 אחרי אשר נתפס יוחנן הלך ישוע
אל הגליל לבשר את בשורת אלהים׃ 15 ויאמר הנה
הגיע הזמן ומלכות אלהים קרובה שובו ואמינו בבשורה׃
16 ויהי בעברו ליד ים הגליל ראה את שמעון ואת אנדרי
אחיו משליכים רשת בים כי היו דייגים׃ 17 ויאמר אליהם
לכו אחרי ואעשה אתכם לדייגי אדם׃ 18 ויעזבו מיד את
רשתם ויקומו אחריו׃ 19 ויעבר מעט הלאה וראה את יעקב
בן זבדי ואת יוחנן אחיו בסירתם מתקנים את הרשתות׃
20 ומיד קרא אליהם ויעזבו את אביהם זבדי בסירה
עם השכירים ויקומו אחריו׃

2 ויבא אל כפר נחום ומיד ביום השבת נכנס אל
בית הכנסת ויורה׃ 2 ויתמהו כל שומעיו על תורתו
כי דבר בסמכות ולא כסופרים׃ 3 ואז נכנס אל בית הכנסת
איש אחז בו רוח טמאה ויצעק׃ 4 ויאמר מה לנו ולך ישוע
נצרתי הבא לאבדנו אני יודע מי אתה קדוש אלהים׃
5 ויגער ישוע ברוח לאמר שתק וצא מן האיש׃ 6 ויצא
הרוח הטמאה מן האיש בצעקה גדולה ויפל לארץ׃
7 ויתמהו כולם ויאמרו אל אחיהם מה זאת מה הדבר
הזה הנה בדרך חדשה בסמכות הוא מצוה אל הרוחות
הטמאות ונשמעו לו׃ 8 ויצא שמעו מיד בכל הגליל
הסובב׃ 9 ומיד אחר שיצאו מבית הכנסת הלכו אל בית
שמעון ואנדרי עם יעקב ויוחנן׃ 10 וחמות שמעון שכבה
חולה ומיד הגידו לו על אודותיה׃ 11 ויגש אליה ויקם
אותה בתפשו בידה ותעזבה החמה ותקם ותשרת אותם׃
12 ובערב בבוא השמש הביאו אליו כל החולים והנגועים
ואת כל אנשי העיר נאספו אל הפתח׃ 13 ויבא לרפא
רבים מחולי רעים ויגרש שדים רבים ולא הרשה לשדים
לדבר כי ידעו אותו׃ 14 ויקם בבוקר בעוד הלילה
ויצא אל מקום נבדד ויתפלל שם׃ 15 ויבקשו אחריו
שמעון ואנשיו׃ 16 ויגיעו אליו ויאמרו אליו כל אנשי
העיר מבקשים אותך׃ 17 ויאמר אליהם נלכה נא אל
הכפרים הקרובים לדבר גם שם כי לזה יצאתי׃
18 ויהי בעברו בכל הגליל ויטיף דבר אל בתי הכנסת
ויגרש שדים׃ 19 ויבא אל כל אשר בגליל ויטיף דבר
אל בתי הכנסת ויגרש שדים׃ 20 ויבא אל כפר נחום
ויבא אל בית שמעון ואל בית אנדרי ויבא אל בית יעקב
ויוחנן ויבא אל בית שמעון׃ 21 ויבא אל בית שמעון
ואל בית אנדרי ויבא אל בית יעקב ויוחנן׃ 22 ויבא אל
בית שמעון ואל בית אנדרי ואל בית יעקב ויוחנן׃
23 ויבא אל בית שמעון ואל בית אנדרי ואל בית יעקב
ויוחנן׃ 24 ויבא אל בית שמעון ואל בית אנדרי ואל בית
יעקב ויוחנן׃ 25 ויבא אל בית שמעון ואל בית אנדרי
ואל בית יעקב ויוחנן׃ 26 ויבא אל בית שמעון ואל בית
אנדרי ואל בית יעקב ויוחנן׃ 27 ויבא אל בית שמעון
ואל בית אנדרי ואל בית יעקב ויוחנן׃ 28 ויבא אל בית
שמעון ואל בית אנדרי ואל בית יעקב ויוחנן׃ 29 ויבא
אל בית שמעון ואל בית אנדרי ואל בית יעקב ויוחנן׃
30 ויבא אל בית שמעון ואל בית אנדרי ואל בית יעקב
ויוחנן׃ 31 ויבא אל בית שמעון ואל בית אנדרי ואל בית
יעקב ויוחנן׃ 32 ויבא אל בית שמעון ואל בית אנדרי
ואל בית יעקב ויוחנן׃ 33 ויבא אל בית שמעון ואל בית
אנדרי ואל בית יעקב ויוחנן׃ 34 ויבא אל בית שמעון
ואל בית אנדרי ואל בית יעקב ויוחנן׃ 35 ויבא אל בית
שמעון ואל בית אנדרי ואל בית יעקב ויוחנן׃ 36 ויבא
אל בית שמעון ואל בית אנדרי ואל בית יעקב ויוחנן׃
37 ויבא אל בית שמעון ואל בית אנדרי ואל בית יעקב
ויוחנן׃ 38 ויבא אל בית שמעון ואל בית אנדרי ואל בית
יעקב ויוחנן׃ 39 ויבא אל בית שמעון ואל בית אנדרי
ואל בית יעקב ויוחנן׃ 40 ויבא אל בית שמעון ואל בית
אנדרי ואל בית יעקב ויוחנן׃ 41 ויבא אל בית שמעון
ואל בית אנדרי ואל בית יעקב ויוחנן׃ 42 ויבא אל בית
שמעון ואל בית אנדרי ואל בית יעקב ויוחנן׃ 43 ויבא
אל בית שמעון ואל בית אנדרי ואל בית יעקב ויוחנן׃
44 ויבא אל בית שמעון ואל בית אנדרי ואל בית יעקב
ויוחנן׃ 45 ויבא אל בית שמעון ואל בית אנדרי ואל בית
יעקב ויוחנן׃

3 ויבא אל בית הכנסת ויהי שם איש יבש ידו׃
2 והם שמרו אותו אם ירפא ביום השבת למען יוכלו
לקטרג עליו׃ 3 ויאמר אל האיש יבש הידים קום עמד
לפני כולם׃ 4 ויאמר אליהם הנכון לעשות בשבת טוב
או רע לנפש הצל נפש או להרוג׃ 5 ויביט אליהם בכעס
בהתאנח על קשי לבבם ויאמר אל האיש הנה ידך׃
6 ויפרוש ידו ותרפא ידו׃ 7 ויצא ישוע עם תלמידיו
אל הים ורבים מן הגליל הלכו אחריו׃ 8 ומן יהודה
ומירושלים ומן אדום ומעבר לירדן ומן סביבות צור
וצידון רבים הלכו אליו׃ 9 ויאמר אל תלמידיו כי
יכינו לו אניה אחת לבלתי יעיקוהו׃ 10 כי רפא רבים
ויפלו אליו כל אשר נגעים׃ 11 ורוחות הטמאות כאשר
ראו אותו נפלו לפניו ויצעקו לאמר אתה בן אלהים׃
12 ויגער בהם לבלתי יגלו אותו׃ 13 ויעל אל ההר
ויקרא אל אשר רצה הוא ויבאו אליו׃ 14 ויקם שנים
עשר לבלתי יפרדו מעמו ולשלחם לבשר׃ 15 ולתת
להם רשות לגרש שדים׃ 16 ויקם שמעון ויתן לו שם
כיפא׃ 17 ויעקב בן זבדי ויוחנן אחיו ויתן להם שם
בני רגש׃ 18 ואת אנדרי ואת פילפוס ואת בר תלמי
ואת מתי ואת תומא ואת יעקב בן חלפי ואת תדאי
ואת שמעון הקנאי׃ 19 ואת יהודה איש קריות ויסגרהו
אל הגויים׃ 20 ויבא אל בית ויקבצו אליו רבים
עד כי לא יכלו לאכל לחם׃ 21 ויצאו אנשי משפחתו
לאחז בו כי אמרו כי משוגע הוא׃ 22 וסופרים אשר
מירושלים אמרו כי בעל זבוב הוא ובשר שדים יגרש
בם׃ 23 ויקרא אליהם ויאמר אליהם בדברים איך
יגרש שטן את השטן׃ 24 ואם תתקומם ממלכה על
עצמה לא תוכל לעמוד׃ 25 ואם יתקוממו בתים
איש על אחיו לא יוכלו לעמוד׃ 26 ואם יתקומם
השטן על עצמו ויתחלק לא יוכל לעמוד׃ 27 אין
איש יכול לבוא בבית איש חזק ולבז כליו אם לא
אסר תחילה את האיש החזק׃ 28 אמן אני אומר לכם
כל הבנים יסלחו לכם כל אשר חטאו ואת אשר
יגדפו׃ 29 ואולם אשר יגדף את רוח הקודש לא
יסלח לו לעולם׃ 30 כי אמרו כי בעל רוחות טמאות
הוא׃ 31 ויבאו אמו ואחיו ויעמדו חוצה ויקראו
אליו׃ 32 ויושב סביבו העם ויאמרו אליו הנה אמך
ואחיך חוצה מבקשים אותך׃ 33 ויענם לאמר מי אמי
ומי אחי׃ 34 ויביט אל אשר סבבו אותו ויאמר הנה
אמי ואחי׃ 35 כי כל אשר יעשה רצון אלהים הוא
אחי ואחותי ואמי׃

4 ויחל ישוע ללמד אל הים ויקבצו אליו רבים
עד כי עלה ישוע בתוך אניה לשבת בה בים והעם
כולו עמד על שפת הים׃ 2 ויהי לימדם רבות בדברים
ויאמר אליהם בלמדו׃ 3 שמעו הנה יצא הזורע לזרע
זרעו׃ 4 ויהי בזרעו מקצת נפל אל דרך ויבאו העופות
ויאכלו אותו׃ 5 ומקצת נפל אל המקום הסלעי אשר
לא הרבה אדמה ויצמח מיד כי לא היה עמק אדמה׃
6 ובעלות השמש נכמשה ויבש כי לא היה שרש׃
7 ומקצת נפל אל תוך הקוצים ויעלו הקוצים ויחנקו
אותו ולא נתן פרי׃ 8 ומקצת נפל אל הארץ הטובה
ויצמח ויגדל ויתן פרי ויהי מאה פעמים ומן הנפלים
ששים ומן הנפלים שלשים׃ 9 ויאמר אליהם אשר
אזנים לו לשמע ישמע׃ 10 ויהי כאשר היה לבדו
ויבקשו אליו אנשי הסביבה ואנשי הנגלה לדבר אל
תלמידיו׃ 11 ויאמר אליהם לכם נתן לדעת את סוד
מלכות אלהים ואל אלה אשר חוצה הכל נעשה בדברים
לבלתי יראו ראו ולבלתי ישמעו שמעו׃ 12 ולבלתי
ישובו ונסלח לו׃ 13 ויאמר אליהם הלא זאת הדבר
אשר לא ידעתם ואיך תדעו את כל הדברים׃
14 הזורע זרע את הדבר׃ 15 ואלה אשר אל הדרך
אשר נזרע הדבר ובשמעם מיד יבוא השטן ויקח את
הדבר אשר נזרע בלבם׃ 16 ואלה אשר נזרע אל המקום
הסלעי אשר בשמעם הדבר מיד יקחו אותו בשמחה
ואין להם שרש׃ 17 ויעמדו לעת מצוא ובעת לחץ
ורדיפה בגלל הדבר ומיד יכשלו׃ 18 ואלה אשר נזרע
אל הקוצים אלה אשר שמעו את הדבר׃ 19 ודאגת
העולם ותרמית העשר ותאות כל דבר יבאו ויחנקו
את הדבר ולא יעלה פרי׃ 20 ואלה אשר נזרע אל
הארץ הטובה אלה אשר שמעו את הדבר ויקבלו
ויעלו פרי׃ 21 ויאמר אליהם הלא לא יבא הנר
לשים תחת המכסה ותחת המטה׃ 22 כי אין נסתר
אשר לא יגלה ואין כסוי אשר לא יגלה׃ 23 אם
יש אזנים לו לשמע ישמע׃ 24 ויאמר אליהם
הזהרו מה אתם שומעים׃ 25 כי אשר יש לו יתן לו
ואשר אין לו יקח מן אשר לו׃ 26 ויאמר אל תלמידיו
כן הנה אדם אשר יזרע זרע׃ 27 ויישן ויקם לילה
ויום ויצמח הזרע ויגדל ולא ידע איך׃ 28 כי הארץ
מעצמה תוציא פרי ראשון אחר כן שבלת אחר כן
מלא שבלת׃ 29 ובהגיע הפרי מיד יבא המגל כי
הגיע הקציר׃ 30 ויאמר אליהם אל מה נדמה מלכות
אלהים ובמה נמשל אותה׃ 31 כמו גרגר חרדל אשר
בעת הזרעו בארץ הוא הקטן מכל הזרעים׃ 32 ואחרי
הזרעו יעלה ויגדל ויהי לגדול מכל הירקות ויעשה
ענפים גדולים עד כי יוכלו עופות השמים לשכן
בצלו׃ 33 ובדברים רבים כאלה דבר אליהם את
הדבר כאשר יכלו לשמוע׃ 34 ולבלתי דבר אליהם
בלתי בדברים׃ 35 ויהי ביום ההוא בערב ויאמר
אליהם נעבר אל עבר הים׃ 36 ויעזבו את העם
ויקחו אותו כאשר היה בסירה ועוד אניות אתו׃
37 ויקם סערת רוחות גדולה ויכו הגלים אל
האניה עד כי מלאה׃ 38 והוא היה ישן בירכתי
האניה על הכר ויעירו אותו ויאמרו אליו רבי
הלא אין אכפת לך כי נאבד׃ 39 ויקם ויגער ברוח
ויאמר אל הים שתק הדם׃ 40 ויאמר אליהם מדוע
אתם יראים כה אם אין אמונה בכם׃ 41 ויירא
מאד ויאמר אל רעהו מי הוא זה אשר גם הים
ורוח שומעים לו׃

4 ויאיל ויחל לדבר אל־לבם ויקבצו אליו הרבה
מאד עד אשר עבה אל־אניה לשבת בים והעם
כל־הים היה על־הארץ לחוף הים׃ 5 ויהי בלמדו
אותם בדברים רבים ויאמר אליהם בלמודו׃
6 הנה הזרע יצא לזרע׃ 7 ויהי בזרעו מן־הזרע
אשר נפל אל־הדרך ויבא העוף ויאכלהו׃
8 ומן־הזרע אשר נפל אל־המקום הסלע אשר
לא־רב־לו־שם־אדמה ויצמח מהר כי לא־עמק
לו אדמה׃ 9 ומן־הזרע אשר נפל אל־תוך
הקוצים ויעל הקוצים ויחנקו אותו׃ 10 ומן־
הזרע אשר נפל אל־הארץ הטובה ויעל ויגדל
ויתן פרי׃ 11 ויאמר אליהם אל־נא אל־תבינו
אל־הדבר הזה אם־לא אל־תבינו את־כל־
הדברים׃ 12 כי־אם־לא אל־תבינו אל־הדבר
הזה איך תבינו את־כל־הדברים׃ 13 ויאמר
אליהם הלא־ידעתם את־הדבר הזה ואיך
תבינו את־כל־הדברים׃ 14 הזרע אשר־יזרע
הוא דבר־אלהים׃ 15 ואלה אשר־נפלו אל־
הדרך הם אשר־שמעו ובא השטן ויקח את־
הדבר אשר־הוזרע בלבם׃ 16 ואלה אשר
נפלו אל־המקום הסלע הם אשר־שמעו
את־הדבר ויקחו אותו בשמחה׃ 17 ואין
להם שרש בם ויעמדו לעת־מצוא ובעת
אשר־יבוא לחץ ורדיפה בעבור הדבר
ימהרו לכשל׃ 18 ואלה אשר נפלו אל־
תוך הקוצים הם אשר־שמעו את־הדבר׃
19 ודאגת העולם ותאות הכסף ותאות
כל־אשר־אחר יבאו בלבם ויחנקו את־
הדבר ויהי לא־יעלה פרי׃ 20 ואלה אשר
נפלו אל־הארץ הטובה הם אשר־שמעו
את־הדבר ויקחו אותו ויעלו פרי׃ 21 ויאמר
אליהם הבא־נא־אור־לכה־תחת־הכלי
ותחת־המטה הלא־לזאת הבא־נא־אור־
לכה׃ 22 כי־אין־נסתר אשר לא־יגלה
ואין־כסוי אשר לא־יודע ולא־יבא אל־
הגלוי׃ 23 אם־יש־לו־אזנים לשמע ישמע׃
24 ויאמר אליהם הזהרו־נא־לכם־מה־
אתם־שמעים׃ ובמדה אשר־תמדו־בה
ימדו־לכם ולכם־אשר־שמעתם יוסף׃
25 כי־אשר־יש־לו יתן־לו ומאשר־אין־לו
גם־אשר־לקח־מעט יקח׃

6

ויאמר אליהם׃ אם־אין־נביא בלא־כבוד
בארצו ובמולדתו׃ 2 ויהי ביום השבת
ויחל ללמד בבית־הכנסת׃ ורבים אשר
שמעו נתמהו לאמר׃ מאין־לו־אלה ומה־
חכמה־זאת אשר־נתנה־לו׃ ומה־נבורות
אשר־נעשו על־ידיו׃ 3 הלא־זה בן־המלאכה
בן־מרים׃ ואחי יעקב ויוסי ויהודה ושמעון
הלא־אחיו׃ ותהי־נא אחותיו אתנו׃ ויכשלו
בו׃ 4 ויאמר אליהם׃ אין־נביא בלא־כבוד
בלתי־אם־בארצו ובמולדתו ובבית־אביו
ובמשפחתו׃ 5 ולא־יכל־לעשות־שם־
נבורות׃ אך־אנשים־חלים־מעט־שם־
שם־ידיו׃ 6 ויתמה־מאד׃ ויתהלך
בכל־הכפרים׃ 7 ויקרא אל־שנים־עשר
ויחל לשלחם׃ שנים־שנים׃ ויתן־להם
רשות׃ 8 ויצו־אותם׃ לבלתי־קחת־דבר
לדרך׃ מלבד־המקל׃ לבלתי־לקחת־לחם
ולא־תרמיל׃ ולא־כסף׃ בחגרתם׃
9 כי־אם־נעלים׃ ולבלתי־לבשת־שתי
כתנות׃ 10 ויאמר אליהם׃ בבא־אל־בית
אחד׃ שם־תשבו׃ עד־אשר־תצאו׃
11 ואשר־לא־יקבלו־אתכם׃ ולא־ישמעו
אליכם׃ בצאתכם׃ מן־המקום׃ הנער
רגלי־אתכם׃ לעדות׃ אליהם׃ אמת׃
12 ויצאו׃ ויקראו׃ לבני־אדם׃
לשוב׃ 13 ולפי־רב׃ שדים׃ ויגרשו
שדים׃ רבים׃ ויחלו׃ בשמן׃ לרפא׃
חולים׃ רבים׃ 14 ויגע־הדבר׃ אל־המלך
הורדוס׃ כי־נודע׃ שם־יש׃ ויאמרו׃
יוחנן׃ המטבל׃ מתים׃ ובן־כן׃ יש־לו
כח׃ לעשות׃ נבורות׃ 15 ואחרים׃ אמרו׃
אליהו׃ הוא׃ ואחרים׃ אמרו׃ נביא׃
כנביא׃ מן־הנביאים׃ הישנים׃ 16 ויאמר
הורדוס׃ אמר׃ כי־אם־יוחנן׃ המטבל׃
אשר־כרתי־לו׃ ראשו׃ הוא־הקם׃
17 כי־הורדוס׃ הוא־שלח׃ ויתפש׃
את־יוחנן׃ ויאסרהו׃ בבית־הכלא׃
בעבור׃ הרודיה׃ אשת׃ אחיו׃ פילפוס׃
18 כי־אמר׃ יוחנן׃ אל־הורדוס׃ לא־יאות׃
לך׃ לקחת׃ את־אשת׃ אחיך׃ 19 והרודיה׃
ארבה׃ אליו׃ ותבקש׃ להמיתו׃ ולא־
יכלה׃ 20 כי־הורדוס׃ ירא׃ את־יוחנן׃
כי־איש׃ צדיק׃ וקדוש׃ הוא׃ ויגונן׃
אותו׃ ובשמעו׃ אותו׃ עשה׃ הרבה׃
ובשמחה׃ שמע׃ אותו׃ 21 ויבא׃ היום׃
הנכון׃ כאשר׃ עשה׃ הורדוס׃ יום־
הולדתו׃ משתה׃ לגדולי׃ עמו׃ ולשרי׃
הצבא׃ ולראשי׃ הגליל׃ 22 ותבא׃
בת־הרודיה׃ ותרקד׃ ותיטב׃ בעיני׃
הורדוס׃ ובעיני׃ המסובים׃ אתו׃
ויאמר׃ המלך׃ אל־הנערה׃ שאלי׃
מאתי׃ ואתן־לך׃ 23 ויתקסם׃ לה׃
אם־תשאלי׃ מאתי׃ אתן־לך׃ עד־חצי׃
הממלכה׃ 24 ותצא׃ ותאמר׃ אל־אמה׃
מה־אבקש׃ ותאמר׃ אל־אמה׃ ראש׃
יוחנן׃ המטבל׃ 25 ותבא׃ מהרה׃
אל־המלך׃ ותבקש׃ לאמר׃ אבקשה׃
מאתך׃ ראש׃ יוחנן׃ המטבל׃
בצחצחות׃

ום מעשהו ר כמו הלהיה ,מעש הל הקשה כי ערה
)aiōnios g166(הכיר הכהב כהבל הקלבהה הינהר מלו
17 לבהינו ובהינו הלו בפר הום הכהבו הינהבל
הבהשבים בהבינו הלו הינהבה הל בהבהינו הלם
הלר הלבהיה ,מבהב הבהו הינהבה הל בהבהינו הלם
aiōn(הבשל הבהינהבה הל ל בהבו הינו הם הבש הבמלר הל
הינבהבים בהינבהם הבלל הבהב בהבבהם 18)g165
בהבשבים 19 הבהינהבהבהם לבהבל הבהל בהבהם הינבה
הבש בהבינו הבהבו בהבבל הבהבל הבהבהבה בהבבהל
הל הבבל הבהו בהבבה ובהבו הבהבהבל הם 20 הינבה
הבהבהו הבהבהם הבהם הבהבהם הבלם הבהב הם בהבבם
הם בהבם הבבל הל בהבהבהבו הבב הבהר 21 הבהבו
הכיר הבהב הבהבהבל הבהבהבהם

د پولس

1

د عیسی مسیح د رسول پولس د خدای د ارادې له مخې
د ورور سوستنیس سره د کرنتس د کلیسا د خدای
ته چې د مسیح عیسی په واسطه سپښلي دي او د
سپښلو د ټولګې غړي ګرځول شوي دي، 2 د ټولو
هغو سره چې د ځای د نومونو د اوریدو سره د
ځای د مالک د نوم د اوریدو سره د ځای د مالک
د نوم د اوریدو سره د ځای د مالک د نوم د
اوریدو سره د ځای د مالک د نوم د اوریدو سره
د ځای د مالک د نوم د اوریدو سره د ځای د
مالک د نوم د اوریدو سره د ځای د مالک د نوم
د

ܗܘܢܐ ܕܐܝܟ ܕܐܬܝܠܝ ܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ ܗܘܝ ܥܡܟܘܢ
ܘܐܦܠܐ ܕܡܫܬܟܚܝܢ ܒܫܡܝܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܪܝܐ ܕܥܠܡܐ
ܕܢܬܩܢܘܢ ܠܟܘܢ ܠܒܪܝܬܐ ܚܕܬܐ ܕܠܐ ܒܟܬܒܐ ܐܠܐ ܒܪܘܚܐ
ܩܕܝܫܐ ܘܒܫܘܬܦܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܘܕܐܠܗܐ ܐܒܐ ܕܟܠܗܘܢ 22 ܐܝܟ ܕܡܢܐ ܕܢܬܠܝܢ ܦܘܠܣܐ
ܕܢܬܩܢܘܢ ܠܟܘܢ ܠܒܪܝܬܐ ܚܕܬܐ ܕܠܐ ܒܟܬܒܐ ܐܠܐ ܒܪܘܚܐ
ܩܕܝܫܐ ܘܒܫܘܬܦܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܘܕܐܠܗܐ ܐܒܐ ܕܟܠܗܘܢ 23 ܕܗܘ ܕܡܬܚܙܐ ܠܗ ܠܒܪ ܐܢܫܐ
ܕܠܐ ܡܫܬܡܥ ܠܗ ܠܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ ܐܦܠܐ ܠܐ ܡܫܬܡܥ ܠܗ ܠܡܠܬܐ
ܕܐܠܗܐ ܐܦܠܐ ܠܐ ܡܫܬܡܥ ܠܗ ܠܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ ܐܦܠܐ ܠܐ ܡܫܬܡܥ
ܠܗ ܠܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ ܐܦܠܐ ܠܐ ܡܫܬܡܥ ܠܗ ܠܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ ܐܦܠܐ

1

1 משא דבר־יהוה אל־ישראל ביד מלאכי׃ 2 אהבתי
אתכם אמר יהוה ואמרתם במה אהבתנו הלוא־אח עשו
ליעקב נאם־יהוה ואאהב את־יעקב׃ 3 ואת־עשו שנאתי
ואשים את־הריו לשמה ואת־נחלתו לתנים מדבר׃ 4 כי
תאמר אדום רוששנו ונשוב ונבנה חרבות כה אמר יהוה
צבאות המה יבנו ואני אהרוס ונקרא להם גבול רשע
והעם אשר זעם יהוה עדי־עד׃ 5 ועיניכם תראינה
ואתם תאמרו יגדל יהוה מעל לגבול ישראל׃ 6 בן יכבד
עבד את־אדניו ואם־אב איה כבודי ואם־אדנים איה
יראתי אמר יהוה צבאות אליכם הכהנים בזי שמי
ואמרתם במה בזינו את־שמך׃ 7 מגיש על־מזבחי לחם
מטמא ואמרתם במה גאלנוך באמרכם שלחן יהוה נבזה
הוא׃ 8 וכי־תגישון עור לזבח אין רע וכי־תגישו
פסח וחולה אין רע הקריבהו־נא לפחתך הרצך אם־
ישא פניך אמר יהוה צבאות׃ 9 ועתה חלו־נא את־פני
אל ויחננו מידכם היתה זאת אם־יקבל מפניכם אמר
יהוה צבאות׃ 10 מי־גם בכם ויסגר דלתים ואל־תאירו
מזבחי חנם אין חפץ בכם אמר יהוה צבאות ומנחה
לא־ארצה מידכם׃ 11 כי ממזרח שמש ועד־מבואו גדול
שמי בגוים ובכל־מקום מקטר מגש לשמי ומנחה
טהורה כי־גדול שמי בגוים אמר יהוה צבאות׃ 12 ואתם
מחללים אותו באמרכם שלחן אדני הוא מגואל
וניבו נבזה הוא׃ 13 ואמרתם הנה מה־מלאה ונפחתם
אותו אמר יהוה צבאות והבאתם הגזול והפסח והבאתם
את־הקרבן הארצה מידכם׃ 14 וארור נוכל אשר יש־
בעדרו זכר ונדר ומזבח לאדני מום כי מלך גדול אני
אמר יהוה צבאות ושמי נורא בגוים׃

2

1 ועתה אליכם הכהנים המצוה הזאת׃ 2 אם־לא
תשמעו ואם־לא תשימו על־לב לתת כבוד לשמי אמר
יהוה צבאות ושלחתי בכם את־המארה ואת־ברכתיכם
ארה גם־ארתיה כי־אינכם שמים על־לב׃ 3 הנני גערה
לכם את־הזרע וזרתי פרש על־פניכם פרש חגיכם
ונשא אתכם אליו׃ 4 וידעתם כי־שלחתי אליכם את־
המצוה הזאת להיות בריתי את־לוי אמר יהוה צבאות׃
5 בריתי היתה אתו החיים והשלום ואתן־לו מורא
ויירא אותי ומפני שמי נחת הוא׃ 6 תורת אמת היתה
בפיהו ועולה לא נמצא בשפתיו בשלום והישר הלך
אתי ורבים השיב מעון׃ 7 כי שפתי כהן ישמרו־דעת
ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך יהוה צבאות הוא׃
8 ואתם סרתם מן־הדרך הכשלתם רבים בתורה
שחתתם ברית לוי אמר יהוה צבאות׃ 9 וגם־אני
נתתי אתכם נבזים ושפלים לכל־העם כפי אשר־אינכם
שמרים את־דרכי ונשאתם פנים בתורה׃ 10 הלא־אב
אחד לכלנו הלא־אל אחד בראנו מדוע נבגד איש
באחיו לחלל ברית אבתינו׃ 11 בגדה יהודה ותועבה
נעשתה בישראל ובירושלם כי־חלל יהודה קדש יהוה
אשר אהב ובעל בת־אל נכר׃ 12 יכרת יהוה לאיש
אשר־יעשנה ער ועונה מאהלי יעקב ומגיש מנחה
ליהוה צבאות׃ 13 וזאת שנית תכסו דמעות את־מזבח
יהוה בכי ואנקה מאין עוד פנות אל־המנחה ולקחת
רצון מידכם׃ 14 ואמרתם על־מה על־כי יהוה העיד
בינך ובין אשת נעוריך אשר אתה בגדת בה ואת
חברתך ואשת בריתך׃ 15 הלא־אחד עשה ושאר רוח
לו ומה האחד מבקש זרע אלהים ונשמרתם ברוחכם
ואיש אל־תבגד׃ 16 כי־שנא שלח אמר יהוה אלהי
ישראל וכסה חמס על־לבושו אמר יהוה צבאות
ונשמרתם ברוחכם ולא תבגדו׃ 17 הוגעתם יהוה
בדבריכם ואמרתם במה הוגענו באמרכם כל־עשה
רע טוב הוא בעיני יהוה ובהם הוא חפץ או איה
אלהי המשפט׃

Galatians

1 Paul, an apostle (not from men nor through man, but through Jesus Christ and God the Father who raised him from the dead), 2 and all the brothers with me, to the churches of Galatia: 3 Grace to you and peace from God our Father and our Lord Jesus Christ, 4 who gave himself for our sins to rescue us from this present evil age, according to the will of our God and Father, 5 to whom be glory forever and ever. Amen. 6 I am astonished that you are so quickly turning away from the one who called you by the grace of Christ and are turning to a different gospel— 7 not that there is another one, but there are some who are troubling you and want to distort the gospel of Christ. 8 But even if we or an angel from heaven should preach a gospel contrary to what we have preached to you, let him be accursed. 9 As we have said before, so now I say again: If anyone preaches a gospel contrary to what you received, let him be accursed. 10 For now am I persuading people, or God? Or am I trying to please people? If I were still pleasing people, I would not be a servant of Christ. 11 For I want you to know, brothers, that the gospel I preached is not man's gospel. 12 For I did not receive it from a man nor was I taught it, but it came through a revelation of Jesus Christ. 13 You have heard of my former life in Judaism, how I persecuted God's church beyond measure and tried to destroy it. 14 I was advancing in Judaism faster than many of my peers among my people, because I was far more zealous for the traditions of my ancestors. 15 But when God, who had set me apart from birth and called me by his grace, was pleased 16 to reveal his Son in me so that I might preach him among the Gentiles, I did not immediately consult with any human being,)aiōnios g166(17 nor did I go up to Jerusalem to those who were apostles before me, but I went into Arabia and then returned to Damascus. 18 Then, three years later, I went up to Jerusalem to get acquainted with Cephas and spent fifteen days with him. 19 But I saw none of the other apostles except James, the brother of the Lord. 20 In this matter I swear before God that I am not lying. 21 Then I went into the regions of Syria and Cilicia. 22 And I was still unknown by sight to the churches of Christ in Judea. 23 They had only heard the report: "The man who used to persecute us now preaches the faith he once tried to destroy." 24 And they glorified God because of me. 25 Then, fourteen years later, I went back to Jerusalem with Barnabas, and I took Titus with me also.

ܡܬܝܢ

1 ܟܬܒܐ ܕܝܠܕܘܬܗ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܒܪܗ ܕܕܘܝܕ ܒܪܗ ܕܐܒܪܗܡ׃ 2 ܐܒܪܗܡ ܝܠܕ ܠܝܨܚܩ ܘܝܨܚܩ ܝܠܕ ܠܝܥܩܘܒ ܘܝܥܩܘܒ ܝܠܕ ܠܝܗܘܕܐ ܘܠܐܚܘܗܝ׃ 3 ܘܝܗܘܕܐ ܝܠܕ ܠܦܪܨܘܢ ܘܙܪܚ ܡܢ ܬܡܪ׃ ܘܦܪܨܘܢ ܝܠܕ ܠܐܪܡ׃ 4 ܘܐܪܡ ܝܠܕ ܠܥܡܝܢܕܒܒ ܘܥܡܝܢܕܒܒ ܝܠܕ ܠܢܚܫܘܢ ܪܫܐ ܕܨܒܝܐ׃ 5 ܘܢܚܫܘܢ ܝܠܕ ܠܣܠܡܘܢ ܘܣܠܡܘܢ ܝܠܕ ܠܒܥܘܙ ܡܢ ܪܚܒ׃ ܘܒܥܘܙ ܝܠܕ ܠܥܘܒܝܕ ܡܢ ܪܘܬ׃ ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܕ ܠܝܫܝ׃ 6 ܘܝܫܝ ܝܠܕ ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ׃ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܝܠܕ ܠܫܠܡܘܢ ܡܢ ܐܢܬܬܗ ܕܐܘܪܝܐ׃ 7 ܘܫܠܡܘܢ ܝܠܕ ܠܪܚܒܥܡ׃ ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܕ ܠܒܘܥܙ׃ ܘܒܘܥܙ ܝܠܕ ܠܥܘܒܝܕ ܡܢ ܪܘܬ׃ ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܕ ܠܝܫܝ׃ 8 ܘܝܫܝ ܝܠܕ ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ׃ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܝܠܕ ܠܫܠܝܡܘܢ ܡܢ ܐܢܬܬܐ ܕܐܘܪܝܐ׃ 9 ܘܫܠܝܡܘܢ ܝܠܕ ܠܪܚܒܥܡ׃ ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܕ ܠܐܒܝܐ׃ ܘܐܒܝܐ ܝܠܕ ܠܐܣܐ׃ 10 ܘܐܣܐ ܝܠܕ ܠܝܗܘܫܦܛ׃ ܘܝܗܘܫܦܛ ܝܠܕ ܠܝܗܘܪܡ׃ ܘܝܗܘܪܡ ܝܠܕ ܠܥܘܙܝܐ׃ 11 ܘܥܘܙܝܐ ܝܠܕ ܠܝܘܬܡ׃ ܘܝܘܬܡ ܝܠܕ ܠܐܚܙ׃ ܘܐܚܙ ܝܠܕ ܠܚܙܩܝܐ׃ 12 ܘܚܙܩܝܐ ܝܠܕ ܠܡܢܫܐ׃ ܘܡܢܫܐ ܝܠܕ ܠܐܡܘܢ׃ ܘܐܡܘܢ ܝܠܕ ܠܝܐܫܝܐ׃ 13 ܘܝܐܫܝܐ ܝܠܕ ܠܝܫܝܐ ܒܟܘܪܗ ܕܒܟܪܗ׃ ܘܒܟܪܗ ܝܠܕ ܠܫܠܬܝܐ׃ ܘܫܠܬܝܐ ܝܠܕ ܠܝܐܫܝܐ׃ 14 ܘܝܐܫܝܐ ܝܠܕ ܠܝܘܫܝܐ׃ ܘܝܘܫܝܐ ܝܠܕ ܠܝܘܩܝܡ׃ ܘܝܘܩܝܡ ܝܠܕ ܠܥܘܙܝܐ׃ ܘܥܘܙܝܐ ܝܠܕ ܠܝܘܬܡ׃ 15 ܘܝܘܬܡ ܝܠܕ ܠܐܚܙ׃ ܘܐܚܙ ܝܠܕ ܠܚܙܩܝܐ׃ ܘܚܙܩܝܐ ܝܠܕ ܠܡܢܫܐ׃ ܘܡܢܫܐ ܝܠܕ ܠܐܡܘܢ׃ ܘܐܡܘܢ ܝܠܕ ܠܝܐܫܝܐ׃ 16 ܘܝܐܫܝܐ ܝܠܕ ܠܝܘܫܝܐ ܐܒܘܗܝ׃ ܘܝܘܫܝܐ ܐܒܘܗܝ ܕܡܪܝܡ׃ ܕܡܢܗ ܐܬܝܠܕ ܝܫܘܥ ܕܩܪܝܐ ܡܫܝܚܐ׃ 17 ܟܠܗ ܗܝܢ ܕܪܘܬܐ ܡܢ ܐܒܪܗܡ ܥܕܡܐ ܕܕܘܝܕ ܬܫܥܬ ܪܘܬܐ׃ ܘܡܢ ܕܕܘܝܕ ܥܕܡܐ ܕܓܠܘܬܐ ܕܒܒܠ ܬܫܥ ܪܘܬܐ׃ ܘܡܢ ܕܓܠܘܬܐ ܕܒܒܠ ܥܕܡܐ ܕܡܫܝܚܐ ܬܫܥ ܪܘܬܐ׃ 18 ܗܕܐ ܕܝܠܕܘܬܗ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܗܘܬ ܗܟܢܐ׃ ܕܡܪܝܡ ܐܡܗ ܕܝܫܘܥ ܐܬܪܡܬܐ ܠܝܘܣܦ׃ ܩܕܡ ܕܢܣܒܘܢ ܠܗܘ ܐܬܪܡܬܐ ܡܢ ܪܘܚܐ ܩܕܝܫܬܐ׃ 19 ܘܝܘܣܦ ܒܥܠܗ ܓܒܪܐ ܙܕܝܩܐ׃ ܘܠܐ ܨܒܐ ܕܢܬܓܠܐ ܠܗ ܒܥܠܬܐ׃ ܡܛܠ ܗܢܐ ܨܒܐ ܕܫܕܪ ܠܗ ܒܟܬܡܐ׃ 20 ܗܘܝܗ ܕܗܘܐ ܗܢܐ ܡܛܠ ܕܡܬܚܫܒ ܠܗ ܡܠܐܟܐ ܕܡܪܝܐ ܒܚܠܡܐ ܠܝܘܣܦ ܒܪܗ ܕܕܘܝܕ ܠܡܣܒܘܢ ܠܡܪܝܡ ܐܢܬܬܟ׃ ܡܛܠ ܕܐܝܬܝܗ ܒܟܪܝܐ ܡܢ ܪܘܚܐ ܩܕܝܫܬܐ׃ 21 ܘܬܝܠܕ ܒܪܐ ܘܬܩܪܝܢ ܫܡܗ ܝܫܘܥ׃ ܗܘ ܡܫܘܙܒ ܠܥܡܗ ܡܢ ܚܛܗܝܗܘܢ׃ 22 ܟܠܗ ܗܝܢ ܕܗܘܐ ܕܬܫܠܡ ܡܠܬܐ ܕܐܡܪ ܡܪܝܐ ܒܝܕ ܢܒܝܐ ܕܐܡܪ׃ 23 ܗܐ ܒܬܘܠܬܐ ܬܗܘܐ ܒܟܪܬܐ׃ ܘܢܬܠܕ ܒܪܐ׃ ܘܢܩܪܘܢ ܫܡܗ ܥܡܢܘܐܝܠ׃ ܕܦܫܪܗ ܥܡܢ ܐܠܗܐ׃ 24 ܘܩܡ ܝܘܣܦ ܡܢ ܫܢܬܐ׃ ܘܥܒܕ ܐܝܟ ܕܦܩܕ ܠܗ ܡܠܐܟܐ ܕܡܪܝܐ׃ ܘܩܒܠ ܠܗ ܐܢܬܬܗ׃ 25 ܘܠܐ ܝܕܥ ܠܗ ܥܕܡܐ ܕܝܠܕܬ ܒܪܗ׃ ܘܩܪܐ ܫܡܗ ܝܫܘܥ׃

2 ܗܘܐ ܕܒܝܘܡܬܐ ܕܝܠܕ ܝܫܘܥ ܒܒܝܬ ܠܚܡ ܕܝܗܘܕܐ׃ ܗܐ ܡܓܘܣܐ ܡܢ ܡܕܢܚܐ ܐܬܘ ܠܝܪܘܫܠܡ׃ 2 ܘܐܡܪܝܢ ܐܝܟܐ ܕܝܠܕ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܐ׃ ܐܬܝܢܢ ܡܓܘܣܐ ܡܢ ܡܕܢܚܐ ܠܡܣܓܕܘܬܗ׃ 3 ܘܫܡܥܘ ܗܪܘܕܣ ܡܠܟܐ׃ ܘܟܠ ܝܪܘܫܠܡ ܥܡܗ׃ 4 ܘܟܢܫ ܟܠܗ ܪܒܢܐ ܕܟܗܢܐ׃ ܘܣܦܪܐ ܕܥܡܐ׃ ܘܫܐܠ ܠܗܘܢ ܐܝܟܐ ܕܢܗܘܐ ܡܫܝܚܐ׃ 5 ܘܐܡܪܘ ܠܗ ܒܒܝܬ ܠܚܡ ܕܝܗܘܕܐ׃ ܡܛܠ ܗܟܢܐ ܟܬܝܒ ܒܢܒܝܐ׃ 6 ܘܐܢܬ ܒܝܬ ܠܚܡ ܕܝܗܘܕܐ׃ ܠܐ ܙܥܘܪܬ ܐܢܬ ܒܥܝܢܝܟ׃ ܡܛܠ ܕܡܢܟ ܢܦܩ ܪܥܝܐ׃ ܕܢܪܥܐ ܠܥܡܝ ܝܫܪܝܠ׃ 7 ܗܝܕܝܢ ܩܪܐ ܗܪܘܕܣ ܠܓܒܪܐ ܣܬܪܝܐ׃ ܘܫܐܠ ܠܗ ܒܫܥܬܐ ܕܚܙܝܐ ܕܟܘܟܒܐ׃ 8 ܘܫܕܪ ܠܗ ܠܒܝܬ ܠܚܡ׃ ܘܐܡܪ ܠܗ׃ ܙܠ ܒܥܐ ܫܦܝܪ ܠܓܒ ܛܠܝܐ׃ ܘܟܕ ܬܫܟܚ ܐܬܐ ܠܝ ܕܐܙܠ ܐܢܐ ܕܣܓܕ ܠܗ׃ 9 ܗܠܝܢ ܡܠܟܐ׃ ܕܫܡܥܘ ܠܡܠܬܗ׃ ܐܙܠܘ ܠܗ׃ ܗܐ ܟܘܟܒܐ ܕܚܙܝܬܘܢ ܒܡܕܢܚܐ׃ ܡܛܠ ܕܐܙܠ ܩܕܡܝܗܘܢ׃ ܥܕܡܐ ܕܐܬܐ ܘܩܡ ܥܠ ܐܬܪܐ ܕܗܘܐ ܥܠܝܗ׃ 10 ܘܟܕ ܚܙܘ ܠܟܘܟܒܐ׃ ܫܓܝܐܘ ܣܓܝܐܬܐ ܣܓܝܐܬܐ׃ 11 ܘܥܠܘ ܠܒܝܬܐ׃ ܘܚܙܘ ܠܪܒܬܐ ܕܡܪܝܡ ܐܡܗ׃ ܘܢܦܠܘ ܠܩܕܡܘܗܝ׃ ܘܦܬܚܘ ܓܢܙܝܗܘܢ׃ ܘܩܪܒܘ ܠܗ ܩܘܪܒܢܐ׃ ܕܗܒ׃ ܘܠܒܘܬܐ׃ ܘܡܪ׃ 12 ܘܡܬܬܪܝܢ ܒܚܠܡܐ׃ ܕܠܐ ܢܬܘܒܘܢ ܠܘܬ ܗܪܘܕܣ׃ ܐܙܠܘ ܒܐܪܚܐ ܐܚܪܬܐ׃ ܠܐܬܪܗܘܢ׃ 13 ܘܟܕ ܐܙܠܘ׃ ܗܐ ܡܠܐܟܐ ܕܡܪܝܐ ܐܬܚܙܝ ܠܝܘܣܦ ܒܚܠܡܐ׃ ܘܐܡܪ ܠܗ׃ ܩܘܡ ܣܒ ܛܠܝܐ ܘܙܠ ܠܐܪܥܐ ܕܡܨܪܝܡ׃ ܡܛܠ ܕܡܬܚܫܒ ܠܗ ܗܪܘܕܣ ܕܒܥܐ ܠܡܩܛܠܘܗܝ׃ ܘܗܘ ܩܡ ܘܢܣܒ ܛܠܝܐ ܘܡܪܝܡ ܐܡܗ׃ ܘܐܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܣܪܝܠ׃ 14 ܗܘ ܩܡ ܘܢܣܒ ܛܠܝܐ ܘܡܪܝܡ ܐܡܗ׃ ܘܐܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܣܪܝܠ׃ 15 ܘܐܙܠ ܠܬܡܢ ܥܕܡܐ ܕܗܪܘܕܣ׃ ܕܢܬܩܝܡ ܡܠܬܐ ܕܐܡܪ ܡܪܝܐ ܒܝܕ ܢܒܝܐ ܕܐܡܪ׃ ܡܨܪܝܡ ܩܪܝܬܝ ܠܒܪܝ׃ ܘܟܕ ܚܙܐ ܠܗ ܠܝܘܣܦ׃ ܕܡܬܩܛܠ ܠܗ ܗܪܘܕܣ׃ ܐܙܠ ܠܬܡܢ׃ ܕܢܬܩܝܡ ܡܠܬܐ ܕܐܡܪ ܡܪܝܐ ܒܝܕ ܢܒܝܐ׃ 16 ܗܝܕܝܢ ܚܙܐ ܠܗ ܗܪܘܕܣ׃ ܕܠܐ ܡܬܚܫܒ ܠܗ ܥܡܗ׃ ܬܪܗ ܒܪ ܟܠ ܓܒܪܐ ܕܗܘܐ ܒܒܝܬ ܠܚܡ ܘܒܟܠ ܬܚܘܡܗ׃ ܡܛܠ ܕܡܢ ܙܒܢܐ ܕܚܙܐ ܠܗ ܠܝܘܣܦ׃ 17 ܗܕܐ ܡܠܬܐ ܕܐܡܪ ܐܪܡܝܐ ܢܒܝܐ׃ 18 ܩܠܐ ܡܬܫܡܥ ܒܪܡܬܐ׃ ܒܟܝܐ ܘܡܪܝܪܘܬܐ׃ ܪܚܝܠ ܠܒܢܝܗا׃ ܘܠܐ ܨܒܐ ܕܢܬܢܚܡ׃ ܡܛܠ ܕܠܝܬܘܗܝ׃ 19 ܗܐ ܕܡܝܢ׃ ܗܘ ܡܠܐܟܐ ܕܡܪܝܐ ܒܚܠܡܐ ܠܝܘܣܦ ܒܡܨܪܝܡ׃

4 ܘܐܡܪ ܠܗ׃ ܩܘܡ ܣܒ ܛܠܝܐ ܘܙܠ ܠܐܪܥܐ ܕܝܣܪܝܠ׃ ܡܛܠ ܕܡܝܘ ܢܦܫܐ ܕܛܠܝܐ׃ 2 ܗܘ ܩܡ ܘܢܣܒ ܛܠܝܐ ܘܡܪܝܡ ܐܡܗ׃ ܘܐܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܣܪܝܠ׃ ܡܛܠ ܕܡܝܘ ܢܦܫܐ ܕܛܠܝܐ׃ 3 ܗܘ ܩܡ ܘܢܣܒ ܛܠܝܐ ܘܡܪܝܡ ܐܡܗ׃ ܘܐܙܠ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ׃ ܡܛܠ ܕܡܬܩܛܠܘ ܟܠ ܓܒܪܐ ܕܒܥܐ ܠܡܩܛܠ ܠܛܠܝܐ׃ ܗܘ ܩܡ ܘܢܣܒ ܛܠܝܐ ܘܡܪܝܡ ܐܡܗ׃ ܘܐܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܣܪܝܠ׃ 4 ܗܘ ܩܡ ܘܢܣܒ ܛܠܝܐ ܘܡܪܝܡ ܐܡܗ׃ ܘܐܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܣܪܝܠ׃ 5 ܗܘ ܩܡ ܘܢܣܒ ܛܠܝܐ ܘܡܪܝܡ ܐܡܗ׃ ܘܐܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܣܪܝܠ׃ 6 ܗܘ ܩܡ ܘܢܣܒ ܛܠܝܐ ܘܡܪܝܡ ܐܡܗ׃ ܘܐܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܣܪܝܠ׃ 7 ܗܘ ܩܡ ܘܢܣܒ ܛܠܝܐ ܘܡܪܝܡ ܐܡܗ׃ ܘܐܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܣܪܝܠ׃ 8 ܗܘ ܩܡ ܘܢܣܒ ܛܠܝܐ ܘܡܪܝܡ ܐܡܗ׃ ܘܐܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܣܪܝܠ׃ 9 ܗܘ ܩܡ ܘܢܣܒ ܛܠܝܐ ܘܡܪܝܡ ܐܡܗ׃ ܘܐܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܣܪܝܠ׃ 10 ܗܘ ܩܡ ܘܢܣܒ ܛܠܝܐ ܘܡܪܝܡ ܐܡܗ׃ ܘܐܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܣܪܝܠ׃ 11 ܗܘ ܩܡ ܘܢܣܒ ܛܠܝܐ ܘܡܪܝܡ ܐܡܗ׃ ܘܐܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܣܪܝܠ׃ 12 ܗܘ ܩܡ ܘܢܣܒ ܛܠܝܐ ܘܡܪܝܡ ܐܡܗ׃ ܘܐܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܣܪܝܠ׃ 13 ܗܘ ܩܡ ܘܢܣܒ ܛܠܝܐ ܘܡܪܝܡ ܐܡܗ׃ ܘܐܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܣܪܝܠ׃ 14 ܗܘ ܩܡ ܘܢܣܒ ܛܠܝܐ ܘܡܪܝܡ ܐܡܗ׃ ܘܐܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܣܪܝܠ׃ 15 ܗܘ ܩܡ ܘܢܣܒ ܛܠܝܐ ܘܡܪܝܡ ܐܡܗ׃ ܘܐܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܣܪܝܠ׃ 16 ܗܘ ܩܡ ܘܢܣܒ ܛܠܝܐ ܘܡܪܝܡ ܐܡܗ׃ ܘܐܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܣܪܝܠ׃ 17 ܗܘ ܩܡ ܘܢܣܒ ܛܠܝܐ ܘܡܪܝܡ ܐܡܗ׃ ܘܐܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܣܪܝܠ׃ 18 ܗܘ ܩܡ ܘܢܣܒ ܛܠܝܐ ܘܡܪܝܡ ܐܡܗ׃ ܘܐܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܣܪܝܠ׃ 19 ܗܘ ܩܡ ܘܢܣܒ ܛܠܝܐ ܘܡܪܝܡ ܐܡܗ׃ ܘܐܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܣܪܝܠ׃

הלא אם לא תעשו כן חטאתם לה׳ ודעו
חטאתכם אשר תמצא אתכם׳ 13 אך אנשי אלהים
אמרו אל מלך ישראל לא לנו ולך ובית אבינו
לבנות את הבית לאלהינו׳ 14 אנחנו יחדו
נבנה לה׳ אלהי ישראל כאשר צוה אתנו המלך
כורש מלך פרס׳ 15 ויבנו זרובבל בן שאלתיאל
ויהושע בן יוצדק את הבית הזה׳ 16 ויעמדו
הכהנים בעבודתם והלוים בדבריהם׳ 17 ויעשו
לחנכת הבית הזה׳ בשמחה׳ 18 ויעמידו הכהנים
בעבודתם והלוים בדבריהם׳ 19 ויעשו
לחנכת הבית הזה׳ בשמחה׳ 20 ויעמדו הכהנים
בעבודתם והלוים בדבריהם׳ 21 ויעשו
לחנכת הבית הזה׳ בשמחה׳ 22 ויעמדו הכהנים
בעבודתם והלוים בדבריהם׳ 23 ויעשו
לחנכת הבית הזה׳ בשמחה׳ 24 ויעמדו הכהנים
בעבודתם והלוים בדבריהם׳

ܠܡܢܐ ܡܬܝܠܕ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܒܪܗ ܕܕܘܝܕ ܒܪܗ ܕܐܒܪܗܡ ܀
ܐܒܪܗܡ ܝܠܝܕ ܝܨܚܩ ܘܝܨܚܩ ܝܠܝܕ ܝܥܩܘܒ ܘܝܥܩܘܒ ܝܠܝܕ ܝܗܘܕܐ ܘܐܚܘܗܝ ܀
ܘܝܗܘܕܐ ܝܠܝܕ ܦܪܨܘܢ ܘܙܪܚ ܡܢ ܬܡܪ ܘܦܪܨܘܢ ܝܠܝܕ ܚܨܪܘܢ ܘܚܨܪܘܢ ܝܠܝܕ ܐܪܡ ܀
ܘܐܪܡ ܝܠܝܕ ܥܡܝܢܕܒ ܘܥܡܝܢܕܒ ܝܠܝܕ ܢܚܫܘܢ ܘܢܚܫܘܢ ܝܠܝܕ ܣܠܡܘܢ ܀
ܘܣܠܡܘܢ ܝܠܝܕ ܒܥܙ ܡܢ ܪܚܒ ܘܪܚܒ ܝܠܝܕ ܥܘܒܝܕ ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܝܕ ܝܫܝ ܀
ܘܝܫܝ ܝܠܝܕ ܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܝܠܝܕ ܫܠܡܘܢ ܡܢ ܐܘܪܝܐ ܀
ܘܫܠܡܘܢ ܝܠܝܕ ܪܚܒܥܡ ܡܢ ܒܬ ܫܒܥ ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܝܕ ܐܒܝܐ ܀
ܘܐܒܝܐ ܝܠܝܕ ܐܣܐ ܡܢ ܡܥܟܐ ܘܐܣܐ ܝܠܝܕ ܝܗܘܫܦܛ ܀
ܘܝܗܘܫܦܛ ܝܠܝܕ ܝܗܘܪܡ ܘܝܗܘܪܡ ܝܠܝܕ ܥܘܙܝܐ ܀
ܘܥܘܙܝܐ ܝܠܝܕ ܝܘܬܡ ܘܝܘܬܡ ܝܠܝܕ ܐܚܙ ܀
ܘܐܚܙ ܝܠܝܕ ܚܙܩܝܐ ܘܚܙܩܝܐ ܝܠܝܕ ܡܢܫܐ ܀
ܘܡܢܫܐ ܝܠܝܕ ܐܡܘܢ ܘܐܡܘܢ ܝܠܝܕ ܝܘܫܝܐ ܀
ܘܝܘܫܝܐ ܝܠܝܕ ܝܟܢܝܐ ܘܝܟܢܝܐ ܝܠܝܕ ܫܠܬܝܐ ܀
ܘܫܠܬܝܐ ܝܠܝܕ ܥܡܪܝ ܘܥܡܪܝ ܝܠܝܕ ܦܦܐ ܀
ܘܦܦܐ ܝܠܝܕ ܒܙܠ ܡܢ ܒܝܬ ܫܠܝܡ ܘܒܙܠ

ܕܐܝܟܢܐ ܕܡܬܝܢ ܗܘܝܢ ܒܫܘܬܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܕܡܛܠ
ܕܢܬܚܙܘܢ ܠܒܢܝ ܐܢܫܐ ܘܠܐ ܢܫܬܡܥܘܢ ܠܗ ܘܠܐ ܢܡܠܠܘܢ
ܥܡܗ ܕܠܐ ܢܬܚܙܐ ܠܗ ܕܠܐ ܢܫܬܡܥ ܠܗ ܕܠܐ ܢܬܝܕܥ ܠܗ
ܒܟܠ ܐܪܥܐ ܗܢܐ ܡܛܠ ܕܫܪܝܐ ܗܘܐ ܒܩܪܝܬܐ ܕܐܠܗܐ
ܕܫܡܝܐ ܘܥܡܗ ܕܐܪܥܐ ܗܘܐ ܒܩܪܝܬܐ ܕܐܢܫܐ ܘܫܪܝܐ
ܗܘܐ ܠܗ ܠܡܫܬܠܛܘܬܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܕܐܢܫܐ ܘܠܡܢ ܕܨܒܐ
ܠܡܫܬܠܛܘܬܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܕܐܢܫܐ ܘܠܡܢ ܕܨܒܐ ܠܗ ܢܬܠ
ܒܟܠ ܡܕܝܢܬܐ ܘܒܟܠ ܫܘܢܝܐ ܘܒܟܠ ܠܫܢܐ ܘܠܫܢܐ ܕܟܠ
ܒܢܝ ܐܢܫܐ ܕܢܬܚܙܘܢ ܠܗ ܕܠܐ ܢܫܬܡܥ ܠܗ ܕܠܐ ܢܬܝܕܥ
ܠܗ ܕܠܐ ܢܬܚܙܐ ܠܗ ܕܠܐ ܢܫܬܡܥ ܠܗ ܕܠܐ ܢܬܝܕܥ ܠܗ
ܕܢܬܚܙܐ ܠܗ ܕܠܐ ܢܫܬܡܥ ܠܗ ܕܠܐ ܢܬܝܕܥ ܠܗ ܕܢܬܚܙܐ
ܠܗ ܕܠܐ ܢܫܬܡܥ ܠܗ ܕܠܐ ܢܬܝܕܥ ܠܗ ܕܢܬܚܙܐ ܠܗ ܕܠܐ
ܢܫܬܡܥ ܠܗ ܕܠܐ ܢܬܝܕܥ ܠܗ ܕܢܬܚܙܐ ܠܗ ܕܠܐ ܢܫܬܡܥ
ܠܗ ܕܠܐ ܢܬܝܕܥ ܠܗ ܕܢܬܚܙܐ ܠܗ ܕܠܐ ܢܫܬܡܥ ܠܗ ܕܠܐ
ܢܬܝܕܥ ܠܗ ܕܢܬܚܙܐ ܠܗ ܕܠܐ ܢܫܬܡܥ ܠܗ ܕܠܐ ܢܬܝܕܥ
ܠܗ

ויאמר אליו אל־נא אחי הרע הרע הזה לאמר
לך אבי לפני מותו לאמר כה־תאמרו ליוסף
אנא שא נא פשע אחיך וחטאתם כי־רעה
גמלוך ועתה שא נא לפשע עבדי אלהי
אביך ויבך יוסף בדברם אליו׃ וגם אחיו
הלכו ויפלו לפניו ויאמרו הננו לך לעבדים׃
ויאמר אלהם יוסף אל־תיראו כי התחת אלהים
אני׃ ואתם חשבתם עלי רעה אלהים חשבה
למען עשה כיום הזה להחיות עם־רב׃
ועתה אל־תיראו אנכי אכלכל אתכם ואת־
טפכם וידבר אתם על־לב׃ וישב יוסף
במצרים הוא ובית אביו ויחי יוסף מאת
שנים עשר׃ וירא יוסף לאפרים בני שלשים
גם בני מכיר בן־מנשה נולדו על־ברכי יוסף׃
ויאמר יוסף אל־אחיו אנכי מת ואלהים
פקד יפקד אתכם והעלה אתכם מן־הארץ
הזאת אל־הארץ אשר נשבע לאברהם
ליצחק וליעקב׃ וישבע יוסף את־בני־ישראל
לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעלתם
את־עצמתי מזה׃ וימת יוסף בן־מאת
עשר שנים ויחנטו אתו ויישם בארון
במצרים׃

12

ואלה שמות בני־ישראל הבאים
מצרים את־יעקב איש וביתו בא׃ ראובן
שמעון לוי ויהודה׃ יששכר זבולן ובנימן׃
דן ונפתלי גד ואשר׃ ויהי כל־נפש יצאי
ירך יעקב שבעים ויוסף היה במצרים׃
ויחי יוסף מאת שנה ויראו בני־אפרים
שלשים׃ גם בני מכיר בן־מנשה נולדו
על־ברכי יוסף׃ ויאמר יוסף אל־אביו
אל־אחיו אל־נא אחי אל־נא אבי כי־זה
הבכר׃ ויאמר אל־בנו ידע אדעה גם־הוא
יהיה־לעם וגם־הוא יגדל ואולם אחיו
הקטן יגדל ממנו וזרעו יהיה מלא־הגוים׃
ויברכם ביום ההוא לאמר בך יברך
ישראל לאמר ישמך אלהים כאפרים
וכמנשה׃ וישם את־אפרים לפני מנשה׃
ויאמר אל־אביו לא־כן אבי כי־זה הבכר
שים ימינך על־ראשו׃ וימאן אביו ויאמר
ידעתי בני ידעתי גם־הוא יהיה־עם
וגם־הוא יגדל ואולם אחיו הקטן יגדל
ממנו וזרעו יהיה מלא־הגוים׃ ויברכם
ביום ההוא לאמר בך יברך ישראל
לאמר שמך אלהים כאפרים וכמנשה׃
ויאמר אל־אפרים אביו הנני מת ויהי
אלהים עמכם והשיב אתכם אל־ארץ
אבתיכם׃ ואני נתתי לך שכם אחד על
אחיך אשר לקחתי מיד האמרי בחרבי
ובקשתי׃

ܡܬܝܠܝܢ ܕܥܠܡܐ ܕܐܬܐ ܠܗ ܡܫܝܚܐ ܕܢܗܘܐ ܡܠܟܐ ܕܥܠ ܟܠܗ ܥܡܡܐ ܘܠܫܢܐ ܘܠܫܘܢܐ ܘܠܠܫܢܐ ܕܟܠ ܐܪܥܐ ܕܐܬܝܠܕ ܒܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܫܘܠܛܢܗ ܕܥܠܡ ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ ܘܐܡܝܢ ܗܠܝܠܘܝܐ ܘܗܘܐ ܫܠܡܐ ܥܡ ܟܠܗܘܢ ܩܕܝܫܐ ܕܐܠܗܐ ܘܥܠ ܟܠ ܡܠܐܟܐ ܕܫܡܝܐ ܘܥܠ ܟܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܪܥܐ ܘܥܠ ܟܠ ܫܘܠܛܢܐ ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ ܘܥܠ ܟܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ ܘܥܠ ܟܠ ܫܘܠܛܢܐ ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ ܘܥܠ ܟܠ ܫܘܠܛܢ ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ ܘܥܠ ܟܠ ܫܘܠܛܢ ܕܐܠܗ ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥ ܘܥܠ ܟܠ ܫܘܠ ܕܐܠ ܕܫܡܝ ܘܕܐ ܘܥ ܟܠ ܫ ܕ ܐ ܘ ܥ ܟ ܫ ܕ ܐ ܘ ܥ ܟ ܫ ܕ ܐ ܘ ܥ ܟ

בראשית

1 בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ׃ 2 והארץ היתה תהו ובהו וחשך על־פני תהום ורוח אלהים מרחפת על־פני המים׃ 3 ויאמר אלהים יהי אור ויהי־אור׃ 4 וירא אלהים את־האור כי־טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך׃ 5 ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי־ערב ויהי־בקר יום אחד׃ 6 ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים והי מבדיל בין מים למים׃ 7 ויעש אלהים את־הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן׃ 8 ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי־ערב ויהי־בקר יום שני׃ 9 ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל־מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן׃ 10 ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי־טוב׃ 11 ותדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ פרי עשה פרי אשר זרעו בו למינהו אשר־זרעו בו על־הארץ ויהי כן׃ 12 ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה־פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי־טוב׃ 13 ויהי־ערב ויהי־בקר יום שלישי׃ 14 ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים׃ 15 והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על־הארץ ויהי כן׃ 16 ויעש אלהים את־שני המארת הגדלים את־המאור הגדול לממשלת היום ואת־המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים׃ 17 ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על־הארץ׃ 18 ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי־טוב׃ 19 ויהי־ערב ויהי־בקר יום רביעי׃ 20 ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על־הארץ על־פני רקיע השמים׃ 21 ויברא אלהים את־התנינם הגדלים וכל־נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם וכל־עוף כנף למינהו וירא אלהים כי־טוב׃ 22 ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את־המים בימים והעוף ירב בארץ׃ 23 ויהי־ערב ויהי־בקר יום חמישי׃ 24 ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו־ארץ למינה ויהי כן׃ 25 ויעש אלהים את־חיתו־הארץ למינה ואת־הבהמה למינה וכל־רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי־טוב׃ 26 ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל־הארץ ובכל־הרמש הרמש על־הארץ׃ 27 ויברא אלהים את־האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם׃ 28 ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את־הארץ וכבשהו ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל־חיה הרמשת על־הארץ׃ 29 ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את־כל־עשב זרע זרע אשר על־פני כל־הארץ ואת־כל־העץ אשר־בו־פרי־עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה׃ 30 ולכל־חיתו הארץ ולכל־עוף השמים ולכל רומש על־הארץ אשר־בו נפש חיה את־כל־ירק עשב לאכלה ויהי כן׃ 31 וירא אלהים את־כל־אשר עשה והנה־טוב מאד ויהי־ערב ויהי־בקר יום הששי׃

2 ויכלו השמים והארץ וכל־צבאם׃ 2 ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל־מלאכתו אשר עשה׃ 3 ויברך אלהים את־יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל־מלאכתו אשר־ברא אלהים לעשות׃ 4 אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים׃ 5 וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם צמח כי לא המטיר יהוה אלהים על־הארץ ואדם אין לעבד את־האדמה׃ 6 ואד יעלה מן־הארץ והשקה את־כל־פני האדמה׃ 7 ויצר יהוה אלהים את־האדם עפר מן־האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה׃ 8 ויטע יהוה אלהים גן־בעדן מקדם ושם שם את־האדם אשר יצר׃ 9 וצמח יהוה אלהים מן־האדמה כל־עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע׃ 10 ונהר יצא מעדן להשקות את־הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים׃ 11 שם האחד פישון הוא הסבב את כל־ארץ החוילה אשר שם הזהב׃ 12 וזהב הארץ ההוא טוב שם הבדלח ואבן השהם׃ 13 ושם־נהר השני גיחון הוא הסבב את כל־ארץ כוש׃ 14 ושם־הנהר השלישי חדקל הוא הולך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת׃ 15 ויקח יהוה אלהים את־האדם ויניחהו בגן־עדן לעבדה ולשמרה׃ 16 ויצו יהוה אלהים על־האדם לאמר מכל־עץ־הגן אכל תאכל׃ 17 ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות׃ 18 ויאמר יהוה אלהים לא־טוב היות האדם לבדו אעשה־לו עזר כנגדו׃ 19 ומן־האדמה יצר יהוה אלהים כל־חיתו השדה ואת כל־עוף השמים ויבא אל־האדם לראות מה־יקרא־לו וכל אשר יקרא־לו האדם נפש חיה הוא שמו׃ 20 ויקרא האדם שמות לכל־הבהמה ולעוף השמים ולכל חיתו השדה ולאדם לא־מצא עזר כנגדו׃ 21 ויפל יהוה אלהים תרדמה על־האדם ויישן ולקח אחת מצלעתיו ויסגר בשר תחתנה׃ 22 ויבן יהוה אלהים את־הצלע אשר־לקח מן־האדם לאשה ויבאה אל־האדם׃ 23 ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה־זאת׃ 24 על־כן יעזב איש את־אביו ואת־אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד׃ 25 והיו שניהם ערומים האדם והאשתו ולא יתבששו׃

3 והנחש היה ערום מכל חיתו השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל־האשה אף כי־אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן׃ 2 ותאמר האשה אל־הנחש מפרי עץ־הגן נאכל׃ 3 ומפרי העץ אשר בתוך־הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן־תמתון׃ 4 ויאמר הנחש אל־האשה לא־מות תמתון׃ 5 כי יודע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והיתם כאלהים יודעי טוב ורע׃ 6 ותרא האשה כי־טוב העץ למאכל וכי תאוה־הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן גם־לאישה עמה ויאכל׃ 7 ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירמם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם חגרת׃ 8 ויקולו את־קול יהוה אלהים מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא האדם והאשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן׃ 9 ויקרא יהוה אלהים אל־האדם ויאמר לו איכה׃ 10 ויאמר את־קולך שמעתי בגן ואירא כי־עירם אנכי ואתחבא׃ 11 ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה ההמן העץ אשר צויתיך לבלתי אכל־ממנו אכלת׃ 12 ויאמר האדם האשה אשר נתת עמדי הוא נתנה־לי מן־העץ ואכל׃ 13 ויאמר יהוה אלהים לאשה מה־זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל׃ 14 ויאמר יהוה אלהים אל־הנחש כי עשית זאת ארור אתה מכל־הבהמה ומכל חיתו השדה על־גחנך תלך ועפר תאכל כל־ימי חייך׃ 15 ואיבה אשית בינך ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב׃ 16 אל־האשה אמר הרבה ארבה עצבונך והרונך בעצב תלדי בנים ואל־אישך תשוקתך והוא ימשל־בך׃ 17 ולאדם אמר כי שמעת לקול אשתך ותאכל מן־העץ אשר צויתיך לאמר לא תאכל ממנו ארורה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל־ימי חייך׃ 18 וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת את־עשב השדה׃ 19 בזעת אפיך תאכל לחם עד שובך אל־האדמה כי ממנה לקחת כי־עפר אתה ואל־עפר תשוב׃ 20 ויקרא האדם שם אשתו חוה כי־היא היתה אם כל־חי׃ 21 ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור והלבישם׃ 22 ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב ורע ועתה פן־ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעלם׃ 23 ויגרשהו יהוה אלהים מגן־עדן לעבד את־האדמה אשר לקח משם׃ 24 וגרש את־האדם וישכן מקדם לגן־עדן את־הכרובים ואת להט החרב המתהפכת לשמר את־דרך עץ החיים׃

ye are not of your father the devil, and the
lusts of your father ye will do. He was a
murderer from the beginning, and abideth
not in the truth, because there is no truth
in him. When he speaks a lie, he speaks
of his own: for he is a liar, and the father
of it. And because I tell you the truth,
ye believe me not. Which of you convicts
me of sin? If I speak truth, why do ye
not believe me? He who is of God hears
God's words: ye therefore hear not, for
you are not of God. Then answered the
Jews, and said to him, Do we not say
well that you are a Samaritan, and have
a demon? Jesus answered, I have not a
demon; but I honor my father, and you
dishonor me. But I do not seek my glory:
there is one who seeks and judges. Truly,
truly I say to you, If any keep my word,
he shall never see death. Then said the
Jews to him, Now we know that you have
a demon. Abraham died, and the prophets;
and you say, If any keep my word, he
shall never taste of death. Are you
greater than our father Abraham, who
died? and the prophets died: whom do
you make yourself? Jesus answered,
If I honor myself, my honor is nothing:
it is my father who honors me, of whom
you say that he is our God. Yet you
have not known him; but I know him.
And if I say I do not know him, I
shall be like you, a liar: but I know
him, and keep his word. Your father
Abraham rejoiced that he should see
my day: he saw it, and was glad.
Then said the Jews to him, You are
not yet fifty years old, and have
you seen Abraham? Jesus said to them,
Truly, truly I say to you, Before
Abraham was born, I am. Then they
took up stones to throw at him:
but Jesus hid himself, and went
out of the temple, being passed
through the midst of them, and
so passed by.

9 And as he passed by, he saw
a man blind from his birth.
And his disciples asked him,
Master, who did sin, this man
or his parents, that he was
born blind? Jesus answered,
Neither this man sinned, nor
his parents: but that the
works of God should be made
manifest in him. I must work
the works of him that sent
me, while it is day: the night
comes, when no man can work.
As long as I am in the world,
I am the light of the world.
When he had spoken these
things, he spat on the ground,
and made clay of the spittle,
and anointed the blind man's
eyes with the clay, And said
to him, Go, wash in the pool
of Siloam (which is translated
Sent). He went and washed,
and came seeing. The neighbors
therefore, and those who had
seen him before that he was
blind, said, Is this not he
who sat and begged? Some said
he is the same: others said
he looks like him: but he
said, I am he. Therefore they
said to him, How were your
eyes opened? He answered and
said, A man called Jesus made
clay, and anointed my eyes,
and said to me, Go to Siloam,
and wash: and I went and
washed, and received sight.
Then they said to him, Where
is he? He said, I know not.
Then they brought to the
Pharisees the man who was
blind. And it was the sabbath
when Jesus made the clay and
opened his eyes. Then again
the Pharisees also asked him
how he received his sight.
He said to them, He put clay
on my eyes, and I washed,
and I see. Then said some
of the Pharisees, This man
is not from God, because he
keeps not the sabbath. Others
said, How can a man that is
a sinner do such miracles?
And there was a division
among them. They said to the
blind man again, What do you
say of him, that he opened
your eyes? He said, He is a
prophet. But the Jews did
not believe concerning him,
that he was blind, and
received his sight, until
they called the parents of
the man who had received
his sight. And they asked
them, saying, Is this your
son, who you say was born
blind? How then does he
now see? His parents answered
them and said, We know that
this is our son, and that
he was born blind: But by
what means he now sees we
know not; or who has opened
his eyes we know not: he is
of age, ask him: he will
speak for himself. These
words spoke his parents,
because they feared the
Jews: for the Jews had
already agreed, that if any
man did confess that he
was the Christ, he should
be put out of the synagogue.
Therefore said his parents,
He is of age, ask him.
Then again called they the
man who was blind, and said
to him, Give God the glory:
we know that this man is
a sinner. He answered and
said, Whether he is a
sinner or not I know not:
one thing I know, that
whereas I was blind, now
I see. Then they said to
him again, What did he to
you? how opened he your
eyes? He answered them,
I have already told you,
and you did not hear: why
do you desire to hear it
again? will you also be
his disciples? Then they
reviled him, and said,
Thou art his disciple;
but we are Moses's
disciples. We know that
God spoke unto Moses:
as for this fellow, we
know not from where he
is. The man answered and
said unto them, Why herein
is a marvelous thing,
that you know not from
where he is, and yet he
has opened my eyes. Now
we know that God hears
not sinners: but if any
man be a worshipper of
God, and doeth his will,
him he hears. Since the
world began was it not
heard that any man opened
the eyes of one born blind.
If this man were not of
God, he could do nothing.
They answered and said
unto him, Thou wast
altogether born in sins,
and dost thou teach us?
And they cast him out.
Jesus heard that they
had cast him out; and
when he had found him,
he said unto him, Do you
believe on the Son of
God? He answered and
said, Who is he, Lord,
that I might believe on
him? And Jesus said unto
him, Thou hast both seen
him, and it is he that
talks with you. And he
said, Lord, I believe.
And he worshipped him.
And said Jesus, For
judgment I am come into
this world, that they
which see not might see,
and that they which see
might be made blind.
And some of the Pharisees
which were with him heard
these words, and said
unto him, Are we also
blind? Jesus said unto
them, If you were blind,
you should have no sin:
but now you say, We see.
Therefore your sin
remains.

10 Verily, verily,
I say unto you, He that
enters not by the door
into the sheepfold, but
climbs up some other
way, the same is a thief
and a robber. But he
that enters in by the
door is the shepherd of
the sheep. To him the
porter opens; and the
sheep hear his voice:
and he calls his own
sheep by name, and
leads them out. And
when he puts forth his
own sheep, he goes
before them, and the
sheep follow him: for
they know his voice.
And a stranger will
not follow, but will
flee from him: for
they know not the voice
of strangers. This
parable spoke Jesus
unto them: but they
understood not what
things were which he
spoke unto them.
Then said Jesus
again, Verily, verily,
I say unto you, I am
the door of the sheep.
All that ever came
before me are thieves
and robbers: but the
sheep did not hear
them. I am the door:
by me if any man enter
in, he shall be saved,
and shall go in and
out, and find pasture.
The thief comes not
but for to steal, and
to kill, and to destroy:
I have come that they
might have life, and
that they might have
it more abundantly.
I am the good shepherd:
the good shepherd gives
his life for the sheep.
But he that is a hired
servant, and not the
shepherd, whose own
the sheep are not,
sees the wolf coming,
and leaves the sheep,
and flees: and the
wolf catches them,
and scatters the
sheep. The hired
servant flees because
he is a hired servant,
and does not care for
the sheep. I am the
good shepherd, and
know my sheep, and
am known of my sheep.
As the Father knows
me, even so I know
the Father: and I
lay down my life for
the sheep. And other
sheep I have, which
are not of this fold:
them also I must bring,
and they will hear my
voice; and there will
be one flock, and one
shepherd. Therefore
doth my Father love
me, because I lay down
my life, that I might
take it again. No man
takes it from me, but
I lay it down of myself.
I have power to lay it
down, and I have power
to take it again. This
commandment I received
from my Father. There
was a division among
the Jews for these
words. And many of them
said, He has a demon,
and is mad; why hear
you him? Others said,
These words are not
those of a demoniac.
Can a demon open the
eyes of the blind?
And it was at Jerusalem
the feast of the
dedication, and it was
winter. And Jesus
walked in the temple
in Solomon's porch.
Then came the Jews
round about him, and
said unto him, How
long do you make us
doubt? If you be the
Christ, tell us
openly. Jesus
answered them, I
told you, and you
believed not: the
works that I do in
my Father's name,
they bear witness
of me. But you
believe not, because
you are not of my
sheep, as I said
unto you. My sheep
hear my voice, and
I know them, and
they follow me:
And I give unto them
eternal life; and
they shall never
perish, neither
shall any man
pluck them out of
my hand. My Father
which gave them me,
is greater than all;
and no man is able
to pluck them out
of my Father's
hand. I and my
Father are one.
Then the Jews took
up stones again
to stone him.
Jesus answered
them, Many good
works have I
shown you from my
Father; for which
of those works do
you stone me?
The Jews answered
him, saying, For
a good work we
stone you not;
but for blasphemy;
and because that
you, being a man,
make yourself
God. Jesus
answered them,
Is it not written
in your law, I
said, You are
gods? If he
called them
gods, unto whom
the word of God
came, and the
scripture cannot
be broken; Say
you of him whom
the Father
sanctified and
sent into the
world, You
blaspheme;
because I said,
I am the Son
of God? If I
do not the
works of my
Father, believe
not me. But if
I do, though
you believe not
me, believe the
works: that you
may know and
believe that
the Father is
in me, and I
in him. Then
they sought
again to take
him: but he
escaped out of
their hand,
And went again
beyond Jordan
into the place
where John
baptized at
first; and
there he
abode. And
many resorted
unto him, and
said, John
did no miracle:
but all things
that John
spoke of this
man were true.
And many
believed on
him there.

11 Now a
certain man
was sick,
Lazarus of
Bethany,
the town of
Mary and
her sister
Martha.
It was that
Mary which
anointed the
Lord with
ointment,
and wiped
his feet
with her
hair, whose
brother
Lazarus was
sick. Then
the sisters
sent unto
him, saying,
Lord, behold
he whom you
love is sick.
When Jesus
heard that,
he said,
This sickness
is not unto
death, but
for the
glory of
God, that
the Son of
God might
be glorified
thereby.
Now Jesus
loved
Martha,
and her
sister,
and
Lazarus.
When he
heard
therefore
that he
was sick,
he abode
two days
still
in the
place
where he
was.
Then
after
that
he said
to his
disciples,
Let us
go into
Judea
again.
His
disciples
say
unto
him,
Master,
the Jews
of late
sought
to stone
you;
and
goest
you
thither
again?
Jesus
answered
Are
there
not
twelve
hours
in the
day?
If
any
man
walk
in the
day,
he
stumbles
not,
because
he
sees
the
light
of
this
world.
But
if
any
man
walk
in the
night,
he
stumbles
because
there
is
no
light
in
him.
These
things
he
said:
and
after
that
he
said
unto
them,
Our
friend
Lazarus
sleeps;
but
I go
that
I
may
awake
him
out
of
sleep.
Then
said
his
disciples,
Lord,
if
he
sleep,
he
shall
do
well.
Howbeit
Jesus
spoke
of
his
death:
but
they
thought
he
spoke
of
taking
rest
in
sleep.
Then
said
Jesus
unto
them
plainly,
Lazarus
is
dead.
And
I
am
glad
for
your
sakes
that
I
was
not
there,
to
the
intent
you
may
believe;
nevertheless
let
us
go
unto
him.
Then
said
Thomas
called
Didymus
unto
the
fellow-
disciples,
Let
us
also
go
that
we
may
die
with
him.
Then
when
Jesus
came,
he
found
that
he
had
lain
in
the
grave
four
days
already.
Now
Bethany
was
near
unto
Jerusalem,
about
fifteen
furlongs
off:
And
many
of
the
Jews
came
to
Martha
and
Mary,
to
comfort
them
concerning
their
brother.
Then
Martha
as
soon
as
she
heard
that
Jesus
was
coming,
went
and
met
him:
but
Mary
sat
still
in
the
house.
Then
said
Martha
unto
Jesus,
Lord,
if
you
had
been
here,
my
brother
had
not
died.
But
I
know
that
even
now
whatsoever
you
will
God
will
give
you.
Jesus
said
unto
her,
Your
brother
shall
rise
again.
Martha
said
unto
him,
I
know
that
he
shall
rise
again
in
the
resurrection
at
the
last
day.
Jesus
said
unto
her,
I
am
the
resurrection
and
the
life:
he
that
believes
in
me,
though
he
were
dead,
yet
shall
he
live:
And
whosoever
lives
and
believes
in
me
shall
never
die.
Believest
you
this?
She
said
unto
him,
Yes,
Lord:
I
believe
that
you
are
the
Christ,
the
Son
of
God,
which
should
come
into
the
world.
And
when
she
had
so
spoken,
she
went
her
way,
and
called
Mary
her
sister
secretly,
saying,
The
Master
is
come,
and
calls
for
you.
As
soon
as
she
heard
that,
she
arose
quickly,
and
came
unto
him.
Now
Jesus
was
not
yet
come
into
the
town,
but
was
in
that
place
where
Martha
met
him.
The
Jews
then
which
were
with
her
in
the
house,
and
comforted
her,
when
they
saw
Mary
that
she
rose
up
quickly
and
went
out,
followed
her,
saying,
She
goes
unto
the
grave
to
weep
there.
Then
when
Mary
came
where
Jesus
was,
and
saw
him,
she
fell
down
at
his
feet,
saying
unto
him,
Lord,
if
you
had
been
here,
my
brother
had
not
died.
When
Jesus
saw
her
weeping,
and
the
Jews
also
weeping
which
came
with
her,
he
groaned
in
the
spirit,
and
was
troubled,
And
said,
Where
have
you
laid
him?
They
said
unto
him,
Lord,
come
and
see.
Jesus
wept.
Then
said
the
Jews,
Behold
how
he
loved
him!
And
some
of
them
said,
Could
not
this
man
which
opened
the
eyes
of
the
blind
man
cause
that
even
this
man
should
not
die?
Jesus
therefore
again
groaning
in
himself
comes
to
the
grave.
It
was
a
cave,
and
a
stone
lay
upon
it.
Jesus
said
unto
them,
Take
ye
away
the
stone.
Martha,
the
sister
of
him
that
was
dead,
said
unto
him,
Lord,
by
this
time
he
stinketh:
for
he
has
been
dead
four
days.
Jesus
said
unto
her,
Did
I
not
say
unto
you
that
if
you
would
believe,
you
should
see
the
glory
of
God?
Then
they
took
away
the
stone
from
the
place
where
the
dead
was
laid.
And
Jesus
lifted
up
his
eyes,
and
said,
Father,
I
thank
you
that
you
have
heard
me.
And
I
knew
that
you
hear
me
always:
but
because
of
the
people
which
stand
by
I
said
it,
that
they
may
believe
that
you
have
sent
me.
And
when
he
thus
had
spoken,
he
cried
with
a
loud
voice,
Lazarus,
come
forth.
And
he
that
was
dead
came
forth,
bound
hand
and
foot
with
grave
clothes:
and
his
face
was
bound
about
with
a
napkin.
Jesus
said
unto
them,
Loose
him,
and
let
him
go.
Then
many
of
the
Jews
which
came
to
Mary
and
had
seen
the
things
which
Jesus
did,
believed
on
him.
But
some
of
them
went
their
ways
to
the
Pharisees,
and
told
them
what
things
Jesus
had
done.

Matthew

1 The book of the generation of Jesus Christ, the son of David, the son of
Abraham. 2 Abraham begat Isaac; and Isaac begat Jacob; and Jacob begat Judas
and his brethren; 3 And Judas begat Phares and Zara of Thamar; and Phares begat
Esrom; and Esrom begat Aram; 4 And Aram begat Aminadab; and Aminadab begat
Naasson; and Naasson begat Salmon; 5 And Salmon begat Booz of Rachab; and Booz
begat Obed of Ruth; and Obed begat Jesse; 6 And Jesse begat David the king;
and David the king begat Solomon of her that had been the wife of Urias;
7 And Solomon begat Roboam; and Roboam begat Abia; and Abia begat Asa;
8 And Asa begat Josaphat; and Josaphat begat Joram; and Joram begat Ozias;
9 And Ozias begat Joatham; and Joatham begat Achaz; and Achaz begat Ezekias;
10 And Ezekias begat Manasses; and Manasses begat Amon; and Amon begat Josias;
11 And Josias begat Jechonias and his brethren, about the time they were
carried away to Babylon: 12 And after they were brought to Babylon, Jechonias
begat Salathiel; and Salathiel begat Zorobabel; 13 And Zorobabel begat
Abiud; and Abiud begat Eliakim; and Eliakim begat Azor; 14 And Azor begat
Sadoc; and Sadoc begat Achim; and Achim begat Eliud; 15 And Eliud begat
Eleazar; and Eleazar begat Matthan; and Matthan begat Jacob; 16 And Jacob
begat Joseph the husband of Mary, of whom was born Jesus, who is called
Christ. 17 So all the generations from Abraham to David are fourteen
generations; and from David until the carrying away into Babylon are
fourteen generations; and from the carrying away into Babylon unto Christ
are fourteen generations. 18 Now the birth of Jesus Christ was on this
fashion: When as his mother Mary was espoused to Joseph, before they came
together, she was found with child of the Holy Ghost. 19 Then Joseph her
husband, being a righteous man, and not willing to make her a public
example, was minded to put her away privily. 20 But while he thought on
these things, behold the angel of the Lord appeared unto him in a dream,
saying, Joseph, thou son of David, fear not to take unto thee Mary thy
wife: for that which is conceived in her is of the Holy Ghost. 21 And she
shall bring forth a son, and thou shalt call his name JESUS: for he shall
save his people from their sins. 22 Now all this was done, that it might
be fulfilled which spoken of the Lord by the prophet, saying, 23 Behold,
a virgin shall be with child, and shall bring forth a son, and they shall
call his name Emanuel, which being interpreted is, God with us. 24 Then
Joseph being raised from sleep did as the angel of the Lord had bidden him,
and took unto him his wife: 25 And knew her not till she had brought
forth her firstborn son: and he called his name JESUS.

2 Now when Jesus was born in Bethlehem of Judaea in the days of Herod the king,
behold, there came wise men from the east to Jerusalem, 2 Saying, Where is he
that is born King of the Jews? for we have seen his star in the east, and
are come to worship him. 3 When Herod the king had heard these things,
he was troubled, and all Jerusalem with him. 4 And when he had gathered
all the chief priests and scribes of the people together, he demanded of them
where Christ should be born. 5 And they said unto him, In Bethlehem of Judaea:
for thus it is written by the prophet, 6 And thou, Bethlehem, in the land
of Juda, art not the least among the princes of Juda: for out of thee shall
come a Captain, that shall rule my people Israel. 7 Then Herod, when he had
privily called the wise men, inquired of them diligently what time the star
appeared. 8 And he sent them to Bethlehem, and said, Go and search diligently
for the young child; and when ye have found him, bring me word again,
that I may come and worship him also. 9 When they had heard the king,
they departed; and, behold, the star, which they saw in the east, went before
them, till it came and stood over where the young child was. 10 When they
saw the star, they rejoiced with exceeding great joy. 11 And when they
were come into the house, they saw the young child with Mary his mother,
and fell down, and worshipped him: and when they had opened their treasures,
they presented unto him gifts; gold, and frankincense, and myrrh. 12 And
being warned of God in a dream that they should not return to Herod,
they departed into their own country another way. 13 And when they
departed, behold, the angel of the Lord appeareth to Joseph in a dream,
saying, Arise, and take the young child and his mother, and flee into
Egypt, and be thou there until I bring thee word: for Herod will seek
the young child to destroy him. 14 When he arose, he took the young child
and his mother by night, and departed into Egypt: 15 And was there until
the death of Herod: that it might be fulfilled which spoken of the Lord
by the prophet, saying, Out of Egypt have I called my son. 16 Then Herod,
when he saw that he was mocked of the wise men, was exceeding wroth,
and sent forth, and slew all the children that were in Bethlehem, and
in all the coasts thereof, from two years old and under, according unto
the time which he had diligently inquired of the wise men. 17 Then was
fulfilled that which was spoken by Jeremy the prophet, saying, 18 In Rama
was there a voice heard, lamentation, weeping, and great mourning,
Rachel weeping for her children, and would not be comforted, because they
are not. 19 But when Herod was dead, behold, an angel of the Lord appeareth
in a dream to Joseph in Egypt, 20 Saying, Arise, and take the young child
and his mother, and go into the land of Israel: for they are dead which
sought the young child's life. 21 And he arose, took the young child
and his mother, and came into the land of Israel. 22 But when he heard
that Archelaus did reign in Judaea in the room of his father Herod,
he was afraid to go thither: notwithstanding, being warned of God in a
dream, he turned aside into the parts of Galilee: 23 And he came and
dwelled in a city called Nazareth: that it might be fulfilled which
spoken by the prophets, He shall be called a Nazarene. 24 And John
did baptize in the wilderness, and preached the baptism of repentance
for the remission of sins. 25 Then went out to him Jerusalem, and all
Judea, and all the region round about Jordan, 26 And were baptized of him
in Jordan, confessing their sins. 27 But when he saw many of the Pharisees
and Sadducees come to his baptism, he said unto them, O generation of
vipers, who hath warned you to flee from the wrath to come? 28 Bring
forth therefore fruits meet for repentance: 29 And think not to say within
yourselves, We have Abraham to our father: for I say unto you, that God
is able of these stones to raise up children unto Abraham. 30 And now also
the axe is laid unto the root of the trees: therefore every tree which
bringeth not forth good fruit is hewn down, and cast into the fire.
31 I indeed baptize you with water unto repentance: but he that cometh
after me is mightier than I, whose shoes I am not worthy to bear: he
shall baptize you with the Holy Ghost, and with fire: 32 Whose fan is
in his hand, and he will thoroughly purge his floor, and gather his wheat
into the garner; but the chaff he will burn with fire unquenchable.
33 Then cometh Jesus from Galilee to Jordan unto John, to be baptized
of him. 34 But John forbad him saying, I have need to be baptized of
thee, and comest thou to me? 35 And Jesus answering said unto him,
Suffer it to be so now: for thus it becometh us to fulfil all
righteousness. Then he suffered him. 36 And Jesus, when he was baptized,
went up straightway out of the water: and, behold, the heavens were
opened unto him, and he saw the Spirit of God descending like a dove,
and lighting upon him: 37 And lo a voice from heaven, saying, This is
my beloved Son, in whom I am well pleased.

ܗܘܢܐ ܕܠܐ ܡܬܚܙܝܢ ܠܗ ܡܕܡ ܕܥܒܕܘ ܠܗ ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܗܢܘܢ ܕܡܬܚܙܝܢ ܘܕܠܐ ܡܬܚܙܝܢ ܐܢܘܢ ܪܫܝܬܐ ܘܫܘܠܛܢܐ ܘܚܝܠܬܐ ܘܫܘܠܛܢܐ ܘܟܠ ܫܡܐ ܕܡܬܩܪܐ ܠܐ ܒܗܕܐ ܥܠܡܐ ܐܦܠܐ ܒܕܝܠܟ ܐܦ ܒܕܝܢ

ܐܠܗܐ ܕܝܠܝܗ ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܠܝ ܒܝܠܗ ܕܟܠܗ ܒܪܝܬܐ 4 ܕܒܫܘܥܐ ܕܡܫܝܚܐ
ܕܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ 5 ܕܢܣܒ ܠܗ ܕܟܬܒܐ ܕܡܠܟܘܬ
ܫܡܝܐ ܘܥܠ ܟܠܗܘܢ ܕܡܠܟܝܢ ܒܐܪܥܐ ܕܝܠܢ ܫܠܡ ܡܢ
ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܗܘ ܣܗܕܐ ܗܝܡܢܐ ܕܩܡ ܡܝܬܐ ܘܫܠܛܢ
ܥܠ ܡܠܟܐ ܕܐܪܥܐ 6 ܠܡܪܚܡܢܐ ܕܚܠܡܢ ܠܢ ܘܫܩܠܢ
ܡܢ ܚܛܝܗܝܢ ܒܕܡܗ ܕܦܨܝܢ ܡܢ ܚܛܝܗܝܢ ܕܝܠܢ
ܕܥܒܕܝܢ ܠܡܠܟܐ ܘܟܗܢܐ ܠܐܠܗܗ ܘܐܒܝܗ ܠܗ ܝܩܪܐ
ܘܫܘܠܛܢܐ ܠܥܠܡܝܢ ܥܠܡܝܐ ܐܡܝܢ 7 ܗܐ ܥܬܝܕ ܡܛܠ ܥܢܢܐ
ܕܟܠ ܥܝܢܐ ܘܢܚܙܘܢ ܠܗ ܐܦܠܘ ܐܠܝܢ ܕܒܥܘ ܠܗ ܘܢܒܟܘܢ
ܥܠܘܗܝ ܟܠܗ ܫܒܛܝ ܐܪܥܐ ܐܡܝܢ ܐܠܦ ܗܘܝܢ ܕܡܪܝ
ܐܠܗܐ ܕܨܒܐܘܬ 8 ܐܢܐ ܗܘܝܬ ܐܠܦܐ ܘܬܘܒܬܐ ܕܡܪܝ
ܕܗܘܐ ܘܕܐܬܐ ܘܕܐܬܝ ܒܪܝܫ ܒܝܬ ܡܫܝܚܐ ܕܝܠܝ ܗܘ
ܕܢܦܠ ܠܡܫܡܫ ܠܗ ܡܢ ܟܠ ܥܡܐ ܕܐܪܥܐ ܘܡܢ ܟܠ ܫܒܛܐ
ܘܠܫܢܐ ܘܥܡܐ ܘܠܫܢܐ 9 ܘܚܙܝܬ ܕܟܪܣܝܐ ܕܣܢܝܐ ܕܝܠܝ
ܕܩܡ ܒܝܡܝܗܘܢ ܕܐܪܒܥܝܢ ܘܬܪܬܝܢ ܣܒܝܢ ܕܠܒܫܝܢ
ܣܪܝܩܐ ܘܒܝܕܝܗܘܢ ܩܠܝܢ ܕܢܨܒܝܢ ܠܡܫܬܐ ܕܡܠܐܟܐ
ܕܝܠܝ ܩܪܝܢ ܠܗ ܒܩܠܐ ܪܒܐ ܘܩܠܐ ܕܫܒܚܐ ܕܡܪܝ
ܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ ܕܝܠܝ ܗܘ ܕܦܬܝܚ ܣܦܪܐ
ܕܚܬܡܘܗܝ ܫܒܥܐ 10 ܘܚܙܝܬ ܕܡܫܝܚܐ ܕܦܬܚ ܠܡܫܬܐ
ܕܢ ܚܕܐ ܡܢ ܐܪܒܥܐ ܚܝܘܬܐ ܕܡܠܝܢ ܥܝܢܝܗܘܢ ܘܒܟܠ
ܕܟܬܒ ܠܟܠܗ ܡܫܬܥܪܐ ܠܡܢ ܕܐܬܐ ܘܥܡ ܕܡܫܬܥܪ ܠܡ
ܡܢ ܩܠܗܝܢ ܩܠܗ ܚܕܐ ܕܐܬܐ ܠܡ ܕܡܬ ܘܥܡ ܕܩܡܝܢ ܠܡܚܙܐ
ܕܐܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܬܩܪܐ ܡܫܝܚ ܕܐܠܗܐ ܕܚܝܐ ܕܡܢ
ܫܡܝܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܕܐܒܝܗ ܕܡܫܝܚ ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ ܕܡܢ
ܩܕܡ ܕܐܒܝܗ ܕܡܫܝܚ ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ ܕܡܢ ܩܕܡ ܕܐܒܝܗ ܕܡܫܝܚ
ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ

מתי-ב

1 אבל
אשר נאבדו אשר נולדו מדבר מתי לא
ובאמרם אלה אל מיראים אנחנו מתחשבים גלוי אל
מתחלף 2 אשר אמרו נפרד מפיפיה ויבין מתחשבים
דבורה אמרו ויבין בדבורה לבו מדקים מתחלה
אשר אמרו ויבין בדבורה לבו מדקים מתחלה
3 אבל אשרם מלאו נמשכים גלוי אשר נחלם מי מעיר
לו מיתה ומה מבדרה בנו בחר אמרם מלגזה אשר
מבדרה נמשכים 4 מתחיבים מגלו מתחשבים
מקפיד אבומים גלוי בנו בחר אמר לבו מיצוים מבוטל
מתכיל זו מלבו מי מלגזה אבוי בו אשרם אבוי
בחלם מגלו מבדרה בו אמרם 5 מבלבלו
בו לו מתחיבים מבחינים לבו מלגזה אבוי
לו מתחשבים אמרם מתבונן 6 אבל בו מתחיבים
מתחשבים אמרם מתבונן בו אבל מתחשבים אמרם
מתבונן בו אבל מתחשבים אמרם מתבונן בו
אבל אשר מגלו אמרם גלוי בו אבל אמרם מגלו
אבל מגלו אמרם מגלו אבל אמרם מגלו אבל אמרם
מגלו אבל

3 ܗܘܝܢ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ ܡܢ ܦܘܡܟܘܢ ܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܡܠܠ ܥܡܟܘܢ ܠܗܝܢ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ ܡܢ ܦܘܡܟܘܢ ܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܡܠܠ ܥܡܟܘܢ ܠܗܝܢ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥܝܢ 2 ܡܛܠ ܕܗܢܘܢ ܕܡܬܡܠܝܢ ܠܗܘܢ ܥܡܡܝܢ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ ܡܢ ܦܘܡܟܘܢ ܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܡܠܠ ܥܡܟܘܢ ܠܗܝܢ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥܝܢ 3 ܕܡܫܬܥܐ ܕܢܬ ܡܢܗܘܢ ܥܝܢܐ ܕܡܬܡܠܝܢ ܡܢܗ ܕܡܬܡܠܝܢ ܡܢܗ ܕܡܬܡܠܝܢ ܥܠܝܗ ܕܢܬ ܡܬܩܪܒ ܡܢ ܦܘܡܗ ܕܡܬܡܠܝܢ ܠܗ ܕܢܬ ܡܬܩܪܒ ܠܗ

מלאכי

1 המשא דבר יהוה אל ישראל ביד מלאכי׃
2 אהבתי אתכם אמר יהוה ואמרתם במה אהבתנו
הלא אח עשו ליעקב נאם יהוה ואאהב את יעקב׃
3 ואת עשו שנאתי ואשם את הריו לנחלת תנים
מדבר׃ 4 כי תאמר אדום רוששנו ונשוב ונבנה
חרבות כה אמר יהוה צבאות המה יבנו ואני
אהרוס ונקרא להם גבול רשע והעם אשר זעם
יהוה עדמו׃ 5 ועיניכם תראינה ואתם תאמרו
יגדל יהוה מעל גבול ישראל׃ 6 בן יכבד עבד
אדניו ואם אב איה כבודי ואם אדנים איה
יראתי אמר יהוה צבאות אליכם הכהנים בזי
שמי ואמרתם במה בזינו את שמך׃ 7 מגיש על
מזבחי לחם מטמא ואמרתם במה גאלנוך
באמרכם שלחן יהוה הוא נבזה׃ 8 וכי תגישון
עור לזבח אין רע וכי תגישו פסח וחולה אין
טוב הקרבהו נא לפחתך הרצך אם יקבלך
אמר יהוה צבאות׃ 9 ועתה חלו נא את פני אל
וחנן אתנו מיד היתה זאת אתכם הרצה פני
אמר יהוה צבאות׃ 10 מי גם בכם ויסגר דלתים
ולא תאירו מזבחי חנם אין חפץ בכם אמר
יהוה צבאות ומנחה לא ארצה מידכם׃
11 כי ממזרח שמש ועד מבואו גדול שמי בגוים
ובכל מקום מקטר מגש לשמי ומנחה טהורה
כי גדול שמי בגוים אמר יהוה צבאות׃
12 ואתם מחללים אותו באמרכם שלחן אדני
הוא מגואל ונובו נבזה׃ 13 ואמרתם הנה מה
מלאה ונפחתם אותו אמר יהוה צבאות והבאתם
הגזול והפסח והבאתם את הקרבן הארצה
מידכם אמר יהוה׃ 14 וארור נוכל אשר יש
בעדרו זכר ונדר ומזבח לאדני מום כי מלך
גדול אני אמר יהוה צבאות ושמי נורא בגוים׃

2 ועתה אליכם הכהנים המצוה זאת׃
2 אם לא תשמעו ואם לא תשימו לב לתת כבוד
לשמי אמר יהוה צבאות ושלחתי בכם את המארה
ואת ברכתיכם ארה׃ 3 הנני גער לכם את הזרע
וזרתי פרש על פניכם פרש חגיכם׃ 4 וידעתם
כי שלחתי אליכם את המצוה הזאת להיות
בריתי את לוי אמר יהוה צבאות׃ 5 בריתי היתה
אתו החיים והשלום ואתן לו מורא ויירא אותי
ומפני שמי נחת הוא׃ 6 תורת אמת היתה בפיהו
ועולה לא נמצא בשפתיו בשלום והישר הלך
אתי ורבים השיב מעון׃ 7 כי שפתי כהן ישמרו
דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך יהוה צבאות
הוא׃ 8 ואתם סרתם מן הדרך הכשלתם רבים
בתורה שחתתם ברית לוי אמר יהוה צבאות׃
9 וגם אני נתתי אתכם נבזים ושפלים לכל העם
כפי אשר אינכם שמרים את דרכי ונשאתם פנים
בתורה׃ 10 הלא אב אחד לכלנו הלא אל אחד
בראנו מדוע נבגד איש באחיו לחלל ברית
אבתינו׃ 11 בגדה יהודה ותועבה נעשתה בישראל
ובירושלם כי חלל יהודה קדש יהוה אשר אהב
ובעל בת אל נכר׃ 12 יכרת יהוה לאיש אשר יעשנה
ער ועונה מאהלי יעקב ומגיש מנחה ליהוה
צבאות׃ 13 וזאת שנית תכסו דמעות את מזבח
יהוה בכי ואנקה מאין עוד פנות אל המנחה
ולקחת רצון מידכם׃ 14 ואמרתם על מה על
כי יהוה העיד בינך ובין אשת נעוריך אשר
אתה בגדת בה וזאת חברתך ואשת בריתך׃
15 הלא אחד עשה ושאר רוח לו ומה האחד
מבקש זרע אלהים ונשמרתם ברוחכם ואיש
אל אשת נעוריו אל תבגד׃ 16 כי שנא שלח
אמר יהוה אלהי ישראל כסה חמס על לבושו
אמר יהוה צבאות ונשמרתם ברוחכם ולא תבגדו
17 הוגעתם יהוה בדבריכם ואמרתם במה הוגענו
באמרכם כל עשה רע טוב בעיני יהוה הוא בהם
ואו איה אלהי המשפט׃

3 הנני שלח מלאכי ופנה דרך לפני
ופתאם יבוא אל היכלו האדון אשר אתם
מבקשים ומלאך הברית אשר אתם חפצים
הנה בא אמר יהוה צבאות׃ 2 ומי מכיל את יום
בואו ומי העמד בהראותו כי הוא כאש צורף
וכבורסי מרקדים׃ 3 וישב צורף וממרק כסף
וטהר את בני לוי וזקק אותם כזהב וככסף
והיו ליהוה מגישי מנחה בצדקה׃ 4 וערבה
יהודה וירושלם מנחת יהוה כימי עולם וכשנים
קדמוניות׃ 5 וקרבתי אליכם למשפט והיה
מהר עד לעד בעשקי שכר שכיר אלמנה
ויתום ונטי גר ולא יראו אותי אמר יהוה
צבאות׃ 6 כי אני יהוה לא שניתי ואתם בני
יעקב לא כלתם׃ 7 למן ימי אבתיכם סרתם
מחקי ולא שמרתם שובו אלי ואשובה אליכם
אמר יהוה צבאות ואמרתם במה נשוב׃
8 היקבע אדם אלהים כי אתם קבעים אותי
ואמרתם במה קבעתיך המעשר והתרומה׃
9 בארה אתם נארים והגוי כלו קבעים אותי׃
10 הבו את כל המעשר אל בית האוצר ויהי
טרף בביתי ובחנו נא בזאת אמר יהוה צבאות
אם לא אפתח לכם את ארבות השמים והריקתי
לכם ברכה עד בלי די׃ 11 וגערתי לכם באכל
ולא ישחת לכם את פרי האדמה ולא תשכל
גפנכם בשדה אמר יהוה צבאות׃ 12 ואשרוכם
כל הגוים כי תהיו אתם ארץ חפץ אמר יהוה
צבאות׃ 13 חזקו עלי דבריכם אמר יהוה
ואמרתם מה נדברנו עליך׃ 14 אמרתם שוא
עבד אלהים ומה בצע כי שמרנו משמרתו
וכי הלכנו קדרנית מפני יהוה צבאות׃
15 ועתה אנחנו מאשרים זדים גם נבנו עשי
רשע גם בחנו אלהים ויפלטו׃ 16 אז נדברו
יראי יהוה איש אל רעהו ויקשב יהוה וישמע
ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי יהוה ולחשבי
שמו׃ 17 והיו לי אמר יהוה צבאות ליום אעשה
סגלה וחמלתי אותם כאשר יחמל איש על בנו
העבד אותו׃ 18 ושבתם וראיתם בין צדיק
לרשע בין עבד אלהים לאשר לא עבדו׃
19 כי הנה היום בא בער כתנור והיו כל זדים
וכל עשי רשע קש ולהט אותם היום הבא אמר
יהוה צבאות אשר לא יעזב להם שרש וענף׃
20 ולכם יראי שמי זרח שמש צדקה ומרפא
בכנפיה ויצאתם ופשתם כעגלי מרבק׃
21 ועסותם רשעים כי יהיו אפר תחת כפות
רגליכם ביום אשר אני עשה אמר יהוה
צבאות׃ 22 זכרו תורת משה עבדי אשר צויתי
אתו בחרב על כל ישראל חקים ומשפטים׃
23 הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני
בוא יום יהוה הגדול והנורא׃ 24 והשיב לב
אבות על בנים ולב בנים על אבתם פן אבוא
והכיתי את הארץ חרם׃

מלאכי

הכשיל לרומיא אחר שלחו ברחב מבחוץ מעשקלון
ועד אל הרמה אחר שלחו ברחב לרומיא 17 ומבית
הרמה ועד אל הרמה ומבית הרמה ועד אל הרמה
ומבית הרמה ועד אל הרמה 18 ויבא אל הרמה
ויקח מלכים מבית הרמה ויבא אל בית אל הוא
בית אל ויגרשם ויבא אל בית חרון ויבא אל
הרמה 19 ובית אל ובנותיה ובית חרון ובנותיה
ובית אל ובנותיה ובית חרון ובנותיה ובית
אל ובנותיה ובית חרון ובנותיה ובית אל
ובנותיה ובית חרון ובנותיה 20 ויבא אל
בית אל ובית חרון ובנותיה ובית אל ובנותיה
ובית חרון ובנותיה ובית אל ובנותיה ובית
חרון ובנותיה 21 ובית אל ובנותיה ובית חרון
ובנותיה ובית אל ובנותיה ובית חרון ובנותיה
22 ובית אל ובנותיה ובית חרון ובנותיה
ובית אל ובנותיה ובית חרון ובנותיה 23 ובית
אל ובנותיה ובית חרון ובנותיה ובית אל
ובנותיה ובית חרון ובנותיה 24 ובית אל
ובנותיה ובית חרון ובנותיה ובית אל
ובנותיה ובית חרון ובנותיה

4

ובית אל ובנותיה ובית חרון ובנותיה ובית
אל ובנותיה ובית חרון ובנותיה 2 ובית אל
ובנותיה ובית חרון ובנותיה ובית אל
ובנותיה ובית חרון ובנותיה 3 ובית אל
ובנותיה ובית חרון ובנותיה ובית אל
ובנותיה ובית חרון ובנותיה 4 ובית אל
ובנותיה ובית חרון ובנותיה ובית אל
ובנותיה ובית חרון ובנותיה 5 ובית אל
ובנותיה ובית חרון ובנותיה ובית אל
ובנותיה ובית חרון ובנותיה 6 ובית אל
ובנותיה ובית חרון ובנותיה ובית אל
ובנותיה ובית חרון ובנותיה 7 ובית אל
ובנותיה ובית חרון ובנותיה ובית אל
ובנותיה ובית חרון ובנותיה 8 ובית אל
ובנותיה ובית חרון ובנותיה ובית אל
ובנותיה ובית חרון ובנותיה 9 ובית אל
ובנותיה ובית חרון ובנותיה ובית אל
ובנותיה ובית חרון ובנותיה 10 ובית אל
ובנותיה ובית חרון ובנותיה ובית אל
ובנותיה ובית חרון ובנותיה 11 ובית אל
ובנותיה ובית חרון ובנותיה ובית אל
ובנותיה ובית חרון ובנותיה 12 ובית אל
ובנותיה ובית חרון ובנותיה ובית אל
ובנותיה ובית חרון ובנותיה 13 ובית אל
ובנותיה ובית חרון ובנותיה ובית אל
ובנותיה ובית חרון ובנותיה 14 ובית אל
ובנותיה ובית חרון ובנותיה ובית אל
ובנותיה ובית חרון ובנותיה 15 ובית אל
ובנותיה ובית חרון ובנותיה ובית אל
ובנותיה ובית חרון ובנותיה 16 ובית אל
ובנותיה ובית חרון ובנותיה ובית אל
ובנותיה ובית חרון ובנותיה 17 ובית אל
ובנותיה ובית חרון ובנותיה ובית אל
ובנותיה ובית חרון ובנותיה 18 ובית אל
ובנותיה ובית חרון ובנותיה ובית אל
ובנותיה ובית חרון ובנותיה 19 ובית אל
ובנותיה ובית חרון ובנותיה ובית אל
ובנותיה ובית חרון ובנותיה 20 ובית אל
ובנותיה ובית חרון ובנותיה ובית אל
ובנותיה ובית חרון ובנותיה 21 ובית אל
ובנותיה ובית חרון ובנותיה ובית אל
ובנותיה ובית חרון ובנותיה 22 ובית אל
ובנותיה ובית חרון ובנותיה ובית אל
ובנותיה ובית חרון ובנותיה 23 ובית אל
ובנותיה ובית חרון ובנותיה ובית אל
ובנותיה ובית חרון ובנותיה 24 ובית אל
ובנותיה ובית חרון ובנותיה ובית אל
ובנותיה ובית חרון ובנותיה

5

ובית אל ובנותיה ובית חרון ובנותיה ובית
אל ובנותיה ובית חרון ובנותיה 2 ובית אל
ובנותיה ובית חרון ובנותיה ובית אל
ובנותיה ובית חרון ובנותיה 3 ובית אל
ובנותיה ובית חרון ובנותיה ובית אל
ובנותיה ובית חרון ובנותיה 4 ובית אל
ובנותיה ובית חרון ובנותיה ובית אל
ובנותיה ובית חרון ובנותיה 5 ובית אל
ובנותיה ובית חרון ובנותיה ובית אל
ובנותיה ובית חרון ובנותיה 6 ובית אל
ובנותיה ובית חרון ובנותיה ובית אל
ובנותיה ובית חרון ובנותיה 7 ובית אל
ובנותיה ובית חרון ובנותיה ובית אל
ובנותיה ובית חרון ובנותיה 8 ובית אל
ובנותיה ובית חרון ובנותיה ובית אל
ובנותיה ובית חרון ובנותיה 9 ובית אל
ובנותיה ובית חרון ובנותיה ובית אל
ובנותיה ובית חרון ובנותיה 10 ובית אל
ובנותיה ובית חרון ובנותיה ובית אל
ובנותיה ובית חרון ובנותיה 11 ובית אל
ובנותיה ובית חרון ובנותיה ובית אל
ובנותיה ובית חרון ובנותיה 12 ובית אל
ובנותיה ובית חרון ובנותיה ובית אל
ובנותיה ובית חרון ובנותיה 13 ובית אל
ובנותיה ובית חרון ובנותיה ובית אל
ובנותיה ובית חרון ובנותיה 14 ובית אל
ובנותיה ובית חרון ובנותיה ובית אל
ובנותיה ובית חרון ובנותיה 15 ובית אל
ובנותיה ובית חרון ובנותיה ובית אל
ובנותיה ובית חרון ובנותיה 16 ובית אל
ובנותיה ובית חרון ובנותיה ובית אל
ובנותיה ובית חרון ובנותיה 17 ובית אל
ובנותיה ובית חרון ובנותיה ובית אל
ובנותיה ובית חרון ובנותיה 18 ובית אל
ובנותיה ובית חרון ובנותיה ובית אל
ובנותיה ובית חרון ובנותיה 19 ובית אל
ובנותיה ובית חרון ובנותיה ובית אל
ובנותיה ובית חרון ובנותיה 20 ובית אל
ובנותיה ובית חרון ובנותיה ובית אל
ובנותיה ובית חרון ובנותיה 21 ובית אל
ובנותיה ובית חרון ובנותיה ובית אל
ובנותיה ובית חרון ובנותיה 22 ובית אל
ובנותיה ובית חרון ובנותיה ובית אל
ובנותיה ובית חרון ובנותיה 23 ובית אל
ובנותיה ובית חרון ובנותיה ובית אל
ובנותיה ובית חרון ובנותיה 24 ובית אל
ובנותיה ובית חרון ובנותיה ובית אל
ובנותיה ובית חרון ובנותיה

ܡܬܝܐܘܢ

1 ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܐ ܕܒܪܗ ܕܕܘܝܕ ܒܪܗ ܕܐܒܪܗܡ ܗܘܐ ܫܡܗ ܕܝܫܘܥ
ܡܫܝܚܐ ܒܪܗ ܕܐܒܪܗܡ ܐܝܟ ܕܝܠܕ ܝܘܚܢܢ ܠܝܘܚܢܢ ܐܝܟ ܕܝܠܕ
ܝܘܚܢܢ ܠܝܘܕܐ ܘܐܚܘܗܝ ܐܝܟ ܕܝܠܕ ܝܘܕܐ ܠܬܡܪ ܘܬܡܪ ܐܝܟ
ܕܝܠܕ ܦܪܨ ܘܙܪܚ ܡܢ ܬܡܪ ܐܝܟ ܕܝܠܕ ܦܪܨ ܠܚܨܪܘܢ ܘܚܨܪܘܢ
ܐܝܟ ܕܝܠܕ ܐܪܡ ܘܐܪܡ ܐܝܟ ܕܝܠܕ ܐܪܡ ܠܥܡܝܢܕܒ ܘܥܡܝܢܕܒ
ܐܝܟ ܕܝܠܕ ܢܚܫܘܢ ܘܢܚܫܘܢ ܐܝܟ ܕܝܠܕ ܢܚܫܘܢ ܠܢܚܫܘܢ
ܘܢܚܫܘܢ ܐܝܟ ܕܝܠܕ ܣܠܡܘܢ ܘܣܠܡܘܢ ܐܝܟ ܕܝܠܕ ܣܠܡܘܢ
ܠܒܘܥܙ ܘܒܘܥܙ ܐܝܟ ܕܝܠܕ ܒܘܥܙ ܠܝܫܝܐ ܘܝܫܝܐ ܐܝܟ ܕܝܠܕ
ܝܫܝܐ ܠܡܢܫܐ ܘܡܢܫܐ ܐܝܟ ܕܝܠܕ ܡܢܫܐ ܠܚܙܩܝܐ ܘܚܙܩܝܐ
ܐܝܟ ܕܝܠܕ ܚܙܩܝܐ ܠܝܫܝܐ ܘܝܫܝܐ ܐܝܟ ܕܝܠܕ ܝܫܝܐ ܠܝܫܝܐ
ܘܝܫܝܐ ܐܝܟ ܕܝܠܕ ܝܫܝܐ ܠܡܢܫܐ ܘܡܢܫܐ ܐܝܟ ܕܝܠܕ ܡܢܫܐ
ܠܚܙܩܝܐ ܘܚܙܩܝܐ ܐܝܟ ܕܝܠܕ ܚܙܩܝܐ ܠܝܫܝܐ ܘܝܫܝܐ ܐܝܟ
ܕܝܠܕ ܝܫܝܐ ܠܡܢܫܐ ܘܡܢܫܐ ܐܝܟ ܕܝܠܕ ܡܢܫܐ ܠܚܙܩܝܐ
ܘܚܙܩܝܐ ܐܝܟ ܕܝܠܕ ܚܙܩܝܐ ܠܝܫܝܐ ܘܝܫܝܐ ܐܝܟ ܕܝܠܕ
ܝܫܝܐ ܠܡܢܫܐ ܘܡܢܫܐ ܐܝܟ ܕܝܠܕ ܡܢܫܐ ܠܚܙܩܝܐ ܘܚܙܩܝܐ
ܐܝܟ ܕܝܠܕ ܚܙܩܝܐ ܠܝܫܝܐ ܘܝܫܝܐ ܐܝܟ ܕܝܠܕ ܝܫܝܐ ܠܡܢܫܐ
ܘܡܢܫܐ ܐܝܟ ܕܝܠܕ ܡܢܫܐ ܠܚܙܩܝܐ ܘܚܙܩܝܐ ܐܝܟ ܕܝܠܕ
ܚܙܩܝܐ ܠܝܫܝܐ ܘܝܫܝܐ ܐܝܟ ܕܝܠܕ ܝܫܝܐ ܠܡܢܫܐ ܘܡܢܫܐ
ܐܝܟ ܕܝܠܕ ܡܢܫܐ ܠܚܙܩܝܐ ܘܚܙܩܝܐ ܐܝܟ ܕܝܠܕ ܚܙܩܝܐ
ܠܝܫܝܐ ܘܝܫܝܐ ܐܝܟ ܕܝܠܕ ܝܫܝܐ ܠܡܢܫܐ ܘܡܢܫܐ ܐܝܟ
ܕܝܠܕ ܡܢܫܐ ܠܚܙܩܝܐ ܘܚܙܩܝܐ ܐܝܟ ܕܝܠܕ ܚܙܩܝܐ ܠܝܫܝܐ
ܘܝܫܝܐ ܐܝܟ ܕܝܠܕ ܝܫܝܐ ܠܡܢܫܐ ܘܡܢܫܐ ܐܝܟ ܕܝܠܕ
ܡܢܫܐ ܠܚܙܩܝܐ ܘܚܙܩܝܐ ܐܝܟ ܕܝܠܕ ܚܙܩܝܐ ܠܝܫܝܐ ܘܝܫܝܐ
ܐܝܟ

ملاخي-٢

1 معبد الرب ملاخي الذي وحي من الله لبني إسرائيل
عن طريق ملاخي النبي 2 أحببتكم يقول الرب فقلتم
بم أحببتنا أليس عيسو أخا يعقوب يقول الرب ولكني
أحببت يعقوب 3 وأبغضت عيسو وجعلت جباله خرابا
وميراثه لذئاب البرية لأن أدوم قال قد هدمنا فنعود
فنبني الخرب هكذا قال رب الجنود هم يبنون وأنا
أهدم ويدعونهم تخم الشر والشعب الذي غضب الرب
إلى الدهر 4 فتنظر عيناكم وأنتم تقولون ليتعظم
الرب من تخم إسرائيل 5 الابن يكرم أباه والعبد سيده
فإن كنت أنا أبا فأين كرامتي وإن كنت أنا سيدا فأين
هيبتي قال رب الجنود لكم أيها الكهنة الذين يحتقرون
اسمي وقلتم بم احتقرنا اسمك 6 تقدمون خبزا نجسا
على مذبحي وقلتم بم نجسناك قولكم إن مائدة الرب
محتقرة 7 وإن قربتم أعمى للذبيحة أليس شرا وإن
قربتم عرجا ومريضا أليس شرا قدمه لواليك أترضى
عنك أو أتقبل وجهك قال رب الجنود 8 والآن تضرع
إلى الله أن يتراءف علينا أليس من يدكم كان هذا
فهل أقبل وجوهكم قال رب الجنود 9 ليت فيكم من
يغلق الأبواب لئلا توقدوا نارا على مذبحي مجانا
لا أسر بكم قال رب الجنود ولا أقبل من يدكم
قربانا 10 لأن من مشرق الشمس إلى مغربها
اسمي عظيم بين الأمم وفي كل مكان يقرب لاسمي
بخور وتقدمة طاهرة لأن اسمي عظيم بين الأمم
قال رب الجنود 11 وأنتم تدنسونه بقولكم إن
مائدة الرب نجسة وثمره أي طعامه محتقر
11 وقلتم ما أتعب هذا وتنفخون عليه قال رب
الجنود وجئتم بالمخطوف والأعرج والمريض
وقربتم القربان أفأقبله من يدكم قال رب
12 ملعون الغاش الذي يكون في قطيعه ذكر
وينذر ويذبح للرب عيبا لأني ملك عظيم قال رب
الجنود واسمي مخوف بين الأمم 13 وأنتم
تنفخون عليه قال رب الجنود وجئتم بالمخطوف
والأعرج والمريض وقربتم القربان أفأقبله من
يدكم قال رب 14 وملعون الغاش الذي يكون
في قطيعه ذكر وينذر ويذبح للرب عيبا لأني
ملك عظيم قال رب الجنود واسمي مخوف بين
الأمم

ראומ

1

ראומ 1 ראשון בשבת בשבת ראה אלוהים
את האור כי הוא טוב ויבדל אלוהים
בין האור לבין החושך 2 ויקרא אלוהים
לאור יום ולחושך קרא לילה ויהי ערב
ויהי בקר יום אחד 3 ויאמר אלוהים יהי
רקיע בתוך המים והי מבדיל בין מים
למים 4 ויעש אלוהים את הרקיע ויבדל
בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים
אשר מעל לרקיע ויהי כן 5 ויקרא אלוהים
לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר יום
שני 6 ואמר אלוהים יקוו המים מתחת
השמים אל מקום אחד ותראה היבשה
ויהי כן 7 ויקרא אלוהים ליבשה ארץ
ולמקוה המים קרא ימים וירא אלוהים
כי טוב 8 ויאמר אלוהים תדשא הארץ
דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי
למינו אשר זרעו בו על הארץ ויהי כן
9 ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע
למינהו ועץ עשה פרי אשר זרעו בו
למינהו וירא אלוהים כי טוב 10 ויהי
ערב ויהי בקר יום שלישי 11 ויאמר
אלוהים תדשא הארץ דשא עשב מזריע
זרע עץ פרי עשה פרי למינו אשר זרעו
בו על הארץ ויהי כן 12 ותוצא הארץ
דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה
פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלוהים
כי טוב 13 ויהי ערב ויהי בקר יום
שלישי 14 ויאמר אלוהים יהי מארת
ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין
הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים
ושנים 15 והיו למאורת ברקיע השמים
להאיר על הארץ ויהי כן 16 ויעש
אלוהים את שני המארת הגדלים את
המאור הגדול לממשלת היום ואת המאור
הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים
17 ויתן אתם אלוהים ברקיע השמים
להאיר על הארץ 18 ולמשל ביום
ובלילה ולהבדיל בין האור ובין
החושך וירא אלוהים כי טוב 19 ויהי
ערב ויהי בקר יום רביעי 20 ויאמר
אלוהים ישרצו המים שרץ נפש חיה
ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע
השמים 21 ויברא אלוהים את התנינים
הגדלים ואת כל נפש החיה הרמשת
אשר שרצו המים למינהם ואת כל עוף
כנף למינהו וירא אלוהים כי טוב
22 ויברך אתם לאמר פרו ורבו ומלאו
את המים בימים והעוף ירב בארץ
23 ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי
24 ויאמר אלוהים תוצא הארץ נפש חיה
למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה
ויהי כן 25 ויעש אלוהים את חיתו הארץ
למינה ואת הבהמה למינה ואת כל רמש
האדמה למינהו וירא אלוהים כי טוב

1

ܟܬܒܐ ܕܝܠܕܬܗ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܒܪܗ ܕܕܘܝܕ ܒܪܗ ܕܐܒܪܗܡ ܀ 2 ܐܒܪܗܡ ܐܘܠܕ ܝܨܚܩ ܘܝܨܚܩ ܐܘܠܕ ܝܥܩܘܒ ܘܝܥܩܘܒ ܐܘܠܕ ܝܗܘܕܐ ܘܐܚܘܗܝ ܀ 3 ܘܝܗܘܕܐ ܐܘܠܕ ܦܪܨܘܢ ܘܙܪܚ ܡܢ ܬܡܪ ܘܦܪܨܘܢ ܐܘܠܕ ܐܪܡ ܀ 4 ܘܐܪܡ ܐܘܠܕ ܥܡܝܢܕܒܒ ܘܥܡܝܢܕܒܒ ܐܘܠܕ ܢܚܫܘܢ ܘܢܚܫܘܢ ܐܘܠܕ ܣܠܡܘܢ ܀ 5 ܘܣܠܡܘܢ ܐܘܠܕ ܒܥܘܙ ܡܢ ܪܚܒ ܘܒܥܘܙ ܐܘܠܕ ܥܘܒܝܕ ܡܢ ܪܘܬ ܘܥܘܒܝܕ ܐܘܠܕ ܝܫܝ ܀ 6 ܘܝܫܝ ܐܘܠܕ ܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܐܘܠܕ ܫܠܡܘܢ ܡܢ ܐܢܬܬܐ ܕܐܘܪܝܐ ܀ 7 ܘܫܠܡܘܢ ܐܘܠܕ ܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܐܘܠܕ ܒܝܘܡܐ ܘܒܝܘܡܐ ܐܘܠܕ ܐܒܝܐ ܘܐܒܝܐ ܐܘܠܕ ܐܣܐ ܀ 8 ܘܐܣܐ ܐܘܠܕ ܝܗܘܫܦܛ ܘܝܗܘܫܦܛ ܐܘܠܕ ܝܘܪܡ ܘܝܘܪܡ ܐܘܠܕ ܥܘܙܝܐ ܀ 9 ܘܥܘܙܝܐ ܐܘܠܕ ܝܘܬܡ ܘܝܘܬܡ ܐܘܠܕ ܐܚܙ ܘܐܚܙ ܐܘܠܕ ܚܙܩܝܐ ܀ 10 ܘܚܙܩܝܐ ܐܘܠܕ ܡܢܫܐ ܘܡܢܫܐ ܐܘܠܕ ܐܡܘܢ ܘܐܡܘܢ ܐܘܠܕ ܝܘܫܝܐ ܀ 11 ܘܝܘܫܝܐ ܐܘܠܕ ܝܟܢܝܐ ܐܚܘܗܝ ܘܒܢܝ ܒܒܠ ܀ 12 ܘܒܢܝ ܒܒܠ ܐܘܠܕ ܫܐܠܬܝܐܝܠ ܘܫܐܠܬܝܐܝܠ ܐܘܠܕ ܙܪܘܒܒܠ ܀ 13 ܘܙܪܘܒܒܠ ܐܘܠܕ ܐܒܝܘܕ ܘܐܒܝܘܕ ܐܘܠܕ ܐܠܝܩܝܡ ܘܐܠܝܩܝܡ ܐܘܠܕ ܥܙܘܪ ܀ 14 ܘܥܙܘܪ ܐܘܠܕ ܨܕܘܩ ܘܨܕܘܩ ܐܘܠܕ ܐܟܝܡ ܘܐܟܝܡ ܐܘܠܕ ܐܠܝܘܕ ܀ 15 ܘܐܠܝܘܕ ܐܘܠܕ ܐܠܥܙܪ ܘܐܠܥܙܪ ܐܘܠܕ ܡܬܬܝܐ ܘܡܬܬܝܐ ܐܘܠܕ ܝܥܩܘܒ ܀ 16 ܘܝܥܩܘܒ ܐܘܠܕ ܝܘܣܦ ܒܥܠܗ ܕܡܪܝܡ ܕܐܬܝܠܕ ܒܗ ܝܫܘܥ ܕܡܬܩܪܐ ܡܫܝܚܐ ܀ 17 ܗܟܢܐ ܟܠܗ ܕܪܘܪܝܐ ܡܢ ܐܒܪܗܡ ܥܕܡܐ ܕܕܘܝܕ ܬܠܬܝܗܝܢ ܘܡܢ ܕܕܘܝܕ ܥܕܡܐ ܕܓܠܘܬܐ ܕܒܒܠ ܬܠܬܝܗܝܢ ܘܡܢ ܕܓܠܘܬܐ ܕܒܒܠ ܥܕܡܐ ܕܡܫܝܚܐ ܬܠܬܝܗܝܢ ܀ 18 ܗܕܐ ܕܝܠܕܬܗ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܗܘܬ ܒܬܪ ܕܡܪܝܡ ܐܡܗ ܕܝܫܘܥ ܠܝܘܣܦ ܩܕܡ ܕܢܣܒܘܢ ܚܕܐ ܐܫܬܟܚܬ ܡܢ ܪܘܚܐ ܩܕܝܫܬܐ ܀ 19 ܘܝܘܣܦ ܒܥܠܗ ܕܡܪܝܡ ܗܘܐ ܨܕܝܩܐ ܘܠܐ ܨܒܐ ܕܢܦܠܚܝܗ ܠܡܬܠܐ ܒܛܝܡܐ ܫܒܩܬܗ ܠܗ ܀ 20 ܗܘܝܢ ܕܡܛܠ ܗܢܘܢ ܡܚܫܒܬܐ ܗܘܬ ܠܗ ܠܡܠܐܟܐ ܕܡܪܝܐ ܒܚܠܡܐ ܐܡܪ ܠܡܪܝܡ ܠܡܬܩܒܠ ܠܟ ܠܝܫܘܥ ܕܒܪܟ ܗܘܐ ܒܟܪܝܟ ܠܡܫܕܐ ܠܡܪܝܡ ܐܢܬܬܟ ܕܢܫܪܐ ܒܪܬܐ ܕܫܡܗ ܕܝܫܘܥ ܀ 21 ܘܬܝܠܕ ܒܪܐ ܘܩܪܝܬ ܫܡܗ ܝܫܘܥ ܡܛܠ ܕܗܘ ܡܫܝܙܒ ܠܥܡܗ ܡܢ ܚܛܝܗܘܢ ܀ 22 ܟܠ ܗܢܐ ܗܘܐ ܕܡܬܡܠܝ ܥܠ ܡܪܝܐ ܕܐܡܪ ܗܐ ܒܬܘܠܬܐ ܢܬܚܒܠ ܘܢܝܠܕ ܒܪܐ ܘܢܩܪܘܢ ܫܡܗ ܥܡܢܘܐܝܠ ܀ 23 ܕܡܬܪܓܡ ܥܡܢܘ ܐܠܗܐ ܗܘܐ ܡܛܠ ܕܢܬܚܙܐ ܡܠܟܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܬܚܙܐ ܠܗ ܡܪܝܐ ܕܫܡܝܐ ܘܠܐܪܥܐ ܀ 24 ܘܟܕ ܩܡ ܝܘܣܦ ܡܢ ܫܢܬܐ ܩܡ ܠܡܪܝܡ ܐܝܟ ܕܦܩܕ ܡܠܐܟܐ ܕܡܪܝܐ ܘܩܒܠ ܠܗ ܠܡܪܝܡ ܀ 25 ܘܠܐ ܝܕܥ ܠܗ ܥܕܡܐ ܕܝܠܕܬ ܒܪܗ ܘܩܪܐ ܫܡܗ ܝܫܘܥ ܀ 26 ܗܘ ܕܗܘܐ ܡܬܬܠܝ ܒܝܘܡܝܗܘܢ ܕܗܪܘܕܣ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܝܐ ܗܘܐ ܡܓܘܣܝܐ ܡܢ ܡܕܝܢܬܐ ܕܡܪܕܟܝ ܕܐܬܐ ܠܝܪܘܫܠܡ ܘܩܪܐ ܠܗ ܠܡܪܝܡ ܀ 27 ܗܢܘܢ ܕܡܛܠ ܕܢܬܚܙܐ ܠܗ ܡܠܐܟܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܬܚܙܐ ܠܗ ܠܡܪܝܡ ܕܐܡܪ ܠܗ ܠܡܪܝܡ ܕܢܩܘܡ ܘܢܣܒ ܠܛܠܝܐ ܘܠܐܡܗ ܘܢܐܙܠ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܀ 28 ܗܘ ܕܩܡ ܘܢܣܒ ܛܠܝܐ ܘܐܡܗ ܘܐܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܡܛܠ ܕܡܝܬܘ ܟܠܗܘܢ ܕܒܥܝܢ ܠܢܦܫܗ ܕܛܠܝܐ ܀ 29 ܘܐܙܠ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܘܐܬܐ ܠܩܪܝܬ ܡܪܝܡ ܘܡܪܬܐ ܘܫܪܝ ܒܬܪ ܕܢܦܠ ܠܬܡܢ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܐ ܀ 30 ܗܢܘܢ ܕܡܛܠ ܕܢܬܚܙܐ ܠܗ ܠܡܪܝܡ ܕܢܩܘܡ ܘܢܣܒ ܛܠܝܐ ܘܐܡܗ ܘܐܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܀ 31 ܗܘ ܕܩܡ ܘܢܣܒ ܛܠܝܐ ܘܐܡܗ ܘܐܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܡܛܠ ܕܡܝܬܘ ܟܠܗܘܢ ܕܒܥܝܢ ܠܢܦܫܗ ܕܛܠܝܐ ܀ 32 ܘܐܙܠ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܘܐܬܐ ܠܩܪܝܬ ܡܪܝܡ ܘܡܪܬܐ ܘܫܪܝ ܒܬܪ ܕܢܦܠ ܠܬܡܢ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܐ ܀ 33 ܗܢܘܢ ܕܡܛܠ ܕܢܬܚܙܐ ܠܗ ܠܡܪܝܡ ܕܢܩܘܡ ܘܢܣܒ ܛܠܝܐ ܘܐܡܗ ܘܐܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܀ 34 ܗܘ ܕܩܡ ܘܢܣܒ ܛܠܝܐ ܘܐܡܗ ܘܐܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܡܛܠ ܕܡܝܬܘ ܟܠܗܘܢ ܕܒܥܝܢ ܠܢܦܫܗ ܕܛܠܝܐ ܀ 35 ܘܐܙܠ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܘܐܬܐ ܠܩܪܝܬ ܡܪܝܡ ܘܡܪܬܐ ܘܫܪܝ ܒܬܪ ܕܢܦܠ ܠܬܡܢ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܐ ܀ 36 ܗܢܘܢ ܕܡܛܠ ܕܢܬܚܙܐ ܠܗ ܠܡܪܝܡ ܕܢܩܘܡ ܘܢܣܒ ܛܠܝܐ ܘܐܡܗ ܘܐܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܀ 37 ܗܘ ܕܩܡ ܘܢܣܒ ܛܠܝܐ ܘܐܡܗ ܘܐܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܡܛܠ ܕܡܝܬܘ ܟܠܗܘܢ ܕܒܥܝܢ ܠܢܦܫܗ ܕܛܠܝܐ ܀ 38 ܘܐܙܠ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܘܐܬܐ ܠܩܪܝܬ ܡܪܝܡ ܘܡܪܬܐ ܘܫܪܝ ܒܬܪ ܕܢܦܠ ܠܬܡܢ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܐ ܀ 39 ܗܢܘܢ ܕܡܛܠ ܕܢܬܚܙܐ ܠܗ ܠܡܪܝܡ ܕܢܩܘܡ ܘܢܣܒ ܛܠܝܐ ܘܐܡܗ ܘܐܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܀ 40 ܗܘ ܕܩܡ ܘܢܣܒ ܛܠܝܐ ܘܐܡܗ ܘܐܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܡܛܠ ܕܡܝܬܘ ܟܠܗܘܢ ܕܒܥܝܢ ܠܢܦܫܗ ܕܛܠܝܐ ܀ 41 ܘܐܙܠ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܘܐܬܐ ܠܩܪܝܬ ܡܪܝܡ ܘܡܪܬܐ ܘܫܪܝ ܒܬܪ ܕܢܦܠ ܠܬܡܢ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܐ ܀ 42 ܗܢܘܢ ܕܡܛܠ ܕܢܬܚܙܐ ܠܗ ܠܡܪܝܡ ܕܢܩܘܡ ܘܢܣܒ ܛܠܝܐ ܘܐܡܗ ܘܐܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܀ 43 ܗܘ ܕܩܡ ܘܢܣܒ ܛܠܝܐ ܘܐܡܗ ܘܐܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܡܛܠ ܕܡܝܬܘ ܟܠܗܘܢ ܕܒܥܝܢ ܠܢܦܫܗ ܕܛܠܝܐ ܀ 44 ܘܐܙܠ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܘܐܬܐ ܠܩܪܝܬ ܡܪܝܡ ܘܡܪܬܐ ܘܫܪܝ ܒܬܪ ܕܢܦܠ ܠܬܡܢ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܐ ܀ 45 ܗܢܘܢ ܕܡܛܠ ܕܢܬܚܙܐ ܠܗ ܠܡܪܝܡ ܕܢܩܘܡ ܘܢܣܒ ܛܠܝܐ ܘܐܡܗ ܘܐܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܀ 46 ܗܘ ܕܩܡ ܘܢܣܒ ܛܠܝܐ ܘܐܡܗ ܘܐܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܡܛܠ ܕܡܝܬܘ ܟܠܗܘܢ ܕܒܥܝܢ ܠܢܦܫܗ ܕܛܠܝܐ ܀ 47 ܘܐܙܠ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܘܐܬܐ ܠܩܪܝܬ ܡܪܝܡ ܘܡܪܬܐ ܘܫܪܝ ܒܬܪ ܕܢܦܠ ܠܬܡܢ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܐ ܀ 48 ܗܢܘܢ ܕܡܛܠ ܕܢܬܚܙܐ ܠܗ ܠܡܪܝܡ ܕܢܩܘܡ ܘܢܣܒ ܛܠܝܐ ܘܐܡܗ ܘܐܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܀ 49 ܗܘ ܕܩܡ ܘܢܣܒ ܛܠܝܐ ܘܐܡܗ ܘܐܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܡܛܠ ܕܡܝܬܘ ܟܠܗܘܢ ܕܒܥܝܢ ܠܢܦܫܗ ܕܛܠܝܐ ܀ 50 ܘܐܙܠ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܘܐܬܐ ܠܩܪܝܬ ܡܪܝܡ ܘܡܪܬܐ ܘܫܪܝ ܒܬܪ ܕܢܦܠ ܠܬܡܢ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܐ ܀ 51 ܗܢܘܢ ܕܡܛܠ ܕܢܬܚܙܐ ܠܗ ܠܡܪܝܡ ܕܢܩܘܡ ܘܢܣܒ ܛܠܝܐ ܘܐܡܗ ܘܐܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܀ 52 ܗܘ ܕܩܡ ܘܢܣܒ ܛܠܝܐ ܘܐܡܗ ܘܐܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܡܛܠ ܕܡܝܬܘ ܟܠܗܘܢ ܕܒܥܝܢ ܠܢܦܫܗ ܕܛܠܝܐ ܀ 53 ܘܐܙܠ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܘܐܬܐ ܠܩܪܝܬ ܡܪܝܡ ܘܡܪܬܐ ܘܫܪܝ ܒܬܪ ܕܢܦܠ ܠܬܡܢ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܐ ܀ 54 ܗܢܘܢ ܕܡܛܠ ܕܢܬܚܙܐ ܠܗ ܠܡܪܝܡ ܕܢܩܘܡ ܘܢܣܒ ܛܠܝܐ ܘܐܡܗ ܘܐܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܀ 55 ܗܘ ܕܩܡ ܘܢܣܒ ܛܠܝܐ ܘܐܡܗ ܘܐܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܡܛܠ ܕܡܝܬܘ ܟܠܗܘܢ ܕܒܥܝܢ ܠܢܦܫܗ ܕܛܠܝܐ ܀ 56 ܘܐܙܠ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܘܐܬܐ ܠܩܪܝܬ ܡܪܝܡ ܘܡܪܬܐ ܘܫܪܝ ܒܬܪ ܕܢܦܠ ܠܬܡܢ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܐ ܀ 57 ܗܢܘܢ ܕܡܛܠ ܕܢܬܚܙܐ ܠܗ ܠܡܪܝܡ ܕܢܩܘܡ ܘܢܣܒ ܛܠܝܐ ܘܐܡܗ ܘܐܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܀ 58 ܗܘ ܕܩܡ ܘܢܣܒ ܛܠܝܐ ܘܐܡܗ ܘܐܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܡܛܠ ܕܡܝܬܘ ܟܠܗܘܢ ܕܒܥܝܢ ܠܢܦܫܗ ܕܛܠܝܐ ܀ 59 ܘܐܙܠ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܘܐܬܐ ܠܩܪܝܬ ܡܪܝܡ ܘܡܪܬܐ ܘܫܪܝ ܒܬܪ ܕܢܦܠ ܠܬܡܢ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܐ ܀ 60 ܗܢܘܢ ܕܡܛܠ ܕܢܬܚܙܐ ܠܗ ܠܡܪܝܡ ܕܢܩܘܡ ܘܢܣܒ ܛܠܝܐ ܘܐܡܗ ܘܐܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܀ 61 ܗܘ ܕܩܡ ܘܢܣܒ ܛܠܝܐ ܘܐܡܗ ܘܐܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܡܛܠ ܕܡܝܬܘ ܟܠܗܘܢ ܕܒܥܝܢ ܠܢܦܫܗ ܕܛܠܝܐ ܀ 62 ܘܐܙܠ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܘܐܬܐ ܠܩܪܝܬ ܡܪܝܡ ܘܡܪܬܐ ܘܫܪܝ ܒܬܪ ܕܢܦܠ ܠܬܡܢ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܐ ܀ 63 ܗܢܘܢ ܕܡܛܠ ܕܢܬܚܙܐ ܠܗ ܠܡܪܝܡ ܕܢܩܘܡ ܘܢܣܒ ܛܠܝܐ ܘܐܡܗ ܘܐܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܀ 64 ܗܘ ܕܩܡ ܘܢܣܒ ܛܠܝܐ ܘܐܡܗ ܘܐܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܡܛܠ ܕܡܝܬܘ ܟܠܗܘܢ ܕܒܥܝܢ ܠܢܦܫܗ ܕܛܠܝܐ ܀ 65 ܘܐܙܠ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܘܐܬܐ ܠܩܪܝܬ ܡܪܝܡ ܘܡܪܬܐ ܘܫܪܝ ܒܬܪ ܕܢܦܠ ܠܬܡܢ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܐ ܀ 66 ܗܢܘܢ ܕܡܛܠ ܕܢܬܚܙܐ ܠܗ ܠܡܪܝܡ ܕܢܩܘܡ ܘܢܣܒ ܛܠܝܐ ܘܐܡܗ ܘܐܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܀ 67 ܗܘ ܕܩܡ ܘܢܣܒ ܛܠܝܐ ܘܐܡܗ ܘܐܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܡܛܠ ܕܡܝܬܘ ܟܠܗܘܢ ܕܒܥܝܢ ܠܢܦܫܗ ܕܛܠܝܐ ܀ 68 ܘܐܙܠ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܘܐܬܐ ܠܩܪܝܬ ܡܪܝܡ ܘܡܪܬܐ ܘܫܪܝ ܒܬܪ ܕܢܦܠ ܠܬܡܢ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܐ ܀ 69 ܗܢܘܢ ܕܡܛܠ ܕܢܬܚܙܐ ܠܗ ܠܡܪܝܡ ܕܢܩܘܡ ܘܢܣܒ ܛܠܝܐ ܘܐܡܗ ܘܐܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܀ 70 ܗܘ ܕܩܡ ܘܢܣܒ ܛܠܝܐ ܘܐܡܗ ܘܐܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܡܛܠ ܕܡܝܬܘ ܟܠܗܘܢ ܕܒܥܝܢ ܠܢܦܫܗ ܕܛܠܝܐ ܀ 71 ܘܐܙܠ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܘܐܬܐ ܠܩܪܝܬ ܡܪܝܡ ܘܡܪܬܐ ܘܫܪܝ ܒܬܪ ܕܢܦܠ ܠܬܡܢ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܐ ܀ 72 ܗܢܘܢ ܕܡܛܠ ܕܢܬܚܙܐ ܠܗ ܠܡܪܝܡ ܕܢܩܘܡ ܘܢܣܒ ܛܠܝܐ ܘܐܡܗ ܘܐܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܀ 73 ܗܘ ܕܩܡ ܘܢܣܒ ܛܠܝܐ ܘܐܡܗ ܘܐܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܡܛܠ ܕܡܝܬܘ ܟܠܗܘܢ ܕܒܥܝܢ ܠܢܦܫܗ ܕܛܠܝܐ ܀ 74 ܘܐܙܠ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܘܐܬܐ ܠܩܪܝܬ ܡܪܝܡ ܘܡܪܬܐ ܘܫܪܝ ܒܬܪ ܕܢܦܠ ܠܬܡܢ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܐ ܀ 75 ܗܢܘܢ ܕܡܛܠ ܕܢܬܚܙܐ ܠܗ ܠܡܪܝܡ ܕܢܩܘܡ ܘܢܣܒ ܛܠܝܐ ܘܐܡܗ ܘܐܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܀ 76 ܗܘ ܕܩܡ ܘܢܣܒ ܛܠܝܐ ܘܐܡܗ ܘܐܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܡܛܠ ܕܡܝܬܘ ܟܠܗܘܢ ܕܒܥܝܢ ܠܢܦܫܗ ܕܛܠܝܐ ܀ 77 ܘܐܙܠ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܘܐܬܐ ܠܩܪܝܬ ܡܪܝܡ ܘܡܪܬܐ ܘܫܪܝ ܒܬܪ ܕܢܦܠ ܠܬܡܢ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܐ ܀ 78 ܗܢܘܢ ܕܡܛܠ ܕܢܬܚܙܐ ܠܗ ܠܡܪܝܡ ܕܢܩܘܡ ܘܢܣܒ ܛܠܝܐ ܘܐܡܗ ܘܐܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܀ 79 ܗܘ ܕܩܡ ܘܢܣܒ ܛܠܝܐ ܘܐܡܗ ܘܐܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܡܛܠ ܕܡܝܬܘ ܟܠܗܘܢ ܕܒܥܝܢ ܠܢܦܫܗ ܕܛܠܝܐ ܀ 80 ܘܐܙܠ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܘܐܬܐ ܠܩܪܝܬ ܡܪܝܡ ܘܡܪܬܐ ܘܫܪܝ ܒܬܪ ܕܢܦܠ ܠܬܡܢ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܐ ܀ 81 ܗܢܘܢ ܕܡܛܠ ܕܢܬܚܙܐ ܠܗ ܠܡܪܝܡ ܕܢܩܘܡ ܘܢܣܒ ܛܠܝܐ ܘܐܡܗ ܘܐܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܀ 82 ܗܘ ܕܩܡ ܘܢܣܒ ܛܠܝܐ ܘܐܡܗ ܘܐܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܡܛܠ ܕܡܝܬܘ ܟܠܗܘܢ ܕܒܥܝܢ ܠܢܦܫܗ ܕܛܠܝܐ ܀ 83 ܘܐܙܠ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܘܐܬܐ ܠܩܪܝܬ ܡܪܝܡ ܘܡܪܬܐ ܘܫܪܝ ܒܬܪ ܕܢܦܠ ܠܬܡܢ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܐ ܀ 84 ܗܢܘܢ ܕܡܛܠ ܕܢܬܚܙܐ ܠܗ ܠܡܪܝܡ ܕܢܩܘܡ ܘܢܣܒ ܛܠܝܐ ܘܐܡܗ ܘܐܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܀ 85 ܗܘ ܕܩܡ ܘܢܣܒ ܛܠܝܐ ܘܐܡܗ ܘܐܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܡܛܠ ܕܡܝܬܘ ܟܠܗܘܢ ܕܒܥܝܢ ܠܢܦܫܗ ܕܛܠܝܐ ܀ 86 ܘܐܙܠ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܘܐܬܐ ܠܩܪܝܬ ܡܪܝܡ ܘܡܪܬܐ ܘܫܪܝ ܒܬܪ ܕܢܦܠ ܠܬܡܢ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܐ ܀ 87 ܗܢܘܢ ܕܡܛܠ ܕܢܬܚܙܐ ܠܗ ܠܡܪܝܡ ܕܢܩܘܡ ܘܢܣܒ ܛܠܝܐ ܘܐܡܗ ܘܐܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܀ 88 ܗܘ ܕܩܡ ܘܢܣܒ ܛܠܝܐ ܘܐܡܗ ܘܐܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܡܛܠ ܕܡܝܬܘ ܟܠܗܘܢ ܕܒܥܝܢ ܠܢܦܫܗ ܕܛܠܝܐ ܀ 89 ܘܐܙܠ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܘܐܬܐ ܠܩܪܝܬ ܡܪܝܡ ܘܡܪܬܐ ܘܫܪܝ ܒܬܪ ܕܢܦܠ ܠܬܡܢ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܐ ܀ 90 ܗܢܘܢ ܕܡܛܠ ܕܢܬܚܙܐ ܠܗ ܠܡܪܝܡ ܕܢܩܘܡ ܘܢܣܒ ܛܠܝܐ ܘܐܡܗ ܘܐܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܀ 91 ܗܘ ܕܩܡ ܘܢܣܒ ܛܠܝܐ ܘܐܡܗ ܘܐܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܡܛܠ ܕܡܝܬܘ ܟܠܗܘܢ ܕܒܥܝܢ ܠܢܦܫܗ ܕܛܠܝܐ ܀ 92 ܘܐܙܠ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܘܐܬܐ ܠܩܪܝܬ ܡܪܝܡ ܘܡܪܬܐ ܘܫܪܝ ܒܬܪ ܕܢܦܠ ܠܬܡܢ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܐ ܀ 93 ܗܢܘܢ ܕܡܛܠ ܕܢܬܚܙܐ ܠܗ ܠܡܪܝܡ ܕܢܩܘܡ ܘܢܣܒ ܛܠܝܐ ܘܐܡܗ ܘܐܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܀ 94 ܗܘ ܕܩܡ ܘܢܣܒ ܛܠܝܐ ܘܐܡܗ ܘܐܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܡܛܠ ܕܡܝܬܘ ܟܠܗܘܢ ܕܒܥܝܢ ܠܢܦܫܗ ܕܛܠܝܐ ܀ 95 ܘܐܙܠ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܘܐܬܐ ܠܩܪܝܬ ܡܪܝܡ ܘܡܪܬܐ ܘܫܪܝ ܒܬܪ ܕܢܦܠ ܠܬܡܢ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܐ ܀ 96 ܗܢܘܢ ܕܡܛܠ ܕܢܬܚܙܐ ܠܗ ܠܡܪܝܡ ܕܢܩܘܡ ܘܢܣܒ ܛܠܝܐ ܘܐܡܗ ܘܐܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܀ 97 ܗܘ ܕܩܡ ܘܢܣܒ ܛܠܝܐ ܘܐܡܗ ܘܐܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܡܛܠ ܕܡܝܬܘ ܟܠܗܘܢ ܕܒܥܝܢ ܠܢܦܫܗ ܕܛܠܝܐ ܀ 98 ܘܐܙܠ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܘܐܬܐ ܠܩܪܝܬ ܡܪܝܡ ܘܡܪܬܐ ܘܫܪܝ ܒܬܪ ܕܢܦܠ ܠܬܡܢ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܐ ܀ 99 ܗܢܘܢ ܕܡܛܠ ܕܢܬܚܙܐ ܠܗ ܠܡܪܝܡ ܕܢܩܘܡ ܘܢܣܒ ܛܠܝܐ ܘܐܡܗ ܘܐܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܀ 100 ܗܘ ܕܩܡ ܘܢܣܒ ܛܠܝܐ ܘܐܡܗ ܘܐܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܡܛܠ ܕܡܝܬܘ ܟܠܗܘܢ ܕܒܥܝܢ ܠܢܦܫܗ ܕܛܠܝܐ ܀ 101 ܘܐܙܠ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܘܐܬܐ ܠܩܪܝܬ ܡܪܝܡ ܘܡܪܬܐ ܘܫܪܝ ܒܬܪ ܕܢܦܠ ܠܬܡܢ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܐ ܀ 102 ܗܢܘܢ ܕܡܛܠ ܕܢܬܚܙܐ ܠܗ ܠܡܪܝܡ ܕܢܩܘܡ ܘܢܣܒ ܛܠܝܐ ܘܐܡܗ ܘܐܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܀ 103 ܗܘ ܕܩܡ ܘܢܣܒ ܛܠܝܐ ܘܐܡܗ ܘܐܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܡܛܠ ܕܡܝܬܘ ܟܠܗܘܢ ܕܒܥܝܢ ܠܢܦܫܗ ܕܛܠܝܐ ܀ 104 ܘܐܙܠ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܘܐܬܐ ܠܩܪܝܬ ܡܪܝܡ ܘܡܪܬܐ ܘܫܪܝ ܒܬܪ ܕܢܦܠ ܠܬܡܢ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܐ ܀ 105 ܗܢܘܢ ܕܡܛܠ ܕܢܬܚܙܐ ܠܗ ܠܡܪܝܡ ܕܢܩܘܡ ܘܢܣܒ ܛܠܝܐ ܘܐܡܗ ܘܐܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܀ 106 ܗܘ ܕܩܡ ܘܢܣܒ ܛܠܝܐ ܘܐܡܗ ܘܐܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܡܛܠ ܕܡܝܬܘ ܟܠܗܘܢ ܕܒܥܝܢ ܠܢܦܫܗ ܕܛܠܝܐ ܀ 107 ܘܐܙܠ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܘܐܬܐ ܠܩܪܝܬ ܡܪܝܡ ܘܡܪܬܐ ܘܫܪܝ ܒܬܪ ܕܢܦܠ ܠܬܡܢ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܐ ܀ 108 ܗܢܘܢ ܕܡܛܠ ܕܢܬܚܙܐ ܠܗ ܠܡܪܝܡ ܕܢܩܘܡ ܘܢܣܒ ܛܠܝܐ ܘܐܡܗ ܘܐܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܀ 109 ܗܘ ܕܩܡ ܘܢܣܒ ܛܠܝܐ ܘܐܡܗ ܘܐܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܡܛܠ ܕܡܝܬܘ ܟܠܗܘܢ ܕܒܥܝܢ ܠܢܦܫܗ ܕܛܠܝܐ ܀ 110 ܘܐܙܠ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܘܐܬܐ ܠܩܪܝܬ ܡܪܝܡ ܘܡܪܬܐ ܘܫܪܝ ܒܬܪ ܕܢܦܠ ܠܬܡܢ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܐ ܀ 111 ܗܢܘܢ ܕܡܛܠ ܕܢܬܚܙܐ ܠܗ ܠܡܪܝܡ ܕܢܩܘܡ ܘܢ

ἐν ᾧ ἐστε καὶ τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, τὸν
εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας ὑμῶν, καὶ πιστεύσαντες
ἐσφραγίσθητε τῷ πνεύματι τῆς ἐπαγγελίας τῷ
ἁγίῳ, 14 ὅ ἐστιν ἀρραβὼν τῆς κληρονομίας ἡμῶν
εἰς ἀπολύτρωσιν τῆς περιποιήσεως, εἰς ἔπαινον
τῆς δόξης αὐτοῦ. 15 Διὰ τοῦτο κἀγὼ ἀκούσας τὴν
καθ᾽ ὑμᾶς πίστιν τοῦ κυρίου Ἰησοῦ καὶ τὴν
εἰς πάντας τοὺς ἁγίους ἀγάπην, 16 οὐ παύομαι
εὐχαριστῶν ὑπὲρ ὑμῶν μνείαν ὑμῶν ποιούμενος
ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου, 17 ἵνα ὁ θεὸς τοῦ
κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ πατὴρ τῆς δόξης,
δῴη ὑμῖν πνεῦμα σοφίας καὶ ἀποκαλύψεως ἐν
ἐπιγνώσει αὐτοῦ, 18 πεφωτισμένους τοὺς
ὀφθαλμοὺς τῆς καρδίας ὑμῶν εἰς τὸ εἰδέναι τίς
ἐστιν ἡ ἐλπὶς τῆς κλήσεως αὐτοῦ, τίς ὁ πλοῦτος
τῆς δόξης τῆς κληρονομίας αὐτοῦ ἐν τοῖς ἁγίοις,
19 καὶ τί τὸ ὑπερβάλλον μέγεθος τῆς δυνάμεως
αὐτοῦ εἰς ἡμᾶς τοὺς πιστεύοντας κατὰ τὴν
ἐνέργειαν τοῦ κράτους τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, 20 ἣν
ἐνήργησεν ἐν τῷ Χριστῷ ἐγείρας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν
καὶ καθίσας ἐν δεξιᾷ αὐτοῦ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις
ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας καὶ δυνάμεως
καὶ κυριότητος καὶ παντὸς ὀνόματος ὀνομαζομένου
οὐ μόνον ἐν τῷ νῦν αἰῶνι ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι·
21 καὶ πάντα ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ
αὐτὸν ἔδωκεν κεφαλὴν ὑπὲρ πάντα τῇ ἐκκλησίᾳ,
22 ἥτις ἐστὶν τὸ σῶμα αὐτοῦ, πλήρωμα τοῦ
τὰ πάντα ἐν πᾶσιν πληρουμένου.

2 Καὶ ὑμᾶς ὄντας νεκροὺς τοῖς παραπτώμασιν
καὶ ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν, 2 ἐν αἷς ποτε περιεπατήσατε
κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦ κόσμου τούτου, κατὰ τὸν
ἄρχοντα τῆς ἐξουσίας τοῦ ἀέρος, τοῦ πνεύματος
τοῦ νῦν ἐνεργοῦντος ἐν τοῖς υἱοῖς τῆς ἀπειθείας·
3 ἐν οἷς καὶ ἡμεῖς πάντες ἀνεστράφημεν ποτὲ ἐν
ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς σαρκὸς ἡμῶν, ποιοῦντες τὰ
θελήματα τῆς σαρκὸς καὶ τῶν διανοιῶν, καὶ ἡμεθα
τέκνα φύσει ὀργῆς, ὡς καὶ οἱ λοιποί· 4 ὁ δὲ θεὸς
πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει, διὰ τὴν πολλὴν ἀγάπην
αὐτοῦ ἣν ἠγάπησεν ἡμᾶς, 5 καὶ ὄντας ἡμᾶς νεκροὺς
τοῖς παραπτώμασιν συνεζωοποίησεν τῷ Χριστῷ·
χάριτί ἐστε σεσωσμένοι, 6 καὶ συνήγειρεν καὶ
συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ,
7 ἵνα ἐνδείξηται ἐν τοῖς αἰῶσιν τοῖς ἐπερχομένοις
τὸ ὑπερβάλλον πλοῦτος τῆς χάριτος αὐτοῦ ἐν
χρηστότητι ἐφ᾽ ἡμᾶς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. 8 Τῇ γὰρ
χάριτί ἐστε σεσωσμένοι διὰ πίστεως· καὶ τοῦτο
οὐκ ἐξ ὑμῶν, θεοῦ τὸ δῶρον· 9 οὐκ ἐξ ἔργων,
ἵνα μή τις καυχήσῃται. 10 αὐτοῦ γὰρ ἐσμεν
ποίημα, κτισθέντες ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐπὶ ἔργοις
ἀγαθοῖς οἷς προητοίμασεν ὁ θεὸς ἵνα ἐν αὐτοῖς
περιπατήσωμεν. 11 Διὸ μνημονεύετε ὅτι ποτὲ
ὑμεῖς τὰ ἔθνη ἐν σαρκί, οἱ λεγόμενοι ἀκροβυστία
ὑπὸ τῆς λεγομένης περιτομῆς ἐν σαρκὶ χειροποιήτου,
12 ὅτι ἦτε τῷ καιρῷ ἐκείνῳ χωρὶς Χριστοῦ,
ἀπηλλοτριωμένοι τῆς πολιτείας τοῦ Ἰσραὴλ καὶ
ξένοι τῶν διαθηκῶν τῆς ἐπαγγελίας, ἐλπίδα μὴ
ἔχοντες καὶ ἄθεοι ἐν τῷ κόσμῳ. 13 Νυνὶ δὲ ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ ὑμεῖς οἱ ποτὲ ὄντες μακρὰν ἐγενήθητε
ἐγγὺς ἐν τῷ αἵματι τοῦ Χριστοῦ. 14 Αὐτὸς γὰρ
ἐστιν ἡ εἰρήνη ἡμῶν, ὁ ποιήσας τὰ ἀμφότερα ἕν,
καὶ τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ λύσας, τὴν ἔχθραν
ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ, 15 τὸν νόμον τῶν ἐντολῶν
ἐν δόγμασιν καταργήσας, ἵνα τοὺς δύο κτίσῃ
ἐν αὐτῷ εἰς ἕνα καινὸν ἄνθρωπον ποιῶν εἰρήνην,
16 καὶ ἀποκαταλλάξῃ τοὺς ἀμφοτέρους ἐν ἑνὶ σώματι
τῷ θεῷ διὰ τοῦ σταυροῦ, ἀποκτείνας τὴν ἔχθραν
ἐν αὐτῷ· 17 καὶ ἐλθὼν εὐηγγελίσατο εἰρήνην
ὑμῖν τοῖς μακρὰν καὶ εἰρήνην τοῖς ἐγγύς· 18 ὅτι
δι᾽ αὐτοῦ ἔχομεν τὴν προσαγωγὴν οἱ ἀμφότεροι
ἐν ἑνὶ πνεύματι πρὸς τὸν πατέρα. 19 Ἄρα οὖν
οὐκέτι ἐστὲ ξένοι καὶ παροίκοι, ἀλλὰ συμπολῖται
τῶν ἁγίων καὶ οἰκεῖοι τοῦ θεοῦ, 20 ἐπῳκοδομημένοι
ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων καὶ προφητῶν,
ὄντος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ,
21 ἐν ᾧ πᾶσα οἰκοδομὴ συναρμολογουμένη αὐξάνει
εἰς ναὸν ἅγιον ἐν κυρίῳ, 22 ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς
συνοικοδομεῖσθε εἰς κατοικητήριον τοῦ θεοῦ
πνεύματι.

3 Τούτου χάριν ἐγὼ Παῦλος ὁ δέσμιος τοῦ
Χριστοῦ Ἰησοῦ ὑπὲρ ὑμῶν τῶν ἐθνῶν, 2 εἴγε
ἠκούσατε τὴν οἰκονομίαν τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ
τῆς δοθείσης μοι εἰς ὑμᾶς, 3 ὅτι κατὰ ἀποκάλυψιν
ἐγνωρίσθη μοι τὸ μυστήριον, καθὼς προέγραψα
ἐν ὀλίγῳ, 4 πρὸς ὃ δυνάμενοι ἀναγινώσκοντες
νοῆσαι τὴν σύνεσιν μου ἐν τῷ μυστηρίῳ τοῦ
Χριστοῦ, 5 ὃ ἑτέραις γενεαῖς οὐκ ἐγνωρίσθη τοῖς
υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων, ὡς νῦν ἀπεκαλύφθη τοῖς
ἁγίοις ἀποστόλοις αὐτοῦ καὶ προφήταις ἐν
πνεύματι, 6 εἶναι τὰ ἔθνη συγκληρονόμα καὶ
σύσσωμα καὶ συμμέτοχα τῆς ἐπαγγελίας αὐτοῦ
ἐν τῷ Χριστῷ διὰ τοῦ εὐαγγελίου, 7 οὗ ἐγενήθην
διάκονος κατὰ τὴν δωρεὰν τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ
τῆς δοθείσης μοι κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς δυνάμεως
αὐτοῦ. 8 Ἐμοὶ τῷ ἐλαχιστοτέρῳ πάντων ἁγίων
ἐδόθη ἡ χάρις αὕτη, τοῖς ἔθνεσιν εὐαγγελίσασθαι
τὸ ἀνεξιχνίαστον πλοῦτος τοῦ Χριστοῦ, 9 καὶ
φωτίσαι πάντας τίς ἡ οἰκονομία τοῦ μυστηρίου
τοῦ ἀποκεκρυμμένου ἀπὸ τῶν αἰώνων ἐν τῷ θεῷ
τῷ τὰ πάντα κτίσαντι· 10 ἵνα γνωρισθῇ νῦν
ταῖς ἀρχαῖς καὶ ταῖς ἐξουσίαις ἐν τοῖς ἐπουρανίοις
διὰ τῆς ἐκκλησίας ἡ πολυποίκιλος σοφία τοῦ θεοῦ,
11 κατὰ πρόθεσιν τῶν αἰώνων ἣν ἐποίησεν ἐν τῷ
Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, 12 ἐν ᾧ ἔχομεν
τὴν παρρησίαν καὶ τὴν προσαγωγὴν ἐν πεποιθήσει
διὰ τῆς πίστεως αὐτοῦ τῆς ἐμοῦ. 13 Διὸ παρακαλῶ
μὴ ἐκκακεῖν ἐν τοῖς θλίψεσίν μου ὑπὲρ ὑμῶν,
ἥτις ἐστὶν δόξα ὑμῶν.

4 Τούτου χάριν κάμπτω τὰ γόνατά μου πρὸς
τὸν πατέρα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
15 ἐξ οὗ πᾶσα πατριὰ ἐν οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ γῆς
ὀνομάζεται, 16 ἵνα δῷ ὑμῖν κατὰ τὸ πλοῦτος τῆς
δόξης αὐτοῦ δυνάμει κραταιωθῆναι διὰ τοῦ
πνεύματος αὐτοῦ εἰς τὸν ἔσω ἄνθρωπον, 17 κατοικῆσαι
τὸν Χριστὸν διὰ τῆς πίστεως ἐν ταῖς καρδίαις
ὑμῶν, ἐν ἀγάπῃ ἐρριζωμένοι καὶ τεθεμελιωμένοι,
18 ἵνα ἐξισχύσητε καταλαβέσθαι σὺν πᾶσιν τοῖς
ἁγίοις τί τὸ πλάτος καὶ μῆκος καὶ βάθος καὶ
ὕψος, 19 γνῶναί τε τὴν ὑπερβάλλουσαν τῆς
γνώσεως ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ, ἵνα πληρωθῆτε
εἰς πᾶν πλήρωμα τοῦ θεοῦ. 20 Τῷ δὲ δυνάμενῳ
ὑπὲρ πάντα ποιῆσαι ὑπερεκπερισσοῦ ὧν αἰτούμεθα
ἢ νοοῦμεν κατὰ τὴν δύναμιν τὴν ἐνεργουμένην
ἐν ἡμῖν, 21 αὐτῷ ἡ δόξα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς πάσας τὰς γενεὰς τοῦ αἰῶνος
τῶν αἰώνων· ἀμήν.

10 ܗܘܝܢܐ ܕܡܬܩܪܝܢ ܡܬܩܪܝܢ ܠܘܬ
ܡܪܝܐ ܠܘܬ ܡܬܩܪܝܢ ܡܬܩܪܝܢ ܕܡܬܩܪܝܢ ܠܡܠܟܐ
11 ܕܫܡܝܐ ܗܘܝܢ ܕܠܐ ܢܫܬܟܚܘܢ ܫܘܡܐ
ܕܡܫܝܚܐ ܗܢܘܢ, ܡܕܡܐ ܕܡܬܩܪܝܢ ܡܬܩܪܝܢ ܕܡܫܝܚܐ
ܗܘܐ ܗܘܝ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܝܐ 12 ܠܡܢܐ ܐܝܟ ܕܐܢܐ ܐܡܪ
ܠܟܘܢ ܕܡܢ ܗܫܐ ܠܐ ܢܚܙܘܢܢܝ ܠܒܪ ܐܢܫܐ
ܕܡܬܬܝܒ ܒܝܡܝܢܐ ܕܚܝܠܐ ܕܐܠܗܐ ܘܡܐܬܝ
ܥܠ ܥܢܢܐ ܕܫܡܝܐ 13 ܗܘܝܢ ܡܬܬܝܒܝܢ ܒܝܡܝܢܐ ܕܐܠܗܐ
ܘܡܐܬܝܢ ܥܠ ܥܢܢܐ ܕܫܡܝܐ 14 ܘܐܡܪ ܠܗ ܫܡܥܘܢ (aiōn g165)
ܡܢܝܢ ܐܝܬܝܢ ܫܠܝܛܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܒܐ ܕܝܠܝ
ܕܢܚܘܢ ܠܗ ܫܠܝܛܘܬܐ ܕܥܠܡܐ ܗܢܐ ܘܠܥܬܝܕܐ

6

ܕܗܘܐ ܒܫܒܬܐ ܬܪܝܢܐ ܕܥܒܪ ܒܫܒܬܐ ܪܡܫܝܬܐ
ܕܚܛܐ ܡܠܟ ܝܫܘܥ ܠܬܠܡܝܕܘܗܝ ܘܐܟܠܘ ܠܚܡܐ
2 ܘܐܡܪܘ ܠܗܘܢ ܦܪܝܫܐ ܡܢܘ ܕܠܐ ܡܬܬܪܫܝܢ
ܠܡܥܒܕ ܠܫܒܬܐ ܗܠܝܢ ܠܡܢܐ ܥܒܕܝܢ ܠܗ ܠܡܐ
ܕܫܪܝܐ ܠܡܫܪܝ ܠܗ ܠܡܐ ܕܠܐ ܡܬܬܪܫܝܢ ܠܡܥܒܕ
3 ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ ܝܫܘܥ ܠܐ ܩܪܝܬܘܢ ܗܠܝܢ ܕܥܒܕ
ܕܕܘܝܕ ܒܗ ܕܟܕ ܒܥܐ ܗܘܐ ܠܗ ܘܠܡܢܝ ܕܥܡܗ
4 ܕܥܠ ܠܒܝܬ ܐܠܗܐ ܘܩܪܒ ܠܚܡܐ ܕܩܪܒܘܬܐ
ܕܠܐ ܫܪܝܐ ܠܡܐܟܠ ܐܠܐ ܠܟܗܢܐ ܒܠܚܘܕ ܘܐܦ
ܠܡܢܝܢ ܕܥܡܗ ܗܘܘ ܥܡܗ ܕܚܝܠܐ ܕܠܐ ܡܬܬܪܫܝܢ
5 ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ ܒܪܬܐ ܕܐܢܫܐ ܗܘ ܡܪܝܐ
ܕܫܒܬܐ ܠܒܪ ܐܢܫܐ ܗܘ ܫܒܬܐ 6 ܘܗܘܐ ܒܫܒܬܐ
ܐܚܪܬܐ ܕܥܠ ܠܒܝܬ ܟܢܝܫܬܐ ܕܝܗܘܕܝܐ ܘܠܡܪܝ
ܕܝܕܗ ܝܒܝܫܐ ܗܘܬ ܠܗ ܘܐܡܪ ܠܝܕܗ ܩܘܡ
ܘܩܘܡ ܠܡܨܥܐ ܘܩܡ ܠܡܨܥܐ ܗܢܐ ܘܩܡ ܠܡܨܥܐ
ܕܝܕܗ ܝܒܝܫܐ ܗܘܬ ܠܗ ܘܩܡ ܩܡ ܘܐܬܩܪܝ
ܠܡܨܥܐ ܗܢܐ ܘܩܡ ܠܡܨܥܐ ܗܢܐ ܘܩܡ ܠܡܨܥܐ
7 ܘܚܙܝܢ ܠܗ ܣܦܪܐ ܕܡܬܪܦܐ ܒܫܒܬܐ ܐܢ
ܢܫܬܟܚܘܢ ܠܗ ܡܢܐ ܕܢܥܒܕ ܠܗ ܕܠܡܐ ܕܫܪܝ
ܠܡܫܪܝ ܠܗ ܠܡܐ ܕܠܐ ܡܬܬܪܫܝܢ ܠܡܥܒܕ
8 ܗܘ ܡܪܝܐ ܕܫܒܬܐ ܒܪܬ ܐܢܫܐ ܗܘ ܫܒܬܐ
ܕܡܬܩܪܝ ܠܗ ܫܡܥܘܢ ܠܡܢ ܕܐܬܐ ܗܘܐ ܠܗ
ܕܝܕܗ ܝܒܝܫܐ ܗܘܬ ܠܗ ܘܩܡ ܩܡ ܘܩܬܝܪ
ܠܡܨܥܐ ܗܢܐ ܘܩܡ ܠܡܨܥܐ ܗܢܐ ܘܩܡ ܠܡܨܥܐ
9 ܐܡܪ ܠܗܘܢ ܫܐܠ ܐܢܐ ܠܟܘܢ ܕܡܢܐ ܢܬܩܢ
ܒܫܒܬܐ ܕܛܒܬܐ ܠܡܥܒܕ ܠܢܦܫܐ ܐܘ ܠܡܩܛܠ
ܠܢܦܫܐ ܠܡܚܝܘܬܐ ܐܘ ܠܡܩܛܠ ܠܢܦܫܐ ܠܡܩܛܠ
ܐܘ ܠܡܚܝܘܬܐ ܠܢܦܫܐ ܕܠܐ ܢܬܩܢ ܒܫܒܬܐ
10 ܘܚܘܪ ܠܗܘܢ ܠܟܠܗܘܢ ܘܐܡܪ ܠܗ ܠܓܒܪܐ
ܕܝܕܗ ܝܒܝܫܐ ܗܘܬ ܠܗ ܘܐܬܩܢ ܝܕܗ ܘܗܘܬ
ܝܕܗ ܫܠܡܐ ܐܝܟ ܐܚܪܬܐ ܠܥܝܢܐ ܕܐܚܘܗܝ
11 ܘܡܠܝܘ ܚܡܬܐ ܘܡܠܠܘ ܥܡ ܗܕܐ ܕܥܒܕ
ܠܗܘܢ ܝܫܘܥ ܘܐܙܠ ܠܛܘܪܐ ܕܨܠܘܬܐ ܗܘ
12 ܒܝܘܡܬܐ ܗܠܝܢ ܢܦܩ ܠܛܘܪܐ ܕܨܠܘܬܐ
ܘܗܘܐ ܒܨܠܘܬܗ ܕܐܠܗܐ ܟܠ ܠܠܝܐ 13 ܘܟܕ
ܡܛܐ ܠܗ ܩܪܐ ܠܬܠܡܝܕܘܗܝ ܘܒܚܪ ܡܢܗܘܢ
ܬܪܝܣܪܥܣܪ ܫܠܝܚܐ ܗܘ ܫܡܥܘܢ ܫܡܗ ܕܫܡܥܘܢ
ܕܦܛܪܘܣ ܗܘ ܩܪܐ ܠܗ ܟܐܦܐ ܘܐܝܢܪܐ
ܕܐܢܕܪܐܣ ܘܝܥܩܘܒ ܘܝܘܚܢܢ ܘܦܝܠܦܘܣ ܘܬܘܡܐ
ܘܡܬܬܝܐ ܘܬܘܡܐ ܕܐܠܦܐ ܘܫܡܥܘܢ ܩܢܝܢܐ
16 ܘܝܗܘܕܐ ܕܝܥܩܘܒ ܘܝܗܘܕܐ ܐܚܝܗ ܕܫܡܥܘܢ
ܕܗܘܐ ܩܪܝܐ ܠܗ ܩܢܐܝܐ ܘܝܗܘܕܐ ܐܣܟܪܝܘܛܐ
ܕܗܘܐ ܡܫܠܡ ܠܗ ܠܡܫܠܡ ܠܝܗܘܕܐ 17 ܘܢܚܬ
ܥܡܗܘܢ ܘܩܡ ܒܬܪܝܢ ܡܫܘܬܐ ܕܥܡܐ ܣܓܝܐܐ
ܕܬܠܡܝܕܐ ܘܣܓܝܐܐ ܕܣܓܝܐܐ ܕܥܡܐ ܣܓܝܐܐ
ܕܝܪܘܫܠܡ ܘܕܛܘܪܐ ܕܨܝܕܘܢ ܕܡܬܝܢ ܠܡܫܡܥ
ܠܗ ܘܠܡܐܟܠ ܡܪܝܘܬܐ ܕܡܪܝܘ ܡܢ ܪܘܚܐ
ܕܛܢܝܐ ܘܐܬܪܦܘ ܗܢܘܢ 18 ܘܟܠ ܟܢܫܐ ܕܒܥܐ
ܠܡܫܡܫ ܠܗ ܡܢ ܟܠ ܐܢܫܐ ܕܢܦܩ ܡܢܗ ܚܝܠܐ
ܘܐܦܝܢ ܟܠ ܕܡܫܬܡܫ ܠܗ ܡܢ ܟܠ ܐܢܫܐ ܕܢܦܩ
ܡܢܗ ܚܝܠܐ

9 1 And the fifth angel sounded, and I saw a star fall
from heaven unto the earth: and to him was given the key
of the bottomless pit. (Abyssos g12) 2 And he opened the
bottomless pit; and there arose a smoke out of the pit,
as the smoke of a great furnace; and the sun and the air
were darkened by reason of the smoke of the pit. (Abyssos g12)
3 And there came out of the smoke locusts upon the earth:
and unto them was given power, as the scorpions of the
earth have power. 4 And it was commanded them that they
should not hurt the grass of the earth, neither any green
thing, neither any tree; but only those men which have
not the seal of God in their foreheads. 5 And to them
it was not given that they should kill them, but that
they should be tormented five months: and their torment
was as the torment of a scorpion, when he striketh a
man. 6 And in those days shall men seek death, and
shall not find it; and desire to die, and death shall
flee from them. 7 And the shapes of the locusts were
like unto horses prepared unto battle; and on their
heads were as it were crowns like gold, and their faces
were as the faces of men. 8 And they had hair as the
hair of women, and their teeth were as those of lions.
9 And they had breastplates, as it were breastplates of
iron; and the sound of their wings was as the sound
of chariots of many horses running to battle. 10 And
they had tails like unto scorpions, and there were
stings in their tails: and their power was to hurt
men five months. 11 And they had a king over them,
which is the angel of the bottomless pit, whose name
in the Hebrew tongue is Abaddon, but in the Greek
tongue hath his name Apollyon. (Abyssos g12)

11 1 And I saw another mighty angel come down
from heaven, clothed with a cloud: and a rainbow was
upon his head, and his face was as it were the sun,
and his feet as pillars of fire: 2 And he had in his
hand a little book open: and he set his right foot
upon the sea, and his left foot on the earth, 3 And
cried with a loud voice, as when a lion roareth:
and when he had cried, seven thunders uttered their
voices. 4 And when the seven thunders had uttered
their voices, I was about to write: and I heard a
voice from heaven saying unto me, Seal up those
things which the seven thunders uttered, and write
them not. 5 And the angel which I saw stand upon
the sea and upon the earth lifted up his hand
to heaven, 6 And sware by him that liveth for
ever and ever, who created heaven, and the things
that therein are, and the earth, and the things
that therein are, and the sea, and the things
which are therein, that there should be time no
longer: 7 But in the days of the voice of the
seventh angel, when he shall begin to sound,
the mystery of God should be finished, as he
hath declared to his servants the prophets.
8 And the voice which I heard from heaven
spake unto me again, and said, Go and take
the little book which is open in the hand
of the angel which standeth upon the sea
and upon the earth. 9 And I went unto the
angel, and said unto him, Give me the
little book. And he said unto me, Take it,
and eat it up; and it shall make thy
belly bitter, but it shall be in thy
mouth sweet as honey. 10 And I took the
little book out of the angel's hand,
and ate it up; and it was in my
mouth sweet as honey: and as soon
as I had eaten it, my belly
was bitter. 11 And he said unto
me, Thou must prophesy again
before many peoples, and
nations, and tongues, and
kings.

10 وقد كان يوسف يسكن في بيت فرعون، لأنه كان
رئيس الطباخين. وكان يوسف غريبًا في أرض مصر.
11 وفي تلك الأيام حلم فرعون حلمين، فاضطرب
روحه، فأرسل ودعا كل سحرة مصر وكل حكمائها.
وقص فرعون عليهم حلمه، فلم يكن أحد يستطيع أن
يفسر حلمه لفرعون. 12 وكان معنا هناك فتى عبراني
عبد لرئيس الطباخين، فقصصنا عليه حلمينا، فأخبرنا
بتفسير حلمينا، كل واحد بحسب حلمه. 13 وكما
أخبرنا هكذا حدث: رُدَّ رئيس الطباخين إلى عمله،
وصُلِبَ ذلك الخبّاز. 14 فأرسل فرعون فدعا يوسف،
فأسرعوا به من السجن، فحلق شعره وغيّر ثيابه
ودخل على فرعون. 15 فقال فرعون ليوسف: «رأيت
حلمًا، ولا يوجد من يفسره. وقد سمعت عنك أنك
تستطيع أن تفسر الأحلام متى سمعتها». 16 فأجاب
يوسف فرعون: «ليس في قدرتي أنا، بل الله هو
الذي يعطي فرعون جوابًا مطمئنًا». 17 فقال فرعون
ليوسف: «في حلمي كنت واقفًا على ضفة النهر،
18 وإذا بسبع بقرات سمينات وجميلات الخلق
تخرج من النهر وترعى في الحشيش. 19 وإذا
بسبع بقرات أخرى هزيلات وقبيحات الخلق
تخرج من النهر بعدها، لم أر مثلها في قبح
منظرها من قبل. 20 فأكلت البقرات الهزيلات
القبيحات الخلق البقرات السبع الأولى السمينات
الممتلئات. 21 ولكن بعد أن أكلتها لم يظهر
أنها أكلتها، بل بقيت كما كانت في البداية.
وأفقت من نومي. 22 ورأيت في حلمي سبع سنابل
تنبت في ساق واحدة، ممتلئة وجيدة. 23 وإذا
بسبع سنابل أخرى يابسة وقبيحة تنبت بعدها،
24 فالتهمت السنابل القبيحة اليابسة السبع
السنابل الممتلئة الجيدة. وقد أخبرت بهذا
السحرة، ولكن لا أحد منهم يستطيع أن يفسر
حلمي لي». 25 فقال يوسف لفرعون: «حلم فرعون
واحد. الله أخبر فرعون بما هو على وشك أن
يفعله. 26 السبع البقرات السمينات هي سبع
سنين، والسبع السنابل الممتلئة الجيدة هي
سبع سنين، حلم واحد هو. 27 والسبع البقرات
الهزيلات القبيحات التي خرجت بعدها هي
سبع سنين، والسبع السنابل الفارغة اليابسة
الشرقية هي سبع سنين جفاف. 28 هذا ما قلته
لفرعون: الله أخبر فرعون بما هو على وشك أن
يفعله. 29 ها هي سبع سنين رخاء عظيم تأتي
على كل أرض مصر. 30 وبعدها تأتي سبع سنين
جفاف، فينسى الناس كل رخاء مصر، وتأكل
المجاعة الأرض. 31 ولن يُذكر الرخاء في الأرض
بسبب المجاعة التي تأتي بعده، لأنها ستكون
شديدة جدًا. 32 وأما تكرار الحلم لفرعون
مرتين، فلأن الأمر مقضي به من الله، والله
مسرع في تنفيذه. 33 والآن، فليختر فرعون
رجلًا فهيمًا وحكيمًا، ويجعله على أرض مصر.
34 وليفعل فرعون هذا: يعين مراقبين على
أرض مصر، ويأخذ خُمس محصول مصر في سبع
سنين الرخاء. 35 فيجمعون كل الطعام في
السنين الجيدة القادمة، ويخزنون القمح تحت
يد فرعون، ويحفظون الطعام في المدن. 36 فيكون
الطعام مخزونًا لسبع سنين الجفاف التي ستأتي
على أرض مصر، لكي لا تهلك أرض مصر بسبب
الجفاف». 37 فأعجب الأمر فرعون وكل رجاله.
38 فقال فرعون لرجاله: «هل نجد مثل هذا
الرجل، رجلًا فيه روح الله؟» 39 فقال فرعون
ليوسف: «بما أن الله أخبرك بكل هذا، فلا
يوجد أحد فهيم وحكيم مثلك. 40 أنت تكون على
بيتي، وكل شعبي يطيعك. فقط أنا أكون أعلى
منك بالكرسي». 41 وقال فرعون ليوسف: «ها
أنا أجعلك على كل أرض مصر». 42 وخلع فرعون
خاتمه من يده ووضعه في يد يوسف، وألبسه
ثيابًا من كتان ناعم، وعلّق قلادة ذهبية في
عنقه. 43 وأركبه في المركبة الثانية التي
كانت له، وكان الناس ينادون أمامه: «اركعوا!».
وجعله فرعون على كل أرض مصر. 44 وقال
فرعون ليوسف: «أنا فرعون، ولكن بدون إذنك
لا يحرك أحد يده ولا قدمه في كل أرض مصر».
45 وسمّى فرعون يوسف اسمًا مصريًا هو
صافنات فعنخ، وزوّجه آسنات بنت فوطي فارع
كاهن مدينة أون. وخرج يوسف ليتفقد أرض
مصر. 46 وكان يوسف ابن ثلاثين سنة حين
وقف أمام فرعون ملك مصر. وخرج يوسف من
حضرة فرعون وطاف في كل أرض مصر.
47 وفي السنين السبع الجيدة أخصبت الأرض
إخصابًا كثيرًا. 48 وجمع يوسف كل الطعام
في السنين السبع التي كانت في أرض مصر،
وخزّن الطعام في المدن. وكان في كل مدينة
طعام من الحقول المحيطة بها. 49 وجمع يوسف
قمحًا كثيرًا كالرمل في البحر، حتى توقف
عن العد لأنه كان لا يُحصى. 50 وقبل أن
تأتي سنين الجفاف وُلد ليوسف ابنان من
آسنات بنت فوطي فارع كاهن مدينة أون.
51 وسمّى يوسف ابنه البكر منسّى، وقال:
«لأن الله جعلني أنسى كل تعبي وبيت أبي».
52 وسمّى الثاني أفرايم، وقال: «لأن الله
جعلني أثمر في أرض شقائي».
53 وانتهت السنين السبع الجيدة التي كانت
في أرض مصر. 54 وبدأت السنين السبع
الصعبة التي قال يوسف إنها ستأتي. وحدث
الجفاف في كل الأرض، وفي كل أرض مصر
كان هناك طعام. 55 وجاع كل أرض مصر،
وصرخ الناس إلى فرعون طلبًا للطعام. فقال
فرعون لكل المصريين: «اذهبوا إلى يوسف،
وافعلوا كل ما يقوله لكم». 56 وكان الجفاف
على كل الأرض، وفتح يوسف كل المخازن
وباع الطعام للمصريين. وكان الجفاف
شديدًا في أرض مصر. 57 وجاء الناس من كل
الأرض إلى مصر ليشتروا طعامًا من يوسف،
لأن الجفاف كان شديدًا في كل الأرض.

12

وعندما رأى يعقوب أن في مصر قمحًا،
قال لأولاده: «لماذا تنظرون بعضكم بعضكم؟
2 وقد سمعت أن في مصر قمحًا. فانزلوا
واشتروا لنا منها لكي نعيش ولا نموت».
3 فنزل إخوة يوسف العشرة ليشتروا قمحًا
من مصر. 4 ولكن يعقوب لم يرسل بنيامين
أخا يوسف مع إخوته، لأنه قال: «لئلا
يصيبه مكروه». 5 وجاء بنو إسرائيل
ليشتروا مع الآخرين، لأن الجفاف كان
شديدًا في أرض كنعان. 6 وكان يوسف
هو الحاكم على أرض مصر، وهو الذي
يبيع القمح للشعب كله. فجاء إخوة
يوسف وسجدوا له بوجوههم إلى الأرض.
7 ولما رآهم يوسف عرفهم، وتظاهر
بأنه غريب عنهم، وكلمهم بكلام قاسٍ.
وسألهم: «من أين جئتم؟» فقالوا: «من
أرض كنعان لنشتري طعامًا». 8 وأما
يوسف، فعرفهم، ولكنهم لم يعرفوه.
9 وتذكر يوسف الأحلام التي حلمها
عنهم، وقال لهم: «أنتم جواسيس، جئتم
لتنظروا عورات أرض مصر». 10 فأجابوه
قائلين: «لا، يا سيدنا، نحن عبيدك جئنا
لنشتري طعامًا. 11 نحن جميعنا أبناء
رجل واحد، نحن أمناء، ولسنا جواسيس».
12 فقال لهم: «لا، بل جئتم لتنظروا
عورات أرض مصر». 13 فقالوا: «نحن
اثنا عشر أخًا، أبناء رجل واحد في أرض
كنعان، والأصغر الآن مع أبينا، وواحد
هلك». 14 فقال يوسف لهم: «ما قلتُه
لكم هو الحق: أنتم جواسيس. 15 وبهذا
سأختبركم: بحياة فرعون لن تخرجوا من
هنا إلا إذا جاء أخوكم الأصغر إلى هنا.
16 أرسلوا واحدًا منكم ليأتي بأخيكم،
وأنتم تبقون في السجن. وبهذا سأختبر
كلامكم، هل هو حق أم لا. وبحياة فرعون
إنكم جواسيس». 17 وأمر يوسف أن يُسجنوا
جميعًا في السجن ثلاثة أيام. 18 وفي اليوم
الثالث قال لهم: «افعلوا هذا لكي تعيشوا،
لأني أخاف الله. 19 إن كنتم أمناء، فليبقَ
أحد إخوتكم في السجن، وليذهب الباقون
بالقمح لسد جوع بيوتكم. 20 ولكن عليكم
أن تأتوا بأخيكم الأصغر إلى هنا، لكي
يُثبت كلامكم، ولا تموتوا». وفعلوا ذلك.
21 وقال بعضهم لبعض: «نحن مذنبون
بسبب أخينا، لأننا رأينا ضيقه عندما
توسلنا إلينا، ولم نسمع له. لذلك جاءتنا
هذه المصيبة». 22 فأجابهم رأوبين: «ألم
أقل لكم لا تؤذوا الولد؟ ولكنكم لم تسمعوا
لي. والآن نُسأل عن دمه». 23 وكانوا
يظنون أن يوسف لا يفهم كلامهم، لأنه
كان يكلمهم بواسطة مترجم. 24 فتأثر
يوسف وابتعد عنهم وبكى. ثم رجع إليهم
وكلمهم، وأخذ شمعون من بينهم وقيّده
أمام أعينهم. 25 وأمر يوسف أن تُملأ
أكياسهم بالقمح، وأن يُرد فضة كل واحد
إلى كيسه، وأن يُعطى زاد للطريق. وفعلوا
ذلك. 26 وحمّل إخوة يوسف حميرهم بالقمح
وانطلقوا. 27 وفي المنزل الذي نزلوا فيه
فتح أحدهم كيسه ليعطي علفًا لحماره،
فرأى فضته في فم كيسه. 28 فقال لإخوته:
«ردّ فضتي قد رُدّت، وها هي في كيسي».
فارتعدت قلوبهم، وقال بعضهم لبعض:
«ماذا فعل الله بنا؟» 29 وعندما رجعوا
إلى أبيهم يعقوب في أرض كنعان، أخبروه
بكل ما حدث لهم، وقالوا: 30 «كلّم
الرجل الذي هو حاكم أرض مصر كلامًا
قاسيًا، وظن أننا جواسيس على أرض مصر.
31 فقلنا له: نحن أمناء، ولسنا جواسيس.
32 نحن اثنا عشر أخًا، أبناء أبينا الواحد،
وواحد هلك، والأصغر الآن مع أبينا في
أرض كنعان. 33 فقال لنا الرجل الذي هو
حاكم أرض مصر: بهذا سأعرف أنكم أمناء:
اتركوا أخاكم واحدًا عندي، وخذوا قمحًا
لسد جوع بيوتكم، واذهبوا. 34 وأتوا
بأخيكم الأصغر إلى هنا، لكي أعرف أنكم
لستم جواسيس، وأنكم أمناء. وأعطيكم
أخاكم، وتتاجرون في أرض مصر». 35 وعندما
أفرغوا أكياسهم، وجد كل واحد كيس فضته
في كيسه. وعندما رأوا هم وأبوهم أكياس
الفضة خافوا. 36 وقال يعقوب لهم: «أنتم
تجعلونني أفقد أولادي! يوسف مفقود،
وشمعون مفقود، وبنيامين تريدون أخذه
منكم. كل هذا عليّ». 37 وقال رأوبين
ليعقوب: «اقتل ابنيّ إن لم أرجع به إليك.
سلّمه بيدي، وأنا أرده إليك». 38 فقال
يعقوب: «لن ينزل ابني معكم، لأن أخاه
مات، وهو الباقي الوحيد. إن أصابه مكروه
في الطريق التي تذهبون فيها، فستنزلون
شيبتي بحزن إلى القبر».

13

وكان الجفاف شديدًا في أرض مصر.
2 وعندما أكلوا كل الطعام الذي جاءوا به
من مصر، قال يعقوب لأولاده: «ارجعوا
واشتروا لنا طعامًا قليلًا». 3 فقال له
يهوذا: «إن الرجل حذّرنا تحذيرًا شديدًا
وقال: لن تنظروا وجهي إن لم يكن أخوكم
معكم. 4 فإن أرسلت أخانا معنا، نذهب
ونشتري لك طعامًا. 5 وإن لم ترسله، لا
نذهب، لأن الرجل قال لنا: لن تنظروا
وجهي إن لم يكن أخوكم معكم». 6 فقال
إسرائيل: «لماذا أسأتم إليّ وأخبرتم
الرجل أن لي أخًا؟» 7 فقالوا: «سأل
الرجل عن أهلنا وعن أبينا، وقال: هل
أبوكم حيّ؟ هل لكم أخ؟ فأخبرناه بما
سأل. وكيف كنا نعلم أنه سيقول: أحضروا
أخاكم إلى هنا؟» 8 وقال يهوذا لإسرائيل
أبيه: «أرسل الولد معي، لكي نذهب
ونعيش ولا نموت، نحن وأنت وأولادنا
الصغار. 9 أنا أضمنه، ومني تطلبه.
إن لم أرجعه إليك وأضعه أمامك، فأكون
مذنبًا أمامك كل الأيام. 10 لولا تأخرنا
لكنا رجعنا مرتين». 11 وقال لهم أبوهم
إسرائيل: «إن كان الأمر هكذا، فافعلوا
ما يلي: خذوا من أفضل ما في الأرض
هدايا في أكياسكم، وأعطوا الرجل
هدايا: بلسانًا قليلًا، وعسلًا، وبخورًا،
ولادنًا، وفستقًا، ولوزًا. 12 وخذوا
معكم ضعف المال، وأعيدوا المال الذي
وُجد في أكياسكم، لعله خطأ. 13 وخذوا
أخاكم، وقوموا وارجعوا إلى الرجل.
14 وليعطكم الله الرحمة أمام الرجل،
ليرسل أخاكم الآخر وبنيامين معكم.
وأما أنا، فإن حُرمت من أولادي، فلأكن
محرومًا». 15 وأخذ الرجال الهدية،
وأخذوا ضعف المال معهم، وبنيامين
معهم، وقاموا ونزلوا إلى مصر، ووقفوا
أمام يوسف. 16 ولما رأى يوسف بنيامين
معهم، قال لرئيس بيته: «أدخل الرجال
إلى البيت، واذبح ذبيحة وأعدّ طعامًا،
لأن هؤلاء يأكلون معي الظهر». 17 ففعل
الرجل ما أمره يوسف، وأدخل الرجال إلى
بيت يوسف. 18 وخاف الرجال لأنهم أُدخلوا
إلى بيت يوسف، وقالوا: «بسبب المال
الذي رُدّ في أكياسنا أول مرة أُدخلنا
إلى هنا، لكي يهاجمنا ويأخذنا عبيدًا
ويأخذ حميرنا». 19 فاقتربوا من رئيس
بيت يوسف، وكلموه عند باب البيت،
20 وقالوا: «يا سيدنا، لقد جئنا أول مرة
لنشتري طعامًا. 21 وعندما وصلنا إلى
المنزل للمبيت، فتحنا أكياسنا، فوجدنا
كل واحد فضته في فم كيسه، فضته كاملة
بوزنها. فرددناها بيدنا. 22 وجئنا الآن
بفضة أخرى لنشتري طعامًا. لا نعلم من
وضع فضتنا في أكياسنا». 23 فقال لهم:
«سلام لكم، لا تخافوا. إلهكم وإله أبيكم
أعطاكم كنزًا في أكياسكم. أما فضتكم
فقد وصلتني». وأخرج لهم شمعون. 24 وأدخل
الرجل الرجال إلى بيت يوسف، وأعطاهم
ماء ليغسلوا أرجلهم، وأعطى علفًا لحميرهم.
25 وأعدّوا الهدية لكي يقدموها ليوسف
عندما يأتي ظهرًا، لأنهم سمعوا أنهم
يأكلون هناك. 26 ولما جاء يوسف إلى
البيت، قدموا له الهدية التي معهم
وانحنوا له إلى الأرض. 27 وسأل عن
سلامتهم، وقال: «هل أبوكم الشيخ الذي
تكلمتم عنه بخير؟ هل هو حيّ؟» 28 فقالوا:
«عبدك أبونا بخير، وهو حيّ». وانحنوا
وسجدوا له. 29 ورفع عينيه ورأى أخاه
بنيامين، ابن أمه، وقال: «هذا أخوكم
الأصغر الذي قلتم عنه لي؟» وقال: «الله
يرحمك يا ابني». 30 وتأثر يوسف جدًا
لأنه رأى أخاه، وبكى في مكان آخر.
31 وغسل وجهه وخرج، وتمالك نفسه
وقال: «قدموا الطعام». 32 وقدموا له
وحده، ولإخوته وحدهم، وللمصريين
الذين يأكلون معه وحدهم، لأن المصريين
يكرهون أن يأكلوا مع العبرانيين
طعامًا، لأنه رجس عند المصريين.
33 وجلس إخوة يوسف أمامه بحسب
أعمارهم، من الأكبر إلى الأصغر، وتعجبوا
من ذلك. 34 وأرسل يوسف إليهم أطباقًا
من أمامه، وكانت حصة بنيامين خمسة
أضعاف حصة الآخرين. وشربوا وفرحوا
معه.

14 1 ואחר ימים אמר אל אברם הנה אמרתי
אליך לך ארצה מולדתך ומבית אביך
אל הארץ אשר אראך׃ 2 ואעשך לגוי גדול
ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה׃
3 ואברכה מברכיך ומקללך אאר ונברכו
בך כל משפחת האדמה׃ 4 וילך אברם
כאשר דבר אליו יהוה וילך אתו לוט
ואברם בן חמשים ושבע שנה בצאתו
מחרן׃ 5 ויקח אברם את שרי אשתו
ואת לוט בן אחיו ואת כל רכושם אשר
רכשו ואת הנפש אשר עשו בחרן ויצאו
ללכת ארצה כנען ותבאנה ארצה כנען׃
6 ויעבר אברם בארץ עד מקום שכם
עד אלון מורה והכנעני אז בארץ׃
7 וירא יהוה אל אברם ויאמר לזרעך
אתן את הארץ הזאת ויבן שם מזבח
ליהוה הנראה אליו׃ 8 ויעתק משם
ההרה מקדם לבית אל ויט אהלה בית
אל מים ועי קדמה ויבן שם מזבח
ליהוה ויקרא בשם יהוה׃ 9 ויסע אברם
הלוך ונסוע הנגבה׃

15 1 אחר הדברים האלה היה דבר יהוה
אל אברם במחזה לאמר אל תירא אברם
אנכי מגן לך שכרך הרבה מאד׃
2 ויאמר אברם אדני יהוה מה תתן לי
ואנכי הולך ערירי ובן משק ביתי
הוא דמשק אליעזר׃ 3 ויאמר אברם
הן לי לא נתת זרע והנה בן ביתי
יורש אתי׃ 4 והנה דבר יהוה אליו
לאמר לא יירשך זה כי אם אשר יצא
ממעיך הוא יירשך׃ 5 ויוצא אתו
החוצה ויאמר הבט נא השמים וספר
הכוכבים אם תוכל לספר אתם ויאמר
לו כה יהיה זרעך׃ 6 והאמן ביהוה
והחשבה לו צדקה׃ 7 ויאמר אליו
אני יהוה אשר הוצאתיך מאור כשדים
לתת לך את הארץ הזאת לרשתה׃
8 ויאמר אדני יהוה במה אדע כי אירשנה
׃ 9 ויאמר אליו קחה לי עגלה משלשת
ועז משלשת ואיל משלש ותור וגוזל
יונה׃ 10 ויקח לו את כל אלה ויבתר
אתם בתוך ויתן איש בדו לקראת רעהו
ואת הצפר לא בתר׃ 11 וירד העיט
על הפגרים ויגרש אברם אתם׃
12 והיה השמש לבוא ותרדמה נפלה
על אברם והנה אימה חשכה גדלה
נפלת עליו׃ 13 ויאמר לאברם ידע תדע
כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם
ועבדום וענו אתם ארבע מאות שנה׃
14 וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי
ואחרי כן יצאו ברכש גדול׃
15 ואתה תבוא אל אבתיך בשלום
תקבר בשיבה טובה׃ 16 ודור רביעי
ישובו הנה כי לא שלם עון האמרי
עד הנה׃ 17 והיה השמש באה והערפל
היה והנה תנור עשן ולפיד אש
אשר עבר בין הגזרים האלה׃
18 ביום ההוא כרת יהוה את אברם
ברית לאמר לזרעך נתתי את הארץ
הזאת מנהר מצרים עד הנהר הגדול
נהר פרת׃ 19 את הקני והקני והקדמני
׃ 20 והחתי והפרזי והרפאים
׃ 21 והאמרי והכנעני והגרגשי
והיבוסי׃

הבא אלי ואמר אלי לך הראה לך את
משפט הזונה הגדולה היושבת על מים
רבים 2 אשר זנו מלכי הארץ עמה ויין
זנותה הושקו יושבי הארץ 3 ויאמר אלי
אל־מדבר אל־רוח ואראה אשה יושבת על
חיה שני־לבן מלאת שמות גדפות בעל
שבעה ראשים ועשרת קרנות 4 והאשה
לבושה ארגמן ותולעת שני ומזהבת
בזהב ואבן יקר ומרגלות בידה כוס
זהב מלא תועבות וטמאת זנותה 5 ועל
מצחה שם כתוב סוד בבל הגדולה אם
הזנות ותועבות הארץ 6 וראיתי את
האשה שכרה מדם קדושים ומדם עדי
ישוע ואתמה אתמה כראותי אותה
7 ויאמר אלי המלאך למה תתמה אני
אגיד לך סוד האשה וסוד החיה נשאת
אותה אשר לה שבעת הראשים ועשרת
הקרנות 8 החיה אשר ראית היתה
ואיננה עתידה לעלות מן הבור ואל
אבדון תלך וישתוממו יושבי הארץ
אשר לא כתובים שמותם בספר החיים
מיסוד העולם בראותם את החיה אשר
היתה ואיננה ועתידה לבוא 9 פה
הנבון בעל חכמה שבעת הראשים הם
שבעה הרים אשר האשה יושבת עליהם
10 גם מלכים שבעה הם חמשה נפלו
ואחד יש עתה ואחר לא בא עדיו
ובבאו יעמוד מעט זמן 11 והחיה
אשר היתה ואיננה היא גם־הוא שמיני
ומן־השבעה היא ואל־אבדון תלך
12 עשרת הקרנות אשר ראית הם
עשרה מלכים אשר עדיו לא קבלו
מלכות אך כמלכים יקבלו רשות
לשעה אחת אחר המלך 13 אלה
אחד עצה יש להם ונתנו את כחם
וממשלתם אל החיה 14 אלה
ילחמו את השה והשה ינצחם כי
אדון אדנים הוא ומלך המלכים
ואתו הקרואים והבחירים והנאמנים
15 ויאמר אלי המים אשר ראית
אשר יושבת הזונה הם עמים ולאמים
ולשונות 16 והחיה אשר ראית
והשה אלה ישנאו את הזונה
והשממה ועירמה ואת בשרה יאכלו
ואותה באש ישרפו 17 כי אלהים
נתן בלבם לעשות את עצתו
ולעשות עצה אחת ולתת מלכותם
לחיה עד אשר יתמו דברי אלהים
18 והאשה אשר ראית היא העיר
הגדולה המושלת במלכי הארץ

17 ואחרי כן בא אחד
מן שבעת המלאכים אשר
בידם שבע הכוסות ויאמר אלי לך
אל־המדבר ואראך את־משפט הזונה
הגדולה הישבת על־מים רבים
2 אשר־זנו מלכי הארץ עמה ומיין
זנותה שכרו יושבי הארץ 3 ויבא
אתי אל־המדבר ברוח ואראה אשה
יושבת על־חיה שני־לבן מלאת
שמות גדופים בעל שבעה ראשים
ועשרת קרנות 4 והאשה לבושה
ארגמן ותולעת שני ומזהבת בזהב
ואבן יקר ומרגלית בידה כוס
זהב מלא תועבות וטמאת זנותה
5 ועל־מצחה שם כתוב סוד בבל
הגדולה אם הזנות ותועבות הארץ
6 וראיתי את־האשה שכרה מדם
הקדושים ומדם עדי ישוע ואתמה
אתמה כראותי אותה 7 ויאמר
אלי המלאך למה תתמה אגיד לך
את־סוד האשה ואת־סוד החיה
נשאת אותה אשר לה שבעת
הראשים ועשרת הקרנות 8 החיה
אשר ראית היתה ואיננה עתידה
לעלות מן־הבור ואל־אבדון תלך
ותשתוממו יושבי הארץ אשר לא
כתובים שמותם בספר החיים
מיסוד העולם בראותם את־החיה
אשר היתה ואיננה ועתידה לבוא
9 פה הנבון בעל החכמה שבעת
הראשים הם שבעה הרים אשר
האשה יושבת עליהם 10 גם־מלכים
שבעה הם חמשה נפלו ואחד יש
עתה ואחר לא־בא עדיו ובבאו
יעמוד מעט־זמן 11 והחיה אשר
היתה ואיננה היא גם־הוא שמיני
ומן־השבעה היא ואל־אבדון תלך
12 עשרת הקרנות אשר ראית הם
עשרה מלכים אשר עדיו לא קבלו
מלכות אך כמלכים יקבלו רשות
לשעה אחת אחר המלך 13 אלה
אחד עצה יש להם ונתנו את־כחם
וממשלתם אל־החיה 14 אלה
ילחמו את־השה והשה ינצחם כי
אדון אדנים הוא ומלך המלכים
ואתו הקרואים והבחירים והנאמנים
15 ויאמר אלי המים אשר ראית
אשר יושבת הזונה הם עמים ולאמים
ולשונות 16 והחיה אשר ראית
והשה אלה ישנאו את הזונה
והשממה ועירמה ואת־בשרה יאכלו
ואותה באש ישרפו 17 כי אלהים
נתן בלבם לעשות את־עצתו
ולעשות עצה אחת ולתת מלכותם
לחיה עד אשר יתמו דברי אלהים
18 והאשה אשר ראית היא העיר
הגדולה המושלת במלכי הארץ

18 אחרי הדברים האלה
ראיתי מלאך אחר יורד מן־השמים
בעל־רשות גדולה והארץ נהרה
מכבודו 2 ויקרא בחזק־קול לאמר
נפלה בבל הגדולה נפלה ותהי
מושב שדים ומחבא כל־רוח טמאה
ומחבא כל־עוף טמא ומתועב
3 כי מיין חמת זנותה שתו כל־הגוים
ומלכי הארץ עמה זנו ואנשי־הארץ
מעושר תענוגיה עשרו 4 ואשמע
קול אחר מן־השמים לאמר צאו
מתוכה עמי לבלתי חבר בחטאתיה
ומן־נגעיה לבלתי קחת 5 כי
חטאתיה הגיעו עד־לשמים וזכר
אלהים את־עולתיה 6 גמלו לה
כאשר גמלה לכם וכפלו לה
כפלים כמעשיה בכוס אשר־מסכה
מסכו־לה כפלים 7 כאשר
הפארה את־עצמה ותתענג כן־תנו
לה עינוי ויגון כי אמרה בלבבה
אשב מלכה ואלמנה לא אראה
אבל 8 על־כן ביום אחד תבאנה
מכותיה מות ואבל ורעב ובאש
תשרף כי חזק אדני אלהים
השופטה אותה 9 ובכו והתאבלו
עליה מלכי הארץ אשר זנו ועמה
חיו בתענוגים כראותם את־עשן
שרפתה 10 מרחוק יעמדו מיראת
עינויה לאמר אוי אוי העיר הגדולה
בבל העיר החזקה כי בשעה אחת
באה משפטך 11 ובכו והתאבלו
עליה סוחרי הארץ כי־את־מסחרתם
לא־יקנה עוד איש 12 מסחר
זהב וכסף ואבן יקר ומרגלית
ובוץ וארגמן ומשי ותולעת שני
וכל־עצי בשם וכל־כלי שן וכל־כלי
עץ יקר וברזל ושיש 13 ומלח
ובשמים וקטרת ויין ושמן וסלת
וחטים ובהמות וצאן וסוסים
ורכב ונפשות אדם 14 ואת־
מעשיך אשר אותה נתן לבבך
אבדו מעליך ולא־תמצא עוד
15 סוחרי אלה אשר עשרו מעמה
יעמדו מרחוק מיראת עינויה
בבכי ובאבל 16 ואמרו אוי אוי
העיר הגדולה אשר היתה לבושה
ארגמן ותולעת שני ומזהבת בזהב
ואבן יקר ומרגלית 17 כי בשעה
אחת נשמה כל־הון גדול ובל־רב
ידים וכל־מלחי אניות וכל־עובדי
הים מרחוק עמדו 18 וראו את־
עשן שרפתה ויצעקו לאמר מי
כעיר הגדולה 19 והעלו עפר
על־ראשם ויצעקו בבכי ובאבל
לאמר אוי אוי העיר הגדולה אשר
בה עשרו כל־בעלי אניות בים
מעשרה יקרה כי בשעה אחת
נשמה 20 שמחי עליה שמים
וקדושים ושליחים ונביאים כי
דן אלהים את־משפטכם עליה
21 ויעמד מלאך חזק אחד
ויטל אבן כרחיים גדולה אל־תוך
הים לאמר כזאת תתרגש בבל
העיר הגדולה ולא־תמצא עוד
22 וקול נגני־כנור ומשוררים
וחוצצרים וזמרים לא־ישמע בך
עוד וכל־חרש כל־מלאכה לא־ישמע
בך עוד וקול רחיים לא־ישמע בך
עוד 23 ואור נר לא־יאיר בך
עוד וקול חתן וכלה לא־ישמע בך
עוד כי סוחריך היו גדולי הארץ
כי בכשפיך הותעו כל הגוים
24 ובה נמצא דם נביאים וקדושים
וכל־הרגי הארץ

ܗܘܝܢ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܕܐܠܗܐ ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܘܒܝܡܐ ܘܒܬܗܘܡܐ ܘܟܠ ܕܒܗܘܢ ܐܝܬܝܢ ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ ׃ 22 ܘܠܡܠܐܟܐ ܕܒܝܬ ܐܝܣܪܝܠ ܐܡܪ ܗܢܘܢ ܕܠܐ ܢܬܝܪܝܢ ܠܡܫܡܫܐ ܕܐܠܗܐ ܕܫܠܡ ׃ 23 ܗܐ ܗܢܐ ܕܚܙܝܬ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܟܠ ܐܪܥܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ׃ 24 ܘܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܟܠ ܒܪܝܬܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ׃

19

ܒܬܪ ܗܢܘܢ ܚܙܝܬ ܐܝܟ ܕܣܓܝܐ ܩܠܐ ܕܣܓܝܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܡܪܝܢ ܗܠܠܘܝܐ ܦܘܨܐ ܘܫܘܒܚܬܐ ܘܝܩܪܐ ܕܐܠܗܢܘ ׃ 2 ܡܛܠ ܕܩܫܬ ܕܝܢܘܗܝ ܕܐܠܗܐ ܕܡܬܩܛܠ ܠܙܢܝܬܐ ܪܒܬܐ ܕܐܬܚܒܠ ܒܝܕ ܙܢܝܬܗ ܕܐܪܥܐ ܘܐܬܢܩܡ ܕܕܡ ܥܒܕܘܗܝ ܡܢ ܐܝܕ ܕܙܢܝܬܗ ׃ 3 ܘܡܪܝܢ ܕܗܠܠܘܝܐ ܦܘܨܐ ܡܨܥܕ ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ ׃ 4 ܘܢܦܠܘ ܐܪܒܥܬܝ ܣܒܐ ܘܫܬܝܢ ܩܫܝܫܐ ܘܣܓܕܘ ܠܐܠܗܐ ܕܝܬܒ ܥܠ ܟܘܪܣܝܗ ܕܐܡܪ ܐܡܝܢ ܗܠܠܘܝܐ ׃ 5 ܘܩܠܐ ܡܢ ܟܘܪܣܝܐ ܩܠܐ ܕܐܡܪܝܢ ܫܒܚܘ ܠܐܠܗܢܘ ܟܠܗܘܢ ܥܒܕܘܗܝ ܕܡܬܪܝܐ ܘܕܕܚܠܝܢ ܠܗ ܟܠܗܘܢ ܙܥܘܪܝܐ ܘܪܒܐ ܘܟܕ ܩܠܐ ܕܣܓܝܐ ܕܣܓܝܐ ܕܫܡܝܐ ׃ 6 ܘܐܡܪ ܚܕ ܐܝܟ ܩܠܐ ܕܡܝܐ ܣܓܝܐ ܕܣܓܝܐ ܕܫܡܝܐ ܘܩܠܐ ܕܣܓܝܐ ܕܣܓܝܐ ܕܫܡܝܐ ܘܩܠܐ ܕܣܓܝܐ ܕܣܓܝܐ ܕܫܡܝܐ ׃ 7 ܘܐܡܪ ܠܟ ܠܟ ܡܢ ܕܝܢ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ ܘܕܬܚܬ ܐܪܥܐ ܘܕܡܝܐ ܘܕܟܠ ܕܒܗܘܢ ׃ 8 ܡܛܠ ܕܚܛܐ ܕܟܠ ܥܡܡܐ ܘܠܫܢܐ ܘܐܡܐ ׃ 9 ܘܐܡܪ ܠܝ ܠܐ ܬܫܬܘܕܐ ܠܗ ܠܡܪܝ ܕܐܢܐ ܗܘ ܥܒܕ ܕܐܠܗܐ ܘܠܐܚܝܟ ܕܢܛܪܝܢ ܣܗܕܘܬܐ ܕܝܫܘܥ ܠܐܠܗܐ ܣܓܕ ׃ 10 ܘܐܡܪ ܠܝ ܠܡܪܝ ܟܬܘܒ ܕܒܪܟܝܢ ܠܡܣܘܡܝ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܐ ܗܘܝܢ ܕܡܠܐܟܐ ܕܫܡܝܐ ׃ 11 ܘܚܙܝܬ ܕܣܡܝ ܡܦܬܚ ܣܓܝܐ ܕܣܓܝܐ ܕܫܡܝܐ ܘܩܠܐ ܕܣܓܝܐ ܕܣܓܝܐ ܕܫܡܝܐ ׃ 12 ܘܣܝܡ ܦܬܚܐ ܕܝ ܡܫܬܠܚܬܐ ܕܫܡܝܐ ܕܡܬܩܪܐ ܕܝܢ ܗܘ ܡܫܝܚ ܕܐܠܗ ܕܫܡܝܐ ܕܡܫܬܠܛ ܒܗ ܡܢ ܟ ܕܐܝ ܕܠܐ ܢܬ ܠܗ ܫܡ ܕܡܬܩܪܐ ܕܣܓܝܐ ܕܡ ܕܠܐ ܢܬ ܠܗ ܫܡ ܕܡܬܩܪܐ ׃ 13 ܘܠܒܫ ܠܒܫ ܕܣܡܝ ܕܡ ܕܡܬܩܪܐ ܕܝܢ ܗܘ ܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ׃ 14 ܘܣܠܝܢ ܠܗ ܠܚܝܠܬܐ ܕܫܡܝܐ ܕܚܘܪܐ ܘܣܓܦ ܒܨܚܪ ܕܣܝܡ ܠܗ ܦܡ ܕܚܪܒܐ ܕܦܬܝܩܐ ׃ 15 ܘܡܢ ܦܡܗ ܢܦܩ ܚܪܒܐ ܕܬܪܬܝܢ ܦܝܬܐ ܕܢܡܚܐ ܒܗ ܠܡܚܐ ܠܡܫܕܐ ܕܥܡܡܐ ׃ 16 ܘܠܗ ܫܡ ܟܬܝܒ ܥܠ ܟܪܣܝܗ ܘܥܠ ܡܪܝܗ ܕܡܠܟܐ ܕܡܠܟܝܢ ܘܡܪܝ ܕܡܪܝܢ ׃ 17 ܘܚܙܝܬ ܚܕ ܡܠܐܟܐ ܕܩܐܡ ܒܫܡܫܐ ܘܩܪܐ ܒܩܠܐ ܪܡܐ ܠܟܠ ܥܦܐ ܕܡܫܡܝܐ ܕܐܡܪ ܠܟܠ ܛܘܪܐ ܕܡܬܪܝܢ ܕܐܟܘܠܘ ܒܣܪܐ ܕܡܠܟܐ ܘܒܣܪ ܓܒܪܐ ܘܒܣܪ ܣܘܣܝܐ ܘܒܣܪ ܪܒܪܒܐ ܘܒܣܪ ܩܛܝܢ ܘܒܣܪ ܚܪܐ ܘܒܣܪ ܥܒܕܐ ܕܚܪܐ ܘܕܥܒܕܐ ܕܫܘܚܪܐ ܘܕܟܠ ܒܪܝܬܐ ܕܚܪ ܘܕܥܒܕ ܒܪܝܬܐ ܕܦܪܚ ܒܡܪܡܐ ׃ 18 ܕܡܠܟܐ ܕܩܐܡ ܒܫܡܫܐ ܕܐܡܪ ܠܟܠ ܛܘܪܐ ܕܡܬܪܝܢ ܕܐܟܘܠܘ ܒܣܪܐ ܕܡܠܟܐ ܘܒܣܪ ܓܒܪܐ ܘܒܣܪ ܣܘܣܝܐ ܘܒܣܪ ܪܒܪܒܐ ܘܒܣܪ ܩܛܝܢ ܘܒܣܪ ܚܪܐ ܘܒܣܪ ܥܒܕܐ ܕܚܪܐ ܘܕܥܒܕ ܒܪܝܬܐ ܕܦܪܚ ܒܡܪܡܐ ׃ 19 ܘܚܙܝܬ ܕܚܝܬܐ ܕܐܬܟܢܫ ܠܡܚܐ ܕܥܡܡܐ ܕܐܪܥܐ ܘܠܡܠܟܘܗܝ ܕܥܡܗ ܠܡܩܪܒ ܠܡܚܐ ܕܡܠܚܡܬܐ ܕܦܪܫ ܥܠ ܣܘܣܝܗ ܘܥܠ ܚܝܠܗ ܕܫܡܝܐ ׃ 20 ܘܐܬܚܪܒ ܚܝܬܐ ܕܩܝܡ ܥܡ ܣܘܣܝܗ ܘܥܡ ܚܝܠܗ ܕܫܡܝܐ ܕܐܬܟܢܫ ܠܡܚܐ ܕܥܡ ܣܘܣܝܐ ܘܥܡ ܚܝܠܐ ܕܐܬܟܢܫ ܠܡܚܐ ܕܥܡ ܣܘܣܝܐ ܘܥܡ ܚܝܠܐ ܕܐܬܟܢܫ ܠܡܚܐ ܕܥܡ ܣܘܣܝܐ ܘܥܡ ܚܝܠܐ ׃ 21 ܘܩܛܠ ܠܫܐܪܐ ܕܢܦܠ ܡܢ ܦܡ ܕܣܘܣܝܐ ܕܝܬܒ ܥܠ ܟܪܣܝܗ ܘܟܠ ܛܘܪܐ ܕܡܬܪܝܢ ܕܐܟܘܠܘ ܒܣܪܐ ܕܡܠܟܐ ׃

20

ܘܚܙܝܬ ܡܠܐܟܐ ܚܕ ܕܢܚܬ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܐܚܙ ܡܦܬܚܐ ܕܒܝܬ ܐܒܘܢܐ ܘܫܠܫܠܬܐ ܪܒܬܐ ܕܒܝܕܗ ׃ 2 ܘܐܚܙܘ ܠܬܢܝܢ ܕܗܘ ܚܝܐ ܕܐܒܘܢ ܘܫܝܛܐ ܗܘ ܕܐܝܠܢܐ ܕܩܕܡܝܐ ܕܗܘ ܣܛܢܐ ܘܐܣܪܗ ܠܗ ܠܫܢܬ ܐܠܦ ׃ 3 ܘܫܕܪ ܠܗ ܠܬܗܘܡܐ ܘܣܟܪ ܥܠܘܗܝ ܕܠܐ ܢܬܚ ܠܗ ܠܬܪܥܐ ܕܐܠܦ ܫܢܝܢ ܕܠܐ ܢܦܩ ܠܡܫܕܐ ܥܡܡܐ ׃ 4 ܘܚܙܝܬ ܟܘܪܣܝܢ ܘܝܬܒܘ ܥܠܘܗܝ ܕܕܝܢܐ ܘܢܦܠܘ ܪܘܚܐ ܕܡܪܝܐ ܕܚܝܐ ܕܩܛܠܘ ܒܣܝܦܐ ܕܦܪܙܠܐ ܘܒܟܦܢܐ ܘܒܚܝܬܐ ܘܒܥܠ ܚܝܬܐ ܕܐܪܥܐ ׃ 5 ܘܡܛܠ ܕܠܐ ܩܡ ܡܝܬܐ ܕܚܝܘܗܝ ܥܕ ܕܡܬܡܠܝܢ ܐܠܦ ܫܢܝܢ ܗܕܐ ܩܝܡܬܐ ܩܡܝܬܐ ׃ 6 ܛܘܒܐ ܘܩܕܝܫܐ ܕܡܢ ܗܕܐ ܩܝܡܬܐ ܩܡܝܬܐ ܠܝܬ ܫܠܛܢܐ ܥܠ ܗܠܝܢ ܕܢܗܘܘܢ ܟܗܢܐ ܕܐܠܗܐ ܘܕܡܫܝܚܐ ܘܢܡܠܟܘܢ ܥܡܗ ܐܠܦ ܫܢܝܢ ׃ 7 ܘܡܛܠ ܕܫܠܡܘ ܐܠܦ ܫܢܝܢ ܢܦܩ ܣܛܢܐ ܡܢ ܒܝܬ ܣܓܝܢܗ ׃ 8 ܘܢܦܩ ܠܡܫܕܐ ܥܡܡܐ ܕܐܪܥܐ ܕܐܪܒܥ ܪܘܚܬܐ ܕܐܪܥܐ ܕܓܘܓ ܘܡܓܘܓ ܠܡܩܪܒ ܠܡܩܪܒ ܠܗܘܢ ܠܡܩܪܒ ׃ 9 ܘܣܠܩܘ ܥܠ ܦܬܝܐ ܕܐܪܥܐ ܕܣܒܘ ܡܫܪܝܬܐ ܕܩܕܝܫܐ ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܟܠ ܠܗܘܢ ׃ 10 ܘܐܡܪ ܠܝ ܠܐ ܬܫܬܘܕ ܠܗ ܠܡܪܝ ܕܐܢܐ ܗܘ ܥܒܕ ܕܐܠܗܐ ܘܠܐܚܝܟ ܕܢܛܪܝܢ ܣܗܕܘܬܐ ܕܝܫܘܥ ܠܐܠܗܐ ܣܓܕ ܡܛܠ ܕܪܘܚ ܢܒܝܐ ܗܘ ܕܣܗܕ ܠܡܫܝܚܐ ׃ 11 ܘܚܙܝܬ ܕܦܬܚ ܫܡܝܐ ܘܗܐ ܣܘܣܐ ܚܘܪܐ ܘܕܝܬܒ ܥܠܘܗܝ ܕܡܬܩܪܐ ܗܝܢܐ ܘܗܝ ܕܡܗܝܢ ܕܠܐ ܡܢ ܟ ܕܐܝ ܕܠܐ ܢܬ ܠܗ ܫܡ ܕܡܬܩܪܐ ׃ 12 ܘܚܙܝܬ ܕܟܠ ܡܠܐܟܐ ܕܩܐܡ ܒܫܡܫܐ ܘܩܪܐ ܒܩܠܐ ܪܡܐ ܕܡܬܩܪܒ ܠܬܪܥܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܕܥܠܡ ܘܥܠ ܡܠܟܐ ܕܡܠܟܝܢ ܘܡܪܝ ܕܡܪܝܢ ׃ 13 ܘܠܒܫ ܠܒܫ ܕܣܡܝ ܕܡ ܕܡܬܩܪܐ ܕܝܢ ܗܘ ܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ׃ 14 ܘܣܠܝܢ ܠܗ ܠܚܝܠܬܐ ܕܫܡܝܐ ܕܚܘܪܐ ܘܣܓܦ ܒܨܚܪ ܕܣܝܡ ܠܗ ܦܡ ܕܚܪܒܐ ܕܦܬܝܩܐ ׃ 15 ܘܡܢ ܦܡܗ ܢܦܩ ܚܪܒܐ ܕܬܪܬܝܢ ܦܝܬܐ ܕܢܡܚܐ ܒܗ ܠܡܚܐ ܠܡܫܕܐ ܕܥܡܡܐ ׃ 16 ܘܠܗ ܫܡ ܟܬܝܒ ܥܠ ܟܪܣܝܗ ܘܥܠ ܡܪܝܗ ܕܡܠܟܐ ܕܡܠܟܝܢ ܘܡܪܝ ܕܡܪܝܢ ׃

21

ܘܚܙܝܬ ܫܡܝܐ ܚܕܬܐ ܘܐܪܥܐ ܚܕܬܐ ܕܡܛܠ ܕܥܒܪܘ ܩܕܡܝܐ ܫܡܝܐ ܘܩܕܡܝܐ ܐܪܥܐ ܘܬܡܐ ܠܝܬ ܬܡܬܐ ׃ 2 ܘܐܢܐ ܝܘܚܢܢ ܚܙܝܬ ܩܪܬܐ ܕܐܘܪܫܠܡ ܚܕܬܐ ܕܡܬܚܬܝܬ ܡܢ ܫܡܝܐ ܡܢ ܩܕܡ ܐܠܗܐ ܡܬܩܢܬܐ ܐܝܟ ܠܟܠܬܐ ܕܡܬܪܝܢ ׃ 3 ܘܫܡܥܬ ܩܠܐ ܪܡܐ ܡܢ ܟܘܪܣܝܐ ܕܡܪܝ ܗܐ ܡܫܟܢܐ ܕܐܠܗܐ ܥܡ ܒܢܝ ܐܢܫܐ ܘܢܫܪܐ ܥܡܗܘܢ ׃ 4 ܘܡܚܐ ܠܟܠ ܕܡܥܐ ܡܢ ܥܝܢܝܗܘܢ ܘܠܝܬ ܬܘܒܐ ܕܡܘܬܐ ܠܥܠܡ ܘܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ ׃ 5 ܘܐܡܪ ܠܝ ܠܐ ܬܫܬܘܕ ܠܗ ܠܡܪܝ ܕܐܢܐ ܗܘ ܥܒܕ ܕܐܠܗܐ ׃ 6 ܘܐܡܪ ܠܝ ܡܛܠ ܕܫܠܡܘ ܡܠܬܐ ܗܢܘܢ ܕܐܢܐ ܗܘ ܐܠܦܐ ܘܬܪܝܢ ܡܐܐ ܕܡܬܩܝܡܝܢ ܡܢ ܩܕܡ ܐܠܗܐ ܕܡܬܩܢ ܠܗ ܠܡܫܬܐ ܕܡܝܐ ܕܚܝܐ ׃ 7 ܕܡܢ ܕܢܨܚ ܢܪܬ ܟܠ ܕܢܗܘܐ ܠܗ ܠܐܠܗܐ ܘܗܘ ܠܝ ܠܒܪܐ ׃ 8 ܐܠܐ ܠܦܚܝܬܐ ܘܠܡܗܝܢ ܘܠܡܫܬܬܦܝܢ ܒܡܪܝܐ ܕܢܘܪܐ ܘܓܘܦܪܝܬܐ ܕܡܠܚ ܕܢܘܪܐ ܗܢܘ ܡܘܬܐ ܬܢܝܐ ׃ 9 ܘܐܬܐ ܚܕ ܡܢ ܫܒܥܐ ܡܠܐܟܐ ܕܩܐܡܝܢ ܒܫܒܥܐ ܩܢܝܐ ܕܡܠܝܢ ܡܢ ܫܒܥܐ ܡܚܐܝܐ ܕܡܬܚܪܒ ܥܡ ܝܘܚܢܢ ׃ 10 ܘܐܬܝܠܢܝ ܠܪܘܚܐ ܥܠ ܛܘܪܐ ܪܡܐ ܘܡܪܝܐ ܠܝ ܩܪܬܐ ܕܩܕܝܫܬܐ ܕܐܘܪܫܠܡ ܕܡܬܢܚܬ ܡܢ ܫܡܝܐ ܡܢ ܩܕܡ ܐܠܗܐ ׃ 11 ܘܠܗ ܢܗܝܪܘܬܐ ܕܝܩܪܐ ܕܐܒܢ ܝܫܦܐ ܕܡܪܝܐ ܕܡܪܝ ܕܡܪܝ ׃ 12 ܘܠܗ ܫܘܪܐ ܪܡܐ ܘܬܪܥܐ ܠܗ ܬܪܥܐ ܕܬܪܥܐ ܘܥܠ ܬܪܥܐ ܬܪܥܐ ܩܝܡܝܢ ܫܡܗܬܐ ܕܬܪܬܥܣܪ ܫܒܛܐ ܕܒܢܝ ܝܫܪܝܠ ׃ 13 ܡܢ ܡܕܢܚܐ ܬܠܬܐ ܬܪܥܐ ܘܡܢ ܡܥܪܒܐ ܬܠܬܐ ܬܪܥܐ ܘܡܢ ܪܘܡܐ ܬܠܬܐ ܬܪܥܐ ܘܡܢ ܕܪܘܡܐ ܬܠܬܐ ܬܪܥܐ ׃ 14 ܘܠܥܡܡܐ ܕܐܬܐ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܐ ܕܚܝ ܘܩܝܡ ܡܢ ܩܕܡ ܐܠܗܐ ׃ 15 ܘܡܢ ܦܡܗ ܢܦܩ ܚܪܒܐ ܕܬܪܬܝܢ ܦܝܬܐ ܕܢܡܚܐ ܒܗ ܠܡܚܐ ܠܡܫܕܐ ܕܥܡܡܐ ׃ 16 ܘܠܗ ܫܡ ܟܬܝܒ ܥܠ ܟܪܣܝܗ ܘܥܠ ܡܪܝܗ ܕܡܠܟܐ ܕܡܠܟܝܢ ܘܡܪܝ ܕܡܪܝܢ ׃

22

1 And he showed me a pure river of water of life,
clear as crystal, proceeding out of the throne
of God and of the Lamb. 2 In the midst of its street,
and on either side of the river, was the tree of life,
bearing twelve kinds of fruits, yielding its fruit every month;
and the leaves of the tree were for the healing of the nations.
3 And there will be no more curse; but the throne of God
and of the Lamb will be in it, and his servants will serve him;
4 they will see his face, and his name will be on their foreheads.
5 And night will be no more; they need no lamp nor light of the sun,
because the Lord God will be their light, and they will reign forever and ever.
6 And he said to me, These words are faithful and true. The Lord God of the holy prophets
sent his angel to show his servants what must soon take place. 7 And behold, I am coming soon.
Blessed is he who keeps the words of the prophecy of this book.
8 I, John, am the one who heard and saw these things. And when I heard and saw,
I fell down to worship at the feet of the angel who had been showing me these things.
9 But he said to me, You must not do this! I am a fellow servant with you and your brothers the prophets,
and with those who keep the words of this book. Worship God!
10 And he said to me, Do not seal up the words of the prophecy of this book, for the time is near.
11 Let the evildoer still do evil, let the filthy still be filthy, let the righteous still do right,
and let the holy still be holy. 12 Behold, I am coming soon, bringing my reward with me, to repay each one
for what he has done. 13 I am the Alpha and the Omega, the first and the last, the beginning and the end.
14 Blessed are those who wash their robes, that they may have the right to the tree of life,
and may enter through the gates into the city. 15 Outside are the dogs and the sorcerers and the sexually immoral
and the murderers and the idolaters, and everyone who loves and practices falsehood.
16 I, Jesus, have sent my angel to testify to you these things for the churches. I am the root and offspring of David,
the bright morning star. 17 The Spirit and the bride say, Come! And let the one who hears say, Come!
And let the one who is thirsty come; let the one who wishes take the water of life freely.
18 I testify to everyone who hears the words of the prophecy of this book: If anyone adds to them,
God will add to him the plagues described in this book. 19 And if anyone takes away from the words of this book of prophecy,
God will take away his share in the tree of life and in the holy city, which are described in this book.
20 He who testifies to these things says, Yes, I am coming soon. Amen! Come, Lord Jesus!
21 The grace of our Lord Jesus be with all God's people. Amen.

ראיתי את העיר החדשה ירושלים יורדת מן השמים מאת אלהים מוכנה כאשר כלה
לרדת אל הארץ ראיתי את השמים החדשים והארץ החדשה כי הראשון והארץ הראשונה
עברו ואת הים איננו עוד ואת העיר הקדושה ירושלים החדשה ראיתי יורדת מן השמים
מאת אלהים מוכנה כאשר כלה לעמדה לאישה יפה

21:2,3 חזון

Reader's Guide

ܥܝܢܝܢܐ at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *"As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him."* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *"And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned."* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *"Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth."* 2 Timothy 2:15. *"God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,"* 2 Peter 1:4-8.

Glossary

ܡܠܝܢܐ at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12
Greek: proper noun, place
Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses
Meaning:
Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aïdios g126
Greek: adjective
Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6
Meaning:
Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165
Greek: noun
Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses
Meaning:
A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166
Greek: adjective
Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses
Meaning:
From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653
Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular
Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32
Meaning:
To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possiblity, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067
Greek: proper noun, place
Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses
Meaning:
Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86
Greek: proper noun, place
Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses
Meaning:
Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442
Greek: proper noun, place
Usage: Phrase 5 times in the New Testament
Meaning:
Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585
Hebrew: proper noun, place
Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses
Meaning:
The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020
Greek: proper noun, place
Usage: 1 time in 2 Peter 2:4
Meaning:
Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Glossary +

AionianBible.org/Bibles/Aramaic---Syriac-Peshitta/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

31:8 ܬܗܘܡܐ
7:10 ܡܥܡܩܐ
1:9 ܫܐܘܠܐ
2:9 ܫܐܘܠܐ
11:9 ܫܐܘܠܐ
7:11 ܫܐܘܠܐ
8:17 ܫܐܘܠܐ
1:20 ܫܐܘܠܐ
3:20 ܫܐܘܠܐ

aïdios

20:1 ܡܥܡܩܐ
6:1 ܥܠܡܐ

aiōn

32:12 ܥܠܡ
22:13 ܥܠܡ
39:13 ܥܠܡ
40:13 ܥܠܡ
49:13 ܥܠܡ
19:21 ܥܠܡ
3:24 ܥܠܡ
20:28 ܥܠܡ
29:3 ܬܫܝܡܬܐ
19:4 ܬܫܝܡܬܐ
30:10 ܬܫܝܡܬܐ
14:11 ܬܫܝܡܬܐ
33:1 ܬܗܘܡܐ
55:1 ܬܗܘܡܐ
70:1 ܬܗܘܡܐ
8:16 ܬܗܘܡܐ
30:18 ܬܗܘܡܐ
34:20 ܬܗܘܡܐ
35:20 ܬܗܘܡܐ
14:4 ܫܝܘܠܐ
51:6 ܫܝܘܠܐ
58:6 ܫܝܘܠܐ
35:8 ܫܝܘܠܐ
51:8 ܫܝܘܠܐ
52:8 ܫܝܘܠܐ
32:9 ܫܝܘܠܐ
28:10 ܫܝܘܠܐ
26:11 ܫܝܘܠܐ
34:12 ܫܝܘܠܐ
8:13 ܫܝܘܠܐ
16:14 ܫܝܘܠܐ
21:3 ܥܠܡܐ
18:15 ܥܠܡܐ
25:1 ܡܥܡܩܐ
5:9 ܡܥܡܩܐ
36:11 ܡܥܡܩܐ
2:12 ܡܥܡܩܐ
27:16 ܡܥܡܩܐ
20:1 ܡܬܬܝܗܝܡܐ
6:2 ܡܬܬܝܗܝܡܐ
7:2 ܡܬܬܝܗܝܡܐ
8:2 ܡܬܬܝܗܝܡܐ
18:3 ܡܬܬܝܗܝܡܐ
13:8 ܡܬܬܝܗܝܡܐ
11:10 ܡܬܬܝܗܝܡܐ
4:4 ܡܬܬܝܗܝܡܐ
9:9 ܡܬܬܝܗܝܡܐ
31:11 ܡܬܬܝܗܝܡܐ
4:1 ܚܝܐܐ
5:1 ܚܝܐܐ
21:1 ܡܫܝܚܐ
2:2 ܡܫܝܚܐ
7:2 ܡܫܝܚܐ
9:3 ܡܫܝܚܐ
11:3 ܡܫܝܚܐ
21:3 ܡܫܝܚܐ
12:6 ܡܫܝܚܐ
20:4 ܡܫܝܚܘܬܐ
26:1 ܡܫܝܚܐ
17:1 ܬܘܪܥܝܬܐ
17:6 ܬܘܪܥܝܬܐ
10:4 ܬܘܪܥܝܬܐ
18:4 ܬܘܪܥܝܬܐ
12:2 ܬܠܝܬܐ
2:1 ܚܛܝܐ
8:1 ܚܛܝܐ
6:5 ܚܛܝܐ
5:6 ܚܛܝܐ
20:6 ܚܛܝܐ
17:7 ܚܛܝܐ
21:7 ܚܛܝܐ
24:7 ܚܛܝܐ
28:7 ܚܛܝܐ
26:9 ܚܛܝܐ
3:11 ܚܛܝܐ
8:13 ܚܛܝܐ
21:13 ܚܛܝܐ
23:1 ܬܝܠܗ-ܐ
25:1 ܬܝܠܗ-ܐ
11:4 ܬܝܠܗ-ܐ
11:5 ܬܝܠܗ-ܐ
18:3 ܬܝܠܗ-ܕ
17:2 ܫܘܪ-ܐ
2:1 ܫܘܪ-ܕ
13:1 ܥܠܡܐ
25:1 ܥܠܡܐ
6:1 ܫܐܘܠܐ
18:1 ܫܐܘܠܐ
9:4 ܫܐܘܠܐ
10:4 ܫܐܘܠܐ
13:5 ܫܐܘܠܐ
12:7 ܫܐܘܠܐ
6:10 ܫܐܘܠܐ
15:11 ܫܐܘܠܐ
11:14 ܫܐܘܠܐ
7:15 ܫܐܘܠܐ
3:19 ܫܐܘܠܐ
10:20 ܫܐܘܠܐ
5:22 ܫܐܘܠܐ

aiōnios

8:18 ܥܠܡ
16:19 ܥܠܡ
29:19 ܥܠܡ
41:25 ܥܠܡ
46:25 ܥܠܡ
29:3 ܬܫܝܡܬܐ
17:10 ܬܫܝܡܬܐ
30:10 ܬܫܝܡܬܐ
25:10 ܬܗܘܡܐ
9:16 ܬܗܘܡܐ
18:18 ܬܗܘܡܐ
30:18 ܬܗܘܡܐ
15:3 ܫܘܪ
16:3 ܫܘܪ
36:3 ܫܘܪ
14:4 ܫܘܪ
36:4 ܫܘܪ
24:5 ܫܘܪ
39:5 ܫܘܪ
27:6 ܫܘܪ
40:6 ܫܘܪ
47:6 ܫܘܪ
54:6 ܫܘܪ
68:6 ܫܘܪ

28:10 [illegible]
25:12 [illegible]
50:12 [illegible]
2:17 [illegible]
3:17 [illegible]
46:13 [illegible]
48:13 [illegible]
7:2 [illegible]
21:5 [illegible]
22:6 [illegible]
23:6 [illegible]
25:16 [illegible]
26:16 [illegible]
17:4 [illegible]
18:4 [illegible]
1:5 [illegible]
8:6 [illegible]
9:1 [illegible]
16:2 [illegible]
16:1 [illegible]
12:6 [illegible]
16:6 [illegible]
9:1 [illegible]
10:2 [illegible]
2:1 [illegible]
7:3 [illegible]
15:1 [illegible]
9:5 [illegible]
2:6 [illegible]
12:9 [illegible]
14:9 [illegible]
15:9 [illegible]
20:13 [illegible]
10:5 [illegible]
11:1 [illegible]
2:1 [illegible]
25:2 [illegible]
15:3 [illegible]
11:5 [illegible]
13:5 [illegible]
20:5 [illegible]
7:1 [illegible]
21:1 [illegible]
6:14 [illegible]

eleēsē

32:11 [illegible]

Geenna

22:5 [illegible]
29:5 [illegible]
30:5 [illegible]
28:10 [illegible]
9:18 [illegible]
15:23 [illegible]
33:23 [illegible]
43:9 [illegible]
45:9 [illegible]
47:9 [illegible]
5:12 [illegible]
6:3 [illegible]

Hadēs

23:11 [illegible]
18:16 [illegible]
15:10 [illegible]
23:16 [illegible]
27:2 [illegible]
31:2 [illegible]
55:15 [illegible]
18:1 [illegible]
8:6 [illegible]
13:20 [illegible]
14:20 [illegible]

Limnē Pyr

20:19 [illegible]
10:20 [illegible]
14:20 [illegible]
15:20 [illegible]
8:21 [illegible]

Sheol

35:37 Genesis
38:42 Genesis
29:44 Genesis
31:44 Genesis
30:16 Numbers
33:16 Numbers
22:32 Deuteronomy
6:2 Samuel 1
6:22 Samuel 2
6:2 Kings 1
9:2 Kings 1
9:7 Job
8:11 Job
13:14 Job
13:17 Job
16:17 Job
13:21 Job
19:24 Job
6:26 Job
5:6 Psalms
17:9 Psalms
10:16 Psalms
5:18 Psalms
3:30 Psalms
17:31 Psalms
14:49 Psalms
15:49 Psalms
15:55 Psalms
13:86 Psalms
3:88 Psalms
48:89 Psalms
3:116 Psalms
8:139 Psalms
7:141 Psalms
12:1 Proverbs
5:5 Proverbs
27:7 Proverbs
18:9 Proverbs
11:15 Proverbs
24:15 Proverbs
14:23 Proverbs
20:27 Proverbs
16:30 Proverbs
10:9 Ecclesiastes
6:8 Song of Solomon
14:5 Isaiah
11:7 Isaiah
9:14 Isaiah
11:14 Isaiah
15:14 Isaiah
15:28 Isaiah
18:28 Isaiah
10:38 Isaiah
18:38 Isaiah
9:57 Isaiah
15:31 Ezekiel
16:31 Ezekiel
17:31 Ezekiel
21:32 Ezekiel
27:32 Ezekiel
14:13 Hosea
2:9 Amos
2:2 Jonah
5:2 Habakkuk

Tartaroō

4:2 [illegible]

Questioned

17:2 [illegible]

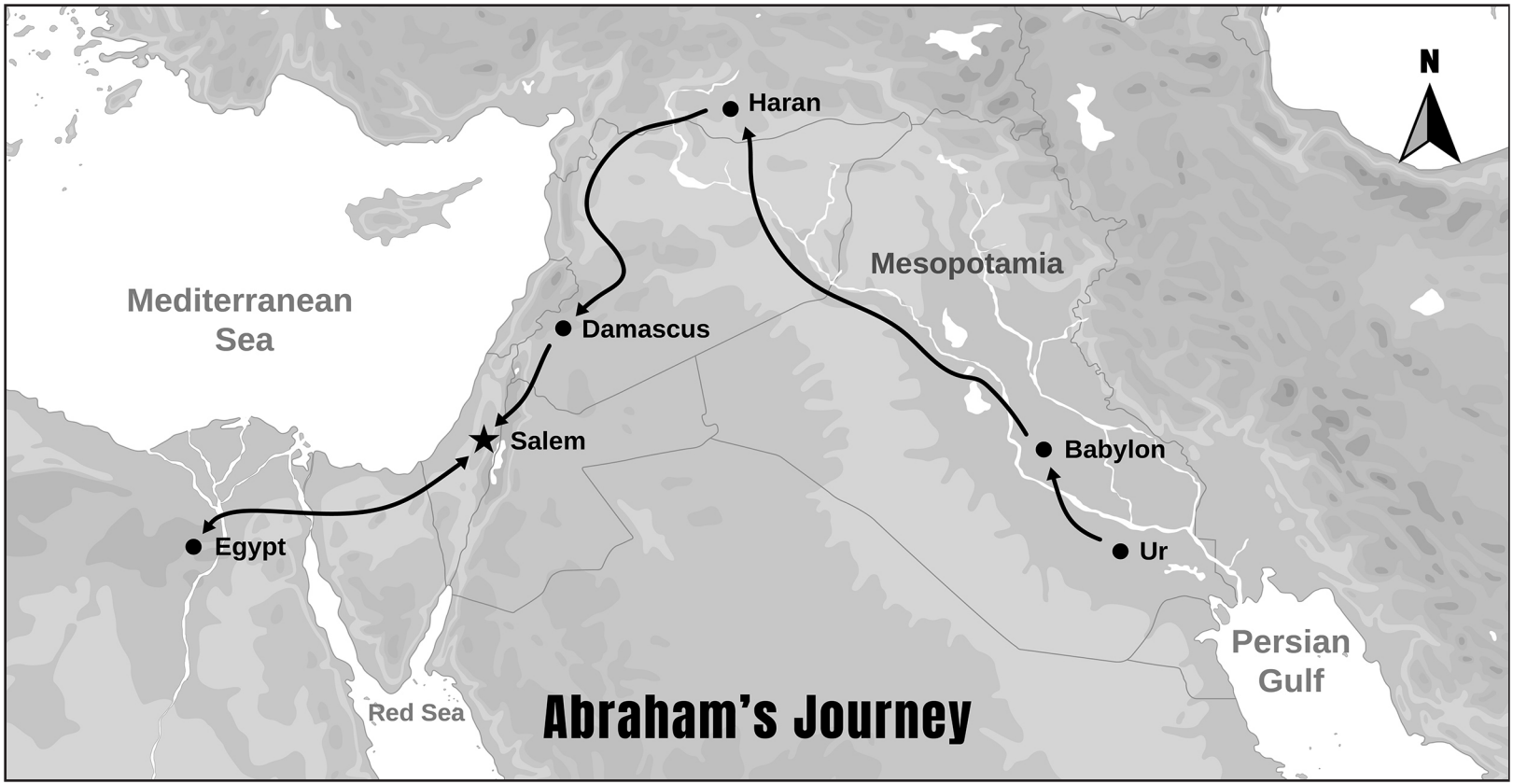

ܒܪܝܬܐ - ܐܠܗܐ ܐܡܪ ܠܐܒܪܡ ܡܢ ܒܝܬܟ ܘܡܢ ܡܕܝܢܬܟ ܘܡܢ ܒܝܬ ܐܒܘܟ ܠܐܪܥܐ ܕܐܚܘܝܢܟ ܐܢܐ ܢܚܘܝܟ ܠܬܪܥܐ ܕܐܬܪ ܐܠܗ ܐܢܐ ܢܫܪܐ ܠܟ ܠܬܪܥܐ ܕܐܬܪ ܐܠܗ ܐܢܐ ܢܫܪܐ ܠܟ 11:8

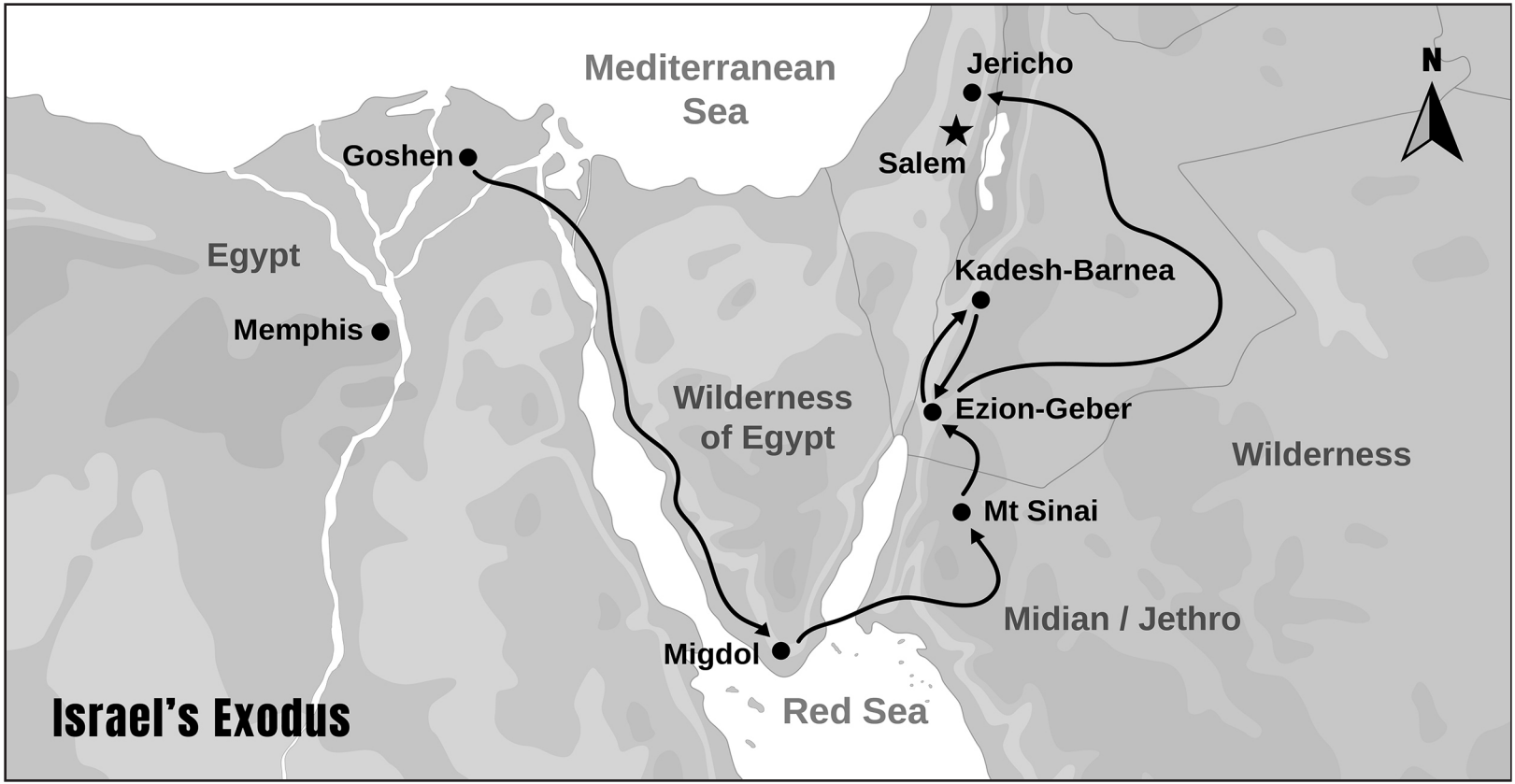

"When Pharaoh had let the people go, God didn't lead them by the way of the land of the Philistines, although that was near; for God said, 'Lest perhaps the people change their minds when they see war, and they return to Egypt'" Exodus 13:17

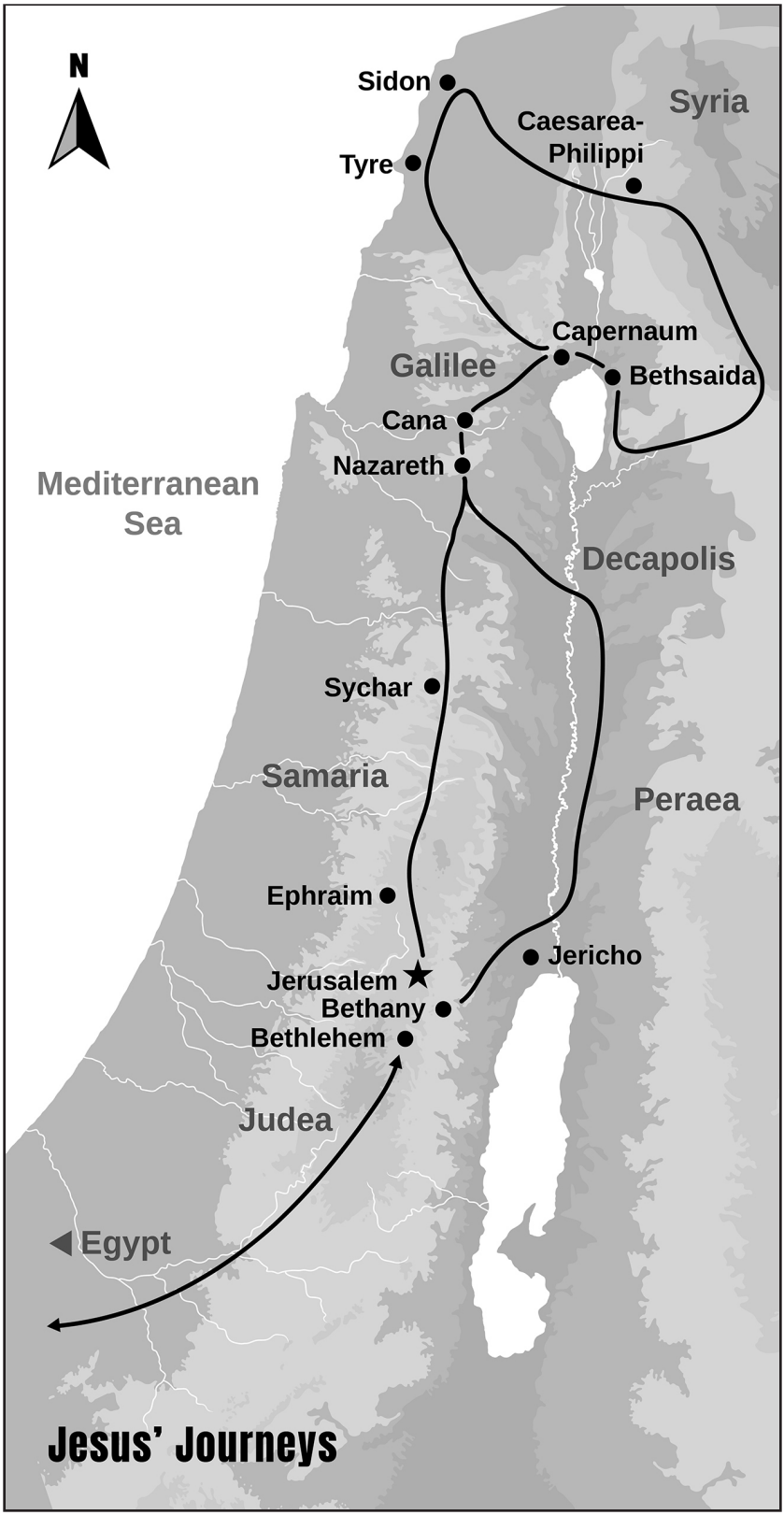

10:45 ܘܐܡܪܝܢ ܠܗ ܡܪܝܡ ܡܢܐ ܠܐܢܘܢ ܕܢܬܠܢ ܠܟ ܒܬܪܝܢ ܚܕ ܡܢ ܝܡܝܢܟ ܘܚܕ ܡܢ ܣܡܠܟ ܒܡܠܟܘܬܟ

1:1 ܪܘܡܝܐ - ܡܬܝܢ ܕܠܘܩܐ ܕܥܒܪܝܢ ܡܢܐ ܫܘܡܗ ܕܥܒܪ ܡܢ ܫܘܡܗ ܕܥܒܪ ܡܢ ܫܘܡܗ

New Heavens and Earth

	Christ returns for his people
1956	Jim Elliot martyrd in Ecuador
1830	John Williams reaches Polynesia
1731	Zinzendorf leads Moravian mission
1614	Japanese kill 40,000 Christians
1572	Jesuits reach Mexico
1517	Martin Luther leads Reformation
1455	Gutenberg prints first Bible
1323	Franciscans reach Sumatra
1276	Ramon Llull trains missionaries
1100	Crusades tarnish the church
1054	The Great Schism
997	Adalbert marytyrd in Prussia
864	Bulgarian Prince Boris converts
716	Boniface reaches Germany
635	Alopen reaches China
569	Longinus reaches Alodia / Sudan
432	Saint Patrick reaches Ireland
397	Carthage ratifies Bible Canon
341	Ulfilas reaches Goth / Romania
325	Niceae proclaims God is Trinity
250	Denis reaches Paris, France
197	Tertullian writes Christian literature
70	Titus destroys the Jewish Temple
61	Paul imprisoned in Rome, Italy
52	Thomas reaches Malabar, India
39	Peter reaches Gentile Cornelius
33	Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophecies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Uusher)

Jesus Christ born 4 B.C.

Mankind is created in God's image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?

<table>
<tr><td colspan="4">Fallen</td><td>Glory</td></tr>
<tr><td>Fall to sin
No Law</td><td>Moses' Law
1500 B.C.</td><td>Christ
33 A.D.</td><td>Church Age
Kingdom Age</td><td>New Heavens
and Earth</td></tr>
<tr><td colspan="4">1 Timothy 6:16
Living in unapproachable light</td><td rowspan="7">Acts 3:21
Philippians 2:11
Revelation 20:3

God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City</td></tr>
<tr><td colspan="2">John 8:58
Pre-incarnate</td><td>John 1:14
Incarnate</td><td>Luke 23:43
Paradise</td></tr>
<tr><td colspan="2">Psalm 139:7
Everywhere</td><td colspan="2">John 14:17
Living in believers</td></tr>
<tr><td colspan="4">Ephesians 2:1-5
Serving the Savior or Satan on Earth</td></tr>
<tr><td colspan="4">Luke 16:22
Blessed in Paradise</td></tr>
<tr><td colspan="4">Luke 16:23, Revelation 20:5,13
Punished in Hades until the final judgment</td></tr>
<tr><td colspan="4">Hebrews 1:14
Serving mankind at God's command</td></tr>
<tr><td colspan="4">2 Peter 2:4, Jude 6
Imprisoned in Tartarus</td><td rowspan="4">Matthew 25:41
Revelation 20:10

Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels</td></tr>
<tr><td rowspan="3" colspan="3">1 Peter 5:8, Revelation 12:10

Rebelling against Christ
Accusing mankind</td><td>Revelation 20:13
Thalaasa</td></tr>
<tr><td>Revelation 19:20
Lake of Fire</td></tr>
<tr><td>Revelation 20:2
Abyss</td></tr>
</table>

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

What are we?			Genesis 1:26 - 2:3	
How are we sinful?			Romans 5:12-19	
Where are we?			Innocence	
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.
Who are we?	God	Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden
		Son		
		Holy Spirit		
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people	
		Deceased believing		
		Deceased unbelieving		
	Angels	Holy		Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Imprisoned		
		Fugitive		
		First Beast		
		False Prophet		
		Satan		
Why are we?			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7	

Destiny

ܡܕܝܢܐ at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, *"the gates of Hades will not prevail,"* Matthew 16:18. Paul asks, *"Hades where is your victory?"* 1 Corinthians 15:55. John wrote, *"Hades gives up,"* Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, *"Do not be afraid,"* because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to *"be afraid"* because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarrantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, *"out of the frying pan, into the fire?"* Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, *"Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'"* Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. *"If the first fruit is holy, so is the lump,"* Romans 11:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

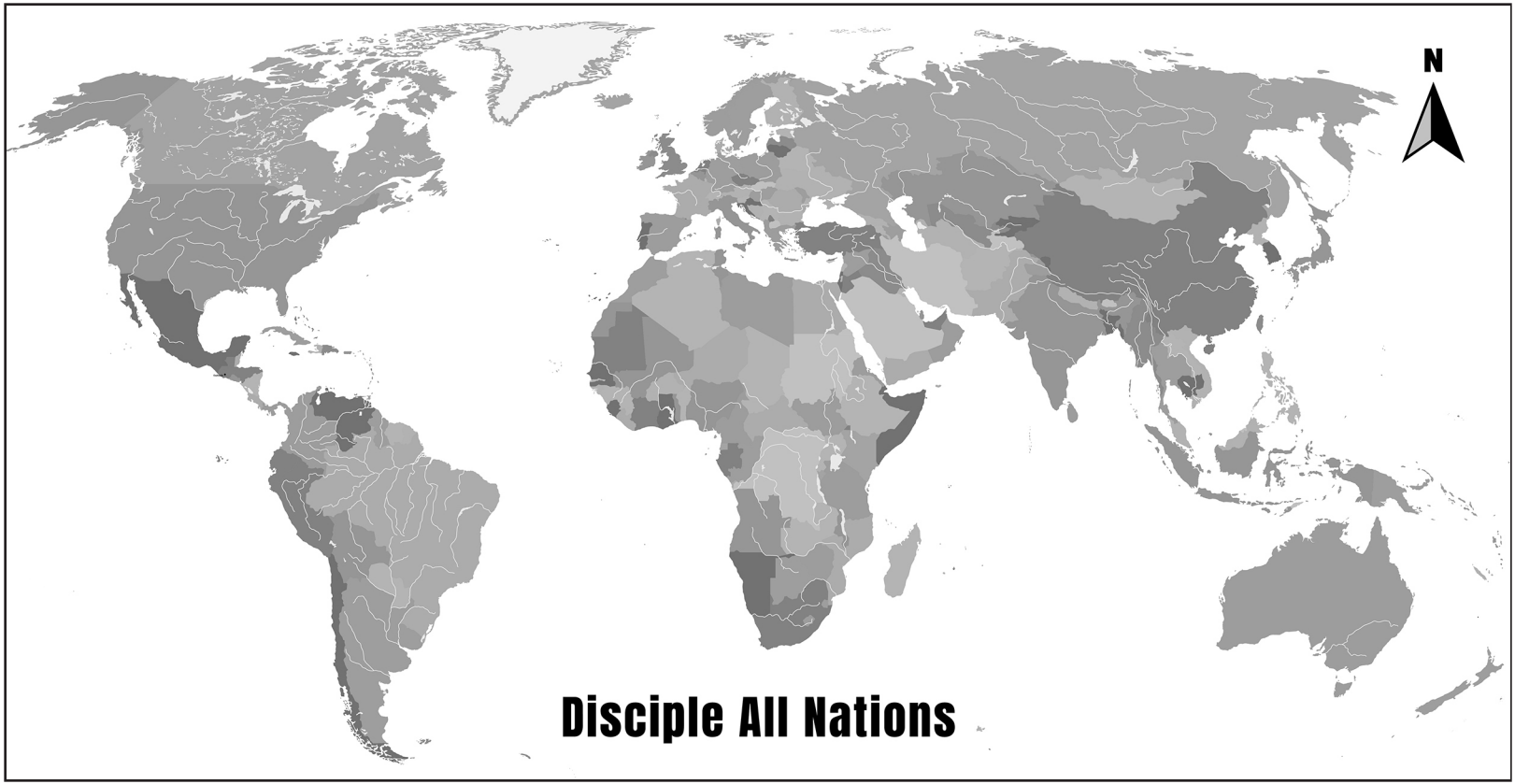

28:19 ,מת - הלכו עתה הגידו לתלמידיו כי קם מן המתים והנה הוא הולך לפניכם אל